வில்லிபுத்தூரார் பாரதம்

விராட பருவம்

உரையுடன்

வை. மு. கோபாலக்ருஷ்ணமாசாரியரால்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

விலை ரூ. 2—0—0

வில்லிபுத்தூரார்

இயற்றிய

மகாபாரதம்

நான்காவது

விராடபருவம்

வை. மு. கோபாலகிருஷ்ணமாசாரியர்

இயற்றிய உரையுடன்

வை. மு. நரசிம்மன்
வை. மு. கோபாலகிருஷ்ணமாசாரியர் கம்பெனி
17, தெளிசிங்கப்பெருமாள் கோயில் தெரு,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை-5.

சார்வரி ௵ }
ஆனி ௴ }

1960

[விலை ரூ. 2—00

மூன்றும் பதிப்பு

ஆனந்தா பார்வதி அச்சகம், 30, இடைப்பாளையம் தெரு, சென்னை-3.

பொருளடக்கம்.

முகவுரை.

அருந்தமிழறிஞர்காள்!

ஸ்ரீராமாயணத்திற் சுந்தரகாண்டம்போல ஸ்ரீமகாபாரதத்தில் மேம்படப்பாராட்டப்படுவது, விராடபருவமே யாகும்; வானம் மழை பெய்யாது வறந்தகாலத்தில் இதனைப் பக்திசிரத்தைகொண்டு நியமத்துடன் ஒரேநாளிற் பாராயணஞ்செய்வாராயின், நாடு மழை பெய்து வளஞ்சிறக்கு மென்பது, பெரியோர் துணிபு.

இத்துணைப்பெருமைவாய்ந்த விராடபருவத்தில் நிரைமீட்சிச் சருக்கந் தவிர, மற்றைப்பகுதிகள் சென்னை யூனிவர்ஸிடியாரால் பாடமாக வைக்கப்படாமையால், எனக்கு ஆசிரியன்மாரான ஸ்ரீமாந் வை. மு. சடகோபராமாநுஜாசார்யஸ்வாமிகளாலும், ஸ்ரீமாந் சே. கிருஷ்ணமாசார்யஸ்வாமிகளாலும் அந்த மற்றைச் சருக்கங்கட்கு உரைகாண வாய்க்கவில்லை.

விராடபருவந் தவிர, மற்றைப்பருவங்களெல்லாம் உரையுடன் முற்றுப்பெற்றபிறகு இதுஒன்றுமாத்திரம் உரையில்லாதிருக்குங் குறையைப் போக்கவேணுமென்ற எண்ணம் கடவுள்செயலால் என் மனத்தி லுதிக்க, இந்தப்பருவத்திலுள்ள மற்றைச்சருக்கங்கட்கெல்லாம் உரைகண்டு இந்தவிராடபருவத்தையும் முற்றுவித்தேன்: நிற்க.

இந்தவில்லிபாரதத்துக்கு முதனூலாகிய ஸ்ரீவியாசபாரதத்துள் இந்தவிராடபருவத்தில் (1) பாண்டவப்ரவேசபர்வம், (2) ஸமய பாலந பர்வம், (3) கீசகவதபர்வம், (4) கோக்ரஹணபர்வம், (5) வைவாஹிக பர்வம் என்று ஐந்து உபபர்வங்களே யுள்ளன: அவைகளே, வில்லி பாரதத்தில் (1) நாடுகரந்துறைசருக்கம், (2) மற்போர்ச்சருக்கம், (3) கீசகன்வதைச்சருக்கம், (4) நிரைமீட்சிச் சருக்கம், (5) வெளிப்பாட்டுச் சருக்கம் என்ற பெயர்கொண்டு நிற்கின்றன: பெயர்மாத்திரத்தைக் கருதுமிடத்து இரண்டற்குஞ் சிறிதுவேறுபாடு தோன்றினும், உள்ளுறையைக் கருதுமிடத்து இரண்டிலும் கூறப்படும் முக்கியமான சரிதைகள், ஒற்றுமைப்பட்டேயுள்ளன. இவ்வொற்றுமைப்பாடு ஒன்றும் வில்லிபாரதத்துக்கு முதனூல் வியாசபாரத மென்பதை வற்புறுத்தும்.

சிலர்கருதுவதுபோல அகஸ்த்யபட்டர்எழுதிய பாலபாரதமே இந்தவில்லிபாரதத்துக்கு முதனூல் என்னலாகாதோவெனில்,— அந்தப்பாலபாரதத்தில் மாமல்லனை வீமன் வென்ற செய்தியே கூறப்பட்டிலது. மற்றும், திரௌபதியைக் கீசகன் பற்றும்போது சூரியனுலேவப்பெற்ற ஒருகிங்கரன் கீசகனை அப்பாற்றள்ளி அவளை மீட்ட அற்புதச்செய்தியும் காணப்பட்டிலது; இவ்வாறுஎவ்வளவோ வேறுபாடுகள் இதற்கும் அதற்கும் உள்ளன; வில்லிபாரதத்துக்கும்

வியாசபாரதத்துக்கும் உள்ள சிறுசிறு வேறுபாடுகள் உரையினுள் ஆங்காங்குக் காட்டப்படும்.

இந்தஉரையிலுள்ள குற்றங்குறைகளைக் கண்டறியும் பெரியோர் தமது இயற்கைநற்குணத்தாற் பொறுப்பதன்றி எனக்கும் அறிவுறுத்துவராயின், அப்பிழைகளைத் திருத்திக்கொண்டு சமயம்வாய்க்கும்போது பலர்க்கும் அறிவிப்பேன்.

இந்தவிராடபருவத்தில் நிரைமீட்சிச்சருக்கத்துக்கு என்னாசிரியன்மார் கண்ட உரை முன்னமே என்னால் அச்சிடப்பட்டு உள்ளதனால், மற்றைப்பகுதிகளே உரையெழுதி முதற்பதிப்பில் அச்சிடப்பட்டன: இந்தப்பணியை நான் செய்யுமிடத்து உடனிருந்து உதவியவர், யான் அச்சிட்ட வேறுபருவங்கட்கு உடனிருந்து உதவியவரான கொ. ஜகந்நாதாசார்யர், M. A. என்பவர் ஆவர்: அன்னார்க்குத் திருமகள் கொழுநன் பலநலங்களையும் பல்குவிப்பானாக; இந்த இரண்டாம் பதிப்பு, விசேடமான மாறுபடுதலில்லாமல் அச்சிடப்பட்டது.

வில்லிபாரதம் முழுவதுக்கும் உரைகண்டுவெளியிடுதலாகிய இந்தப்பணியில் சிற்றறிவினனான எனக்குத் தோன்றாத்துணையாய் நின்றுஉதவி இடையூறின்றி இனிது முற்றுப்பெறத் திருவருள் புரிந்த திருமாலின் திருவடிகளைத் திரிகரணங்களாலும் என்ஞான்றும் போற்றுவேன்.

மன்மத ஹு
ஐப்பசிமீ 12உ

இங்ஙனம்
வை. மு. கோபாலகிருஷ்ணமாசார்யன்.

மூன்றாம் பதிப்பு

இந்தப் பதிப்பு இரண்டாம் பதிப்பை யொட்டியே அமைந்துள்ளது. இப்பதிப்பில், அபிதானசூசிகையகராதி அரும்பதவகராதியோடு செய்யுண்முதற்குறிப்பகராதியும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பதிப்பு அச்சாகுங்கால், ஒரோவிடங்களில் அரிய விடயங்கள் சேர்த்தல், அச்சுத்தாளைத் திருத்தல் முதலிய வகையாற் பெரிதும் உதவியவர்—சென்னை விவேகாநந்தர் கல்லூரித் தலைமைத் தமிழ்ப்பேராசிரியர், வித்வான் C. ஜெகந்நாதாசார்யர், M.A.L.T., Dipl. Geog. என்பவர். இவருடன் துணைபுரிந்தவர் ஈகை. ஸ்ரீ. E. S. வரதாசார்யர், B.A., என்பவர். இவ்விருவர்திறத்தும் நன்றியறிதலுடையேன்.

சார்வரி ஹு
ஆனி மீ

இங்ஙனம்,
வை. மு. நரசிம்மன்.

நான்காவது

விராட பருவம்

விராடபர்வம் என்ற வடமொழித்தொடர், விகாரப்பட்டது. விராடனது சம்பந்தமான பருவ மென்று ஆறும்வேற்றுமைத் தொகை யாகக் கொள்க. விராடராஜனதுநாடாகிய மச்சதேசத்தின் இராசதானியிலே அவ்விராடராஜனைச்சார்ந்து பாண்டவர்கள் அஜ்ஞாதவாசஞ்செய்த வரலாற்றைக் கூறுகின்ற பாகம், இது. பர்வம் - கணு: கரும்பு மூங்கில் முதலியவற்றிற்கு ஏகதேசமாகிய [ஏகதேசம் - ஒருபகுதி] கணுப் போல நூலுக்கு ஏகதேசமாகிய உறுப்பைப் பருவ மென்பது, உவமவாகுபெயர். "இணைந்தியல் காலை" [நன் - பத - 22.] என்ற சூத்திரவிதியால், பர்வம் - பருவம் என வகரத்திற்கு முன் உகரம் வந்தது.

இப்பருவம் - நாடுகரந்துறைசருக்கம், மற்போர்ச்சருக்கம், கீசகன்வதைச் சருக்கம், நிரைமீட்சிச்சருக்கம், வெளிப்பாட்டுச் சருக்கம் என்ற ஐந்து சருக்கங்கள் அடங்கியது. அவற்றில்,

முதலாவது

நாடுகரந்துறைசருக்கம்.

(பாண்டவர் விராடனுடைய மச்ச) நாட்டிலே (தம்முருவம்) மறைந்து உறைதலைப்பற்றிக் கூறுஞ் சருக்க மென்க.

1. கடவுள் வாழ்த்து.

அங்கையி னேமி சங்குவா டண்டோ டடற்சரா சனந்தரித் தருள்வோன், சங்கையின் மறைக ளாயிரங் களுக்குஞ் சாற்றுதற் கரியதத் துவத்தோன், கங்கையி னறலும் காளியன் முடியுங் காளிந் திக் கரையுமே கமழும், பங்கய மலர்க ளிரவுநன் பகலும் பணிந்துபாடுதுமவன் புகழே.

(இதன்பொருள்.) அம் கையில் - (தம்முடைய) அழகிய கைகளிலே, நேமி - சக்கரத்தையும், சங்கு - சங்கத்தையும், வாள் - வாட்படையையும், தண்டோடு - தண்டாயுதத்தையும், அடல் - வலிமை பொருந்திய, சராசனம் - வில்லையும், தரித்தருள்வோன் - பூண்டிருப்பவனும்,—சங்கை இல் - கணக்கு இல்லாத, மறைகள் ஆயிரங்களுக்குஉம் - மிகப்பலவான வேதங்களுக்கும், சாற்றுதற்கு அரிய - சொல்லுதற்குமுடியாத, தத்துவத்தோன் - உண்மைப் பொருளாயிருப்பவனுமான திருமாலினுடைய, கங்கையின் அறல்உம் - கங்காநதியின் நீரும், காளியன் முடிஉம் - காளியனென்றநாகத்தின் சிரசும்,

காளிந்தி கரைஉம் ஏ - யமுனையின்கரையுமே, கமழும் - மணக்கப் பெற்ற, பங்கயம் மலர்கள் - திருவடித்தாமரைகளே, நல் இரவுஉம் (நல்) பகல்உம் - நல்ல இரவிலும் நல்லபகலிலும், பணிந்து - வணங்கி, அவன் புகழ் பாடுதும் - அப்பரமனுடைய திருப்புகழைப் பாடுவோம்; (என்றவாறு).

'பணிந்து பாடுதும்' என்று காயத்தினாலும் வாக்கினாலுஞ் செய்தற்கு உரிய செயலைக் கூறியதனால், மனத்தினால்தியானித்தலும் பெறப்படும்: ஆகவே, திரிகரணங்களும் பயன்பெறுஞ்செயலைச் செய்வோ மெனக் கூறியவாறாயிற்று. அவன்புகழ்பாடுதும்என்றதனால் இது வாழ்த்தாயிற்று. திருமாலின் திருவடியினின்று கங்கை தோன்றிய தாதலால், அந்தக்கங்கைநீரின்மணம் அப்பிரான்திருவடியிலுள்ளதாகும். திருமால் ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரத்தில் காளிய னென்ற கொடியநாகத்தின் நீண்முடியைந்திலும் தனதுபாதங்களினானின்று நடஞ்செய்தாதலால் அந்தக்காளியன்முடியின்மணம் அவன் திருவடிகளிற் கமழு மென்றது. க்ருஷ்ணன் தன்னுடைய இளமையில் யமுனைக்கரையில் திருவிளையாடல்கள் புரிந்ததனால் அப்பிரான் திருவடியில் அக்கரையின் மணமும் கமழுமென்க. சங்கை = சங்க்யை.

இதுமுதல் இருபத்தெட்டுக்கவிகள் - பெரும்பாலும் இரண்டு நான்கு ஏழாஞ்சீர் மாச்சீர்களும், மற்றவை விளச்சீர்களுமாகிவந்த எழுசீராசிரிய விருத்தங்கள். (1)

2.—பாண்டவர் பன்னிரண்டியாண்டு வனவாசம் கழித்தமை.

அரவவெங்கொடியோனேவலின்படியே யைவருமாறிரண்டாண்டு
துருபதனளித்தபாவையுந்தாமுஞ்சுருதிமாமுனிகணம்பலவும்
பரிவுடன்மலரும்பலங்களுங்கிழங்கும்பாசடைகளுமினிதருந்தி
ஒருபகல்போலக்கழித்தன ரறிவுமொடுங்கியபுலன்களுமுடையோர்.

(இ - ள்.) வெம் அரவம் கொடியோன் ஏவலின் படி ஏ-வெவ்விய பாம்புக்கொடியை யுடையவனாகிய துரியோதனனுடைய கட்டளையின் படியே, ஆறு இரண்டு ஆண்டு - பன்னிரண்டுவருஷகாலம், ஐவர் உம் - பஞ்சபாண்டவர்களும்,—துருபதன் அளித்த பாவைஉம் - துருபதன் (வேள்வியின் மூலமாகப்) பெற்ற பிரதிமைபோன்றவளாகிய திரௌபதியும், தாம்உம் - தாங்களும், சுருதி மா முனி கணம் பல உம் - வேதங்களில்வல்ல சிறந்த இருடியர்கூட்டம்பலவுமாக, (இருந்து),—பரிவுடன் - மனத்திலன்போடு, மலர்உம் - புஷ்பங்களும், பலங்கள்உம் - பழங்களும், கிழங்குஉம்—, பசு (மை) அடைகள் உம் - பசிய இலைகளும், இனிது அருந்தி - இனிமையாக உண்டு,—அறிவு உம் - விவேகமும், ஒடுங்கிய புலன்கள்உம் உடையோர்-அடங்கிய ஐம்பொறிகளையுமுடையவராய், ஒருபகல்போல கழித்தனர் - ஒருபகலைப் போலப் போக்கினார்கள்; (ஏ - று.)

பாண்டவர்கள் அறிவையும் அடங்கிய பொறிகளையுமுடையவராதலால், காட்டிற்கிடைத்த மலர்முதலிய உணவுகளை மனத்திருத்தி

யோடு உண்டு ஒரு வருத்தமு மின்றிப் பன்னிரண்டு வருஷங்களை, ஒருநாளைக் கழிப்பதுபோலத் திரௌபதியுடனே எளிதிற்கழித்தன ரென்பதாம். காட்டில் வசித்தபோது இருடியர் கணமும் இவருட னுறைவதாயிற் றென்க. (2)

3.—அஜ்ஞாதவாசத்தை எங்குச்செய்யலா மென்று தருமன் வினவ, அருச்சுனன் கூறலுறுதல்.

தொல்லறக்கடவுளருளுடனளித்ததோன்றறன்துணைவரைநோக்கிக்
கல்லமர்கிரியுங்கானமுமிடமாக்கழித்தனமொழிந்தனகாலம்
எல்லையோராண்டுமியாவருமுணராதிருப்பதற்காமிடம்யாதோ
சொல்லுமினென்றனென்றலுந்தொழுதுசுரபதிமகனிவைசொல்வான்.

(இ - ள்.) தொல் அறம் கடவுள் அருளுடன் அளித்த தோன் றல்-பழமையான தருமத்திற்கு உரிய கடவுளாகிய யமன் அருளோடு உண்டாக்கிய குமாரனாகிய யுதிட்டிரன், தன் துணைவரை நோக்கி-தன் தம்பிமாரைப்பார்த்து,— 'கல் அமர் கிரிஉம் கானம்உம் இடம் ஆ கழித்தனம்-கற்கள் பொருந்திய மலைகளையும் காட்டையும் இட மாகக்கொண்டு காலங்கழித்தோம்: காலம்-(காட்டிற்கழிக்கவேண்டிய) காலவெல்லையான பன்னிரண்டியாண்டுகளும், ஒழிந்தன - கழிந்திட் டன; எல்லை(-இனிக்கழிக்கவேண்டிய) காலவெல்லையான, ஓர் ஆண்டு உம்-ஒரு வருஷகாலமும், யாவர்உம் உணராது இருப்பதற்கு - எவரா லும் அறியப்படாமல் வாசஞ்செய்வதற்கு, ஆம்-ஏற்றதான, இடம்—, யாதுஓ - எதுவோ? சொல்லுமின் - (நீங்கள்) சொல்லுங்கள்,' என் றான்—; என்றலும்-என்று (யுதிட்டிரன்) வினவியவுடனே, தொழுது- வணங்கி, சுரபதி மகன் - தேவேந்திரனருளாற்பிறந்த குமாரனாகிய அருச்சுனன், இவை சொல்வான் - இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்பவ னானான்; (எ - று.)—அருச்சுனன் கூறுவதை மேலிரண்டு கவிகளிற் காண்க.

'யாவருமுணராதிருப்பதற்காமிடம்' என்றதனால், அஜ்ஞாத வாசத்திற்கு ஏற்ற இடம் என்றவாறாயிற்று. தேவர்கட்கெல்லாம் தலைவனான இந்திரனுடைய அருளாற் குந்திதேவியினிடம் தோன் றியவனாதலால், அருச்சுனன் 'சுரபதிமகன்' எனப்பட்டான். 'தோன் றல் தன் துணைவரை நோக்கி' என்றமையால், அஜ்ஞாதவாசஞ் செய் வதற்காகத் தருமன் ஆலோசனைபுரிந்தது துணைவரைத்தவிர வேறு எவர்க்கும் தெரியாமலே யென்பது பெறப்படும்: முதனூலில், 'பன் னிரண்டு வருஷம் வனவாசஞ்செய்து கழித்தோம்: இனி, ஓரியாண்டு ஒருவருக்கும் தெரியாது கழிக்கவேண்டுமாதலால், நும்மிடத்து விடைபெற்றுக் கொள்ளுகிறோம்' என்று யுதிஷ்டிரன் உடனிருந்த முனிவர் முதலியோரிடத்து விடைபெற்றுக்கொண்டு, தாம் வசித் திருந்த ஆச்சிரமத்துக்குக் குரோசதூரம் அப்பாற்சென்று தம்பி மாருடனும் திரௌபதியுடனும் தௌமிய முனிவருடனும் இருந்து ஆலோசித்தனனென்று உள்ளது. (3)

4.—இரண்டுகவிகள் ஒருதொடர்: விராடநகரமே அஜ்ஞாதவாசஞ் செய்வதற்கு ஏற்றதென்று அருச்சுனன் தெரிவித்தமை கூறும்.

நீதியும்விளைவுந்தருமமுநிறைந்துநிதிகண்மற்றியாவையுநெருங்கி
ஆதியின்மனுநூல்வழியினிற்புரப்பானவனியைமனுகுலத்தரசன்
மாதிரமுழுதுமவன்பெரும்புகழேவழங்குவதமரரும்வேள்வி
வேதியர்பலருமுறைவதுமவணேவிராடர்கோன்மச்சநாடையா.

(இ - ள்.) நீதிஉம்-முறைமையும், விளைவுஉம்—, தருமம் உம்-தானமும், நிறைந்து—, நிதிகள்-செல்வங்களும், மற்றுயாவைஉம்-மற்றுமுள்ள தானியம் முதலானவைகளும், நெருங்கி—, அமரர்உம்-தேவர்களும், வேள்வி வேதியர் பலர்உம்-யாகஞ்செய்கின்ற பிராமணர்கள் பலரும், உறைவதுஉம்-வசிப்பதும், அவண்ஏ - அவ்விடத்திலேயே: (அது),-ஐயா—! விராடர்கோன் மச்சநாடு-விராடராஜனுடைய மச்சதேசமாகும்; அவனியை - அந்தப்பூமியை, ஆதியின் மனுநூல் வழியினில்-முற்காலத்தினின்று வருகின்ற மனுநூலின் வழியினால், புரப்பான்-பாதுகாப்பவன், மனுகுலத்து அரசன் - மனுகுலத்துத் தோன்றிய அரசன்: அவன் பெரும் புகழ்ஏ - அந்த விராடராஜனுடைய பெருங்கீர்த்தியே, மாதிரம் முழுதும் வழங்குவது-திக்குக்களில் எங்குஞ் சொல்லப்படுவதாகும்; (எ - று.)

நெருங்கிஉறைவது என இயையும்: இனி, நெருங்கியென்பதை எச்சத்திரிபு ஆகக்கொண்டு, நீதிமுதலியன நிறைந்து நிதிகண் மற்றுயாவையும் நெருங்க மனுநூல் வழியினிற் புரப்பான் என்று இயைப்பினுமாம்: மனுநூல் தவறுமற் புரப்பதனால் அவ்வரசனிடத்து நீதிமுதலியன நிறைந்து நிதிகண்மற்றுயாவையும் நெருங்குமென்க. நீர்வளத்தால் மச்சம் இடையறுது இருத்தல்பற்றி, அந்நாடு, மச்சநாடு எனப் படுவதாயிற்று. (4)

5. ஆங்கவனகரியெய்திமற்றின்றேயைவருமணியுருக்கரந்து
தீங்கறவுறைவதல்லதுவேறோர்சேர்விடமிலதெனச்செப்பத்
தேங்கியவருளுக்கிருப்பிடமானசிந்தையான்சிந்தையாற்றுணிந்து
பாங்குறையரசர்யாரையுந்தத்தம்பதிகளேசெல்கெனப்பகர்ந்தான்.

(இ - ள்.) இன்றுஏ - இன்றைத்தினமே, அவன் நகரி எய்தி - அந்த விராடமன்னவனுடைய நகரியை யடைந்து, ஐவர்உம் - நாம் ஐந்துபேரும், அணி உரு கரந்து-அழகிய (நம்) வடிவத்தை மறைத்துக்கொண்டு, தீங்கு அற-(யாதொரு) தீமையுமில்லாமல், உறைவது-வசிப்பதுவே (செய்யத்தக்கது): அல்லது - இதுவல்லாமல், வேறு ஓர் சேர்வு இடம்-சேர்தற்கு ஏற்ற வேறோரிடம், இலது-இல்லை, என-என்று, செப்ப-(அருச்சுனன்) கூற,—தேங்கிய அருளுக்கு இருப்பு இடம் ஆன சிந்தையான்-அருளுக்குத் தேங்கியிருக்கும் இடமான மனத்தையுடைய தருமபுத்திரன், சிந்தையால்

துணிந்து-(தன்) மனத்தினால் (அவ்வாறே செய்வதாக) நிச்சயித்து,— பாங்கு உறை அரசர் யாரைஉம்-(தன்) பக்கத்திலேயே வசிப்பவரான அரசர்களெல்லாரையும் பார்த்து, தம்தம் பதிகள்உ செல்க என - 'தங்கள் தங்களுடைய ஊருக்குச் செல்வீர்களாக' என்று, பகர்ந் தான்-சொன்னான்; (எ - று.)

அருச்சுனன் சொன்ன ஆலோசனை தன்மனத்திற்கு ஏற்றிருந்த தனால், தருமபுத்திரன், அவ்வாறே செய்வதாக நிச்சயித்துப் பிறகு ஆலோசனையிடத்தை விட்டுச்சென்று வனத்தில் தன்னோடிருந்தவர் களையெல்லாம் இனித் தாம் அஜ்ஞாதவாசஞ் செய்யவேண்டியிருப்பத னால் தங்கள் தங்களுடையஉறைவிடத்துச்செல்லுமாறுவிடைகொடுத் தனுப்பினனென்பதாம். அரசர் யாரையும் என்பதற்கு - அரசரையும் மற்றுமுள்ளாரையும் என்றும் உரைக்கலாம். ஆலோசனை செய்யுமிடத் தில், யுதிஷ்டிரன், 'பன்னிரண்டு வருடம் வனவாசம் கழித்தோம். இனி, அஜ்ஞாதவாசம் எங்கு எப்படிச் செய்வது?' என்று கவலை கொண்டு கூற, அப்போது அருச்சுனன், 'தருமக்கடவுளின் வரத்தால் அஜ்ஞாதவாசஞ் செய்வது நமக்கு இனிது இயலும்: அதைப்பற்றிக் கவல வேண்டா: பாஞ்சாலம் மச்சம் சால்வம் முதலிய பல நாடுகள் இருக்கின்றன: இவற்றில் மனத்திற்குப் பிடித்த ஒரு தேசத்தில் வசிக்குமாறு நிச்சயித்துக்கொள்க' என்ன, யுதிஷ்டிரன் மச்சதேசமே வாசத்துக்கு ஏற்ற இடம் என்று நிச்சயித்து, 'அங்கு நான் வேறு தொழிலின்றிக் கங்கன்என்ற பேருடனே துறவி வேஷம்பூண்டு அரச சபையில் வசிப்பேன்: விநோதத்திற்குச் சூதாட்டம் ஆடுவேன்: மற் றும் சோதிடம் சகுனம் நீதி வேதாந்தம் முதலியன சொல்லிக் கொண்டு மன்னவனுக்கு உத்ஸாஹமூட்டிக் காலங்கழிப்பேன்' என்று தன்செயலையும்கூறினான். பிறகு வீமசேனன் முதலிய ஒவ்வொருவரை யும் நோக்கித் தனித்தனியே 'அங்கு நீர் என்னதொழிலைச் செய்து கொண்டு ஓரியாண்டு கழிப்பீர்?' என்று வினவ, ஒவ்வொருவரும் இன்னஇன்ன தொழிலைச் செய்துகொண்டு இருப்போம் என்று பதில் கூறினர் என்று முதனூலிலுள்ளது. (5)

6.—இருடியருக்குத் தருமபுத்திரன் விடைகொடுத்தனுப்புதல்.

முனிவராயுள்ள தபோவனத்தவரைமுடியுறத்தனித்தனிவணங்கிக்
கனிவுறுமன்பாலென்றுநானும்மைக்காண்பதென்றவர்மனங்களிப்ப
இனியனவுரைகள்பயிற்றியாவரையுமேகுவித்திற்றைநாளிரவில்
தினகரனெழுமுன்செல்வமச்செல்வந்திகழ்தருநகர்க்கெனச்செப்பா.

இதுவும் அடுத்தகவியும் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) முனிவர் ஆய் உள்ள - இருடியரான, தபோவனத்த வரை - தபோவனத்தில் வசிப்பவரை, முடி உற - (தனது) கிரீடம் (அவர்கள்பாதங்களிலே) பொருந்தும்படி, தனித்தனி வணங்கி - தனித்தனியே வணக்கஞ்செய்து,—கனிவு உறும் அன்பால் - மனக்

கசிவு பொருந்திய அன்போடு, 'நான் உம்மை காண்பது—, என்று - (மீண்டும்) எப்போதோ?' என்று—, அவர் மனம் களிப்ப- அம்முனிவர்களுடைய மனம் மகிழ்ச்சியடையும்படி, இனியன உரைகள் பயிற்றி - இனிமையான வார்த்தைகளைச் சொல்லி,— யாவரைஉம் ஏகுவித்து - எல்லோரையும் (தங்கள் தங்களுடைய வாழிடத்திற்குச் செல்லுமாறு விடைகொடுத்து) அனுப்பிவிட்டு, 'இற்றை நாள் இரவில் - இன்றைத்தினம் இராத்திரிப்போதில், தினகரன் எழும் முன் - சூரியன் உதிப்பதற்குமுன்னே, அ செல்வம் திகழ்தரு நகர்க்கு - செல்வம் விளங்குகின்ற அந்த அழகிய பட்டணத்திற்கு, செல்வம் - போவோம்,' என செப்பா - என்று சொல்லி,—(எ - று.)— "வளநாடடைந்தனன் பாண்டவர் தலைவன்" என அடுத்த செய்யுளோடு முடியும்.

தினகரன் - தன்னுதயத்தாற் பகலையுண்டாக்குபவன் எனக்காரணக்குறி. செல்வமச்செல்வம் - பிராசம். தபோதனத்தவரை யென்றும் பாடம். (6)

7.—தருமன் தம்பியரோடும் திரௌபதியோடும் மச்சநாட்டையடைதல்.

கல்கெழுகுறும்புஞ்சாரலங்கிரியுங்கடிகமழ்முல்லையும்புறவும்
மல்குநீர்ப்பண்ணைமருதமுங்கடந்துவன்னியிற்பிறந்தமாமயிலும்
வில்கெழுதடக்கையிளைஞருந்தானும்விராடர்கோன் றனிக்குடைநிழலில்
பல்குலமாக்கள் வாழ்வுகூர்வளநாடடைந்தனன்பாண்டவர்தலைவன்.

(இ - ள்.) பாண்டவர் தலைவன் - பாண்டவர்கட்குள் முதல்வனான தருமபுத்திரன்,— வன்னியில் பிறந்த மா மயில்உம் - அக்கினியில் தோன்றிய சிறந்தமயில்போன்ற திரௌபதியும், வில் கெழு தட கை இளைஞர்உம் - வில்பொருந்திய பெரியகைகளையுடைய தம்பிமாரும், தான்உம்—, கல்கெழு குறும்புஉம் - கல்லொடுவிளங்குகின்ற காடும், சாரல் அம் கிரிஉம் - தாழ்வரையோடு கூடிய அழகிய மலையும், கடி கமழ் முல்லைஉம்-மணம் வீசுகின்ற முல்லைநிலமும், புறவுஉம்-கொல்லைகளும், மல்குநீர் பண்ணை மருதம்உம் - மிக்க நீர்வளம்பொருந்திய விளைநிலத்தோடுகூடிய மருதநிலமும், கடந்து—, விராடர்கோன் தனி குடை நிழலில் - விராடராசனுடைய ஒப்பற்ற குடைநிழலிலே, பல் குலம் மாக்கள் வாழ்வுகூர் வளம் நாடு - பலகுலத்தவரான மனிதரும் வாழ்ச்சிபெருகுகின்ற மச்சநாட்டை, அடைந்தனன்—; (எ - று.)

குறிஞ்சியும் முல்லையும் திரிந்தது பாலையாகுமாதலின் இங்குப் பாலை நிலத்தை 'கல்கெழுகுறும்பு' என்றாரென்னலாம். புறவு - முல்லையைச் சார்ந்த நிலம். முதலிரண்டடிகளில் நெய்தல் தவிர, மற்றைய நான்குநிலங்களும் கூறப்பட்டன. துரோணாசாரியரால் தன்மாணவனைக்கொண்டு வென்று கட்டி அவமதித்து விடப்பட்ட பாஞ்சாலராசனான யாகசேனன் தன்னைவென்ற துரோணன்மாணவகனான

அருச்சுனனுக்கு விவாகஞ்செய்து தரும்படி ஒரு புத்திரியையும், துரோணாசாரியரைக் கொல்லும்படி ஒருபுத்திரனையும் பெறுமாறு யாசஉபயாசரைக் கொண்டு யாகஞ்செய்விக்க, அந்த வேள்வித் தீயினின்றும் திருஷ்டத்யும்நனும் திரௌபதியும் தோன்றின ரென்ற சரித்திரம் பற்றி, திரௌபதியை, 'வன்னியிற் பிறந்த மாமயில்' என்றார். பாண்டவர் தலைவன் மயிலும் இளைஞரும் தானும் மச்சநாடடைந்தனன்— சிறப்பினல் பல பால்விரவி ஒருமுடிபு ஆயின. [நன். பொது. 27] முல்லையம் புறவும் என்று பாடமிருக்கலாம். (7)

8.—பிறகு பாண்டவர் விராடனது நகரியினெல்லையிற் புக்கு மயான பூமியிடைச் சேர்தல்.

தராதலமுழுதுமுடையகோமகனுந்தம்பியர்நால்வருந்திருவும் [பக்
இராவிடைவிரைவினிடைக்கடந்தோரெண்ணமுமிருக்கையும்வாய்ப்
கராமுலாவருபைந்தடமும்வண்காவுங்கனகவான்புரிசையுஞ்சூழ்ந்த
விராடன்மாநகரியெல்லைபுக்கொருபான்மயானபூமியினிடைவிரவா.

மூன்றுகவிகள் - ஒரு தொடர்.

(இ - ள்.) தராதலம் முழுதுஉம் - பூமிமுழுவதையும், உடைய - உடைமையாகக்கொண்டு ஆளத்தக்க, கோ மகன்உம் - இராசகுமாரனாகிய தருமபுத்திரனும், தம்பியர் நால்வர்உம் - அவனுடைய தம்பிமார் நான்குபேரும், திருஉம் - திருப்போன்றவளான திரௌபதியும், இராவிடை - இராத்திரிப்போதில், விரைவின் - விரைவாக, இடை ஆறு - (மற்றும் விராடன்நகரத்தையடையச் செல்லவேண்டிய) இடை வழியை, கடந்து—,—கராம் உலாவரு பைந் தடம்உம் -முதலை உலாவுகின்ற புது நீருள்ள தடாகமும், வண் காஉம் - வளப்பம் பொருந்திய சோலையும், கனகம் வான்புரிசைஉம் - பொன்மயமான பெரியமதிலும், சூழ்ந்த - சூழ்ந்திருக்கப்பெற்ற, விராடன் மா நகரி - விராடனுடைய பெரிய நகரியின், எல்லை - எல்லையிலே, ஓர் எண்ணம்உம் இருக்கை உம் வாய்ப்ப - தம்முடைய ஒப்பற்ற எண்ணமும் இருப்பும் நேர்படுமாறு, புக்கு—, ஒருபால் - (அந்நகரியின்) ஒருபகுதியான, மயானபூமியினிடை - மயானபூமியினிடத்தை, விரவா - பொருந்தி,—(எ - று.)- 'நண்ணு' என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

தம்முடைய ஓரெண்ணமும் என்றது - அவர்கள் இன்னின்ன தொழிலினராய் இவ்வாறு அவ்யாண்டைப் போக்கவேணுமென்று கொண்ட ஆலோசனையை. இருக்கை-தாம் மேற்கொள்ளுந் தொழிலுக்கு ஏற்ற இருப்பிடம். கராம் - க்ராஹம் என்ற வடசொல்லின் திரிபு. (8)

9.—இரண்டு கவிகள் - அங்கு ஒருகாளிகோயிலைச் சார்ந்திருந்த வன்னிமரத்தில், பாண்டவர், தம்முடைய படைக்கலம் முதலியவைகளை வைத்தமை தெரிவிக்கும்.

யாமளமறையால்யாவரும்பணிவாளெழுவகைத்தாயரிலொருத்தி
சாமளவடிவோடந்நகர்வாழ்வாள்சங்குதண்டங்கையிற்றரிப்பாள்

கோமளவல்லிக்கொடிநிகர்காளிகோயிலின்முன்னரோர்வன்னி
நாமளவிடுதற்கரியபல்கிளையானலம்பெறுபாதவநண்ணு.

(இ - ள்.) யாமளம் மறையால் - யாமளமென்று சொல்லப்படுகிற வேத மந்திரப்பகுதியைக் கொண்டு, யாவர்உம் பணிவாள் - எல்லாரா லும் வணங்கப்படுபவளும், எழு வகை தாயரில் ஒருத்தி - ஸப்த மாதாக்களில் ஒருத்தியும், சாமளம் வடிவோடு அ நகர் வாழ்வாள்-கரு நிற வடிவத்தோடு அந்நகரில் வசிப்பவளும், சங்கு தண்டு அம் கையில் தரிப்பாள் - சங்கத்தையும் தண்டாயுதத்தையும் அழகிய கையில் தரிப்பவளுமான, கோமளம் வல்லி கொடி நிகர் காளி - அழ கிய வல்லி யென்று பேர்பூண்ட கொடியை யொத்திருப்பவளான காளியென்பவளின், கோயிலின் - கோயிலுக்கு, முன்னர் - முன்புறத் திலே, நாம் அளவிடுதற்கு அரிய பல் கிளையால் - நம்மால் அளவிட முடியாத [மிக்க] பலகிளையோடு (பொருந்தி), நலம் பெறு - அழகு பொருந்திய, ஓர் வன்னி பாதவம் - ஒரு வன்னிமரமானது, (இருப் பதை), நண்ணு-கிட்டி,—(எ - று.)—"ஒளித்து ஒரு விரகால் வைத் தனராகி" என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

யாமளம் என்பது - அதர்வணவேதத்தின் ஒருபகுதியென்றும், அது-காளிஸ்தோத்ரம் முதலியவற்றைக் கொண்ட தென்றுங் கூறு வர். எழுவகைத்தாயர்-ப்ராஹ்மீ மாஹேஶ்வரீ கௌமாரீ வைஷ்ணவீ மாஹேந்த்ரீ வாராகீ மஹாகாளீ எனப்படுவர். சாமளம் = ஶ்யாமளம்: வடசொல். வன்னி = வஹ்னி. பாதவம் = பாதபம்: அடியாற் பருகுவ தெனக் காரணப்பொருள்படும் வடசொல். வாழ்வாள் பலபடை தனது கைத்தரிப்பாள் என்றும்பாடம். (9)

10. தத்தமபடையுங்கவசமுமனைத்துந்தனித்தனியைவருந்தரித்த
மெய்த்திறலுடையயாவுமத்தருவின்கோடரத்தொளித்தொருவிரகால்
வைத்தனராகியாவருமுணராவகையருமறைகளும்பயிற்றி
முத்தலைவடிவேற்காளியைவணங்கிமுன்னினார்புரிதொழின்முற்றும்.

(இ - ள்.) தனித்தனி - தனித்தனியே, ஐவர்உம்-பஞ்ச பாண்ட வர்களும், தரித்த - பூண்டிருந்த, தம் தம படைஉம் - தங்கள் தங்க ளுடைய ஆயுதங்களையும், கவசம்உம்-கவசங்களையும், அனைத்துஉம் - ஆடை முதலியவற்றையும், மெய் திறல் உடைய யாஉம் - உண்மை யான வலிமையையுடைய மற்றுமுள்ளவற்றையும், அ தருவின் கோடரத்து - அந்த வன்னிமரத்தின் பொந்திலே, ஒரு விரகால் - ஒப் பற்ற உபாயத்தினால், ஒளித்து வைத்தனர் ஆகி-ஒளித்து வைத்தவ ராய்,—யாவர்உம் உணராவகை - எவரும் அறியாதபடி, அருமறைகள் உம் பயிற்றி-அருமையான மந்திரங்களையுஞ் சொல்லி, வடி முத்தலை வேல் காளியை வணங்கி - கூரிய திரிசூலத்தையேந்திய காளிகா தேவியை வணங்கிவிட்டு, புரி தொழில் முற்றுஉம் முன்னினார் - (நாம்) செய்யவேண்டிய தொழில் முழுவதையும் ஆலோசித்தார் கள்; (எ - று.)

கீழ் உருக்கரந்துறையவேணுமென்று தீர்மானித்த பாண்டவர், இப்போது இன்னார்இன்னார் இன்னஇன்ன உருக்கொண்டு இன்னின்ன தொழில் புரியவேணுமென்று மேல்நிகழ்த்தவேண்டிய யாவற்றையும் ஆராய்ந்து தீர்மானித்தன ரென்க. வெற்றி தரக்கூடிய மங்கை யாதலால், காளியை வணங்கினர். மெய்த்திறலுடையயாவும் என்றது - அட்சயபாண்டம் போன்றவற்றைக் காட்டுமென்னலாம். ஒருவிரகால் ஒளித்துவைத்தன ரென்றது-அஜ்ஞாதவாசஞ் செய்யுங் காலம் முற்றுமளவும் தாம் வைத்த பொருள்களில் எதுவும் கெடாத வாறு இருக்கும்படி வைத்தமையைத் தெரிவிக்கும். தமக்குஉரிய படைக்கலங்களோடு நகரிற்சென்றால் தம்மை நாட்டவ ரஞ்சுவதோடு மறைந்துறைதற்கு இடையூறுமா மென்ற காரணத்தால், ஆயுதங் களையெல்லாம் வன்னிமரத்தின்மீது மறையவைத்து மந்திரத்தாற் பிறர் கவராதபடி ரட்சையுமியற்றினர்பாண்டவ ரென்க. நாணியைக் கழற்றிவிட்டு நீட்டிய காண்டீவம்போன்ற அவ்வவர்களுக்குரிய விற் களையும் மற்றுமுள்ளவற்றையும் வெயில் மழை முதலியவற்றால் நலிவுநேரிடாதபடியும் மானுடர் அண்டாதபடியும் தோலைக்கொண்டு சுற்றச்செய்து பொதிந்து யுதிஷ்டிரன் நகுலன் மூலமாக மரத்தின் மீது அவற்றை வைத்தன னென்றும், ஒருவருஷம் முற்றுமளவும் அவற்றைப் பாதுகாக்குமாறும், அருச்சுனனுக்காவது தனக்காவது மீண்டும் பெறநினைக்கையில் பெறமுடியுமாறும் தேவர்களைக் குறித்து அபிமந்திரித்தும் வைத்தனனென்றும், காளிஸ்தோத்ரங் கூறப்பட்டதென்றும் விவரங் காண்க. (10)

11.—தருமன் துறவியுருக்கொண்டு நிற்க, அவனை வணங்கி விராடன் ஆசிபெறுதல்.

தம்பியர்வணங்கித்தனதுதாளிணையிற்றங்கவோர்தாபதவடிவும்
உம்பரும்வியப்பக்கங்கனென்றுரைக்குமொருதிருநாமமுந்தரித்து
வெம்பரிதியினுஞ்செம்மைகூர்வடிவம்வெண்புரிநூலொடுவிளங்க
ஐம்புலன்மகிழச்சென்றுகண்டிறைவந்தடிதொழவாசியுமுரைத்தான்.

(இ - ள்.) தம்பியர் வணங்கி தனது தாள்இணையில் தங்க- தம்பி மார்கள் வணங்கித் தன்னுடைய திருவடித்தாமரைகளில் தங்கவும், உம்பர்உம் வியப்ப-தேவர்களும் அதிசயிக்கவும், ஓர் தாபதம் வடிவு உம்-ஒப்பற்ற துறவிவேஷத்தையும், கங்கன் என்று உரைக்கும் ஒரு திருநாமம்உம்-கங்கனென்று சொல்லும் ஒருபெயரையும், தரித்து- தாங்கிக்கொண்டு, (யுதிஷ்டிரன் வேத்தவை சார்ந்தானாக),—வெம் பரிதியின்உம் செம்மை கூர் வடிவம்-வெம்மை பொருந்திய சூரியனைக் காட்டிலும் செந்நிறம்மிக்க (அவ்யுதிஷ்டிரனது) வடிவம், வெண் புரி நூலொடு விளங்க - வெண்மைபொருந்திய முப்புரிநூலுடனே விளங்காநிற்க, ஐம்புலன் மகிழ கண்டு-(தன்னுடைய) பஞ்சேந்திரி யங்களும் மகிழ்ச்சிகொள்ளுமாறு அம்முனிவனை(ச் சேய்மையிற்) கண்டு, வந்து - (தன்னிடத்தினின்று புறப்பட்டு) வந்து, இறை - விராடராசன், சென்று - (துறவியிருக்கு மிடத்துப்) போய், அடி

2

தொழ - (அத்துறவியை) வணங்க, ஆசிஉம் உரைத்தான் - (அம் மன்னவனுக்கு அந்தத்துறவியும்) வாழ்த்துங் கூறினன்; (எ - று.)

தருமன் விராடநகரத்தில் வேத்தவையிற்புகுமுன் தாபதவடிவு கொள்ள, அவனைத் தம்பியர் வணங்கினர்: பின்னர் விராடனவைக்கு அவ்யுதிஷ்டிரன் சென்றானென்க. அங்ஙன் உம்பரும் வியப்பத் தருமன் தாபதவுருக்கொண்டபோது கங்கனென்ற பெயரைச் சூடினமை, இரண்டாமடியிற் பெறப்படும். இனி, நால்வர் சூழவிருந்து வணங்காவிடின் மதிப்பு உண்டாகாதாதலால், தருமன் தாபதவுருக்கொண்டு வேத்தவைக்குச் சென்றபோது தம்பியர் வணங்கிச் சூழ இருந்தன ரென்பாருமுளர்: அது, தனித்தனியே, சபைக்குத் தம்பியர் செல்வதாகக் கூறுவதோடு முரணும். புலன்-பொறிக்கு இலக்கணை. வந்து - அசையுமாம். ஆசி = ஆஶிஸ்: வடசொல். (11)

12.—தாபதவுருக்கொண்ட தருமனை வணங்கிய விராடனது வினவும், அதற்கு அத்தருமன் இறுத்த விடையும்.

யாரையாநீவிரெங்குநின்றிவண்மற்றெழுந்தருளியதெனவினவப்
பாரையாளுடையவுதிரட்டிரன்பாங்காய்ப்பயின்றனனவன்பெருவனத்திற்
சேருநாளுடன்போய்த்திரிந்தனனின்பாற்சில்பகல்வைகுமாறெண்ணி
வீரவார்கழலாய்வந்தனெனென்றான்வேள்வியாற்கேள்வியான்மிக்கோன்.

(இ - ள்.) 'ஐயா—! நீவிர் யார்—? எங்குநின்று இவண் எழுந்தருளியது-எவ்விடத்தினின்று இங்கு வந்தது?' என வினவ-என்று (தாபதவுருக்கொண்டிருந்த தருமபுத்திரனை விராடராசன்) விசாரிக்க,—வேள்வியால் கேள்வியால் மிக்கோன் - யாகஞ்செய்தலிலும் சிறந்தநூற்கேள்வியைப் பெரியோரையடுத்துக்கேட்டலிலும் மிக்கவனை அந்தத் தருமபுத்திரன்,—(விராடனைநோக்கி),—'வீரம் வார் கழலாய் - வீரத்திற்கு அறிகுறியாகத் தரித்த நீண்ட கழலைப் பூண்டவனே! பாரை ஆள் உடைய-பூமியையாளுதலையுடைய, உதிட்டிரன்-தருமபுத்திரனுக்கு, பாங்குஆய் - தோழனாய், பயின்றனன் - பழகியிருந்தேன்: அவன் பெரு வனத்தில் சேரும் நாள் - அவன் பெரிய காட்டிலே சேருநாளிலே, உடன் போய் திரிந்தனன் - அவனுடன் கூடவே போய்த் திரிந்தேன்: நின்பால் சில் பகல் வைகும் ஆறு எண்ணி வந்தனென்-உன்னிடத்துச் சிலநாள் தங்கும்படியெண்ணி இப்போது வந்துள்ளேன்,' என்றான் - என்று விடை கூறினன்; (எ - று.)

பாங்கு-அருகில் எனினுமாம். இங்குத் தருமபுத்திரன் விராடனிடத்துக் கூறுவதில் மெய்ம்மைப் பொருள் தோன்றுமாறும் அமைந்திருத்தல் காண்க: அதுவருமாறு:—உதிட்டிரன் அவன் - யுதிஷ்டிரனாகிய அன்னான், பாங்குஆய்-சௌக்கியமாக, பயின்றனன்-(நாட்டில்) தங்கியிருந்தவன்,—பெருவனத்தில் சேருநாள்—, உடன் - தன் துணைவரோடு, போய்-(நாட்டை விட்டுச்) சென்று, திரிந்தனன்—: (அவன்), நின்பால் சில்பகல் வைகுமாறு எண்ணி—, வந்தனன் - வந்துள்ளானென்பது. மற்று-அசை, (12)

13.—மன்னவன் மனமுவந்து அந்த முனிவனை வரவேற்றல்.

**மன்முனிமொழிந்தவாய்மைகேட்டந்தமனுகுலமன்னனுமகிழ்ந்து
தன்மனநெகிழ்ந்தநெகிழ்ச்சியுமுணர்வுந்தகைமையுமுவகையிற்றோன்ற
என்மனைவயினின்றெய்தியபயன்யானேழெழுபிறப்பினும்புரிந்த
நன்மையின்விளைவேவேண்டுநாளீண்டுநண்ணுதிரெனநனிநவின்றான்.**

(இ - ள்.) மன் முனி - அரசனாய்ப்பிறந்து துறவிவேடத்தைக் கொண்டுள்ள யுதிஷ்டிரன், மொழிந்த-சொன்ன, வாய்மை-உண்மையான சொல்லை, கேட்டு—, அந்த மனுகுலம் மன்னன்உம்-மனுகுலத்துத் தோன்றிய அரசனாகிய அந்த விராடமன்னவனும்,—மகிழ்ந்து—, தன் மனம் நெகிழ்ந்த நெகிழ்ச்சிஉம்-(அந்த முனிக்கோலத்தையுடைய தருமபுத்திரன் விஷயத்தில்) தன்மனம் இளகியிருக்கும் நிலைமையும், உணர்வுஉம்-(அவனைப் பற்றிய) நல்லுணர்ச்சியும், தகைமைஉம் - பாராட்டும், உவகையில் - (அந்த விராடராசன் வெளிக்காட்டிய) மகிழ்ச்சியில்தானே, தோன்ற-வெளிக்குத் தெரியாநிற்க:—'இன்று-இன்றைத்தினம், என் மனைவயின் - என் வீட்டிலே, எய்திய - (நீர்) வந்து சேரப்பெற்றதனாலான, பயன்-நல்விளைவு,—யான்—,ஏழ் எழுபிறப்பின்உம்-எழுவகைப்பட்ட எழுபிறப்பிலும், புரிந்த-செய்துள்ள, நன்மையின்-நல்வினையின், விளைவுஏ-பயனேயாம்: வேண்டும் நாள் - (நீர் இங்கே) வசிக்கவேண்டும் என்று நினைக்கிற நாள், ஈண்டு நண்ணுதிர்-இங்குத்தானே வாசஞ்செய்மின்,' என-என்று, நனி நவின்றான் - இனிதாகக் கூறினான்; (எ - று.)

விராடராசனதுமுகத்தில் தோன்றிய குறிப்பு, அந்தமன்னவனுடைய மனமகிழ்ச்சி முதலியவற்றை வெளித்தோற்றுவித்த தென்க; "அகத்தினழகு முகத்தில் தெரியும்" என்ற பழமொழி இங்குக் கருதத்தக்கது. ஏழெழு பிறப்பு-விலங்கு புள் தெய்வம் மானுடம் ஊர்வன நீர்வாழ்வன தாவரம் என்னும் ஏழுபிரிவினையுடையனவும், ஒருபிராணி செய்த புண்ணியபாவங்கள் தொடர்தற்கு உரியனவுமான ஏழுபிறப்புக்கள். **(13)**

14. - வீமன், சமையற்காரனென்று சொல்லிக்கொண்டு விராடனவையைச் சேர்தல்.

தண்டினுக்கொருவன்புயவலிக்கொருவன்றனுவினுக்கொருவனென்றுரைக்குந் திண்டிறற்பவனகுமரனுஞ் சின்னாள்சென்றபின் றெள்ளமுதனைய, உண்டியைக்குறித்துக்கற்றதன்கல்வியுரிமையைக் குறித்தடுதொழிற்கு, மண்டலத்தரசேயொருவன்யான் வீமன் மடையனென்றரசவைவந்தான்.

(இ - ள்.) 'தண்டினுக்கு ஒருவன் - தண்டாயுதத்தையேந்திப் பொருவதில் ஒப்பற்றவன்; புயம் வலிக்கு ஒருவன் - தோள்வலியில் ஒப்பற்றவன்: தனுவினுக்கு ஒருவன்-தநுர்வித்தையிலும் ஒப்பற்றவன்,' என்று —, உரைக்கும் - (உலகத்தார்) சொல்லப்படுகின்ற, திண் திறல் - மிக்கவலிமையையுடைய, பவனகுமரன்உம் - வாயு

புத்திரனாகிய வீமசேனனும்,—சில் நாள் சென்ற பின் - (தருமபுத்திரன் விராடனையடைந்து) சிலநாள் கழிந்தபிறகு, தெள் அமுது அனைய உண்டியை குறித்து கற்ற - தெள்ளிய அமிருதம் போன்று இனிய உணவைச்சமைத்தலைக் குறித்து(த் தான்) கற்றுள்ள, தன் கல்வி உரிமையை குறித்து - தன்னுடைய பாகசாஸ்திரத்திலேயுள்ள வல்லமையைச் சொல்லிக்கொண்டு, 'மண்டலத்து அரசே - பூமண்டலத்துக்குத் தலைவனே! அடு தொழிற்கு - சமைக்குந்தொழிலில், ஒருவல் யான் - ஒப்பற்ற திறமைபடைத்தவன் நான்: வீமன் மடையன்—,' என்று - என்று சொல்லிக்கொண்டு, அரசுஅவை - ராஜ சபையை, வந்தான்-வந்துசேர்ந்தான்; (எ - று.)

தண்டாயுதப்போர் முதலியவற்றில் ஒப்பற்ற வீமன் 'பாக [சமையல்] சாஸ்திரத்தில் தான் நிகரற்றவன்: வீமன்மடையன்' என்று தன்னைத் தெரிவித்தான் என்க. வீமன்மடையன் என்ற தொடர் - வீமனுடைய மடையனென்று பொருள் படுதலோடு வீமனாகிய மடையனென்றும் பொருள்படுவது காண்க. (14)

15.—சேர்ந்த வீமன் தன்திறமையை விளங்கக் கூறுதல்.

வந்துதன்றம்முன்மலரடிமுன்னிமலர்க்கையான்முடியின்மேல்வணங்கி
ஐந்துபல்வகையிற்கறிகளும்வெவ்வேறுசுவைமாறுமாறமைப்பேன்
வெந்திறன்மல்லும்புரிதொழிலுடையேன்விருதுடைப்பலாயனனென்பேர்
இந்திரனுலகுதன்னிலுமெண்ணிலென்றொழிற்கெதிரிலையென்றான்.

(இ - ள்.) வந்து—, தன் தம்முன் - தனது தமையனுடைய, மலர் அடி - தாமரைமலர் போன்ற திருவடிகளை, முன்னி - தியானித்தபடியே, மலர் கையால்-தாமரைமலர்போன்ற கைகளினால், முடியின் மேல்வணங்கி - சிரசின்மீது வைத்து வணங்கி[சிரசின்மேல் இரு கையும் வைத்துக் குவித்து வணங்கி], 'பல் கறிகள்உம் - பலவகைப் பட்ட கறிகளையும், ஐந்து வகையின் - ஐந்துவகைக்குள், வெவ்வேறு அறுசுவை மாறும்ஆறு-ஆறுசுவைகளும் வெவ்வேறாக மாறிமாறி வரும்படி, அமைப்பேன்—; வெம் திறல் - கொடியதிறமையோடு, மல்உம் - மற்போரும், புரி - செய்கின்ற, தொழில்-தொழிலை, உடையேன் -; விருதுஉடை - புகழ்பெற்ற, பலாயனன் என் பேர் - பலாயனனென்பது என்னுடைய பேராகும்: எண்ணில் - ஆலோசிக்குமிடத்து, இந்திரன் உலகு தன்னில்உம் - இந்திரலோகத்திலும், என் தொழிற்கு - என் தொழிலைச் செய்வதற்கு, எதிர் - ஒப்பானவர், இலை—,' என்றான்—; (எ - று.)

ஐந்து வகையாகக் கறிகளையமைத்தல் - 'உண்பன கடித்துத் தின்பன பருகுவன மெல்லுவன நக்குவன ஆகப் பக்குவஞ்செய்தல். அறுசுவை - கைப்பு புளிப்பு கார்ப்பு உவர்ப்பு துவர்ப்பு தித்திப்பு என்பன. மேலுலகத்திலிருப்பவை சிறந்தனவாயிருக்குமென்ற கொள்கைபற்றி, இந்திரனுலகு தன்னிலுமென்றொழிற் கெதிரிலை யென்கின்றான்: தன்னுடையாற்றலை யுணராரிடத்துத் தன்னைப் புகழ்தல் தக்கதே யாதலால், இங்ஙனம் புகழ்ந்து கூறினானென்க.

வல்லன் என்று முதனூலிற் பேர் கூறப்பட்டுள்ளது. வீமன்வணங்கியது தருமனையேயென்பார் 'தம்முன் மலரடி முன்னிவணங்கி' என்றார். (15)

16.—அவ்வீமனையும் விராடராசன் வெகுமதிசெய்து தன்னிடத்துக் கொள்ளல்.

என்றபோதவனைவிராடனுமகிழ்வுற்றிருகையுஞ்சென்னிமேலிருத்திப்
பொன்றிகழ்மணிப்பூண்மென்றுகில்பலவும்புரவிபோதகங்களும்வழங்கி
இன்றுதொட்டெமக்குமெய்ப்பெருஞ்சுற்றத்தொருவனீயென்றடுதொழி
நின்றவரெவர்க்குந்தலைவனுமுரிமைநிலைபெறவழங்கினன்மாதோ. [ற்கு

(இ - ள்.) என்ற போது - என்று (வீமசேனன்) சொன்னபோது, அவனை - அந்தப்பலாயனனென்றவீமனை, விராடன்உம் - விராடராசனும், மகிழ்வு உற்று - மகிழ்ச்சிபொருந்தி, இரு கைஉம் - (தன்) இரண்டுகைகளையும், சென்னிமேல் இருத்தி - (அந்தவீமசேனனுடைய) சிரசின்மேலிருக்க வைத்து,—பொன் திகழ் மணி பூண் (பலஉம்) - பொன்னினாலும் இரத்தினங்களினாலும் விளங்குகின்ற ஆபரணங்கள் பலவற்றையும், மெல் துகில் பலஉம் - பலவகைப்பட்ட, மெல்லிய ஆடைகளையும், புரவி போதகங்கள்உம் - குதிரைகளையும் யானைக்கன்றுகளையும், வழங்கி - கொடுத்து,— 'இன்று தொட்டு - இன்றுமுதல், எமக்கு—, நீ—, மெய் பெருஞ் சுற்றத்து ஒருவன் - உண்மையான பெருஞ் சுற்றத்தாரி லொருத்தனுவாய்', என்று - என்று (முகமன்) கூறி,—அடு தொழிற்கு நின்றவர் எவர்க்குஉம் - (தன்னிடத்துச்) சமையல்தொழிலில் அமர்ந்து நிற்பவரெல்லார்க்கும், தலைவன் ஆம் - தலைவனாகின்ற, உரிமை - உத்தியோக முறைமையையும், நிலைபெற - நிலையாக, வழங்கினன் - (அந்தப் பலாயனனுக்குக்) கொடுத்தான்; (எ - று.)

பலவும் என்பது பூண்என்பதனோடும் கூட்டப்பட்டது. இருகையும் சென்னிமேலிருத்தியது - நீ என்னிடத்து ஒதுங்கிவாழலாமென்பதைக் குறிப்பிக்கும். இனி, தன்தலையின்மேல் தன் இருகைகளையும் வைத்து விராடன் வீமனை அஞ்சலிசெய்தானென்றல், இந்நிலையில் ஏலாதென்க. போதகம் - யானைக்கன்று: வடசொல். ஒருவன் நீ - முன்னிலையிற் படர்க்கைவந்த இடவழுவமைதி. மாதோ - ஈற்றசை. ஐம்பெருஞ்சுற்றத்து என்ற பாடத்துக்கு, ஐம்பெருஞ்சுற்றங்களாவார் - மந்திரியர் புரோகிதர் சேனாபதியர் தூதர் சாரணர்என்ற இவர். (16)

17.—உருப்பசி தந்த சாபத்தால் அருச்சுனன் ஒருவருடம் தாங்கவேண்டிய பேடிவடிவத்தைக் கொள்ளுதல்.

நீடியசிலைக்கைத்தேவர்கோன்மதலை நிருத்தநல்லரங்கினின்முன்னாள், வாடியமருங்குல்பணைத்தபூண்கொங்கை வாட்டடங்கண்கள் வார்குழைமேல், ஓடியவதனத்துருப்பசிபணியா லுறுவதற்கோரியாண்டமைந்த, பேடியின்வடிவந்தரித்தன னுண்மைக்கிமையவரெவரினும் பெரியோன்.

(இ - ள்.) நீடிய சிலை கை - நீண்ட வில்லையேந்திய கையை யுடைய, தேவர்கோன் மதலை - தேவேந்திரனுடைய புதல்வனான அருச்சுனனாகிய, ஆண்மைக்கு இமையவர் எவரின்உம் பெரியோன் - வீரத்தன்மையில் தேவர்கள் யாவரினும் மேம்பட்டவன்,—நிருத்தம் நல் அரங்கினில் - நாட்டியம் ஆடுதற்குஅமைந்த சிறந்த நாடகசாலையில், முன் நாள் - முற்காலத்தில், வாடிய மருங்குல் பணைத்த பூண் கொங்கை வாள் தடங் கண்கள் வார் குழைமேல் ஓடிய வதனத்து உருப்பசி - துவளுகிற [மெல்லிய] இடையையும் பருத்த ஆபரணங்களையணிந்த தனங்களையும் வாள்போன்ற விசாலமான கண்கள் நீண்டகாதணிமேலோடப்பெற்ற முகத்தையுமுடையளாயிருந்த உருப்பசி யென்ற தேவமாதின், பணியால் - ஏவலினால் [சாபத்தினால்], ஓர் யாண்டு உறுவதற்கு அமைந்த - ஒருவருஷகாலம் தங்கும்படி பொருந்திய, பேடியின் வடிவம் - பேடிவடிவத்தை, தரித்தனன்—; (எ-று.)

ஆண்மைக்கு எவரினும் பெரியோன் பேடியாயினான்: இது என்ன வியப்பு! என அதிசயந்தோன்றக் கூறியவாறு. அருச்சுனன் சிவபிரானை நோக்கித் தவம்புரிந்து பாசுபதம் பெற்றுப் பகைவென்ற பின், தேவேந்திரன் அவ்வருச்சுனனைத் தன்னுலகத்திற்கு இட்டுக் கொண்டுபோய்ப் பெருஞ்சிறப்புச் செய்து தனிவிடுதி யளித்திருந்தானாக, உருப்பசி நடித்த புதுநாடகத்தைக் கண்டு அவ்வருச்சுனன் புகழ்ந்து தன்விடுதியிலிருக்கையில்,சூரியாஸ்தமனமாகி நிலாத்தோன்றிய போது தனிப்பட்ட அவ்விடுதிக்கு உருப்பசி வந்தாள்: அவளைக் கண்ட அருச்சுனன், "நீ ஆயுவின் பாரியையாயிருந்தவளாதலால், எனக்கு மாதாவின் வருக்கத்தைச் சேர்ந்தவளன்றோ" என்று அவளைப் பணிந்தான்: உடனே அவள் வெகுண்டு "இரவிடை யாடவர் புகலா மொழி புகன்றாய்: நீ பேடியரியல் பாகுக" என்றுகூறித் தன் கோயிலிற் புகுந்தாள்: மறுநாள் பொழுது விடிந்ததும், செய்தியுணர்ந்த தேவேந்திரன் தேவர் புடைசூழ அவளிருக்குமிடம் சேர, அவளும் தேவேந்திரனைப் பதம்பணிந்தாளாக, தேவர்கள் "இந்தப் பேடிஉருவம் இந்த அருச்சுனனுக்கு வேண்டும்போது ஒருவருடம் வந்திருக்குமாறு அருள்புரிக" என்று அவளிடத்து வேண்ட, அங்ஙனமே அன்னாள் வரந்தந்தனளென்பது, அருச்சுனன் றவநிலைச் சருக்கத்துக் கூறிய சரிதையாகும். (17)

18.—பேடிவடிவம் படைத்த அருச்சுனன் விராடராஜசபை சென்று அருச்சுனன் கோயிலிலிருந்த பேடி யென்று தன்னைத் தெரிவித்தல்.

வாயுவின்மதலைசென்றுகண்டதற்பின் மற்றைநாளொற்றைவெண் கவிகைச், சேயொளிமகுடச்சென்னியானிருந்த பேரவைசிறப்புறச் சென்று, தூயவெண்புரிநூன்முனிதிருக்கழலி லொருபுடைதோய்தரத் தலைசாய்த்து, ஏயவெஞ்சிலைக்கையருச்சுனன்கோயிலிருப்பதோர் பேடி நானென்றான்.

(இ - ள்.) வாயுவின் மதலை - வாயுபுத்திரனான வீமசேனன், சென்று - போய், கண்டதன் பின் - (விராடனைப்) பார்த்து (அங்கு)

அமர்ந்தபின்பு, மற்றைநாள்—,—ஒற்றை வெள் கவிகை-ஒற்றை வெண்கொற்றக் குடையையும், சேய் ஒளி மகுடம் - செந்நிற வொளியையுடைய கிரீடத்தையுந் தரித்த, சென்னியான் - முடியையுடைய வனுகிய விராடன், இருந்த - தங்கியுள்ள, பேர் அவை - பெருஞ் சபை, சிறப்புஉற - சிறப்படையும்படி, சென்று—, தூய வெள் புரி நூல் முனி திரு கழலில் - பரிசுத்தமான வெண்மையையுடைய முப்புரி நூலையணிந்த துறவியாகிய தருமபுத்திரனுடைய சிறந்த பாதங்களில், ஒரு புடை - ஒருபகுதியில், தோய்தர-படியும்படி, தலை சாய்த்து - தலையைவணங்கி, (அருச்சுனன் பிறகு மன்னவனை நோக்கி),—'ஏய வெம் சிலை கை - ஏவுந்தன்மையுள்ள கொடிய வில்லைத்தரித்த கைகளை யுடைய, அருச்சுனன் கோயில் - அருச்சுனனுடைய அரண்மனையிலே, இருப்பது - இருத்தலையுடைய, ஓர் பேடி நான் - ஒருபேடியாவேன் யான்,' என்றான் - என்று (தன்னைத்) தெரிவித்தான்; (எ - று.)

நான் அருச்சுனன்; இப்போது கோயிலில் [ராஜகிருகத்தில்] வசித்தற்குரிய பேடிவடிவம் படைத்துள்ளேன் என்று ஒருபொருளும் இதில் தோன்றுதல் காண்க. பேடி - பெண்ணுறுப்புமிக்கு ஆணுறுப்புக் குறைந்த நபும்ஸகம். (18)

19.—இதுவும் அது.

நாதமுமியலுமேதகுநடநூனவிறருமரங்கினுக்குரியேன்
பேதையர் தமக்குநடம்பயிற்றுவிப்பேன்பெயர்பிருகந்நளையென்ப
ஆதிபநினதுசெல்வமாநகரிலிருப்பதற்கெண்ணிவந்தடைந்தேன்
வேதமுமுலகுமுள்ளநாளளவும்விளங்குகநின்மரபென்றான்.

(இ - ள்.) 'நாதம்உம் - இன்னொலியான சங்கீதமும், இயல்உம் - (பாடுதற்குஉரிய) பாடலும், மேதகு - மேம்படுகின்ற, நடம் நூல் - நடனசாஸ்திரத்தில், நவில்தரும் - கூறியபடி யமைந்துள்ள, அரங்கினுக்கு-நர்த்தனசாலையிலாடுவதற்கு, உரியேன் - உரியவள்: (அன்றியும்), பேதையர்தமக்கு-மகளிர்க்கு, நடம்-நர்த்தனத்தை, பயிற்றுவிப்பேன்-பழக்குவித்தற்கு வல்லேன்: பெயர்-(என்னுடைய) பெயர், பிருகந்நளை என்ப-பிருகந்நளையென்று சொல்வார்கள்: ஆதிப-தலைவனே! நினது செல்வம் மா நகரில்-உன்னுடைய வளப்பமுள்ள நகரத்தில், இருப்பதற்கு-வசிப்பதை, எண்ணி-நினைத்து, வந்து அடைந்தேன்—; வேதமும்—, உலகும்—, உள்ள நாள் அளவுஉம்-இருக்கும்நாள் வரையிலும், நின் மரபு-உனதுகுலம், விளங்குக—,' என்றான்—; (எ - று.)

நர்த்தனஞ்செய்யும்போது சங்கீதமும் பாடலும் உடன்வேண்டியிருத்தலால், 'நாதமுமியலு மேதகுநடம்' எனப்பட்டது. (19)

20.—விராடன் பிருகந்நளையைக் கொண்டாடி, உத்தரையென்ற தன்மகளுக்குப் பாங்கியாக அவளிடத்து விடுத்தல்.

வித்தகனெனவெக்கலைகளும்பயின்றவிராடனும்பேடிதன்மொழிகேட்டு
இத்திறமுடையார்வேலைசூழுலகி னில்லையென்றினிதுரைத்தருளி

அத்தகவுடையாண் மகிழ்வுறக்கலனுமாடையும்வேண்டுவவழங்கி
உத்தரைதனக்குப்பாங்கிநீயென்றுங்குரிய தன்மகளுழைவிடுத்தான்.

(இ - ள்.) வித்தகன் என - வல்லவனென்று, எ கலைகள்உம் பயின்ற-எந்தக்கலைகளிலும் கற்றுவல்லவனை, விராடனும்—, பேடி தன் மொழிகேட்டு-அந்தப் பேடியின் பேச்சைக்கேட்டு, 'இ திறம் உடையார்-(நடன நூலில்) இவ்வளவு வல்லமைபெற்றவர், வேலை சூழ் உலகின் - கடலினால் சூழப்பட்ட இந்தப் பூலோகத்தில், இல்லை—,' என்று—, இனிது-இனிமையாக, உரைத்தருளி - சொல்லி,—அ தகவு உடையாள் - அப்படிப்பட்ட திறமுடையளான அந்தப்பேடி, மகிழ்வுஉற-மகிழ்ச்சியடையும்படி, வேண்டுவ - (அவள்) விரும்பக்கூடிய, கலன்உம்-ஆபரணங்களையும், ஆடைஉம் - வஸ்திரங்களையும், வழங்கி-கொடுத்து, 'உத்தரைதனக்கு - உத்தரை யென்கிற (என்) மகளுக்கு, நீ—, பாங்கி-உயிர்த்தோழியாவாய்', என்று - என்று சொல்லி, உரிய தன் மகளுழை-(தனக்கு) உரியமகளான அவளிடத்தில், ஆங்கு-அப்போது, விடுத்தான் - (அந்தப்பிருகந்நளையை) அனுப்பினான்; (எ - று.)

உரிய தன்மகள் என்றது- தான் பெற்ற பெண் என்றபடி. இத்திறமுடையார் வேலைசூழுலகி னில்லை யென்றதனால், அன்னளை மன்னவன் பரீட்சித்தறிந்தமை பெறப்படும். (20)

21.—சின்னாள் கழித்து நகுலன் புரவியோட்டுவோ னுருக்கொண்டு விராடன் குதிரையேறும் முன்றிலிற் சென்றிருத்தல்.

பின்னருஞ்சின்னாளகன்றபினகுலன்பேரழகினுக்குவேளனையான்
மின்னுடைவடிவேல்வேந்தர்கோன்விராடன்வெம்பரியேறுமுன்றிலின்
மன்னியதொழில்கூர்கம்பியுங்கயிறுமத்திகையுடன்கரத்தேந்தி [வாய்
உன்னயமுதலாம்புரவிநூலறிவோனுளநிகழ்தருக்கொடுசென்றான்.

(இ - ள்.) பின்னர்உம்-பின்னும், சில் நாள் அகன்றபின்-சிலநாள் கழிந்தபிறகு, பேர் அழகினுக்கு-மிக்க அழகிலே, வேள் அனையான் - மன்மதனையொத்தவனும், உன்னயம் முதல்ஆம் புரவி நூல் அறிவோன்-உன்னயம் முதலிய குதிரையைப்பற்றிய நூல்களை யறிந்தவனுமாகிய, நகுலன்—, மின் உடை - ஒளியையுடைய, வடி வேல் - காய்ச்சியடிக்கப்பட்ட வேலாயுதத்தையுடையனை, வேந்தர் கோன் விராடன்-அரசர்க்கரசனை விராடன், வெம் பரி ஏறும் - விரும்பத்தக்க குதிரையிலேறுகின்ற, முன்றிலின்வாய்-முற்றத்திலே, மன்னிய தொழில் கூர் - (தான் இப்போது) மேற்கொண்ட குதிரையோட்டுந் தொழிற்கு ஏற்ற, கம்பிஉம் - கடிவாளமும், கயிறும்—, மத்திகையுடன் - குதிரைச்சம்மட்டியுடனே, கரத்து - கையிலே, ஏந்தி—, உளம் நிகழ் தருக்கொடு - மனத்திற்பொருந்திய மேம்பாட்டுடனே, சென்றான்—; (எ - று.)

தனக்குக் குதிரை நூலில் நன்கு பயிற்சியுண்டு என்ற உறுதி தோன்றுமாறு குதிரைசெலுத்துதற்குஏற்ற கருவியுடனே விராடராசன் குதிரையேறும் முன்றிலிலே நகுலனுனவன் சென்றிருந்தன னென்பதாம். தருக்கு-செருக்கு: இங்குக் குதிரை நூலில் வல்லவ னென்று தன்மனத்துக் கொண்டுள்ள உறுதியான எண்ணம். மத்திகை - குதிரையைச் செலுத்துகையில் உபயோகிக்குஞ் சாட்டை. கம்பிஎன்பதற்கு-உளவுகோல் என்று கூறினுருமுளர். **(21)**

22.—இதுமுதல் மூன்றுகவிகள் - விராடராசன் வினவ, நகுலன் தன்னை இன்னுனென்று தெரிவித்தமை கூறும்.

சென்றவன்றன்மேற்புரவிமேலிருந்தோன்செழுந்தடங்கண்மலர்பரப்பி
வன்றொழிற்புரவிவான்றொழிற்குரியோயெவ்வயினின்றுவந்தனை நீ
என்றலுமவனுமியம்பினன்விசயற்கிளையவனகுலனென்றெல்லாக்
குன்றினுந்தன்பேரெழுதினேனவன்றன்கொற்றம்யார்கூறுதற்குரியார்.

நான்கு கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) புரவிமேல் இருந்தோன்-குதிரையின்மேலேறியிருந்தவனுன விராடன்,— சென்றவன் தன்மேல்-(மன்னவன் குதிரையேறும் முன்றிலிலே போய்ச்) சேர்ந்திருந்தவனுன நகுலன்மீது, செழுந் தட கண் மலர் பரப்பி - வளமுள்ள பெரிய (தன்) கண்மலரைப் பரவச் செய்து [பார்த்து], 'வல் தொழில் புரவி வான் தொழிற்கு உரியோய் - வலியதொழிலாகிய குதிரைசெலுத்துஞ் சிறந்ததொழிலுக்கு உரியவனே! நீ—, எ வயின்நின்று வந்தனை-எவ்விடத்திலிருந்து வந்தாய்?' என்றலும்-என்று வினவியவுடனே,—அவன்உம் - அந்த நகுலனும், இயம்பினன்-(பின்வருமாறு) கூறலானுன்: 'விசயற்கு இளையவன் - அருச்சுனனுக்கு அடுத்த தம்பியாகிய, நகுலன் என்று எல்லாம் குன்றின்உம் தன் பேர் எழுதினேன்-நகுலனென்று சொல்லப்பட்டு எல்லாமலையிலும் தன்பேரைத் தீட்டினவன் (ஒருவன் உளன்): அவன் தன் கொற்றம்-அவனுடைய வெற்றியை, யார் கூறுதற்கு உரியார்-யார் சொல்லவல்லார்? (எ - று.)

யாவரும் அறியும்பொருட்டு உயர்ந்த இடத்தில் பேரையெழுதி வைத்தல், இயல்பு. **(22)**

23. **மற்றவன்றனதுவாசிமந்துரைக்குத்தலைவராய்வாழுமாக்களில் யான், உற்றவனொருவன்வாம்பரிவடிவு முரைதகுசுழிகளுமொளியும், பற்றியநிறனுங்கந்தமுங்குரலும் பல்வகைக்கதிகளும் பிறந்த, சொற்ற குநிலனுமாயுவுமுணர்வேன் றுயருறுபிணிகளுந்தவிர்ப்பேன்.**

(இ - ள்.) யான்—,—அவன்தனது - அந்தநகுலனுடைய, வாசி மந்துரைக்கு - குதிரைகட்டுங் கொட்டிலுக்கு, தலைவர் ஆய்—, வாழும்—, மாக்களில் - மனிதர்களுள், உற்றவன் ஒருவன் - சேர்ந்தவனுன ஒருத்தன்; (யான்),— வாம் - தாவிச்செல்லுகின்ற, பரி வடிவு உம் - குதிரையின் வடிவமும், உரை தகு - சிறப்பித்துச்சொல்லத்

தக்க, சுழிகள்உம் - நற்சுழிகளும், ஒளிஉம்—, பற்றிய நிறன்உம் - பொருந்திய நிறமும், கந்தம்உம் - (உடலின்) மணமும், குரல்உம்—, பல்வகை கதிகள்உம் - பலவகைப்பட்ட நடைகளும், பிறந்த - (குதிரைகள்) தோன்றிய, சொல் தகு நிலன் உம் - சிறப்பித்துச்சொல்லப்படுகிற தேசமும், ஆயுஉம் - ஆயுளும்ஆகியவற்றை, உணர்வேன்- அறிந்துள்ளேன் : துயர்உறு - துன்பம் மிக்க, பிணிகள்உம் - (குதிரைக்கு வரும்) நோய்களையும், தவிர்ப்பேன் - போக்குவேன்.

இதனால், நகுலன் அசுவசாஸ்திரத்தில் தனக்குஉள்ள வல்லமையை விவரித்துச்சொல்லியவாறு காண்க. குதிரைகள் இன்னின்னவ்டிவா யிருக்கும்: குதிரைகட்கு இன்னின்ன இடத்துச் சுழி இவ்வாறுஅமைந்திருந்தால் நலனும்: அவற்றின்ஒளி இன்னபடியிருக்கும்: அவற்றின்நிறம் இன்னபடியிருக்கும்: குதிரையங்கத்தினின்று இவ்வாருன மணம்வீசின் நன்றும்: குரல் இன்னின்னபடியிருப்பின் நலம் முதலியனவும், மற்றும் அக்குதிரைகட்கு வருங்கொடியநோய் வகையும் அவற்றின் பரிகாரங்களும் என்பனஎல்லாம் தான் அறிவேனென்கின்ருன். வெண்மை செம்மை கருமை பொன்மை என்ற நால்வகை நிறங்களிலும், வெள்ளி, நித்திலம், மாதுளம்போது, செம்பஞ்சி, வண்டு, கார், அழல், உரோசனை முதலியவாகப் பலவற்றினெளி யமைதலும், குதிரைகள் - வநாயு பாரசீகம் காம்போசம் பாஹ்லீகம் என்றுற்போன்ற பல தேசங்களில் தோன்றுவன வாதலும் அறிக. குதிரையின்வடிவம் முதலியன குறித்துத் திருவிளையாடற்புராணம் முதலியவற்றிற் கூறியிருத்தல் காணலாம். மற்று - அசை. (23)

24. **மண்டலம்வீதிகோணமேமுதலாம்வாசிகளூர்தொழில்வல்லேன், திண்டிறற்றடந்தேர்பூண்பதற்குரியசெயலுடைப்பரிகளுந்தெரிவேன், வண்டிமிரலங்கன்மாலையாய்பாண்டுமைந்தர்போய்வனம்புகுந்ததற்பின், உண்டியுமிழந்தேனுறுதியுமிழந்தேனுன்புகழ்கேட்டுவந்துற்றேன்.**

(இ - ள்.) மண்டலம் - வட்டமும், வீதி - நேரும், கோணம்ஏ - வளைவும், முதல் ஆம் - முதலாகிய, வாசிகள் ஊர் தொழில் - குதிரையேறிச்செலுத்துந்தொழிலில், வல்லேன்—: திண் திறல் - மிக்கவலிமையையுடைய, தட தேர் - பெரிய தேர்களிலே, பூண்பதற்கு - கட்டிச் செலுத்துவதற்கு, உரிய—, செயல்உடை - செய்கையைக்கொண்ட, பரிகள்உம்-குதிரைகளையும், தெரிவேன் - ஆராய்ந்தறிய வல்லேன்: 'வண்டு இமிர் அலங்கல் மாலையாய் - வண்டுகளொலிக்கின்ற அசையுந்தன்மையுள்ள வெற்றிமாலை பூண்டுள்ள அரசனே! பாண்டு மைந்தர் - பாண்டவர், போய் - (நகரத்தை) விட்டுச்சென்று, வனம் புகுந்ததன் பின் - காட்டைச் சேர்ந்த பிறகு, [பாண்டவர் வனவாசத்திற் சென்றபின் என்றபடி], உண்டிஉம் இழந்தேன் - உண்ணும் உணவையும் இழந்தேன்: உறுதிஉம் இழந்தேன் - மனவுறுதியையும் இழந்திட்டேன்: உன் புகழ் கேட்டு—, வந்து உற்றேன் - (இங்கே) வந்து சேர்ந்தேன்; (எ - று.)

சிலகுதிரைகள் ஏறிச்செலுத்துதற்கு உரியனவாக, சிலகுதிரைகள் தேரிற் கட்டியோட்டுதற்கு உரியனவா மென்பது அறிக. (24)

25.—விராடன் நகுலனைச் சன்மானித்து அவனுக்குக் குதிரைகட்கு அதிபதியாகும் பதவியையு மளித்தல்.

என்னவப்புரவியேற்றுநாயகன் வந்தியம்பியவின்மொழிகேட்டு,மன்னவர்க்கெல்லாமொதுங்குநீணிழலாய் வயங்குமாமதிக்குடைமன்னன், முன்னவர்க்குள்ளவரிசைகள்யாவுமும்மடங்காகவேவழங்கி, அந்நகர்த்துரங்கமவையனைத்தினுக்குமதிபதியெனும்பதங்கொடுத்தான்.

(இ - ள்.) என்ன - என்று, அ புரவி ஏறு நாயகன் வந்து இயம்பிய - அந்தச்சிறந்த குதிரைகட்குத் தலைவனானவன் வந்துசொன்ன, இன் மொழி - இனியவார்த்தையை, கேட்டு - செவியேற்று,—மன்னவர்க்கு எல்லாம் ஒதுங்கும் நீள் நிழல் ஆய் வயங்கும் - அரசர்கட்கெல்லாம் வந்து ஒதுங்குதற்கு உரிய நீண்ட நிழலையுடையதாய் விளங்குகின்ற, மா மதி குடை - சிறந்த சந்திரன்போன்ற வெண்கொற்றக்குடையையுடைய, மன்னன் - விராடராசன்,—(வந்த அந்த நகுலனுக்கு), முன்னவர்க்கு-முன்னமே (தன்னிடத்துக்) குதிரைத்தலைவராயமர்ந்திருப்பவர்க்கு, உள்ள—, வரிசைகள் யாஉம் - சிறப்புக்களையெல்லாம், மும்மடங்கு ஆக - மூன்றுமடங்கு மிகுதியாக அமையும்படி, வழங்கி - கொடுத்து, அ நகர் துரங்கம் அவை அனைத்தினுக்குஉம் - அந்த அரண்மனையிலுள்ள குதிரைகள் எல்லாவற்றுக்கும், அதிபதி - தலைவன், எனும் - என்கின்ற, பதம் - பதவியையும், கொடுத்தான்—;

துரங்கம் - வேகமாகச் செல்வதென்று பொருள்படும் வடசொல். புரவியேறுநாயகன் என்று பிரதிபேதம். (25)

26.—சகதேவன் இடையர்கோலத்தோடு விராடனது சபையைச் சேர்தல்.

கிளைபடுபுரவிபுரந்திடுந்தாமக்கிரந்தியாம்பெயர்புனைநகுலற்கு
இளையவனந்தகோபன்மைந்தனைப்போலிடையர்தங்கோலமதெய்தித்
துளைபடுகுழையிலொருகுழையணிந்துதோளிலோர்தொடித்தடிதழுவி
விளைபுகழ்விராடன்வேத்தவையதனைவேறொருநாளையினடைந்தான்.

(இ - ள்.) கிளை படு - பல பகுப்புப்பொருந்திய, புரவி - குதிரையை, புரந்திடும் - காக்குந்தொழிலைத் தெரிந்த, தாமக்கிரந்தி ஆம் பெயர் புனை - தாமக்கிரந்தி யென்கிற பெயர்பூண்ட, நகுலற்கு—, இளையவன் - தம்பியாகிய சகதேவன், நந்தகோபன் மைந்தனை போல் - நந்தகோபனுடைய மகனாய் வளர்ந்த ஸ்ரீக்ருஷ்ணனைப்போல், இடையர் தம் கோலம் அது எய்தி - இடைக்கோலத்தைப் பூண்டு, துளை படு குழையில் - துளைபொருந்திய ஒரு காதிலே மாத்திரம், ஒரு குழை அணிந்து - ஒப்பற்றகுழையென்னுங் காதணியை யணிந்து, தோளில்—, ஓர் தொடி தடி தழுவி - ஒரு வளைவுான தடியைத் தாங்கிக்

கொண்டு, விளை புகழ் விராடன் வேந்து அவை அதனை - முதிர்ந்த புகழையுடைய விராடமன்னனுடைய இராசசபையை, வேறு ஒரு நாளையின் - வேறொருதினத்திலே, அடைந்தான் - வந்து சேர்ந்தான்; (எ - று.)

க்ருஷ்ணனைச் சகதேவனுக்கு உவமை கூறியதனால், க்ஷத்திரியனவன் இடைக்கோலத்தைக் கொண்டமையும் விளங்கும். குழையணிந்து - தளிரையணிந்து என்றலும் உண்டு. குதிரையின்வகைகளைப்பற்றி "மங்காளன் சாரங்கன் கங்காநீலன் மௌவழகன் கொங்காளன் கன்னசம்பான், குங்குமச்சோரன் கரியான்நீலன் சாரன் குலவுமள்ளான் உரஞ்சிவந்தான் நல்லான் பொல்லான், தங்குகருங்காற்சம்பான் என்று கூறுந்தன்மையுள" என்று திருவாதவூரர்புராணத்தும், "உயர்கனவட்டம் போரா னுரனுளான் கொங்கான் கங்கான், மயில்வரி நீலான் பொல்லான் மகிழ்விதை மௌவான் சேயான், நயன வஞ்சனம் பொன் மாரி பாடல நளினி பச்சை பயமிலாமரீசி கோரம் பட்டவர்த்தனங்கள்பாரே" என்று திருவாலவாயுடையார்திருவிளையாடற்புராணத்திலும், மற்றும் கல்லாடம் முதலியவற்றிலும் கூறியிருப்பது காண்க. (26)

27.—சகதேவன் தான் கொண்ட கோலத்திற்கு ஏற்ப, வினவிய விராடனுக்குத் தன்னைத் தெரிவித்தல்.

ஆர்கொனீயென்னவறன்மகனுடனோராசனத்திருந்தபூபதியைச்
சீருறவேறோர்விரகினால்வணங்கிச்செப்பினனன்னசாதேவன்
பார்கொளநினைந்துசுயோதனன்விடுப்பப்படர்வனம்புகுந்தபாண்டவரில்
தார்கொள்வேலிளையோன்றனதுகோபாலன்றந்திரிபாலன்யானென்றான்.

(இ - ள்.) (வந்த அவனை விராடராசன் பார்த்து), 'நீ ஆர் கொல்' என்ன - 'நீ யாவனோ?' என்றுவினவ,—அன்ன சாதேவன் - அந்தச் சகதேவன், அறன்மகனுடன் ஓர் ஆசனத்து இருந்த பூபதியை - தரும்புத்திரனுடனே ஒரேயாசனத்திலே வீற்றிருந்த அந்தவிராடராசனை, வேறு ஓர் விரகினால் வணங்கி - வேறொருதந்திரத்தினால் வணங்கிவிட்டு, சீர் உற - சிறப்புப்பொருந்த, செப்பினன் - (பின் வருமாறு) கூறினான்: 'சுயோதனன் - துரியோதனன், பார் கொள - (பாண்டவருடைய) இராச்சியத்தைக் கவரும் பொருட்டு, நினைந்து—, விடுப்ப - (காட்டிற்குச்செல்லுமாறு) ஏவியனுப்ப,—படர் வனம் புகுந்த பாண்டவரில் - விசாலமான காட்டிலே சேர்ந்த பாண்டவருக்குள், தார் கொள் வேல் இளையோன் தனது - வெற்றிமாலையை யணிந்து வேல்தாங்கிய இளைய தம்பியாகிய சகதேவனுடைய, கோபாலன் - பசுக்களைக் காப்பவன், யான்—: தந்திரிபாலன் - தந்திரி பாலனென்னும் பெயருடையேன்,' என்றான் - என்று விடை கூறினான்; (எ - று.)

விராடன் தன்னைவணங்கினானென்று நினையாநிற்கத் தருமனை வணங்கினானென்பார் 'பூபதியைச் சீருற வேறோர்விரகினால் வணங்கி' என்றார். (27)

28.—விராடன் வந்தவனை யுபசரித்து நிரைக்காவல னுக்க, அவன் கோபாலர்க்கெல்லாந் தலைவனுதல்.

ஆங்கவனிவ்வாறுரைத்தலுமவனையருகுறவருகெனவழைத்துப், பாங்குறத்தக்கவழக்கமும்வழங்கிப்பல்வகைநிரைகளுநீயே, யீங்குமப்படியேபுரத்தியென்றுரைத்தானிவனுமவ்வரசனேவலினுற், றீங்கறக்கைக்கொண்டவ்வவர்க்கெல்லாந்தகைபெறுஞ்செம்மலாயினனே.

(இ - ள்.) ஆங்கு - அப்போது, அவன் - அந்தச்சகதேவன், இ ஆறு உரைத்தலும் - இப்படிச்சொன்னவுடனே, அவனை—, வருக என - வருவாயாக என்றுசொல்லி, அருகு உற அழைத்து - சமீபத்திலேபொருந்தக் கூப்பிட்டு, பாங்கு உற தக்க - இனிமைபொருந்தத் தகுதியான, வழக்கம்உம் - வரிசைகளையும், வழங்கி-கொடுத்து, (அவனைநோக்கி),—'அப்படி ஏ - சகதேவனிடத்துப்போலவே, ஈங்கு உம்- இங்கேயும், பல்வகை நிரைகள் உம் - பலவகைப்பட்ட பசுக்கூட்டங்களையும், நீயே—,புரத்தி-பாதுகாப்பாய்,' என்று—,உரைத்தான்-(விராடராசன்) சொன்னான்: இவன்உம் - இந்தத் தந்திரிபாலனும், அ அரசன் ஏவலினால் - அந்தவிராடராசனுடைய கட்டளையினுல், தீங்கு அற - துன்பமில்லாமல், கைக்கொண்டு - (நிரைகளைத் தன்) வசத்திற்கொண்டு, அ அவர்க்கு எல்லாம்-ஏற்கவேயிருந்த இடையர்கட்கெல்லாம், தகை பெறும் - பெருமைபெற்ற, செம்மல் ஆயினன் - தலைவனாயினான்; (எ - று.)

வழக்கம் - கௌரவமாக வழங்கப்படுவது: வரிசை: செயப்படுபொருள் விகுதி பெற்ற பெயர். (28)

வேறு.

29.—திரௌபதி வண்ணமகளாகி, விராடமன்னவனுடைய தேவியின் கோயிலை நாடி யடைதல்.

ஓமமக வாரழலி னூடுருவு யிர்க்கும்
மாமயிறி ரௌபதியும் வண்ணமக ளாகித்
தேமருவு தார்முடிவி ராடனிரு தோள்சேர்
கோமகளை நாடியவள் கோயிலிடை புக்காள்.

(இ - ள்.) ஓமம் மகம் ஆர் அழலினூடு - ஓமஞ்செய்த யாகத்தின் நிரம்பிய நெருப்பினிடையிலே, உரு உயிர்க்கும் - உருவங்கொண்டு வெளிப்பட்ட, மா மயில்-சிறந்த மயில்போன்ற, திரௌபதி உம்—, வண்ணம் மகள் ஆகி - மகளிர்க்கு அலங்காரஞ்செய்யும் பணிப்பெண் வடிவுகொண்டு, தேன் மருவு தார் முடி விராடன் இரு தோள் சேர்-தேன் பொருந்திய மாலைசூடிய முடியையுடைய விராடனுடைய இரண்டுதோளையுஞ் சேர்ந்த, கோமகளை - இராணியை, நாடி-அடையவிரும்பி, அவள் கோயிலிடை-அந்தஇராணியின் அரண்மனையிலே, புக்காள்-புகுந்தாள்; (எ - று.)—விராடன் தேவியின் பெயர் சுதேஷ்ணை யென்பது.

இதுமுதற் பத்துக்கவிகள் - பெரும்பாலும் முதல்மூன்றுசீர்கள் விளங்காய்ச்சீர்களும் ஈற்றுச்சீரொன்று மாச்சீருமாகிவந்த அளவடி நான்குகொண்ட கலிவிருத்தங்கள். (29)

30.—வண்ணமகள் வந்திருத்தலை வாயில்காவலர் தெரிவிக்க, விராடன்மனைவி உள்ளே யழைக்குமாறு கூறுதல்.

மதுமலரின்வாழ்திருவும்வந்துதொழவுரியாள்
நொதுமலினளாகியொருநுண்ணிடைநடந்தாள்
பதுமவிழியாயெனலும்வாயிலவர்பால்போல்
மதுரமொழியாளழைமின்வாணுதலையென்றாள்.

(இ - ள்.) வாயிலவர் - வாயிலிலேயிருந்து பாதுகாவல் புரிபவர், (சுதேஷ்ணையைக்கிட்டி அவளைநோக்கி);—'பதுமம் விழியாய்-தாமரை மலர்போன்ற கண்களையுடையவளே! மது மலரின் வாழ் திருஉம் வந்து தொழ உரியாள்-தேனைக்கொண்ட தாமரைமலரில் வாழ்பவளாகிய இலக்குமியும் வந்துதொழுதற்குஉரிய கட்டழகுடையவளான, ஒரு நுண் இடை-நுண்ணிய இடையையுடையாளொருத்தி, நொதுமலினள் ஆகி-சாதாரண மானுடப்பெண்போன்று, நடந்தாள் - வந்துள்ளாள்,' எனலும்-என்று தெரிவித்தவுடனே,—பால்போல் மதுரம் மொழியாள் - பால்போல்இனிய பேச்சையுடையவளான அந்த விராடன் மனைவி, (அங்ஙனம் சொன்ன வாயில்காவலரை நோக்கி),—'வாள் நுதலை-ஒளியுள்ள நெற்றியையுடையவளான அந்தப்பெண்ணை, அழைமின்-(உள்ளே) அழைத்துவாருங்கள்,' என்றாள் - என்று கூறினாள்; (எ - று.)

வந்தவளின் கட்டழகைக் காணும்போது பெருஞ்சிறப்பினளாயிருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகின்றதாயினும், சாதாரணமான வறுமையுள்ள பணிப்பெண்கோலத்தைப் பூண்டுள்ளா ளென்பார், 'மதுமலரின்வாழ்திருவும் வந்து தொழவுரியாள் நொதுமலினளாகி நடந்தாள்' என்றார். நுண்ணிடை - பண்புத்தொகையன்மொழி. வாணுதல்-அடையடுத்த சினையாகுபெயர். (30)

31.—அரசன்மனைவி, வந்தவளையுபசரித்துப் பின்வினவுதல்.

வந்தவளிருந்தவண்மருங்கணையும்வேலை
யந்தணுபசாரமுடனருகுறவிருத்திச்
சந்தொடகில்பூவிலைகடகவுடன்வழங்கி
யெந்தநகரீருரைமின்யாமுணரவென்றாள்.

(இ - ள்.) வந்தவள்-(வண்ணமகளின் வடிவுகொண்டு) வந்தவளான அவள், இருந்தவள் மருங்கு-அரண்மனையிலேயிருந்த அரசமனைவியின் பக்கத்தில், அணையும் வேலை-வந்துசேர்ந்தபோது, (அரசன்தேவி),—அம் தண் உபசாரமுடன்-அழகிய குளிர்ந்த உபசாரத்துடனே, அருகுஉற இருத்தி-(தன்) சமீபத்திலே தங்கியிருக்குமாறு இருப்பிடந்தந்து,—சந்தொடு - சந்தனமும், அகில் - அகில்தூபமும், பூ-புஷ்பமும், இலைகள் - வெற்றிலைகளும், தகவுடன் - சிறப்பாக,

வழங்கி-தந்து, '(நீர்), எந்த நகரீர்-எந்தநகரத்தீர்? யாம் உணர உரைமின்-நாங்கள் அறியும்படி சொல்லுங்கள்,' என்றாள் - என்று வினவினாள்; (எ - று.)

எளியவள்போன்றுவந்தவளையும் விராடன்மனைவி உபசரித்தனளென்றமையால், அவளது தருக்கின்மைமுதலிய நற்பண்புகள் வெளியாம். (31)

32.—மூன்றுகவிகள்-ஒருதொடர்: வந்தவள் தன்னை இன்னாளென்று தெரிவித்து, தான் வந்த நோக்கத்தையும் தெரிவித்தல்.

தான்விரதமாயைபுரிசகுனிபொருசூதால்
கான்விரதமாகவுறைகாவலர்கள்கோயில்
மான்விரதநோக்கியர்மருங்குறவிருந்தேன்
யான்விரதசாரிணியெனும்பெயரினளே.

(இ - ள்.) தான்-சுயமாக, விரதம் மாயை புரி-விரஸமான [திருப்தி விளைக்காது வெறுப்பைவிளைக்கிற] வஞ்சனையைச் செய்கின்ற, சகுனி-சகுனியென்பான், பொரு-ஆடின, சூதால் - சூதாட்டத்தால், கான் விரதம் ஆக உறை-காட்டில் வசித்தலை விரதமாகக் கொண்டு வாழ்ந்த, காவலர்கள் - அரசர்களாகிய பாண்டவர்களின், கோயில் - அரண்மனையிலே, மான் விரதம் நோக்கியர்-மான்கள் (தோற்று) ஒழிவதற்குக்காரணமான கண்ணழகையுடைய (அப்பாண்டவரின்) இராணிமாரின், மருங்கு-சமீபத்திலே, உற-பொருந்த, இருந்தேன்—: யான்—,—விரதசாரிணி எனும் பெயரினள் - விரதசாரிணியென்ற பேரையுடையேன்; (எ - று.) விரதசாரணியென்று பிரதிபேதம்.

இந்தச்செய்யுளில் திரிபு என்னும் சொல்லணி காண்க. விரதம் என்பது முதலடியில் விரஸமென்ற வடசொல்லின் திரிபும், இரண்டாமடியில் வ்ரதமென்ற வடசொல்லின் திரிபும் ஆம்: மூன்றாமடியில் விரதம் என்பது-ஒழிந்திடுகை யென்ற பொருளுள்ள வடசொல். யான் விரதசாரிணி யெனும் பெயரினள்-தன்மையிற் படர்க்கைவந்த இடவழுவமைதி. வ்ரதசாரிணீ என்ற வடசொல்-வ்ரதத்துடன் நடப்பவள் என்று பொருள்படும். (32)

33\. பூசுவனசுற்றுவனபூண்பனமுடிப்ப
தேசொடுவனப்புநனிதிகழும்வகையணிவேன்
வாசவனொடொத்தமனுகுலவரசன்மனைவி
ஏசறவுனக்கெலுவையாகுவதெனெண்ணம்.

(இ - ள்.) பூசுவன - (உடம்பிற்) பூசுதற்கு உரிய கலவைச்சாந்து முதலியனவும், சுற்றுவன - சுற்றிக்கட்டவேண்டிய மாலை முதலியனவும், பூண்பன - பூணுதற்கு உரிய ஆடையணிகலன்களும், முடிப்ப - முடிக்கவேண்டிய கூந்தல்தார் முதலியனவும், தேசொடு வனப்பு நனி திகழும் வகை-ஒளியோடு அழகும் மிகவும்விளங்கும்படி, அணிவேன்-அலங்காரமுறச் செய்வேன்;- வாசவனொடு ஒத்த மனுகுலம் அரசன் மனைவி - இந்திரனோடொத்தவனும் மனுகுலத்துத் தோன்றியவனு

மான விராடராசனுடைய மனைவியே! உனக்கு—, ஏசு அற - குற்றமில்லாமல், ஏலுவை ஆகுவது - தோழியாக அமையவேண்டு மென்பது, என் எண்ணம் - என்கருத்தாம்; (எ - று.) (33)

34. எந்தைதமனையிற்பயிலிளம்பருவநாளில்
கந்தருவர்காவல்புரிகற்புடையளானேன்
இந்துநுதலாய்மனிதர்யார்முகமுநோக்கேன்
வந்தனெனின்மாளிகையின்வைகும்வகையென்றாள்.

(இ-ள்.) எந்தை மனையில்-என் தந்தையினுடைய வீட்டில், பயில்-வாழ்ந்த, இளம்பருவம் நாளில்-இளம்பருவத்தினத்தில் (தொடங்கி), கந்தருவர் காவல் புரி - கந்தருவர் (யாதொருதீங்கும் வராமற்) காவல் செய்கின்ற, கற்பு உடையள் ஆனேன் - கற்பையுடையவளானேன்; இந்து நுதலாய் - சந்திரன் போன்ற முகத்தையுடையவளே! மனிதர் யார் முகம்உம் நோக்கேன் - எந்த மனிதருடைய முகத்தையும் கண்ணெடுத்துப் பாரேன்; நின் மாளிகையின் வைகும் வகை - உன்வீட்டிலே தங்கிவாழும்படி, வந்தனென் - (இப்போது) வந்துள்ளேன், என்றாள்-என்று கூறினாள், (அந்த வண்ணமகள்); (எ - று.)

கீழிரண்டுகவிகளால், தான் இன்னாளென்பதையும், தனக்குத் தெரிந்த தொழிலையும், தான் அங்குவந்ததன் நோக்கத்தையும் தெரிவித்தவள், இந்தச் செய்யுளினால், தான் வலியோரால் பாது காக்கப்படும் கற்புடையளென்பதைக் கூறுகிறாள். 'உனக்குஏலுவை யாகுவதெனெண்ணம்' என்று கீழ்க்கவியிற் கூறியதனால், 'நின்மாளிகையின் வைகும்வகை வந்தனென்' என்று இங்குக்கூறியது-அனுவாதமென்க; நான் உன்மாளிகையில் வண்ணமகளாக வாழ்வேனென்றாலும், என்கற்பிற்கு இழுக்கமுண்டாக்க எவராலும் ஆகாதென்று கூறியவாறு. (34)

35.—வண்ணமகள்கூறியதுகேட்டுச் சுதேஷ்ணை தன்னிடத்து வண்ணமகளாக இருக்குமாறு பணித்தல்.

வண்ணமகள்கூறியவைமகிழ்வினொடுகேட்டுத்
துண்ணெனவெரீஇயினள்சுதேட்டிணைவிரும்பி
விண்ணவர்கள்பாவையரின்மேவுதியெனக்குக்
கண்ணிணையுநீயுனதுகாவலெனதுயிரும்.

இரண்டுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) துண்ணென வெரீஇயினள் - (வந்தவளைக்கண்டதும்) திடுக்கிட்டு அஞ்சினவளான, சுதேட்டிணை —, — வண்ணமகள்—, கூறியவை-சொன்னவற்றை, மகிழ்வினொடு கேட்டு - மகிழ்ச்சியோடு செவியேற்று,விரும்பி-(அவளிடத்து)அன்புபாராட்டி,(அவளைநோக்கி) '(நீ), விண்ணவர்கள் பாவையரின்-தேவமாதர்போல், மேவுதி-இனிது தங்கியிருப்பாய்; எனக்கு கண் இணை உம்நீ - நீ எனக்கு இரண்டுகண்களையும் போல்வாய்; எனது உயிர்உம் - என்பிராணனும், உனது காவல் - உன்காவற்கு (உட்பட்டது); (எ - று.)

பேரழகினளாகிய திரௌபதியைக் கண்டதும், 'ஒருகால் அரசன் நம்மையுபேட்சித்து இவளை மணந்துகொண்டுவிடுவானோ?' என்று சங்கைகொண்டாளென்று முதனூலிற் கூறியிருப்பதற்கு ஏற்ப, 'துண்ணென வெரீஇயினள்' என்றது. இனி, 'கந்தருவர் காவல்புரி கற்புடையளானேன்' என்று கூறியதைக் கேட்கவே, நம்மிடத்து இவள்வசிக்கும்போது, இவள்கற்புக்குக் கீசகன் முதலியோர் தீங்கிழைக்க முயலாமலிருக்கவேணுமே என்று கருதித் துண்ணென வெரீஇயினளென்றதெனவுமாம். கந்தருவர்காவல்புரி கற்புடையேனென்று கீழ்க்கூறியதனால், தெய்வமகளோ எனக்கருதி வெரீஇயினள் என்பாருமுளர். (35)

36.—வண்ணமகளாகிய திரௌபதி சுதேஷ்ணையினிடம் அன்னுட்கு வேண்டியவற்றைச் செய்துகொண்டிருத்தல்.

அன்னையெனுமாறுநெறியானமுறைகூறி
என்னருகிருத்தியெனவெரியின்வருமின்னும்
மின்னனையநுண்ணிடைவிராடபதிதேவிக்கு
எந்நலமுநாடொறுமியற்றினளிருந்தாள்.

(இ - ள்.) அன்னை எனும் ஆறு - தாயென்று கருதுமாறு, (மிக்க அன்போடு), நெறி ஆன முறை - நீதிக்குஏற்ற முறையுள்ள வார்த்தைகளை, கூறி - சொல்லி, 'என் அருகு இருந்தி - என்னுடைய சமீபத்தில்தானே இருப்பாய்,' என - என்று (அந்தச் சுதேஷ்ணை) கூற,—எரியின் வரு மின்உம் - அக்கினியினின்று தோன்றிய மின்னல்போன்றவளான அந்தத்திரௌபதியும், மின் அனைய நுண் இடை விராடபதி தேவிக்கு-மின்னல்போன்ற நுண்ணிய இடையையுடைய விராடராசனின் மனைவிக்கு, எ நலம் உம் - எப்படிப்பட்ட [மிகச்சிறந்த] அழகிய கோலத்தையும், நாடொறு உம் - தினந்தோறும், இயற்றினள் - செய்தவளாய், இருந்தாள் - வசித்துவந்தாள்; (எ - று.)

திரௌபதியாகிய வண்ணமகள், சுதேட்டிணைக்கு ஆடை அணிகலன் கூந்தல்முதலியவற்றை இனியவாகப்புனைந்துகொண்டு வசித்துவந்தனளென்பதாம். இயற்றினள் - முற்றெச்சம். (36)

37.—பாண்டவர் மச்சநாட்டில் மறைந்துதங்கியிருந்தபோது அந்நாடு மிகவுஞ் செழித்திருத்தல்.

மைவருதடங்கண்மடமானுமதிமரபோர்
ஐவருமறைந்தனர்களாயுறையுநாளின்
மெய்வருவழாமொழிவிராடபதிதிருநாடு
உய்வருபெருந்திருவொடோங்கியதையன்றே.

(இ - ள்.) மை வரு தட கண் மடம் மான்உம் - கருநிறம் பொருந்திய பெரியகண்களையும் மடப்பத்தையுமுடைய மான்போன்ற

பார்வையையுடைய திரௌபதியும், மதி மரபோர் ஐவர்உம் - சந்திர குலத்தவரான பாண்டவரைவரும், மறைந்தனர்கள் ஆய்—, உறையும் - வசித்துவந்த, நாளில் - அக்காலத்திலே,—மெய் வரு - உண்மையே வருகின்ற, வழா - (ஒருபோதும்) தவறாத, மொழி - பேச்சையுடைய, விராடபதி திருநாடு-விராடராசனுடைய சிறந்த மச்சநாடானது, உய்வு அரு - நீங்குதலில்லாத, பெருந் திருவொடு - மிக்கசெல்வத்தோடு, ஓங்கியது - மேன்மையுற்றிருந்தது; (எ - று.)

உத்தமோத்தமரான பாண்டவர் வசித்தலால், அந்நாடு எந்நாட்டினும் மேம்பட்டிருந்ததென்பதாம். மறைந்தனர்களாயுறைதல் - அஜ்ஞாதவாசஞ் செய்தல். அன்றே - ஈற்றசை. ஓங்கியதை என்பதில், ஐ - சாரியை. (37)

38.—இதுவும் அது.

குருக்களவனூரினிடைகுருநிலனொடொப்புற்று
இருக்கும்வழிமாமழையுமெவ்விளைவும்விஞ்சித்
தருக்கினுடன்யானைமுதற்றானைகளும்விஞ்சிச்
செருக்குமுடன்விஞ்சியதுசெப்பவரிதம்மா.

(இ - ள்.) குருக்கள் - குருவமிசத்தவரான பாண்டவர்கள், அவன் ஊரினிடை-அந்தவிராடனுடைய நகரத்திலே, குருநிலனொடு ஒப்பு உற்று - குருநிலத்தில் வசிப்பதுபோன்று [தமக்குஉரியஊரில் வாழ்வதுபோன்று], இருக்கும் வழி-(இனிது) வசிக்கும்போது,—மா மழைஉம்-மிக்க மழையும், எ விளைவுஉம் - எப்படிப்பட்ட [பலவகையான] விளைவும், விஞ்சி - மிகுந்து,—யானை முதல் தானைகள்உம் தருக்கினுடன் விஞ்சி - (நாட்டின்செழிப்பினால் நன்கு போற்றப்படுவதனால்) யானைமுதலிய சேனைகளும் தருக்கு மிக்கு, (ஊர்முழுவதும்), செருக்குஉம் - வளமும், உடன் விஞ்சியது - ஒருசேர [எங்கும்] மிக்கிருந்தது: (அதனால் அந்தஊரின் தன்மை), செப்ப அரிது - (இன்னபடியிருந்ததென்று) சொல்லுதற்கு முடியாது; (எ - று.)

அம்மா - வியப்பிடைச்சொல்: பாண்டவர்கள் அஜ்ஞாதவாசஞ் செய்வதனால், அவ்வூர் வாய்கொண்டு சொல்ல முடியாதபடி அவ்வளவு செழிப்பு விஞ்சியது குறித்து வியந்தவாறு. (38)

நாடுகரந்துறைசருக்கம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது

மற்போர்ச்சருக்கம்.

மற்போரைப்பற்றிய சருக்கமென்று விரியும். வேற்றுநாட்டினின்று வந்து 'மற்போரில் என்னினும் மிக்கார் இல்லை' என்று தருக்கிய மகாமல்லனுடன் வீமன் மற்போர்புரிந்து வென்றதைக் கூறுவது, இந்தச்சருக்கம்.

1.—மல்லனொருவன், மற்போரில் ஒப்பற்றவன் என்று சொல்லிக்கொண்டு அந்தவிராடநகர்க்கு வருதல்.

அல்லினுக் கிந்து வென்ன வாங்கவ ருறையு நாளில்
வில்லினுக் கிராம னென்ன வேலினுக் கிளையோ னென்னச்
சொல்லினுக் குததி தோய்கைத் தொன்முனி யென்ன வன்போர்
மல்லினுக் கொருவன் யானே வாசவ னென்று வந்தான்.

(இ - ள்.) அல்லினுக்கு - இராப்போதில், இந்து என்ன - சந்திரன் சிறப்புற்றிருப்பதுபோல, (மிக்கசிறப்புற), ஆங்கு - அந்த விராடநகரிலே, அவர் - அந்தப்பாண்டவர், உறையும் - வசித்துவருகின்ற, நாளில் - காலத்தில்,—'வில்லினுக்கு இராமன் என்ன - வில்வித்தையில் ஸ்ரீராமன்போலவும், வேலினுக்கு - வேற்படையில், இளையோன் என்ன - (சிவபிரானுடைய) இளையகுமாரனாகிய முருகக்கடவுள்போலவும், சொல்லினுக்கு - தமிழ்மொழிக்கு, உததி தோய் கை - சமுத்திரம்படிந்த கைகளையுடைய, தொல் முனி என்ன - பழமையான அகத்தியமுனிவன்போலவும், வல் மல் போரினுக்கு - உடல்வலிமை கொண்டுசெய்யப்படுகிற மல்லயுத்தத்திற்கு,வாசவன் - வாசவனாக, யான்ஏ - யானே, ஒருவன் - ஒப்பற்றவன்,' என்று - என்று சொல்லிக்கொண்டு, (ஒருமல்லவீரன்), வந்தான் - (அந்த விராடநகரில்) வந்துசேர்ந்தான்; (எ - று.)

சொல் - பாஷா என்றவடசொல்லின் மொழிபெயர்ப்பு. உததி தோய்கைத் தொன்முனி யென்று வருவதனால், சொல் - தமிழ்ச்சொல்லைக் காட்டிற்று. சூரபத்மாஎன்ற அசுரன் கடலிற் புகுந்து கொண்டானாக, அப்போது அகத்தியமுனிவன் தேவர்களின் வேண்டுகோளினால் கடனீரைத் தன்கைச் சுளகத்தி லடக்கி, ஆசமனஞ் செய்தா னென்ற வரலாறுபற்றி, 'உததிதோய்கைத் தொன்முனி' என்றது. முதனூலில், வந்தமல்லன்பெயர் ஜீமூத னென்று இருப்பதனாலும், மல்லேந்திரனென்று அன்னோன் கூறப்படுவதனாலும், வாசவன் என்பதைப் பேராகக் கொள்ளாமல், 'மல்லினுக்கு வாசவன் யான் ஒருவனே' என்று கூட்டியுரைக்கப்பட்டது. பாண்டவர் வந்து நான்குமாதம் கழிந்ததும், விராடநகரத்தில் சங்கரவுத்ஸவம் வந்ததாக, அப்போது பலமல்லர்களும் ஆங்கு வந்தனர்: அங்ஙனம் வந்தவர்களுள் ஒருவன் என்னில் மிக்காரில்லையென்று தன்னைப் பாராட்டிக்கூறிக்கொண்டு வந்தா னென்ற விவரத்தை முதனூலா லறிக.

அல்லினுக்கு இந்துஎன்ன என்பதற்கு - இரவில் வானத்துத் தோன்றும் பல சோதிகளுள் சந்திரன்போல என்று உரைத்து, இத்தொடரையும் போர்மல்லினுக்கு ஒருவன்யானே என்பதனோடு கூட்டுவாரு முளர்.

இச்சருக்கத்திலுள்ள பதினன்குகவிகளும் - பெரும்பாலும் முதற்சீரும் நான்காஞ்சீரும் விளச்சீர்களும், மற்றவை மாச்சீர்களுமாகி வந்த அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தங்கள். (39)

2.—அந்த மல்லனது வருணனை.

அண்டமாமுகடோடொத்தசென்னியனவனிமுற்றும்
கொண்டமாமேருவொத்தகுங்குமக்கடகத்தோளான்
சண்டமாருதத்தோடொத்தவலியினன்றந்தியெட்டின்
கண்டமார்முகத்தினீண்டகையெனத்திரண்டகாலான்.

(இ-ள்.) (அந்தமல்லன்),—அண்டம் மா முகடோடு ஒத்த-அண்டத்தின் பெரிய மேலிடத்தையொத்த [ஓங்கிய], சென்னியன் - தலையையுடையவன்: அவனி முற்றுஉம்-பூமிமுழுவதையும், கொண்ட - தாங்கிக்கொண்டுள்ள, மா மேரு ஒத்த-சிறந்த மேருமலைபோன்ற, குங்குமம் கடகம் தோளான் - குங்குமச்சேறுபூசிய கடகமென்ற தோள்வளையையணிந்த தோளையுடையவன்: சண்டமாருதத்தோடு ஒத்த - கொடுங்காற்றோடு ஒப்பிடத்தக்க, வலியினன்-பலத்தையுடையவன்: தந்தி எட்டின் - அஷ்டதிக்கஜங்களின், கண்டம் ஆர் முகத்தின் - கழுத்தையொட்டியுள்ள முகத்தினின்று, நீண்ட - நீண்டுள்ள, கை என-துதிக்கைபோல, திரண்ட - திரண்டுள்ள, காலான் - கால்களையுடையவன்; (எ - று.)

மேருமலை பூமியினிடையேயிருந்து அதனைத் தாங்குவதென்ற நூற்கொள்கைபற்றி, 'அவனிமுற்றுங் கொண்ட மாமேரு' எனப்பட்டது. தந்தி-தந்தத்தையுடையது என யானைக்குக் காரணவிடுகுறி. தந்தி எட்டு-கிழக்கு முதலிய திக்குக்களிலிருக்கும் ஐராவதம் புண்டரீகம் வாமனம் குமுதம் அஞ்ஜநம் புஷ்பதந்தம் ஸார்வபௌமம் ஸுப்ரதீகம் என்ற தெய்வயானைகள். தந்திக்கையை யுவமமாகக் கூறியதனால், இங்கு 'கால்' என்றது - அரைக்குக் கீழ்பட்டுத் துடைமுதற்கொண்டுள்ள பகுதியைக் காட்டும். (40)

3.—அந்தமல்லன் பலமல்லர் தன்னைச் சூழ்ந்துவர, விராடனவைக்களத்தை யடைதல்.

ஆயிரமல்லர்தன்னையணிநிழலென்னச்சூழப்
பாயிரும்புரவித்திண்டேர்மிசைவரும்பரிதிபோல
மாயிருஞாலந்தன்னின்மற்றிவற்கெதிரின்றென்னச்
சேயிருந்தடக்கைவேந்தன்றிருந்தவையதனைச்சேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) ஆயிரம் மல்லர்-பலமல்லர்கள், தன்னை—, அணி நிழல் என்ன-அழகிய நிழலைப்போல, சூழ-சூழ்ந்துவர,—பாய் இரு புரவி

திண் தேர்மிசை வரும் பரிதி போல-பாய்ந்துசெல்லும் இயல்புள்ள பெரிய குதிரைகள் பூட்டிய வலிய தேர்மீதுவரும் சூரியன்போல், (பாயிரும் புரவித் திண்டேர்மிசை வந்து),—மா இரு ஞாலந்தன்னில் இவற்கு எதிர் இன்று என்ன-மிகப்பெரியபூமியிலே இந்தமல்லற்கு ஒப்பானவர் இல்லையென்று (கண்டவர்) சொல்லுமாறு, சேய் இரு தட கை வேந்தன்-செவ்விய பெரிய நீண்ட கைகளையுடைய விராட ராசனது, திருந்து அவை அதனை - திருத்தமுற்ற சபையை, சேர்ந்தான்-வந்தடைந்தான்; (எ - று.)

சூரியனுக்கு ஒப்பான கிரகம் எங்ஙனம் வானத்திலில்லையோ அவ்வாறே இந்தமல்லனுக்கு ஒப்பானவர் இப்பூவுலகிலில்லை யென்று சொல்லுமாறு மிக்கஆடம்பரஞ்செய்துகொண்டு நிழல்போல ஆயிர மல்லர் தன்னைச் சூழ்ந்துநிற்க, விராடனுடைய அவைக்களத்தை அந்தமல்லன் வந்துசேர்ந்தானென்க. கற்றோர்பலர் சேர்ந்திருத்தலால்,விராடனுடைய சபை, திருந்தவையெனப்பட்டது. வந்தமல்லன் தேர்மீதூர்ந்துவந்தா னென்று மேல் ஏழாம்பாட்டிற் பெறப்படுவதனால், அவனுக்குத் திண்டேர்மிசை வரும் பரிதியை உவமை கூறினார். (41)

4.—வந்தவன் 'மற்போருக்கு என்னைப்போன்றவரில்லை' என்ன, விராடன் அவனுக்குச் சிறப்புச்செய்து தன்னிடமுள்ள மல்லரை நோக்குதல்.

மன்னனை வணங்கிநின்றுவலியுடைமல்லின்போருக்கு
என்னலதில்லையிந்தவெழுகடல்வட்டத்தென்றான்
கொன்னவில்வேலினனுங்கொடுப்பனகொடுத்துமுன்னம்
தன்னுழைவைகுமல்லர்தங்களைநோக்கினனே.

(இ - ள்.) (வந்த மல்லவீரன்), மன்னனை-விராடராசனை, வணங்கி நின்று—, 'வலி உடை - தேகபலத்தைக்கொண்டுசெய்கின்ற, மல்லின் போருக்கு-மற்போரிலே, (மிக்கவர்), இந்த எழு கடல் வட்டத்து-ஏழு கடல்களாற் சூழப்பட்ட இந்தப் பூமண்டலத்தில், என் அலது - என்னையல்லாமல், இல்லை-(வேறொருவரும்) இல்லை,' என்றான்-என்று (தன் திறமையைத்) தெரிவித்தான்; கொல் நவில் வேலினன்உம் - கொல்லுதற்றொழிலிற் பயின்ற வேற்படையையுடைய விராடராசனும், கொடுப்பன - (அவனுக்குக் கொடுக்கத்தக்க) சிறப்புக்களை, கொடுத்து—, முன்னம்-(அந்த மல்லவீரன் வருதற்கு) முன்னமே, தன் உழை வைகும்-தன்னிடத்துத் தங்கியுள்ள, மல்லர் தங்களை - மல்லர்களை, நோக்கினன்—; (எ - று.)

தன்னுழைவைகும் மல்லர்களை நோக்கியது - 'என்னினும்மிக்க மல்லர் இந்தப்பூமண்டலத்தி லில்லை' என்று கூறுவதனால், இவனுடன் மற்போர் செய்து வெல்லவேண்டு மென்பதைக் குறிப்பிக்கவாகும். (42)

5.—மற்றொழிலில் வல்லவர்அநேகர் அந்த மல்லனுடன் தனித்தனி பொருதல்.

அந்தமற்றொழிலின்மிக்கோரநேகர்நீடசனியொப்பார்
வந்தமற்றலைவன்றன்னைவருதிநீயெம்மொடென்று
முந்தமற்கலைநூல்சொன்னமுறைமையினரசன்காணச்
சந்தமற்சமரஞ்செய்தார்தனித்தனியொருவராக,

(இ - ள்.) அந்த மல் தொழிலில் - (வந்த மல்லவீரன் வல்லமை பெற்றுள்ள) அந்த மற்போர்த் தொழிலிலே, மிக்கோர் - மிகவல்லவரான, அநேகர்—, நீடு அசனி ஒப்பார்-பேரிடியை யொப்பவராய் (க்கர்ச்சித்துக்கொண்டு), வந்த—, மல் 'தலைவன் தன்னை - மல்லர் தலைவனை, 'எம்மொடு - எம்முடனே, நீ—, வருதி-(மற்போர்செய்ய) வருவாய்,' என்று-என்று அறைகூவி,—அரசன் காண - விராட மன்னவன் கண்டுகொண்டிருக்க, முந்த - விரைவாக, மல்கலை நூல் சொன்ன முறைமையின் - மற்போர்த்தொழிலைப்பற்றிய சாஸ்திரஞ் சொன்ன முறைமையினால், சந்தம் மல் சமரம் - அழகிய மற்போரை, தனித் தனி ஒருவர் ஆக - தனித்தனியே ஒவ்வொருவராக, செய்தார்— ; (எ - று.)

கலை - சாஸ்த்ரம். போர்க்கு வரும்போது பெருமுழக்கஞ் செய்து கொண்டு வருவதனால், அசனியை யொப்பார் என்றது. (43)

6.—இதுவும் அடுத்த கவியும்-குளகம்: அரசனிடத்திருந்த மல்லர் வந்தமல்லனோடு தனித்தனிபொருது தோற்க, அரசன் வந்தவனை விசேஷமாகச் சம்மானித்தலைக் கூறும்.

தத்தியுந்தோளுந்தோளுந்தாக்கியுஞ்சென்னிகொண்டு
மொத்தியும்பற்பல்சாரிமுடுகியும்வயிரக்கையால்
குத்தியுங்காலுங்காலுங்கோத்துமற்கூறுதோன்ற
ஒத்தியும்பாறையென்னவுரனுடனுரங்கள்சேர்த்தும்.

(இ - ள்.) தத்திஉம் - தாவியும், தோள்உம் தோள்உம் தாக்கிஉம்-தோளுடன் தோள் பொருந்த மோதியும், சென்னி கொண்டு மொத்திஉம் - தலையைக்கொண்டு இடித்தும், பல் பல் சாரி முடுகிஉம் - பலபல சாரிகளால் விரைந்தும், வயிரம் கையால் குத்திஉம் - வயிரம்போலுறுதியான கைம்முஷ்டிகளாற் குத்தியும், கால்உம் கால்உம் கோத்துஉம் - காலுடன் கால் சேரப்பின்னியும், மல் கூறு தோன்ற - மற்போரின் கூறுபாடு புலப்பட, ஒத்திஉம்-சிறிதுபின்னிடைந்தும், பாறை என்ன உரனுடன் உரங்கள் சேர்த்துஉம் - பாறை ஒன்றோடொன்று சேர்க்கப்படுவதுபோல மார்போடு மார்பைச் சேர்த்தும்,—(எ - று.)—'ஆரமருடற்றி' என அடுத்த கவியோடு இயையும்.

'ஓரொருமல்லராக ஆரமருடற்றி' என மேல் வருவதனால், 'உரனுடனுரத்தைச் சேர்த்தும்' என்று பாடமிருப்பின் நலம், சாரி -

வலப்புறமாகவும் இடப்புறமாகவும் சஞ்சரித்தல். ஒத்தியும் ஒற்றியும் என்றலுமாம். (44)

7. ஒரொருமல்லராகவொருதனிமல்லன்றன்னோடு
ஆரமருடற்றிமல்லரணைவருமழிந்தபின்னர்
வீரரில்வீரனான வென்றிவேல்விராடன்மெச்சித்
தேரின்மேல்வந்தமல்லன்றனக்கெலாச்சிறப்புஞ்செய்தான்.

(இ - ள்.) ஒரு தனி மல்லன் தன்னோடு - ஒப்பற்ற தனித்த மல்லனை (வந்த அந்த) வீரனோடு, ஓர் ஒரு மல்லர் ஆக - ஒவ்வொரு மல்லவீரராக, ஆர் அமர் - அருமையான மற்போரை, உடற்றி - பொருது, (இங்ஙனம்), மல்லர் அணைவர்உம் - எல்லாமல்லர்களும், அழிந்த பின்னர் - தோற்ற பிறகு,—வீரரில் வீரன் ஆன வென்றி வேல் விராடன் - வீரர்கட்குட் சிறந்த வீரனென்று மதிப்புப்பெற்ற வெற்றிபொருந்திய வேற்படையையுடைய விராடராசன், மெச்சி - (வந்த மல்லவீரனைப்) பாராட்டி, தேரின் மேல் வந்த மல்லன் தனக்கு - தேரின்மேல்வந்த (அந்த) மல்லனுக்கு, எலாம் சிறப்புஉம் - எல்லாச் சிறப்புகளையும், செய்தான்—; (எ - று.)

வீரத்தின்சிறப்புப் பெருவீரனானவிராடனுக்குத் தெரியு மாதலால், வந்தமல்லனை மெச்சி பெருமல்லற்குச் செய்யவேண்டிய சிறப்புக்களை அந்த மல்லனுக்கு விராடமன்னவன் செய்தா னென்க.

8.—மற்றைநாள் தருமபுத்திரன், மன்னனிடம் 'இந்தமல்லனைப் பலாயனன்வெலத்தக்கான்' என்ன, அரசன் அவனை யழைப்பித்தல்.

அன்றுபோய்மற்றைநாளினரசனோடறத்தின்மைந்தன்
வென்றமாமல்லன்றன்னை வெல்லுதற்குரியமல்லன்
இன்றுநின்மடையர்தம்மிற்பலாயனனென்போன்றன்னை
அன்றிவேறில்லையென்றானரசனுமழைமினென்றான்.

(இ - ள்.) அன்று போய்—, மற்றைநாளின் - மற்றைநாளிலே,— அரசனோடு - விராடராசனுடனே, அறத்தின்மைந்தன் - தருமபுத்திரன், 'வென்ற-(நேற்று) வெற்றிபெற்ற, மா மல்லன் தன்னை - சிறந்த மல்லவீரனை, வெல்லுதற்கு உரிய - ஜயிப்பதற்கு ஏற்ற, மல்லன் - மற்போர்செய்பவன், இன்று - இப்போது, நின் மடையர் தம்மில் - உன்னுடைய சமையற்காரர்க்குள், பலாயனன் என்போன் தன்னை அன்றி - பலாயனனென்பவனை யல்லாமல், வேறு - வேறொருத்தர், இல்லை—,' என்றான்—; அரசன்உம் - விராடராசனும், 'அழைமின் - (அந்தப்பலாயனனை) அழைத்துவாருங்கள்,' என்றான் - என்று கூறினான்; (எ - று.)

பலமல்லர்களும் அந்தமஹாமல்லனைக் கண்டு அஞ்சினார்களாகச் சிலர் எதிர்த்துத் தோற்றார்கள்: அந்தமஹாமல்லன் அப்போது விராடனைப் பார்த்து 'நான் மல்லராஜன்: என்னோடு பொரத் தக்கார் எவருமில்லை: சிங்கம் புலி முதலியவற்றுடனும் பொரவல்

லேன்' என்று கர்ச்சித்தான். அப்போது மற்றைமல்லர்களெல்லாம் அஞ்சி நடுங்கி நிற்பதுகண்டு விராடராசன் 'இந்தமல்லனோடு பொரவல்லார் யார்?' என்றுவினவ, அச்சத்தினால் எல்லா மல்லரும் வாய்திறவாது இருந்தனர். விராடராசன் வெகுண்டு 'நான் இந்த மல்லர்களுக்கு விட்டிருக்கும் கிராமங்களையும் சம்பளங்களையும் பறித்துக்கொண்டு விடுகிறேன்' என்றான்: அப்போது அருகேயிருந்த கங்கனென்ற யுதிஷ்டிரன் 'யுதிஷ்டிரனிடத்துக் கண்ட ஒருமல்லனுண்டு: அவன் நமது அரண்மனையில் மடைப்பள்ளிவேலையிலிருக்கிறான்: அவன் இவனோடு பொரவல்லான்' என்றான்: என்னவும், விராடன் 'இந்தமல்லனோடு பொர அவனை விரைவாக அழைமின்' என்றான் என்று முதனூலி லுள்ளது. (46)

9.—பலாயனனென்று மறுபேருள்ள வீமன் மற்போர்க்குச் சித்தனாக அங்கு வருதல்.

பைம்பொன்மாமேருவெற்பின்பராரையைச்சோதிநேமி
விம்பமாய்வளைந்ததென்னவிளங்குபொற்கச்சைச்சேர்த்தித்
தம்பமாமென்னத்தக்கதண்டொடுதரணிவீழா
உம்பராரமுதமுண்டவுரவினன்விரைவின்வந்தான்,

(இ - ள்.) தரணி வீழா, உம்பர் ஆர் அமுதம் உண்ட உரவினன் - பூமியிற் கிடைக்காத தேவர்களின் அரியஅமிருதத்தை யுண்ட வலிமைபடைத்தவனான வீமன்,—பைம் பொன் மா மேரு வெற்பின் பரு அரையை - பசும்பொன்மயமான பெரியமேருமலையின் பருத்த அரையை, சோதி நேமி-ஒளி மயமான சக்கரம், விம்பம் ஆய் வளைந்தது என்ன - வட்டமாக வளைந்துகொண்டுள்ளது என்னுமாறு, விளங்கு-விளங்குகின்ற, பொன் கச்சை-பொற்கச்சையை, சேர்த்தி- (இடையிற்) கட்டிக்கொண்டு,—தம்பம் ஆம் என்ன தக்க - தம்பமோ என்று கருதும்படியுள்ள, தண்டொடு-தண்டாயுதத்துடனே, விரைவின் வந்தான்—; (எ - று.)

வீமனது இடையிற் பொற்கச்சை விளங்குவது, மேருவின்பராரையில் நேமி வட்டமாச் சூழ்ந்தது போலும்; தற்குறிப்பேற்றம். சோதி நேமி-சூரியனென்பாரு முளர். தரணி வீழா - கங்கைநீர்ப் பெருக்கில் வீழ்ந்து, (பாதளஞ்சென்று),உம்பராரமுதம்உண்ட என்று கூறலுமாம்: இச்சரித்திரம் வாரணவதச்சருக்கத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது. கச்சை - அரையாடை யவிழ்ந்திடாதபடி கெட்டியாக இருப்பதற்கு இடையிற் கட்டுவது, பருமை+அரை=பராரை: பண்புப்பெயர் ஈறுபோய், வருமொழி முதல்நீண்டு நிலைமொழியீறுகெட்டது: "ஈறு போதல்... இனையவும் பண்பிற்கியல்பே" [நன். பத. 9.] (47)

10.—இரண்டுகவிகள்-பலாயனனும் முன்னர்வெற்றிபெற்றிருந்த மல்லவீரனும் பொருதலைத் தெரிவிக்கும்.

கதையுடைக்காளைவந்துகடுந்திறன்மல்லன்றன்னோடு
உதயமோடத்தமென்னுமோங்கலோரிரண்டுசேர்ந்து

துதைவுறப்பொருவதேபோற்றேள்புடைத்துருமினார்த்துப்
பதயுகத்தாலுந்தத்தம்பாணிகளாலுஞ்சேர்ந்தார்.

(இ - ள்.) கதை உடை - கதாயுதத்தையுடைய, காளை - இளவீரனான பலாயனன், கடுந்திறல் மல்லன் தன்னோடு-கொடிய திறமையையுடைய மல்லனோடு, வந்து-வந்துசேர்ந்ததனால், (அவ்விருவரும்), உதயமோடு அத்தம் என்னும் ஓங்கல் ஓர் இரண்டு சேர்ந்து-உதயமலையோடு அத்தமலை யெனப்படும் ஓரிரண்டுமலையும் ஒன்றுசேர்ந்து, துதைவு உற - நெருங்குதல்பொருந்த, பொருவதுஏ போல் - போர் செய்வதுபோல, தோள் புடைத்து - (தம்தோள்களைத்) தட்டியும், உருமின் ஆர்த்து - இடிபோலக் கர்ச்சித்தும், பதம் யுகத்தால்உம் - இரண்டுபாதங்களாலும், தத்தம் பாணிகளால் உம் - தங்கள் தங்களுடைய கைகளாலும், சேர்ந்தார் - நெருங்கிப் பொருதார்கள்; (எ-று.)

பொருவதே போற் சேர்ந்தார் என இயையும். (48)

11\. உதைத்தனர்வீசிவன்போடுரங்கொடுகரங்களெற்றிப்
புதைத்தனர்விரல்கண்மெய்யிற்புருவமுமூக்கும்வாயிற்
சிதைத்தனர்புயங்களென்னுஞ்சிலம்புகடாக்கத்தாக்கப்
பதைத்தனரோடியோடிப்பற்றினர்மீளமீள.

(இ - ள்.) (ஒருவரை யொருவர்),—வன்போடு - வலிமையோடு, வீசி உதைத்தனர்—: உரம்கொடு - வலிமையோடு, கரங்கள் எற்றி - கைகளால் மோதி, விரல்கள் மெய்யில் புதைத்தனர் - விரலின்வடு உடம்பிலே புதையும்படி செய்தார்கள்; புருவம்உம் மூக்குஉம்-புருவங்களையும் மூக்குக்களையும், வாயில் - வாயோடு, சிதைத்தனர் - பழுதுபடச்செய்தனர்; புயங்கள் என்னும் சிலம்புகள் தாக்க தாக்க - (மாற்றானுடைய) தோள்களென்கிற மலைகள் மோதுவதனால், பதைத்தனர் - (வலிதாங்க மாட்டாமல்) துடித்து, ஓடி ஓடி - ஓடி யோடிப்போய், மீள மீள பற்றினர் - மீண்டும் மீண்டும் (ஒருவரையொருவர் மற்போர் புரியுமாறு) பற்றிக் கொண்டார்கள்; (எ - று.)

புருவமும் மூக்கும் வாயிற் சிதைத்தனர் என்பதற்கு - புருவத்தையும் மூக்கையும் வாய்ப்புறத்திலாகும்படி யழித்தன ரெனினுமாம். (49)

12.—வீமன் வந்த மல்லனை யழித்தல்.

கற்றனகாயமெல்லாங்கண்டுகண் களிக்கக்காட்டி
உற்றனர்நின்றபோதிலூதையின்புதல்வனூரு
மற்றவன்மருங்குபற்றவன்கரமிடறுபற்றச்
செற்றனனிடிம்பன்றன்னைச்செற்றவெங்கொற்றத்தோளான்.

(இ - ள்.) கற்றன - (தாம்) அறிந்துள்ளனவான, காயம் எல்லாம்- இலக்குக்களை யெல்லாம், கண்கண்டு களிக்க காட்டி - (பார்ப்பவர்)

கண்கள் கண்டு களிக்குமாறு தோற்றுவித்து, உற்றனர் - நெருங்கினவராய், நின்ற போதில் - (அவ்விரண்டுமல்லரும்) நின்ற சமயத்தில்,—இடிம்பன் தன்னை செற்ற வெம் கொற்றம் தோளான் - இடிம்பாசுரனை யழித்த கொடிய வெற்றி தங்கிய தோள்களையுடையவனுன, ஊதையின் புதல்வன் - காற்றின் குமாரனுகிய வீமசேனன், ஊரு - (தன்னுடைய)தொடை, மற்றவன் மருங்கு பற்ற - மற்றொருவனுன மல்லனுடைய இடுப்பைச் சுற்றியவண்ணம் பற்றிநிற்க, வல் கரம் - வலிய கையானது, மிடறு பற்ற - (அவன்) கழுத்தைப் பற்றிநிற்க, செற்றனன் - (வந்த) மல்லனை யழித்திட்டான்; (எ - று.)

இடிம்பனைச்செற்ற சரிதையை ஆதிபருவத்து வேத்திரகீயச் சருக்கத்துக் காண்க. காயம் - ஆங்கிலத்தில் 'Feat' எனப்படும். (50)

13.—வந்த மல்லனை வென்றுநின்ற வீமனை மன்னன் பாராட்டுதல்.

தேர்மிசைவந்தமல்லன்சிதைந்தபேருறுப்பிேைடும்
பார்மிசைக்கிடக்கநின்றுபணைப்புயங்கொட்டியார்த்தான்
சீர்மிகுமல்லன்றன்னைச்சிறப்புறத்தழுவியெல்லாப்
போர்முகங்களுக்குநின்னைப்போல்பவரில்லையென்றான்.

(இ - ள்.) தேர் மிசை வந்த—, மல்லன்—, சிதைந்த - அழிந்திட்ட, பேர் உறுப்பினேடுஉம் - (தன்னுடைய)பெரிய உறுப்புக்களுடனே, பார்மிசை கிடக்க-பூமியின்மீது விழுந்துகிடக்க,—நின்று- (வெற்றிபெற்று) நின்று கொண்டு, பணை புயம் கொட்டி ஆர்த்தான்- (தன்னுடைய) பருத்த தோள்களைக்கொட்டி யாரவாரஞ்செய்பவனுன, சீர் மிகு மல்லன் தன்னை - சிறப்புப்பொருந்திய மல்லனுன பலாயனனென்றுபேர்பூண்ட வீமசேனனை, சிறப்புஉற - சிறப்புப் பொருந்த, தழுவி-கட்டிக் கொண்டு, 'எல்லாம் போர்முகங்களுக்குஉம் - முனைமுகங்களிலெல்லாம், நின்னை போல்பவர் - (உன்னை) ஒத்திருப்பவர், இல்லை—,' என்றான் - என்று (விராடமன்னவன்) பாராட்டிக் கூறினுன்; (எ - று.)

தன் மல்லன் வெற்றி பெற்றது கண்ட மகிழ்ச்சியினுல் தன் தேசத்துக்கே ஒருமேம்பாட்டை யுண்டாக்கிய அந்தமல்லனை மன்னன் தழுவினுனென்க. (51)

14.—விராடன் பலாயனனுக்குப் பலவரிசைகளளித்து அவன்திறமையைப் புகழ்ந்துகூறுதல்.

மன்னவர்க்களிக்கத்தக்க வரிசைகளனைத்துநல்கி
முன்னவனுகிவைகு முனிமனங்களிக்குமாறு
தன்னருகணுகவைத்தித் தலத்தெதிரில்லையிந்த
இன்னமுதடுவோர்க்கென்று னியற்றிறல்விராடன்றனே.

(இ - ள்.) இயல் திறல் விராடன் - பொருந்திய திறமையை யுடைய விராடராசன்,—மன்னவர்க்கு - அரசர்களுக்கு, அளிக்கத் தக்க - கொடுத்தற்குஉரிய, வரிசைகள் அனைத்தும் - சிறப்புக்களை யெல்லாம், நல்கி - (அந்த வென்ற பலாயனனென்ற மல்லனுக்குக்) கொடுத்து,—முன்னவன் ஆகி வைகும் முனி மனம் களிக்கும்ஆறு-(தன்)முன்னிடத்தி லிருப்பவனாகித் தங்கியுள்ள கங்கபட்டனென்ற முனிவனுடைய நெஞ்சம் மகிழ்ச்சியடையுமாறு, (அந்தப்பலாயனனை), தன் அருகு அணுக வைத்து - தன்னுடைய சமீபத்திலே சேரவைத்து, 'இந்த இன் அமுது அடுவோர்க்கு - இனிய சமையலைச் சமைக்கும் இந்தப் பலாயனனுக்கு, எதிர் - ஒப்பானவர், இ தலத்து- இந்தப் பூமியிலே, இல்லை—', என்றான்-என்று (அந்தப் பலாயனன் திறமையைக் கொண்டாடிக்) கூறினான்; (எ - று.)—மன்னவர் களிக்கத்தக்க என்றும், அருகணைய வைத்துத் தலத்து என்றும் பாடம். தான், ஏ—அசைகள். (52)

மற்போர்ச்சருக்கம் முற்றிற்று.

மூன்றாவது

கீசகன்வதைச் சருக்கம்.

கீசகன்வதையைத் தெரிவிக்குஞ் சருக்க மென்பது பொருள். விரதசாரிணியென்று பேர்பூண்டு, விராடன்தேவியாகிய சுதேஷ்ணை யினிடம் வண்ணமகளாயிருந்த பாண்டவரின்தேவியாகிய திரௌபதி யைக் கண்டு காமுற்ற கீசகன் இரவிலே வீமனாற் பொருது கொல் லப்பட்ட செய்தியறிந்த உபகீசகர் கீசகனுடலோடு திரௌபதியையும் ஈமவழலிலிடுமாறு பற்றிச்செல்ல, திரௌபதியின் புலம்பலால் அதனையுணர்ந்த வீமன் அவர்களையும் கொன்ற செய்தி இதிற் கூறப்படும்.

1.—கீசகன் சுதேஷ்ணையைக் காண வருதல்.

அன்ன நாளினின் மன்னவன் றேவியா மன்ன மென்னடை யாரமு தன்னசொல், சொன்ன சாயற் சுதேட்டிணை தன்றிருத் துணைவர் நூற்றொரு நால்வரிற் றேற்றமும், மன்னு மாண்மையுந் தேசுஞ்சிறந்து ளான் வருதி னிக்குத் தலைவன்முன் றோன்றிய, கன்னல் வேளனை யான்றன் றுணைவியைக் காண வந்தனன் காண்டகு மேனியான்.

(இ - ள்.) அன்ன நாளினில் - அந்தக் காலத்திலே, மன்னவன் தேவி ஆம்-விராடராசனுடைய மனைவியாகிய, அன்னம் மெல் நடை- அன்னப்பறவையினதுபோன்ற மெல்லிய நடையையும், ஆர் அமுது அன்ன சொல்-கிடைத்தற்கு அரிய தேவாமிருதம்போன்ற [இனிய] சொல்லையும், சொன்னம் சாயல்-ஸ்வர்ணம்போன்ற உடலொளியையு

முடைய, சுதேட்டிணை தன் - சுதேட்டிணை யென்பாளுடைய, திருத் துணைவர் நூற்றொருநால்வரில் - சிறந்த உடன் பிறந்தவர்கள் நூற்று நால்வருக் குள்ளே, — தோற்றம்உம் - (கம்பீரமாகக் காணப்படுங்) காட்சியும், மன்னும் ஆண்மைஉம் - நிலையாகப்பொருந்திய பராக் கிரமமும், தேசுஉம்-ஒளியும், சிறந்துளான்-மிக்குள்ளவனும், வரூதி னுக்கு தலைவன்-(விராடனுடைய) சேனைக்குத் தலைவனும், முன் தோன்றிய கன்னல் வேள் அனையான் - (சிவபெருமானால் உடலெ ரிந்து போவதற்கு) முன் வடிவத்தோடு காணப்பட்ட கரும்புவில்லை யேந்திய மன்மதனை யொத்தவனும், காண் தகு மேனியான் - காணத் தக்க [மிக அழகிய] உடம்பை யுடையவனுமான கீசகன், தன் துணைவியை - தன்னுடன்பிறந்தவளான சுதேஷ்ணையை, காண - பார்ப்பதற்கு, வந்தனன்—; (எ - று.)—தேசு - புகழுமாம்.

ஸூதவமிசத்திற்சேர்ந்த கேகயனுக்கு மாளவியென்ற ஒரு பாரியையும், அவள் தங்கை மற்றொருபாரியையுமாக இருந்தனர்: மூத்தவளான மாளவியினிடத்துக் கீசகனும் உபகீசகர்நூற்றைவரும் தோன்றினர்: இவர்கள் காலேயரென்று பிரசித்தரான அசுரரின் அமிசமானவர்: இவர்களிற் கீசகன் பாணனுடைய அமிசமானவன்: மாளவியின் தங்கையினிடத்துப் பிறந்தவள் சுதேஷ்ணையென்பவள். மத்ஸ்யதேசாதிபதியான விராடன்மனைவி சுரதை யென்பவள் இறந்துவிடவே, அந்த விராடன் இந்தச்சுதேஷ்ணையை மணந்த னன்: மைத்துனன்மார்களாகிய கீசகர்கள் சிறுதாயின்பெண்ணை சுதேஷ்ணையோடு மச்சநாட்டை யடைந்தனர்: கீசகன் விராடனிடம் சேனுபதியாயிருந்து பலநாடுகளையும் அம்மன்னவனுக்கு வென்று தந்தானென்ற இவ்விவரத்தை முதனூலா லறிக. முதனூலுக்கு ஏற்ப, நூற்றொருநால்வரில் என்ற இடத்து நூற்றினறுவரில் என்றாற் போன்று பாடமிருக்கலாமென்று தோன்றுகின்றது.

முதற் பத்தொன்பதுகவிகள் - பெரும்பாலும் முதற்சீரும் ஐந் தாஞ்சீரும் மாச்சீர்களும், மற்றையவை விளச்சீர்களுமாகி வந்த கழி நெடிலடிநான்குகொண்ட எண்சீராசிரிய விருத்தங்கள். (53)

2.—தமக்கையைவணங்கிக் கீசகன் மீள்கையில், விரதசாரிணியென்ற திரௌபதி பூக்கொய்துகொண்டு இவன்முன் முடுகுதல்.

தம்பியப்பெருந்தையலைநூபுரத் தாளின்வீழ்ந்து தகவுடன்மீடலும், அம்பரத்தவர்கற்பகக்காநிக ரந்தவந்தப்புரத்தகன்காவினில், வெம்புகர்க் களிற்றைவர்தந்தேவியாம் விரதசாரிணி மென்மலர் கொய்திளங், கொம் பொடொத்திடை சோரப்பணைத்தபொற் கொங்கையாளிவன்முன்னர்க் குறுகினாள்.

(இ - ள்.) தம்பி-சுதேஷ்ணையின் தம்பியான கீசகன், அ பெருந் தையலை-பெருமையுள்ள அந்தச்சுதேஷ்ணையை, நூபுரம் தாளின் வீழ்ந்து-நூபுரமணிந்த பாதங்களிலே வணங்கி, தகவுடன்-பெருமை

யோடு, மீடலும்-மீளாநிற்கையில்,—அம்பரத்தவர் கற்பகம் கா நிகர் அந்த அந்தப்புரத்து அகல் காவினில்-தேவலோகத்தவரின் கற்பகச் சோலையையொத்த அந்த அந்தப்புரத்தைச்சார்ந்த அகன்றுள்ள சோலையிலே, மெல் மலர் கொய்து-மெல்லிய மலர்களைப் பறித்துக் கொண்டு, வெம் புகர் களிறு ஐவர் தம் தேவி ஆம் விரதசாரிணி - விரும்பத்தக்க முகப்புள்ளிகளையுடைய ஆண்யானை போன்றவரான பஞ்சபாண்டவரின் மனைவியாகிய விரதசாரிணியென்கிற, இளங் கொம்பொடுஒத்து-இளங்கொம்புபோன்று, இடை சோர பணைத்த - இடுப்பானது ஒல்கிநிற்குமாறு பருத்துள்ள, பொன் கொங்கையாள் - அழகிய ஸ்தநங்களையுடையவள், இவன் முன்னர்-இந்தக்கீசகனுடைய முன்னிலையிலே, குறுகினாள்-நெருங்கினாள்; (எ - று.)

தமக்கையைப்பணிந்துவிட்டுக் கீசகன் மீள்கையில், அந்தப்புரத்துச் சோலையில் பூப்பறித்துக்கொண்டுமீண்ட விரதசாரிணியென்ற திரௌபதிக்கு அவன் முன்னர்வருமாறு நேர்ந்ததென்க. அந்தப்புரம்-ராஜஸ்திரீகள் வசிக்குமிடம். (54)

3.—கீசகன் திரௌபதியைக் கண்டதும் அவள்மீது மோகங்கொள்ளுதல்.

இயற்கையானகவினுடைப்பாவையை யிறைவன்றேவிக்கிளையவன் கண்டனன், செயற்கையாநலன்கண்டிலன்யார்கொலித் தெரிவையென் றுதன்சிந்தையினோக்கினான், மயற்கையாலழிந்தானைம்புலன்களும் வழக் கொழிந்துமதிமருண்டானிணைக், கயற்கையானக்கயற்றடங்கண்ணி யைக் கண்டகாட்சியிற்காமுகனாகியே.

(இ - ள்.) இணை கயல் கையான்-இரட்டைக்கயல்மீன் இரேகை யைக்கையிலே யுடையவனாகிய, இறைவன் தேவிக்கு இளையவன் - விராடராசனுடைய மனைவிக்குத் தம்பியாகிய கீசகன்,— செயற்கை ஆம் நலன்-(ஆடைஆபரணம் முதலியவற்றால் தோன்றும்) செயற் கையான அழகை, கண்டிலன்-காணாதவனாகி,—இயற்கை ஆன கவின் உடை பாவையை - இயற்கையழகை யுடையவளான திரௌ பதியை, கண்டனன்-கண்டான்: அ கயல் தடங்கண்ணியை - கயல் மீன்போன்ற விசாலமான கண்களையுடையவளான அந்தவிரத சாரிணியை, கண்ட - (அங்ஙனம்) பார்த்த, காட்சியில் - காட்சிமாத் திரத்திலேயே, காமுகன் ஆகி—, இ தெரிவை யார்கொல் என்று தன் சிந்தையின் நோக்கினான்-'இந்தமாது யாவளோ?' என்று தன் மனத்திலே நாடி,—மயற்கையால் - காமமோகத்தினால், அழிந்தான் - மனமழிந்து, ஐம்புலன்களும் வழக்கு ஒழிந்து - (ஐம்பொறிகளும்) ஐம்புலன்களின்மேற் செல்லுதல் நீங்கி, மதி மருண்டான் - புத்தியில் மயக்கங்கொண்டான்; (எ - று.)

மகாவீரனானதால், உத்தமலட்சணமான இணைக்கயலிரேகை கீசகன் கையிலமைந்தது. (55)

4.—கீசகன் திரௌபதியின் கட்டழகைக் கண்டு ஐயுறுதல்.

இந்திரன்னகர்ப்பாவைகொலோமட லேந்துபங்கயத்தேவிகொலோ வியற், சந்தமாருந்தடவரைத்தையலோ தாரணிக்குள்வருந்தனித்தெய் வமோ, முந்தராவுறைபாதலந்தன்னில்வாழ் மோகினிக்குயிலோமுரல் கின்றிடு, முந்துநீரரமங்கைகொலோவெழி லோவியத்தொளியோவென வுன்னினான்.

(இ - ள்.) இந்திரன் நகர் பாவை கொல்லோ - தேவலோகத்தில் வாழும் அமரமடந்தையோ? மடல் ஏந்து பங்கயம் தேவி கொல்லோ- இதழ்கள் பொருந்திய தாமரைமலரில் வாழும் இலக்குமியோ? இயல் சந்தம் ஆரும் தட வரை தையல்லோ-இயற்கையான அழகு பொருந்திய பெரியமலையின் புத்திரியான பார்வதியோ? தாரணிக்குள் வரும் தனி தெய்வம்லோ-பூமியிலேவந்து மானிடப்பிறவியில்தோன்றிய ஒப்பற்ற பெண் தெய்வமோ? முந்து அரா உறை பாதலந்தன்னில் வாழ் மோகினி குயில்லோ - முற்பட்ட [சிறந்த] பாம்புகள்வசிக்கும் பாதாள லோகத்திலே வாழ்கின்ற மோகினித்தெய்வத்தினமிசமான பெண்ணோ? முரல்கின்றிடு முந்துநீர் அரமங்கைகொல்லோ - ஒலிசெய்த வண்ணம் பெருகுகின்ற நீரில் வாழும் அரமகளோ? எழில் ஓவியத்து ஒளிலோ-அழகிய சித்திரப் பதுமையின் ஒளிமயமான வடிவோ? என - என்று (துணிவு பிறவாமல்), உன்னினான் - (பல படியாக அந்தத் திரௌபதியைக் குறித்து) எண்ணினான், (அந்தக்கீசகன்); (எ - று.)

இலக்குமியைக்கூறியபின் 'வரைமகள்' என வந்ததனால் பார்வதி யோ என்று கூறப்பட்டது. கொலோஎன்று வந்த இடங்களில் இரண் டில் ஒன்று அசையென்க. பாவை, குயில், ஒளிஎன்பன - ஆகுபெயர் கள். (56)

5.—கீசகன் அவளை அருகிருந்தாரால் இன்னளென அறிந்து, அவள்காலில்விழுந்து காதலாற் பல கூறுதல்.

அருகுநின்றமகளிரைமற்றிவ ளார்கொலென்னவறியான்வினவி னான், வரிநெடுங்கண்மகளிருமாதரார் வண்ணமாமகளென்றனர்மைய லால், உருகுகின்றவக்காளையுநாணமுற் றொடுங்கிநின்றவுயர்தவப்பா வைதன், இருபதங்களில்வீழ்ந்தெனதாவிநீ யென்றுமீளவுமெத்தனை கூறினான்.

(இ - ள்.) அறியான் - (அந்தத்திரௌபதியை இன்னளென்று) அறியாதவனான கீசகன், மற்று-பின்பு, அருகுநின்ற - (அங்குச்) சமீபத்திலேயிருந்த, மகளிரை - மாதராரைநோக்கி, 'இவள் ஆர் கொல்—?' என்ன - என்று, வினவினான்-விசாரித்தான்; வரி நெடுங் கண் மகளிர்உம்-செவ்வரிபரந்த நெடியகண்களையுடையரான (வினவப்பட்ட) மகளிர்களும், மாதரார் வண்ணமாமகள் என்றனர் - (இவள்) மாதரசியான சுதேஷ்ணைக்கு அலங்காரஞ்செய்யும் சிறந்த மகள் என்று தெரிவித்தனர்: மையலால் உருகுகின்ற அ காளைஉம் - காமமயக்கத்தால் மனமுருகுகின்ற அந்த இளவெருதுபோன்றவனான

கீசகனும், நாணம் உற்று ஒடுங்கி நின்ற உயர் தவம் பாவைதன் - நாணமடைந்து (இவனால் என்ன தீமை விளையுமோ என்ற அச்சத்தினால்) உடல்குன்றி நின்ற சிறந்த நல்வினையையுடைய அந்தத் திரௌபதியின், இரு பதங்களில் வீழ்ந்து - இரண்டு கால்களிலே (தன் சிரசுபடும்படி) விழுந்து கும்பிட்டு, 'நீ எனது ஆவி - நீ என்னுடைய உயிர்போல்வாய்,' என்று - என்றுசொல்லி, — மீளஉம் - பின்னும், எத்தனை கூறினான் - எத்தனையோ வார்த்தைகளைச் சொன்னான்; (எ - று.)

காமப்பித்துக்கொண்டு அந்தக்கீசகன் சொன்னவை அநுவதித்தற்கும் தகாதன என்ற காரணத்தால், அவற்றை விவரியாமல், 'எத்தனை கூறினான்' என்று கூறியொழிந்தார். என்று நின்றங்கினியன கூறினான் என்றும் பாடம். (57)

6.—இதுவும் அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்: கீசகனைப் பழித்தும் மருட்டியும் திரௌபதி கூறியவற்றைத் தெரிவிக்கும்.

கூறுகின்றமொழிகளுக்குத்தரங் கொடாதுநின்றதோர்கொம்பரின் வாய்மறைந்து, ஏறுகின்றபழிகளும்பாவமு மிம்மைதானுமறுமையும் பார்த்திலை, மாறுகின்றிலைசொல்லத்தகாதபுன் மாற்றமின்னமுமன்னுயிர் யாவும்வந்து, ஆறுகின்றகுடைநிழல்வேந்தனுக் கழிவுசெய்தியறிவிலி போலுநீ.

(இ - ள்.) கூறுகின்ற - (அந்தக்கீசகன்) சொல்லுகிற, மொழிகளுக்கு - வார்த்தைகட்கு, உத்தரம் கொடாது - மறுமொழி தாராமல், நின்றது ஓர் கொம்பரின்வாய் மறைந்து - அருகேயிருந்த ஒருமரக்கிளையிலே மறைந்துகொண்டு, (திரௌபதி அந்தக்கீசகனைநோக்கிப் பின்வருமாறு கூறலானாள்): 'பழிகளும் பாவமும்—, ஏறுகின்ற - (உனக்கு)மிகுகின்றன: இம்மை தான்உம் - இவ்வுலகத்தில் விளைவதையும், மறுமைஉம் - மறுபிறப்பில் விளையப்போவதையும், பார்த்திலை -(நீ) ஆலோசித்தாயில்லை: சொல்ல தகாத புல் மாற்றம் - சொல்லுதற்குத் தகாத அற்பவார்த்தைகளை, இன்னமும்—, மாறுகின்றிலை -(சொல்லுவதினின்றும்) நீங்குகின்றாயில்லை: (நீ இவ்வாறு இருந்தால்), மன் உயிர் யாஉம் வந்து ஆறுகின்ற குடை நிழல் வேந்தனுக்கு - (உலகத்தில்) நிலைபெற்ற பிராணிகளெல்லாம் வந்து இளைப்பாறுதற்கு இடமான வெண்கொற்றக்குடைநிழலையுடைய விராடனுக்கு, அழிவு - நாசத்தை, செய்தி - செய்கின்றவனாவாய்: நீ—, அறிவிலி போலும் - அறிவுகெட்டவன் போலக் காண்கின்றாய்;

பிறனில்லாளை விரும்புவதனால் இம்மையிற் பழியும் மறுமையிற் பாவமும் விளையுமாதலால், 'இம்மைதானும் மறுமையும் பார்த்திலை' என்றாள்: இதில் இம்மையில் என்கணவனாலிறந்து மறுமையில் தீவினையும் நுகர்வாயென்ற பொருளும் தோன்றும். இவனுடைய அநியாயத்தால். அரசனுக்கே தீங்குவிளையக் கூடுமென்று அஞ்சினாள். ஏறுகின்ற - 'அன்' சாரியைபெறாதமுற்று. (58)

7.—மாரசாயகத்தாலுயிர்மாளினும் வசையிலாதமரபின்வந்தோர் பிறர், தாரமானவர்தம்முகம்பார்ப்பரோ தக்கவர்க்குத்தகவிவையே கொலாம், சோரனாதலிற்சொற்றாயினித்தவிர் சுரேசரைவர்தங்காவ லென்றோளிணை, வீரபோவென்னருகுறிலாவிபோம் விழித்திமைக்குமு னென்றுவிளம்பினாள்.

(இ - ள்.) மார(ன்) சாயகத்தால் - மன்மதபாணத்தினால், உயிர் மாளின்உம் - உயிர் போவதாயிருந்தாலும் [இறப்புநேர்வதானாலும்], வசை இலாத மரபின் வந்தோர் - குற்றமற்ற வமிசத்திற் பிறந்தவர், பிறர் தாரம் ஆனவர் தம் முகம் பார்ப்பரோ - அயலாருடைய மனைவி யானவளின் முகத்தைக் கண்ணெடுத்துப் பார்த்தலேனுஞ் செய்வ ரோ? தக்கவர்க்கு - யோக்கியர்கட்கு, தகவு - நற்குணங்கள், இவை ஏ கொல்-இவ்வாறு பிறர்மனையை விரும்புதல் முதலியனவோ தாம்? சோரன் ஆதலின் - கள்ளத்தன முடையாயாதலால், சொற்றாய் - (நீ இவ்வாறான வார்த்தைகளைச்) சொன்னாய்: இனி—, தவிர் - (இவ்வாறானபேச்சை) ஒழிவாய்: என் தோள் இணை - என்னுடைய இரண்டு தோள்களும், சுரேசர் ஐவர் தம்-சிறந்ததேவர் ஐவர்களின், காவல் -பாதுகாவலிலுள்ளன; வீர - வீரனே! போ-அப்பாற்போ: என் அருகு உறில் - என்னருகேவந்தாலோ, விழித்து இமைக்கும் முன் - கண்ணை மூடித் திறக்குங் காலவளவைக்குள், ஆவி போம் - உன்னுயிர் ஒழிந்திடும், என்று—,விளம்பினாள் -சொன்னாள்; (எ - று.) ஆம் - அசை.

விழித்திமைக்குமுன் போ என்று இயைத்தலும் ஒன்று. கந்தரு வர் காவல்புரி கற்புடையவள் என்று வந்ததற்கு ஏற்ப, சுரேசர் என்பதும் கந்தருவர் என்ற பொருளைத் தருமென்க. (59)

8.—திரௌபதி கடிந்துகூறவும் கீசகன் காலில் விழுந்து வேண்ட, அவள் சுதேஷ்ணையிடஞ் சேர்தல்.

பேதையிப்படிக்கூறவுங்காதனோய் பெருகுசிந்தையன்பின்னையு முன்புறா, ஆதரத்தெனதாருயிர்போகினு மமையுமென்றவளம்புயச்சீறடி, மீதுநெற்றிபடத்தொழுதான்வடி வேற்கணாளும்வெகுண்டுவிரைவினில், தூதுளங்கனிவாய்முத்தவாணகைச் சுதேட்டிணைப்பெயராளுழைத்துன்னினாள்.

(இ - ள்.) பேதை-மடவரலான திரௌபதி, இப்படி கூறஉம் - இவ்வாறு (கீசகன்செயலைக் கண்டித்துச்) சொல்லவும், காதல் நோய் பெருகு சிந்தையன்-ஆசைநோய் விஞ்சிய மனத்தையுடையவனாய்,— (கீசகன்),—பின்னைஉம் - பின்னும், முன்பு உறா - (அவளுடைய) முன்னே வந்து, 'ஆதரத்து எனது ஆர் உயிர் போகின்உம் அமையும்- காதல் காரணமாக எனது அருமையான உயிர் இறப்பதானாலும் தகும்,' என்று - என்று சொல்லி, அவள் அம்புயம் சிறு அடிமீது - அந்தத்திரௌபதியின் தாமரைமலர்போன்ற சிறிய பாதங்களின்மேல்,

நெற்றி பட தொழுதான் - (தன்) நெற்றிபட வணங்கினான்: வடிவேல் கணாள் உம் - கூரிய வேற்படைபோன்ற கண்களையுடையளான அந்தத் திரௌபதியும், வெகுண்டு - கோபங்கொண்டு,—தூதுளை கனி வாய் முத்தம் வாள் நகை சுதேட்டிணைப் பெயராளுழை - தூதுளம் பழம்போன்ற சிவந்த வாயையும் முத்துப்போன்று ஒளிபொருந்திய பற்களையுமுடையளான சுதேஷ்ணை யென்பாளிடத்தில், விரைவினில் துன்னினாள் - விரைவாகப் போய்ச்சேர்ந்தாள்; (எ - று.)—முன்பு உறு ஆதரத்து என்று என இயைத்து - இதற்கு முன்பில்லாத காதலோடு என்றுகூறி எனினுமாம். (60)

9.—சென்ற திரௌபதி தன்வருத்தம் தோன்றநின்று அவளிடத்து நிகழ்ந்தது கூறுதல்.

நடுங்குமெய்யினள்பேதுறுநெஞ்சின ணாணுநீர்மையணாவினுணீரிலாது, ஒடுங்குமென்மையடன்மையினாற்புன லுகுத்தகண்ணினளோவியம்போன்றுளாள், கடுங்கண்யானைப்பிடரிருந்திந்நிலங் காக்கும்வெண்குடைக்காவலன்றேவிகேள், தொடுங்கழற்கழலானின்றுணைவனெற்சுட்டியாயிரஞ்சொல்லலசொல்லினான்.

இரண்டு கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) ஓவியம் போன்று உளாள்-சித்திரப்பதுமை போன்றுள்ளவளாகிய அந்தத் திரௌபதி,—நடுங்கும் மெய்யினள்-(அச்சத்தினால்) நடுக்கமடைந்த உடம்பையுடையவளும், பேதுறு நெஞ்சினள்-கலங்கிய மனத்தை யுடையவளும், நாணும் நீர்மையள் - நாணுகின்ற தன்மையையுடையவளும், நாவினுள் நீர் இலாது ஒடுங்கும் மென்மையள் - (தனக்கு நேர்ந்திருக்கின்ற அவஸ்தையை எண்ணித் தன்) நாவினிடத்து நீரூறுதலுமில்லாமல்(வறண்டுபோக) ஒடுங்குதற்குக் காரணமான மென்மைத்தன்மை யுடையவளும், தன்மையினால் - (மெல்லியலான) தன்மைக்கு ஏற்ப, புனல் உகுத்த கண்ணினள் - நீரைச்சிந்துகின்ற கண்களையுடையவளுமாய்,—கடுங்கண் யானை பிடர் இருந்து இ நிலம் காக்கும் வெள் குடை காவலன் தேவி - கொடிய கண்களையுடைய யானையின் பிடரியிலே யிருந்துகொண்டு இந்தப்பூவுலகைக் காக்குந் தன்மையுள்ள வெண்கொற்றக்குடையையுடைய அரசனுடைய மனைவியே! கேள் - (நிகழ்ந்ததைக்) கேட்பாயாக: தொடும் கழல் கழலான்-அணிந்த வீரக்கழலை யுடைய பாதங்களை யுடையனான, நின் துணைவன் - உன்னுடன் பிறந்தவன், என் சுட்டி - என்னைக் குறித்து, சொல் அல ஆயிரம் சொல்லினான் - சொல்லத்தகாதனவான பலவார்த்தைகளைச் சொன்னான்; (எ - று.)

முதலிரண்டடிகள்-அந்தத்திரௌபதிக்கு அச்சத்தினால் தோன்றிய மெய்ப்பாடுகளை விளக்குவன. மூன்றுமடி - நீதிநெறிநடத்தும் மன்னவனுக்கு நீ மனைவி யாதலால், அநீதிநடவாமல் பார்க்கவேண்டுவது உனக்கும் பொறுப்பே யென்பதைக் குறிப்பிக்கும். (61)

10.—இனிச்செய்யவேண்டுவது இன்ன தென்றும், நெறிதவறின் இன்னது விளையுமென்றும் அந்தத்திரௌபதி கூறுதல்.

விரதசாரிணியென்பதுந்தேவரென் மெய்புரக்கும்விரதமுமிங்குனக்கு, இரதமாகவரமனைக்கெய்துமு னியம்பினேனெனையாவருமிச்சியார், சுரத மாடுமகளிரைத்தேடிநின் றுணைவன்வேட்கையுஞ்சோகமுமாற்றிடு, சரத மாகநினையாதொழிநெறி தப்பிலாருயிர்தப்புமென்றோதினள்.

(இ - ள்.) விரதசாரிணி என்பதுஉம் - (என்பெயர்) விரதசாரிணி யென்பதையும், தேவர் என் மெய் புரக்கும் விரதம்உம் - தேவர்கள் என்உடலைக் காக்கின்ற கொள்கையையும், இங்கு - இங்குள்ள, உனக்கு—, இரதம் ஆக - இனிமையாக, வரம் மனைக்கு எய்தும் மூன் - (உன்னுடைய) சிறந்த வீட்டில் (வண்ணமகளாய்ச்) சேர்தற்குமுன் னம், இயம்பினேன் - சொல்லியுள்ளேனே: (இப்படியிருப்பதனால் தான்), எனை - என்னை, யாவர்உம் - எவரும், இச்சியார் - விரும்பமாட் டார்: (ஆகையால்), சுரதம் ஆடும் மகளிரை - (விலைப்பொருட்டாகப்) புணர்ச்சியை நிகழ்த்துகின்ற வேசியரை, தேடி—, நின் துணைவன் - உன்தம்பியின், வேட்கைஉம் - ஆசையையும், சோகம்உம் - (மன்மத னால் நிகழ்ந்துள்ள) வருத்தத்தையும், மாற்றிடு - மாறச்செய்: சரதம் ஆக - திண்ணமாக, நினையாது ஒழி - (என்னால் அவனுடைய வேட் கையையும் சோகத்தையும் போக்கலா மென்று) நினையாதுதவிர்வாய்: நெறி தப்பில் - முறைமைதவறி (ஏதேனும்) நிகழுமானால், ஆர் உயிர் தப்பும் - (உன் தம்பியின்) அரியஉயிரே அழிந்திடும், என்று—, ஓதி னள் - கூறினள், (அந்தத் திரௌபதி); (எ - று.)

விரதசாரிணி என்பது-நல்லொழுக்கத்துடன் நடப்பவ ளென்று காரணப் பொருள்படும். என்பெயரினாலேயே யான் எப்படிப்பட்ட தன் மையுடையவ ளென்பதை நீ அறிந்திடலாமேயென்பது, குறிப்பு. ஸுரதம் - வடசொல். (62)

11.—திரௌபதியின்வாசகங்கேட்டுச் சுதேஷ்ணை அவள்கண்ணீர் துடைத்து 'என்வீடனுகாவகை போ' என்று தம்பியை முனிதல்.

கேகயங்களெனுமெழிற்சாயலாள் கிளந்தவாசகங்கேட்டிடியேறு றும்,நாகமென்னநடுங்கியப்பூங்கொடி நயனநீர்துடைத்துற்றதுநன்றென, வேகமுற்றமனத்தொடுதம்பியை மிகமுனிந்துதன்வீடணுகாவகை, ஏகு கென்றனளென்றலுஞ்சோகமோ டேகினானறம்பாவமென்றெண்ணலான்.

(இ - ள்.) கேகயங்கள் எனும்-கேகயப்பறவை யென்று சொல்லத் தக்க, எழில்-அழகிய, சாயலாள்-தோற்றத்தை யுடையவளான திரௌபதி, கிளந்த - சொன்ன, வாசகம்-வார்த்தையை, கேட்டு—, (சுதேஷ்ணை),—இடிஏறு உறும் - பேரிடியினோசையைக் கேட்டல் பொருந்திய, நாகம் என்ன - பாம்புபோல, நடுங்கி—, அ பூங் கொடி நயனம் நீர் துடைத்து-அந்தப் பூங்கொடி போன்ற திரௌபதியின் கண்ணீரைத் துடைத்து, 'உற்றது-நேர்ந்த நிகழ்ச்சி, நன்று - நன்றாகவுள்ளது,' என - என்றுசொல்லி, வேகம் உற்ற - கோபா

வேசம் மிகுந்த, மனத்தொடு - மனத்துடனே, தம்பியை - கீசகனை, மிக முனிந்து - மிகவும் கோபித்து, தன் வீடு அணுகா வகை - (இனித்) தன் வீட்டைச்சேராதபடி, 'ஏகுக - போய்விடுவாயாக,' என்றனள் - என்று கூறினாள்: என்றலும்-என்று சொன்னவுடனே, அறம் பாவம் என்று எண்ணலான் - (இந்தச்செயல்) புண்ணியம் (விளைப்பது, இது) பாவம் (தருவது) என்று ஆலோசித்த லில்லாத வனாகிய அந்தக்கீசகன், சோகமோடு - துயரத்தோடு, ஏகினான் - (தன்வீட்டுக்குச்) சென்றான்; (எ - று.)

இடியேற்றைக்கேட்ட நாகம் நடுங்குமென்பது, நூற்கொள்கை: "விரிகிறநாகம் விடருளதேனு, முருமின் கடுஞ்சினஞ் சேணின்று முட்கும்" என்றது, நாலடி. கேகயம் - மயில். அப்பூங்கொடிஎன்பது சுதேஷ்ணையைச் சுட்டுவதாயின், நயனம் - (திரௌபதியின்) நயனம் என்க. (63)

12.—அற்றைநாளிராத்திரி கீசகன் பட்ட மன்மதாவத்தை.

சென்றுதன்மனைபுக்கபின்மன்மதன் செருவினொந்தழிசிந்தையனாய் மலர், மன்றன்மெல்லணைவீழும்வெம்பாலையால் வகுத்ததோவிம்மல ரணைதானெனும், தென்றறன்னையுந்தீயெனுந்திங்களைத் தினகரன்கொ லென்றேங்குஞ்செயலழிந்து, அன்றவன்கருங்கங்குலிற்பட்டபாடவனை யல்லதையார்படுவார்களே.

(இ - ள்.) சென்று-போய், தன் மனை புக்க பின் - தன் வீட்டினுள்ளே சேர்ந்தபிறகு, மன்மதன் செருவில்- மன்மதன் செய்யும் போரிலே, நொந்து-வருந்தி, அழி - அழிந்த, சிந்தையன் ஆய் - மனத்தையுடையவனாய்,—மலர் மன்றல் மெல் அணை வீழும் - மலர்கொண்டு பரப்பிய நறுமணமுள்ள மெல்லிய படுக்கையிலே விழுவான்: 'இ மலர் அணை தான் - இந்தப் பூப்படுக்கை, வெம்பாலையால் வகுத்ததுஓ-வெப்பமுள்ள பாலைநிலத்தா லியன்றதோ?' எனும்- என்பான்: தென்றல் தன்னைஉம் - தென்றற் காற்றையும், தீ எனும் - தீயென்று சொல்வான்: திங்களை-சந்திரனைப் பார்த்து, '(இவன்), தினகரன் கொல்-சூரியனேயோ!' என்று-என்றுகருதி, ஏங்கும்-ஏக்கமடைவான்: செயல் அழிந்து - செய்யவேண்டிய தொழில் இன்னதென்றுணராது மனமகிழ்ந்து, அன்று-அன்றைத் தினம், அவன்—, கருங் கங்குலில்-கரிய இராப்போதிலே, பட்ட - அடைந்த, பாடு - வருத்தத்தை, அவனை அல்லது - அவனை யல்லாமல், யார்-(வேறு) யாவர், படுவார்கள்ஏ-அனுபவிப்பார்களோ?(எ-று.)

பாலை-மிகவும் வெம்மையையுடைய நிலமாதலால், தனக்கு மிக்கவெப்பஞ்செய்யும் மலரணையை, 'வெம்பாலையால் வகுத்ததோ இம்மலரணைதான்' என்னலானான். காமமயக்கம் கொள்பவர்க்கு, குளிர்ந்திருப்பனவான மலரணை திங்கள் தென்றல் முதலியன வெப்பத்தைச் செய்தல், இயற்கை. அல்லதை, ஐ - சாரியை. 'அன்றகன் கருங்கங்குலில்' என்றும் பாடம். (64)

13.—கீசகனுதரத்தையாற்ற நினைந்த அவன்சேடியர் சுதேஷ்ணையிடம் வண்ணமகளைக் கீசகன் கண்டால்தான் ஆவிநிலைக்குமென்று வேண்டுதல்.

பாவிதன்மனைச்சேடியரானவர்பலரும்வந்துபடியுடைமன்னவன்
தேவிதன்னைவணங்கியக்காமுகன்சிந்தைநோயுஞ்செயலும்புகன்றெழிற்
காவியங்கண்ணவளைத்தனதுகண்காணினுந்தணியுங்கடுங்காதலும்
ஆவியும்பெறுமெய்யணுகானினதாணையென்றனராதரமாற்றுவார்.

(இ - ள்.) *பாவிதன் - பாபிஷ்டனான கீசகனுடைய, மனை - வீட்டிலுள்ள, சேடியர் ஆனவர் பலர் உம் - பணிப்பெண்கள் பலரும், வந்து—, —படி உடை மன்னவன் தேவிதன்னை - பூமியைப் பாதுகாத்தலுடைய விராடமன்னவனுடைய மனைவியை, வணங்கி—, ஆதரம் ஆற்றுவார்—(அந்தக்கீசகனுடைய) காமவிடாயைத் தணிவிக்க முயல்பவராய்,—அ காமுகன் சிந்தைநோய் உம் செயல் உம் புகன்று - காமநோய் கொண்டவனான அந்தக்கீசகனுடைய மனத்திலுள்ள காமநோயையும் (அதற்கு ஏற்ப அவன் மலரணை முதலியவற்றால் வெப்பங் கொள்ளுஞ்) செய்கையையும் சொல்லி, - 'எழில் காவி அம் கண்ணவளை - அழகிய கருங்குவளைமலர்போலும் அழகிய கண்களையுடைய அந்த வண்ணமகளை, தனது கண் காணின் உம் - (அந்தக்கீசகன்) தன் கண்களாற் கண்டாலும், கடுங் காதல் உம் தணியும் - (அவன் இப்போதுகொண்டுள்ள) கொடியகாதல் தணியப் பெறுவான்: ஆவி உம் பெறும் - தன்னுயிரும் இறவாது நிலைத்திருக்கப்பெறுவான்: மெய் அணுகான் - அவளுடம்பைக் கட்டித் தீண்டான்: (இவ்விஷயத்தில்], நினது ஆணை -,' என்றனர் - என்று கூறினார்கள்; (எ - று.)*

பிறர்மனைநச்சுதலென்பது பஞ்சமகாபாதகங்களு ளொன்றாதலால், அந்தப்பாதகத்திற்குத் துணிந்த கீசகனை, 'பாவி' என்றார். ஆதரம் மாற்றுவார் என்றும் பிரிக்கலாம். காதலும் ஆவியும் - எச்சவும்மைகள். (65)

14.—அந்தச் சேடியரின் சொல்லைக் கேட்டதும், சுதேட்டிணை கீசகன்செயலுக்கு வருந்திப் புலம்புதல்.

பாசகாரிகளாமைம்புலன்களும் பரிவுகூரப்பரிந்துயர்ந்தோர்புகல்,
வாசகாதிகள்கற்றுந்தெளிந்திலை மதனவேதத்தின்மார்க்கமும்பார்த்திலை,
நாசகாலம்வரும்பொழுதாண்மையும் ஞானமுங்கெடுமோநறுந்தார்முடிக், கீசகாவென்றழுதனளம்மொழி கேட்டபோதக்கிளிநிகர்மென்சொலாள்.

(இ - ள்,) *அ மொழி கேட்ட போது-(சேடியர் சொன்ன) அந்த வார்த்தை செவிப்பட்டபோது,—அ கிளி நிகர் மெல் சொலாள்-கிளிபோன்று மென்மையாகப் பேசுபவளான அந்தச்சுதேஷ்ணை,—'பாசகாரிகள் ஆம்-மனப்பிணிப்பை யுண்டாக்குவனவான, ஐம்புலன்கள்*

உம்-(பஞ்சேந்திரியங்கட்கு உரிய சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம் என்னும்) ஐந்துவிஷயங்களும், பரிவு கூர - துன்பத்தை மிகுவிக்க, பரிந்து-(அதனால்) மனம் வருந்தி,—உயர்ந்தோர் புகல் வாசக ஆதிகள் கற்றுஉம் தெளிந்திலை - பெரியோர் கூறியுள்ள நீதிவாக்கியங்களை யெல்லாம் படித்திருந்தும் மனத்தெளிவு பெற்றாயில்லை: மதனன்(ன்) வேதத்தின் மார்க்கம்உம் பார்த்திலை - மன்மதவேதத்தின் முறைமை யையும் காண்கின்றாயில்லை: நறுந் தார் முடி கீசகா - நறியமாலையை யணிந்த முடியையுடைய கீசகனே! நாசகாலம் வரும் பொழுது—, ஆண்மைஉம் - மனவுறுதியும், ஞானம்உம் - நல்லறிவும், கெடும் ஓ - கெட்டுவிடுமோ?' என்று - எனச்சொல்லி, அழுதனள் - புலம்பலா னாள்; (எ - று.)

பாசம்-பாஶம்: கயிறு என்ற பொருளுள்ள இவ்வடசொல், மனப் பிணிப்பு என்ற பொருளை இலக்கணையாற் காட்டும். மதனவேதம் - வாத்ஸ்யாயனம்; அடியோடு தன்மீது விருப்பமில்லாதவரைப் புணர லாகாதென்பது, மதனவேதத்தின் மார்க்கமாம். (66)

15.—மூன்று கவிகள் - ஒருதொடர்: சுதேட்டிணை 'நீன்கற்புக் குலையா மல் கீசகனுவிகாக்க, இந்தமாலையைக் கொடுத்து மீள்வாய்' என்று ஆகுலத்தோடு வண்ணமகளை வேண்டினமையைத் தெரிவிக்கும்.

ஆகுலத்தொடுநெஞ்சந்தளர்ந்துதன் னருகினின்றவருந்ததியேநி கர், மீகுலக்கொடிதன்னிருதாள்மிசை வீழ்ந்துநின்றன்விழியருளுண் டெனில், கோகுலத்தினுயர்ந்தவென்காதலன் கோலுநீதியுங்குன்று வெனதுரை, நீகுலைக்கிலனைத்துமின்றேகெடு நேரிழாயிதுநெஞ்சுறக் கேட்டியால்.

(இ - ள்.) (பின்பு அந்தச்சுதேஷ்ணை),—ஆகுலத்தொடு - வருத் தத்தினால், நெஞ்சம் தளர்ந்து - மனம் சோர்ந்து, தன் அருகில் நின்ற—, அருந்ததி நிகர் - அருந்ததியை யொத்த, மீ குலம் கொடி தன்-சிறந்த குடியில்தோன்றிய கொடி போன்றவளான திரௌபதி யின், இரு தாள்மிசை வீழ்ந்து-இரண்டு பாதங்களிலே வணங்கி,— (அவளைநோக்கிப் பின்வருமாறு கூறலானாள்): நேர் இழாய் - அழகிய ஆபரணங்களை யணிதற்குரியவளே! நின்தன் - உன்னுடைய, விழி அருள் உண்டு எனில்-கண்ணின் அருள்நோக்கம் உண்டு என்றால், (அப்போது), கோ குலத்தில் - அரசர்திரளில், உயர்ந்த - மேம்பட்ட, என் காதலன் - என் கணவனுடைய, கோல்உம் - செங்கோலும், நீதி உம்-அரசநீதியும், -குன்று-பழுதுபடா: எனதுஉரை - என் பேச்சை, நீ—, குலைக்கில்-(செய்யாது) தட்டினால், அனைத்துஉம் - (என் காதல னுடைய கோலும் நீதியுமாகிய) எல்லாமும், இன்றுஏ கெடும் - இன் றைத்தினமே அழியும்: இது - (யான்சொல்லிய) இந்தப்பேச்சை, நெஞ்சு உற-மனம் பொருந்த, கேட்டி-கேட்பாய்; (எ - று.)

கீசகனிடத்துப் போய்வரவேணுமென்று நேரே சொல்லுதற் குக் கூசிப் பூர்வபீடிகையாக இங்ஙனம் சுதேஷ்ணை கூறுகின்றாள்.

விழியருள் உண்டெனில் என்பதன் கருத்து - என்மீது கருணை கொண்டு நான் சொல்வதையேற்றுப் புரிவாயேயானால் என்பது. இது என்று சுட்டியது-எனதுரை நீ குலைக்கில் அனைத்துமின்றே கெடும் என்பதை. கீசகனது புஜபலத்தினாலேயே விராடன் தேசத்தை இனிதுஆள்கின்றானென்பதுகருதி, சுதேஷ்ணை இவ்வாறு கூறினாள். ஆல்-ஈற்றசை. (67)

16. இளையனாதலினென்னிளையோன்மனத் தெண்ணமின்றியிகன் மதனம்பினால், அளையுமேனியனாகிநின்மெய்ந்நல மாதரித்தின்றடாது செய்நீர்மையால், விளையுமேகொடுவெம்பழியிப்பழி விளைவுறாமல்விரகி னக்காதனோய், களையுமாறெண்ணினாங்கவனாவியுங் காத்துநின்பெருங் கற்பையுங்காக்குமால்.

(இ - ள்.) என் இளையோன் - என் தம்பி, இளையன் ஆதலின் - (அறிவு முதிராத) இளமைப்பருவத்தோனானதனால், மனத்து—, எண்ணம் இன்றி-ஆலோசனை யில்லாமல், இகல் மதன் அம்பினால் - மாறுபாட்டையுடைய மன்மதனுடைய அம்பினாலே, அளையும் - தொளைக்கப்பெற்ற, மேனியன் ஆகி - உடம்பையுடையவனாய், நின் மெய் நலம்-உனது உடலினாற்பெறலாகும் இன்பத்தை, ஆதரித்து - விரும்பி, இன்று - இன்றைத்தினம், அடா(த)து - தகாத செயலை, செய்-செய்யத்தொடங்கிய, நீர்மையால் - தன்மையினால், (முடிவில்), கொடு வெம் பழி-மிகக் கொடிய பழி, விளையும்ஏ - உண்டாகுமே: இ பழி விளைவுஉறாமல்-இந்தப்பழி யுண்டாகாதபடி, விரகின் - தந்திரமாக, அ காதல்நோய்-(அவனுடைய) அந்த ஆசைநோயை, களையும் ஆறு-போக்கும்வகையை, எண்ணின் - எண்ணினால், ஆங்கு - அப்போது, (அச்செயல்), அவன் ஆவிஉம் காத்து - அந்தக்கீசகனுடைய உயிரையுங் காத்து, நின் பெருங்கற்பைஉம் காக்கும்—; (எ - று.)— ஆல்-தேற்றம்.

திரௌபதியின் மேனியைத் தீண்டினால் பிறர்கற்பையழித்தானென்றபழியும், தீண்டாது உயிரொழிந்தால் பிறர்மனை நயந்து உயிர் நீத்தானென்ற பழியும் கீசகனுக்கு விளையுமென்னலாம். பழி விளையாமல் அந்தக்கீசகன் உயிருய்வதற்கு உபாயம் மேலிற் கவியிற் கூறுகிறாள்: அச்செயலை நீ செய்யவேணுமென்றே பதினைந்தாஞ் செய்யுளில் சுதேஷ்ணை வேண்டியது. (68)

17. எண்ணுகின்றனன்யானொன்றுநீமரு தெனதுவாய்மையெதிர் கொண்டிளையவன், நண்ணுமில்லிடைச்சென்றிந்தநாண்மலர்நறைகொ ண்மாலையைநல்கினைமீளுவாய், கண்ணினின்னுருக்காணினுமற்றவன் கன்னமின்புறக்கட்டுரைகேட்பினும்,வண்ணமாமகளேயுயிர்நிற்குநீவாழி யேகிவருகெனவாழ்த்தினாள்.

(இ - ள்.) யான் ஒன்று எண்ணுகின்றனன் - யான் ஒரு வார்த்தையை ஆலோசித்துச் சொல்லுகின்றேன்: நீ—, மருது - மறுத்துச் சொல்லாமல், எனது வாய்மை - எனது வாயிலிருந்து வருவதை,

எதிர்கொண்டு - ஏற்றுக்கொண்டு, இளையவன் நண்ணும் இல்லிடை சென்று - (எனது) தம்பி வசிக்கிற வீட்டினிடத்துப் போய், இந்த நாள் மலர் நறை கொள் மாலையை - இந்தப் புதியமலர்கொண்டு தொடுத்த நறுமணமுள்ள மாலையை, நல்கினை - கொடுத்துவிட்டு, (உடனே), மீளுவாய் - திரும்பிவிடுவாய்: அவன் - அந்த (என் தம்பி யான) கீசகன், வண்ணம் மா மகளே - அலங்காரஞ் செய்யுஞ் சிறந்த பணிப்பெண்ணே! நின் உரு - உன் வடிவத்தை, கண்ணின் காணின் உம்—,. கன்னம் இன்புஉற - காது மகிழ்ச்சியடைய, கட்டுரை கேட் பின்உம்-(உன்னுடைய) தொடுத்துச் சொல்லும் பேச்சைக் கேட்டா லும், உயிர் நிற்கும்-(அவனுடைய) உயிர் (உடலில்) தரிக்கும்: ஏகி வருக - போய் வருவாயாக: நீவாழி - நீ வாழ்வாயாக, என - என்று சொல்லி, (அந்தத் திரௌபதியை), வாழ்த்தினள்—;(எ - று.)— மற்று-அசை.

கீசகனிடத்துச் சென்று வருவதனால், நின்கற்பு யாதோரிடை யூறுமின்றி யிருக்கவேணு மென்ற கருத்தினால், 'நீ வாழி' என்று வாழ்த்தினள். (69)

18.—திரௌபதி அந்தச் சுதேஷ்ணை கூறியசொல்லைக் கண்டித்த படியே வேறு வழியில்லாமையால் அவள்சொற்படி மலர்மாலையைக் கீசகனிடத்துக் கொண்டுபோதல்.

மொழியலாதமொழியைச்சுதேட்டிணை மொழிந்தபோதுமுதுக் குறைவுள்ளவப், பழியிலாமொழிப்பாவைவெம்பாதகம் பகர்தியென்னை வெருதொழிபாவைநீ, அழிவிலாதபெருங்கிளைக்கல்லல்கூ ரழிவுவந்ததறி ந்திலையென்றுதன், விழிகளாரஞ்சொரியக்கொடுத்தபூ வேரிமாலைகொண் டேகினண்மின்னனாள்.

(இ - ள்.) சுதேட்டிணை—, மொழி அலாத மொழியை - சொல லத்தகாத பேச்சாகிய அந்தச் சொல்லை, மொழிந்தபோது—,—முதுக் குறைவு உள்ள - பேரறிவு படைத்த, அ - அந்த, பழி இலா மொழி பாவை - குற்றமில்லாத பேச்சுக்களையுடைய பெண்ணான திரௌபதி, (சுதேட்டிணையை நோக்கி),—'வெம் பாதகம் பகர்தி - கொடியபாவச் செயலைச் சொல்லுகின்றாய்: பாவை - பிரதிமைபோன்றவளே! (நான் பின்வருமாறு சொல்வது குறித்து), நீ-,என்னை வெருது ஒழி - என் மீது வெறுப்புக்கொள்ளாம லிருப்பாயாக: அழிவு இலாத-அழிதலில் லாத [நல்வாழ்வு வாழ்கின்ற], பெருங் கிளைக்கு - (உன்னுடைய) பெரிய சுற்றத்துக்கு, அல்லல் கூர் - துன்பம்மிகுதற்குஏதுவான, அழிவு—, வந்தது-வந்ததை, அறிந்திலை-அறிந்தாயில்லை,' என்று - எனச்சொல்லி,—தன் விழிகள்-தனது கண்கள், ஆரம் சொரிய-முத் துப்போன்ற நீரை யுகுக்க,—கொடுத்த-(அந்தச்சுதேஷ்ணை) கொடுத் திட்ட, பூ வேரி மாலை-மலர் கொண்டு தொடுத்த மணமுள்ள மாலை யை, கொண்டு-எடுத்துக்கொண்டு, மின் அனாள் - மின்னல்போன்ற பேரொளிபடைத்த உடலையுடைய அந்தத்திரௌபதி, ஏகினள் - செல்லலானாள்; (எ - று.)

நீ சொல்லுகிற வார்த்தையைத் தட்டாமற் செய்யவேண்டுவது பணிப்பெண்ணாகிய எனக்குக் கடமையென்று செய்கிறேன்: ஆனாலும், இதனால் உன்னுடைய தம்பிமார்க்கு நாசமே விளையும்: இதனையறிந்திலை யென்று மேல்விளையப் போவதை ஆராய்ந்து திரௌபதி கூறினளென்க. ஆரம்-கண்ணீருக்கு, உவமவாகுபெயர். சுதேஷ்ணை 'எனக்குத் தாகமாக இருத்தலாற் பருகுமாறு சுரையை இந்தப்பாத்திரத்தில் வாங்கிவருக' என்று வண்ணமகளை நோக்கிக்கூற, அன்னாள் தடுத்துப்பேச, அந்த இராணி கட்டாயப்படுத்தியனுப்பினாளென்று முதனூலி லுள்ளது. (70)

19.—திரௌபதியைக் கீசகனிடத்துச் சென்று வரும்படியேவிய சுதேட்டிணையைக் குறித்த கவிக்கூற்று.

ஆண்டுவந்ததுருபதன்மாமக ளடைந்தநாட்டொட்டமரரொரைவரே, தீண்டலன்றியொருவருமென்னைமெய் தீண்டுவாரிலையென்றென்று செப்பவும், நீண்டசெங்கைத்தரணிபன்காதலி நினைவிலாமனெறியற்றதம்பிபால், மீண்டுமவ்வழியேகென்றுரைப்பதே விதியையாவர்விலக்கவல்லார்களே.

(இ - ள்.) ஆண்டு வந்த-அப்போது வந்த, துருபதன் மா மகள்-துருபதனுடைய சிறந்த மகளாகிய திரௌபதி, அடைந்த நாள் தொட்டு-(தான் விராடன்மனைவியிடம் வண்ணமகளாகிச்) சேர்ந்த நாள்முதல், 'அமரர் ஓர் ஐவர் ஏ தீண்டல் அன்றி - ஐந்துகந்தருவ தேவர்களே (தன்னைத்) தீண்டுவதன்றி, ஒருவர்உம்-வேறொருத்தரும், என்னை—, மெய் தீண்டுவார் இலை—,' என்று என்று செப்பஉம் - என்று பலமுறை சொல்லியிருக்கவும்,—நீண்ட செம் கை - (முழந்தாளளவும்) நீண்டுள்ள செவ்விய கையையுடைய, தரணிபன் காதலி-விராடமன்னவனுடைய மனைவி, நினைவு இலாமல்-ஆலோசனையில்லாமல், நெறிஅற்ற தம்பிபால் - ஒழுக்கங்கெட்ட தம்பியாகிய கீசகனிடத்து, மீண்டும்-மறுபடியும், அ வழி-அவனுள்ள இடத்து, ஏகு-ஏகுவாய், என்றுஉரைப்பதுஏ - என்று (திரௌபதியைநோக்கிச்) சொல்வதா? [இது தகுதியன்று என்றபடி]: விதியை யாவர் - விலக்க வல்லார்கள்—? (எ - று.)

'விதியை யாவர் விலக்கவல்லார்கள்' என்ற பொதுப்பொருள் கீழ்க்கூறிய சிறப்புப்பொருளைச் சமர்த்தித்ததனால், இது வேற்றுப் பொருள்வைப்பணி. விதி-திரௌபதி வியாஜமாகக் கீசகன் இறக்க வேணுமென்பது. (71)

வேறு

20.—உதயகாலத்தில் திரௌபதி கீசகன் மனையிலேகுதல்.

மாதவள் கீசகன் மனையி லேகவற்
போதக லவுமவன் புலம்பல் போகவும்
பாதமில் வன்றிறற் பாக னூர்ந்ததேர்
ஆதப னுதயவெற் பணுகி னனரோ,

(இ - ள்.) மாது அவள் - பெண்ணான அந்தத்திரௌபதி, கீசகன் மனையில் ஏக(உம்)-கீசகனுடைய மனையிலே செல்லவும், (அவ்வேளையில்), அல்போது அகலஉம் - இராப்போது கழியவும், அவன் - அந்தக்கீசகனுடைய, புலம்பல் - தனிமையினாலாகிய துன்பம், போகவும்—,—பாதம் இல் - காலில்லாதவனை[முடவனை], வல் திறல் - மிக்க சாமர்த்தியத்தையுடைய, பாகன் - பாகனாகிய அருணனென்பவனால், ஊர்ந்த - செலுத்தப்பெற்ற, தேர் - தேரின் மீது, ஆதபன் - சூரியன், உதயவெற்பு - உதய மலையிலே, அணுகினான் - அடைந்தான்; (எ - று.)—அரோ - ஈற்றசை.

தான் காலில்லாதிருக்கையில் ஒற்றைச்சக்கரத்தையுடைய சூரியனது தேரை ஒருநாளிற் பகலும் இரவும் உண்டாகும்படி வெகு விரைவாகச்செலுத்துதலால், 'வன்றிறற் பாகனூர்ந்த தேர்' எனப் பட்டது.

இது முதல் இருபத்தாறுகவிகள் - பெரும்பாலும் மூன்றுஞ் சீரொன்று மாச்சீரும், மற்றவை விளச்சீர்களுமாகிய அளவடிநான்கு கொண்ட கலிவிருத்தங்கள். (72)

21.—திரௌபதியைக் கண்டதும் கீசகன் தகாதமொழி சொல்ல, அவள் சூரியனை வணங்குதல்.

தருக்கியகாமுகன்றகாதுசொல்லவே
உருக்கிளர்சாயலோ டுளமழிந்துபோய்
முருக்கிதழ்வல்லிதன் முளரிச்செங்கையால்
அருக்கனையிறைஞ்சினா ளழிவில்கற்பினாள்.

(இ - ள்.) தருக்கிய - வலிமைச்செருக்கைக்கொண்ட, காமுகன - காமுகனாகிய கீசகன், தகா (த) து - தகாதவார்த்தைகளை, சொல்லவே—,—அழிவு இல் கற்பினாள் - அழிதலில்லாத கற்பையுடையவளாகிய, முருக்கு - பலாசமலர்போன்ற, இதழ் - உதட்டையுடைய, வல்லி - கொடிபோன்றவளான அந்தத் திரௌபதி,—உரு - (தனது) வடிவத்திலே, கிளர் - விளங்குகின்ற, சாயலோடு - நிறத்துடனே, உளம் - மனமும், அழிந்து - அழிய, போய்—,—தன் - தன்னுடைய, முளரி - தாமரைமலர்போன்ற, செங்கையால் - சிவந்த கையினால், அருக்கனை - சூரியனை, இறைஞ்சினாள் - வணங்கினாள்; (எ - று.)—சூரியனை வணங்கின படியை அடுத்த செய்யுள் தெரிவிக்கும்.

உலகத்தில் நடப்பதற்கெல்லாம் சாட்சியாகிய தேவதையாதலால், சூரியனை யிறைஞ்சிக் கூறினாள். (73)

22,—சூரியனைத் தன்னிடரைப் போக்குமாறு திரௌபதி வேண்டுதல்.

துரங்கமோரேழுடன்சோதிகூர்மணிக்
கரங்களோராயிரங்களினத்தோன்றினாய்

வரங்கொள்வேனின்னையான்மரபுபொன்றுமென்று
இரங்குறுமென்னகத்திடரைநீக்குவாய்.

இரண்டுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) துரங்கம் ஓர் ஏழ் உடன்-ஏழுகுதிரைகளுடனே, சோதி கூர்-ஒளிமிக்க, ஓர் ஆயிரம் மணி கரங்கள்-அழகிய ஆயிரம் கிரணங்கள், கவின-விளங்கும்படி, தோன்றிஞய்-உதித்துள்ளவனே! நின்னை யான் வரம் கொள்வேன்-உன்னிடத்துப் பின்வருமாறு நான் வரம் பெறுவேன் [நீ எனக்கு ஒருவரம் தரவேணு மென்றபடி]: 'மரபு-என் குலத்தின் பெருமை [கற்புநெறி கெடாத்தன்மை], பொன்றும்-(இந்தக் கீசகனல்) அழிவுறுமே!' என்று—, இரங்குறும் - வருந்துகின்ற, என் அகத்து-என்மனத்திலுள்ள, இடரை-துன்பத்தை, நீக்குவாய் - போக்குவாயாக; (எ - று.)

சூரியன் தேர்க்குக் குதிரைகள் ஏழ் என்று சிலவிடத்தும், சூரியன் குதிரைகள் ஏழில் ஒன்று ஏழ் [ஸப்த] என்றபெயரினது என்று சிலவிடத்தும் கூறப்பட்டுள்ளது. (74)

23.—சூரியனை வேண்டிநின்ற திரௌபதி கீசகன்முன்னர் மலர்மாலையைக் கொடுத்துவிட்டு நிற்றல்.

என்றுகொண்டென்றினைப்பணிந்துமன்றலால்
கன்றியகீசகக்கலகன்முன்புபோய்
மன்றலந்தொடையலும்வழங்கிமெய்வெரீஇ
நின்றனளானிலைநின்றகற்பினுள்.

(இ - ள்.) என்று கொண்டு - என்றுசொல்லிக்கொண்டு, என்றினை-சூரியனை, பணிந்து-வணங்கி,—(பின்பு), மன்றலால் - புணர்ச்சி விருப்பினுல், கன்றிய-வாடிய, கீசகன் கலகன்-கீசகனென்ற கலகஞ் செய்வானது, முன்பு - முன்னிலையில், போய்—, —மன்றல் அம் தொடையல்உம் வழங்கி - நறுமணமுள்ள அழகிய பூமாலையையுங் கொடுத்துவிட்டு, மெய் வெரீஇ - உடல் நடுக்கங் கொண்டு, நின்றனள்—: (யாவளெனில்)—, நிலை நின்ற கற்பினுள் - உறுதியாகவுள்ள கற்பையுடையவளான திரௌபதி; (எ - று.)

எத்துணைக்கொடியவனுயிருப்பினும் அவன்முன் நிற்கும்போதும் தன் கற்பைக் கெடாது பாதுகாத்துக்கொள்வது என்ற உறுதியுடன் திரௌபதி நின்றன ளென்பார் 'நிலைநின்ற கற்பினுள் நின்றனள்' என்றுர். கீசகக்காவலன் என்று பிரதிபேதம். ஆல்-அசை. (75)

24.—அப்போது கீசகன் படுக்கையி லிருந்த நிலை.

காமருகுளிரிபைங்கதலிமெல்லடை
தாமரைவளையம்வண்டாதருமலர்
ஆமுறையணைத்துமெல்லமளிமேல்விரித்து
ஈமவல்லெரியின்மேலென்னவைகினுன்.

(இ - ள்.) காம்ரு குளிரி - அழகிய குளிர்ச்சியையுடைய, பைங் கதலி மெல் அடை - இளைய வாழையின் மெல்லிய தளிரிலையும், தாமரைவளையம் - தாமரைச்சுருளும், வண் தாது அரு மலர் - வளப்பமுள்ள மகரந்தம் நீங்காத தாமரைமலரும், ஆம் - முதலாகிய, முறை அனைத்துஉம் - முறைமையாகிய யாவும், மெல் அமளிமேல் விரித்து - மெல்லிய படுக்கையின்மேற் பரப்பி, ஈமம் வல் எரியின் மேல் என்ன - சுடுகாட்டிற் சுடுநெருப்பின் மீது (பிணம் இருப்பது) போல, வைகினன்-(தவிப்புற்றுத்)தங்கியிருந்தான்; (எ - று.)

காமவெப்பத்தைப் பொறுக்கமாட்டாது கீசகன் குளிர்ச்சியை வேண்ட, ஏவலாளர் சைத்தியோபசாரமாகப் படுக்கையில் வாழைத் தளிர் முதலியவற்றை யிட்டுவைத்தனராக, அதன்மேற் படுத்திருக் கும் கீசகனுக்கு அப்படுக்கையும் பெருவெப்பத்தைச் செய்வதனால், ஈமவெரியின்மேற் கிடப்பது போலத் தவிப்புற்றுக் கிடந்தன னென் கிறார். இவனுக்கு உண்டாகிய காமதாபம் இவனுயிரையே கொண்டுபோவதற்குக் காரணமா மென்று குறிப்பிக்க, இவனுக்கு உயிருடனிருக்கும்போதே ஈமவெரியிற் கிடந்தாற்போலுந் தன்மை வாய்த்த தென்றது. குளிரி - கல்லாரமலரென்பாரும், பீலிக்குஞ்ச மென்பாரு முளர். (76)

25.—பலமாதர் சந்தனம் முதலியவற்றை அவன் தாபந்தணிக்கக் கருதி வீச, அவையும் வெப்பத்தை மிகுவிப்பன வாதல்.

சாந்தொடுதண்பனி நீருந்தாமமும்
ஏந்தியகரத்தின ரேழைமார்பலர்
காந்தியகனன்மிசைக் காட்டுநெய்யென
வேந்தனதுடலகம் வெதும்பவீசினர்.

(இ - ள்.) சாந்தொடு - சந்தனமும், தண் பனி நீர்உம்-குளிர்ந்த பனிநீரும், தாமம்உம்-பூமாலையும், ஏந்திய-தாங்கியுள்ள, கரத்தினர்- கைகளையுடையவரான, ஏழைமார் பலர்-பலஸ்திரீகள்,—(தாம் ஏந்திய அந்தச் சாந்துமுதலியவற்றை), காந்திய - பற்றியெரிகின்ற, கனல் மிசை-நெருப்பிலே, காட்டும்-சொரியப் பெறுகின்ற, நெய் என - நெய்யைப்போல, (ஏற்கெனவே காமதாபத்தால் வெப்பங்கொண் டுள்ள), வேந்தனது - (கீசகனென்ற) அரசகுமாரனது, உடல் அகம் - உடம்பு, வெதும்ப - (பின்னும்) தாபங்கொண்டுஎரியுமாறு, வீசினர்- எறிந்தார்கள்: (எ - று.)

பற்றியெரிகின்ற நெருப்பிற் பெய்யும் நெய் எங்ஙனம்அந்த நெருப்பைப் பின்னும் பற்றியெரியுமாறு செய்யுமோ, அங்ஙனமே ஏழைமார் கீசகன்மீது பெய்த சாந்து முதலியவை அவன்காம தாபத்தை மிகுவிக்கலாயின வென்பதாம். 'வீசினர்' என்ற சொல்லி னாற்றலால், அவனருகே வந்து சந்தனத்தை யப்புதல் முதலியன செய்யவும் இயலாதபடி அவன்மேனி வெப்பம் மிக்கிருந்த தென்பது பெறப்படும். கீசகனுடைய விரகதாபத்தைச் சந்தனம் முதலியன

மிகுவித்தல் என்று கூறவேண்டிய இடத்தில் 'காட்டும்' என்று பிரயோகித்திருத்தலால், இலக்கணையால், அச்சொற்குச் சொரியப் பெற்ற என்று பொருள் கூறலாயிற்று. (77)

26—கீசகன் தன்முன்னே நிற்கும் திரௌபதியைக் காணுதல்.

தாக்கியகாமநோய் தழைக்கவன்புற
நோக்கியதிசையெலாங் காணுநோக்கினன்
பாக்கியநெஞ்சுறப் பலித்ததென்னவே
நீக்கியமடந்தைமு னிற்றல்கண்டுளான்.

(இ - ள்.) தாக்கிய - (தன்னை) வருத்திய, காமம் நோய் - மன்மதனால் நேர்ந்த வியாதியானது, தழைக்க-கிளையாநிற்க, அன்பு உற-காதல்பொருந்த, நோக்கிய-கண்ணுக்குஎட்டிய, திசை எலாம்-திக்குக்கள் முழுவதிலும், காணும்-பார்க்கின்ற, நோக்கினன் - கண்பார்வையை யுடையவனான கீசகன்,—'பாக்கியம் - (தான் செய்துள்ள) புண்ணியப்பேறு, பலித்தது - பயனையுண்டாக்கிற்று', என்ன - என்று கருதுமாறு, நீக்கிய மடந்தை - (தன்னை) முன்பு விலக்கிய பெண்ணாகிய திரௌபதி, முன் நிற்றல்-முன்னே நிற்பதை, நெஞ்சு உற - மனமார, கண்டுளான் - பார்த்தவனானான்; (எ - று.)

காமநோய் மிகமிக, கண்ணுக்குத் தெரியுமிடங்களி லெல்லாம் கீசகன் மருளமருள விழித்துப் பார்த்தவனாய், திரௌபதிவந்து தன் முன் நிற்றலைக் கண்டானென்க. அவள் முன்னேநின்றது - தான்செய்த புண்ணியப்பயனே அவளைத் தன்முன்னே வந்துநிற்குமாறுசெய்தது என்று அந்தக்கீசகன் கருதுதற்கு இடங்கொடுத்தது என்ற கருத்துப்பட, 'பாக்கியம்பலித்த தென்ன நெஞ்சுற மடந்தை முன் நிற்றல் கண்டுளான்' என்றார். (78)

27.—இரண்டுகவிகள் - தன்ஆதரந்தோற்றத் திரௌபதியை வருகஎன்று கீசகன்அழைத்தலைத் தெரிவிக்கும்.

வந்தனளென்னுடை மாதவப்பயன்
வந்தனளென்னுடை வழிபடுந்தெய்வம்
வந்தனளென்னுடை யாவிவாழ்வுற
வந்தனளென்னுடை வண்ணமங்கையே.

மூன்றுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) என்னுடை மா தவம் பயன் - என்னுடைய பெருந் தவத்தின் பயன் போன்றவள், வந்தனள்—: என்னுடை வழிபடும் தெய்வம் - யான்வழிபடுகின்ற தெய்வம் போன்றவள், வந்தனள்—: என்னுடை ஆவி - என்னுடைய உயிர்போன்றவளான பெண், வந்தனள்—: என்னுடை வண்ணமங்கை - என்னுடைய வண்ண மங்கை, வாழ்வு உற-(யான்) வாழ்ச்சியடைய, வந்தனள்—; (எ - று.)

வழிபடுகிறதெய்வம் தன்விருப்பத்தை யளிக்கவல்லதாதல் போல இந்த வண்ணமங்கை தன்விருப்பமாகிய கலவியின்பத்தை

யளிப்பா னென்னுங் கருத்தினால், அவளை 'வழிபடுந்தெய்வம்' என்கின்றான். "தனியும் ஓரோவழி" [நன். பொது. 41] என்றதனால் "மாதவப்பயன்" "வழிபடுந்தெய்வம்" என்பவை முதலிய பெயர்ச் சொற்கள் ஒரு பொருளையே குறிப்பன என்று தெரிய நிற்பதனால், பெயர்தோறும்ஒருவினையே கொடுக்கப்பட்டது. என்னுடை ஆவி வாழ்வுஉறஎன்னுடை வண்ணமங்கைவந்தனள்என்றுகூட்டி யுரைப் பாருமுளர். (79

28. வருகநீயருகுற மதுரவாசகம்
தருகநீயிருசெவி தழைக்கவுள்ள நின்று
உருகநீதழுவுக வுடலந்தேமுறப்
பருகநீவழங்குக பவளவாயென.

(இ - ள்.) நீ—, அருகு உற-சமீபத்திற் பொருந்த, வருக—: நீ—, இருசெவி தழைக்க - (என்னுடைய) இரண்டுகாதுகளும் செழிக்குமாறும், நின்று உள்ளம் உருக-(உன் வாசகங்கள் என்மனத்திலே) நிற்பதனால் (அந்த) மனம் உருகுமாறும், மதுரம் வாசகம்-இனிய வார்த்தைகளை, தருக—: உடலம் தேம் உற - என்னுடம்பு இன்பமடையுமாறு, நீ—, தழுவுக—: நீ—, பருக-(நான்) நுகருமாறு,-பவளம் வாய்-பவழம் போன்ற(உன்)வாயிதழை, வழங்குக - தருவாயாக, என - என்று சொல்லி,—(எ - று.)—"கிடந்தவனெழுந்து" என்று மேற்கவியில் தொடரும். ஆதரத்தினால், 'நீ' என்பது வாக்கியந்தோறும் வந்தது. (80)

29.—தன்னைக் கீசகன் பற்ற வருகையில் திரௌபதி யோட, கீசகனும் தொடர்ந்து செல்லுதல்.

கிடந்தவனெழுந்தொரு கேடுவந்துறா
மடந்தையைத்தழுவுவான் வந்துசார்தலும்
விடந்திகழ்விழியினா ளோடவேட்கையால்
தொடர்ந்தனனறிவிலாச் சோரன்றானுமே.

(இ - ள்.) கிடந்தவன்-(படுக்கையிற்) படுத்திருந்தவனான கீசகன், எழுந்து—, ஒரு கேடு வந்துறா மடந்தையை-ஒருதீங்கும் வரப்பெறாத பெண்ணாகிய திரௌபதியை, தழுவுவான் - ஆலிங்கனஞ்செய்துகொள்ளுதற்பொருட்டு, வந்து சார்தலும் - வந்துசேர்ந்த வளவில்,—விடம் திகழ் விழியினாள் - கொடுமைவிளங்குகின்ற கண்பார்வையையுடையவளான அந்தத்திரௌபதி, ஓட - ஓடாநிற்கையில்,—அறிவு இலா சோரன் தான்உம்-நல்லறிவு இல்லாத கள்ளநெஞ்சை யுடையவனான அந்தக்கீசகனும், வேட்கையால் - காதலால், தொடர்ந்தனன் - (அவளைத்) தொடர்ந்து சென்றான்; (எ - று.)

'கேடுவந்துறா மடந்தை' என்றது, அவளுடைய பாதிவிரத்தியத்திற்கு ஒருவராலும் தீங்கு இழைக்கமுடியாது என்ற குறிப்பினது. அவள் நோக்கே அந்தக் கீசகனுடைய மரணத்திற்குக் காரண மாவதால், 'விடந்திகழ் விழியினாள்' என்றதென்னலாம்: அன்றியும், கருவிழிக்கு விடத்தை உவமை கூறுதலும் உண்டு. (81)

30.—கீசகனால் தொடரப்பெற்று ஓடின திரௌபதி அரண்மனையில் அரசர்காண வந்து வீழ்தல்.

ஓடியமடக்கொடி யுலகுகாவலன்
சூடியமணிமுடி துலங்குகோயிலின்
வாடியகொடியென வந்துவீழ்ந்தனள்
நீடியவேத்தவை நிருபர்காணவே.

(இ - ள்.) ஓடிய-(அங்ஙனம்) ஓடிப்போன, மடம் கொடி - மடப்பத்தையுடைய கொடிபோன்றவளான திரௌபதி,—வாடிய கொடி என-வாட்டமுற்ற கொடி போல,—வேந்து அவை நீடிய நிருபர் காண-அரச சபையிலே மிக்குள்ள அரசரெல்லாங் காணுகிற்கையில், உலகு காவலன் - விராடதேசத்திற்குத் தலைவனாகிய விராடராசன், சூடிய-அணிந்துள்ள, மணி முடி-இரத்தினம் பதித்த கிரீடத்தோடு, துலங்கு - விளங்குகின்ற, கோயிலின்-அரண்மனையிலே, வந்து வீழ்ந்தனள்—; (எ - று.)

தன்முறையீட்டை யுணர்த்துமாறு காவலன்மணிமுடியுடன் துலங்குகோயிலிற் சென்றனளென்க. இராசசபையிற் பலஅரசர் திரண்டிருப்பாராதலால், 'நீடிய வேத்தவைநிருபர் காணவீழ்ந்தனள்' என்றார். இனி, நிருபர் என்றது-விராடனைக்காட்டுமென்றலும், தருமபுத்திரனைக் காட்டுமென்றலும் உண்டு. நீடிய-பெருமைபெற்ற, வேத்தவை யெனினுமாம். (82)

31.—அங்குக் கீசகன் தன்னிணைக்கையால் திரௌபதியைத் தீண்டக் கருதுதல்.

தொழுந்தகைமனுகுலத் தோன்றல்கண்ணெதிர்
விழுந்தழுந்தெரிவையை வேட்கைநோயினால்
அழுந்தியகாமுக னச்சமின்றியே
செழுந்துணைக்கைத்தலந் தீண்டவுன்னினான்.

(இ - ள்.) தொழும் தகை - (யாவராலும்) வணங்குதற்கு உரிய நற்குணமுடைய, மனு குலம் தோன்றல்-மனுகுலத்திலே தோன்றியவனான விராடராசனுடைய, கண் எதிர் - கண்ணுக்கு எதிரிலே, விழுந்து—, அழும்-அழுகின்ற, தெரிவையை-பெண்ணாகிய திரௌபதியை, வேட்கை நோயினால்-காதல்நோயிலே, அழுந்திய - ஆழ்ந்துவிட்ட, காமுகன் - காமவிச்சையையுடையவனான கீசகன், அச்சம் இன்றி-(பலருங்காண்கையில் நாம் ஒரு பெண்ணைத் தீண்டலாமோ? என்கிற) கூச்சமு மில்லாமல், செழுந் துணை கைத்தலம் - வலிமையுள்ள இரட்டையான (தன்)கைகளால், தீண்ட - (அவளைப்) பற்றுவதற்கு, உன்னினான்-நினைத்தான்; (எ - று.)

மனு - வைவஸ்வதமனு. இந்தக்கீசகன் மனுகுலத்தோன்றலின் கண்ணெதிரில் அச்சமின்றித் தெரிவையைத் தீண்ட உன்னிய காரணம் - வேட்கைநோயிலழுந்தியதும், அரசன் தன்னை யொன்றுஞ்

செய்யமாட்டானென்ற நம்பிக்கையு மாகும். 'ஆசைவெட்கமறியாது' என்பது, பழமொழி. (83)

32.—சூரியனேவலால் ஒருகிங்கரன் விரைவாகவந்து அந்தத் திரௌபதியைத் தீண்டாதவாறு கீசகனை அப்பால் வீசுதல்.

உன்னுமவ்வளவையி னுருளையொன்றுடைப்
பொன்னெடுந்தேரவன் புகலமற்றொரு
வன்னெடுங்கிங்கரன் சூறைமாருதம்
என்னவந்தடுத்தய லெடுத்துவீசினான்.

(இ - ள்.) உன்னும் அ அளவையின்-(திரௌபதியை அந்தக்கீசகன் தீண்ட) நினைத்த அவ்வேளையில், உருளை ஒன்று உடை பொன் நெடு தேரவன்-ஒற்றைச்சக்கரம் பூண்ட அழகிய நீண்ட தேரையுடையவனான சூரியபகவான், புகல-ஏவ,—மற்று ஒரு வல் நெடு கிங்கரன்-வேறொரு வலிய நெடிய பணியாளன், சூறை மாருதம்என்ன அடுத்து வந்து - சுழல்காற்றுப்போல விரைந்து கிட்டிவந்து, எடுத்து—, அயல் வீசினான்-(அந்தக் கீசகனைத் திரௌபதியைத் தீண்டாதபடி) அப்பால் எறிந்திட்டான்; (எ - று.)

கீழ் இருபத்திரண்டாஞ் செய்யுளில் "இரங்குறு மென்னகத் திடரை நீக்குவாய்" என்று சூரியனைநோக்கி வேண்டிக்கொண்டதற்கு ஏற்ப, அவனாலேவிய கிங்கரன் இந்தத் திரௌபதியைப் பாதுகாத்தனனென்க. தான் இருந்த இடத்திற்குச் சுதேஷ்ணையின் கட்டளையினால் திரௌபதி சுராபாத்திரத்தைக் கொணர்கையில் கீசகன் இவளைக்கண்டு வலியக் கையைப்பற்ற, இவள்உதறிக் கொண்டுசெல்லுகையில் அந்தக்கீசகன் இவளைப்பின்தொடர்ந்து சென்று இராசசபையிலே கூந்தலைப்பற்றிச் சினத்தினால் இவளைக் காலினால் தள்ள, அப்போது சூரியனாலேவப்பட்ட ராக்ஷதனொருவன் வந்து அந்தக் கீசகனைப் பூமியில் தள்ளினனாக, பின்னர் இவள் விராடராசனிடத்து முறையிட்டும் அவன் விசாரியாதுவிட்டனனென்று முதனூல் கூறும். (84)

33.—விராடன் கீசகன்செயலைக் கண்டறிந்தும் அச்சத்தினால் வாளாவிருத்தல்.

கண்டனனிருந்தமண் காவல்வேந்தனும்
எண்டகுநெறிமுறை யிடறுகீசகன்
திண்டிறல்வலிமையுஞ் செயலுஞ்சிந்தையில்
கொண்டொருவாய்மையுங் கூறவஞ்சினான்.

(இ - ள்.) இருந்த - (வேத்தவையிலே) தங்கியிருந்த, மண் காவல் வேந்தன்உம் - பூமியைப் பாதுகாத்தலையுடைய விராடவரசனும், கண்டனன் - (கீசகனுடைய அக்கிரமச் செயலைக்) கண்கூடாக் கண்டவனாயிருந்தும்,—எண் தகு நெறிமுறை - (பெரியோரால்) மதித்தற்குஉரிய நியாயவழியினின்று, இடறு - தவறிய, கீசகன் - கீசகனுடைய, திண் திறல் வலிமைஉம் - மிக்க வலிமையையும்,

செயல்உம் - அக்கிரமச் செய்கையையும், சிந்தையில்கொண்டு மனத்திலெண்ணி, ஒரு வாய்மை கூறஉம் - ஒருவார்த்தை சொல்லவும், அஞ்சினன்—; (எ - று.)

அரசனாதலால் நீதியிற்பிழைத்த கீசகனைத் தண்டிக்கவேண்டியதே முறையாயிருக்க அதைச் செய்யாவிடினும், 'நீ செய்வது முறையன்று: தகாதசெயல்' என்றுவது சொல்லியிருக்கலாமே: அதுவுஞ் செய்திலனென்பதாம். 'வாய்மையும்' என்ற இடத்தினின்று பிரித்துக் கூட்டப்பட்ட உம்மை, எச்சப்பொருளது. மண் - அலக்ஷியம் தொனிக்கின்றது. (85)

34.—கீசகன் திரௌபதி இவர்கள்செயலைக்கண்ட வீமன், கீசகனை யழிக்குமாறு ஒருமரத்தைப் பிடுங்கும்படி வெகுண்டு நோக்குதல்.

அடுதொழிற்பலாயன னழுதமின்னையும்
கடுமையிற்பின்றொடர் காளைதன்னையும்
படருறக்கண்டுதன் பாங்கர்நின்றதோர்
விடவியைப்பிடுங்குவான் வெகுண்டுநோக்கினன்.

(இ - ள்.) அடு தொழில் - (அரண்மனையிலே) சமையல்வேலையிலமர்ந்திருந்த, பலாயனன் - பலாயனனென்று மாறுபெயர் பூண்ட வீமசேனன்,—அழுத மின்னைஉம் - அழுதுகொண்டு முன்னே செல்கின்ற மின்னல் போல்பவளான திரௌபதியையும், கடுமையில் - விசையாக, பின் தொடர் - (அந்தத் திரௌபதியைப்) பின்னே தொடர்ந்துசென்ற, காளை தன்னைஉம் - இளவெருது போல்பவனை கீசகனையும், படர் உற-(தன்மனத்துத்) துன்பமுண்டாக, கண்டு - பார்த்து,—தன் பாங்கர் நின்றது ஓர் விடவியை - தன்பக்கத்திலிருந்ததொரு மரத்தை, பிடுங்குவான் - (அந்தக்கீசகனை மோதியொழிக்கும்படி) வேரோடு பிடுங்கும்பொருட்டு, வெகுண்டு நோக்கினன் - சினக்குறிப்புக்கொண்டு பார்த்தான்; (எ - று.)

விடவி = விடபீ: கிளைகளையுடையது என மரத்திற்குக் காரணக்குறி. முதலில் மரத்தைப் பிடுங்குவான் வெகுண்டு நோக்கியது, தருமன் கருத்தை யுணர்தற்பொருட்டென்னலுமாம். (86)

35.—தருமன் அந்தவீமன்செயலைக் குறிப்பாக விலக்குதல்.

கனிட்டனதெண்ணமக் கங்கனாகிய
முனித்தகையுணர்ந்தவன் முகத்தைநோக்கியித்
தனிப்பெருமராமரந் தழல்கொளுந்திடாது
உனக்கடுமிந்தன மன்றென்றோதினன்.

(இ - ள்.) கனிட்டனது-(தன்னினுஞ்) சிறியவனாகிய வீமசேனனுடைய, எண்ணம் - கருத்தை, அ கங்கன் ஆகிய முனி தகை - அந்தக் கங்கனென்று மாறுபெயர்பூண்ட துறவியாகிய நற்குணமுள்ள தருமபுத்திரன், உணர்ந்து - தெரிந்துகொண்டு, (அச்செயலைத் தடுக்குமாறு), அவன் முகத்தை நோக்கி - அந்த வீமசேனனுடைய முகத்தைப் பார்த்து, 'இ தனி பெரு மராமரம் - இந்தத்

தனித்துள்ள பெரிய மராமரமானது, தழல் கொளுந்திடாது - நெருப்புப்பற்றி யெரிவதற்கு ஏற்றதாகாது:(ஆகையால் இப்போது), உனக்கு அடும் இந்தனம் அன்று - உனது அடுதொழிற்கு ஏற்ற விறகு அன்று,' என்று—, ஓதினன் - (குறிப்பினுற்) சொல்லி (அந்த வீமன் செயலை)த் தடுத்திட்டான்; (எ - று.)

இந்தனத்துக்கு உதவுமாஎன்று பலாயனன் பார்ப்பதாக வைத்துக்கொண்டு, 'இது விறகுக்கு உதவா தாதலால், இதனைப் பிடுங்கவேண்டா' என்று தடுப்பவன்போல 'இந்தவேளையில் இதுகொண்டு எதிரியை ஒழிக்க முயல்வது தகாது' என்பதைக் குறிப்பித்தான் தருமபுத்திர னென்க. பலாயனனென்ற வீமனுடையசெயலை இங்குத் தருமபுத்திரன் வேறுகாரணங்கூறிமறைத்த தாக வந்தது அணியியலில் - வஞ்சநவிற்சியணியின் பாற்படும்: வடநூலார் வ்யாஜோக்தி யென்பர். முனித்தகை - முனிவர்க்குரிய நற்குணமுடையவனென அன்மொழித்தொகை. (87)

36.—அதுகேட்டு வீமன் வலிமையை யடக்கிக்கொண்டுநின்றனுக, திரௌபதி விராடன் முன்னிலையில் அழுதுகொண்டு கூறுதல்.

சீரியகங்கனன் றுரைத்தசெம்மொழி
பாரியதாமெனப் பலாயனன்கொளா
வீரியமகத்துளே நிறுத்தும்வேலையில்
கூரியவிழியினு ளழுதுகூறுவாள்.

(இ - ள்.) சீரிய - சிறப்புற்ற, கங்கன் - கங்கனென்று மாறுபெயர் பூண்ட தருமபுத்திரன், அன்று - அப்போது, உரைத்த - சொன்ன, செம் மொழி-நேர்மையான வார்த்தையை, 'பாரியது ஆம்-(இச்சொல்) சிறப்புற்ற பேச்சாம்,' என - என்று, பலாயனன் - வீமசேனன், கொளா - (மனத்திற்) கொண்டு,—வீரியம் - (தன்) வலிமையை, (வெளிக்காட்டாது), அகத்துளே - (தன்)மனத்தினிடத்தில்தானே, நிறுத்தும் - அடக்கிய, வேலையில் - அப்போது,—கூரிய விழியினுள்- கூர்மையான கண்களை யுடையவளான திரௌபதி, அழுது கூறுவாள் - அழுதுகொண்டு கூறுபவளானுள்; (எ - று.)—திரௌபதி விராடன்முன்னிலையிலே புலம்பிக் கூறுவதை, மேல் மூன்று கவிகளிற் காண்க. பாரியது - பருமையென்ற பண்படியாப்பிறந்த குறிப்பு முற்று. (88)

37.—மூன்று கவிகள் - விராடனிடம் திரௌபதி முறையிடுவதைத் தெரிவிக்கும்.

தீண்டுதற்காதெனச் செம்மையொன்றிலான்
வேண்டியசெய்வது வேத்துநீதியோ
ஆண்டகையிதற்குநீ யல்லவாமெனு
ஈண்டொருமொழிகொடா திருப்பதென்கொலோ,

நான்கு கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) '(என்னை), தீண்டுதல்—, தகாது—', என - என்று சொல்லவும்,—செம்மை ஒன்று இலான் - நற்குணம் சிறிதுமில்லாதவனாகிய கீசகன், வேண்டிய(து) - (தான்) விரும்பியசெயலை, செய்வது - செய்யவிடுவது, வேந்து நீதிஓ - அரசநீதிக்கு ஏற்குமோ? ஆண்தகை - ஆண்மைக்குண முடையோனே! நீ—, இதற்கு - இந்தக் கீசகனுடைய செய்கைக்கு, 'அல்ல - (இது) செய்யத்தக்கதல்ல: (அன்றி), ஆம் - (இது) செய்யத்தக்கதே,' எனு - என்று, ஈண்டு - இப்போது, ஒரு மொழி - (இவ்விரண்டில்) ஒருசொல்லை, கொடாது - தராமல் [வாய்விட்டுச் சொல்லாமல்], இருப்பது—, என் கொல்ஓ - என்னகாரணமோ? (எ - று.)

நான் கீசகன்செயலைக்குறித்து உன்னிடம் முறையிட்டுக்கொள்ளுகிறேனே! இப்போது இந்தக்கீசகன்செயலை மன்னவனாகிய நீ கண்டிக்கவாவது வேண்டும்: அல்லது அது செய்யமுடியாவிட்டால், அவன்செயல் சரியே யென்றாவது பாராட்டவேண்டும்: இவ்விரண்டில் ஒன்றுஞ்செய்யாது இருப்பதும் ஒருமுறையோ! என்கிறாள். அக்கிரமஞ்செய்வதைக் கண்டிப்பது செங்கோலன்முறை: அக்கிரமத்தைச் சரியென்பது கொடுங்கோலன்முறை: இவ்விரண்டில் ஒன்றிலுஞ் செல்லாதது என்னே! என்கிறாள். வேந்து + நீதி = வேத்துநீதி. (89)

88. அன்புடைத்தேவிதன் னருகுதோழியாய்
நின்பெருங்கோயிலி னீடுவைகினேன்
என்பெருவினையினா லின்றுன்மைத்துனன்
தன்புயவலியினாற் றழுவவுன்னினான்.

(இ - ள்.) அன்பு உடை - (என்னிடத்து) அன்புள்ள, தேவி தன் அருகு - (உனது) அரசியின் சமீபத்திலே, தோழி ஆய் - தோழியாகி, நின் பெருங் கோயிலின் - உனது பேரரண்மனையில், நீடு - வெகுநாட்கள், வைகினேன் - தங்கினேன்: என் பெரு வினையினால் - என்னுடைய பெருத்த தீவினையினாலே, இன்று—, உன் மைத்துனன்—, தன் புயம் வலியினால்-தன்னுடைய புஜபலத்தைக்கொண்டு, தழுவ-(என்னை) ஆலிங்கனஞ்செய்துகொள்ளுதற்கு, உன்னினான் - நினைத்தான்; (எ - று.)

புயவலி படைத்திருத்தலால் தான் அக்கிரமச்செயலைச் செய்தாலும் மன்னவன் கண்டிக்கமாட்டா னென்ற கருத்தினாலேயே அந்தக் கீசகன் என்னைத் தழுவநினைத்தது என்று குத்துப்பாடாகத் திரௌபதி எடுத்துக் காட்டுகின்றாளென்க. மைத்துனன் - மனைவியினுடன் பிறந்தவன். (90)

89. பெருந்தகையன்றிது பேசலன்றிநீ
யிருந்தனையுனக்கர செங்ஙன்செல்வது
வருந்தினர்வருத்தநீ மாற்றலாயெனின்
அருந்திறலரசநின் னாணைபொன்றுமே,

(இ - ள்.) நீ—, இது பேசல் - (கீசகனைக் கண்டித்துக்) கூறுவதான இச்செயலை, அன்றி - செய்யாமல், இருந்தனை—: பெருந் தகை அன்று - (இது உனக்குப்) பெருமைக்குணமாகாது: உனக்கு-(அநீதி புரிபவரைக் கண்டிக்கமாட்டாத) நினக்கு, அரசு - அரசத்தன்மை, எங்ஙன் செல்வது - எங்ஙனம் நடக்கும்? அரு திறல் - அருமையான திறமையையுடைய, அரச - அரசனே! வருந்தினர் - வருத்தமடைந்தவரின், வருத்தம் - வருத்தத்தை, நீ—, மாற்றலாய்-மாற்ற வல்லமையற்றவன், எனின் - என்றால், நின் ஆணை பொன்றும்-உன்னுடைய அரசுசெலுத்துந்தன்மை அழிந்துவிடும்; (எ - று.)—ஏ - இரக்கம்.

அரசத்தொழிலென்பது நலிவுபட்டோரைக் காத்தலேயாதலால், அது செய்யமாட்டாத அரசும் அரசோ! என்றவாறு. பெருந்தகை - பண்புத்தொகை. அருந்திறல்என்ற அடைமொழி எள்ளலைக் குறிப்பிக்கு மென்னலாம். (91)

40.—இங்ஙனம் புலம்பிய திரௌபதி அந்தக்கோலத்தோடு மன்னவன்தேவியிடம் வீழ்ந்து ஏங்குதல்.

எனவிவள்புலம்பிமெய் யேய்ந்தபூழியும்
கனதனநனைத்திடுங் கண்ணினீருமாய்
மனமிகமறுகிட மன்னன்றேவிபால்
இனைவுடனெய்திவீழ்ந் தேங்கிவிம்மினாள்.

(இ - ள்.) என - என்று, இவள் - இந்தத்திரௌபதி, புலம்பி - அழுது, மெய்-உடம்பிலே, ஏய்ந்த-படிந்த, பூழிஉம்-புழுதியும், கனம் தனம் நனைத்திடும்-பருத்த தனங்கள் நனையப்பெற்ற, கண்ணின் நீர் உம் ஆய்-கண்ணீரையுங் கொண்டவளாய், மனம் - (தன்) நெஞ்சம், மிக மறுகிட-மிகவுங் கலங்க, மன்னன் தேவிபால் - விராடமன்னவனுடைய மனைவியாகிய சுதேஷ்ணையினிடம், இனைவுடன் - வருத்தத்துடனே, எய்தி-போய்ச்சேர்ந்து, வீழ்ந்து-கீழ்வீழ்ந்து, ஏங்கி விம்மினாள்-ஏக்கமுற்று அழுதாள்; (எ - று.)

ஏங்குதல் - அக்கிரமஞ்செய்தவனையொறுத்துத் தன்னைப் பாதுகாக்கவேண்டியசெயலை மன்னவன் செய்யாமையால் மனவாட்டங் கொள்ளுதல். (92)

41.—மூன்றுகவிகள்-ஒருதொடர்: கங்கனென்று மாறுபேர்பூண்டிருந்த யுதிஷ்டிரன் விராடனுக்கு இடித்து மதிகூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

பூதலமாண்மையாற் புரக்குமன்னவர்
தீதொழில்புரிஞரைத் தெண்டியாரெனின்
நீதியுஞ்செல்வமு நிலைபெறுங்கொலோ
ஏதிலர் தமரென விரண்டுபார்ப்பரோ.

(இ - ள்.) பூதலம்-பூமியை, ஆண்மையால் - (தமது) பராக்கிரமத்தால், புரக்கும்-பாதுகாக்கின்ற, மன்னவர் - அரசர், தீ தொழில் புரிஞரை-கொடுஞ்செயலைச் செய்கின்றவரை, தெண்டியார் எனின்-சிட்

சிக்காமற் போவாரே யானால், (அப்போது மன்னவர்க்கு), நீதி உம் - நியாயமென்பதும், செல்வம் உம் - ஐசுவரியமும், நிலைபெறும் கொல் ஓ - நிலைத்துநிற்குமோ? (முறைசெலுத்தும் மன்னவர் தாம் செலுத்த வேண்டிய நீதிநெறியில்), 'ஏதிலர் - (இவர் நமக்கு) யாதோரியையும் இல்லாதவர்: தமர்-(இவர் நமக்குச்) சுற்றத்தார்', என-என்று சொல்லப்படுகின்ற, இரண்டு-(அந்த) இரண்டையும், பார்ப்பர் ஓ-கருதுவார்களோ? (எ - று.)

அரசர் முறைசெலுத்தும்போது 'தமர், பிறர்' என்று பார்த்தல் தகாதாகையால், தமரிற் சேர்ந்த கீசகன் தீங்குஇழைத்தஇப்போது அவனையுந் தண்டித்தலே தகுதி யென்றவாறு. 'தீத்தொழில்' என வரற்பாலது, செய்யுளோசையின்பம் நோக்கி 'தீதொழில்' என இயல்பாயிற்று. பெறுங்கொல் ஓ என்ற விடத்து, கொல்-அசை; கொல் - வினாவெனில், ஓ அசை. (93)

42. யாருமில்லொருத்திநி னில்லில்வைகினால்
ஆர்வமுற்றவள்வயி னன்புகூர்வது
வீரமோ தருமமோ விருப்பமோவிவை
பூரியரலாதவர் புரிதல்போதுமோ.

(இ-ள்.) யார் உம் இல்-வேறொருகதியும் அற்றவளான, ஒருத்தி - ஒரு பெண்பிள்ளை, நின்-உன்னுடைய, இல்லில் - மனையிலே, (உன்னையே கதியாகநம்பி), வைகினால் - தங்கினாளானால், (ஒருத்தன்), அவள் வயின்-அவளிடத்து, ஆர்வம் உற்று-ஆசைகொண்டு, அன்பு கூர்வது-காதல்மிகுவது,—வீரம் ஓ-வீரச்செயலோ? (அன்றி), தருமம் ஓ - நியாயத்துக்கு ஏற்றசெயலோ? விருப்பம் ஓ - காதற்செயலோ? இவை - இவ்வாறான செயல்களை, பூரியர் அலாதவர் - கீழ்மக்களல்லாதார், புரிதல் - செய்வது, போதும் ஓ - தகுமோ? (எ - று.)

அகதியான ஒருத்திக்கு ஒருதீங்கும் வராதுபார்ப்பது வீரச்செயலும் தருமச்செயலும் ஆகுமன்றி, அவளைப் பலாத்காரஞ் செய்வது காதற்செயலுக்கும் தகாது: இங்ஙன் காதலிப்பதுபோன்ற செயல் அற்பர்செய்யுஞ் செய்கையே யாமென்றவாறு. (94)

43. கீசகனாயினுங் கேடுசெய்தனன்
ஆசைநோய்மன்பதை யனைத்தினுக்குமுண்டு
ஏசிதுநினக்குமென் றிருந்தவேந்தொடும்
வாசகம்பலசொனான் மறைவலானுமே.

(இ - ள்.) கீசகன் ஆயின் உம் - கீசகனாயிருந்தாலும், கேடு செய்தனன் - செய்யத்தகாத காரியத்தைச் செய்தான் : (இதற்குக் காரணம்), ஆசை நோய்-காதல்நோயென்பது, மன்பதை அனைத்தினுக்கு உம் - மனிதவர்க்கத்திற்கெல்லாம், உண்டு - உள்ளதொன்றே(என்பது): (ஆனால், மன்னவனானவன் தீங்குசெய்தாரை ஒறுக்கவேண்டியவன்: அவ்வாறு தீங்குசெய்த கீசகனை நீ ஒறுக்காது வாளாஇருக்கின்ற), இது - இச்செயல், நினக்கு உம் ஏசு - (மன்னவனான) உனக்

கும் குற்றம்விளைப்பதே, என்று - இவ்வாறு, இருந்த - (ராஜசபையிலே) தங்கியிருந்த, வேடுதொடும் - விராடராசனோடும், வாசகம் பல சொனான் - பலவாசகங்களைச் சொன்னான்: (யாவனெனில்),—மறை வலான்உம் - வேதங்களில் வல்லவனான அந்தணவடிவங்கொண்டிருந்த யுதிஷ்டிரனும்; (எ - று.)

இரண்டாவது அடி, முதலடியைச் சமர்த்தித்துநின்றது: வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி. கீசகனாயினும் என்ற இடத்துள்ள சிறப்பும்மை - அவன் வலியுடையவனும் மன்னவனுக்கு நெருங்கிய உறவினனும் என்றபொருளைக் காட்டும். நினக்கும் என்ற எச்சஉம்மை - எவ்வாறு கீசகனுக்கு ஏசு உண்டாக்குமோ அதுபோலவே உனக்கும் ஏசினையுண்டாக்கும் என்ற கருத்தினது. (95)

44.—விராடன் மனமழிந்து தன்மனையிற் சேர்தல்.

முன்னுறமுனிவரன் மொழிந்தவாய்மையும்
இன்னலோடழுதவ ளிசைத்தவாய்மையும்
கன்னமூடுறச்சுடக் கருத்தழிந்துபோய்
மன்னனுந்தன்றிரு மனையிலெய்தினான்.

(இ - ள்.) முன் உற-(தன்) எதிராக, முனிவரன் மொழிந்த-முனிச்சிரேஷ்டனான கங்கனென்ற யுதிஷ்டிரன் சொன்ன, வாய்மைஉம் - உண்மையான வார்த்தையும், இன்னலோடு - மனவருத்தத்தோடு, அழுது-புலம்பிக்கொண்டு, அவள்-அந்தத்திரௌபதியாகிய வண்ணமகள், இசைத்த-சொன்ன, வாய்மைஉம்-உண்மைவார்த்தையும், கன்னம் ஊடுஉற-காதைத்தொளைத்துக்கொண்டு சென்றதனால், சுட - (தன்) மனத்தைச் சுடவே, மன்னன்உம் - விராடராசனும், கருத்து அழிந்துபோய் - மனம்அழிந்திட்டு, தன் திருமனையில் - தன் அழகிய வீட்டிலே, எய்தினான் - போய்ச்சேர்ந்தான்; (எ - று.)

'முன்னுற' என்பது-மொழிந்த என்பதனோடு மாத்திரமன்றி, இசைத்த என்பதனோடும் இயையும். 'மன்னனுந் தன் திருமனையிலெய்தினான்' என்ற இடத்து - உம்மை, மேற்செய்யுளில் 'வீமன் மடையி லெய்தினான்' எனத்தழுவுவதால், எதிரது தழுவியஎச்சமாம்: இனி 'மன்னன் தேவிபால் திரௌபதி யெய்தி' என்றதைத் தழுவுவதால், இறந்தது தழுவியதுஎனினுமாம். (96)

45.—வீமனும் சமையல்செய்யுமிடத்துக்குச் செல்லுதல்.

கண்ணெருப்பெழவிரு கைந்நெருப்பெழ
உண்ணெருப்பெழத் தனதுடனெருப்பெழ
மண்ணெருப்பெழ வெழுமடையிலெய்தினான்
திண்ணெருப்பினுமிகு சினங்கொள்வீமனே.

(இ - ள்.) திண் நெருப்பின்உம் - (எப்படிப்பட்ட பொருளையும் எரிக்கும்) வலிமையுள்ள நெருப்பைக்காட்டிலும், மிகு சினம் கொள் - மிக்ககோபத்தைக்கொண்ட, வீமன் —,—கண் நெருப்பு எழ -

(தன்) கண்களிலிருந்து கோபாக்கினியின்பொறி பறக்கவும், (அவ்வாறே), இரு கை நெருப்பு எழ - (மோதிப் பகையழிக்கவல்ல) இரண்டுகைகளினின்றும் நெருப்புத்தோன்றவும், உள் நெருப்பு எழ - மனத்திலும் உக்கிரந் தோன்றவும், தனது உடல் நெருப்பு எழ - (உள்ளிருக்கும் சினத்தீ வெளியேமூள்வதனால்) தன் உடம்பினின்றும் நெருப்புத் தோன்றவும், மண் நெருப்பு எழ எழ - (அந்தச் சினத்தோடு உக்கிரங்கொண்டு நடத்தலால்) நடக்கும் பூமியினின்றுங்கூட நெருப்பு மிகுதியாகத் தோன்றவும், மடையில் - சமையல் செய்யுமிடத்தில், எய்தினன் - போய்ச்சேர்ந்தான்; (எ - று.)

ஒருபொருளையுடைய 'நெருப்பெழ' என்ற தொடர் பன்முறை வந்தது - **சொற்பொருட்பின்வருநிலையணி.** கைந்நெருப்பெழ என்றது - அப்போது பகையைமோதி யொறுப்பதற்குக் கை ஒருபால் விரைவு கொண்டிருந்தமையைக் குறிப்பிக்கும். நெருப்பெழவருமடையில் என்றும் பாடம். (97)

வேறு

46.—சூரியாஸ்தமன வருணனை.

பன்னிரு வரினு நாடொறுங் கனக பருப்பதம் வலம்வருந் தேரோன், மின்னிகர் மருங்குல் விரதசா ரிணிபால் விளைவுறு துயரம துணர்ந்து, தன்னொரு மரபிற் றோன்றலை வெறுத்துத் தனிப்பெருந் தேர்குட பொருப்பின், சென்னியி னுருள வுருட்டியத் திசையுஞ் சிவப்புறத் தானுமெய் சிவந்தான்.

(இ - ள்.) பன்னிருவரின்உம் - (ஆதித்தர்) பன்னிருவருள்ளே, நாள் தொறுஉம் - தினந்தோறும், கனகம் பருப்பதம் - பொன்மலையாகிய மேருமலையை, வலம் வரும் - பிரதட்சிணமாக வருகின்ற, தேரோன் - தேரையுடைய சூரியன், —மின் நிகர் மருங்குல் விரத சாரிணிபால்-மின்னலையொத்து விளக்கத்துடன் துவண்டு தோன்றுகின்ற இடையையுடைய விரதசாரிணி யென்று மாறுபேர்பூண்ட திரௌபதியினிடத்தில், விளைவுறு - தோன்றிய, துயரம் அது - மனவருத்தத்தை, உணர்ந்து—,—தன் ஒரு மரபில் தோன்றலை - தனது ஒப்பற்ற வமிசத்திற்பிறந்த ஆண்களிற்சிறந்தோனாகிய விராடமன்னவனை, வெறுத்து—, தனி பெரு தேர்-(தனது) தனித்த பெரிய தேரை, குடபொருப்பின் சென்னியின் உருள உருட்டி - மேற்குமலையின் [அஸ்தமயபருவதத்தின்] சிகரத்திலே உருண்டு செல்லுமாறு செலுத்திவிட்டு, அ திசைஉம் சிவப்பு உற - அந்த மேற்குத்திக்குஞ் செந்நிறமடைய, தான்உம் மெய்சிவந்தான்—.

ஆதித்தியர் [சூரியர்] பன்னிருவராவார் - தாதா சக்கரன் அர்யமன் மித்திரன் வருணன் அம்சுமான் ஹிரண்யன் பகவான் விவஸ்வான் பூஷா ஸவிதா துவட்டா என்பவர்; இன்னும் சிறிது வேறாகவும் கூறப்படுவர். இந்தப்பன்னிரு பெயரைக்கொண்ட சூரியன் ஒவ்வொருமாதத்தில் ஒவ்வொரு பெயர்பூண்டு மேருவை

வலம்வந்து பகலையுண்டாக்குவ னென்ப. இந்தச் சூரியன், விரத சாரிணிக்குத் துன்பம் உண்டாகி அன்னாள் முறையிடவும் அதனைச் செவியேற்று அன்னாள் துயரத்தைப் போக்காது வாளாவிருந்த தன்வமிசத்தவனான விராடனை வெறுத்துத் தான் அங்கிருத்தற்கும் விருப்பற்றுத் தன்தேரை மேற்குமலையான அஸ்தமயமலையில் உருண்டு செல்லச் செலுத்தி அம்மனவேறுபாட்டால் தான்செல்லுந் திசையும் சிவப்புறத் தன்மெய்யுஞ் சிவந்தா னென்பதாம். சிவத்தல்-வெகுளிக்குறி; வெகுளி - நீதி நடத்தாமைபற்றி விராடன்மேற் கொண்டது: சிவத்தல் நாணத்தினாலாகியதுமாம்.

இதுமுதல் ஒன்பது கவிகள் - பெரும்பாலும் ஒன்று மூன்று நான்கு ஐந்தாஞ்சீர்கள் விளச்சீர்களும், மற்றைமூன்றும் மாச்சீர்களு மாகிவந்த கழிநெடிலடி நான்குகொண்ட எழுசீராசிரிய விருத்தங்கள்.

47.—விராடநகரத்தில் யாவரும் ஆகுலமுறுதல்.

குந்திதன்புதல்வரைவருஞ்சோக முதிர்ந்திடவிதயமுங்கொதித்தார்,
வெந்திறல்வடிவேல்விராடனுந்தனது வேத்தியல்பொன்றலின்வெறுத்
தான், செந்திருவனையசுதேட்டிணையென்னுந் தெரிவையுந்தெருமரலுழந்
தாள், அந்தமாநகரிலனைவருநைந்தா ரார்கொலோவாகுலமுறாதார்.

(இ - ள்.) குந்திதன் புதல்வர் ஐவர்உம் - குந்தீபுத்திரர்களான பஞ்சபாண்டவர்கள், சோகம் முதிர்ந்திட - துயரம் மிக, இதயம் உம் கொதித்தார் - மனமும் அழன்றார்கள்: வெம் திறல் வடி வேல் விராடன்உம்-கொடுந்திறலையும் காய்ச்சியடிக்கப்பட்டவேற்படையையு முடைய விராடராசனும், தனது - தன்னுடைய, வேந்துஇயல் - அரசத்தன்மை, பொன்றலின்-அழிந்திட்டதனால், வெறுத்தான்—: செம் திரு அனைய சுதேட்டிணை என்னும் தெரிவைஉம் - அழகிய இலக்குமியையொத்த சுதேட்டிணை யென்னும் பெண்ணும், தெருமரல் உழந்தாள் - மனச்சுழற்சி கொள்ளலானாள்: அந்த மா நகரில் - அந்தப் பெரிய நகரத்திலே, (இங்ஙன்), அனைவர்உம் - யாவரும், நைந்தார்-வருந்தினார்கள்: ஆகுலம் உறாதார் ஆர்கொல்ஓ-(அந்நகரத்தில்) துன்பமடையாதார் யாவர்தாமோ? [எவருமில்லை என்றபடி]; (எ-று.)

விராடநகரத்தில் யாவரும் வருந்தினரென்பதை வற்புறுத்த, 'அந்தமாநகரிலார்கொலோ வாகுலமுறாதார்? அனைவரும் நைந்தார்' என்று வினவும் விடையுமாகக் கூறினர். (99)

48.—திரௌபதி நள்ளிரவில் வீமனைக் கிட்டிப் பகையைமுடிக்குமாறு வேண்டுதல்.

அனைவருந்துயின்றுகங்குலும்பாதி யானபினழுதகண்ணீரோடு
இனைவருதையல்கண்கணீர்மல்க விறைமகன்மடைப்பளியெய்தி
நினைவருசெற்றமுடித்திடவல்லார் நீயலதில்லையிக்கங்குற்
கனைவருகழலாய்புரிவதியாதென் றாள் காளையுங்கனன்றிவைசொல்வான்.

(இ - ள்.) அனைவர்உம்-மக்களெல்லாம், துயின்று-உறங்கி, கங்குல்உம்-இரவும், பால் நாள்-பாதிராத்திரியாக, ஆன பின்—, அழுத கண்ணீரோடு இனைவரு-பெருகுகின்ற கண்ணீரோடு வருந்துகின்ற, தையல்-பெண்ணாகிய திரௌபதி, கண்கள் நீர் மல்க - (தன்னிரண்டு) கண்களிலும் நீர் நிரம்பி நிற்க, இறைமகன் - ராஜகுமாரனாகிய வீமசேனனுடைய, மடைப்பளி-சமையல்செய்யுமிடத்தை, எய்தி-போய்ச் சேர்ந்து, 'நினைவரு-எண்ணத்தக்க [பெருத்த], செற்றம் - பகையை, முடித்திட-ஒழித்திடுதற்கு, வல்லார்-வல்லமையுள்ளவர், நீ அலது - நீயல்லாமல், (வேறொருவர்), இல்லை-இலர்; கனைவரு கழலாய்-ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலையணிந்தவனே! இ கங்குல்-இந்தஇரவில், புரிவது-(நீ) செய்யப்போவது, யாது - எது?' என்றாள் - என்றுவினவினாள்: காளைஉம் - இளவெருதுபோன்றவனான வீமனும், கனன்று - மனங் கோபித்து, இவ்வை - இவ்வார்த்தைகளை, சொல்வான் - சொல்பவனானான்; (எ - று.)—வீமன் சொல்வதை, மேலிரண்டு கவிகளிற் காண்க.

கீசகனாற் பரிபவம் நேர்ந்ததுமுதல் கண்ணீர்பெருக வருந்திய வண்ணமிருத்தலால், திரௌபதியை, 'அழுத கண்ணீரோடினைவரு தையல்' என்று குறித்தார். இக்கங்குலிலே தான் புரியக் கருதியதை ஐம்பதாம்பாடலில் வீமன் விவரிப்பன். புரிவதியாதென்றாள் என்ற இடத்துக் குற்றியலிகரம் அலகு பெறவில்லை. இனைவரு, கனைவரு, வா-துணைவினை. (100)

49.—இரண்டுகவிகள்-ஒருதொடர்: வீமசேனன் கூறுவன தெரிவிக்கும்.

பொறையெனப்படுவதாடவர்தமக்குப் பூணெனப்புகலினும் பொருந் தார், முறையறப்புரிந்தாலக்கணத்தவர்தம் முடித்தலைதுணிப்பதேமுழுப் பூண், நறைமலர்க்குழலார்தமக்குமெய்யகலா நாணமேநலஞ்செய் பூணெனினும், நிறையுடைப்பெரும்பூணமளிவாய்நாண நிகழ்வுறுநிகழ்ச்சியேயன்றோ.

(இ - ள்.) ஆடவர்தமக்கு—, பொறை எனப்படுவது-பொறுமையென்று சொல்லப்படுவது, பூண் என புகலின்உம் - ஆபரணம்போல் விளக்கந்தருவது என நூல்களிற் கூறப்படினும், பொருந்தார்-பகைவர், முறை அற புரிந்தால்-முறைமைதவறத் தொழில்செய்தால், அ கணத்து-அந்தநொடியில்தானே, அவர்தம்-அப்பகைவருடைய, முடி தலை-கிரீடமணிந்த தலையை, துணிப்பதே—, முழுப்பூண் - பேரணிகலம்போல் விளக்கந்தருவதாம்: 'நறைமலர் குழலார்தமக்கு-நறுமண மலரையணிந்த கூந்தலையுடைய ஸ்திரீகட்கு, மெய் அகலா நாணமே-அவருடைம்பைவிட்டு நீங்காத லஜ்ஜையென்பதுவே, நலம் செய் - அழகையுண்டாக்குகின்ற, பூண்-ஆபரணமாகும்', எனின்உம்-என்றாலும், அமளிவாய் - (புருஷனோடு கலவிநிகழ்த்தும்) படுக்கையில், நாணம் நிகழ்வுஉறு நிகழ்ச்சியே - நாணம் நேர்தலில்லாமையாகிய தன்மையே, நிறை உடை பெரும் பூண் அன்றோ - நிரம்பிய பேராபரணமாகுமல்லவோ? (எ - று.)

பொறை ஆடவர்க்கு வேண்டுமென்று வற்புறுத்துக் கூறப் பட்டிருப்பினும் அப்பொறைக்குரிய இடத்து அதனை மேற்கொள்ளுதல் தக்கதேயன்றி, முறையறப் பொருந்தார் புரிந்தபோது அப்பொறையை மேற்கொள்வது தகுதியன் றென்பதாம். இவ்விஷயத்தைவிளக்கப் பின்னிரண்டடிகளை எடுத்துக்காட்டாகப் பேசுகிறார்.

50. அரசவைப்புறத்திற்சௌபலன்சூதி லழிந்தநாளினுமெமையடக்கி, முரசவெங்கொடியோன்றேசழித்தனனு லின்றுமம்முறைமையே மொழிந்தான், புரசைவெங்களிற்றின்மத்தகம்பிளக்கும் போருகிர்மடங்கல்போலின்னே, துரிசறப்பொருதுகீசகனுடலந் துணிப்பன்யான்றுணைவரோடென்றான்.

(இ - ள்.) சௌபலன் சூதில் அழிந்த நாளின்உம் - சுபலனது புத்திரனாகிய சகுனியோடு ஆடிய சூதாட்டத்தில் தோற்ற காலத்திலும், அரசு அவைப்புறத்தில்-ராஜசபையிலே, (தீண்டாக்காலத்தில் திரௌபதியாகிய உன்னைத் துரியோதனன் துச்சாதனனைக்கொண்டு கொணர்வித்துத் துகிலுரிகையிலும்), எமை-(தன் தம்பியராகிய) எங்களை, அடக்கி - (வெகுண்டு பகையழிக்காதபடி) தடுத்து, முரசம் வெம் கொடியோன் - முரசமென்ற வெவ்விய கொடியையுடைய யுதிஷ்டிரன், தேசு அழித்தனன் - (எங்களுடைய) பராக்கிரமத்தை வெளியிடவொட்டாது செய்தான்: இன்றுஉம் - இன்றைக்கும், அ முறைமைஏ - அந்தக்கிரமத்தின்படியே, மொழிந்தான் - (உன்னைப் பரிபவப்படுத்திய கீசகனை அங்கிலேயிலேயே யழிக்கவொட்டாது குறிப்பு) மொழியால் தடுத்திட்டான்: புரசை வெம் களிற்றின் மத்தகம் பிளக்கும் போர் உகிர் மடங்கல் போல்-கழுத்திடு கயிற்றையுடைய கொடிய மதயானையின் மத்தகங்களைப் பிளக்கும் வல்லமையையுடைய போர்செய்யவல்ல நகாயுதமானசிங்கத்தைப்போல, இன்னே - இப்போதே, பொருது - போர்செய்து, துரிசு அற - (அன்னான் செய்த) குற்றம் நீங்க, கீசகன் உடலம் - அந்தக்கீசகனுடைய உடம்பை, யான்—, துணைவரோடு - (அவனுடைய) தம்பிமார்களுடனே, துணிப்பன் - பிளந்திடுவேன், என்றான்—: (எ - று.)

'இக்கங்குல் புரிவது யாது?' என்று வினவிய திரௌபதிக்கு, வீமன் 'இன்னே கீசகனுடலத்தைத் துணைவரோடு துரிசறத் துணிப்பன்' என்று விடைகூறியவாறு. தேசு-தேஜஸ்: ஒளி: வீரர்கட்குள் மிக்குத்தோன்றுதற்குக் காரணமான பராக்கிரமம். ஆல் - தேற்றம்: ஈற்றசையுமாம். (102)

51.—தருமபுத்திரன் தடுத்ததற்குத் திரௌபதி காரணங் கூறுதல்.

மருத்தின்மாமதலைவார்த்தைகேட்டந்த மருச்சகன்மடக்கொடியுரைப்பாள், உரைத்தநாளெல்லாஞ்சில்பகலொழிய வொழிந்தனவொழிவிலாவுரவோய், அருத்தியோடொருவரறிவுருவண்ண மிருந்தசீரழிவுறுமென்னுங், கருத்துநின்றம்முற்குண்மையிற்றடுத்தான் காலமுந்தேயுமுணர்வான்.

இரண்டு கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) மருத்தின் மா மதலை வார்த்தை கேட்டு - வாயுதேவனுடைய சிறந்தபுத்திரனாகிய வீமசேனனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு, அந்த மருச்சகன் மடம் கொடி - அக்கினிதேவனிடத்தினின்று தோன்றியவளான மடமைக்குணமுடைய கொடிபோன்ற அந்தத்திரௌபதி, உரைப்பாள் - (பின்வருமாறு) சொல்பவளானாள்: ஒழிவு இலா உரவோய் - நீங்குதலில்லாத வலிமையுள்ளவனே! உரைத்த நாள் எல்லாம் - (பன்னிரண்டு வருஷம் வனவாசமும் ஒருவருஷம் அஜ்ஞாதவாசமுஞ் செய்யவேண்டுமென்று) சொல்லிய நாட்களெல்லாம், சில் பகல் ஒழிய ஒழிந்தன - சிலதினங்கள்போல் நீங்கப் பெரும்பாலும் கழிந்திட்டன: அருத்தியோடு - (அஜ்ஞாதவாசகாலம் இனிது கழியவேணுமே என்ற) விருப்பத்தோடு, ஒருவர் அறிவுறு வண்ணம்-பிறரெவரும் அறியாதபடி, இருந்த-இருந்திட்ட, சீர்-நிலைமை, அழிவுறும்-குலைந்திடும், என்னும் - என்கின்ற, கருத்து - எண்ணம், நின் தம்முற்கு - உனது தமையனார்க்கு, உண்மையின் - இருத்தலால், காலம் உம் தேயம்உம் உணர்வான் - (எந்தக்காலத்தில் எந்த இடத்தில் அடங்கியிருக்கவேணுமோ, எந்தக்காலத்தில் எந்த இடத்தில் வலிமையை வெளிக்காட்டவேணுமோ அந்தத்) தேசகாலங்களை யறிந்தவனான அந்தத் தருமன், தடுத்தான் - (இராசசபையிலேயே நீ கீசகனை அப்போதே மரத்தினால் மோதி யொழிக்க முயல்வதைத்) தடுத்திட்டான்; (எ - று.)

இதனால், யுதிஷ்டிரன் மானக்கேடுநிகழ்கையிலும் அதற்குப் பதில் செய்யவொட்டாது என்னை யடக்கிச் சிறுமையை விளைக்கின்றானென்று அவன்மீது வீமன் குறைகூறியதற்கு, அவன்செயல் தக்கதே யென்று திரௌபதி காரணத்துடன் சமாதானங் கூறுகின்றாள். பாண்டவர் விராடநகரத்தில் பத்துமாதங்கடத்தியபின்னரே கீசகன் திரௌபதியைக் காமித்தலாகிய இச்செயல் நிகழ்ந்ததென்றும், கிட்டத்தட்ட வருஷம் முற்றுப்பெறுஞ் சமயத்தில்தான் கீசகவதம் நிகழ்ந்ததென்றும் முதனூலால் அறியப்படும்; அக்கருத்தை யுட்கொண்டே, 'உரைத்த நாளெல்லாஞ் சில்பகலொழிய வொழிந்தன' என்று திரௌபதிகூற்றாகக் கூறியது. மருச்சகன் - மருத்ஸக:; காற்றை நண்பனாகவுடையவன் என்ற காரணம்பற்றி அக்கினியைக் காட்டும் வடசொல். முன் - முன்னே பிறந்தவனுக்குக் காலவாகுபெயர். (103)

52.—திரௌபதி 'இரண்டொருநாள் கழிக்தபின் கந்தருவர்கொன்றாரென்னும் வார்த்தை தோன்றுமாறு கீசகனை இரவிற் கொல்லலாம்' எனல்.

பாயும்வெஞ்சிறகர்க்கலுழன்முன்பட்ட பாந்தள்போற்கீசகன்பதைப்பக்
காயுமதிந்தக்கங்குலிற்கடனன் றொருபகலிருபகல்கழிந்தால்
நேயமோடின்றுவந்துகந்தருவர் நேர்படமலைந்தனரென்னுந்
தூயசொல்விளையப்பொருவதேயுறுதி யென்னவத்திரௌபதிசொன்னாள்,

(இ - ள்.) பாயும் வெம் சிறகர் - (வானத்திற்) பாய்ந்து செல்ல வல்ல வெவ்விய சிறகுகளையுடைய, கலுழன்முன் - கருடனுக்கு முன்னே, பட்ட - அகப்பட்ட, பாந்தள் போல் - பாம்புபோல, இந்த கங்குலில் - இன்று இரவில் தானே, கீசகன்—, பதைப்ப - உயிர் துடிக்க, (அவனை), காயுமது - வெகுண்டுகொல்வது, கடன் அன்று- செய்யத்தக்க செயலன்று: ஒருபகல் இருபகல் கழிந்தால் - இன்னும் இரண்டொருநாள்கள் கடந்திட்டால், 'இன்று - இன்றைத்தினம், நேயமோடு - அன்போடு, வந்து—, - கந்தருவர்—, நேர் பட-எதிராக நின்று, மலைந்தனர் - பொருதுகொன்றார்கள்', என்னும் - என்கின்ற, தூய சொல் - பரிசுத்தமான சொல், விளைய - (ஊரில் எங்கும்) பரவுமாறு, பொருவதுஏ - போர்செய்து கொல்வதே, உறுதி - செய்யத்தக்க செயலாகும், என்ன—, அ திரௌபதி - 'அந்தத் திரௌபதி, சொன்னாள்—: (எ - று.)

'இன்னே கீசகனுடலந் துணிப்பேன்' என்று வீமன் கூறிய தனால், 'கீசகன் பதைப்பக் காயுமது இந்தக் கங்குலிற் கடனன்று' என்று அவன் கூறியதை மறுத்து, இரண்டொருநாள் பொறுத்தே ஒருவியாஜம்வைத்து அத்தொழிலை நிறைவேற்றவேணு மென்றாள் திரௌபதி யென்க. (104)

53.—வீமன் அப்பேச்சை அங்கீகரித்து, இனிநிகழ்த்தவேண்டிய செயலை உபாயம் பொருந்தச் சொல்லி அவ்விரவை மெல்லக் கழித்தல்.

ஐயெனவிவனுந்தன்னைமுன்பயந்த வாரழலனையகற்புடைய
தையறன்மொழியைத்தானுமுட்கொண்டு தகுசெயல்விரகுடன்சாற்றி
வெய்யதன்சினமுந்தன்புயவலிபோன் மேலுறமேலுறவளர
நெய்யுறுகனலிற்பொங்கியக்கங்கு னீந்தினன்வேந்தனுக்கிளையோன்.

(இ - ள்.) தன்னை முன் பயந்த ஆர் அழல் அனைய கற்புஉடைய- தன்னை முன்னேபெற்ற நிரம்பிய நெருப்புப்போலப் பிறராலணுகவொண்ணாத கற்பையுடைய, தையல்தன் மொழியை - பெண்ணான திரௌபதியின் பேச்சை, இவன்உம் - இந்தவீமசேனனும், ஐஎன- ஐயென்று சொல்லி, தானும்—, உட்கொண்டு - அங்கீகரித்து, (பிறகு), தகு செயல் - (அந்தத் திரௌபதி சொல்லியவாறு நிகழ்த்தத்) தக்கசெயலை, விரகுடன்- தந்திரமாக, சாற்றி-சொல்லிவிட்டு,— வெய்ய தன் சினம்உம்-கொடிய தன்கோபமும், தன் புயம் வலிபோல்- தன்னுடைய தோள்வலிபோல, மேல்உற மேல்உற வளர - மேலாக மேலாக வளராநிற்க, நெய் உறு கனலின்-நெய்வார்க்கப் பெற்ற அக்கினிபோல, பொங்கி—, வேந்தனுக்கு இளையோன் - தருமனுக்குத் தம்பியாகிய அந்தவீமன், அ கங்குல் நீந்தினன்-அவ்விரவை மெல்லக் கடத்தினன்; (எ - று.)

"இக்கங்குலில் வலுவில் கீசகனிருக்கு மிடத்துச்சென்று அவனைக் கொல்லலாகாது: கொன்றால், அஜ்ஞாதவாசகாலம் முடிவதற்குள் நாம் வெளிப்பட்டு விடுவோ மாதலால், முன்னைய ஏற்பாட்டின்

படி மீண்டும் வனவாசாதிகள் செய்ய நேரிடும்: ஆகவே, அவ்வாறுன தொந்தரைக்கு இடமில்லாமல் 'வண்ணமகளின்கணவன்மாரான கந்தருவர் நேரேவந்து மலைந்து கொன்றுர்கள்' என்று யாவரும் கருதுமாறு இரண்டொருபகல் கழித்துக் கருதிய தொழிலைச் செய்ய வேணும்'' என்று திரௌபதி கூற, வீமனும் அவ்வாறே செய்யலாமென்று உடன்பட்டு, அவள்நினைவுமுற்றுமாறு செய்யப்படவேண்டிய செயலுக்கு உபாயமுங் கூறிவிட்டு, மாற்றுனைப் பற்றி நினைக்குந்தோறும் தன்மனத்துச் சினமும் தோள்வலியும் மிகாநிற்க, அன்றையிரவை அரிதிற் கழித்தன னென்பதாம். ஐ - அங்கீகாரக்குறிப்பு: விரைவுக்குறிப்பு என்பாருமுளர். (105)

54.—மற்றைநாளில் பூழிபடிந்தகூந்தலும் கண்ணீர்கலந்த கொங்கையுமாய் அரண்மனையிலிருக்கும் வண்ணமகளினிலையைக் கீசகன் காணுதல்.

அற்றைநாளிரவிற்றன்பரிதாப மாறியவறிவுடைக்கொடியும், மற்றை நாளந்தச்சுதேட்டிணைகோயின் மன்னவன்மைத்துனன்வரலும், கற்றை வார்குழலிற்பூழியுங்கண்ணீர் கலந்தவான்கொங்கையுஞ்சுமந்தாங்கு, ஒற்றைமென்கொடிபோனின்றனளவனு முளங்கவரவணிலைகண்டான்.

(இ - ள்.) அற்றை நாள் இரவில்-அன்றைத்தினத் திரவில், தன் பரிதாபம்-தன் வருத்தம், ஆறிய-தணியப்பெற்ற, அறிவுஉடை - நல்லறிவையுடைய, கொடிஉம் - கொடிபோன்றவளான திரௌபதியும், மற்றை நாள்-மற்றைநாளிலே, அந்த சுதேட்டிணை கோயில் - அந்தச் சுதேஷ்ணையென்ற மன்னவன்தேவி வசிக்கின்ற அரண்மனையிலே, மன்னவன் மைத்துனன் - விராடமன்னவனுடைய மைத்துனனாகிய கீசகன், வரலும்-வந்தவுடனே,—ஆங்கு - அங்கே, கற்றை வார் குழலில்-தொகுதியான நீண்ட கூந்தலிலே படிந்த, பூழிஉம் - புழுதியையும், கண்ணீர் கலந்த வான் கொங்கைஉம் - கண்ணீர் பொருந்திய பெரிய தனங்களையும், சுமந்து - தாங்கிக்கொண்டு, ஒற்றை மெல் கொடி போல்-ஒரு மெல்லியகொடிபோல, நின்றனள்—; அவன்உம் - அந்தக் கீசகனும், உளம் கவர்-மனத்தைக் கவர்கின்ற, அவள் நிலை - அவ்வண்ணமகளின் நிலைமையை, கண்டான்—; (எ - று.)

'பரிதாபமாறிய வறிவுடைக்கொடி மற்றை நாள் குழலிற் பூழியும் கண்ணீர்கலந்த கொங்கையுஞ் சுமந்து நின்றனள்' என்றதனால், அந்தக் கீசகனேடு சம்பாஷித்தற்காகவே அந்நிலைமையைப் பூண்டாளென்பது பெறப்படும். கொடி-ஆகுபெயர். (106)

வேறு

55.—கீசகன் அவளைக் கண்டதும் காதல்விஞ்சிச் சொல்லத் தொடங்குதல்.

கலைமதி கண்ட காந்தக் கல்லென வுருகிச் சிந்தை
தலைமக னல்லான் வஞ்சந் தனக்கொரு வடிவ மானேன்

நிலைபெறு கற்பி னாளை நேருற நோக்கிப் பின்னும்
உலைவுறு காதன் மிஞ்ச வுரனழிந் துரைக்க லுற்றான்.

(இ - ள்.) தலைமகன் அல்லான்-சிறந்தகுணமுள்ள மகனல்லாதவனும், வஞ்சம் தனக்கு ஒரு வடிவம் ஆனோன்-வஞ்சமென்பதே ஒரு வடிவுபடைத்தாற் போன்றவனுமான கீசகன்,—நிலை பெறு கற்பினாளை-நிலைத்துள்ள கற்பையுடைய திரௌபதியை, நேர் உற நோக்கி-நேராகப்பார்த்து,—கலைமதி கண்ட-(பதினாறு) கலைவரையும் வளரும் தன்மையுள்ள சந்திரன் தோன்றக்கண்ட, காந்தம் கல் என - சந்திர காந்தக்கல்போல, சிந்தை உருகி-மனமுருகி, பின்உம்-மேலும் [முன்னிலும் மிகுதியாக], உலைவு உறு காதல் மிஞ்ச-வருந்துதற்குக் காரணமான ஆசைநோய் விஞ்சாநிற்க, உரன் அழிந்து-மனவலிமை குன்றி, உரைக்கல் உற்றான்-சொல்லத் தொடங்கினான்; (எ - று.)—கீசகன் உரைக்கலுற்றதை மேற்கவியிற் காண்க.

'கலைமதிகண்ட' என்று அடைமொழி கொடுத்ததனால், காந்தம்-சந்திரகாந்தம் ஆயிற்று.

இதுமுதற் பதினொருகவிகள்-முதற்சீரும் நான்காஞ்சீரும் விளச்சீர்களும், மற்றைநான்கும் மாச்சீர்களுமாகிய கழிநெடிலடி நான்கு கொண்ட அறுசீராசிரியவிருத்தங்கள். (107)

56.—கீசகன் தன்னை மணக்குமாறு காரணங்காட்டிக் கூற, திரௌபதி சங்கேதமான இடத்தைக் கூறுதல்.

மன்னவன்வாழ்வுமிந்த வளநகர்வாழ்வுமெல்லாம்
என்னதுவலிகொண்டென்ப தின்றுனக்கேற்பக்கண்டாய்
உன்னைமெய்காக்குந்தேவ ருறுதியுமுரனுங்கண்டாய்
என்னைகொல்லினியுன்னெண்ணென் றிருகரங்கூப்பினானே.

(இ - ள்.) மன்னவன் வாழ்வுஉம்-விராடராசனது நல்வாழ்க்கையும், இந்த வளம் நகர் வாழ்வுஉம் - இந்த வளமுள்ள விராடநகரம் (மேம்பட்டு) வாழ்ச்சி பெற்றிருப்பதுவும், எல்லாம்-ஆகிய யாவும், என்னது வலிகொண்டு-என்னுடைய வலிமையினாலேயே, என்பது-என்கின்ற இவ்விஷயத்தை, இன்று-இக்காலத்து, உனக்குஏற்ப - உன் மனத்திற்குத் தெரிய, கண்டாய்-(நீ) அறிந்துள்ளாய்: உன்னை மெய் காக்கும்-உன்னுடலைக் காக்கின்ற, தேவர்-கந்தருவதேவரின், உறுதி உம்-(காக்குந்தொழிலிற் கொண்டுள்ள) உறுதியையும், உரன்உம்-வலிமையையும், கண்டாய் - கண்டறிந்துள்ளாய்: இனி—, உன் எண் - உன் கருத்து, என்னை கொல் - யாதோ? என்று—, இரு கரம் - (தன்) இரண்டுகைகளையும், கூப்பினான் - குவித்து(த் தன்மீது மனமிரங்குமாறு) வேண்டிக்கொண்டான்; (எ - று.)

'விராடமன்னவன் பகைவென்று மேம்பட்டிருப்பதும், இந்த நகரம் மற்றைநகரினும் பகைத்துன்பம் முதலியன இல்லாமல் இனிதிருப்பதும் எல்லாம் என் வலிமைகொண்டே யென்பது, விராட

னிடத்து நீ முறையிடவும் அவன் என்னைக் கேளாமையால் இனிது விளங்கும்: அன்றியும், என்வலிமைக்கு முன்னே அஞ்சியதனால்தான் உன்மெய்காக்குந் தேவரும் உன்னை இப்போது உபேட்சித் திருக்கின்றன ரென்பதும் நீ ஆராய்ந்து தெளியலாம்: இந்நிலையில், இனி உன் எண்ணம் என்னேயோ? என்மீது மனமிரங்குவாய்,' என்று கீசகன் திரௌபதியைக் கைகூப்பித் தொழுதா னென்பதாம். எண் = எண்ணம்: கருவிப்பொருள்விகுதி புணர்ந்துகெட்ட பெயர். (108)

57, 58.—இரண்டுகவிகள் ஒருதொடர்:, திரௌபதி கீசகனிடம் முன்னர் மறுத்ததற்குக் காரணங்கூறி இணங்கினாள்போன்றிருத்தலைத் தெரிவிக்கும்.

கருத்தினிமுடியுமென்று கடுங்கனன்முகத்திற்றோன்றுந்
திருத்தகுபாவையந்தத் தீயவன்றன்னைநோக்கி
வருத்தநீயுறவுமுன்னர் மறுத்தனன்மரபினாலும்
சரித்திரத்தாலுங்கொண்ட தவவிரதத்தினாலும்.

கந்தருவருமற்றென்னைக் காப்பதுமறந்தார்போலும்
இந்திரனெனினுமாத ரெளிமையினொருப்பட்டெய்தார்
புந்தியிலொன்றுங்கொள்ளே லாரிருட்பொழுதிலின்று
சந்தணிகுவவுத்தோளாய் தனித்துநீவருதியென்றாள்.

(இ - ள்.) (57) கடுங் கனல் முகத்தில் தோன்றும் - கொடிய அக்கினியின் முகத்திலிருந்து தோன்றிய, திரு தகு பாவை - அழகு தக்கிருக்கப்பெற்ற பதுமைபோன்றவளான திரௌபதி, இனி கருத்து முடியும் என்று-'இனி (தான் எண்ணிய) எண்ணம் [கீசகவதை] (இனிது) நிறைவேறும்' என்று நினைத்து, அந்த தீயவன் தன்னை நோக்கி-(பிறன்தாரத்தை நச்சுதலாகிய) தீயகுணத்தை யுடையவனான அந்தக்கீசகனைப் பார்த்து,—'நீ—, வருத்தம் உற உம் - (என்னைப் பெறும்பொருட்டு) வருத்தமடையாநிற்கவும், மரபினால்உம் - (நான்) பிறந்த குலத்தினாலும், சரித்திரத்தால்உம்-(மேற்கொண்ட) நல்லொழுக்கத்தினாலும், கொண்ட தவவிரதத்தினால்உம்-மேற்பூண்ட தவவொழுக்கத்தினாலும், முன்னர்-முன்பு, மறுத்தனன்-(உன்கருத்திற்கு இசையாது) மறுத்தேன்: (மேலும்) (58) கந்தருவர் உம் - (என்னைக் காவல்புரியும்) கந்தருவர்களும், என்னை—, காப்பது-காத்தற்றொழிலை, மறந்தார்போலும்—: (மற்றும்), இந்திரன் எனின்உம் - (தம்மைக் காதலிப்பவன்) தேவேந்திரனே யானாலும், மாதர் - மகளிர், எளிமையின் - இலேசில், ஒருப்பட்டு எய்தார் - இசைந்து வந்துவிடமாட்டார்கள்: (ஆகவே நான் முன்பு மறுத்து உன்னை உபேட்சித்துச் சொன்னேன்: அங்ஙன் சொன்னதற்காக), புந்தியில் - (உன்) கருத்திலே, ஒன்றுஉம் கொள்ளேல் - ஒன்றும் வைத்துக்கொள்ளாதே: சந்து அணி குவவு தோளாய்-சந்தனக் குழம்பை யணிந்த திரண்ட தோள்களையுடையவனே! இன்று - இன்றைத்தினம், ஆர் இருள் பொழுதில் - நிரம்பிய இருளைக்

கொண்ட இரவிலே, நீ—,தனித்து—, வருதி - வருவாய்' என்றாள்- என்று கூறினாள்; (எ - று.)

திரௌபதி கீசகனைத் தான் சேர முதலில் மறுத்ததற்குக் காரணம்-நன்மரபு சரித்திரம் [கற்புநெறிவழுவாது நடக்கை] ஐம்பொறிகளைக் கண்டபடி போகவொட்டாது நிறுத்திவைக்குங் கொள்கை என இவை முக்கியமானவை: இவை 57-ஆஞ் செய்யுளிற் கூறப்பட்டன: மற்றும் 58-ஆஞ் செய்யுளிலே கந்தருவர் தன்னைப் பிற ஆடவர் காதலித்து வலிய மணக்காதபடி பாதுகாப்பரென்று கருதியிருப்பதாக நடித்தமை நான்காம் காரணம். மேலும் "இந்திர னெனினும் மாதர் எளிமையினொருப்பட்டெய்தார்" என்பது மற்றொரு காரணம்; ஆக, இவ்வைந்தும் காரணங்கள்; இப்போது தான் கீசகனைச்சேர உடன்படக்காரணம், இவ்வைந்தில் அச்சாணி போன்ற காரணம் தப்பினமையே யென்றற்காக "கந்தருவருமற் றென்னைக்காப்பது மறந்தார்போலும்" என்று வஞ்சகமாகக் கற்பித்துக்கொண்டு கூறுகின்றாளென்க. இங்குள்ள நான்காங்காரணம் 58-ஆஞ்செய்யுளின் முதலடியால் ஊகிக்கப்படுவதாகும். தனித்து வருதி யென்று கூறியவள் இன்னவிடத்துவருக என்று குறியிடத்தை மேற்செய்யுளிற் கூறுவள். மற்றென்னை, மற்று - வினைமாற்று. ()

59.—திரௌபதி கீசகனுக்குக் குறியிடங் கூறுதல்.

அக்கொடியுரைத்தமாற்ற மவன்செவிக்கமுதமாகிப்
புக்குயிர்நிறுத்திமெய்யும் புளகெழவிளகிநெஞ்சம்
மிக்கதோர்வேட்கைகூர விடுத்தலின்வேந்தன்கோயிற்
கொக்கின்மேற்குயில்கள்கூவுங் குளிர்பொழிற்குறியுஞ்சொன்னாள்.

(இ - ள்.) அ கொடி உரைத்த மாற்றம் - கொடிபோன்றவளான அந்தத் திரௌபதி கூறிய சொல், அவன் செவிக்கு - அந்தக்கீசகனுடைய காதுக்கு, அமுதம் ஆகி புக்கு - அமுதமயமாய் (ச் செவி வழியாக உள்ளே) புகுந்து, உயிர் நிறுத்தி - (தவித்துக்கொண்டிருந்த அவனுடைய) பிராணனை நிலைத்திருக்கச்செய்து, (அதனால்), மெய் புளகு எழஉம் - அவனுடம்பு மயிர்க்கூச்சு எறியவும், நெஞ்சம் இளகி மிக்கது ஓர் வேட்கை கூர(உம்) - மனங்குழைந்து மிகுந்ததான ஒப்பற்ற ஆசை விஞ்சவும், விடுத்தலின் - செய்ததனால்,—(அப்போது வண்ணமகளாகிய திரௌபதி), வேந்தன் கோயில் - அரசனுடைய அரண்மனையைச் சார்ந்துள்ள, கொக்கின்மேல் குயில்கள் கூவும் குளிர் பொழில் - மாமரத்தின்மீது குயில்கள் கூவாநிற்கும் குளிர்ந்த சோலையாகிய, குறிஉம் - குறியிடத்தையும், சொன்னாள்—; (எ - று.)

நர்த்தனசாலையைக் குறியிடமாகக் கூறினாளென்று முதனூலிலுள்ளது: பொழிலிடத்துக் கூடுவரென்று தமிழ்நூல்களிற் பயிலுவதால், நூலாசிரியர் குளிர்பொழிற் குறியுஞ் சொன்னாளென்று முதலிற்கூறி, மேற்செய்யுளில் இன்பமண்டபத்து வம்மின்

என்றன ளென்பர். 'மாமரத்தைக் கொக்கு என்பது துளு, என்றனர், நச்சினர்க்கினியர். விடுத்தலின் - தங்குதலால் என்பாரு முளர். (111)

60.—குறியிடமாகிய பொழிலிலுள்ள மண்டபத்தில் வருமாறு கூற, கீசகனும் ஒருப்படுதல்.

குருட்டியன்மதியினனைக் கோதிலாவறிவின்மிக்காள்
மருட்டினளாகியந்த வளர்தடம்பொழிலினோர்சார்
இருட்டிடைநிலவுகாட்டு மின்பமண்டபத்தில்வம்மின்
உருட்டடந்தேரோயென்று ளவனுமஃதொருப்பட்டானே,

(இ - ள்.) கோது இலா அறிவில் மிக்காள் - குற்றமற்ற அறிவினால் மேம்பட்டவளான திரௌபதி,—குருடு இயல் மதியினனை-குருட்டுத்தன்மை பொருந்திய புத்தியையுடையவனான அந்தக்கீசகனை, மருட்டினள் ஆகி - மதிமயங்கச்செய்தவளாய்,—'அந்த வளர் தடம் பொழிலின் ஓர் சார்-(நான் குறித்த) அந்தவளர்ந்த பெருஞ்சோலையின் ஒருபுறத்திலுள்ள, இருட்டிடை நிலவு காட்டும் - மிக்கஇருட்டிலும் நிலாவெளிச்சம்போன்று பளிச்சென்று தோன்றுவதாகிய, இன்பம் மண்டபத்தில் - இனிதான மண்டபத்தில், உருள் தட தேரோய் - (இனிதுஉருண்டு செல்லுகின்ற) உருளைகளையுடைய பெருந்தேரை யுடையவனே! வம்மின்-வாருங்கள்,' என்றாள் - என்று (கூடுதற்கு உரிய இடத்தைக்) கூறினாள்: அவன்உம்-அந்தக் கீசகனும், அஃது-அந்த வண்ணமகளின் பேச்சுக்கு, ஒருப்பட்டான் - சம்மதித்தான்;

'முன்பு தன்னை வேண்டாமையை அத்துணைகாட்டியவள் இப்போது இசைந்து, இருட்பொழுதில் தனித்துவருதி என்கிறாளே? இவள் நம்மைக்கொல்ல விரகு தேடியிருந்தால் என்செய்வது?' என்று கருதி அதற்காக ஆராய்ச்சியும் செய்யவேண்டியிருக்க அஃது சிறிதுமின்றி, கீசகன் இசைந்ததனால், அவனை 'குருட்டியன் மதியினன்' என்கின்றார். தேரோய் வம்மின் - ஒருமைப் பன்மைமயக்கம். உருள் என்பது தடந்தேரோய் என்ற விளியோடு இயைந்து, அமங்கலப்பொருளைக் காட்டுவதாதலையும் அறிக. வம்மோஎன்ற பாடத்துக்கு, வம்-வாரும் என்பதன் மரூஉ: ஓ-அசை: மோ-அசையுமாம். ()

61.—திரௌபதி அச்செய்தியை வீமனிடத்துச்சொல்லிவிட்டு அப்பகலைப் போக்கியமை.

குறியவன்றனக்குநேர்ந்த கொடியவெங்கொலைவேற்கண்ணாள்
தறிபொருகளிற்றினன்ன சமீரணன்மகனையெய்திச்
செறிவொடக்காளையோடு செப்பியயாவுஞ்செப்பிப்
பிறிதொருகருத்துமின்றிப் பெரும்பகல்போக்கினளே.

(இ - ள்.) அவன் தனக்கு குறி நேர்ந்த-அந்தக்கீசகனுக்குக் கூடுமிடத்தை உடன்பட்டுக்கூறிய, கொடிய வெம் கொலை வேல் கண்ணாள்-மிகக்கொடிய கொலைசெய்யவல்ல வேற்படைபோன்ற கண்களையுடையவளான அந்தத்திரௌபதி, தறி பொரு களிற்றின் - கட்டுத்

தறியை மோதி முறிக்கின்ற மதயானையையொத்த, அன்ன சமீரணன் மகனை-அந்தவாயுவின்புத்திரனான வீமசேனனை, எய்தி-அடைந்து,— செறிவொடு-மனநெருக்கத்தோடு, அ காளையோடு செப்பிய - இளவெருதுபோன்ற அந்தக் கீசகனோடு சொல்லிய, யாஉம் - எல்லாவற்றையும், செப்பி-சொல்லி, பிறிது ஒரு கருத்துஉம் இன்றி - (கீசகன் இறப்பதை எப்போது காணப்போகிறோம் என்ற எண்ணத்தைத் தவிர்த்து) வேறேரெண்ணமுமில்லாமல், பெரும் பகல் - நெடிதாகத் தோன்றும் அந்தப்பகற்காலத்தை, போக்கினாள் - அரிதிற்கழித்தாள்; (எ - று.)—தாம் ஒருகாரியத்தைமுடிவுபெறக்காணும் அவாவுள்ளவர்க்கு அச்செயல் நிகழ்வதற்கு முற்பட்டகாலம் நெடிதாகத் தோன்றல் இயற்கை. (113)

62.—சூரியன்அத்தமித்து எங்கும் இருள்சூழ, கீசகன் குறியெல்லையை நோக்கிச் செல்லுதல்.

எல்லையெண்டிசையும்போன விருளெலாமீண்டுதுன்ற
எல்லையின்றலைவனான விரவியுங்குடவெற்பெய்த
எல்லையில்காதலோனு மிடையிருளிடையேயந்த
எல்லையைநோக்கிச்சென்றான் யமன்றிசையென்னமன்னே.

(இ - ள்.) எண் திசை எல்லைஉம் போன - எட்டுத்திக்கினெல்லைகளிலும் ஒதுங்கிச்சென்ற, இருள் எலாம் - இருட்டுமுழுவதும், மீண்டு துன்ற - மீண்டு வந்துநெருங்கவும், எல்லையின் தலைவன் ஆன இரவி-பகற்போதுக்குத் தலைவனான சூரியன், குட வெற்பு எய்தஉம்-மேற்குமலையாகிய அத்தமனபருவதத்திலே போய்ச்சேரவும், எல்லை இல் காதலோன்உம்-(இவ்வளவு என்று) அளவிடமுடியாத காதலையுடையவனான அந்தக்கீசகனும், இடை யிருளிடைஏ - அந்நள்ளிரவிலே, யமன் திசை என்ன - யமனிருக்குமிடம் (நாடிச்செல்வது) போல, அந்த எல்லையை நோக்கி - (வண்ணமகள் கூறிய) அந்த இடத்தை நோக்கி, சென்றான்—; (எ - று.)—மன் ஓ-ஈற்றசை.

கீசகன் இப்போது செல்லும் பயணம் அவன்மரணத்துக்கே ஏதுவாதலால், 'எல்லையைநோக்கிச் சென்றான் யமன்திசையென்ன' என்று தம் குறிப்பைத் தெரிவிக்கிறார். இரண்டாமடியில், எல்லை என்பதில், ஐ-சாரியை, திரிபுஎன்னுஞ்சொல்லணி இதிற் காண்க. இருள்-இரவுக்கு இலக்கணை. இடையிருள் - இருளிடை யென்பது முன்பின்னாகமாறிவந்தது: இலக்கணப்போலி. (114)

63.—வீமன் பெண்கோலங் கொள்ளுதல்.

வடுவறத்தெவ்வர்போரு மன்னவனுணவுங்கையால்
அடுதொழிற்குரியசெம்பொன் வரையிரண்டனையதோளான்
உடுமுகத்தின்மைவான மொளியறவிருண்டகங்குல்
நடுவுறப்பொழுதிற்செவ்வி நவ்வியர்கோலங்கொண்டான்.

(இ - ள்.) வடு அற-குற்றம் நீங்க, தெவ்வர் போர்உம் - பகைவர் போரையும், மன்னவன் உணவுஉம் - அரசனுணவையும், கையால் -

கையினால், அடு-அடுகின்ற, தொழிற்கு-செய்கையில், உரிய-உரிமை பூண்ட, செம்பொன் வரை இரண்டு அனைய தோளான் - செம்பொன் மயமான மேருமலை இரண்டையொத்த தோளையுடையவனான வீமன், —உடு முகத்தின் - நட்சத்திரங்களைத் தன்னிடத்திலேயுடைய, மை வானம் - கருநிறமாகத் தோன்றுகின்ற ஆகாயம், ஒளி அற இருண்ட-ஒளியற்று இருண்டுகிடக்கிற, கங்குல்-இராப்போதானது, நடுஉறு - நடுப்போதான [அர்த்தராத்திரியாய் விட்ட], அ பொழுதில் - அந்த வேளையிலே, செவ்வி நவ்வியர் - அழகிய மான்போன்ற கண்களையுடையரான பெண்டிரின், கோலம் - அலங்காரத்தை [பெண் வேடத்தை], கொண்டான் - மேற்கொண்டான்; (எ - று.)

அடுதொழில் என்பது - இரட்டுறமொழிதலால், சமைத்தல் கொல்லுதல் என்ற இருபொருளைத் தந்தது. உடுமுகத்து இன்மை-நட்சத்திரங்கள் தம்மிடத்து இல்லாமையால் என்று கூறினாருமுளர்: இது எவ்வாறு பொருந்துமென்பது புலப்பட வில்லை. உடுமுகத்தின் என்று வானத்திற்கு அடைமொழி கொடுத்தமையால், ஒளியையுண்டாக்கும் சந்திரனைப் பெற்றிருக்கவில்லை அக்கங்குற்போது என்பது பெறப்படும். மை, வானத்திற்கு இயற்கை யடைமொழி. நடுவுற பொழுதில் என்றுபிரித்தலும் உண்டு. (*115*)

64.—குறித்த பொழிலிடையே திரௌபதியுடன் வீமன் பெண்கோலத்தோடுசென்று கீசகன்வருகையை நோக்கியிருத்தல்.

அங்கியிற்றோன்றுநாளா யணியுடனள்ளிக்கொள்ளப்
பொங்கியவிருளின்முன்னம் புகன்றவப்பொங்கருடு
தங்கியதவளமாடந் தன்னிடைப்புகுந்துசான்ற
இங்கிதத்துடனேநோக்கி யிருந்தனனிமைப்பிலாதான்.

(இ - ள்.) (அங்ஙனம் மாதரார்கோலம் பூண்ட வீமன்),— அங்கியில் தோன்றும் நாளாயணியுடன் -நெருப்பினின்று தோன்றிய நாளாயணியென்பாளுடனே, அள்ளிக்கொள்ள பொங்கிய இருளின் - அள்ளிக்கொள்ளலாம்படி மிகச் செறிந்த இருட்டிலே, முன்னம் புகன்ற அ பொங்கருடு-முன்பு கூறிய அந்தச் சோலையிலே, தங்கிய - பொருந்திய, தவளம் மாடம் தன்னிடை - வெண்ணிற மாடத்திலே, புகுந்து - போய்ச்சேர்ந்து, சான்ற இங்கிதத்துடன் - மிக்க கவனத்தோடு, இமைப்பு இலாதான் - கண்கொட்டாதவனாய், நோக்கி இருந்தனன் - (கீசகன்வருகையை) எதிர்பார்த்திருந்தான்; (எ-று.)

நாளாயணியென்பது - மௌத்கல்யமுனிவரின் பார்யையான இந்திரசேனையின் பெயர்: இவளே பிறகு திரௌபதியாகப் பிறந்தாள். இந்தச் சரித்திரத்தை ஆதிபருவத்துத் திரௌபதிமாலையிட்ட சருக்கத்து 72-ஆஞ்செய்யுட்குமேல் காண்க. அள்ளிக்கொள்ளப் பொங்கிய விருள் - தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றம். இங்கிதம் - (பிறனிடம்தோன்றுகின்ற) குறிப்பு: மிக்க கவனம் என்றபொருளை இங்கு

இலக்கணையால் தந்தது. தங்கிய கனகமாடந்தன்னிடை யென்று பிரதிபேதம். (116)

65.—திரௌபதியை ஒருபுறத்தில் மறைத்துவைத்திட்டு வீமசேனன்இருக்க, கீசகன் அப்பொழிலூடு சேர்தல்.

அணங்கனசாயலாளை யப்புறங்கரந்துவைத்து
மணங்கமழலங்கன்மார்பன் மண்டபத்திருந்தகாலைப்
பிணங்கலனணிந்ததன்ன பேரெழிற்பெற்றியானெஞ்சு
உணங்கநாப்புலரவந்தவ் வுயர்பொழிலூடுசேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) அணங்கு அன - தெய்வப்பெண்போன்ற, சாயலாளை - மென்மையான அழகையுடைய திரௌபதியை, அப்புறம் - அங்கு ஒருபுறமாக, கரந்து வைத்து - மறைந்திருக்குமாறு வைத்திட்டு,— மணம் கமழ் அலங்கல் மார்பன் - நறுமணம் வீசுகின்ற மலர்மாலையை யணிந்த மார்பையுடையனான (பெண்வேடம்பூண்டிருந்த) வீமன், மண்டபத்து இருந்த காலை - மண்டபத்தி லிருந்தபோது,—பிணம் கலன் அணிந்தது அன்ன பேர் எழில் பெற்றியான் - பிணத்துக்கு அணிகல னணிந்தாற்போன்று அலங்காரத்தாற் பேரெழில்படைத்த தன்மையுடையனான அந்தக்கீசகன், (காமதாபத்தால்), நெஞ்சு உணங்க - இதயம் வாடவும், நா புலர - நாக்குவரளவும், வந்து—, அ உயர் பொழிலூடு - ஓங்கிய மரங்களைக்கொண்ட அந்தச்சோலை யிலே, சேர்ந்தான்—; (எ - று.)—கவிஞர் கீசகனிடத்து அவனது ஒழுக்கக்கேட்டாற் கொண்ட அவமதிப்பினாலும், விரைவில் அந்தக் கீசகன் பிணமாகக்கிடக்கப்போவதனாலும், அவனை, 'பிணங்கல னணிந்ததன்ன பேரெழிற்பெற்றியான்' என்றது. (117)

வேறு.

66.—அம்மாளிகையிற் பொற்றூணைச்சேர்ந்திருந்த பெண்ணுருவைக் கண்ட கீசகன் ஆர்வங்கொண்டு கூறலுறுதல்.

சாந்தினுன் மெழுகிய தவள மாளிகை
ஏய்ந்தபொற் றூணிடை யிலங்கு மின்னெனச்
சேர்ந்துறை பெண்ணுருக் கண்டு சிந்தையிற்
கூர்ந்தபே ரார்வமோ டிறைஞ்சிக் கூறுவான்.

(இ - ள்.) சாந்தினால் - (அரைத்த) சுண்ணாம்பினால், மெழுகிய - பூசப்பெற்றுள்ள, தவளம் மாளிகை - வெண்ணிறமுள்ள மாளிகை யிலே, ஏய்ந்த - பொருந்திய, பொன் தூண் இடை - பொற்கம்பத்தி னிடத்தை, இலங்கும் மின் என சேர்ந்து - விளங்குகின்ற மின்னல் போலச் சார்ந்து, உறை - வசிக்கின்ற, பெண் உரு - பெண்வடிவத்தை, கண்டு - பார்த்து, (கீசகன்), சிந்தையில் கூர்ந்த பேர் ஆர்வமோடு - மனத்திலே மிகுந்த காதலோடு, இறைஞ்சி - வணங்கி, கூறுவான் - (பின்வருமாறு) சொல்லலானான்; (எ - று.)—கீசகன் ஆர்வமோடு கூறுவதை மேற்கவியிற் காண்க.

பெண்ணுருஎன்றதனால் - இயற்கையிற் பெண்ணல்ல: பெண்ணுருக்கொண்ட ஆடவனான வீமன் எனக் காட்டியவாறு. அனுவாதத்தால் வீமசேனன் பெண்ணுருக்கொண்டிருந்தமையைத் தெரிவித்தார்.

இதுமுதல் இருபத்தொருகவிகள் - மூன்றாஞ்சீரொன்று மாச்சீரும், மற்றவை விளச்சீர்களுமாகிவந்த அளவடிநான்குகொண்ட கலிவிருத்தங்கள். (118)

67.—ஆதரத்தாற் சிலகூறிக் கீசகன் பெண்ணுருவின்தாளிற் பணிந்து வேண்டுதல்.

என்பெருந்தவப்பய னென்றறிந்திலேன்
மின்புரைமருங்குலாய் வேட்கைவிஞ்சலால்
புன்பிழைசெய்தனன் பொறுத்திநீயென
அன்புடன்சிலம்பணியடியில்வீழ்ந்துமேல்.

நான்கு கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) 'மின் புரை மருங்குலாய்-மின்னலையொத்த இடையையுடையவளே! என் பெருந் தவம் பயன் என்று - என்னுடைய (முற்பிறவியிற் செய்த) பெருத்த நல்வினைப்பயனாகத் தோன்றியுள்ளாய் நீ என்பதை, அறிந்திலேன்-(முன்னர்) அறியாதவனாய்விட்டேன்: (அதனால்), வேட்கை விஞ்சலால்-காதல் விஞ்சியதனால், புல் பிழை செய்தனன் - (உன்திறத்திற்) சிறிய பிழையைச் செய்திட்டேன்: நீ பொறுத்தி-(யான் உன்திறத்துச் செய்த) சிறுபிழையைப் பொறுப்பாயாக,' என-என்று, அன்புடன்-காதலோடு, சிலம்பு அணி அடியில் - நூபுரமணிந்த பாதத்தில், வீழ்ந்து - விழுந்து பணிந்து, மேல் - பிறகு,—(எ - று.)—"என மொழிபல கூறினன்" என்று எழுபதாங் கவியில் தொடர்ந்து முடியும். கீசகன்செய்த பிழையை 21 - முதல் 29-வரையிலுள்ள செய்யுள்களிற் காண்க. (119)

68.—மூன்றுகவிகள் - ஒருதொடர்: பின்னும் காதல்விஞ்சக் கீசகன் பலமொழி கூறினமை தெரிவிக்கும்.

பைங்குலைக்குரும்பையைப் பழித்தகொங்கையாய்
மங்குலைப்புழுகணை வைத்தகூந்தலாய்
கங்குலிற்கால்வழி காட்டவந்ததின்று
இங்குலப்புறுமென தாவியீயவோ.

(இ - ள்.) பைங் குலை குரும்பையை பழித்த கொங்கையாய் - பசுமையாய்க் குலைகுலையாகவுள்ள குரும்பையை ('இவை எமக்கு ஒப்பாகா' என்று) ஏளனஞ்செய்த கொங்கையையுடையாய்! மங்குலை புழுகு அணை வைத்த கூந்தலாய் - இரவைக் கஸ்தூரிப்புழுகெண்ணெய்கொண்டு தடவிவைத்தாற்போன்றுள்ள கூந்தலையுடையவளே! கங்குலில் - இந்தநள்ளிரவில், கால்வழி காட்ட - பாதமே (நடந்துசெல்லும்) வழியைக் காட்டாநிற்க, இன்று இங்கு வந்தது -

இன்றைக்கு இவ்விடத்துக்கு வந்தது, உலப்புஉறும் - அழியும் நிலைமையை யடைந்த, எனது ஆவி-என்னுயிரை, ஈயவோ-கொடுத்தற்குத்தானோ; (எ - று.)

நிலா தீபம் என்றாற்போன்ற ஒளியைத் தருவது யாதொன்றும் இல்லாமையால், செறிந்தஇருளில் கண்ணால் வழியைக் கவனிக்க முடியாமல் காலாலேயே தடவித்தடவி அன்னாள் வந்தாளென்று குறிக்க 'கால்வழி காட்ட வந்தது' என்கின்றான். கால்வழிகாண என்று பிரதிபேதம். (120)

69. கிஞ்சுகமலர்ந்துநின் கிள்ளைவாய்மையால்
அஞ்சலென்றோருரை யளித்தல்காண்கிலேன்
நஞ்சனவிழிக்கடை நயந்தபார்வைகொண்டு
எஞ்சுமென்னுயிரினை யெடுப்பதென்றுநீ.

(இ - ள்.) கிஞ்சுகம் மலர்ந்து-பலாசமலர்போன்ற (உன்) வாயைத் திறந்து, நின் கிள்ளை வாய்மையால் - உனது கிளிபோன்ற வாய் வார்த்தையால், அஞ்சல் என்று - (காமதேவனுக்குப்) பயப்படாதே என்று, ஓர் உரை-ஒருபேச்சை, அளித்தல் - அன்போடுதர, காண்கிலேன் - பார்க்கின்றிலேன் [கேட்கிலேன் என்றபடி]: நஞ்சுஅன - விஷத்தையொத்த, விழிக்கடை-விழியின்கடையினால் [கடைக்கண்ணால்], நயந்த-விரும்பிக் காண்கின்ற, பார்வைகொண்டு - பார்வையினால், எஞ்சும்-ஒடுங்குகின்ற, என் உயிரினை—, நீ—,எடுப்பது - பாதுகாப்பது, என்று-எப்போது? (எ - று.)

உயிரினையெடுப்பது - உயிரையடியோடு போக்குவதுஎன்ற ஒரு விபரீதப் பொருளுந் தோன்றும். விழிப்பது-விழி: காரணக்குறி. கருநிறத்தாலும் உயிரைக்கவருந்தன்மையாலும் விழிக்கு நஞ்சுஉவமை. ()

70. வழிபடுதெய்வமு மற்றும்முற்றுநீ
இழிபடுபிறர்முக மென்றுநோக்கலென்
கழிபடருற்றதென் காமநோயெனு
மொழிபலகூறினான் முகம்புகுந்துளான்.

(இ - ள்.) வழிபடு தெய்வம்உம் - (நாடோறும் நான்) கும்பிடும் கடவுளும், மற்றும் முற்றுஉம் - மற்றுமுள்ள எல்லாமும், நீ - நீயே; (இனி), இழிபடு - (உன்கட்டழகுக்கு முன்னே) இழிவாகத்தோன்றுகிற, பிறர் முகம்-அயல் மாதரின் முகத்தை, என்றுஉம் - எப்போதும், நோக்கலென் - பார்க்கவேமாட்டேன்; என் காமம் நோய் - என்னுடைய காதல்நோயானது, கழி படர் உற்றது - மிகப்பரவுதலைப் பொருந்தியிட்டது, எனு - என்று, முகம் புகுந்து உளான் - அவ்விடத்துவந்து பொருந்தியவனான கீசகன், பல மொழி கூறினான்-பல வார்த்தைகளைப் பேசினான்; (எ - று.)

மாறுவேடம்பூண்டு வீமன் வந்து எதிரில் தூணத்தில் ஒதுங்கி நிற்கின்றானென்பதைக் கீசகன் அறியாமல் திரௌபதிதான் வந்துள்ளாளென்று கருதியதனால், இவ்வாறெல்லாம் கூறலானானென்க.

கழிபடருற்றது - மிக்கதுன்பத்திற்குக் காரணமாகப் பொருந்தியது எனினுமாம். எதிர்புகுதல் - நோக்கிற்கெதிர்சென்று புகுதல்என்றனர், ஐங்குறுநூற்றுரைகாரர். (122)

71.—இரண்டுகவிகள் - ஒருதொடர்: பெண்ணுருக்கொண்டவீமன் கீசகனை நகைத்துநோக்கி இருகைகளாற் பற்றியமை கூறும்.

கீசகனிம்முறை கிளந்தபற்பல
வாசகங்கேட்டலு மலங்கொணெஞ்சுடைப்
பூசகர்பூசைகொள் ளாதபுன்பவ
நாசகக்கடவுள்போ னகைத்துநோக்கியே.

(இ - ள்.) கீசகன்—, இ முறை-இப்படியாக, கிளந்த-கூறிய, பல் பல வாசகம்-மிகப்பலவான காதற்குறிப்புள்ள வார்த்தைகளை, கேட்டலும்-கேட்டவுடனே,—மலம் கொள் நெஞ்சுஉடை பூசகர் பூசை கொள்ளாத - அபரிசுத்தியைக்கொண்ட நெஞ்சத்தையுடைய பூசகரின் பூசையை யேற்றுக்கொள்ளாத, புல் பவம் நாசகம் கடவுள் போல் - புல்லியபிறவியை(த் தன்னையடைந்தார்க்கு)ப் போக்கவல்ல கடவுளைப் போல, நகைத்து நோக்கி-சிரித்து (அந்தக்கீசகனைப்) பார்த்து,— (எ - று.)—'பெற்ற மாமகன் பொறிவந்திட இருகை பற்றினன்' என்று மேற்கவியில் முடியும்.

திரிபுரசங்காரகாலத்திற் சிரித்து எதிரிகளை யழித்தகடவுள் சிவபிரானே யாதலால், புன்பவநாசகக் கடவுள் என்பது அக்கடவுளையே காட்டும். "ஸங்காரத் ஜ்ஞாந பங்விச்சேத்" என்றது காண்க. நகைத்துநோக்கி என்பதற்கு, மேற்செய்யுளில்வரும் பெற்றமாமகன் என்பது எழுவாய். மலம்-ஆணவம் மாயை கன்மம் என்னும் மும்மலமுமாம். (123)

72. பெண்ணுடையுருக்கொளும் பெற்றமாமகன்
கண்ணுடைப்பொறியெழுங் கனலின்வந்திட
மண்ணுடைக்காவலன் மைத்துனன்றனை
எண்ணுடைக்கைகளா லிருகைபற்றினன்.

(இ - ள்.) பெண்உடை உரு கொளும் - பெண்ணினுடைய உருவத்தைக் கொண்ட, பெற்றம் மா மகன் - வாயுவின் சிறந்த குமாரனான வீமன், கண் உடை - இருகண்களும் கொண்டுள்ள, பொறி - (கோபாக்கினியின்) பொறிகள், எழும் கனலின் வந்திட - கொழுந்துவிட்டெரியும் அக்கினியினின்று புறப்படுவனபோல வெளிப்படாநிற்க,—மண் உடை - மச்சநாட்டிற்குஉரிய, காவலன் - அரசனான விராடனுடைய, மைத்துனன் தனை - மனைவியின் உடன் பிறந்தவனான கீசகனை, எண்உடை கைகளால் - (வலிமையினால்) மதிப்பையமைந்த இரண்டு கைகளால், இரு கை பற்றினன் - (கீசகனுடைய) இரண்டுகைகளையும் பிடித்துக்கொண்டான்; (எ-று.)

ஒருபெண் தன்னைக் கைப்பற்றுகின்றாளென்று அந்தக்கீசகன் குதூகலமாக இருக்க, ஒருகையாற் பற்றுதற்குப்பதில் இருகை

களாலும் இறுகப்பற்றினன் வீம னென்பதாம். எண் - எண் என்பதன் விகாரமெனின், வலிமையென்று பொருளாம். (124)

73.—வீமன் கீசகன்திறத்துக்கருதிய செயலைமுடிக்கத் தொடங்குதல்.

பற்றினன்பற்றிய பாணியாலெழச்
சுற்றினன்கறங்கெனத் தூணமொன்றினோடு
எற்றினன்சென்னியை யெடுத்ததன்வினை
முற்றினனெடும்பெரு மூச்சனாகியே.

(இ - ள்.) பற்றினன் - (அந்தக்கீசகனைத் தன்னிருகைகளாலும் வலியப்) பிடித்தான்: பற்றிய பாணியால் - (தான்) பிடித்த கைகளினால், கறங்கு என எழ சுற்றினன்-காற்றாடிபோல (வானத்தின் மீதே) எழ(அந்தக்கீசகனை)க் கறகற வென்று சுழற்றினன்: தூணம் ஒன்றினோடு சென்னியை எற்றினன் - (ஆங்கிருந்தவொரு) கம்பத்தில் அவன் தலையை மோதினன்: நெடும் பெரு மூச்சன் ஆகி-மிகப் பெருமூச்சுடையனாய், (அவ் வீமன்), எடுத்த தன் வினை முற்றினன்- மேற்கொண்ட தன் செயலை நிறைவேற்றலானான்; (எ - று.)

மேற்கொண்டசெயல் - கீசகவதம். இச்செய்யுளிற் பற்றினனென்றது - கீழ்ச்செய்யுளின் அனுவாதம். (125)

74.—வீமனைக் கீசகன் மாறிமோத வீமன் கீசகனைத் தள்ளி வீழ்த்துதல்.

வீமனைப்பிடித்தகை விலக்கிமற்றவன்
மாமுகத்திருகையு மாறிமோதினன்
தீமுகத்தவனையச் செம்மன்மீளவும்
சாமுகத்தவனெனத் தள்ளிவீழ்த்தினன்.

(இ - ள்.) வீமனை —, பிடித்த கை விலக்கி - (தன்னைப்) பற்றியுள்ள கைகளை விலக்கிவிட்டு, மற்று-பின்பு, அவன் - அந்தக் கீசகன், மா முகத்து - பெரிய (வீமனுடைய) முகத்திலே, இரு கைஉம் - (தன்னுடைய) இரண்டு கைகளையும், மாறி - (முன்னைய நிலை) மாறி, மோதினன் - தாக்கினன்: அ செம்மல்-செம்மைக் குணமுடையனாகிய அந்த வீமசேனன், தீ முகத்தவனை - தீமைக்கு இருப்பிடமான அந்தக்கீசகனை, மீளஉம் - மறுபடியும், சா முகத்தவன் என - (கண்டவர் யாவரும்) சாமுஞ்சிபட்டவன் (இவன்) என்று கருதுமாறு, தள்ளி—, வீழ்த்தினன் - விழச்செய்தான்; (எ - று.)

வீமன் வீழ்த்தியதனால் கீசகனுக்கு முன்னிருந்த வீரப்பொலிவு மாறி, முகம் சாமுஞ்சிபட்டதென்க. (126)

75.—ஐந்து கவிகள் - வீம கீசகயுத்தம் கூறும்.

ஓரொருகுத்தொரு வுருமுவீழ்ந்தென
மேருவோடொத்ததோள் வீமன்குத்தலும்

ஈரிடத்தினும்விலா வெலும்புநெக்கன
கூருகிர்த்தலங்களாற் குருதிகக்கவே.

(இ - ள்.) கூர் உகிர் தலங்களால் - கூரிய நகத்தோடு கைத் தலங்கள் பட்டதனால், குருதி கக்க - இரத்தத்தை வெளிப்படுத்துமாறு, ஓர் ஒரு குத்து-ஒவ்வொருகுத்தும், ஒரு உருமு வீழ்ந்தென - ஒருஇடி விழுந்தாற்போல வீழ, மேருவோடு ஒத்த தோள் - மேருவோடொத்த தோள்களையுடைய, வீமன்—, குத்தலும்-குத்தவே,— (கீசகனுக்கு), ஈர் இடத்தின்உம்-இரண்டுபுறத்தும், விலாஎலும்பு-விலாப்புறமுள்ள எலும்புகள், நெக்கன - பிளந்து விண்டன; (எ - று);—குத்தெரியுருமு என்றும், கூருகிர்த்தலைகளால் என்றும் பிரதிபேதம். (127)

76. கேளொடுகெடுதரு கீசகன்கழல்
தாளொடுதாளுறத் தாக்கிமற்கெழு
தோளொடுதோளுறத் தோய்ந்துகன்னல்வில்
வேளொடுவருநலம் விஞ்சமேவினான்.

(இ - ள்.) கேளொடு - சுற்றத்தாருடனே, கெடுதரு - அழியப்போகின்ற, கீசகன் - கீசகனென்பவன்,—கழல் தாளொடு-வீரக்கழலையணிந்த (வீமன்) பாதங்களுடனே, தாள் உற - (தன்) தாள்கள் பொருந்த, தாக்கி - மோதியும், மல் கெழு - வலிமை விளங்குகின்ற, தோளொடு - (தன்) தோளுடனே, தோள் - (வீமன்) தோள்கள், உற - பொருந்த, தோய்ந்து - படிந்தும், கன்னல் வில் வேளொடு வரு நலம் விஞ்ச - கரும்புவில்லையேந்திய மன்மதனால் வருகிற இன்ப நலமும் விஞ்சும்படி, மேவினான்-(மற்போரினால்) தழுவினான்; (எ-று.)

காமவின்பம் நுகர்கையில் தாளொடு தாளும் தோளொடு தோளும் தாக்கிப்பொருந்தல் நிகழு மாதலாலும் இந்த மற்போரிலும் அச்செயல் மிக நிகழ்தலாலும், 'வேளொடுவருநலம் விஞ்ச மேவினான்' என்றார்: இச்செய்யுளில் 'வேளொடு வருநலம் விஞ்ச மேவினான்' என்றது, வீமன் செயலை யென்றலும் ஒன்று. (128)

77. தாழ்வரைத்தடக்கையாற் றையலாளெதிர்
காழ்வரப்பொருதிறற் காளைதன்னையும்
சூழ்வரச்சூறையிற் சுற்றிப்பார்மிசை
வீழ்வரப்புடைத்தனன் மிடலில்விஞ்சினான்.

(இ - ள்.) மிடலில் விஞ்சினான்-வலிமையில் விஞ்சினவனாகிய கீசகன்,—வரை தாழ் தட கையால் - வரைபோன்றனவும் தொங்குவனவுமான பெரிய கைகளால், தையலாள் எதிர் - திரௌபதியின் எதிரிலே, காழ் வர - உறுதி பொருந்த, பொரு - போர்செய்கின்ற, திறல் - வல்லமையையுடைய, காளை தன்னைஉம் - இளவெருது போன்றவனான வீமனையும், சூறையின் - சுழல்காற்றிலகப்பட்டாற்போல,சூழ்வர சுற்றி - மண்டலமாகப் பொருந்தச் சுற்றி, பார்மிசை வீழ்வர - பூமியில் விழுமாறு, புடைத்தனன்-மோதினான்; (எ - று.)

காலை தன்னையும், உம்மை-உயர்வுசிறப்பு. இனி, காலை-வீமன், தன்னையும் சூறையிற் சூழ்வருமாறு சுற்றி மிடலில் விஞ்சினுகிய கீசகன் பார்மிசை வீழ்வரப் புடைத்தனன் என்றலுமாம். (129)

78. விழுந்தவன்மீளவும் வெய்துயிர்த்தனன்
எழுந்துதன்பகைவன திருண்டகுஞ்சியை
அழுந்தவல்விரல்களாற் சுற்றியாய்மரக்
கழுந்தெனப்புடைத்தனன் கைகள்சேப்பவே.

(இ - ள்.) விழுந்தவன் - விழுந்த வீமன், வெய்து உயிர்த்தனன்- வெம்மையாகப் பெருமூச்சு விட்டவனுய், மீளவும் எழுந்து—, தன் பகைவனது - தன் பகைவனுன கீசகனுடைய, இருண்ட குஞ்சியை- கருநிறமுள்ள தலைமயிரைஅழுந்த - உறுதியாக, வல் விரல்களால் சுற்றி—, ஆய்மரம் கழுந்து என - ஆராயப்பெற்ற மரத்தின் கழுந்தைப் புடைப்பதுபோல, கைகள் சேப்ப - அவன் தலைமயிரைப் பிடித்ததன்) கைகள் செந்நிறத்தை யடையாநிற்க, புடைத்தனன்—;

கழுந்து - மரக்கட்டை. (130)

79. புடைத்தனனிவனவன் புடைத்தகைகளை
விடைத்தனனகற்றிமெய்ம் மேவுபூதியும்
துடைத்தனனுகியத் தோன்றல்வாயினை
உடைத்தனனெருகையா லொருகைபற்றியே.

(இ - ள்.) புடைத்தனன் இவன் - புடைக்கப் பட்டவனுகிய இவன், புடைத்த அவன் கைகளை - புடைத்த அந்தவீமன் கைகளை, விடைத்தனன்-கோபித்தவனுய், அகற்றி-நீக்கி, மெய் மேவு பூதிஉம் துடைத்தனன் ஆகி - (பார்மிசைப் புடைத்ததனுல் தனது) உடம்பிற் பட்ட புழுதியையும் துடைத்தவனுகி, ஒரு கை பற்றி-(ஒருகையால் அவனைப்) பிடித்துக்கொண்டு, ஒரு கையால் - மற்றெருகையினுல், அ தோன்றல் வாயினை - அந்தவீரனது வாயை, உடைத்தனன்—.

இது, கீசகன்செயலைக் கூறியது. விடைத்தனன் என்பதற்கு - விரைந்தவனுய் என்றும், விடுத்தவனுய் என்றும் தடுத்து என்றும் கூறுவாரு முளர். (131)

80.—இருவரும் ஒத்துப்பொர இரவில் வெகுநேரங் கழிதல்.

வீரமும்வலிமையும் விரகுமொத்தவர்
தீரமுந்தெளிவுநாஞ் செப்பற்பாலவோ
நேரமுஞ்சென்றது நிசையெனுமிகு
சூரமுஞ்செற்றமு முடையதோன்றலே.

இரண்டு கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) வீரம் உம் - வீரத்திலும், வலிமைஉம்-தேகவலிமையிலும், விரகு உம் - (போர்செய்யுந்) திறத்திலும், ஒத்தவர்-ஒத்தவர்களான அந்தக் கீசகவீமர்களின், தீரம் உம்-மனுேதைரியமும், தெளிவு

உம் - (போரிலுள்ள) உத்ஸாஹமும், நாம் செப்பற்பாலஓ - நம்மாற் சொல்லுந் தரத்தவோ? மிகுசூரம்உம் - மிக்க சூரத்தனமும், செற்றம் உம் - பகைமையும், உடைய—, தோன்றல் - வீரனான வீமன், 'நிசை நேரம்உம் சென்றது - இரவின்நேரமும் வெகுவாகக் கழிந்திட்டது,' என - என்று கருதி,— (எ - று.) —"மன்னவன் மைத்துனன் மார் பொடிந்திட, ஒன்றிட, தாக்கி, சுருக்கினன்" என மேலிற் கவியில் முடியும்.

தெளிவு - போரிலுள்ள தெளிவான ஞானமுமாம். நிசை = நிஶா: வடசொல். (132)

81.—இரண்டுகவிகள்-கீசகனுடலைத் தசையின்மலையெனத் தோன்றச்சுருக்கி வீமன் அவனுவியைப் போக்கினமை கூறும்.

மன்னவன்மைத்துனன் மார்பொடிந்திடச்
சென்னியுந்தாள்களுஞ் சேரவொன்றிடத்
தன்னிருசெங்கையாற் றாக்கிவான்றசை
துன்னியமலையெனச் சுருக்கினனரோ.

(இ - ள்.) மன்னவன் மைத்துனன் - விராடமன்னவனுடைய மைத்துனனாகிய கீசகனுடைய, மார்பு—, ஒடிந்திட-ஒடியவும், சென்னி உம் தாள்கள்உம் சேர ஒன்றிட - சிரசும் பாதங்களும் ஒன்றுபடச் சேர்ந்திடவும், (வீமன்), தன் இரு செங்கையால் தாக்கி - தன்னுடைய இரண்டு செவ்விய கைகளாலும் மோதி, வான் தசை துன்னிய மலை என-மிக்கசதை நெருங்கிய குன்று என்று (கண்டவர்) சொல்லும்படி, சுருக்கினன் - (பரவியிருந்த அவனுடலைச்) சுருங்குமாறு பிடித்து வைத்தான்; (எ - று.)

கை கால் சென்னி முதலியவை ஒன்றுந் தெரியாது மாமிசபருவதமென்று ஒன்றுதான் தோன்றும்படி கீசகனுடைய உடலத்தை அடக்கியதனால், சுருக்கினனென்றார். சென்னி தாள்களைக்கூறியது, கைக்கும் உபலக்ஷணம்: 84-ஆங் கவியைக் காண்க. அரோ-ஈற்றசை.

82. மாற்றினனவன்பெரு மையலாவியைக்
கூற்றினர்கைக்கொளக் கொடுத்துத்தன்சினம்
மாற்றினனத்திற லார்கொல்வல்லவர்
காற்றினல்வருதிறற் காளையல்லதே.

(இ - ள்.) அவன் - அந்தக் கீசகனுடைய, பெரு மையல் ஆவியை - மிக்க காமமோகங்கொண்ட உயிரை, மாற்றினன்-(உடம்பினின்று) வேறுபடுத்தினவனாய், கூற்றினர் கைக்கொள கொடுத்து-யமன் கையினற் பெற்றுக் கொள்ளும்படி கொடுத்து, (வீமன்), தன் சினம் மாற்றினன் - தன் கோபத்தைப் போக்கினன்: காற்றினல் வரு திறல் காளை அல்லது-வாயுதேவனு லுண்டாக்கப்பட்டுத் தோன்றிய வலிமையுள்ள இளவெருதுபோன்ற வீமசேனனை யல்லாமல், அ திறல்

யார் கொல் வல்லவர் - அந்தப்பராக்கிரமச் செயலைச் செய்யவல்லவர் வேறுயாவருளர்? (எ - று.)—மூன்றாமடியில், ஆற்றினுன் என்றும் பிரிக்கலாம். (134)

83.—கீசகனை வீமன் வதைத்ததைப் பற்றிய கவிக்கூற்று.

பண்ணியவினைகளின் பயனலாதுதாம்
எண்ணியகருமமற்றி யாவரெய்தினர்
திண்ணியகீசகன் செய்ததீங்கிவன்
புண்ணியமானதாற் புகல்வதென்கொலாம்.

(இ - ள்.) பண்ணிய-(அவரவர்) செய்த, வினைகளின்-புண்ணிய பாவ ரூபமான செய்கைகளின், பயன் அலாது - பயனை அடைவதல்லாமல், தாம் எண்ணிய கருமம் - தாம் நினைத்த செயலை, மற்று-வினைப்பயனுக்குமாறாக, எய்தினர் யாவர்-(தாம் நினைத்தபடி) அடைந்தவர் யாவர் ? திண்ணிய கீசகன் - வலிமையுள்ள கீசகன், செய்த—, தீங்கு - தீச்செயல், இவன் - இந்த வீமசேனனுக்கு, புண்ணியம் ஆனது - நல்வினைப்பயனைத் தருவதாக ஆயிற்று: புகல்வது என் கொல் - (இதுபற்றி நாம் வேறு) சொல்லத்தக்கது யாது? (எ- று.)

கீசகன் திரௌபதியைச் சேரக்கருதிவந்தது தீச்செயலாதலால் அத்தீவினைப்பயன் அவனை யழிக்க, அதுவே வீமனுக்கு வெற்றியைத்தரும் புண்ணியப்பயனாக இருந்ததென்று, கவி, உலகோருக்கு ஒருநீதியை இதனாற் கற்பிக்கின்றனரென்க. முதலிரண்டடிகட்கு - கீசகன் தான் செய்த வினைப்பயனை யடைந்தானேயன்றி, எண்ணிய பயனைப் பெறவில்லையென்க. ஆல் - தேற்றம். ஆம் - அசை. (135)

84.—கீசகனுடலைக் கால் தலை என்று தெரியாதபடி சுருக்கினபின்பு திரௌபதியை வீமசேனன் அழைத்தல்.

செங்கைகாலுடலொடு சென்னிதுன்றிட
அங்கையாலடக்கிநின் றநேகமாயிரம்
வெங்கையானையின்மிடல் வீமன்வெற்பன
கொங்கையாடன்னையுங் கூவினனரோ.

(இ - ள்.) செம் கை - செந்நிறமுள்ள கை, கால்—, உடலொடு-உடல், சென்னி - தலை என்ற இவைகள் யாவும், துன்றிட - ஒன்றுபட்டுச் சேர, வெம் கை அநேகம் ஆயிரம் யானையின் மிடல் வீமன் - விரும்பத்தக்க துதிக்கையையுடைய அனேகவாயிரம் யானைகளின் வலிமையைப்படைத்த வீமசேனன், அம் கையால் அடக்கிநின்று - (தன்னுடைய) அழகிய கையாற் சுருக்கி, வெற்பு அன கொங்கையாள் தன்னை உம் - மலையையொத்த தனங்களையுடையளான திரௌபதியையும், (அதனைக்காட்டும்பொருட்டு), கூவினன்-அழைத்தான் ; (எ-று.) —அரோ - ஈற்றசை. (136)

85.—வீமன் அந்தக் கீசகனுடலைத் திரௌபதியின் பாததலத்தில் வைத்தல்.

பூங்கொடியனையவள் புறவடிப்புறத்து
ஓங்கியகீசக னுடற்பிழம்பினை
நீங்கியவாய்மைக ணிகழ்ந்ததென்னவே
பாங்கினில்வைத்தடற் பவனன்மைந்தனே.

இரண்டுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) பூங் கொடி அனையவள் - பூங்கொடி போன்றவளான அந்தத் திரௌபதியின், புறம் அடிப்புறத்து - புறவடியினிடத்து, ஓங்கிய கீசகன் உடல் பிழம்பினை - (குன்றுபோல) உயர்ந்திருந்த கீசக னுடற் பிண்டத்தை, அடல் பவனன் மைந்தன் - வலிமையுடைய வாயுகுமாரனான வீமன், நீங்கிய வாய்மைகள் நிகழ்ந்தது என்ன-ஒழுக் கந்தவறிய வாய்வார்த்தைகளால் நேர்ந்ததாகும் (இத்தன்மை) என்று கருதும்படி, பாங்கினில் வைத்து - இனிதாகவைத்து, (எ - று.)— "துயரநீங்க, சுவாலைசெய்தனன்" என மேலிற் கவியில் முடியும்.

அந்தக்கீசகன் சொல்லத்தகாத வார்த்தைகளைச் சொல்லியதும் நேர்மையற்ற வழியில் ஒழுகியதுமே அவன் மாண்டதற்குக் காரண மாதலால், அவற்றை யுணர்ந்தவர்கள் கீசகனுடற் பிழம்பினைக் காண, நீங்கிய வாய்மைகளால் இது நிகழ்ந்ததென்ப ரென்க. நீங்கிய வாய் மைகள் - தவறிய நேரிய வழிகள் என்றுமாம். (137)

86.—வீமன் ஒருமரத்தைப் பிடுங்கிக் கைகளாற் பிசைந்து தீயெழச்சுவாலைசெய்து கீசகனுடலைத் திரௌபதிக்குக் காட்டுதல்.

விடுங்குழைமராமர மொன்றுவேருடன்
பிடுங்கினன்கைகளாற் பிசைந்துதீயெழச்
சுடுங்கொலென்றஞ்சிலன் சுவாலைசெய்தனன்
நெடுங்கணாள்கண்டுதன் றுயரநீங்கவே.

(இ - ள்.) விடும் - மேன்மேல் தோன்றுகின்ற, குழை- தளிர்களை யுடைய, மராமரம் ஒன்று - ஒருமராமரத்தை, வேருடன் பிடுங்கினன் - வேரோடு பிடுங்கி, கைகளால் பிசைந்து - (தன்) கைகளால் (நெருப்புத் தோன்றுமாறு அந்தமரத்தைப்) பிசைந்து, தீ எழ சுடும் கொல் என்று அஞ்சிலன் -(அங்ஙன் பிசைந்தபோது அதினின்று) அக்கினி தோன் றவும் சுடுமோ என்று சிறிதும் அஞ்சாதவனாய், நெடுங் கணாள் கண்டு தன் துயரம் நீங்க-நீண்ட கண்களையுடையவளான திரௌபதி கண்டு தன் துயரம் நீங்குமாறு, சுவாலை செய்தனன்-(தோன்றிய நெருப்பைக்) கொழுந்துவிட்டெரியச் செய்தான் ; (எ - று.)

பிடுங்கினன், அஞ்சிலன் - முற்றெச்சங்கள். (138)

வேறு

87.—வீமன் உன்னைக்காதலித்தோர் இவனைப்போலவேயாவரென்று சொல்லித் திரௌபதியை யனுப்பிவிட்டுத் தானுஞ் செல்லல்.

வாச மென்குழன் மாது நல்லாயுனை
ஆசை கொண்டவ ரிப்படி யாவர்காண்
ஏசின் மங்கைநல் லாயினி யேகென
மாசி லானு மடைப்பளி யெய்தினன்.

(இ - ள்.) 'வாசம் மெல் குழல் மாது நல்லாய் - நறுமணமுள்ள மெல்லிய கூந்தலையுடைய அழகிய பெண்ணே! உனை ஆசை கொண்டவர் - உன்னை விரும்பியவர், இப்படி ஆவர்காண் - இந்தக்கீசகன் போலவேயாவர் கண்டாய்: ஏசு இல் மங்கை நல்லாய் - குற்றமற்ற மங்கைப் பருவமுள்ள பெண்ணே! இனி ஏகு - இனிச் செல்வாய்,' என - என்றுசொல்லி(த் திரௌபதியை) யனுப்பிவிட்டு,—மாசு இலான்உம் - மனம்மாசுநீங்கிய அந்த வீமனும், மடைப்பளி எய்தினன் - (தனக்கு உரிய இடமாகிய) சமையலிடத்தை யடைந்தான்.

இதுமுதல் இந்தச்சருக்கம் முடியமளவும் இருபத்தொரு கவிகள் - பெரும்பாலும் முதற்சீரும் மூன்றாஞ்சீரும் மாச்சீர்களும், மற்றையவை விளச்சீருமாகிவந்த அளவடிநான்குகொண்ட கலிவிருத்தங்கள்.

88.—அப்போதுதோன்றிய பலவகையோசையால் கீசகன்தம்பிமார் துயிலுணர்தல்.

தோட்டுமென்மலர்ச் சோலையினோதையும்
மோட்டுவன்கர முட்டியினோதையும்
மாட்டுவண்சுதை மண்டபத்தோதையும்
கேட்டுணர்ந்தனர் கீசகன்றம்பிமார்.

(இ - ள்.) தோடு-அகவிதழ்களையுடைய, மெல் மலர்-மெல்லிய புஷ்பங்களையுடைய, சோலையின் - சோலையிலே, ஓதைஉம் - (மானுடசஞ்சாரம்முதலியவற்றால் தோன்றிய) ஓசையையும், மோடு வல் கரம் முட்டியின் ஓதைஉம் - பருத்த வலிய கைம்முட்டிகளால் மோதியதனாலான ஓசையையும், மாடு வள் சுதை மண்டபத்து ஓதைஉம் - (அச்சோலைக்குப்) பக்கத்திலேயுள்ள வளவிய சுண்ணாம்புபூசிய மண்டபத்தினின்றுதோன்றிய ஓசையையும், கேட்டு—, கீசகன் தம்பிமார் - உபகீசகர்யாவரும், உணர்ந்தனர் - துயிலுணர்ந்தார்கள்; (எ - று.) ()

89.—மூன்றுகவிகள் - ஒருதொடர்: உபகீசகர் தம்மனத்திற் கருதியதைக் கூறும்.

தொய்யிலாதி சுதேட்டிணைக்கொப்பனை
கையிலாரழ கேறக்கவின்செயும்
தையலாள்பொருட் டாகத்தனக்குறு
மையலான்மிகவாடிவருந்தினன்.

(இ - ள்.) சுதேட்டிணைக்கு - விராடன்மனைவியான சுதேஷ்ணை யென்பவளுக்கு, தொய்யில் ஆதி - தொய்யில்முதலிய, ஒப்பனை - அலங்காரங்களை, கையில்-(தன்) கையினால், ஆர் அழகு ஏற-நிரம்பிய அழகு பொருந்த, கவின் செயும் - அலங்கரிக்கவல்ல, தையலாள் பொருட்டாக - பெண்ணின்நிமித்தம், (நமது அண்ணனாகிய கீசகன்), தனக்கு உறு மையலால் - தனக்குப் பொருந்திய காமமயக்கத்தால், மிக வாடி—, வருந்தினன் - வருத்தமுற்றிருந்தான் ; (எ - று.)

தொய்யில் - மகளிரின் தோள்களிலும் தனங்களிலும் சந்தனக் குழம்பால் எழுதுங் கோலம். (141)

90. வண்டருத மலர்க்குழல்வல்லியைக்
கண்டகாவிலிக் கங்குற்பொழுதிடைச்
சண்டவேகக் களிறன்னதன்மையான்
கொண்டமாலிற் குறுகினன்போலுமால்,

(இ - ள்.) (ஆகையால்), வண்டு அருத மலர் குழல் வல்லியை) வண்டுகள் நீங்காத மலர்களையணிந்த கூந்தலையுடைய கொடிபோன்ற பெண்ணாகிய அந்தவண்ணமகளை, கண்ட - பார்த்த, காவில்-சோலையிலே, இ கங்குல் பொழுதிடை - இந்தஇராத்திரியிலே, சண்டம் வேகம் களிறு அன்ன தன்மையான் - கொடிய வேகத்தையுடைய மதயானைபோன்ற தன்மையையுடையனான (நம்அண்ணனான) கீசகன், கொண்ட - (தான்) அடைந்துள்ள, மாலின் - காமமோகத்தினால், குறுகினன்போலும் - நெருங்கினான்போலும் ; (எ - று.)

போலும் என்பது - அந்தஉபகீசகர்கள் தம்ஊகத்தைப்பேசு கின்று ரென்பதைப் புலப்படுத்தும். ஆல் - ஈற்றசை. (142)

91. தூவிவாசந் துளிமதுச்சோலையில்
ஏவலாலியற் றும்மெழிற்பாவைமெய்க்
காவலாகிய கந்தருவப்பெயர்த்
தேவரால்வெஞ் செருவுளதானதோ.

(இ-ள்.) வாசம் தூவி-நறுமணத்தைச் சிதறவிட்டுக்கொண்டு-மது துளி - தேனைச் சொட்டுகின்ற, சோலையில் - அந்தச்சோலையிலே,—ஏவலால் - (அரசன்தேவியின்) கட்டளைப்படியே, இயற்றும் - பணிசெய்கின்ற, எழில் - அழகிய, பாவை-பிரதிமை போன்றவளான அந்த வண்ணமகளின், மெய்-உடலுக்கு, காவல்ஆகிய—, கந்தருவப் பெயர் தேவரால்-கந்தருவரென்று பேர்பூண்ட தேவவர்க்கத்தவரோடு, வெம் செரு-கொடியபோர், உளது ஆனதோ - நேரிட்டதோ? (எ-று.) —அதனால்தான் இவ்வாறான ஓசைகள் தோன்றியிருக்க வேண்டு மென உணர்ந்த உபகீசகர் எண்ணினர் என்று வருவித்து முடிக்க. சோலையில் காவலாகிய கந்தருவப்பெயர்த்தேவரால் செரு உள தானதோ? என்க. (143)

92.—அங்ஙன் கருதிய உபகீசகர் சோலையைநோக்கிச் சினத்தோடு ஓடுதல்.

அழிந்தகீசக னன்றிமற்றுண்டென
மொழிந்ததம்பியர் நூற்றொருமூவரும்
கழிந்ததீயுமிழ் கண்ணினராயுயிர்
ஒழிந்துபோதுமென் றுன்னினரோடினார்.

(இ - ள்.) அழிந்த - உயிரொழிந்த, கீசகன் அன்றி - கீசகனல்லாமல், மற்று - பின்னும், உண்டு என மொழிந்த - உள்ளாரென்று கூறப்பட்ட, தம்பியர் நூற்றொருமூவர்உம் - (அந்தக்கீசகனுடைய) தம்பிமாரான நூற்றொரு மூன்றுபேர்களும்,—கழிந்த - மிக்க, தீ - நெருப்பை, (பெருஞ்சினத்தால்), உமிழ் - வெளிச்சொரிகிற, கண்ணினர் ஆய் - கண்களையுடையவராய், உயிர் ஒழிந்துபோதும் என்று - நம்முயிர் ஒழியப்பெற்றாலும் போகிறோமென்று, உன்னினர் - எண்ணினவராய், ஓடினார்-(அந்தச்சோலையைக் குறித்து) ஓடிச்சென்றார்.

'கந்தருவரோடு செருவிளைந்து அதனால் நம்மண்ணனுக்கு ஒருகால் மரணம் நேரிட்டிருப்பின் நாம் சென்றாலும் நமக்கும் அங்ஙனே நேரக்கூடும்: ஆயினும் ஒருகை பார்த்தே தீரவேண்டும்' என்ற கருத்துடனே அந்த உபகீசகர் சோலையைநோக்கி விரைந்துசென்றன ரென்றாம். முதனூலுக்குஏற்ப 'நூற்றொ டோரைவரும்' என்று பாடமிருப்பின் நலம். (144)

93.—பன்னூறு தீபங்களோடு அந்தச்சோலையிலே சென்று உபகீசகர் தேடிப்பார்த்தல்.

நகரியெங்கும் வெருவரநள்ளிருள்
நுகருமாறுபன் னூறொளித்தீபமோடு
அகருநாறுதண் காவிலரும்பகல்
நிகருமென்ன நெருங்கினர்நேடினார்.

(இ - ள்.) நகரி எங்குஉம்-(அந்தஉபகீசகர் செய்த ஆர்ப்பாட்டத்தினால்) அந்தவிராடநகரில் எவ்விடத்திலுள்ளாரும், வெருவர - அச்சமடையாநிற்க,—அரும் பகல் நிகரும் என்ன - (அவ்விரவு) அருமையான பகற்பொழுதை யொத்திருக்கு மென்று கருதும்படி, நள் இருள் நுகரும் ஆறு - செறிந்த இருளைப் போக்குமாறு, பல் நூறு ஒளி தீபமோடு-பல நூற்றுக்கணக்கான ஒளியைக்கொண்ட தீபத்தோடு, அகரு நாறு தண் காவில் - அகருவின் மணம் வீசுகின்ற குளிர்ந்த அச்சோலையில், (அந்தஉபகீசகர்கள்), நெருங்கினர் - நெருங்கிப்போய், நேடினார் - (நிகழ்ந்ததை யுணருமாறு).தேடிப்பார்த்தார்கள்; (எ - று.)

94.—உபகீசகர் மண்டபத்திடையிலே வீமனாற் சிதைவுண்ட கீசகன்வடிவைக் காணுதல்.

சுதைநிலாவொளி சூழ்மண்டபத்திடைச்
சிதையுமெய்யொடுஞ் செம்பொற்சிலம்பெனக்

கதைவ்லான்வெங் கடுங்கொடுங்கைகளால்
வதைசெய்தம்முன் வடிவுகண்டார்களே.

(இ - ள்.) சுதை நிலா ஒளி சூழ்-சுண்ணச்சாந்தின் வெண்ணிற வொளி சூழப்பெற்ற, மண்டபத்திடை - மண்டபத்திலே, சிதையும் மெய்யொடுஉம் - (உறுப்புக்கள் தெரியாது) சிதைந்துள்ள உடம்புடனேகூடிய, கதை வலான் வெம் கடுங் கொடுங் கைகளால் வதை செய் - கதாயுதத்தில்வல்லவனை வீமசேனனுடைய வெவ்விய மிகக்கொடிய கைகளாற் கொல்லப்பட்ட, தம் முன் வடிவு - தமது அண்ணனுடைய வடிவத்தை, (அந்த உபகீசகர்கள்),செம்பொன் சிலம்பு என-மேருமலைபோல(த் தோன்ற), கண்டார்கள்—: (எ - று.)

95.—சுதேஷ்ணைக்குக் கீசகன் மாண்ட செய்தியைக் கூறிப் புலம்பிவிட்டு, உபகீசகர், அயலறியாமல் அவனுடலைச் சுட்டெரிக்க எண்ணுதல்.

பழுதுடைப்பெரும் பாதகன்மாண்டமை
தொழுதுரைத்துச் சுதேட்டிணை தன்னொடும்
அழுதரற்றி யயலறியாவகை
எழுதழற்க ணிடுவதற்கெண்ணினர்.

(இ - ள்.) பழுது உடை - குற்றமுள்ள, பெரும் பாதகன் - (பரதாரத்தை விரும்புதலாகிய) பெரும்பாதகத்தைச் செய்தவனாகிய கீசகன், மாண்டமை - இறந்துவிட்டதை, சுதேட்டிணை தன்னொடுஉம் - சுதேஷ்ணையினிடத்து, தொழுது உரைத்து-வணங்கிச் சொல்லி, (அந்த உபகீசகர்கள்), அழுது அரற்றி - புலம்பி வாய்விட்டுக்கதறி, (பிறகு), அயல் அறியா வகை - பிறர்க்குத் தெரியாதபடி, எழு தழற்கண் - பற்றியெரிகின்ற நெருப்பிலே, இடுவதற்கு-(அவ்வுடலை) இட்டுச் சுட்டெரிப்பதற்கு, எண்ணினர் - நினைத்தார்;

96.—உபகீசகர் தம்அண்ணனுடலுடன் அவனது மரணத்திற்கு ஏதுவான வண்ணமகளையும் உடனிட்டெரிக்க நிச்சயித்தல்.

எண்ணிலாமனத் தெம்முனையெண்ணுடை
விண்ணுளார்சிலர் வீத்ததற்கேதுவாம்
வண்ணமாமக டன்னையும்வன்னியால்
அண்ணலோடு மடுதுமென்றார்களே.

(இ - ள்.) 'எண் இலா மனத்து - (பிறவீரரை)மதித்தலில்லாத மனத்தையுடைய, எம்முனை - எமக்கு முன்பிறந்தவனை [அண்ணனை] கீசகனை, எண் உடை விண் உளார் சிலர்-மதிப்புள்ள தேவவருக்கத்தைச் சேர்ந்த சிலர், வீத்ததற்கு - கொல்லுதற்கு, ஏது ஆம் - காரணமாக விருந்த, வண்ணமாமகள் தன்னைஉம் - வண்ணமகளாகத் தொழில்புரிபவளையும், அண்ணலோடுஉம் - பெருமைவாய்ந்த அண்ணனுடனே, வன்னியால் - ஈமவெரியாலேயே,

அடுதும் - எரித்திடுவோம்,' என்றார்கள் - என்று (அந்த உபகீசகர்) தீர்மானித்திட்டார்கள்; (எ - று.)

எண்ணிலாமனத் தெண்ணுடை-தொடைமுரண். வண்ணமகளை யும் ஈமவெரியாலடுமாறு உபகீசகர் வெகுளியால் தீர்மானித்தன ரென்க. எண் நிலா மனத்து என்று பிரித்து - வலி நிலாவுகின்ற மனத்தையுடைய என்று பொருள் கூறுவாருமுளர்; இப்பொருளில் எண்-ஏண் என்பதன் விகாரம். விண்ணுளா ரென்றது, கந்தருவரை.

97.—இரண்டு கவிகள்-ஒரு தொடர்: வண்ணமகளை ஈமவெரியிலிடு மாறு உபகீசகர் வந்து பற்றுதலும் அவள் தன் மெய்காக்குங் கடவுளரைக் குறித்து அரற்றுதல்.

சொல்லுமாடவர் சொல்லினராயினும்
கொல்லுமோகன லுன்பெற்றகோதையை
மல்லன்மாலையி னார்வந்துபற்றலும்
அல்லல்கூர வரற்றினளாலவள்.

(இ - ள்.) சொல்லும்-(இவ்வாறு வண்ணமகளை ஈமவெரியிலிட் டெரிக்குமாறு தீர்மானித்துச்) சொல்லிய, ஆடவர்—, சொல்லினர் ஆயினும்—, கனல் - அக்கினி, தான் பெற்ற கோதையை - தான் பெற்ற பெண்ணை, கொல்லும்ஓ-உயிர்நீங்கச் சுட்டெரிக்குமோ? [எரிக்காதன்றோ?] (இதுநிற்க): மல்லல் மாலையினார் - வளப்பமுள்ள மலர்மாலையை யணிந்தவரான உபகீசகர்கள், வந்து—, பற்றலும் - (அந்தவண்ணமகளைப்) பிடித்துக்கொள்ளுதலும், அவள்—, அல்லல் கூர-துன்பம்மிக, அரற்றினள் - கதறலானாள்; (எ - று.)

அந்தவண்ணமகள் அரற்றினவகை மேற்கவியிற் பெறப்படும். முதலிரண்டடிகள்-உபகீசகரெண்ணம் பலிக்காதென்பதைப் பற்றிய கவிக்கூற்று: ஒருகால் உபகீசகர்கள் அந்தத்திரௌபதியை ஈமவெரி யிலிட்டாலும், எரியினின்றுபிறந்தவளான அவளை அந்தஎரி எரிக்கா தென்றவாறு. கோதை - மயிர்முடி: உடையாளுக்கு ஆகுபெயர்: இனி, கோதை - மாலை: அதுபோல் மெல்லியலாளுக்கு உவமவாகு பெயருமாம். (149)

98. வெருவருங்கருங் கங்குலில்வெங்கொலை
நிருபரென்னை நெருப்பிடைவீழ்த்துவான்
கருதினார்கண் மெய்காக்குங்கடவுள்காள்
வருதிரென்றுகண் வார்புனல்சோரவே.

(இ - ள்.) 'வெருவரும் - அஞ்சத்தக்க, கருங் கங்குலில்-கரிய இரவிலே, வெங் கொலை நிருபர் - கொடிய கொலைப்பாதகத்தைச் செய்யக்கருதிய சில மன்னவர், என்னை—, நெருப்பிடை—, வீழ்த்து வான் - தள்ளும்பொருட்டு, கருதினார்கள் - எண்ணியுளார்கள்: மெய் காக்கும் கடவுள்காள் - என்னுடலைப் பாதுகாக்கின்ற தெய்வங்களே! வருதிர் - (என்னைப் பாதுகாக்க) வாருங்கள்,' என்று - என்றுசொல்

விக்கொண்டே,— கண் வார் புனல் சோர - கண்களினின்று மிக்க நீர் பெருக,—(எ - று.)—'அல்லல்கூரவரற்றினள்' என்று கீழிற் கவியில் முடியும். (150)

99.—அதுகேட்டுப் பெரும் போர்புரிய வீமன் அங்கு விரைந்துஓடுதல்.

மடைப்பெரும்பள்ளி யெய்தியமாருதி
கிடைப்பதன்றிக் கிளர்பெரும்போரெனுத்
தொடைப்பெரும்பவ னத்தனல்சோர்தரப்
புடைப்பவோடினன் போர்மதமாவனான்.

(இ - ள்.) போர் மதம் மா அனான்-போர்செய்யவல்ல மதக்களிறு போன்றவனான, பெரு மடைப்பள்ளி எய்திய மாருதி - பெரிய மடைப்பள்ளியைச் சேர்ந்திருந்த வீமன், 'இ கிளர் பெரும் போர் கிடைப்பது அன்று - இந்த உற்சாகத்துடன்செய்யத்தக்க பெரும்போரானது (எப்போதும்) கிடைக்கக் கூடியது அன்று,' எனா - என்று (போரைக் குறித்து) மகிழ்ச்சி கொண்டு, தொடை பெரும் பவனத்து-(விரைந்து செல்வதால்) தொடையினின்று வெளிப்படுகின்ற பெருங்காற்றிலே, அனல் சோர்தர புடைப்ப - நெருப்புத்தோன்றுமாறு (ஒருதுடையோடு மற்றொருதுடை) மோத, ஓடினன்—: (எ - று.)

துடைகள் ஒன்றோடொன்று மோதிப் பெருங்காற்றை வெளிப் படுத்துவதால் அந்த அதிர்ச்சியில் நெருப்புத்தோன்றி மூளுவதாயிற் றென்க. துடைப்பரும்பவனத்துஎன்ற பாடத்துக்கு - அழித்தற்கு அரிய வீட்டினின்றும், தான்செல்லும் விசையாலே, அனல்சோர்தர ஓடினான் என்பர். துடைப்பரும் புவனத்தினிற் சோர்தர என்றும் பாடம். (151)

100.—இரண்டுகவிகள் - வீமசேனன் மரங்களைக்கொண்டு உபகீசகர்களைத் துரத்தித்துரத்தி யடித்து உயிர்தொலைத்தமை கூறும்.

அகப்பொழிற்கண்ட வம்மரம்யாவையும்
மிகப்பிடுங்கினன் வேரொடும்கோட்டொடும்
உகப்புடைத்தன னோடத்தொடங்கினார்
தகச்செயாமதிக் கீசகன்றம்பிமார்.

(இ - ள்.) அகப்பொழில்-சோலையினுட்புறத்தே, கண்ட-காணப் பட்ட, அ மரம் யாவைஉம் - அந்த மரங்களை யெல்லாம், வேரொடு உம் கோட்டொடுஉம் - வேரோடும் கிளையோடும், மிக பிடுங்கினன் - மிகுதியாகப் பிடுங்கி,—உக - (அவ்வுபகீசகர்கள்) உயிர்சிந்துமாறு, புடைத்தனன் - மோதினான்; தக - தகுதியாக, செயா - (தொழில் களைச்) செய்யமாட்டாத, மதி - துர்ப்புத்தியையுடைய, கீசகன் தம்பி மார்—,—ஓட தொடங்கினார் - ஓட ஆரம்பித்தார்கள்; (எ - று.)

திரௌபதியை உயிரோடு கொளுத்துவதென்று முயன்றவராத லால், அவர்களை 'தகச்செயாமதிக் கீசகன்தம்பிமார்' என்றார். பிடுங் கினன் - முற்றெச்சம். (152)

101. போனபோன திசைதொறும்போய்த்தொடர்ந்து
ஆனவானவ னொக்கவக்கோட்டினால்
மானமும்மவ ராவியும்வாங்கினான்
ஏனையோர்களுந் தம்முனொடெய்தினார்.

(இ - ள்.) போன போன திசைதொறுஉம் - (உபகீசகர்) ஓடிப் போன திக்குக்களிலெல்லாம், தொடர்ந்து போய் - (அவர்களைத்) தொடர்ந்து சென்று, ஆன - (திரௌபதியைக் காப்பதற்காக) வந்த, வானவன் ஒக்க - கந்தருவதேவனையொப்ப (த்தோன்றி), அ கோட்டினால் - அந்தமரக்கிளையினால், மானம்உம் - (அவர்களுடைய) கருவத்தையும், அவர் ஆவிஉம் - அவர்களுடைய உயிர்களையும், வாங்கினான் - (வீமன்) பறிக்கலானான்: ஏனையோர்கள்உம் - மற்றையோரான உபகீசகர்களும், தம்முனொடு எய்தினர் - தம் அண்ணனோடு போய்ச் சேர்ந்தார்கள் [இறந்தார்கள்]: (எ - று.)

தொடர்ந்து—, ஆன - பொருந்திய, வானவன் - பெரியோனான வீமசேனன், ஒக்க - ஏற்க என்று உரைப்பாருமுளர். இரண்டாமடியில், ஆனைமானவனக்கொடுங்கோட்டினான் என்றும் பாடம். *(153)*

102.—ஊரார் வருந்துதல்.

துவன்றகற்புடைத் தோகையைவிட்டுமுன்
நுவன்றகீசகர் நூற்றொருமூவரும்
அவன்றன்வாகுவி னாலழிவுண்டபின்
கவன்றதாலக் கடிநகரெங்குமே.

(இ - ள்.) துவன்ற - நெருங்கிய, கற்பு உடை - பதிவிரதைத் தன்மையையுடைய, தோகையை - மயில்போன்றசாயலையுடையளான திரௌபதியை, விட்டு-(தாம் ஈமவெரியிலிடுமாறு பற்றியிருந்ததை) விட்டிட்டு, முன் நுவன்ற கீசகர் நூற்றொருமூவர்உம் - முன்னே சொன்ன உபகீசகர் நூற்றுமூன்று பேர்களும், அவன் தன் வாகுவினால் - அந்த வீமசேனனுடைய கையினால், அழிவுண்டபின் - இறந்து விட்டபிறகு, அ கடி நகர் எங்குஉம் கவன்றது - அந்தக் காவலுள்ள நகரம்முழுதும் வருந்திற்று; (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றசை.

ஏககாலத்தில் விராடனுடைய தேவியின் தம்பியர்யாவரும் இறந்தது குறித்து நகரத்தவர் சோகித்தன ரென்பதாம். நகரத்துக்குப் பாதுகாவல் குறைந்திட்டது குறித்துச் சோகித்தன ரெனலுமாம். நூற்றொடொரைவரும் என்றுபாட மிருக்கலாம். *(154)*

103.—இரண்டுகவிகள் ஒருதொடர் : நகரத்தவர் கீசகவதத்தால் நடுங்கிட, வீமனும் திரௌபதியும் தத்தமிடத்தைச் சேர்தல் கூறும்.

கற்கும்யாழுடைக் கந்தருவர்க்கெதிர்
நிற்பரோவுட னேர்பொரமானவர்
கிற்குமைந்துடைக் கீசகர்யாவரும்
தற்கினான்மடிந்தார் தகவொன்றிலார்.

(இ - ள்.) கற்கும் - பயின்ற, யாழ்உடை - யாழையுடைய, கந்தருவர்க்கு எதிர் - கந்தர்வர்க்கு முன்னே, நேர் பொர - நேர்நின்று சண்டைசெய்ய, மானவர் உடன் நிற்பரோ - மனிதர் உடன் நிற்கவல்லரோ? [வல்லரல்லர்]: (ஆதலால்), நிற்கும் மைந்து உடை - ஆற்றல்படைத்த வலிமையையுடைய, கீசகர் யாவரும்—, தகவு ஒன்று இலார் - நற்குணம் சிறிதும் இல்லாதவராய், தற்கினால் - செருக்கினால், மடிந்தார் - இறந்திட்டார்; (எ - று.)— நிற்கும் மைந்து - செய்யும் வலிமையுமாம். (155)

104. என்றுமாநகர் யாவுநடுங்கிடத்
துன்றுகங்குலிற் சோரர்தமாருயிர்
பொன்றுவித்த பொருநனும்பூவையும்
சென்றுதத்தம சேர்விடநண்ணினர்.

(இ - ள்.) என்று - என்றுசொல்லி, மா நகர் யாஉம் - பெரிய நகரத்திலுள்ள ஜனங்களெல்லாம், நடுங்கிட - நடுங்காநிற்க,—துன்று கங்குலில் - (இருள்) நிரம்பிய இரவிலே, சோரர்தம் - வஞ்சனைக் குண முடையரான கீசகரின், ஆர் உயிர்-அருமையான உயிரை, பொன்று வித்த - அழியுமாறு செய்த, பொருநன்உம் - வீரனாகிய வீமனும், பூவையும் - நாகணவாய்ப் பறவைபோன்று கொஞ்சிப்பேசுந் தன்மை யளான திரௌபதியும், சென்று - (ஆங்குநின்றும்)போய், தத்தம் - தம் தமக்குஉரிய, சேர்வு இடம்-சேர்தற்கு உரிய இடத்தை, நண்ணி னர் - சேர்ந்தார்கள்; (எ - று.)

நகர் - இடவாகுபெயர். பூவை - உவமவாகுபெயர். 'வண்ண மகளோ பேரழகுபடைத்த வடிவினள்: அவளைக் கண்ணெடுத்துப் பார்ப்பவரோ கீசகர்கதியைக் கந்தருவதேவரா லடைவது திண்ணம்: ஆதலால், இவளை இந்நகரில் தங்கஇடங்கொடுக்காமல் அப்பாற் செல்லச் செய்வதே தகுதி' என நகரத்தவர் விராடனிடம் வேண்ட, விராடனும் வண்ணமகளை நகரைவிட்டுப் போய்விடுமாறு சுதேஷ்ணை மூலம் தெரிவிக்க, அரசகட்டளையைக் கேட்ட வண்ணமகள் ஒரு திங்கள் அங்குவசிக்க அநுமதிகொடுக்குமாறு வேண்டிக்கொள்ள, சுதேஷ்ணை உடன்பட்டனளென்னும் முதனூல். (156)

105.—சூரியோதயமாக இரவில்நடந்த போர் எங்கும் பிரசித்தமாதல்.

கரியகங்குல் கனையிருட்போர்வையோடு
இரியவந்த விருள்வலிதன்னினும்
புரியினன்று புரிந்தவப்போரும்வன்
கிரியின்மன்னுங் கிளர்விளக்கானதே.

(இ - ள்.) கரிய கங்குல் - கருநிறமாகத் தோன்றும் இரவானது, கனை இருள் போர்வையோடு இரிய - நெருங்கிய இருளாகிய போர் வையோடு நிலைகெட்டோட, வந்த-அப்போது உதித்த, இருள்வலி தன்னின்உம் - சூரியனைக்காட்டிலும், புரியின் அன்று புரிந்த அப்போர்உம் - அந்த விராடநகரத்திலே அன்று செய்யப்பட்ட

அந்தயுத்தமும், வல் கிரியின் மன்னும் கிளர் விளக்கு ஆனது-வலிய மலைமீதுபொருந்திய கொழுந்துவிட்டெரிகின்ற தீபம்போல எங்கும் விளக்கமுற்றுப்பரவியது; (எ - று.)

பல நகரங்களிலும் இதேபேச்சாயிற் றென்றவாறு. சூரியன் குன்றின் மேலிட்ட விளக்குப்போன்று உலகெங்கும் பிரகாசித்தன னன்றே: அதுபோலவே கீசகர்களின்வதமும் எங்கும் தெரிய லாயிற் றென்க. இருள்வலி - இருளையொழிக்கும் வலிமைபெற்றவன் எனச் சூரியனுக்கு அன்மொழித்தொகை. (157)

106.—தன் மைத்துனன்மார் கந்தருவரா லிறந்தது கேட்டு விராடன் மெலிவுழத்தல்.

புலியினும்பெரும்போரிற்றனித்தனி
வலியராகிய மைத்துனர்யாரையும்
பலியிடுங்கந் தருவரைப்பார்க்கவே
மெலிவுழந்தனன் விற்கைவிராடனே.

(இ - ள்.) பெரும் போரில்-பெரிய போர்முனைகளில், புலியின்உம் தனித்தனி வலியர் ஆகிய - புலியைக்காட்டிலும் தனித்தனி வலிமையைக் காட்டுபவராகிய, மைத்துனர் யாரைஉம்-(தன்) மைத்துனர் யாவரையும், பலியிடும் - உயிர்ப்பலிகொண்ட, கந்தருவரை—, பார்க்கவே—, வில் கை விராடன்-வில்லையேந்திய கையை யுடைய விராடமன்னவன், மெலிவு உழந்தனன்-மனச்சோர்வடைந் தான்; (எ - று.)

மைத்துனர் யாரையும் பலியிடுங் கந்தருவரைப் பார்த்தல் தன் மைத்துனன்மாருயிரைக் கந்தருவர்கொள்ளைகொண்டா ரென்று உணர்தல். பார்த்தல் - இங்கு, மனத்தாற் காணல். பார்க்கவே என்ற இடத்து, பற்றவே என்றும் பாடமுண்டு. (158)

107.—பெரும்பாலும் அஜ்ஞாதவாசகாலம் கழிந்துவிட்டதால் பாண்டவர் இனி விரைவில் வெளிப்படுவோமென்ற மனப்பான்மையோ டிருத்தல்.

காண்டகுந்தம வேடங்கரந்துறை
யாண்டுசென்ற தினிச்சிலநாளென
மீண்டுதோன்றுது மென்றுவிரதராம்
பாண்டுமைந்தரும் பான்மையினண்ணினர்.

(இ - ள்.) விரதர் ஆம் - விரதவொழுக்கத்தை யுடையவரான, பாண்டு மைந்தர்உம் - பாண்டவர்களும்,—'காண் தகும் தம வேடம்-(இன்னாரென்று) கண்டறியத்தக்க நிஜரூபத்தை, கரந்து - மறைத்துக்கொண்டு, உறை - வசிக்கின்ற, யாண்டு-ஒருவருஷமும், இனி சில நாள் என-இனிச் சில நாளே யுள்ளன என்னுமாறு, சென்றது-

(பெரும்பாலும்) கழிந்திட்டது; மீண்டு தோன்றுதும் - (விரைவில் தானே நிஜரூபத்துடன்) மறுபடியும் வெளிப்படுவோம்,' என்று - என்றுகருதி, பான்மையின் - (அதற்கேற்ற) மனப்பான்மையோடு, நண்ணினர் - பொருந்தியிருந்தார்; (எ - று.)

விரதராம் பாண்டுமைந்தர்-அஜ்ஞாதவாசஞ்செய்யுமாறு விரதம் பூண்ட பாண்டவரென்க. (159)

கீசகன் வதைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

நான்காவது

*நிரைமீட்சிச் சருக்கம்.

இத்தொடர்மொழி - நிரையினது மீட்சியைக் குறித்த சருக்கம் எனவிரியும்; நிரைமீட்சி-ஆறும் வேற்றுமைத்தொகை: மீட்சிச்சருக்கம்-இரண்டாம்வேற்றுமையு ருபும்பயனும் உடன்தொக்கதொகை. நிரை-பசுக்கூட்டம். மீட்சி - மீளுதல்: சருக்கம் - ஸர்க்கம் என்ற வடசொல்லின் விகாரம்; முடிபு அல்லது படைப்பு என்று பொருள்; அது சங்கேதத்தால், பெரியவகுப்பினுட்பட்ட சிறிய பாகத்தைக் குறிக்கும்: எனவே, பாண்டவர்கள் மச்சதேசத்து இராசதானியில் விராடராஜனை யடுத்து அஜ்ஞாதவாசஞ் செய்கின்றபோது துரியோதனாதியர் கவர்ந்துகொண்டுபோன விராடராஜனது பசுக்கூட்டங்களை அவர்களைவென்று திருப்பிக்கொண்டுவந்த வரலாற்றைக் கூறும் கூறுபாடு என்பது பொருள்.

இது நிரைமீட்டலாகிய புறத்திணைஎழனுள் வெட்சித்திணையின் பாற்படும். அஃதாவது-பெருவேந்தர் பொருவதுகருதியக்கால் பொரக்கருதியவர் மற்றவர்நாட்டு வாழும் ஆவும் அந்தணரும் முதலியன தீங்குசெய்யத்தகாத சாதிக ளாதலின், அவற்றை அங்குநின்றும் அகற்றல்வேண்டிப் போதருக எனப் புகன்று, அங்ஙனம் போதருதற்கு அறிவில்லாத ஆவினைக் களவினால் தாமே கைக்கொண்டு போந்து மீளாமற் பாதுகாத்தலும், அங்ஙன்காக்கப்படும் நிரையை மற்றை வேந்தர் சென்று பொருது மீட்டுக்கொண்டுவந்து பாதுகாத்தலுமாம். இது, ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் கொள்கை. வேறு சிலர்கொள்கைப்படி, நிரைகவர்தல் வெட்சித்திணையெனவும், நிரைமீட்டல் கரந்தைத்திணையெனவும் படும். நிரைகவர்பவர்க்கு வெட்சிமலர்மாலைசூடுதலும், நிரைமீட்பவர்க்குக் கரந்தைமலர்மாலை சூடுதலும் உரியன.

---

* இந்த நிரைமீட்சிச் சருக்கத்தின் உரை காலஞ்சென்ற ஸ்ரீ உ. வே. சடகோபராமாநுஜாசார்யஸ்வாமிகள் ஸ்ரீ உ. வே. சே. கிருஷ்ணமாசார்யஸ்வாமிகள் எழுதியவற்றைப் பெரும்பான்மையும் கொண்டது.

இந்நிரைமீட்சிச்சருக்கத்தின் கதைச்சுருக்கம்: — பாண்டவர்களுடைய அஞ்ஞாதவாசகாலத்தினிறுதியில், துரியோதனன், பாண்டவர்கள் விராட நகரத்தில் இருக்கலாமென ஒருவாறு ஊகித்து உணர்ந்து, அவர்களைக்கண்டு பிடிக்கும்படி படையெடுத்துச் சென்று, அந்நாட்டை இருபுறத்தும் வளைத்துப் பசுக்கூட்டத்தைக் கவர்ந்துசெல்லலானான். அப்போது அருச்சுனனொழிந்த நால்வரும் விராடனுடன் சென்று தென்புறத்தில் திரிகர்த்தரையும், விராடகுமாரனான உத்தரனுக்குத் தேரூர்ந்துசென்ற பேடிவடிவினனான அருச்சுனன் வடபுறத்தில் துரியோதனாதியரையும் போரில் வென்றனர்: அப்போது முன்னைய ஏற்பாட்டின்படி வனவாச அஞ்ஞாதவாசங் கழிந்ததும் பாண்டவர்களும் திரௌபதியும் நிஜரூபங்கொள்வாராயினர் என்பது.

1.—கடவுள் வணக்கம்: விஷ்ணுஸ்துதி.

தொழுவார்தம்வினைதீரமுற்கோலமாய் வேலைசூழ்பாரெயிற்று
உழுவானைநன்னாமமொன்றாயினுங் கற்றோருருவோதினர்
வழுவாதசுரராகநரராக புள்ளாகமாவாகபுன்
புழுவாகவொன்றிற்பிறந்தாலு நரகிற்புகார்காணுமே.

(இ - ள்.) தொழுவார்தம் - (தன்னை) வணங்கிப் பிரார்த்தித்த தேவர் முனிவர் முதலியோரது, வினை - தீவினை, தீர - நீங்கும்படி, முன் - முற்காலத்தில், கோலம் ஆய் - வராகாவதாரமாய், வேலை சூழ் பார் - கடல் சூழ்ந்த நிலவுலகத்தை, எயிறு உழுவானை - கோட்டாற் குத்தியெடுத்த திருமாலினது, நல் நாமம் - நல்ல (ஆயிரத்தெட்டுத்) திருநாமங்களுள், ஒன்று ஆயின்உம் - ஒரு திருநாமத்தையாவது, கற்று - (தாம்) அறிந்து, ஓர்உரு - ஒருமுறை, ஓதினர் - சொன்னவர்,— வழுவாத - (தம்தம் ஊழ்வினையைத்) தவறாத, சுரர் ஆக - தேவர்களாகவாயினும், நரர் ஆக - மனிதராகவாயினும், புள் ஆக - பறவைகளாகவாயினும், மா ஆக - விலங்குகளாகவாயினும், புன் புழு ஆக - (எல்லாப் பிறவிகளுள்ளும்) புல்லிய [இழிபிறப்பான] புழுக்களாகவாயினும், ஒன்றில் - யாதாயினும் ஒருபிறப்பில், பிறந்தால்உம் - தோன்றினாலும், நரகில் - நரகலோகத்தில், புகார் - சென்றுசேரமாட்டார்; (எ - று.)—ஏகாரம்-ஈற்றசை.

கடவுளின் திருநாமத்தைக் கூறியவர் ஒருகால் எஞ்சிய பிராரப்தவினையால் சுரர்முதலிய பிறவியில் தோன்றினும் நரகத்தையடையாரென்க.

முன்னொருகாலத்திற் பூமியைப் பாயாகச் சுருட்டியெடுத்துக்கொண்டு கடலில் மூழ்கிப்போன இரணியாக்ஷனென்னும் அசுரராசனைத் திருமால் தேவர் முனிவர் முதலியோரது வேண்டுகோளின்படி வராகரூபமாகத் திருவவதரித்துக் கொன்று பூமியைக் கோட்டாற் குத்தி யெடுத்துக்கொண்டு வந்து விரித்தருளின வரலாற்றை உட்கொண்டு, 'தொழுவார்தம்வினைதீரமுற்கோலமாய் வேலைசூழ்

பாரெயிற் றுழுவான்' என்றார். வினை - இங்கே, பிரளயாபத்து நேர் தற்கு ஏற்ற தீவினை. நாமத்துக்கு நன்மை - தன்னை ஒருகால் ஓதிய வர்க்கும் உயர்பதம் அளித்தல். தேவர், மக்கள், விலங்கு, புள், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம் என்னும் பிறப்பேழனுள் முதலைந் தனையுங் கூறி, மற்றையவற்றை உபலக்ஷணத்தாற் பெறவைத்தார்: [உபலக்ஷணமாவது - ஒருமொழி ஒழிந்த தன் இனங்களையும் குறிப் பது.] எலும்பில்லாத உடம்பினதாதலால், 'புன் புழு' எனப்பட்டது; "எழுவகைத் தோற்றத் தின்னுப்பிறப்பி, னென்பொழி யாக்கை" என்றார் பிறரும்.

தொழுவார், உழுவான் என்பன - இயல்பினால் இறந்தகாலம் எதிர்காலமாகச் சொல்லப்பட்ட காலவழுவமைதிகள். கோலம், வேலா, நாமம், ஸுரர், நரர் - வடசொற்கள். எயிறு - இங்கே, வக்கிரதந்தம். உழுவானை = உழுவானது; இரண்டனுருபு, ஆறனுருபின் பொருளில் வந்தது; உருபுமயக்கம். 'ஆக' என்ற வினையெச்சம் - இடைச்சொல் தன்மைப்பட்டு, விகற்பப்பொருளில் வந்தது; ஆனதுபற்றியே, இயல் பாயிற்று: அது, எண்ணுப்பொருளும் இங்குக்கொண்டுள்ளது. வழு வாத என்பதனைச் சுரர் முதலிய எல்லாப் பிறவிகளோடுங் கூட்டுக. ஸுரரென்னும் வடசொல்லுக்கு - திருப்பாற்கடல் கடைந்த காலத்து அதினின்று உண்டான சுரையை [வாருணி யென்னும் மதுவை] உண்டவரென்பது பொருள். 'பிறந்தாலும்' என்ற எதிர்மறையும்மை, அவர்கட்குப் பிறப்பின்மையை விளக்கிநின்றது. காணும் தேற்றப் பொருளதாய்வந்த முன்னிலை யிடைச்சொல்.

இதுமுதற் பதினைந்து கவிகள்-பெரும்பாலும்முதல் நான்கு சீரும் மாங்காய்ச்சீர்களும், ஈற்றுச்சீரொன்று மாங்கனிச்சீருமாகிய நெடிலடி நான்குகொண்ட கலிநிலைத்துறைகள். (160)

2.—கவிக்கூற்று: துரியோதனன் நிரைகவர்செய்தியைக் கூறுவேனெனல்.

மூதாரழற்பாலைவனமுந்த டஞ்சாரன்முதுகுன்றமும்
சூதாடியழிவுற்றடைந்தோர்கள் சரிதங்கள்சொன்னேமினிப்
பாதாரவிந்தத்துமருவார் விழக்கொண்டுபாராளும்வெங்
கோதார்மனத்தோன்விராடன்ற னிரைகொண்டகோள்கூறுவாம்.

(இ - ள்.) சூது ஆடி - (துரியோதனனுக்கு மாமனை சகுனி யுடனே) சூதாட்டமாடி, அழிவு உற்று-(அந்த ஆட்டத்தில்) தோல்வி யடைந்து, (அதனால்), முது ஆர் அழல் பாலைவனம்உம் - பழமையாக [இயற்கையாகவே] மிக்க வெப்பமுள்ள பாலைநிலங்களையுடைய காடு களையும், தட சாரல் முதுகுன்றம்உம் - பெரிய சாரல்களையுடைய பழமையான மலைகளையும், அடைந்தோர்கள் - அடைந்து வசித்த பாண்டவர்களுடைய, சரிதங்கள்-அஞ்ஞாதவாசககாலத்து நடந்த வரலாறுகள் சிலவற்றை, சொன்னேம்-(யாம் கீழ்க்) கூறினேம்; இனி - இனிமேல், பாத அரவிந்தத்து - (தனது) தாமரைமலர்

போலும் பாதங்களிலே, மருவார் - பகைவர், விழ-(சரணமாக வந்து) விழுந்து தண்டனிட, கொண்டு - (அவர்களைக் கடைக்கண்ணால்) நோக்கிக்கொண்டு, பார் ஆளும் - பூமியை அரசாளுகின்ற, வெம் கோது ஆர் மனத்தோன் - கொடிய குற்றங்கள் நிரம்பிய மனத்தை யுடையவனான துரியோதனன், விராடன் தன் - விராடராசனது, நிரை-பசுக்களை, கொண்ட-கவர்ந்துகொண்டுபோன, கோள் - வரலாற்றை, கூறுவாம்-சொல்வோம்; (எ - று.)

கீழ்ப் பாண்டவசரிதம் கூறிய தாம் இனித்துரியோதனன் நிரை கவர்ந்த வரலாற்றைக் கூறப்போவதைத் தெரிவிக்கின்றார்: படிப்பவர் நன்கு அறியும்பொருட்டுக் கீழ்நடந்தது இன்னது, இனி நடப்பது இன்னது என்று கூறுவது, ஒரு மரபு. சூரிய அக்கினிகளின் சேர்க்கையா லல்லாமல் இயல்பிலேயே வெப்ப மமைந்த தென்பார் 'மூதாரழற் பாலைவனம்' என்றது. பகைவர்கள் இவனது கடைக்கண்பார்வையையே பெரும்பேறாகக் கருதிக் காலில் விழுகின்றன ரென்பதும், இவன் அவர்களது அடிவீழ்ச்சியைக் கண்ணோக்கினால் உகக்கின்றானென்பதும் விளங்க, 'பாதாரவிந்தத்து மருவார்விழக் கண்டு' என்றார்; இதனால், அடங்காதவர்களை யெல்லாம் அடக்குந் திறமையுடையவ னென்பதும் வணங்காமுடி மன்ன னென்பதும் தொனிக்கின்றன. இனி, விழக் கொண்டு-விழுவதனால் அவர்களைத் தன்னைச் சேர்ந்தவராக அங்கீகரித்து எனினுமாம். கோது - கொடுங்கோன்மை, பிறராக்கம் பொறாமை, செய்ந்நன்றியறிவின்மை முதலியன.

பாலை - நீரும் நிழலும் இல்லாத சுரமும், சுரஞ்சார்ந்த இடமும். தட + சாரல் = தடஞ்சாரல். தட-பெருமையுணர்த்தும் உரிச்சொல். சாரல் - மலைப்பக்கம்; மலையைச்சார்ந்துள்ளதாகிய பக்கத்துக்குத் தொழிலாகுபெயர். குன்றம், அம் - சாரியை. அழிவுற்று-இராச்சியம் முதலிய செல்வமனைத்தையும் இழந்து. சரிதங்கள் - மற்போர், கீசகன்வதை முதலியன. சொன்னோம் - கவிமரபுபற்றி வந்தது; தனித்தன்மைப்பன்மை. பாதாரவிந்த மென்னும் முன்பின்னாகத் தொக்குவந்த உவமத்தொகை - வடநூன்முடிபு, தீர்க்கசந்தி; மருவார் -(தன்னோடு) கூடாதவர்; எனவே, பகைவர். கோள்-கொள்கை: முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். (161)

3.—பாண்டவர்களைக் கண்டுபிடிக்கும்படி துரியோதனன் அனுப்பிய ஒற்றர் மீண்டும் வருதல்.

ஈராறுமொன்றுஞ்சுரர்க்குள்ள நாள்சென்றவினிநம்முடன்
பாராளவருமுன்னரடலைவ ருறைநாடுபார்மின்களென்று
ஓராயிரங்கோடியொற்றுள்வி டுத்தானவ்வொற்றுள்களும்
வாராழிசூழெல்லையுறவோடி விரைவின்கண்வந்தார்களே.

(இ - ள்.) (அப்பொழுது துரியோதனன்), 'ஈர் ஆறுஉம் ஒன்றுஉம் சுரர்க்கு உள்ள நாள்-தேவமானத்தாற் பதின்மூன்று

தினங்கள் [பதின்மூன்றுவருஷங்கள்], சென்ற - (பெரும்பாலுங்) கழிந்தன; (ஆகையால்), இனி - இனிமேல், அடல் ஐவர் - வலிமை யையுடைய பஞ்சபாண்டவர்கள், நம்முடன்-நம்மோடு ஒப்பாக, பார் ஆள வரும் முன்னர் - பூமியை ஆளுவதற்கு வரும் முன்னமே, உறை நாடு-(அவர்கள் உருத்தெரியாமல் மறைந்து) வசிக்கின்ற தேசத்தை, பார்மின்கள் - (இன்னதென்று தேடிக்)கண்டறியுங்கள்,' என்று-என்றுசொல்லி, ஓர் ஆயிரம் கோடி ஒற்று ஆள்-ஓர் ஆயிர கோடி வேவுகாரர்களை, விடுத்தான்-(தேசங்கள் தோறும்) அனுப்பி னன்; அ ஒற்று ஆள்கள்உம்-அவ்வொற்றர்களும், வார் ஆழி சூழ் - நீண்ட கடல் சூழ்ந்த, எல்லை உற - நிலவுலகம்முழுவதும், ஓடி - ஓடிச்சென்று (தேடி), (அவர்களிருக்குமிடம் அறிந்துகொள்ளாமலே), விரைவின்கண் - சீக்கிரமாக, வந்தார்கள்—; (எ - று.)

இன்னுமுள்ள சிலநாள்களுங் கழிந்தால் அஞ்ஞாதவாசமும் முடிந்து மீண்டும் பாண்டவர்கள் உலகாளவருவார்கள், அச்சில நாள்களும் கழிவதற்கு முன்னமே அவர்களை இன்னவிடத்து இன்னரென்று கண்டுபிடிக்க வேண்டும்: அங்ஙனங் கண்டுபிடித் தால் முன்னையேற்பாட்டின்படி மீண்டும் அவர்களைக் காட்டுக்கே துரத்திவிடலாமென்கிற கெடுநினைவால், இவ்வாறு கூறினன்: இதனை "அரிவையோ டகன்று நீவி ரைவரு மடவி யெய்திச், சுரர்தின மீரா றங்கட் டுன்னுதிர் மன்னுநாட்டின், ஒருவரு மறியா வண்ண மொருதின முறைதிர் உங்கள், பெருவிறலரசும் வாழ்வும் பின்னுறப்பெறுதி ரென்றான்," "மறைந்துறை நாளினும்மை மற்றுளோ ரீண்டுளாரென், றறிந்திடின் மீண்டு மிவ்வா றாரணிய மடைதி ரென்றான்" என்று கீழ்ச்சூதுபோர்ச்சருக்கத்திற் கூறிய வாற்றால் அறிக. இத்தகைய கெடுநினைவுகள் பற்றியே, துரியோ தனனை 'வெங்கோதார் மனத்தோன்" என்றது. இங்ஙன் பாண்ட வரை வஞ்சனையாலன்றி வீரத்தால் வெல்லுதல் அரிதென்னும் நோக்கத்தால், 'அடலைவர்' என்றான். அடல்-தேகபலம், புத்திபலம் என்பன: துரியோதனன்பேச்சு ஆகையால், இங்குத் தெய்வ பலத் தைக் கொள்ளலாகாது. மனிதர்க்கு ஒருவருடம் தேவர்க்கு ஒரு நாளாதலால், 'சுரர்க்கு உள்ளநாள்' எனபட்டது. முன்பு துரியோத னனியர் தவணைகூறும்பொழுது, பதின்மூன்றுவருடமென்று சொன் னால் கேட்பதற்கு பயங்கரமாயிருக்குமென்று கருதி அங்ஙனங் கூறாமல் அதனைமறைத்து மேல்நோக்கில் எளிதென்று தோன்று மாறு 'தேவமானத்தாற் பதின்மூன்றுநாள்' என்று சுருக்கமாக்கூறி யமைபற்றி, இங்கும் அங்ஙனமேகூறப்பட்டது; பாண்டவர்கள் தேவாமிசமாதல்பற்றியும், அவர்கட்கு அங்ஙனம் வரையறைகூறுதல் சாலும். 'ஈராறும் ஒன்றும் சுரர்க்குள்ள நாள் சென்ற' என்றது - வன வாசஞ்செய்யவேண்டிய பன்னிரண்டாண்டுகளும், அஞ்ஞாதவாசஞ் செய்யவேண்டிய ஓராண்டிற் பல நாள்களும் கழிந்தன வென்றபடி. வனவாசகாலம் 'ஈராறும்' என்றும், அஜ்ஞாதவாச காலம் ஒன்றும் என்றும் பகுத்துக் கூறப்பட்டன. கடத்தற்கு அருமையில் அப் பன்னிரண்டுநாளுக்கு ஈடாகும் இவ்வொருநாளேயென்பது இங்குப்

போதரும். இனி, ஒன்றும்என்பதனை எண்ணுகக் கொள்ளாது பெயரெச்சமாகக் கொண்டு, 'தேவர்க்குப்பொருந்திய நாட்கள் பன்னிரண்டுங் கழிந்தன; இனி, ஒருநாளைக்குள்ளே கரந்து உறைபவரைக் கண்டறிமின்' என்றுமாம்.

ஈராறு-பண்புத்தொகை. சென்ற - முற்று. 'நம்முடன்' என்ற தனித்தன்மைப்பன்மை, செருக்குப்பற்றி வந்தது. முன்னர், அர் - சாரியை. ஐவர் - தொகைக்குறிப்பு. ஓராயிரங்கோடி என்றது - மிகப் பலவாய எண்ணிற்கு ஒன்று காட்டியவாறு. ஒற்றுள்-தேயமெங்குஞ் சென்று கண்டு ஆங்காங்கு நிகழ்வனவெல்லாம் ஒற்றியுணர்ந்து வருகின்ற ஆள்; வினைத்தொகை: ஒற்றுகிய ஆள் எனக்கொண்டால், இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகையாம். ஒற்று - ஒற்றன்; உயர் திணைப்பொருள்தரும் அஃறிணைச் சொல். (162)

4.—மீண்டுவந்த ஒற்றர் தாம் பாண்டவரைக்காணுமையைத் தெரிவித்தல்.

காடென்றுமலையென்றுநதியென்று கடலென்றுகடலாடைசூழ்
நாடென்றுநகரென்றுநாடாத திசையில்லைநாடோறும்யாம்
தோடென்றுதாதென்றுதெரியாது மதுமாரிசொரிமாலையாய்
நீடென்றுவலமேவுமவனிக்கு ளவரில்லைநின்பாதமே.

(இ - ள்.) (ஓடிவந்த ஒற்றர்கள், துரியோதனனைநோக்கி), 'தோடு என்று தாது என்று-பூவிதழ்இதுவென்றும் பூந்தாது இதுவென்றும், தெரியாது - பகுத்தறியவொண்ணுதபடி, மது மாரி சொரி - தேன்மழையை மிகுதியாகப் பொழிகின்ற, மாலையாய் - (நந்தியாவட்ட மலர்) மாலையையுடையவனே!—காடு என்று-காடுகளும், மலைஎன்று-மலைகளும், நதிஎன்று-ஆறுகளும், கடல்என்று-கடல்களும், கடல் ஆடை சூழ் நாடு என்று-கடலாகிய சேலையினுற் சூழப்பட்ட தேசங்களும், நகர் என்று - பட்டணங்களும் ஆகிய இவ்விடங்களில் [பூமி முழுவதும்], யாம்—, நாள்தோறும்—, நாடாத திசை இல்லை-தேடிப் பாராதஇடம் (சிறிதும்) இல்லை [முழுவதுந் தேடிவந்தோம்]; நீடு என்று-நீண்ட சூரியன், வலம் மேவும்-சுற்றிவருகின்ற, அவனிக்குள்-பூமியிலே, அவர் இல்லை-அப்பாண்டவர்கள் (எங்கும்) இல்லை; நின் பாதம்ஏ-உன்திருவடிகளாணை,' (என்று கூறினர்); (எ - று.)

'சூரியனுளி செல்லுமிடமெல்லாஞ் சுற்றித்தேடினேம், இல்லை என்றார். தம் வார்த்தை வாய்மையேயென்றதற்கு, 'நின்பாதத் தாணை' என்றார்; இவ்வாறு சேவகர்கள் எசமானனிடத்துக்கூறுவது இயல்பு. 'ஆணை' என்பது, வருவித்து உரைக்கப்பட்டது. 'நின்னுணை' என்ற பொருளில் 'நின்திருவடியாணை' என்றது, தமது பணிவுதோன்றக்கூறும் உபசாரமொழி. அழிவின்றி நெடுங்காலம் இருத்தலாலும், நெடுந்தூரஞ்சென்று விளங்கும் ஆயிரங்கிரணங்களையுடைமையாலும், உலகமுழுவதும் ஒளிர்வதாலும், 'நீடென்று' எனப்பட்டது. நீடு அவனி யெனவும் இயைக்கலாம். தாது - மகரந்தப் பொடி, பூந்துகள்.

முதலிரண்டடிகளிலுள்ள 'என்று' என்னுஞ் சொல்லெல்லாம் - எண்ணிடைச்சொல். பூமியைச் சூழ்ந்துள்ள கடலைப் பூமிதேவியுடுக்கும் ஆடையென்றல், கவிசமயம். நான்காம்அடியில், என்று-சூரியன்: (இயற்கையிலேயே) ஒளியையுடையது என்று காரணப்பொருள் படும். நதீ, அவநி-வடசொற்கள். அவநி-பாதுகாக்கப்படுவதெனக. ()

5.—பாண்டவர்வசிக்கிற நாடு இவ்விதமாயிருக்குமென்று வீடுமன் கூறல்.

முன்ஞெற்றையிருசங்கமுடனூத வெதிர்சென்றுமுனைவெல்லுமா
மன்ஞெற்றரிதுகூறமந்தாகி னீமைந்தன்மகன்மைந்தனுக்கு
உன்ஞெற்றருணர்தற்குவருமோவ றன்காளையுறைநாடுகார்
மின்ஞெற்றுமழையுண்டுவிளைவுண்டெ னத்தேடும்விரகோதினன்.

(இ - ள்.) முன்-முன்லே, ஒற்றை-ஊதுகொம்புகளும், இரு சங்கம்-(வலம்புரி இடம்புரி என்னும்) இருவகைச் சங்குகளும், உடன் ஊத-ஒருசேர ஊதாநிற்க, எதிர் சென்று-(பகைவர்களை) எதிர்த்துப் போய், முனை வெல்லும்-போரிற் சயிக்கின்ற, மா மன் - பெரிய அரசனை துரியோதனனது, ஒற்றர் - வேவுகாரர்கள், இது கூற - இவ்வார்த்தையைச்சொல்ல,—மந்தாகினீ மைந்தன் - கங்கையினது புத்திரராகிய பீஷ்மர்,—மகன் மைந்தனுக்கு - (தமது) பௌத்திரனாகிய துரியோதனனுக்கு,—'அறன் காளை உறை நாடு - தருமபுத்திரன் (மறைந்து) வசிக்கின்ற தேசம், உன் ஒற்றர் உணர்தற்கு வருமோ - உனது ஒற்றர்கள் அறியக்கூடுமோ? (அது) மின் ஒற்றும் கார் மழை உண்டு - மின்னல்கள் பொருந்திய மேகங்கள் பெய்கின்ற (மிக்க) மழையுள்ளதாகும்; விளைவு உண்டு - (நல்ல) விளைவுள்ளதாகும்,' என - என்று, தேடும் விரகு-(பாண்டவர்களிருக்கின்ற இடத்தைத்) தேடிக் கண்டறியத்தக்க உபாயத்தை, ஓதினன்-சொன்னார்; (எ - று.)

பிரமனது சாபத்தால் வருணன் குருகுலத்திலே சந்தனுமகாராஜனாய்ப் பிறந்தான். அவனுக்கு முதல்மனைவியான கங்கையினிடத்து வசிஷ்டமுனிவர்சாபத்தால் (அஷ்டவசுக்களுட்) பிரபாஸனென்னும்வஸு பீஷ்மனாகத்தோன்றியதனால், 'மந்தாகினீமைந்தன்' எனப்பட்டான். அதன் விவரம்:—முன்ஒருகால் தேவர்கள்யாவரும் கூடிய பிரமதேவனது சபையிற் சென்று கங்காநதியின் பெண்தெய்வம் வணங்கியபொழுது, அங்குவந்திருந்த வருணன், அவளழகை உற்றுநோக்கிக் காதல்கொண்டான்; கங்கையும் அவன்மீது காதல் கொண்டு எதிர்நோக்கினள்; அதனையறிந்த நான்முகக்கடவுள், வருணனைப் பூமியில் மானுடப்பிறப்பெடுக்கவும், கங்கையை மானுடமகளாய் அவனைச் சிலநாள் மணந்திருக்கவும் சபித்திட்டான்; அங்ஙனமே வருணன் குருகுலத்திற் சந்தனுவாய்ப் பிறந்தான்: கங்கையும் ஒரு மானிட மகளாகி 'யான் எந்தெந்தத் தீச்செயல்செய்யினும் மறுக்கலாகாது' என்னும் நிபந்தனையோடு அவனை மணஞ்செய்து கொண்டாள். இது நிற்க; பிரபாசனென்னும்வசு, தன் மனைவியின்சொல்லைக் கேட்டு, வசிட்டமுனிவனிடமுள்ள காமதேனுவைக்

கொள்ளைகொள்ள எண்ணினன்; மற்றையேழுவசுக்களும் அவனுக்கு உதவிசெய்யவே, எண்மரும் இரவிற் சென்று பசுவைக் கவர்ந்தனர்; அதனை யுணர்ந்த வசிட்டமகாமுனிவன் அஷ்டவசுக்களையும் மானுடசன்ம மெடுக்கவும், அவர்களுள் மனைவிசொற்கேட்ட பிரதானனை பிரபாசனைப் பூமியிற் பலநாள்வாழ்ந்து பெண்ணின்பமற்றிருக்கவும் சாபங்கொடுத்தான்; எட்டுவசுக்களும் சந்தனுவுக்குக் கங்கையின் வயிற்றிற் பிறந்தனர். முதல்பிறந்த ஏழுகுழந்தைகளையும், பிறந்த அப்பொழுதே தாய் கங்காநதியில் எடுத்தெறிந்து விட்டாள்; எட்டாவதுபிள்ளை பிறந்தவுடனே தந்தை 'அக்குழந்தையைக் கொல்லலாகாது' என்று மறுக்க, கங்கை கணவனை விட்டு நீங்கினள்; அவ்வெட்டாவது மகனே இவ்வீடுமன் என அறிக. திருதராட்டிரன் பாண்டு இவர்கட்குத் தந்தையான விசித்திரவீரியனுக்குத் தமைய னாதலால், இவன் கௌரவ பாண்டவர்க்குப் பெரிய பாட்டனாவன். அன்பினாலும் உறவுரிமையாலும் உள்ள ஒற்றுமை நயந் தோன்ற, தம்பியின் மகன்மைந்தனை 'மகன் மைந்தன்' என்றே கூறினார்.

தருமபுத்திரன் அறநெறி சிறிதுந் தவறுதவ னாதலால், அவன் உறையும் நாட்டில் மழையும் விளைவும் உண்டென்றார்; தருமமுடையோர் தங்குமிடத்து மழைவளஞ் செழிப்பது, இயல்பு: "நல்லாரொருவருளரே லவர் பொருட்டா, லெல்லார்க்கும் பெய்யுமழை", "மழையுந், தவமிலாரில்வழியில்லை"- "நிலத்தியல்பு, வான முரைத்து விடும்" என்பன காண்க. நீர்வளம் நிலவளத்துககுக் காரணமாதலால், அம்முறையே 'மழையுண்டு விளைவுண்டு' எனப்பட்டது. விளைவு-நெல்முதலிய தானியங்கள் விளைதல். 'அறன்காளையுறை நாடு உன் ஒற்றருணர்தற்கு வருமோ' என்றதில், நீ அறஞ்சிறிதுமில்லாதவனென்ற குறிப்புத் தொனிக்கும். திருமாலின் திருவடித் தீர்த்தமானது, வானத்திற்பாய்கையில் 'மந்தாகினி' என்றும், பூமியிற்பாய்கையில் 'கங்கை' என்றும், பாதாளத்திற்பாய்கையில் 'போகவதி' என்றும் பெயர்பெறும் என்ப.

முன் - இடமுன். ஒற்றை - துளைக்கருவியாகிய ஒருவாத்தியம். இரு சங்கம்-இரட்டைச் சங்கங்க ளென்றுமாம்; இரண்டு பக்கத்திலும் இரண்டு சங்க மென்க. இனி போரைக்குறிக்கின்ற சங்கமும் வெற்றியைக்குறிக்கின்ற சங்கமும் ஆகிய இரண்டும் விரைந்துஊத என்று உரைப்பாருமுளர். அன்றி, ஒற்றையிருசங்கம்-வெற்றிச்சங்கு மங்கலச்சங்கு கொடைச்சங்கு என்ற மூன்றுவகைச்சங்குகள் என்று உரைப்பர் ஒருசாரார். எதிர்த்து என்பது, விகுதி முதலியன கெட்டு 'எதிர்' என நின்றது; "வரிப்புனை பந்து" என்பதில் 'வரி' என்பது போல, தருமத்தினின்று தவறியவர்க்குத் தாம் நடுவுநிலைமை சிறிதுந்தவறுமல் தக்க தண்டனை செய்து தருமத்தை நக் காத்தலால், யமனுக்கு 'தருமன்' என்று பெயர்; அப்பெயர்ப்பொருளையே 'அறன்' என்று குறித்தார். இனி, மந்தாகினீ மைந்தன் மகன் - வீடுமனது மகனன திருதராட்டிரன்,

தன்மைந்தனுக்கு ஓதினான் என்று உரைத்து, திருதராட்டிரன் துரியோதனனுக்குச் சொன்னது இவ்வுபாய மென்பாரு முளர்.

ஓகாரம் - எதிர்மறை. காளைபோன்றவனைக் காளையென்றது, உவமவாகுபெயர். காளை - இளவெருது; இது-கம்பீரமான தோற்றத்துக்கும், நடைக்கும், வலிமைக்கும்உவமை. 'கார்' என்ற நிறப் பெயர், அதனையுடைய மேகத்துக்குப் பண்பாகுபெயர். 'தேடும் விரகு' என்றஇடத்து, மகரக்குறுக்கம் காண்க. மைந்தனுக்கு ஓதினா னென இயையும். (164)

6.—ஓர் ஒற்றன் விராடநகரத்துநிலைமையை யெடுத்துக்கூறுதல்.

ஒற்றாளிலொருவன்பணிந்தென்று மெவ்வாழ்வுமுண்டாகியே
விற்றானைவெம்போர்விராடன்றன் வளநாடுமேம்பட்டதால்
மற்றாழ்புயக்கீசகன்றானு மொருவண்ணமகள்காரணத்து
இற்றானெனுஞ்சொல்லுமுண்டென்று நிருபற்கெடுத்தோதினான்.

(இ - ள்.) (அப்பொழுது),—ஒற்று ஆளில் ஒருவன்-(தேடிவந்த) ஒற்றர்களுள் ஒருவன்,—பணிந்து - வணங்கி,—'வில் தானை-வில்லை யுடைய சேனையையும், வெம் போர்-(பகைவர்க்குக்) கொடிய போரை யுமுடைய, விராடன்தன் - விராடராசனது, வளம் நாடு ஏ - வளப் பம் பொருந்திய மச்சதேசமொன்றே, என்றுஉம் - எந்நாளைக் காட்டிலும், எ வாழ்வுஉம் உண்டு ஆகி - எல்லாவாழ்வுகளும் உள்ள தாய், மேம்பட்டது - (மற்றையெல்லாநாடுகளினும் இப்பொழுது) மேன்மைப்பட்டிருக்கின்றது; மல் - மற்போரில்வல்ல, தாழ்-(முழங் காலளவும்) நீண்டு தொங்குகின்ற, புயம் - கைகளையுடைய, கீசகன்உம்-கீசகனென்பவனும், ஒரு வண்ணம்மகள் காரணத்து - அலங்காரஞ்செய்கின்ற ஒரு (பணிப்) பெண்ணை விரும்பிய காரணத் தால், இற்றான் - இறந்தான், எனும் சொல்லும்-என்கிற ஒருவார்த் தையும், உண்டு - உளது', என்று—, நிருபற்கு-துரியோதனராஜ னுக்கு, எடுத்து ஓதினான் - எடுத்துச் சொன்னான்; (எ - று.)

மழைவளநிலவளத்தோடு அறம்தவறியகீசகன் கொல்லப்பட்டா னென்று சொல்லப்படுவதையும் ஓரொற்றன் துரியோதனனுக்குத் தெரிவித்தானென்க. கீசகன் - விராடன் மனைவியாகிய சுதேஷ்ணை யின் உடன் பிறந்தவன். கீசகனும்என்றஉம்மை - வீமசேனனைப் போன்ற பெருவீரராலன்றிப் பிறரால் கொல்லமுடியாத அக்கீசகனது பலவாயிரம் யானைபலங்கொண்ட வலிமையின் உயர்வைத் தெரி வித்து நின்றது. வண்ணமகள் - ஒப்பனைசெய்பவள். ஒருவண்ண மகள் காரணத்துக் கீசகன் இற்றா னென்ற செய்தியை எடுத்துக் கூறியது, அங்கு வீமன் இருத்தல்கூடு மென்று குறிப்பித்தற்கு.

எவ்வாழ்வும், எகரவினா - எஞ்சாமைப்பொருளை யுணர்த்திற்று. வாழ்வுகள் - ராஜாங்கம், மக்கள், சுற்றம், பொன், மணி, நெல், வாகனம், அடிமை என்னும் அஷ்டைசுவரியங்கள்; உம்மை-முற்றுப்

பொருளது. பிரிநிலையேகாரம், பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. வில் - வேல் வாள் முதலிய மற்றை ஆயுதங்கட்கும் உபலக்ஷணம். வளம்-நிலவளம் நீர்வளம் முதலியன. கைகள் முழங்காலளவும் நீண்டிருத்தல், உத்தமவிலக்கணம். (165)

7.—விராடநகரத்து நிரைகவர்வதன்மூலம் பாண்டவரைப்பற்றி யறியலாமென்று கர்ணன் கூறுதல்.

வண்டார்விராடன்றன்வளநாடு தண்டான்மலைந்தேதொறுக்
கொண்டாலவன்சூழலிற்சூழும் வினயங்குறிப்போரிருப்பு
உண்டாகினிரைமீளுமின்றாகின் மீளாதென்னுட்கோளிதென்று
எண்டாழுமிதயத்துநிருபற்கு உரைத்தானிரவிமைந்தனே.

(இ - ள்.) (அதுகேட்டு),—இரவி மைந்தன் - சூரியபுத்திரனாகிய கர்ணன்,—'வள் தார் விராடன்தன்-வளமான (செங்கழுநீர்) மாலையையுடைய விராடராசனது, வளம் நாடு - வளப்பம்பொருந்திய நாட்டை, தண்டால் - (நமது) சேனைகளைக்கொண்டு, மலைந்து-போர் செய்து, தொறு - (அவனது) பசுக்கூட்டங்களை, கொண்டால்-(நாம்) கவர்ந்து ஓட்டிக்கொண்டு வந்தால், அவன் சூழலில் - அவனது நாட்டில், சூழும் வினயம் குறிப்போர் இருப்பு - பொருந்திய வணக்கத்தைக் காட்டுகின்றவர்களான பாண்டவர்கள் அங்கு இருத்தல், உண்டு ஆகில்-உள்ளதாகுமானால், நிரை மீளும் - (நாம் கவர்ந்த) பசுக்கூட்டம் மீட்கப்படும்: இன்று ஆகில் - (அவர்களிருப்பு) இல்லையானால், மீளாது - (அது) மீட்கப்படாது; என் உள் கோள் இது - என் மனத்திற் பொருந்திய எண்ணம் இதுவாகும்,' என்று—, தாழும் எண் இதயத்து நிருபற்கு உரைத்தான் - இழிந்த எண்ணங்களுள்ள மனத்தையுடைய துரியோதனராசனுக்குச் சொன்னான்; (எ - று.)

மகாபலசாலியாய்ச் சேனைத்தலைவனாயிருந்த கீசகனும் தம்பிமாரோடு இறந்துபோனதனால், அங்குப் பாண்டவர்களிருந்தாலொழிய நிரை மீளாதென்று, பாண்டவர்கள் அங்கு இருத்தலையும் இராமையையும் கண்டுபிடித்தற்கு உபாயங்கூறினான் கர்ணனென்க.

தார்க்கு வண்மை - மிக்க வாசனை வீசுதலும், தேன் மழைபொழிதலும். சூழும் வினயங்குறிப்போர் - ஆராய்ந்துசெய்யுந்தந்திரத்தைக் கருதியுள்ளவரெனினுமாம்; இனி, சூழும் வில் நயம் குறிப்போர் எனப் பிரித்து - வளைந்த வில்லின் வித்தையில் வல்லவர் எனினும்பொருந்தும். எண்தாழும் இதயம் - ஆலோசனையில் அழுந்திக்கிடக்கின்ற மனமுமாம். கோள்-கொள்ளப்பட்டது; எண்ணம். இரவி = ரவி. (166)

8.—விராடநகரில் தெற்குப்பக்கத்து நிரைகோடல்.

தக்கோர்தகுஞ்சொற்கள்கேளாத துரியோதனன்சொல்லினன்
மிக்கோர்மிலைச்சுஞ்செழுந்தாம விறல்வெட்சிமிலைதோளினன்

திக்கோதையெழவிம்மமுரசங்க ளரசானதிரிகர்த்தர்கோன்
அக்குரோணிபடையோடுபோயா னடித்தானவன்சார்பிலே.

(இ - ள்.) தக்கோர் தரும் சொற்கள் கேளாத - பெரியோர்களது தக்க நல்வார்த்தைகளைக் கேட்டு அவற்றின்படி நடத்தலில்லாத, துரியோதனன்—, சொல்லினான் - கட்டளையிட்டான்; (அதனால்), அரசு ஆன திரிகர்த்தர் கோன் - (பல அரசர்க்குத்) தலைவனான திரிகர்த்தராஜன்,—மிக்கோர் மிலைச்சும்-மேலான போர்வீரர் அணிகின்ற, செழு - செழுமையான, விறல் - வலிமையைக் குறிக்கின்ற, வெட்சி தாமம் - வெட்சிப் பூமாலையை, மிலை - தரித்த, தோளினான் - தோள்களையுடையவனாய்,—திக்கு ஓதை எழ - திக்குக்களிலெல்லாம் எதிரொலி உண்டாம்படி, முரசங்கள் விம்ம - பேரிகை வாத்தியங்கள் முழங்க, அக்குரோணி படையோடு - ஓர் அக்ஷௌஹிணி சேனையுடனே, அவன் சார்பிலே - அவ்விராடனது நாட்டினிடத்தே, (தெற்குப் பக்கத்தே), போய்—, ஆன் அடித்தான் - பசுக்கூட்டங்களைக் கவர்ந்தோட்டினான்; (எ - று.)

துரியோதநன் - (பகைவர்க்குக்) கொடிய போரையுடையவன். துரியோதனன் சொல்லினான்-துரியோதனனது கட்டளைச்சொல்லினாலென்றுமாம். வெட்சியென்னும் மரத்தின்பெயர், அதன்மலர்க்கு முதலாகுபெயராம். வெட்சி - பகைநிரைகவரச்செல்லும் வீரர் அணியும் மாலை. இமயமலைக்கும் விந்தியமலைக்கும் இடையிலுள்ளதான ஆர்யாவர்த்தமென்னும் புண்யபூமிக்கு வடமேற்றிசையிலுள்ளது திரிகர்த்த தேய மென்பர். இத்தேசத்து அரசன் - சுசர்மா. அக்குரோணி - வடமொழிச் சிதைவு; அது - தேர் இருபத்தோராயிரத் தெண்ணூற்றெழுபது, யானை இருபத்தோராயிரத் தெண்ணூற்றெழுபது, குதிரை அறுபத்தையாயிரத்து நூற்றுப்பத்து, காலாள் லக்ஷத்தொன்பதினாயிரத்து முந்நூற்றைம்பது; ஆக - இரண்டு லக்ஷத்துப் பதினெண்ணாயிரத்தெழுநூறு கொண்டது. (167)

9.—பகைவர் நிரைகவர்ந்ததை நிரைகாவலர் விராடனுக்குக் கூறுதல்.

கரைகாண வரிதானகடலொத்த வெஞ்சேனைகைசூழவும்
தரைகாவல்பெறுதோளினாண்மைப்பெ ருங்கேளிர்தற்சூழவும்
விரைகாலுமலரோடையெனுமாறி ருக்கும்விராடற்குநல்
நிரைகாவனின்றோர்பணிந்தோதினார்தெவ்வர் நிரைகொண்டதே.

(இ - ள்.) (உடனே),—நல் நிரை - நல்ல பசுக்கூட்டங்களுக்கு, காவல் - காவலாக, நின்றோர் - நின்ற இடையர்கள்,—கரை காண அரிது ஆன-கரையைக்காணுவதற்கு அரியதாகிய, கடல் - கடலை, ஒத்த-போன்ற, வெம் சேனை - கொடிய சேனை, கை சூழவும் - (தன் பக்கங்களிற்) சூழ்ந்து நிற்கவும், தரை காவல் பெறு - பூமியைக் காக்குந்தொழிலைப் பெற்ற, தோளின் ஆண்மை - புஜபலத்தாலாகிய வீரத்தன்மையையுடைய, பெருங்கேளிர் - சிறந்த உறவினர்களுப்

செனேகிதர்களும், தன் சூழஉம் - தன்னைச்சூழ்ந்திருக்கவும், விரை காலும் மலர் ஓடை எனும் ஆறு - வாசனை வீசுகின்ற மலர்களை யுடைய நீரோடை யென்று உவமைகூறும்படி, இருக்கும்-(தெளிவும் குளிர்ச்சியுமுடையவனாய்) அரசுவீற்றிருக்கின்ற, விராடற்கு - விராடராஜனுக்கு,—தெவ்வர் - பகைவர்கள் [திரிகர்த்தன் முதலியோர்], நிரை கொண்டது - பசுக்களைக் கவர்ந்துசென்ற செய்தியை, பணிந்து ஓதினர் - வணங்கிச் சொன்னார்கள்; (எ - று.)

குறைகூறும் குடிகள்பால் முகமலர்ச்சியையும் தண்ணளியையும் மாறுமலுடையவ னென்பது, 'விரைகாலுமலரோடையெனுமா றிருக்கும் விராடன்' என்பதன் கருத்து; உருவகவணி. 'மலரோடை' என்றதனால் அவனதுசேனையுங்கேளிரும் அவனைப் பிரியாதுநின்று அவனுக்கு நேரும்இன்ப துன்பங்களை அவனோடொக்கஅனுபவிக்கும்பேரன்புடையவரென்பதும் தோன்றும். 'இரட்டுறமொழிதல்' என்ற உத்தியால், 'கேளிர்' என்ற சொல்லுக்கு - உறவினரும் நண்பருமென இருபொருள் ஒருங்கு கொள்ளப்பட்டது. சேனைக்குக் கடல்ஒப்பு - மிக்கபரப்புக்கும் ஆரவாரத்துக்கும், அச்சந் தருதற்கும், அணியணியாக வருதற்கு மென்க. கை - பக்கம்; இனி, உபசர்க்கமாகவுங் கொள்ளலாம். தமது புயவலியாலும் மனவலியாலும் பகைவரைவென்று அரசாள்பவ ரென்பது விளங்க, 'தரைகாவல் பெறு தோளிணைமைப் பெருங்கேளிர்' என்றார். ஓடை - நீரோடுமிடம். (168)

10.—அதுகேட்ட விராடன் சேனையைப் போர்க்குச் சித்தப்படுத்துதல்.

செருமிக்கபடையோடுசதியாக மதியாதுதிரிகத்தர்கோன்
நிருமிக்கவொட்டாதவென்பூமி தனில்வந்துநிரைகொள்வதே
பருமிக்கமதயானைதேர்வாசி யாளின்னபண்செய்யுமென்று
உருமிக்கமுகில்போலுரைத்தானெ ரக்குரோணியுளதானையான்,

(இ - ள்.) (அதுகேட்டு),—ஓர் அக்குரோணி உள தானையான் - ஓர் அக்ஷௌஹிணியென்னுந் தொகையுள்ள சேனையை யுடையவனான விராடராஜன்,-(தன்சேனைத்தலைவர்களைநோக்கி), 'திரிகத்தர் கோன் - திரிகர்த்தராசன், மதியாது-(நம்மிடத்துச் சிறிதும்) மதிப்புக் கொள்ளாமல் [மிகவும் அலக்ஷ்யமாய்], செரு மிக்க படையோடு- போர்த்தொழிலில் மிக்க (தனது) சேனையுடனே, நிருமிக்க ஒட்டாத என் பூமிதனில்-(வேறுயாவரும்) நியமிக்கவொண்ணாத (காவலையுடைய) எனது நாட்டில், சதி ஆக-வஞ்சனையாக, வந்து—, நிரை கொள்வதுஏ - பசுக்களைக் கவர்ந்து கொண்டு போவதா? (அந்நிரையை மீட்குமாறு நீங்கள்), பரு மிக்க மதம் யானை - பருத் துள்ளவையும் மிக்க மதத்தையுடையவையுமான யானைகளும், தேர் - தேர்களும், வாசி-குதிரைகளும், ஆள்-காலாள்களும், இன்ன- என்னும் இச்சதுரங்கசேனைகளையும், பண் செய்யும்-அணிவகுத்துப் போர்க்குச் சித்தஞ்செய்யுங்கள்,' என்று—,உரும் மிக்க முகில் போல்-இடிமிகுந்தமேகம்போல, உரைத்தான் - சொன்னான்; (எ-று.)

இது முதற் பதினன்கு கவிகள் - தென்புறத்து நிரைமீட்சி கூறு கின்றார். தான் அறியாதபடி திரிகர்த்தராஜன் வந்து பசுக்களைக் கவர்ந்தமையால் சினந்து, பெருங்குரலுடன், தன் சதுரங்கசேனைகளைப் போர்க்குச் சித்தஞ்செய்யுமாறு விராடராஜன் கூறினனென்க. நிருமிக்க வொட்டாத பூமி - (எவராலும் இங்ஙனம் பிற இடங்களில்) உண்டாக்கமுடியாத (வளங்களையுடைய) நாடுஎன்றுமாம்.

பருமிக்க-பருமை மிகுந்தவென்றுமாம்; வியங்கோள் வினைமுற்றுக் கொண்டு, மதயானைகளை அலங்கரிக்க வென்றலுமாம்; பருமம் - யானைமேற்றவிசு: பருமித்தல்-தவிசிட்டு அலங்கரித்தல். பண்செய்தல்-அலங்காரஞ் செய்தலுமாம். 'ஆள்' என்ற சொல் உயர்திணையாயினும், யானை தேர் வாசி என்ற மூன்று அஃறிணைச்சொற்களோடு சேர்த்து நிறுத்தப்பட்டதனல், மிகுதிபற்றி 'இன்ன' என்ற அஃறிணைமுடிபைக் கொண்டது. இனி, 'ஆள்' என்றது - காலாட்சேனையையுணர்த்துவதெனக்கொண்டு அதனை அஃறிணையின்பாற் படுத்துதலு மொன்று. (169)

11.—விராடன் தன்சேனையுடனே திரிகர்த்தன்சேனையை நெருங்குதல்.

ஒண்டூளிவானம்புதைக்கப்பல் லியசாலமொலிபட்டிடத்
திண்டூசியணியாகநிரைகொண்ட வெஞ்சேனைசென்றெய்தினன்
ஞெண்டூரும்வயல்தோறும்வளைநித் திலஞ்சிந்திநிலவூரவே
வண்டூதமலருந்தடம்பொய்கை சூழ்மச்சவளநாடனே.

(இ - ள்.) ஞெண்டு ஊரும் - (நீர்வளத்தால்) நண்டுகள் ஊர்ந்து செல்லப்பெற்ற, வயல்தோறும் - கழனிகளிலெல்லாம், வளை - சங்குகள், நித்திலம் சிந்தி - முத்துக்களைப் பெற்றதனல், நில ஊரவே - சந்திரகாந்திபோன்ற வெள்ளொளி பரவவே, (அதனல்), வண்டு ஊத-வண்டுகள் வந்து ஊதும்படி, மலரும்-(அரும்புகள்) மலரப்பெற்ற, தட பொய்கை - பெரிய தடாகங்கள், சூழ் - சூழ்ந்த, மச்சம் வளம் நாடன் - வளமுள்ள மச்சமென்னும் நாட்டையுடைய வனான விராடராஜன்,—ஒள் தூளி—(சேனைகள் செல்வதனல் எழுப்பப்பட்ட) ஒள்ளிய [மிகுதியான] புழுதி, வானம் புதைக்க-ஆகாயத்தை மறைக்கவும், பல் இயம் சாலம் ஒலி பட்டிட - பலவகைவாத்தியங்களின் கூட்டம் ஒலிசெய்யவும், திண் தூசி அணி ஆக - வலிய சேனை அணிவகுக்கப்பட்டுச் செல்லவும், சென்று - போய், நிரை கொண்ட வெம் சேனை - பசுக்களைக் கொண்டுபோன கொடிய திரிகர்த்தன் சேனையை, [முறையே முன்] எய்தினன் - சந்தித்தான்;

கொட்டுவனவும் ஊதுவனவும் எழுப்புவனவுமாகிய தோற்கருவி துளைக்கருவி நரப்புக்கருவி கஞ்சக்கருவி யென்பன வெல்லாம் அடங்க, 'பல்லியசாலம்' என்றார். தூசி - முந்துற்றுப் பொருபடை; முன்னணிச்சேனை. வயல்களிற் சங்குகளும் முத்துக்களும் வீசுகின்ற வெண்மையான காந்தியை நிலா என்று மயங்கி ஆம்பல் முதலிய சில நீர்ப்பூக்கள் மலரு மென மயக்கவணியாகக் கருத்துக்கொள்க, சங்கு

முதலியவற்றினின்று முத்துப்பிறக்கு மென்பதை, "தந்தி வராக மருப் பிப்பி பூகந்தழைகதலி, நந்து சஞ்சல மீன்றலை கொக்குநளின மின்னார், கந்தரஞ்சாலி கழை கன்ன லாவின் பல் கட்செவிகா, ரிந்துவுடும்பு கரா முத்தமீனு மிருபதுமே" என்பதனாலும் அறிக. நிலவளத்துக்குக் காரணமான நீர்வளமிகுதியால் எங்கும் பலவகை மீன்கள் மலிந்திருத்தல் பற்றி, மத்ஸ்யதேச மென்று அந்நாட்டுக்குப் பெயர்வந்தது போலும்; அதற்கு ஏற்பவே, பின்னிரண்டடியில் நீர்வளச்சிறப்பே கூறப்பட்டது.

நண்டு என்பதன் போலியாகிய ஞண்டு என்பது - இங்கு மோனைப் பொருத்தம்நோக்கி ஞெண்டெனத் திரிந்து வந்தது. பொய்கை-மானிடராக்காத நீர்நிலை; ஸரஸ். மச்சம் = மத்ஸ்யம். மலரும் பொய்கை - பெயரெச்சம், இடப்பெயர்கொண்டது. வளை - வலம்புரி யாகவாயினும் இடம்புரியாகவாயினும் உள்ளே வளைவுபெற்றுள்ள தென ஏதுப்பெயர். (170)

12.—அருச்சுனனொழிந்த பாண்டவர்நால்வரும் விராடனுடன் செல்லுதலும், திரிகர்த்தன்சேனை புறங்கொடுத்தலும்.

உட்பேடியாய்வைகும்விற்காளையல்லாதவொருநால்வரும்
நட்பேறுபூபாலனுடனேகினார்போர்நலங்காணவே
கொட்பேறிநிரைகொண்டவெஞ்சேனை யுஞ்செல்கொடுஞ்சேனையும்
பெட்பேறியமர்செய்யமுன்னிட்ட குருசேனைபின்னிட்டதே.

(இ - ள்.) (அப்பொழுது),—பேடி ஆய் - (ப்ருஹந்நளையென் னும்) நபும்ஸகவடிவமாய், உள் - உள்ளே [உத்தரையினது கன்னி மாடத்தில்], வைகும் - தங்கியிருக்கிற, வில் காளை அல்லாத - விற்போரில்வல்ல அருச்சுன னொழிந்த, ஒரு நால்வர்உம் - (மற்றை யுதிட்டிரன் பீமன் நகுலன் சகதேவன் என்னும்) நான்குபேரும், போர் நலம் காண - யுத்தத்தின் சிறப்பைப் பார்ப்பதற்காக, நட்பு ஏறு பூபாலனுடன் - (தம்மிடத்துச்) சினேகம் மிகுந்த விராடராச னுடனே, ஏகினார் - சென்றார்கள்; (பின்பு),—கொட்பு ஏறி - வளைத் துக்கொண்டு, நிரை கொண்ட - பசுக்களைக் கவர்ந்த, வெம் சேனைஉம்-கொடிய (திரிகர்த்த) சேனையும், செல் கொடுஞ் சேனைஉம்- (அதனை அழித்து நிரைமீட்கச்) சென்ற பயங்கரமான (விராட) சேனையும், பெட்பு ஏறி - (தாம் தாம் வெற்றிபெறவேண்டு மென்னும்) விருப்பம் மிகுந்து, அமர் செய்ய - (ஒன்றோடொன்று) போர்செய்யாநிற்க, — (அப்போரில்),—முன்னிட்ட குரு சேனை - முன்னேவந்த கௌரவசேனை, பின்னிட்டது - முதுகுகாட்டி ஓடியது [தோற்றது]; (எ - று.)

குருஎன்பவன், சந்திரவமிசத்துப் பேர்பெற்ற ஓர் அரசன்; இவனால் அக்குலம் குருகுலமென்றும், அந்நாடு குருக்ஷேத்திர மென்றும், அச்சந்ததியார் கௌரவரென்றும் பெயர்பெற்றவாறு காண்க. இங்கு, அவன் வமிசத்துத்தோன்றிய துரியோதனனுடையது

சேனை 'குருசேனை' எனப்பட்டது. 'முன்னிட்ட குருசேனை பின்னிட்டது' - தொடைமுரண்.உள் வைகும் என இயையும். பேடி - பெண்ணுறுப்பு மிக்கு ஆணுறுப்புக் குறைந்த நபும்ஸகம்; ஆணுறுப்புமிக்குப் பெண்ணுறுப்புக் குறைந்த நபும்சகம், அலி யெனப்படும்; 'பேடு' என்பது, இவ்விருவகைக்கும் பொதுப்பெயர். கொட்புஏறி - மாறுபாடு மிக்கு எனினுமாம். பூபாலன் - பூமியைக் காப்பவன்; வடசொல். பெட்பேறுதல் - நான்முன்னே நான் முன்னே யென்று போர்விருப்பங்கொண்டு புறப்படுதல்; "போரெனிற்புகலும் புனைகழன்மறவர்" என்றார் பிறரும். (171)

13.—திரிகர்த்தராசன் விராடராசன்மேல் அம்புமழைபொழிதல்.

மெய்க்கொண்டபுண்ணோடுதன்சேனை நில்லாமல்வென்னிட்டபின்
கைக்கொண்டநிரையைக்கடத்திப் பொலம்பொற்கழற்காலினான்
செய்க்கொண்டகழுநீரலங்கற்கரந்தைத்திருத்தாமன்மேன்
மைக்கொண்டலெனவில்வளைத்தாறுபத்தம்புமழைசிந்தினான்.

(இ - ள்.) பொலம் பொன் கழல் காலினான் - அழகிய பொன்மயமான வீரக்கழலைத் தரித்த காலையுடையவனான திரிகர்த்தன்,—தன் சேனை—, மெய் கொண்ட புண்ணோடு - உடம்புமுழுவதும் ஆயுதம் பட்ட விரணத்துடனே, நில்லாமல் - எதிர்நிற்கமாட்டாமல், வென் இட்டபின் - முதுகு கொடுத்து ஓடியபின்பு, — கைக்கொண்ட நிரையை - (தான்) கவர்ந்து கொண்ட பசுக்கூட்டத்தை, கடத்தி - (அப்பாற்) செல்லவிட்டு,—மை கொண்டல் என - கரியமேகம்போல, வில் வளைத்து-வில்லை வளைத்து (நாணேற்றி),—செய் கொண்ட கழுநீர் அலங்கல் - வயல்களிலே தோன்றிய செங்கழுநீர் மலர்களாலாகிய மாலையையும், திரு கரந்தை தாமன்மேல் - அழகிய கரந்தைப் பூமாலையையுமுடையவனான விராடன்மேல், ஆறு பத்து அம்பு - அறுபது பாணங்களை, மழை சிந்தினான் - மழைபோலப் பொழிந்தான்; (எ-று.)

அம்புதொடுத்தற்கு மழைபொழிதலும், வில்லுக்கு இந்திரதனுசும், திரிகர்த்தனுக்கு மேகமும் உவமை. செங்கழுநீர்மாலை - விராடனுக்கு உரிய அடையாளப்பூமாலை. கரந்தை - ஓர்செடி; இப்பூமாலை, பகைவர்கவர்ந்து ஓட்டியநிரையை மீட்பவர் தரிப்பது. புண்ணோடு - மூன்றனுருபு, அடைமொழிப்பொருளது. மைக்கொண்டல் - காளமேகம். கொண்டல் - நீர்கொண்டமேகம். வயலை 'செய்' என்பது திசைச்சொல். கழனிகளிற் செங்கழுநீர் மலர்கின்றதென நீர்வளச்சிறப்புக் கூறியவாறும். (172)

14.—விராடன் அம்புசெலுத்தித் திரிகர்த்தனைத் தேர்முதலியன அழித்தல்.

மாமச்சவுடல்புன்புலான்மாறி வண்காவிமண நாறுமக்
கோமச்சவளநாடனுங்கொற்றவரிவிற்குனித்தைந்துசெந்
தாமச்சரங்கொண்டுதேர்பாகுகொடிவாசிதனுவுந்து ணித்து
ஆமச்சமுறமற்றவன்கோலமார்பத்துமம்பேவினான்.

(இ - ள்.) மா மச்சம் உடல் - பெரிய மீன்களின் உடம்பு, புல் புலால் மாறி - (இயல்பிலே அமைந்த) இழிவான புலால்நாற்றம் நீங்கி, வள் காவி மணம் நாறும் - வளப்பமுள்ள நீலோற்பலமலர்களின் சேர்க்கையால் அவ்வாசனை வீசப்பெற்ற, அ கோ மச்சம் வளம் நாடன்உம் - அந்தச் சிறந்த வளம் மிக்க மச்சதேசத்தின் அரசனாகிய விராடனும், —கொற்றம் வரி வில் குனித்து-வெற்றியைத் தரவல்ல கட்டமைந்த வில்லை வளைத்து, செம் தாமம் ஐந்து சரம் கொண்டு - (பகைவர் இரத்தந் தோய்தலாற்) சிவந்த ஒளியையுடைய ஐந்து அம்புகளை எய்து அவற்றால், தேர் பாகு கொடி வாசி தனுஉம் துணித்து-(திரிகர்த்தராஜனுடைய) தேர் சாரதி துவசம் தேர்க் குதிரைகள் வில் என்னும் ஐந்தையும் துண்டுபடுத்தி,—மற்று - பின்னும், ஆம் அச்சம் உற - மிக்க பயம் உண்டாம்படி, அவன் கோலம் மார்பத்துஉம் - அவனது அழகிய மார்பிலும், அம்பு ஏவினான் - வேறு பாணங்களைப் பிரயோகித்தான்; (எ - று.)

திரிகர்த்தன் பொழிந்த பாணவர்ஷத்திற்கு மாறாக, விராடன் அம்பெய்து அவனது தேர் முதலியவற்றை யழித்தனனென்க. நீலோற்பலமலர்கள் நிறைந்த வயல்களி லுலாவுகின்ற மீன்கள் அம் மலர்களின் சேர்க்கையால் தமது புலால்நாற்றம் நீங்கி, 'பூவோடுகூடி நாரும் மணம் பெற்றது' என்றாற்போல அம்மலர்களின் மணம் நாறு மென்றது, பிறிதின்குணம்பெறலணி. தாமச்சரம் - வரிசையாய் ஒரு தொடையிலே எய்தசரங்களென்றுமாம்: பாகு = பாகன்: ஆகுபெயர்.()

15.—திரிகர்த்தன் விராடனைத் தேரிற் கட்டுதல்.

தனைத்தேரழித்தோனைநிரைகொண்டு போகின்றதனுவீரனும்
துணைத்தேரும்வேறொன்றுமேல்கொண்டுநாலைந்துதொடையேவியே
வினைத்தேரும்வயமாவும்வெம்பாகும் விழவெய்துவின்னாணினான்
முனைத்தேர்முகத்திற்பிணித்தா னவன்சேனைமுகமாறவே.

(இ - ள்.) நிரை கொண்டு போகின்ற - பசுக்களைக் கவர்ந்து கொண்டு போகின்ற, தனு வீரன்உம் - விற்போரில்வல்ல வீரனாகிய திரிகர்த்தனும், துணை வேறு ஒன்று தேரும் மேல்கொண்டு-விரைந்து செல்லுதலையுடைய வேறொருதேரில் ஏறிக்கொண்டு,—(விராடனது) வினை தேர்உம் - போர்த் தொழிலுக்கு உரிய இரதமும், (அத்தேரிற் பூட்டிய), வயம் மாஉம் - வெற்றியையுடைய குதிரைகளும், வெம் பாகு உம் - கொடிய [வல்லமையுள்ள] சாரதியும், விழ - கீழே விழுந்து அழியும்படி, நால்ஐந்து தொடை ஏவி எய்து - இருபது அம்புகளை வில்லில்தொடுத்துப் பிரயோகித்து,—தனை தேர் அழித்தோனை - (கீழ்த்) தன்னைத் தேரழியும்படி செய்தவனான அவ்விராடராசனை, அவன் சேனை முகம் மாற - அவனதுசேனை முகம்திரும்பும்படி [முதுகு காட்டும்படி], வில் நாணினால் - வில்லினது நாணியினால், முனை - போர்க்களத்தில், தேர் முகத்தில் - (தனது) தேரின் முன்னிடத்தில் [தேர்க்காலில்], பிணித்தான் - கட்டினான்; (எ - று.)

நாலைந்து தொடை - சிலதொடை என்றலுமாம், முகம் மாற - முகம் ஒளியிழக்க என்றலுமாம். வினைத் தேர் - சித்திரவேலைத்திற மமைந்த தேருமாம். (174)

வேறு.

16.—கங்கபட்டனது தூண்டுதலாற் பலாயனன் போர்க்கு எழுதல்.

திண்டிறற்சிலைவிராடனைத் தேரொடும்பிணித்துக்
கொண்டுபோதலுங் குருகுலக்கோமகமுனிவன்
கண்டுதன்றிருத்தம்பியைக்கடைக்கணித்தருள
மண்டுதீயெனவெழுந்தனன்மடைத்தொழில்வல்லான்.

(இ - ள்.) (இவ்வாறு திரிகர்த்தராஜன்), திண் திறல் சிலை - மிக்க வலிமையுள்ள வில்லையுடைய, விராடனை—, தேரொடும் பிணித்து-(தன்) தேருடன் சேர்த்துக்கட்டி, கொண்டுபோதலும் - கொண்டுபோனவளவில், —குரு குலம் கோமகன் முனிவன் - (கங்கபட்டனென்னும் பெயரோடு) முனிவேடங்கொண்டுகரந்துறை கின்ற குருகுலத்தில்தோன்றிய சிறந்த அரசனான யுதிஷ்டிரன், கண்டு - (அதனைப்) பார்த்து, தன் திரு தம்பியை - தனது சிறந்த தம்பியாகிய (பலாயனனென்னும்பெயர்பூண்ட) பீமசேனனை, கடைக் கணித்தருள - அருளொடுகடைக்கண்ணாற் பார்த்து (விராடனை விடு விக்கவேண்டுமென்று) குறிப்பிக்க,—மடை தொழில் வல்லான் - உணவு சமைத்தற்றொழிலில் வல்லவனான அப்பலாயனன், மண்டு தீ என - மூண்டெரிகின்ற நெருப்புப்போல, எழுந்தனன்-(போர்செய் தற்குக்) கொதித்தெழுந்தான்; (எ - று.)

இதனால் பாண்டவரது நன்றியறிவுடைமையும், தமையனார் கட்டளையை எதிர்பார்த்து அதனைக்கடவாதுநிற்கும் அத்தம்பியரது தன்மையும் நன்கு விளங்கும். கோமகமுனிவன் - ராஜரிஷி யென்ற வாறுமாம். திரு-தைரியலட்சுமியுமாம். மடைத்தொழில்-உணவுக்கு உரியதொழில்; எனவே, சமையலாயிற்று.

இதுமுதல் ஐம்பத்துநான்கு கவிகள் - பெரும்பாலும் முதற் சீரும் ஈற்றுச்சீரும் மாச்சீர்களும், நடுச்சீர்மூன்றும் விளச்சீர்களு மாகிய நெடிலடி நான்குகொண்ட கலிநிலைத்துறைகள். (175)

17.—பலாயனன் பொருது திரிகர்த்தனைப் பற்றுதல்.

உகத்தினீறுதோறோதையோடூதையாந்தாதை
நகத்தினுலுயர்நகங்களை நறுக்குமாபோலத்
திகத்தபூபதிதேரினைவேறொருதேரால்
தகர்த்துவில்லொடுமகப்படுத்தினனவன்றனையும்.

(இ - ள்.) (எழுந்த பலாயனன்),—தாதை ஆம் ஊதை - (தனது) தந்தையாகிய வாயு, உகத்தின் ஈறு தோறு - யுகமுடிவு [கற்பாந்த காலம்] தோறும், ஓதையோடு - பேரொலியுடனே, நகத்தினால் -

(பெரிய) மலைகளால், உயர் நகங்களை - உயர்ந்த மலைகளை, நறுக்கும் ஆ போல-நொருக்கும் விதம்போல,-திகத்த பூபதி-திரிகர்த்த தேசத்தரசனது, தேரினை—, வேறு ஒரு தேரால்—,தகர்த்து - நொருக்கி, அவன் தனைஉம் - அத்திரிகர்த்தனையும், வில்லொடுஉம் - வில்லுடனே, அகப்படுத்தினன் - அகப்படச்செய்தான் [வில்லுங் கையுமாய்த் திரிகர்த்தனைப் பிடித்துக்கொண்டா னென்றபடி];

வீமனுக்கு வாயுவும், தேர்க்கு மலையும் உவமை. தந்தையே மைந்தனுகின்ற னென்னும் வேதவழக்குப்பற்றி வீமனுக்கு வாயுவை உவமை கூறினார். "தந்தையரொப்பர்மக்கள்" என்றார் தொல்காப் பியனாரும். கற்பாந்தகாலத்திற் பெருங்காற்று எழுந்து வீசி உலகங் களை யழிக்கு மென்க. (176)

18.—பலாயனன் விராடனை மீட்டு அவனது தேர்க்காலில் திரிகர்த்தனைக் கட்டுதல்.

வீரியந்தனக்கொருவனும் விராடனையொருபொன்
தேரிலேறுகென்றேற்றியத் தேரினிற்றிகத்தன்
சோரிபாய்தடந்தோள்களை வடத்தினுற்றுவக்கி
மூரியேறெனமீண்டனன் முறிந்ததச்சேனை.

(இ - ள்.) (இவ்வாறு அகப்படுத்தி),—வீரியந்தனக்கு ஒருவன் ஆம் விராடனை - வீரத்தன்மையில் ஒப்பில்லாதவனுகிய விராட ராஜனை, ஒரு பொன் தேரில் ஏறுக என்று -'பொன்மயமான வேறொரு தேரிலே ஏறுவாயாக' என்று சொல்லி, ஏற்றி - (கட்டவிழ்த்து) ஏறவிட்டு,—அ தேரினில் - அந்தத்தேரிலே, திகத்தன்-திரிகர்த்த ராசனது, சோரி பாய் தடதோள்களை - இரத்தம் பெருகுகின்ற பெரிய புஜங்களை, வடத்தினுல் துவக்கி - (விராடனைக் கட்டிய) கயிற்றினுலேயே கட்டிவிட்டு,—மூரி ஏறு என - வலிமையுள்ள விருஷபம் போல [கம்பீரமாக], மீண்டனன் - (பலாயனன்) திரும்பி வந்தான்; (இதுசெய்யவே),—அ சேனை - அந்தத்திரிகர்த்தசேனை, முறிந்தது - அழிந்து போயிற்று; (எ - று.)—ஏறுகென்று வியங் கோளீற்று அகரம் தொகுத்தல். (177)

19.—விராடன் பலாயனனுக்கு நன்றியறிவு கூறல்.

பொருமுகத்தினிற்பகைவனைப் புயமுறப்பிணித்து
வெருமுகத்தினில்வீடுகொள் வீமனை விராடன்
செருமுகத்தினிலெனக்குநீ செய்தபேருதவிக்கு
ஒருமுகத்தினுமில்லைகைம் மாறெனவுரைத்தான்.

(இ - ள்.) (இவ்வாறு), பொரு முகத்தினில் - போர்செய்கின்ற களத்திலே, பகைவனை - பகைவனுகிய திரிகர்த்தனை, புயம் உற பிணித்து - தோள்களை அழுந்தக் கட்டிவிட்டு, வெரு முகத்தினில் - (யாவரும்) அஞ்சத்தக்க தோற்றத்துடனே, வீடு கொள் - திரும்பி வருகின்ற, வீமனை - வீமசேனனை நோக்கி, விராடன்—, 'செரு

முகத்தினில் - யுத்தகளத்தில், எனக்கு நீ செய்த—, பேர் உதவிக்கு - இந்த மகோபகாரத்திற்கு, கைம்மாறு - (யான் செய்யும்) பிரதியுபகாரம், ஒருமுகத்தினும் - ஒருவகையிலும், இல்லை—,' என உரைத்தான் - என்று சொன்னான்; (எ - று.)

காலத்திற் செய்த நன்றி ஞாலத்தினும் மிகப்பெரிய தாதலால், நான் எந்த உபகாரஞ் செய்தபோதிலும் நீ செய்த பெரிய உபகாரத்துக்கு ஈடாகாதென்றபடி. பலாயனன் செய்த உபகாரம்—தன்னை மாற்றானிடத்தினின்று விடுவித்து, மாற்றானைத் தன்தேர்க்காலிற் கட்டி அகப்படுத்தியது. வீடுகொள் - தன்னை விடுவித்த என்றுமாம்; (பகைவரைக்) கொல்லுகின்ற என்று உரைப்பாருமுளர். (178)

20.—தாமக்கிரந்தி திரிகர்த்தசேனைக்குதிரைகளைக் கவர்தலும், தந்திரிபாலன் நிரைமீட்டலும்.

சேவலானெனத்தயித்திய னனையவத்திகத்தர்
காவலானையக்கான்மகன் பிணித்தமைகண்டு
மாவலான்வயமாப்பதி னாயிரம்வெளவக்
கோவலானவன்கொண்டகோ மீளவுங்கொண்டான்.

(இ - ள்.) (அப்பொழுதும்),—அ கால் மகன் - வாயுபுத்திரனான அவ்வீமசேனன், சேவலான் என - கோழிக்கொடியையுடையவனான முருகக்கடவுள் போல, தயித்தியன் அனைய அ திகத்தர் காவலானை - அசுரனைப்போன்ற அந்தத் திரிகர்த்ததேசத்தார்க்கரசனை, பிணித்தமை-கட்டியதை, கண்டு—, மா வலான் - குதிரைசெலுத்துந்தொழிலில் வல்லவனாகிய (தாமக்கிரந்தியென்னும்பெயர்பூண்ட) நகுலன், வய மா பதினாயிரம் வெளவ - (திரிகர்த்த சேனையிலுள்ள) வலிய பதினாயிரங்குதிரைகளைக் கவர்ந்துகொள்ள,—கோவலான் - பசுக்களைப் பாதுகாக்குந்தொழிலில் வல்லவனாகிய (தந்திரிபாலனென்னும்பெயர் கொண்ட) சகதேவன், அவன் கொண்ட கோ-திரிகர்த்தன் கொண்டு போன பசுக்களை, மீளவும் கொண்டான் - திருப்பி (ஊருக்கு) ஓட்டினான்; (எ - று.)

இதனால் பாண்டவர்நால்வர் விராடனுக்கு உதவியமை கூறியவாறு. இது, இப்படலத்துக்கு உயிர்நிலைச்செய்யுள்; நிரைமீட்டல் கூறுகின்றமையின். உரிமைபற்றி, மாவலான் மாவெளவக் கோவலான் கோக்கொண்டானென்க. பலபராக்கிரமங்களிலும் அழகியவடிவிலும் தேவாமிசமாதலிலும் எளிதிற்பகையழித்தலிலும் வீமனுக்கு முருகக்கடவுளும், அவனால் எளிதில் அழிக்கப்படுதலிலும் நல்லோர்க்குப் பகையாய்க் கொடுந்தொழில் செய்தலிலும் திரிகர்த்தனுக்கு அசுரனும் உவமையாவர். சேவல்-ஆண்பாற்பெயர்; இனி, சேவலான்-மயில்வாகனமுடையவ னென்றுமாம். ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் "மாயிருந்தூவி மயி லலங்கடையே" என்றாராயினும், உரைகாரர் 'செவ்வேளூர்ந்த மயிற்காயின் அதுவும் நேரவும்படுமென்பது' என்றமை காண்க. முருகக்கடவுளால் வேல்கொண்டு பிளக்கப்பட்ட சூரபதுமனது உடம்பின் கூறு இரண்டும் மயில்வடிவமும் 'கோழி

வடிவமும் பெற்று அக்கடவுளருளால் அப்பிரானுக்கு வாகனமும் கொடியுமாக அமைந்தன வென்று அறிக. (179)

21.—சூரியாஸ்தமன வருணனை.

துன்னலன்றனைத்தோளுறத் துவக்கிமுன்றந்த
பன்னுநூன்மடைப்பலாயனற்கண்டுபாவித்தாங்கு
அன்னகாலையிலருக்கனைத் தேரொடுமணைத்து
மன்னுதன்றிசைவன்சிறைப் படுத்தினன்வருணன்.

(இ - ள்.) அன்ன காலையில் - அப்பொழுது, துன்னலன் தனை - பகைவனாகிய திரிகர்த்தனை, தோள் உற துவக்கி-தோள்களை அழுந்தக் கட்டி, முன் தந்த-எதிரிலே கொணர்ந்து கொடுத்த, பன்னும் - சிறப்பித்துச்சொல்லப்படுகின்ற, நூல் மடை பலாயனன் - பாகசாஸ்திரத்தையுணர்ந்து அதன்முறைப்படி சமைத்தலையுடைய பலாயனனென்னும் வீமனை, கண்டு-பார்த்து,—வருணன்—, ஆங்கு பாவித்து - அவ்வாறே (தானுஞ்செய்வதாகப்) பாவனைசெய்து, அருக்கனை-சூரியனை, தேரொடும் அணைத்து-தேருடனே சேர்த்துக் கொண்டுபோய், மன்னு தன் திசை-நிலைபெற்ற தனது [மேற்குத்] திக்கில், வல் சிறை படுத்தினன் - வலிய காவலிலே அகப்படுத்தினான்; (எ - று.)

மேற்கிற் சூரியன் இயல்பாக அஸ்தமித்து மண்டலத்தோடு மறைந்து போனதை, வீமன்போல வருணன் சூரியனைத் தேரோடு சிறைப்படுத்தியதாகக் குறித்தது - தற்குறிப்பேற்றவணி. புகழ் விளக்குஞ் சிறந்ததொருசெயலை ஒருவர்செய்யக் கண்டவிடத்து, அங்ஙனம் தாமுஞ் செய்துசிறப்புறவேண்டுமென்னுங் கருத்தும் அதற்கேற்றமுயற்சியும் பிறர்க்கும் உண்டாதல், உலகவியல்பு. வீமன் திரிகர்த்தனைக்கட்டியது சூரியாஸ்தமநத்திற்குச் சிறிதுமுன்னரென்பது போதரும். வருணன் மேற்குத் திக்குப்பாலகனாதலால், 'தன்திசை' எனப்பட்டது. (180)

22.—கங்கபட்டன்சொன்னபடி விராடன் திரிகர்த்தனை விட்டிடுதல்.

கங்கனென்றுதன்னருகிருந் தருளியகடவுள்
துங்கமாமுனிசொற்படி தோள்வடநெகிழ்த்துச்
சிங்கமன்னவத்திகத்தனைச் செல்கெனவிடுத்தான்
அங்கமாமதிலயோத்திமன் றேருமொன்றளித்தே.

(இ - ள்.) அங்கம் மா மதில் அயோத்தி மன்-உறுப்புக்களமைந்த பெரிய மதிலினையுடைய அயோத்தியாநகரத்தின் அரசனாகிய விராடன்,—கங்கன் என்று - கங்கபட்டனென்று பெயர்கொண்டு, தன் அருகு இருந்தருளிய - தன்பக்கத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற, கடவுள் - தெய்வத்தன்மையையுடைய, துங்கம் மா முனி - உயர்ச்சி வாய்ந்த மகாமுனிவராகிய தருமபுத்திரரது, சொல்படி-சொல்லின் படி, சிங்கம் அன்ன அ திகத்தனை-சிங்கம்போன்ற அந்தத் திரிகர்த்த

ராஜனை, தோள் வடம் நெகிழ்த்து - தோள்களைக்கட்டிய கயிற்றை யவிழ்த்து, தேர்உம் ஒன்று அளித்து - ஒருதேரையுங்கொடுத்தருளி, செல்க என-'(உயிரோடு) போவாயாக' என்று சொல்லி, விடுத்தான்-விட்டிட்டான்; (எ - று.)

விராடன் சூரியகுலத்துத்தோன்றியவனாதலால் 'அயோத்திமன்' எனப்பட்டான். பகைவர் பக்கலிலும் அறநெறிதவறாத தருமபுத்திரனது கருணையும், முனிவர் சொல்லைக் கேட்டு அதன்படியொழுகும் விராடனது நற்குணமும், இங்கு வெளியாம். திரிகர்த்தனை இங்ஙனம் விடுத்தது, தழிஞ்சியென்னும் புறப்பொருள் துறை; அது, வலியிழந்தவர்மேற் போர்க்குச் செல்லாமல் அவர்க்கு உதவி செய்து தழுவுவது. சிங்கம் - வீரனுக்கு நடை வலிமை நோக்குத் தைரிய காம்பீரியங்களாலும், எளிதிற் பகையழிக்குந் திறத்தினாலும், தலைமையினாலும் உவமை. இங்கே 'சிங்கமன்னதிகத்தன்' என்றது, இகழ்ச்சி; எதிர்மறையிலக்கணை, அன்றி, தோல்வியுற்ற அவனை 'சிங்கமன்னவன்' என்றது - அவனை வென்றவனான வீமனது பலபராக்கிரமங்களின் மிக்க சிறப்புத் தானேவிளங்கக் கூறியதுமாம். அங்கம் - மதிலுறுப்புக்கள். (181)

23.—அன்றையிராத்திரி விராடன் அங்கேயே யிருத்தல்.

போரணிப்படையொடுமவன் போனபின்றனது
தேரணிப்பெருஞ்சேனையை ரவிகுலதிலகன்
பேரணிப்படவகுத்துமற்றியாரினும்பெரியோன்
ஈரணிப்படைவருமெனக் கங்குலங்கிருந்தான்.

(இ - ள்.) அவன்-அத்திரிகர்த்தன், போர் அணி படையொடு உம்-போர்க்களத்துக்கு அலங்காரமான சேனையுடனே, போனபின்-போய்விட்டபின்பு, ரவி குல திலகன் - சூரியகுலத்துத் திலகம் போன்றவனாகிய விராடன், 'மற்று யாரின்உம் பெரியோன் - மற்றையெல்லாரினும் பெரியவனாகிய துரியோதனனது, ஈர் அணி படை - இரண்டாவது [வேறொரு] சீர் பெற்ற சேனை, வரும் - இங்குவருதல் கூடும்', என-என்று எண்ணி,—தனது-தன்னுடைய, தேர் அணி பெருஞ் சேனையை - தேர் முதலியவற்றையுடைய அழகிய பெரிய சேனையை, பேர் அணி பட வகுத்து - பெரிய (வியூகமாக) ஒழுங்காக வகைப்படுத்தி, கங்குல்-இராமுழுதும், அங்கு-அங்கேயே [தெற்குப் பக்கத்தில்], இருந்தான்-தங்கியிருந்தான்; (எ - று.)

தோல்வியுற்ற சேனையை இங்கே 'போரணிப்படை' என்றது - இகழ்ச்சி; வீரமின்மை விளக்கிற்று. ரவிகுலதிலகன்—திலகம் - நெற்றிப்பொட்டு. அது நெற்றிக்கு அழகுசெய்வதுபோல, தான் பிறந்த சூரியகுலத்துக்குச் சிறப்புண்டாக்குபவனென்க. மற்று-இனியென்றுமாம்; அசையுமாம். ஈரணிப்படை - வினைத்தொகையாய், (பகைவரைப்) பிளக்கவல்ல சேனையுமாம்; ஈர்த்தல் - அரிதல், அறுத்தல், பிளத்தல். 'போரணிப்படை' என்ற தொடர் - போர் செய்தலைத் தனக்கு அலங்காரமாகக்கொண்ட சேனையென்றும், போர்

செய்தற்பொருட்டு (முன்பு) அணிவகுத்துநின்ற சேனையென்றும் பொருள்படும். தேர் மற்றைப்படைகட்கும் உபலக்ஷணம்.

சிறுபான்மை வடசொற்களை அங்ஙனமே பிரயோகித்தலும் இயல்பாதலால், 'ரவிகுலதிலகன்' என்றே கூறினார்; (பிரயோகவிவேக நூலார் 'தண்டியாசிரியரும் சிந்தாமணியாரும் வடமொழியிற் பிறந்த வண்ணமே 'யுக்தமுமயுக்தமும்' "ராசமாபுரி" "ரவிகுலதிலகன்" என முறையே கூறுதல் காண்க' என்றும், 'நாலடியாரும் தண்டியாசிரியரும் சிந்தாமணியாரும் வடமொழியிற் பிறந்தவண்ணம் முறையே "யோசனையோர் கேட்பர்" "யுத்தமுமயுக்தமும்" "ரவிகுல திலகன்" எனத் தற்சமமாகக்கூறினாற்போல, யாமும், உருவபேத மென்னுமலே ரூபபேத மென்றும்' என்றுங் கூறியவை நோக்கத் தக்கன.) (182)

24.—இதுவும், அடுத்த கவியும் - வடபுறத்து நிரைகவர்தல்.

கெட்டவெம்படைகெட்டமை சுயோதனன்கேளா
முட்டவெண்டிசாமுகங்களும்பேரிகைமுழங்கத்
தொட்டபைங்கடற்சூரியன் றோன்றுமுன்றோன்றி
வட்டமாமதில்விராடனூர் வடதிசைவளைந்தான்.

(இ-ள்.) (பின்பு),—சுயோதனன் - துரியோதனன்,—கெட்ட வெம் படை - மிகவுங் கொடிய அத்திரிகர்த்தசேனை, கெட்டமை - அழிந்து தோல்வியுற்று வந்த செய்தியை, கேளா-கேள்வியுற்று,—எண் திசா முகங்கள்உம் முட்ட-எட்டுத்திக்குக்களி னெல்லைகளிலும ஒலிசென்று தாக்கும்படி, பேரிகை முழங்க - போர்முரசங்கள் ஆரவாரிக்க,— தொட்ட பைங் கடல் - (சகரசக்கரவர்த்தியின் புதல்வர்) தோண்டிய பசிய கீழ்கடலிலே, சூரியன்—, தோன்று முன்-உதிப்பதற்கு முன்னே [பின்னிரவிலே], தோன்றி - புறப்பட்டு வந்து,—வட்டம் மா மதில் - வளைவான பெரிய மதிலையுடைய, விராடன் ஊர் - விராடனது நகரத்தை, வட(க்கு) திசை-வடக்குப் பக்கத்தில், வளைந்தான் - (சேனையுடனே நன்கு) முற்றுகைசெய்தான். (எ - று.)

திரிகர்த்தன் தெற்குத்திசை ஆநிரை கவர முயன்ற அன்றைத் தினமே துரியோதனன் விராடநகரத்தில் வடதிசையில் முற்றுகை செய்தானென்க. பசுமை, கருமை, நீலம் இவற்றில் ஒன்றற்கு ஒன்று உள்ள சிறு வேறுபாட்டைப் பெரிதெனக் கொள்ளாமல் அபேத மாக்கூறுதல் கவிசமயமாதலால், கருங்கடலை 'பைங்கடல்' என்றார்; பசுமை-குளிர்ச்சியுமாம்.

'தொட்டகடல்' என்றதன் விவரம்:—சூரியகுலத்துச் சகரமகா ராசன் அசுவமேதயாகஞ் செய்கின்றபொழுது பூமிப்பிரதக்ஷிணத்தின் பொருட்டுச் செலுத்திய குதிரையை, பொறாமைகொண்ட தேவேந் திரன் மாயையால் ஒளித்துக்கொண்டுசென்று, பாதாளலோகத்தில் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த கபிலமுனிவர்பின்னே கட்டிவைக்க அவ் வேள்விக்குதிரையை நாடிச்சென்ற சகரபுத்திரர் அறுபதினாயிரம்பேர்

பூமிமுழுவதிலுந் தேடிக்காணாது பாதாளத்திற்குப் போகும்பொருட்டுப் பெருவழியாகப் பரதகண்டத்தில் வடகிழக்குப் பக்கத்தில் தோண்டிச்சென்ற பெரும்பள்ளம், பின்பு கங்கை முதலியவற்றின் நீரினால் நிறைந்து ஸாகரமென்னும் பெயர் பெற்றுக் கடலோடு கூடித் தானும் கடலின்பாற்பட்டது என்பதாம். ("நூறுயோசனை யகலமுமாழமுநுடங்கக், கூறுசெய்தன ரென்பரால் வடகுணதிசையின்," "சகரர் தொட்டலாற் சாகரமெனப் பெயர்தழைப்ப, மகரவாரிதி சிறந்தது" என்பன, கம்பராமாயணம்.) (183)

25. வளையநாடெலாமன்னவன் வரூதினிபரப்பி
விளையுநன்பெருவிளைவெலாம் வெங்கனல்கொளுத்தி
அளையுமாமணியானிரை கவர்தலுமாயர்
உளையவோடிவந்தூர்புகுந்துத்தரற்குரைப்பார்.

(இ - ள்.) மன்னவன் - துரியோதனன்,—நாடு எலாம் வளைய - மச்சதேசம் முழுவதுஞ் சூழும்படி, வரூதினி பரப்பி-(தன்) சேனையைப் பரவச்செய்து,—விளையும் நல் பெரு விளைவு எலாம்-விளைகின்ற நல்ல பெரிய நெற்பயிர் முதலிய விளைச்சல்களையெல்லாம், வெம் கனல் கொளுத்தி - வெவ்விய நெருப்பினாற் சுட்டெரித்து,—அளையும் மா மணி-அசைந்தொலிக்கின்ற பெரிய மணிகளையுடைய, ஆன் நிரை - பசுக்கூட்டத்தை, கவர்தலும்-கொள்ளைகொண்டு சென்றவளவில்,—ஆயர்-(அப்பசுக்களைக் காத்துநின்ற) இடையர்கள், உளைய - வருத்த முண்டாக, ஓடிவந்து—, ஊர் புகுந்து-விராட நகரத்தினுட்சேர்ந்து, உத்தரற்கு - உத்தரகுமாரனுக்கு, உரைப்பார் - செய்தி சொல்லுபவரானார்கள்; (எ - று.)—அதனை, அடுத்த இரண்டுகவிகளிற் கூறுகின்றார்.

துரியோதனன் தன் சேனையை விராடநகரின் வடதிசை முழுவதும் பரப்பி, விளைச்சலைச் சுட்டெரித்து ஆனிரையைக் கவர்ந்தானாக, அச்செய்தியை நகரிலிருந்த உத்தரகுமாரனுக்கு ஆயர்தெரிவித்தன ரென்க. உத்தரன் - விராடனது இளையமகன்; (மூத்தமகன்பெயர், சுவேதன்), 'எல்லாம்' என்னும் பெயர்-'நாடெலாம்' என்பதில் "மேனியெல்லாம் பசலையாயிற்று" என்பதிற்போல ஒருபொருளின் பலஇடங்குறித்தும், 'விளைவெலாம்' என்பதில்பொருளின் பன்மைகுறித்தும் நின்றது. (184)

26.—இதுவும், அடுத்தகவியும் - இடையர் உத்தரனுக்குச் செய்தி கூறல்.

குடநிறைப்பனகுவிமுலைக் கோநிரைமீட்பான்
திடனுடைப்புயமன்னவன் றென்றிசைச்சென்றான்
வடதிசைப்புலமுழுவது மாசுணக்கொடியோன்
அடல்வயப்படையாழியிற்பரந்ததையன்றே.

(இ - ள்.) திடன் உடை புயம் மன்னவன் - வலிமையுள்ளதோள்களையுடைய (நமது) அரசன் [விராடன்], குடம் நிறைப்பன குவிமுலை

கோ நிரை - (இடையர்கள் பால்கறக்கப் பிடிக்கின்ற) குடங்களை நிரப்புவனவாகிய குவிந்த முலைகளையுடைய பசுக்களின் கூட்டங்களை, மீட்பான் - (பகைவரினின்று) மீட்டுக்கொண்டு வருதற்பொருட்டு, தென் திசை சென்றான் - தெற்குப் பக்கத்துக்குப் போனான்: (இப்படிப்பட்ட சமயத்தில்), மாசுணம் கொடியோன் - சர்ப்பத்தின் வடிவமெழுதிய கொடியையுடையவனான துரியோதனனது, அடல் வயம் படை - வலிமையையும் வெற்றியையுமுடைய சேனை, வடதிசை புலம் முழுவதும்-(ஊர்க்கு) வடக்குப் பக்கத்திலிடம் முழுவதும், ஆழியின்-கடல்போல, பரந்தது - பரவிற்று; (எ - று.)

தென்புறத்தில் பசுநிரை மீட்கச்சென்ற சமயம் பார்த்து, வடபுறத்து ஆனிரை கவருமாறு துரியோதனன் சேனை பரவிற்றென்றனர் ஆயரென்க. ஒவ்வொருமுலையும் குடம்குடமாகப் பால் சொரியுமென, பசுக்களின் சுரப்பு மிகுதி கூறியவாறு; "சீர்த்தமுலைபற்றி, வாங்கக் குடநிறைக்கும் வள்ளற் பெரும்பசுக்கள்" என்றார் பெரியாரும். அன்றே - ஈற்றசை. பரந்ததை-ஐ, சாரியை. (185)

27. நாட்டிலுள்ளனபலன்களுங் கவர்ந்தனர்நறுந்தண்
காட்டிலுள்ளனசுரபியின் கணங்களுங்கவர்ந்தார்
கூட்டிலுள்ளுறைகலுழனின் குஞ்சுபோலினிநீ
வீட்டிலுள்ளுறைகின்றதென் வேந்தன்மாமதலாய்.

(இ - ள்.) வேந்தன் மா மதலாய் - விராடராசனது சிறந்த குமாரனே!—(துரியோதனாதியர்), நாட்டில் உள்ளன - (நமது) தேசத்திலுள்ளவையாகிய, பலன்களும் - (தானியம் முதலிய) விளைபயன்களையும், கவர்ந்தனர் - ஒழித்துவிட்டார்கள்; நறும் தண் காட்டில் உள்ளன - (நாட்டையடுத்த) நல்ல [செழித்த] குளிர்ச்சியான காட்டில் உள்ளவையாகிய, சுரபியின் கணங்களும் - பசுக்களின் கூட்டங்களையும், கவர்ந்தார்-கொள்ளைகொண்டார்கள்; இனி-இங்ஙனங் கொண்டு போனபின்பும், நீ—, கூட்டில் உள் உறை கலுழனின் குஞ்சுபோல் - (வெளிப்பட்டுத் தன்பகையாகிய பாம்புகளை வெல்லாமற்) கூட்டினுள்ளே அடைந்து கிடக்கின்ற கருடப்பறவையின் குஞ்சு போல, வீட்டில் உள் உறைகின்றது - வீட்டிற்குள்ளேயே வாசஞ் செய்து கொண்டிருக்கின்றது, என் - என்னே? (எ - று.)

பறவைக்கரசனாகிய கருடன் பாம்புகளை அழிக்குமாறுபோல ராஜகுமாரனாகிய நீயும் வெளிப்பட்டு வந்து பாம்புக்கொடியோனாதியரை அழிக்க வேண்டாவோவென்றார்; உவமையணி. மேல் 'மாசுணக் கொடியோன்' என்று பகைவனைக்குறித்து, இங்கு 'கலுழனின் குஞ்சு போல்' என்று உத்தரனுக்கு உவமைகூறியது - உன் தந்தையைப் போலவே உன்னையுங் கண்டமாத்திரத்திலே அப்பகைவர் ஒடுங்கியொழிவ ரென்று குறிப்பித்து உத்தரனை உத்ஸாஹப்படுத்துதற் பொருட் டென்க.

பலன் - போலி. கலுழன்-கருடனென்ற வடசொல்லின் விகாரம். குஞ்சு - இளமைப்பெயர்; மதலாய் - மதலையென்பதன் விளி. 25-ஆம்

செய்யுளில் 'வினைவெலாம் வெங்கனல் கொளுத்தி' என வந்ததனுல், 'கவர்ந்தனர்' என்றது, 'உயிர்கவர்ந்தனர்' என்றவிடத்துப் போல ஒழித்தன ரென்றவாறும். (186)

28.—சுதேஷ்ணை மகளிரை நகர்ப்புறங் காவல்செய்யச் சொல்லுதல்.

என்றபோதிலப்புதல்வனைப் பரிவுடனீன்ருள்
நின்றமங்கையர்தங்களை நிரைநிரைநோக்கிச்
சென்றகாவலன்வருந்துணை செங்கையிற்படைகொண்டு
ஒன்றவேகிநம்மெயிற்புறங் காமினென்றுரைத்தாள்.

(இ - ள்.) என்ற போதில்-என்று (இடையர்) சொன்னபொழுது,—அ புதல்வனை பரிவுடன் ஈன்ருள்-அவ்வுத்தரகுமாரனை அன்போடு பெற்று வளர்த்த (விராடன்மனைவியாகிய) சுதேஷ்ணையானவள்,—நிரை நிரை நின்ற மங்கையர் தங்களை நோக்கி - வரிசைவரிசையாகத் (தனது அருகில்) நின்ற பரிசனப்பெண்களைப்பார்த்து, 'சென்ற காவலன் வரும் துணை - (நிரை மீட்டற்குத் தெற்குப்பக்கம்) போன (நமது) அரசன் திரும்பி வந்து சேருமளவும், (நீங்கள்), செம் கையில் படை கொண்டு - சிவந்த கைகளிலே ஆயுதங்களை ஏந்திக்கொண்டு, ஒன்ற-ஒருசேர [கூட்டமாக], ஏகி - போய், நம் எயில் புறம் காமின் - நமது (நகரத்து) மதிலைச்சுற்றிலும்இருந்து பாதுகாவல்செய்யுங்கள்,' என்று—, உரைத்தாள் - கட்டளையிட்டாள்; (எ - று.)

சுதேஷ்ணை வேறுவகையில்லாமையால் மகளிரைக் காக்குமாறு கூறினுள்: அக்காலத்துமகளிரும் வீரமுள்ளவராயிருந்தமை இதனுற் பெறப்படும். (சத்தியபாமை ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுக்குத் தேரூர்ந்தமைமுதலியன இங்குக்கருதத்தக்கன.) தந்தைக்கு மூத்தமகனிடத்தும் தாய்க்கு இளையமகனிடத்தும் அன்பு முதிர்ந்திருப்பது இயல்பாதல் தோன்ற, 'அப்புதல்வனைப் பரிவுடனீன்ருள்' என்ருர். கை சிவந்திருத்தல், உத்தமவிலக்கணம்: இனி சுதேஷ்ணையின் மெய்க்காவலாகப் படைக்கலம் பிடித்தலாற் சிவந்த கை யெனினுமாம். (187)

29.—இதுவும், அடுத்தகவியும் - குளகம்; உத்தரன் யான்சென்று பொருது பகைவரைவெல்வே னென்றதைத் தெரிவிக்கும்.

உரைத்தவன்னையைக்கதுமென வுத்தரன்வணங்கி
நரைத்தவோதிநின்றிருமொழி நன்றெனநகையா
வரைத்தவாரமுமாரமுமாலையு மணிந்தென்
வரைத்தடம்புயம்வளர்த்தது மகளிர்போர்பொரவோ.

மூன்று கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) உரைத்த அன்னையை - (இவ்வாறுமகளிரைநோக்கிச்) சொன்ன (தனது) தாயை, உத்தரன்—, கதுமென வணங்கி - விரைவாக நமஸ்கரித்து, 'நரைத்த ஓதி - வெளுத்திருக்கின்ற கூந்தலையுடையவளே! நின் திருமொழி நன்று - நீ இப்பொழுது சொல்லிய மேன்மையுள்ள வார்த்தை நன்ருயிருக்கின்றது!' என -

என்று சொல்லி, நகையார் - பரிகாசமாகச்சிரித்து, அரைத்த ஆரம்உம்-அரைத்தசந்தனக் குழம்பையும், ஆரம் உம் - முத்துமாலைகளையும், மாலைஉம் - பூமாலைகளையும், அணிந்து—, என்வரை தட புயம் வளர்த்தது - என்னுடைய மலைபோன்ற [வலிய) பெரிய தோள்களைவளர்த்தது, மகளிர் போர் பொரஓ - (பகைவரோடு யான் போர் செய்யாமற்) •பெண்பாலார் (சென்று) யுத்தஞ் செய்தற்காகவோ? (எ - று.)—இச்செய்யுளில் 'நகையா' என்ற எச்சம், அடுத்த செய்யுளில் 'என்றான்' என்ற முற்றைக் கொள்ளும்.

யான், எனது வளர்ந்த வரைத்தடந்தோள்களாற் பொரவேண்டாவோ? பொருது வெற்றி பெறவேண்டாவோ? என்றான்.

கதுமென - விரைவுப்பொருளைத் தருவதோர் இடைச்சொல். ஓதி-பெண்மயிர்; இங்கு அதனையுடையவளுக்குச் சினையாகுபெயர். நரைத்த ஓதி - அடையடுத்த ஆகுபெயரென்க. 'நரைத்த ஓதி' என்ற பெயர் - இங்கு அண்மைவிளி யாதலின், இயல்பாயிற்று. நன்று-இகழ்ச்சிக்குறிப்பு; நன்றன் றென்றபடி. இங்குக் கூறிய நகை, இகழ்ச்சி பொருளாக வீரத்தெழுந்த வெகுளிநகை. *(188)*

80. கலைகடற்படையுடனிரைக் கணங்கவர்ந்தவரை
முனைபடப்பொருதிமைக்குமுன் முதுகுகண்டிடுவேன்
வினைமுகத்தினையறிந்துதேர்விசையுடன்விடவென்
நினைவொடொப்பதோர்சாரதி நேர்ந்திலனென்றான்.

(இ - ள்.) கலை கடல் படையுடன் - ஆரவாரஞ்செய்கின்ற கடல் போன்ற சேனையோடு (வந்து), நிரை கணம் கவர்ந்தவரை - (நமது) பசுக்கூட்டங்களைக் கொள்ளைகொண்ட துரியோதனாதியரை, முனை-போர்க்களத்தில், பட - அழியும்படி, பொருது - (யான் ஒருவனே போய்) போர்செய்து, இமைக்கும் முன்-ஒருமுறை கண்ணிமைக்கும் பொழுதைக்கு முன்னமே [மிகவிரைவில்], முதுகு கண்டிடுவேன்-புறங்கொடுத் தோடச்செய்வேன்; (ஆனால்),—வினை முகத்தினை அறிந்து - போர்த்தொழிலின் தன்மையைத் தெரிந்து, (அதற்கு ஏற்ப), தேர் - தேரை, விசையுடன் விட - வேகமாக நடத்துவதற்கு, என் நினைவொடு ஒப்பது ஓர் சாரதி-என்மனத்தோடொத்த தன்மையையுடைய ஒரு பாகன், நேர்ந்திலன் - (இப்பொழுது எனக்குக்) கிடைத்தானில்லை, என்றான்-என்று சொன்னான்; (எ - று.)— என் நினைவிற்கு ஏற்ற சாரதிமாத்திரங்கிடைப்பனாயின், உடனே பொருது வெல்வே னென்றபடி.

நேர்ந்திலன் - எதிர்மறையாண்பாலிறந்தகால முற்று; தன்மையொருமை முற்றாய், சாரதியைப்பெற்றிலே னென்றலு மொன்று. ()

31.—பிருகந்நளை தேர்செலுத்தவல்ல ளென்று விரதசாரணி கூறுதல்.

உத்தரன்புகலுறுதிகேட் டொப்பனைக்குரியாள்
கொத்தரம்பொருகூரயிற் குமரனைக்குறுகி

வித்தரம்பெருதேர்விடும் விசயனுக்கிவளென்று
அத்தரம்பெறுபேடியைக் காட்டினளன்றே.

(இ - ள்.) உத்தரன் புகல் உறுதி கேட்டு - (இவ்வாறு) உத்தர குமாரன் சொன்ன உறுதிமொழியைக் கேட்டு,—ஒப்பனைக்கு உரியாள் - (சுதேட்டிணைக்குப் பலவகை) அலங்காரமுஞ் செய்தற்கு உரியவளாகிய (விரதசாரணி யென்னும் பெயர்பூண்ட) திரௌபதி,—கொத்து அரம் பொரு கூர் அயில் குமரனை - திரண்ட அரமென்கிற வாள்விசேடத்தால் அராவப்பட்ட கூர்மையுள்ள வேலாயுதத்தை யுடைய உத்தரகுமாரனை, குறுகி - சமீபித்து,—'இவள் —,விசயனுக்கு - அருச்சுனனுக்கு, வித்தரம் பெரு தேர் விடும்-பரப்பமைந்த தேரைச் செலுத்துவாள்', என்று - என்று சொல்லி,—அ தரம் பெறு பேடியை - அப்படிப்பட்ட வல்லமையைப்பெற்ற பிருகந்நளையை,காட்டினள்-காண்பித்தாள்; (எ- று.)—அன்றே - ஈற்றசை; அப்பொழுதே யெனினுமாம்.

உறுதி - உறுதியை வெளியிடுகின்றமொழிக்கு காரியவாகு பெயர், கொத்தரம் பொரு கூரயில்—"வாளரந் துடைத்த வை வேல்" என்றார்சிந்தாமணியாரும். பெண்ணுறுப்புமிக்கிருத்தலால், 'இவள்' எனப் பெண்பாலாற் கூறினார். "பெண்மைவிட்டாணவாவுவ பேடாண்பால், ஆண்மைவிட்டல்லதவாவுவ பெண்பால், இருமையுமஃறிணை யன்னவுமாகும்" என்ற நன்னூற்சூத்திரங் காண்க. 'பேடி-பெண்ணியல்புமிக்கு ஆணியல்பு முடையவள்' என்பது, திருக்குறள் பரிமேலழகருரை.

விசயன் - விஜயன் என்னும் வடமொழியின் திரிபு; இதற்கு - விசேஷமான வெற்றியை யுடையவனென்றுபொருள். இராஜசூய யாகத்திற்காக வடக்கிற்சென்று பல அரசர்களை வென்றதனாலும், காண்டவதகநகாலத்துத் தேவர்களைச் சயித்ததனாலும், பாசுபதம் பெறுங்காலத்துப் பரமசிவனை யெதிர்த்து விற்கழுந்தால் முடியிலடித்ததனாலும், பின்பு இந்திராதி தேவர்க்கும் வெல்ல முடியாத நிவாதகவசர்காலகேயர்களை வதைத்ததனாலும், மற்றும் பல வெற்றிகளாலும், இவனுக்கு இப்பெயர் அமைந்தது. இனி, விஜயன்-(தன்னைச்)சயிப்பாரெவருமில்லாதவ னென்றும் பொருள் கொள்வர். இங்கு அருச்சுனனை 'விசயன்' என்ற பெயராற் குறித்தது-எப்பொழுதும் வெற்றியையே பெறுபவனான அவனுக்குத் தேர் செலுத்தி யுதவியவளாதலால், இவள் உடன்செல்லுதல் வெற்றியைவிளைக்கு மென்று குறிப்பதற்கு. (190)

32.—சுதேட்டிணையினிடம் வண்ணமகள் கூறியதை உத்தரன்சொல்ல, சுதேட்டிணை பேடியைநோக்கி, நீ தேரோட்ட நேர்ந்தால் உத்தரன் போர்வெல்வானெனல்.

என்றபோதவன்பயந்தவட் கியம்பியதுரைப்ப
நின்றபேடியைநிரைவனை தழுவிநீநேரில்

வென்றுபோர்முனையரசரை விடலைவெய்தீண்டுந்
துன்றுதாரினுயெனவியந் தின்னவைசொன்னுள்.

(இ - ள்.) என்றபோது-என்று (விரதசாரணியென்ற வண்ண மகள்) சொல்லியபோது, அவன்-அந்த உத்தரகுமாரன், பயந்தவட்கு-(தன்னைப்) பெற்ற தாயினிடம், இயம்பியது உரைப்ப-(வண்ணமகள்) கூறியதைத் தெரிவிக்க,—நிரை வளை - வரிசையாக அமைந்த வளையல்களையணிந்த அந்தச்சுதேட்டிணை,—நின்ற பேடியை - அங் கிருந்த பிருகந்நளையென்னும் பேடியைக் கிட்டி, தழுவி—, 'துன்று தாரினுய் - நெருங்கிய மாலையை யணிந்தவளே! நீ—, —நேரில் - (சாரத்தியஞ்செய்ய) உடன்பட்டாயேயானல், விடலை - (என்) புதல் வன்,—போர்முனை - போர்க்களத்தில், அரசரை - மாற்றரசரை, வென்று-ஜயித்து, வெய்து ஈண்டும்-விரைவில் மீண்டுவந்திடுவான்,' என-என்று, வியந்து-(அப்பேடியைக்) கொண்டாடி, இன்னவை சொன்னுள்-இவ்வாறன வார்த்தைகளைக் கூறினுள்; (எ - று.)

நிரைவளை - அன்மொழித்தொகை. பயந்தவட்கு - வேற்றுமை மயக்கம். இதனை, செருகுகவியென்பர் ஒருசாரார். (191)

33.—பிருகந்நளை தேர்செலுத்த, உத்தரன் போர்க்குச் செல்லுதல்.

நாடிவாசியினல்லன நான்கவைபூட்டித்
தேடியாயுதஞ்சிலைமுதற் றெரிந்தவைகொண்டு
கோடிகோடிபைங்கோதையர் குழீஇயினர்வாழ்த்தப்
பேடிதேர்விடச்சென்றனன் சுதேட்டிணைபிள்ளை.

(இ - ள்.) பேடி-பிருகந்நளை, வாசியில்-குதிரைகளுள்ளே, நல்லன நான்கு அவை - நல்லிலக்கணமமைந்தனவாகிய நான்குகுதிரைகளை, நாடி-தேடி அறிந்து, பூட்டி - நுகத்தடியிற் சேர்த்துக்கட்டி, தேர் விட-தேரைச் செலுத்த,—சுதேட்டிணை பிள்ளை - சுதேஷ்ணையினது புத்திரனுகிய உத்தரனுனவன்,—சிலை முதல்-வில் முதலியனவாகிய, ஆயுதம் அவை-ஆயுதங்களை, தேடி தெரிந்து-ஆராய்ந்து அறிந்து, கொண்டு - (நல்லனவாக) எடுத்துக்கொண்டு,—கோடி கோடி பைங் கோதையர் - பசுமையான [கரிய] கூந்தலையுடைய அநேக கோடி மகளிர், குழீஇயினர் வாழ்த்த-திரண்டு வாழ்த்துக் கூற,—சென்ற னன்-(போர்க்குப்) புறப்பட்டுப் போனுன்; (எ - று.)

இதுமுதல் உத்தரதிசை நிரைமீட்சி கூறுகின்றுர். 'தேடி யாயுதஞ்சிலைமுதல் தெரிந்தவைகொண்டு' என்றதையும் பேடியின் செயலாக உரைக்கலுமாம். 'நான்கவை' 'ஆயுதமவை' என்றவற்றில், 'அவை' - பகுதிப்பொருள் விகுதி. பைங்கோதை - குளிர்ச்சியான கூந்தல்: பசியமாலையாகவுமாம். 'கூந்தலுக்குப் பசுமையாவது - எண்ணெயிட்டு வாரி மயிர்ச்சாந்து தடவப்பெற்று அழகுகுறை யாமை' என்பர் ஒருசாரார். (192)

34.—உத்தரன் தனது நகரத்து வடபுறஞ் சேர்தல்.

விலங்கன்மாமதில்களும்புற வீதியுங்கடந்தாங்கு
இலங்குநேமியொன்றுடையதேரென்னலாந்தேர்மேல்
துலங்குபேரொளியருக்கனி லுருத்தெழுதோற்றத்து
அலங்கலுத்தரனுத்தர திசையைவந்தடைந்தான்.

(இ - ள்.) துலங்கு பேர் ஒளி அருக்கனில்-விளங்குகின்ற மிக்க ஒளியையுடைய சூரியன்போல, உருத்து எழு - மிக்கு விளங்குகின்ற, தோற்றத்து - காட்சியையும், அலங்கல் - (நிரைமீட்டற்குரிய கரந்தைப்பூ) மாலையையுமுடைய, உத்தரன்—, —இலங்கும் நேமி ஒன்று உடைய தேர் என்னல் ஆம் - விளங்குகின்ற ஒற்றைச் சக்கரத்தையுடைய (சூரியனது) இரதமென்று (ஒப்புமை) சொல்லத் தக்க, தேர்மேல்-சிறந்தவொரு தேரிலே (ஏறி),—விலங்கல் மா மதில்கள்உம்-மலைபோலுயர்ந்த பெரிய மதில்களையும், புறம் வீதிஉம்-(நகரத்தின்) வெளிவீதிகளையும், கடந்து-தாண்டி, உத்தரதிசையை - (அந்நகரத்தின்) வடக்குப்பக்கத்தை, வந்து அடைந்தான்—; (எ-று.)

'உத்தரனுத்தரதிசையை வந்தடைந்தான்' என்ற இடத்தில் சொற்சமத்காரங் காண்க; உத்தரதிசையையடைதற்கு உரியன் உத்தர னென்பது போதரும். அருக்கனில் உத்தரன் உத்தர திசையை யடைந்தான் என்று இயைத்து, இலங்குநேமியொன்றுடைய தேரிலேறித் துலங்குபேரொளியருக்கன் (உத்தராயணத்தில்) வடபுறஞ்செல்லுதல்போல, உத்தரன் தேர்மேல் உத்தர திசையை யடைந்தானென்று கருத்துக் காணலாம். சூரியனது தேர்-மிகவிரைந்து செல்லுதற்கு உவமை; "ஒற்றைத்தனி யாழித் தேரென்ன வோடுவதோர், கொற்றநெடுந்தேர்" என்றார், பிறரும். விலங்கல் - (ஊர்க்குஒருபுறமாக) விலகிநிற்பது என்று காரணப் பொருள். திருக்குறளில், "வாய்ந்தமலை" என்ற இடத்தில் பரிமேலழகர் இடையதன்றி ஒருபுடையதாதலை மலைக்கு வாய்ப்பென்றமை காண்க. (193)

35.—உத்தரன் துரியோதனனது சேனையைக் காணுதல்.

விண்கொளாமதிமேன்மைகொண் மீனினமென்ன
மண்கொளாவிறன்மன்னுடை வரம்பில்வான்படையை
எண்கொளாமனத்திராகவன் றிருக்குலத்திளைஞன்
கண்கொளாவகைபுகுந்துதன் கண்ணுறக்கண்டான்.

(இ - ள்.) எண் கொளா மனத்து-(சேனையின் தன்மை இன்னதென்று) ஓர் எண்ணத்தைக் கொள்ளாத மனத்தையுடைய, இராகவன் திரு குலத்து இளைஞன்-ஸ்ரீராமபிரான் திருவவதரித்த சிறந்த சூரிய குலத்துத் தோன்றிய சிறுவனான உத்தரகுமாரன்,—கண் கொளா வகை புகுந்து-(காண்பவர்) கண்களுக்கு எட்டாதபடி [மிக விரைந்து] சென்று,—(அங்கே),—விண் கொளா மதி - ஆகாயத்தில் தோன்றாத [பூமியில் தோன்றியதொரு] சந்திரனையும், மேன்மை கொள் மீன் இனம் என்ன - (அச்சந்திரனைச்சூழ்ந்த) மேன்மைபெற்ற

நட்சத்திரக் கூட்டங்களையும்போல, மண் கொளா விறல் மன் - பூமி முழுவதிலும் அடங்காத வீரத்தன்மையையுடைய துரியோதன ராசனையும், உடை வரம்பு இல் வான் படையை - அவனைச் சூழ்ந்துள்ள அளவில்லாத பெரிய சேனையையும், தன் கண் உற கண்டான் - கண்களுக்கெதிரிற் [பிரதியட்சமாக] பார்த்தான்; (எ - று.)

தேவாசுரயுத்தம் இராமராவணயுத்தம் போன்ற யுத்தங்களைச் சித்திரத்திலே கண்டு, 'சேனை இங்ஙனமே யிருக்கும்: அதனைத் தான் மிக எளிதில் அழித்துவிடலாம்' என்று கருதிப் போர்க்கு வந்தவனாதலால், உத்தரன் 'எண்கொளா மலைத்து இளைஞன்' எனப்பட்டான். கண்கொளாவகை கண்டானென இயைத்து - கண்களின் பார்வை செல்லுமளவுக்கு மேலுஞ் சேனைபரந்து கிடத்தலால், கண்களுக்கு எட்டாதபடியாற் கண்டா னென்றுமாம். 'விண் கொளா' என்னும் அடைமொழியை மீனினத்துக்கும் கூட்டுக. விண் கொளா மதி***மீனினம் - இல்பொருளுவமை. 'மண்கொளாவிறன் மன்' என்பதற்கு - மண்ணுலகத்துள்ளாரில் எவரும் அடையாத வலிமையைத் தான் உடைய மன்ன னென்றுமாம்: பதினாயிரம் யானைபலங் கொண்டவ னாதலால், 'மண் கொளா விறல்மன்' என்றார். 'மண்கொளாவிறல்' என்றது - அதிசயோக்திவகையால் துரியோதனனது வீரத்தைச் சிறப்பித்தது. இனி 'மண்கொளா' என்றதைப் படைக்கு அடைமொழியாக்கிப் பூமிமுழுவதிலும் அடங்காத சேனை யெனினுமாம்.

ராகவன் என்ற பெயர்க்கு - ரகுமகாராஜனது வமிசத்தில் அவதரித்தவ னென்பது பொருள்: சூரியகுலத்தவனாகிய இவ்வரசன் - திக்குவிசயஞ்செய்து எல்லாத் தேயங்களையும் வென்று 'விசுவஜித்' என்னும் வேள்வியை இயற்றி அதில் தன்செல்வமுழுவதையும் வழங்கிவிட்டு வெறுங்கையனாயிருக்கையில், கௌத்ஸ னென்னும் பிராமணன் வந்து தன் குருவாகிய வரதந்துமகாமுனிவனுக்குத் தான் குருதட்சிணை கொடுத்தற்பொருட்டு மிக்க பொருள் வேண்டுமென்று இரக்க அப்பொழுது குபேரனிடத்திலிருந்து வேண்டும் பொருள் தானே வரப்பெற்று அந்தக் கௌத்ஸனுக்குக் கொடுத்தான்: இப்படி இவன் மிக்க வீரமுங் கொடையு முடையவனாய்ப் பிரசித்திபெற்றவனாதலால், இவன் மரபிற்பிறந்தவனென்று இராமபிரானைக் குறித்தார்; காளிதாசமகாகவி வடமொழியில் இவன் பெயரால் 'ரகு வம்ஸம்' என ஒரு காவியஞ் செய்திருத்தலைக் கொண்டும், இவ்வரசனது பெருமையை நன்கு உணரலாம். (194)

36.—அதுகண்ட மாத்திரத்தில் உத்தரன் நடுநடுங்கி மூர்ச்சித்தல்.

கைந்நடுங்கவுங்கான டுங்கவுங்கருத்தழிந்து
மெய்ந்நடுங்கவுநாப்புலர்ந் துயிர்ப்புமேல்விஞ்சிச்
சொன்னடுங்கவுஞ்சுடர்முடி நடுங்கவுஞ்சோர்ந்தான்
மைந்நெடுங்களிற்றுரனுடை விராடர்கோன்மைந்தன்.

(இ - ள்.) மை நெடுங் களிறு-கரிய பெரிய ஆண்யானை போன்ற, உரன் உடை - வலிமையையுடைய, விராடர் கோன் - விராடதேசத் தரசனது, மைந்தன் - குமாரனாகிய உத்தரன்,—(அந்தத் துரியோதனன் படையைக்கண்ட மாத்திரத்தில் அச்ச மிகுதியால்), கருத்து அழிந்து - மனங்கலங்கி, நா புலர்ந்து - நாக்கு வறண்டு, உயிர்ப்பு மேல் விஞ்சி-பெருமூச்சு மேன்மேலும் அதிகமாகப் பெற்று, கை நடுங்கவும் - கைகள் நடுக்கமடையவும், கால் நடுங்கவும்-கால்கள் நடுக்கமடையவும், மெய் நடுங்கவும் - உடம்பு நடுக்கமடையவும், சொல் நடுங்கவும் - வார்த்தை தடுமாறவும், சுடர் முடி நடுங்கவும் - ஒளியையுடைய கிரீடம் நடுங்கவும், சோர்ந்தான் - தளர்ந்தான் [உணர்வழியலானான்]; (எ - று.)

இதுவரையிற் காணாத காட்சியைக் காணவே, உத்தரனுக்குப் பேரச்சமுண்டாயிற்றென்க. கைநடுங்குதல் முதலியன - அச்சத்தின் செயல்கள். முடி - முடியிற் கவிக்கப்படுவது; கிரீடத்திற்குக் காரணப்பெயர். களிறு-யானைச் சேனையையுடைய என்றலுமொன்று. உரன் என்றதில் தேகபலம் மநோபலம் ஆயுதபலம் சேநாபலம் முதலிய பலவகை வலிமைகளும் அடங்கும். (இரண்டாமடியில், யகரவொற்று இடைவந்த ஆசெதுகை காண்க. பொதுநகரத்துக்கும் சிறப்புனகரத்துக்கும் ஒலிவடிவில் மிக்க வேறுபாடு இல்லாமை பற்றி, மூன்றாமடியில் னகரம் எதுகையாய் நின்றது.) (195)

37.—இதுவும், அடுத்தகவியும் - பிருகந்நளை உத்தரனுக்குத் தேறுதல் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

அஞ்சலஞ்சனீபகைவரை யாருயிரடுதல்
துஞ்சலென்றிவையிரண்டலாற் றுணிவுவேறுண்டோ
வெஞ்சமந்தனில்வந்துபுண் படாதினிமீண்டால்
வஞ்சநெஞ்சுடைவஞ்சிய ரென்சொலார்மறவோய்.

மூன்றுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) (அப்பொழுது உத்தரனை நோக்கிப் பேடி)—'மறவோய்-வலிமையை யுடையவனே! நீ—, அஞ்சல் அஞ்சல் - பயப்படாதே பயப்படாதே; பகைவரை ஆர் உயிர் அடுதல் - பகைவர்களை அரிய உயிரழியச் செய்தலும் [கொல்லுதலும்], துஞ்சல் - (தாம்) இறத்தலும், என்ற இவை இரண்டு அலால் - என்ற இவ்விரண்டு தொழில்களுள் ஒன்றல்லாமல், வேறு துணிவு உண்டோ - (போர்க்கு வந்தவர்கட்கு) வேறொரு உறுதி உள்ளதோ? [இல்லை]; வெம் சமம் தனில் வந்து - கொடிய போர்க்களத்திற் புகுந்து, புண் படாது - விரணப்படாமல், இனி—, மீண்டால் - திரும்பி வாளா சென்றால், வஞ்சம் நெஞ்சு உடை வஞ்சியர் - வஞ்சனையுள்ள மனத்தையுடைய வஞ்சிக்கொடிபோல மெல்லியலாரான மாதர்கள், என் சொலார் - என்சொல்லி இகழமாட்டார்கள்? (எ - று.)

கீழ் இவன் மகளிர் முன்னிலையில் வீரவாதங் கூறிவந்ததனால், 'வஞ்சிய ரென்சொலார்' என்றானென்னலாம். மகளிரும் பரிகசிப்ப

ரெனவே, ஆண்மக்கள் பரிகசிப்ப ரென்பது கூடுதே அமையும். துணிவு வேறுண்டோ என்றது - மீண்டுபோவது துணிவன் றென்பதைத் தெரிவிக்கும். வெல்லும் ஆற்றல் இலேயேனும் முகத்திலும் மார்பிலும் விழுப்புண்பட்டாயினும் மீண்டால் ஊறஞ்சாமை விளங்கு மென்றற்கு, 'புண்படாது மீண்டாலென்சொலார்' எனப்பட்டது. மகளிர் திரிகரணமும் வேறுபட அறியவொண்ணாத நெஞ்சாழமுடையராதலால், அவர்க்கு'வஞ்ச நெஞ்சுடை' என்றஅடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது; "ஆழாழியென்னவளவுபடா வஞ்ச நெஞ்சப், பாழான மாதர்" என்ருர் பின்னேரும். 'வஞ்சியர்' என்ற சொல் - வஞ்ச முடையாராதல்பற்றி அவர்க்கு இப்பெயர் அமைந்ததுபோலு மென்ற கருத்துத் தொனிக்க நிற்கும். 'மறவோய்' என்று விளித்தது, உத்ஸாஹ முண்டாக்குதற் பொருட்டு. (196)

38. நிலேயுமுட்டியுநிலேபெற நின்றுநேர்பட்த்திண்
சிலேவளேத்துவெஞ்சிலீமுகஞ் சிற்சிலதொடுத்து
மலேயிலக்கெனயாரையு மலேந்திடுமலேந்தால்
அலேகடற்புவியரசரிலாரெதிர்நிற்பார்.

(இ - ள்.) (நீ),—நிலேஉம் - (போரில்) நிற்கும் நிலேமையும், முட்டிஉம்-கையில் ஆயுதங்களேப் பிடிக்குந் தன்மையும், நிலே பெற-உறுதியாயிருக்கும்படி, நின்று - (தைரியத்தோடு) நின்று,—திண் சிலே - வலிய வில்லே, நேர்பட - செவ்வையாக, வளேத்து - வணக்கி நாணேற்றி, சில் சில வெம் சிலீமுகம் தொடுத்து - சிலசில கொடிய அம்புகளே எய்து,—மலே இலக்கு என - மலே ஒப்பென்னும்படி [சிறிதுஞ் சலியாமல்], யாரைஉம் - எவரையும், மலேந்திடு-எதிர்த்துப் போர்செய்; மலேந்தால் - (இவ்வாறு) பொருதால், அலே கடல் புவி அரசரில்-அலேகின்ற கடலாற் சூழப்பட்ட பூமியிலுள்ள அரசர்களுள், எதிர் நிற்பார் - (உன்) எதிரில் நிற்க வல்லவர், ஆர் - யாவருளர்? - (எ - று.) எல்லாரும் புறங்கொடுத்துப் போவரென்பதாம்.

இதனுல், அருச்சுனன் சிறிது தேறிய உத்தரனுக்குத் தைரியத்தை யூட்ட முயல்கின்ருன். நிலே-போரில் வில்வளேத்து அம்பினே எய்வார்க்கு உரிய நிலே: அது - பைசாசம், மண்டலம், ஆலீடம், பிரதியாலீடம் என நான்கு வகைப்படும்: அவற்றுள், ஒருகால் நிலேநின்று ஒரு காலே முடக்கல் - பைசாசநிலே; இருகாலும் பக்கல்வளேய மண்டலித்தல் - மண்டலநிலே; வலக்கால் மண்டலித்து இடக்கால் முந்துறல் - ஆலீடநிலே; வலக்கால் முந்துற்று இடக்கால் மண்டலித்தல் - பிரதியாலீடநிலே. முட்டி = முஷ்டி : கைப்பிடி. நேர்படத் தொடுத்து என்று இயைத்து-பகைவர்க்கு எதிராக அம்புதொடுத்து என்றலும் அமையும். 'மலேயிலக்கென' என்றதற்கு - மலேயே (எமது அம்புக்கு ஏற்ற) குறியாவது என்று எண்ணி யெனவும் உரைக்கலாம்; இக் கருத்து, செருக்கிலுலாவது. சிலீமுகம் - கூர்மையை முகத்திலுடையதென்று அம்புக்குக் காரணப் பெயர். (197)

39.—பிருகந்நளைதேற்றவும் உத்தரன் தேருந்து ஓடிவிடப் பார்த்தல்.

தூண்டுமாவிவைசொரிமதக் களிறிவைதுரங்கம்
பூண்டதேரிவைபதாதிமற் றிவையெனப்புகல
ஈண்டுநின்றவையாவையு மியாவெனத்தெரியா
மீண்டுபோவதேயுறுதியென் றனனிகல்வீரன்.

(இ - ள்.) 'தூண்டும் மா இவை - செலுத்தப்படுகின்ற குதிரைகள் இவை: சொரி மதம் களிறு இவை - பொழிகின்ற மதசலத்தையுடைய யானைகள் இவை: துரங்கம் பூண்ட தேர் இவை - குதிரைகள் பூட்டிய தேர்கள் இவை: பதாதி இவை - காலாட்சேனைகள் இவை', என - என்று, புகல - (பேடி சதுரங்கசேனையைக்காட்டி எடுத்துச்) சொல்ல,—இகல் வீரன் - வலிய வீரத்தன்மையையுடையவனான உத்தரன், ஈண்டு நின்றவை யாவைஉம் - இங்குப் பொருந்தியவை யெல்லாவற்றையும், யா என - எவை [இன்னவை] யென்று, தெரியா - தெரிந்துகொள்ளாமல், 'மீண்டு போவது ஏ - திரும்பிச் சென்றுவிடுவதே, உறுதி - துணிவான காரியம்,' என்றனன் - என்று சொன்னான்; (எ - று.)

இவன் படையின் தன்மை கண்டறியா னென்று, பேடி, குதிரை முதலியன இவைஇவை யெனச் சொல்லிக்காட்டினள்: காட்டவும் அச்சமிகுதியால் அச்சொல்லைச் செவியினாலேற்காமல், உத்தரன் இங்குநின்றால் உயிர்தப்புவது அரிது என்று கருதி மீண்டுபோவதே யுறுதியென்றான். உத்தரனை 'இகல் வீரன்' என்றது, இகழ்ச்சி.

துரங்கம் - விரைவாய்ச் செல்வது என்று பொருள்படும் வடசொல். 'பதாதி' என்ற வடசொல்லுக்கு - கால்களினாலே நடந்து செல்பவனென்பது பொருள்: இங்கு 'பதாதி' என்றது - காலாள்களின் கூட்டத்தை யுணர்த்தி அஃறிணையின்பாற் பட்டதனால், 'பதாதி யிவை' எனப்பட்டது. மற்று - அசை. (198)

40.—பிருகந்நளை உத்தரனுக்குச் சைத்தியோபசாரஞ் செய்து, 'யான் பொருது பகைவெல்வேன்' எனல்.

வெயர்த்தமேனியை நறும்பனி நீரினால்விளக்கி
அயர்த்துநீமுதுகிடாதொழி யிமைப்பொழுதையா
உயர்த்தபல்கொடிப்பகைஞரைத் தனித்தனியோட்டிப்
பெயர்த்துநல்குவேனிரையுமென் றுரைத்தனள்பேடி.

(இ-ள்.) (பின்பு), பேடி,—வெயர்த்த மேனியை - (அச்சத்தினால்) வேர்வையடைந்த (உத்தரனது) உடம்பை, நறும் பனி நீரினால் விளக்கி - வாசனை வீசுகின்ற பனிநீரைத் தெளித்துத் துடைத்து (அயர்ச்சியைப்போக்கி)த் தேற்றி, (அவனை நோக்கி), 'ஐயா - தலைவனே! நீ —, இமைபொழுது - ஒருக்ஷணகாலம், அயர்த்து முதுகு இடாது ஒழி - தளர்ந்து முதுகு கொடுத்து ஓடாமலிரு; (நான்) உயர்த்த பல் கொடி பகைஞரை - உயர எடுத்த பலவகைத்

துவசங்களையுடைய பகைவர்களை, தனி தனி ஓட்டி - தனித்தனியாக ஓடும்படி செய்து, நிரைஉம் - பசுக்களையும், பெயர்த்து நல்குவேன் - (அவர்களிடத்திலின்று) மீட்டுக்கொடுப்பேன்,' என்று உரைத்தனள் - என்று சொன்னாள்; (எ - று.)

உத்தரனுக்குச் சைத்தியோபசாரஞ் செய்து தேற்றி, பேடிவடிவான அருச்சுனன் தான் பகைவென்று ஆநிரைகளை மீட்டுத்தருவேனெனக் கூறினனென்க. பீஷ்மருக்குப் பனைக்கொடியும், துரோணருக்கு வேதக்கொடியும், அசுவத்தாமனுக்கு அன்னக்கொடியும், கர்ணனுக்குக் கச்சைக்கொடியும், துரியோதனனுக்குப் பாம்புக்கொடியும் முதலாக அனைத்தும் அடங்க, 'பல்கொடி' என்றாள். வெயர்த்தல் - புழுங்குதல்; இது-இங்கே, அச்சத்தின் மெய்ப்பாடு. பனிநீர் - ஒருவகை வாசனை நீர். 'தனித்தனி ஓட்டி' என்றது - இருவர் ஒருவழிச்செல்லாதவாறு சிதறடித்தென்றபடி. (199)

41.—உத்தரன் குதித்தோட, பிருகந்நளை அவனைப்பிடித்துவந்து தேர்க்காலிற் கட்டுதல்.

கொடித்தடந்தனித்தேரினின் றுகைத்துமுன்குதியா
அடித்தலம்பிடரடித்திட வோடலுமவனைத்
தொடித்தடம்புயமிரண்டையுந் தொடர்ந்துபோய்த்துவக்கிப்
பிடித்துவந்தொருநொடியினிற் றேருடன்பிணித்தான்.

(இ - ள்.) (அது கேட்டும் உத்தரன் அச்சந்தெளியாமல்), கொடி தட தனி தேரினின்று-துவசத்தையுடைய பெரிய ஒன்றாகிய [ஒப்பற்ற] தேரினின்று, உகைத்து - எழும்பி, முன் குதியா - முன்னே குதித்து, அடி தலம் பிடர் அடித்திட ஓடலும்-பாதங்கள் பின்புறத்திலே அடிக்கும்படி (அதிவேகமாக) ஓடிப்போன வளவில்,—(அருச்சுனன்), ஒரு நொடியினில்-ஒரு கணப்பொழுதிலே, அவனை - அவ்வுத்தரனை, தொடர்ந்து போய் - பின்தொடர்ந்து ஓடிச் சென்று, தொடி தட புயம் இரண்டையும் - தொடியென்னும் வளையணிந்த (அவனது) பெரிய தோள்களிரண்டையும், துவக்கி - கட்டி, பிடித்து வந்து-பிடித்துக்கொண்டு வந்து, தேருடன் பிணித்தான் - தேரோடு கட்டினான்; (எ - று.)

"தேர்விடும் விசயனுக்கிவள்" (31) என்றும், "உரைத்தனள் பேடி" (40) என்றும் பேடிவடிவிற்கு ஏற்பப் பெண்பாலாற் கூறி வந்தவர், இனி ஆண்மை காட்டத் தொடங்கியதனால், ஆண்பாலாற் கூறலாயினர். உகைத்தல் - அழுத்தியெழுதல். 'அடித்தலம் பிடரடித்திட' என்றது-அவன் ஓடின ஓட்டத்தின் வேகமிகுதி கூறியவாறு: தன்மைநவிற்சியணி. (200)

42.—பிருகந்நளை தேர்செலுத்தி, முன்பு தான் வைத்த வில்லையும் அம்பையும் எடுத்துவருதல்.

பிணித்ததேரினைப்பெற்றமும் பிற்படக்கடாவித்
திணித்தரும்பெரும்பொதும்பரிற் சேர்த்தியசிலையுந்

துணித்துமேவலர்முடியுகுசோரிதோய்தொடையுங்
கணித்தவெல்லையிற்கொண்டுமீண் டமர்க்களங்கலந்தான்.

(இ - ள்.) (அருச்சுனன்), பிணித்த தேரினை - (அவ்வாறு உத்தர னைச்) சேர்த்துக் கட்டிய இரதத்தை, பெற்றம்உம் பின்பட - (வேகத் திற்சிறந்த) காற்றும் பின்னிடும்படி [காற்றினும் விரைவாக], கடாவி - செலுத்திச் சென்று,—அரும் பெரும் பொதும்பரில் - (பிறர் அறி தற்கு) அரிய பெரிய மரப்பொந்தில், திணித்து சேர்த்திய - (முன்பு) கட்டி மறைத்து வைத்துள்ள, சிலைஉம்-(தனது) வில்லையும், மேவலர் முடி துணித்து - பகைவர்களது தலைகளை அறுத்து, உகு சோரி தோய் - (அவற்றினின்று) பெருகுகின்ற இரத்தம் தோயப்பெற்ற, தொடைஉம்-அம்புகளையும், கணித்த எல்லையின் கொண்டு-நினைத்த மாத்திரத்தில் எடுத்துக்கொண்டு, மீண்டு - திரும்பிவந்து, அமர் களம் கலந்தான் - யுத்தஞ்செய்யுமிடத்தைச் சேர்ந்தான்; (எ - று.)

'பொதும்பரிற் சேர்த்திய சிலையும் தொடையும்' என்றது - கீழ்ப்பாண்டவர்கள் அஞ்ஞாதவாசஞ் செய்யச் செல்லும்பொழுது விராடநகர்ப்புறத்து நன்காட்டிற் காளிகோயிலுக்கெதிரிற் பெரிய தொரு வன்னிமரத்தின் பொந்திலே தம்தம் ஆயுதங்களையும் கவசங் களையும் பிறவற்றையும் ஒளித்துவைத்து வேறெவரும் அறியாதபடி மந்திரமோதிக் காப்பிட்டு வந்தமையிலென்க. பொதும்பர்-பொதும்பு என்னும் மென்றொடர்க்குற்றியலுகரத்திற்கு அர்-போலி. மேவலர்-விரும்பிச் சேராதவர். சொரிவது - சோரி, இரத்தம். தொடுக்கப் படுவது, தொடையெனக் காரணக்குறி. 'கணித்த எல்லையின்' என்பதற்கு - (முன்பு அஜ்ஞாதவாசத்துக்குக்) குறித்தகாலத்தின் முடிவிலென்று உரைப்பாருமுளர். திணிதரும் என்று எடுத்து - வலியமைந்த என உரைப்பர், ஒருசாரார். (201)

43.—இதுவும், அடுத்த கவியும் - உத்தரனுக்கும் பிருகந்நளைக்கும் நடந்த சம்பாஷணையைத் தெரிவிக்கும்.

எரிப்புறத்தருத்தருபடை யாவெனவினவக்
கிரிப்புறப்பெருங்கானுறை கிரீடியவென்னத்
தெரிப்புறப்புகலெவ்வயிற் சேர்ந்தனனவனென்று
அரிப்புறத்தடங்கண்ணியைக் கேட்டனனவனும்.

(இ - ள்.) 'எரி புறம் - நெருப்பைத் தன்னிடத்தே யுடைய, தரு - வன்னிமரம், தரு - தந்த, படை - ஆயுதங்கள், யா-எவருடை யவை?' என வினவ-என்று (உத்தரன்) கேட்க,—'கிரி - மலைகளிலும், புறம் - அவற்றின் புறத்திலுள்ள, பெருங் கான் - பெரிய காடுகளி லும், உறை - வாசஞ்செய்த, கிரீடிய - அருச்சுனனுடையவை', என்ன - என்று (உருக்கரந்த அருச்சுனன்) சொல்ல,- 'அவன் எ வயின் சேர்ந்தனன் - அவ்வருச்சுனன் எந்த இடத்திற் சென்று சேர்ந்தான்? தெரிப்பு உற புகல் - தெரியும்படி சொல்,' என்று—, அவன் உம்-அவ்வுத்தரனும், அரி புறம் தட கண்ணியை- (சிவந்த) ரேகைகளைத் தம்மிடத்தேயுடைய பெரிய கண்களையுடைய ளான பேடியை, கேட்டனன் - வினவினன்; (எ - று.)

வேறுவடிவுள்ள அருச்சுனன் படைக்கலங்களை யெடுக்கவே, உத்தரன் அவனை வினவி, அவ்வருச்சுனன் மறுமொழிகளில் மீண்டுந்தோன்றிய ஐயத்தைஉத்தரன் வினுவினனென்க. வன்னிமரத்தைக்கடைந்தால் நெருப்புத்தோன்று மாதலால் அது 'எரிப்புறத் தரு' எனப்பட்டது. இனி. புறம்-(நகரத்துக்குப்) புறத்தில் [புறங்காட்டிலேயுள்ள], எரித் தரு - வன்னிமரம், தரு-கொடுத்த என்றுமாம். 'எரி' என்ற வடசொல்-வன்னியென்ற சொல்லைக் குறித்திட, அது - தன்பொருள்களிலொன்ருன ஒருவகை மரத்தை யுணத்திற்று; இது, லக்ஷிதலக்ஷணை; தரு - வடசொல். கிரீடிய-பலவின்பாற் குறிப்புமுற்று. பெண்தன்மை மிக்கிருத்தலால். 'அரிப்புறத்தடங்கண்ணி' என்ருர். அவனும் என்பதற்கு-பிருகந்நளையாகிய அவ்வருச்சுனனும் என்று உரைத்து, அதனை மேல் 45-ஆஞ் செய்யுளில் வரும் 'விடுத்தான்' என்பதற்கு எழுவாயாக்குதலு மொன்று.

கிரீடி - கிரீட முடையவன்; வடசொல்: அதுஈயீறு இகரமாய்க் கிரீடியென நின்றது. பாசுபதாஸ்திரம் பெற்றபின்பு நிவாதகவசகாலகேயவதத்திற்காகத் தேவேந்திரன் அருச்சுனனைத் தன்னுலகத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டு போனபொழுது அங்குத் தன் ஆசனத்தில் அருத்தாசனங்கொடுத்துஅதில் வீற்றிருக்க வைத்து, முன்புபிரமன் தனக்குத்தந்தருளிய இரத்தினகிரீடத்தைச் சூட்டிட, அம்முடியணியை உரியதாகப் பெற்றனுதலால், அருச்சுனனுக்குக் கிரீடி யென்று பெயர். (202)

44. கிரிடியெங்குளனென்றெனைக் கேட்டநீகேண்மோ
இருடியாகிநின்ருதையோ ராசனத்திருக்கும்
புருடனிப்பதிபுகுந்தநாள் வந்துடன்புகுந்தோர்
அரிடமானதன்விதியினுற்பேடியுமானுன்.

இதுவும், அடுத்த கவியும் - ஒரு தொடர்.

(இ - ள்.) (அருச்சுனன் உத்தரனை நோக்கி),—'கிரிடி எங்கு உளன் என்று எனை கேட்ட - அருச்சுனன் எங்கே யிருக்கின்ருனென்று என்னை வினவிய, நீ—, கேண்மோ - கேட்பாயாக: இருடி ஆகி - முனிவடிவமாய், நின் தாதை ஓர் ஆசனத்து இருக்கும் - உன் தந்தையான விராடராசன் வீற்றிருக்கின்ற ஆசனத்தில் அவனுடன் எழுந்தருளியிருக்கின்ற, புருடன்-சிறந்த புருஷனுனக்கபட்ட னென்பவன், இ பதி புகுந்த நாள் - இந்த ஊர்க்கு வந்து சேர்ந்த நாளில், (அக்கிரீடி), உடன் வந்து புகுந்து - கூட வந்து சேர்ந்து, அரிடம் ஆன தன் ஓர் விதியினுல் - தீமையாகிய தனது ஊழ்வினையொன்றினுல், பேடிஉம் ஆனுன் - பேடியுருவமாகவு மாயினுன்; (எ - று.)

பிருகந்நளை அருச்சுனனுடைய செய்தியைக் கூறலாயினுளென்க. கேண்மோ, மோ - முன்னிலையசை. அரிடம்=அரிஷ்டம்: வடசொல். விதியாவது - இருவினைப் பயன் செய்த உயிரைச்

சென்றடைதற்கு ஏதுவாகிய நியதி. எனை = தொகுத்தல். 'பேடியும்' என்ற உம்மை - இறந்தது தழுவிய எச்சத்தோடு இழிவுசிறப்பு. 'இப்பதி' என்றது, மச்சநாட்டிற்கு ராசதானியான விராடநகரத்தை.

'**ஓர் அரிடமான தன்விதியினால்**' என்றது - வனவாசகாலத்தில் அருச்சுனன் தான் பரமசிவனிடத்துப் பாசுபதம்பெற்றபின்பு ஆங்கு வந்து அழைத்துப்போன தந்தையாகிய இந்திரனுடனே தேவலோகஞ்சென்ற பொழுது அங்குத் தன்னைக்காமித்துத் தன்பக்கல் இரவில் வந்து சேர்ந்த ஊர்வசியென்னுந் தெய்வமகளைத் தாயென்று கொண்டு தாள்களில் விழுந்து வணங்கிய வளவில், அவள் மிகவும் மனம்வருந்திக் கோபித்து 'பேடியாவாய்' என்று சாபங்கொடுத்து, பின்னர், அதனை அறிந்த இந்திராதி தேவர்களின் வேண்டுகோளினால் தான் வேண்டும்நாளில் அப்பேடிவடிவம் ஓராண்டு வரும்படி வரமாக மாற்றினமையைக் கருதி. (203)

45.—பிருகந்நளை உத்தரனைத் தேற்றிக் கட்டவிழ்த்துவிடுதல்.

யாண்டுசென்றிலதின்னமு மீரிருகடிகை
வேண்டுமாலினியீண்டையவ் விசயனுந்தோன்றும்
மீண்டுபோகலைவிடுவிடு விரைபரித்தடந்தேர்
தூண்டுநீயெனத்தோளிலத் துவக்கையும்விடுத்தான்.

(இ - ள்.) யாண்டு சென்றிலது - (அஜ்ஞாதவாசத்துக்கு நியமித்த) ஒரு வருஷகாலம் (இன்னும் முடியக்) கழிந்ததில்லை; இன்னமும்—, ஈர் இரு கடிகை வேண்டும்-நான்குநாழிகைப்பொழுது கழியவேண்டும்; இனி-(அந்நான்கு நாழிகைக்குப்) பின்பு, ஈண்டை - இவ்விடத்தில், அ விசயன்உம்-அந்த அருச்சுனனும், தோன்றும் - வெளிப்பட்டுத் தோன்றுவான்; நீ—, மீண்டு போகலை - திரும்பி ஓடிப்போவதை, விடு விடு-விட்டுவிடு; விரை பரி தட தேர்-வேகமாயோடுகின்ற குதிரைகளைப் பூட்டிய தேரை, தூண்டு - செலுத்து, என - என்று சொல்லி, தோளில் அ துவக்கைஉம் - தோள்களைத் தேரோடு அணைத்துக் கட்டிய அக்கட்டையும், விடுத்தான் - அவிழ்த்துவிட்டான்; (எ - று.)

பிருகந்நளை அருச்சுனன் செய்தியைக்கூறி உத்தரனைச்சமாதானப்படுத்தி அவனைக்கட்டியிருந்த கட்டவிழ்த்துத் தேரைச் செலுத்துமாறு கூறினளென்க. கடிகை - அறுபது விநாடி. இனி, விடுவிடு-(மிகவும் விரைவாகத்) தேரை ஓட்டு என்றலுமாம். துவக்கு-முதனிலைத்தொழிற்பெயர். 'இன்னம்' என்பது-ஓர் இடைச்சொல். 'வேண்டும்' என்பது-ஒருவகை வியங்கோள் வினைமுற்று. (204)

46.—உத்தரன் தேறுதல்கொண்டு தேர்செலுத்துதல்.

அறிந்துதாள்விழுந்தெழுந்துபின் னுங்கவனருளால்
செறிந்தமால்பெருஞ்சிறப்பையச் சிறுவனும்பெற்றுப்
பிறிந்தபற்பலபேரணி நால்வகைப்படையும்
முறிந்துபோகவத்தேர்விடு தொழிலினின்மூண்டான்.

(இ - ள்.) அ சிறுவன்உம்-அந்த உத்தரகுமாரனும், அறிந்து - (அப்பேடியாகிய அருச்சுனன் சொன்னவற்றை யெல்லாம்) தெரிந்து கொண்டு, ஆங்கு - அப்பொழுது, தாள் விழுந்து - (அவனுடைய) பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்கி, எழுந்து-எழுந்திருந்து, பின்-பின்பு, அவன் அருளால் - அவ்வருச்சுனனது கட்டளையால், செறிந்த மால் பெரும் சிறப்பை - (அருள்) பொருந்திய திருமாலின் [ஸ்ரீ கிருஷ்ண னின்] மிக்க சிறப்பை [அருச்சுனனுக்குச் சாரத்தியஞ் செய்யுந் தொழிலை], பெற்று - (தான்) அடைந்து,—பிறந்த - வகுக்கப்பட்ட, பல் பல பேர் அணி - பல பல பெரிய வரிசைகளையுடைய, நால் வகை படைஉம்-(ரத கஜ துரக பதாதி என்னும்) நான்குவகைப்பட்ட (துரியோதனாதியர்) சேனைகளும், முரிந்துபோக - அழிந்தோடும்படி, அ தேர் விடு தொழிலினில் - அந்தத்தேரை யோட்டுஞ் செய்கை யில், மூண்டான் - முயன்றான்; (எ - று.)

உத்தரன் அருச்சுனனுக்குச் சாரதியானனென்ன வேண்டிய விடத்து 'மால் பெருஞ்சிறப்பையச் சிறுவனும் பெற்று' என்றது - பிறிதினவிற்சியணியாம்; சொல்லவேண்டியதை இனிமைபடச் சுற்று வழியாகச் சொல்லுதல், இதனிலக்கணம். தேவாதிதேவனாகிய தனது பெருமையெல்லாம் அழியமாறிப் பார்த்தனுக்குச் சாரத்தியஞ் செய்து அடியவர்க் கெளியனாயிருக்குந் தன்மையை வெளியிடுதலால், 'செறிந்த மால் பெருஞ்சிறப்பு' என்றார். அன்றியும், சிறந்த வீரருக்குப் பெரும்போரிற் சாரதியாயிருத்தலும் ஒரு சிறப்பாகும்; மேற்பதினேழாம் போர்ச்சருக்கத்தில் "புகழே பூண்டு, வேந்தரா யமர்க்களத்தி லதிசயித்த வீரரானவர்க் கிதுதான் மேம்பாடன்றோ, மாந்தராயெக்கலையும் வல்லார்க்கன்றி வாசி நெடுந்தேரூரவருமோ?" என வருவது காண்க. மால் பெரு - மிகப்பெரிய என ஒரு பொருட் பன்மொழி யென்பாருமுளர். 'சிறுவனும்' என்ற உம்மை-இறந்தது தழுவிய எச்சத்தோடு இழிவு சிறப்பு. 'அறிந்து' என்பதற்கு (இப்பேடி அருச்சுனனே யென்று) உணர்ந்து என்று உரைப்பர் ஒருசாரார். அருள் - அருளோடு இடுங் கட்டளைக்கு இலக்கணை; காரணவாகுபெயர். பற்பல பேரணி பிறிந்த என்று மொழிமாற்றி - பலபல பேரணிகளாகப் பிரிந்த வென்றலு மொன்று; பிரி, முரி என்பனபோலப் பிறி, முறி என்னும் வினைகளும் உள்ளனவாம்.

47.—துரோணனாதியர் பேடியைக்குறித்துச் சங்கித்தல்.

ஓடினனுமித்தேர்விரைந் தூர்பவனென்றும்
பேடிநாமுதலையுறும் பெருந்தகையென்றும்
நாடினார்பலர்நந்தியா வர்த்தநாண்மாலை
சூடினனெடுஞ்சேனையிற் றுரோணனேமுதலோர்.

(இ - ள்.) நாள் நந்தியாவர்த்தம் மாலை சூடினன் - அன்றைக்கு மலர்ந்த [புதிய] நந்தியாவட்டப்பூமாலையைச் சூடிக்கொண்டிருக்கின்ற வனான துரியோதனனது, நெடுஞ் சேனையில் - பெரிய சேனையிலே, துரோணன்ஏ முதலோர் பலர்-துரோணாசாரியன் முதலிய(அறிவிற் சிறந்த) பல வீரர்கள், 'ஓடினன்உம்-(முன்னே தேரேறிப்போர்செய்ய

வந்து) அஞ்சியோடிய குமாரனும், இ தேர் விரைந்து ஊர்பவன் - (பேடியின் செயலால் தேறி) இந்தத்தேரை விரைவாய்ச் செலுத்துஞ் சாரதியானன்,' என்றும்—, 'பேடி—, நாம் முதல் ஐயுறும் பெருந் தகை - நாம் முதலிற் சந்தேகிக்கத்தக்க பெருமைக்குணங்களை யுடைய அருச்சுனனும்,' என்றும்—, நாடினர் - ஆலோசிப்பவரா னார்கள்; (எ - று.)

ஓடினவன் பேடியினால் தேற்றப்பட்டுத் தேரூரும் பாகனுக, பேடி இப்போது ரதிகனுக ஆய்விட்டதனல், இப்பேடி அருச்சுனனுக இருக்கவேண்டு மென்ற ஓராலோசனை துரோணசாரியர்முதலியோ ருக்கு உண்டாயிற்றென்பதாம். ஓடினனும், உம்மை- இழிவுசிறப்பு. ஐயுறு - ஐயமுறு: விகாரம்; காமுறு, ஏமுறு என்பனபோல. பெருந் தகை - அன்மொழித்தொகை: தகை - தகுதி, சற்குணம். நந்தியா வர்த்தம் - ஒரு பூஞ்செடி; இதனை, இக்காலத்து நஞ்சாவட்டை யென்பர்: இம்மாலை, துரியோதனனுக்கு உரிய அடையாளப் பூமாலையாம்.

துரோணன் - பரத்துவாசமுனிவனது குமாரன்; கிருபாசாரிய னுடன்பிறந்தவளான கிருபியின் கணவன்; அசுவத்தாமனது தந்தை; ஸகலசாஸ்திரங்களையும் தன் பிதாவினிடம் கற்று, படைத் தொழிலைப் பரசுராமனிடத்து ஏழுநாளிற்பயின்றவன்: துரியோத னுதியர் நூற்றுவர்க்கும் பாண்டவரைவர்க்கும் அஸ்திரசஸ்தி ரங்களைக் கற்பித்த ஆசிரியன்: வைதிகவிரதாநுட்டானஞ் செய்து கொண்டிருக்கையில் தேவர்களாலேவியனுப்பப்பட்ட மேனகையின் கட்டழகைக்கண்டு காதல்கொண்ட பரத்துவாசமுனிவனது விருப் பத்தால் ஒரு துரோணகும்பத்திற் பிறந்தமைபற்றி, இவனுக்குத் துரோணனென்று பெயர்; த்ரோணகும்பம் - பதக்களவுகொண்ட பாத்திரம்; துரோணம் - பதக்கு, இரண்டுகுறுணி. இனி, துரோணம் என்று வில்லுக்குப் பெயரிருத்தலால், துரோண னென்பது - வில்வன்மைபற்றிவந்த பெயருமாம். இவன், அங்கி வேசமுனிவன் பக்கலிலும் படைகள் தேர்ந்தான். ஏ - உயர்வு சிறப்பு. (206)

48.—பிருகந்நளை கையில்வில்லேந்தி, உத்தரனை அஞ்சாது தேர் செலுத்தச் சொல்லுதல்.

பேடியன்றுதன்பெண்மையை யாண்மையாய்ப்பிறர்கொண்
டாடவந்தவெஞ்சாபமுந் தொடிக்கையிலாக்கிக்
கோடியம்புகளோரொரு தொடையினிற்கோத்து
வீடுவிப்பனீயஞ்சிடா விடுகதேரென்ருன்.

(இ - ள்.) அன்று - அப்பொழுது, பேடி - பேடிவடிவமமைந்த அருச்சுனன், பிறர் - அயலார் [பகைவர்], தன் பெண்மையை- தனது மிக்கிருக்கும் பெண்தன்மையை, ஆண்மைஆய் கொண்டாட - ஆண்தன்மையாக மெச்சும்படி, அந்த வெம்சாபம் உம் - அந்தக் கொடிய வில்லையும், தொடி கையில் ஆக்கி - வளையலணிந்த தன்

கையில் ஏந்திக்கொண்டு, —(உத்தரனை நோக்கி) 'கோடி அம்புகள்-அநேகம் பாணங்களை, ஓர் ஒரு தொடையினில்-தொடுக்கும் முறையொவ்வொன்றிலும், கோத்து-தொடுத்து, வீடுவிப்பன்-(பகைவர்களைக்) கொன்று (பசுக்களை) மீட்பேன்; நீ—, அஞ்சிடா - அச்சங்கொள்ளாமல், தேர் விடுக - தேரைச் செலுத்துவாயாக,' என்றான் - என்று தைரியங் கூறினான்; (எ - று.)

வன்னிமரத்தினின்று எடுத்துவந்தமை கீழ்க்கூறியதனால், 'அந்த வெஞ்சாபம்' என்றார். வில்லேந்துதல் ஆடவரியல்பு ஆதலால் 'பெண்மையை ஆண்மையாய்ப் பிறர் கொண்டாடச் சாபங்கையிலாக்கி' எனப்பட்டது. காண்டவதகன காலத்தில் அருச்சுனனுக்கு அக்கினிபகவான் கொடுத்த வில், 'காண்டீவம்' என்னும் பெயரினது. முதலிரண்டடிகளில் - தன்பேடித்தன்மையைப் பிறர் ஆண்மையாய்க் கொண்டாடும்படி முன்னே ஊர்வசியாற் கொடுக்கப்பட்டு வந்தடைந்த கொடிய சாபத்தையுந் தொடியணிந்த கைம்மாத்திரத்தில் [கைவசத்தில்] ஆக்கி யென்ற பொருளும் தோன்றும். சாபம் - சபித்தல் வில் என இவ்விருபொருளுடையதாதலை, "சாபமே சபித்தல் வில்லாம்" என்னும் நிகண்டினாலும் அறிக. 'வீடுவிப்பன்' என்பதற்கு - உயிர் விடுவிப்பேனென்றும், நிரைவிடுவிப்பேனென்றும் இருபொருளும் கொள்ளப்பட்டன. விடுவிப்பனென்பது முதல் நீண்டு வந்தது: வீடுவிப்பல் என அல்லீறாகவும் பிரிக்கலாம். (207)

49.—பிருகந்நளை அம்பெய்து பலஅரசரை அழித்தல்.

என்றபோதவன்றேரினை யிமைப்பினிற்செலுத்தச்
சென்றுபோர்முனைச்சிலைவிடு சிலீமுகங்களினாற்
கொன்றபோர்மன்னரீறிலர் குருகுலத்தவராய்
நின்றபோர்முடிமன்னருஞ் சுளித்துளநெளித்தார்.

(இ - ள்.) என்ற போது - என்று (அருச்சுனன்) சொன்ன பொழுதில், அவன் - உத்தரன், தேரினை - தேரை, இமைப்பினில் - ஒரு மாத்திரைப்பொழுதினுள்ளே, செலுத்த-(மிகவிரைவாக) ஓட்ட, போர் முனை-போர்க்களத்தில், சென்று - போய், சிலை விடு - (அருச்சுனன்) வில்லிற்கோத்து எய்த, சிலீமுகங்களினால்-அம்புகளினால், கொன்ற - கொல்லப்பட்ட, போர் மன்னர் - போரிற்சிறந்த அரசர்கள், ஈறு இலர் - எல்லையில்லாதவர்கள் [மிகப்பலர்]; (அதுநோக்கி),--குருகுலத்தவர் ஆய் நின்ற-குருகுலத்தில் தோன்றியவர்களாய்ப் (போர் முகத்தில்) நின்ற, போர் முடி மன்னர்உம்-போர்த்தொழிலில் வல்ல கிரீடாதிபதியான (பீஷ்மன் விதுரன் துரியோதனன் முதலிய) அரசர்களும், சுளித்து-கோபித்து, உளம் நெளித்தார் - மனம் பதைத்தார்கள்; (எ - று.)

மன்னர் உளம் நெளித்தார்-அஃறிணைச்சினைப்பெயர் உயர்திணை முதலின் முடிபையே பெற்ற திணைவழுவமைதி; [நன். பொது - 26.] இமைப்பினிற் கொன்ற என்று இயைத்தலுமாம். (208)

50.—இதுவும் அடுத்த கவியும்-விதுரன் துரியோதனனை நோக்கிக் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

அன்றுபோலலனருச்சுன னம்பிகாபதிபால்
துன்றுபோர்புரிதவத்தினுற் சுடுகணைபலபெற்று
அன்றுபோரினிலவுணரை யமரருக்காக
வென்றுபோனகநுகர்ந்துபொற் றருமலர்வேய்ந்தான்.

மூன்று கவிகள் - ஒரு தொடர்.

(இ - ள்.) (விதுரன் துரியோதனனை நோக்கிக்கூறுவான்:—) அருச்சுனன்—, அம்பிகாபதிபால் - பார்வதிகொழுநனான பரமசிவனிடத்தில், துன்று போர் புரி - நெருங்கிய போரைச் செய்து, தவத்தினுல் - (அவனை நோக்கிச்செய்த) தவத்தால், சுடு பல கணை பெற்று - (பகைவரை) அழிக்கவல்ல பல ஆயுதங்களைப் பெற்று, அன்று - அப்பொழுதே, அமரருக்கு ஆக-(இந்திரன் முதலிய) தேவர்களின் பொருட்டாக, அவுணரை - (அவர்களால் வெல்லக்கூடாத நிவாதகவசர் காலகேயர் என்னும்) அசுரர்களை, போரினில் வென்று - போர்செய்து ஜயித்து, போனகம் நுகர்ந்து - (இந்திரனுடனே ஒக்கஇருந்து தேவர்கள்தந்த) உணவை யுண்டு, பொன் தரு மலர்வேய்ந்தான்-பொன்மயமான கற்பகவிருக்ஷங்களின் மலர்களை (அத்தேவர்களால்) சூட்டப்பெற்றான்; (ஆதலால்), அன்று போல் அலன் - (இப்பொழுது) முன்னிருந்தவன்போலல்லன்; (எ - று.)

இச்செய்யுளினுல் பேடிவடிவுடன் தனித்து நின்று பொருதது அருச்சுனனாக இருக்குமென்றும், ஒன்றியாக இருந்தும் வெல்லக்கூடியவ னென்பதற்கு வேண்டியகாரணம்இன்னதென்றும் துரியோதனனுக்கு விதுரன் எடுத்துக்காட்டினனென்க. விதுரன் கூறுவன துரியோதனனை நோக்கியாகுமென்பது மேலைச் செய்யுளில் 'இறைவ'என வந்த விளியால் வெளியாம். துரோணன் முதலியோர் பேடியை அருச்சுனன்தானோ என்று ஐயுற்றமையை நாற்பத்தேழாஞ்செய்யுளிற் காணலாம். இனி, இச்செய்யுளை விதுரனது உட்கோளைத் தெரிவிப்பதென்று கொள்ளுதலும்,ஒன்று: கவிக்கூற்றென்று கொள்வாரும் உளர்.

பாண்டவர்கள் வனவாசஞ்சென்றபொழுது அவர்களில் அருச்சுனன் வியாசபகவானது கட்டளையின்படி அம்முனிவனிடம் மந்திரோபதேசம் பெற்றுக் கைலாசகிரிக்குச் சென்று தவம்புரிகையில் அவனையழிக்குமாறு துரியோதனனால் ஏவப்பட்ட மூகாசுரன் பன்றிவடிவங்கொண்டு அருச்சுனன்மீது பாய்ந்து அவனைக் கொல்வதாக வந்தவளவில், சிவபெருமான் வேடவடிவங்கொண்டு அங்குவந்து அப்பன்றியின்மீது ஓர் அம்பை எய்ய, அது பிளக்குமுன்னே அருச்சுனன் அம்பொன்றை யெய்து வராகத்தை விழுத்த, அதுகாரணமாக அவ்விருவர்க்கும் உண்டான போரில், பரமசிவன் எதிரியின் வில்நாணியை அறுக்க, அருச்சுனன் அவ்விற்கழுந்தாற் கடவுளின்

முடியில் அடித்தனன். பிறகு சிவபெருமான், தனது நிஜரூபத்துடனே அருச்சுனனுக்குத் தரிசனந்தந்து, வில் பாசுபதாஸ்திரம் அம்பறுத்தூணி முதலியவற்றைக் கொடுத்தருளினன். பின்பு அருச்சுனன் அங்கு வந்து தன்னை அழைத்துச்சென்ற தந்தையான இந்திரனுடனே தேவலோகஞ்சேர்ந்து, அங்குத் தேவர்கள் வேண்டியபடி அவர்கட்குப் பகைவராய்ப் பலநாளாகப் பெருந்துன்பமியற்றி வந்த கடலிடையிலுள்ள தோயமாபுரத்தில் வசிப்பவர்களான நிவாதகவசரென்னும் அசுரர் மூன்றுகோடி பேரையும், அந்தரத்திலுள்ள இரணியபுரத்தில் வசிப்பவர்களான காலகேயரென்னும் அசுரர் அறுபதினாயிரவரையும் ஆங்காங்குச்சென்று போர்செய்து அழித்திட்டனன் என்ற ஆரணிய காண்டவரலாறு இங்கு அறியவேண்டிய வரலாறு.

அன்றுபோல் அலன்-சூதாடிச் செல்வமிழந்து சென்ற அந்நாளிலிருந்ததுபோலல்ல னென்றபடி. 'புரி' - புரிந்து; விகுதி முதலியன கெட்டுப் பகுதிமாத்திரமாய் நின்ற இறந்தகால வினையெச்சம். இனி, அருச்சுனன் தவத்திலிருக்கும்போதே சிவவேடனோடு போர்செய்தன னாதலால், போர்புரி தவம்-போர்செய்து இயற்றிய தவமெனினுமாம். 'ஆக' என்றது - நான்காம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு. அம்பிகாபதி-பார்வதியின் கணவன். தவத்தினால் அம்பிகாபதிபால் துன்று போர்புரி சுடுகணை பல பெற்று என்றும் இயைக்கலாம்; துன்று போர்புரிசுடுகணை-மிக்கபோரைச்செய்தற்கு உரிய கொடிய ஆயுதங்களென்க; கணை - இங்கே, ஆயுதமென்னும்மாத்திரமாய் நின்றது; அவை - பாசுபதம், வில், அம்பறுத்தூணி முதலியன. அஸ்திரசஸ்திரங்களைப் பெற்றபொழுதே பயன்கொள்ளுதல் அருமையாதலால், 'அன்று' என்றார்.

அருச்சுனன்=அர்ஜுநன்: இவ்வடசொல்லுக்கு-வெண்ணிறமுடையவனென்பது, பொருள். இது முதலில் இந்நிறமுடைய கார்த்தவீரிய மகாராசனுக்குப் பெயராயிருந்து, பின்பு அவனைப் போன்ற சௌரியசௌரியங்களையுடைய பார்த்தனுக்கு இட்டு வழங்கப்பட்டது: இது, உவமவாகுபெயரின்பாற்படும்: பார்த்தன் கருநிறமுடையவனாதலால், அவனுக்கு அருச்சுனனென்ற பெயர் நிறம் பற்றிவந்ததென்றல் பொருந்தாது; மேல் 59 - ஆங் கவியையும் நோக்குக. போனகம்=போஜநம். பொன்தரு ஐந்து - ஸந்தாநம், மந்தாரம், பாரிஜாதம், கல்பகம், அரிசந்தநம் என்பன. (209

51. தன்னிலத்தினிற்குறுமுயல் தந்தியின்வலிதென்று
இந்நிலத்தினிற்பழமொழி யறிதிநீயிறைவ
எந்நிலத்தினுமுனக்கெளி தாயினுமிவர்நந்
நன்னிலத்தினில்வரவமர் தொடங்குதனன்றால்.

(இ - ள்.) (மற்றும்), இறைவ-அரசனே!—"தன நிலத்தினில்-தான் இருக்குமிடத்திலுள்ள, குறுமுயல் - சிறிய முயற்குட்டி, தந்தியின் வலிது-(தன்னிடம் விட்டுப் பெயர்ந்துவந்த பெரிய)

யானையைக்காட்டிலும் வலிமையுடையது,'' என்று—, இ நிலத்தினில் - இவ்வுலகத்துச்சொல்லப்படுகின்ற, பழமொழி-பழமொழியை, நீ—, அறிதி - அறிவாய்; (ஆகையால்), எ நிலத்தின்உம்-(தன்நிலம் அயல்நிலம் என்னும்) எந்த இடங்களிலும், உனக்கு—, எளிது ஆயின்உம் - (போர்செய்வது) எளிதாயிருந்தாலும், இவர் நம் நல் நிலத்தினில் வர-இவர்கள் நமது நல்ல இடத்தில் வந்தபின்பு, அமர் தொடங்குதல் - (நாம்) போரைத் தொடங்குதல், நன்று - நல்லது; (எ - று.) - ஆல் - ஈற்றசை.

'தன்நிலமானல் முயலும் யானையைவெல்லும்' என்றல், உலக வழக்கு. இது, இவர் வலியிலராயினும் நீ மிக்கவலியுடையையாயினும் இவர் நிலத்திலிருந்து நீ போர்செய்தால் தோல்வியடைவாயென்னும் பொருள் தோன்றக் கூறியது. "நெடும்புனலுள் வெல்லு முதலை அடும் புனலின், நீங்கின் அதனைப் பிற" என்பர், இடனறிதலில் திருவள்ளுவரும். பழமொழி - பழமையாகிய மொழி: உலகநடையை ஒட்டி உயர்ந்தோரால் உண்டாக்கப்பட்டு வழங்குகின்ற கட்டுரை வாக்கியம். 'இனிமேல், அருச்சுனனதியரை வெல்ல முடியாதோ?' என்று துரியோதனனுக்குத் தோன்றக்கூடிய எண்ணத்திற்குச் சமாதானங்கூறுகின்றனென்க. இப்போது பொருதவர் ஒருகால் பாண்டவராக இருப்பின் பிறகு எப்படியும் அவர்கள் நம்நிலத்தில் வந்து பொருவராதலால், அப்போது அவர்களை வென்றுவிடலாமென்பான் 'இவர் நம்நிலத்தினில் வர அமர்தொடங்குதல் நன்று' என்றான். துரியோதனனுக்கு ஊக்கம் குறையாதிருத்தற்பொருட்டும், அவனுக்குக் கோபமுண்டாகாமலிருப்பதைக் கருதியும், 'எந்நிலத்தினு முனக்கு எளிது' என்றான். தந்தி - தந்தங்களையுடையது. ஆயினும், உம்-உயர்வுசிறப்பு. குறுமுயல் - பண்புத் தொகை. (210)

52.—அதனை வீடுமனும் துரோணனும், அங்கீகரிக்க, துரியோதனன் கோபித்தல்.

என்றுகூறினன்விதுரனு மேனையங்கருகு
நின்றவீடுமன்றுரோணனு நினைவிதுவென்றார்
அன்றுநாகவெங்கொடியவன் கொடியநெஞ்சழன்றான்
குன்றமாயினுநீறெழு மருகுறக்குறுகின்.

(இ - ள்.) என்று—, விதுரனும்—, கூறினன் - சொன்னான்; ஏனை - மற்றும், அங்கு - அவ்விடத்தில், அருகு நின்ற - சமீபத்திலிருந்த, வீடுமன் துரோணனும் - பீஷ்மனும் துரோணசாரியனும், இது நினைவு என்றார் - இது (இச்சமயத்துக்கு ஏற்ற) எண்ணமேயென்று சொன்னார்கள்; (அது கேட்டு), அன்று - அப்பொழுது, நாகம் வெம் கொடியவன் - கொடியபாம்புக்கொடியை யுடையவனான துரியோதனன், கொடிய நெஞ்சு அழன்றான் - கொடுந்தன்மையை யுடைய மனம் கொதித்தான்; (அப்பொழுது), அருகுஉற-(அத்துரியோதனனது) சமீபத்தில், குறுகின் - நெருங்கினால், குன்றம் ஆயின்உம் - மலையேயானாலும், நீறு எழும்-பொடியாய்விடுமன்றோ;

எளியவரும் தம் நிலத்து வலியராவராதலால் விராடனைச் சேர்ந்தோர் வலியநம்மைத் தந்நிலத்து வெல்வரென்று கூறியதை வீடுமன் முதலோர் உடன்பட்டனராக, துரியோதனன் மனம் பொறாமல் அருகே சாரின் குன்றும் நீறும்படி அவ்வளவு சினங் கொண்டன னென்றவாறு. தனது எண்ணத்திற்கு மாறாகப் பகைவர் சிறப்பை எடுத்துக்கூறியமை குறித்து, துரியோதனன் கோபித்து நெஞ்சழன்றான். அன்றியும், அஞ்ஞாதவாசகாலத் திற்குள் பாண்டவரைக் கண்டுபிடித்து மீண்டும் காட்டிற்கே துரத்தி விடவேணுமென்று தான் கொண்டிருந்த எண்ணம் நிறைவேறா மையும் கோபத்திற்குக் காரணம். ஈற்றடி-துரியோதனனது சின மிகுதியைவிளக்கும் கவிக்கூற்று. இனி, —'குன்றமாயினும்' என்னும் நான்காம் அடிமுதல் மேலைப்பாட்டின் முடிவளவும் ஒரு தொடராக்கி, இதனையும் கர்ணன் பேச்சாகக்கொண்டு - சமீபத்தில் நாம் நெருங்கிப் போர்செய்தால், நமக்கு இலக்காவது மலையேயா னாலும் அதுவும் பொடியாய் விடுமெனக்கூறினனெனக் கொள்வாரு முளர். 'நினைவிதுவென்றார்' என்பதற்கு - (எங்களுடைய) எண்ணமும் இதுவே யென்றனரென்றுமாம். குன்றமாயினும், உம்மை - உயர்வுசிறப்பு; அது, மலையினது பெருமை வலிமை அசைக்கலாகாத நிலைமைகளை விளக்கிநின்றது. போர்செய்து நெருக்கினால் எத்துணைவல்லோரும் அழிவ ரென்றபடி.

விதுரன் - விசித்திரவீரியனது மனைவியரிலொருத்தியான அம்பிகையினாலேவியனுப்பப்பட்ட தாதிப்பெண்ணினிடத்துவியாஸ முனிவரருளாற் பிறந்தவன்; திருதராட்டிரனுக்கும் பாண்டு வுக்கும் தம்பிமுறையாகின்றவனாதலால், துரியோதனாதியர்க்கும் பாண்டவர்க்கும் சிற்றப்பன்: விற்போர்த்திறத்தில் மற்றையாவரி னும் வல்லவன்; தத்துவஞானமமைந்தவன். இவனை யமதரும ராஜனது அம்சமென்றும், பரமபாகவதர்களிலொருவனென்றும் நூல்கள் கூறும். வீடுமன்-பீஷ்மன் என்ற வடசொல்லின் சிதைவு; பயங்கரனானவனென்பது பொருள்; அச்சந்தருகின்ற விரதமுடையவ னென்பது கருத்து. இவன், தன் தந்தைக்கு யோஜநகந்தியை இரண் டாவது மணஞ் செய்வித்தற்கு அவளை வளர்த்த தந்தையான செம் படவன் இசைதற்பொருட்டு, தான் விவாகஞ்செய்து கொள்வதில்லை யென்றும், மூத்தமகனாதலாற் பட்டத்திற்கு உரிய தனது இராச்சி யத்தையும் மற்றையெல்லாச் செல்வங்களையும் தனக்குச் சிறிய தாயாக வருமவளுக்குப் பிறக்கும் பிள்ளைக்கே கொடுப்பேனென்றும், இங்ஙனம் ஒழித்தற்கு அரிய மண்ணாசை பெண்ணாசை பொன்னாசை யென்னும் மூவகையாசைகளையும் இளமையிலேயே யொழித்துக் கேட்போர் அஞ்சும்படியான சபதத்தைச் செய்ததனால், இவனுக்கு இப்பெயர்.

நாகம் என்ற வடசொல் - நகத்தில் வாழ்வது என்று பொருள் படும்; நகம்-இடம்விட்டுப் பெயராதது: மலையும், மரமும். கொடியவன் நெஞ்சு அழன்றான் - திணைவழுவமைதி. 'கொடியவன் கொடிய' என்ற இடத்து மடக்கு என்னுஞ் சொல்லணி காண்க. (211)

53.—கர்ணன் அலட்சியமாகக் கூறுதல்.

தேருமங்கொருதேர்தனித் தேரின்மேனின்று
வீரவெஞ்சிலைவளைத்தகை வீரனும்பேடி
யாருநெஞ்சழிந்தஞ்சுவ தென்கொலென்றிசைத்தான்
சூரன்மாமகனுகிய சூரரிற்சூரன்.

(இ - ள்.) சூரன் மா மகன் ஆகிய-சூரியனது சிறந்த குமாரனுகிய, சூரரில் சூரன் - வீரர்களிற்சிறந்த வீரனுகிய கர்ணன், 'அங்கு - அவ்விடத்தில் [எதிர்ப்பக்கத்தில்], தேரும்—, ஒரு தேர் - ஒற்றைத் தோாகும்; தனி தேரின்மேல் நின்று - அந்த ஒரு தேரின்மேற் பொருந்தி, வீர(ர்) வெம் சிலை வளைத்த கை-வீரர்களுக்குரிய கொடிய வில்லை வளைத்துப்பிடித்த கையையுடைய, வீரன்உம் - வீரனொருவனும், பேடி - ஆண்மையில்லாத பேடியாம்; (இங்ஙனமாகவும்), யாரும்-பேர்பெற்ற நீங்களெல்லாரும், நெஞ்சு அழிந்து-மனந்தளர்ந்து, அஞ்சுவது - பயப்படுவது, என் - என்ன காரணத்தால்?' என்று—, இசைத்தான்-சொன்னன்; (எ - று.)

'சூரன்' என்கிற சொல் இரண்டும் - முறையே ஸௌரன் ஶூரன் என்ற வடமொழிகளின் திரிபுகள். "ஒன்று தேரினுலொருவன் கூற்றமே, என்று கூறினு மொருவனென்செயும், இன்று கோடுநா மெழுகென்றேகினர்" என்ற சீவகசிந்தாமணி, இங்கு ஒப்புநோக்கத் தக்கது. ஆடவர்க்குரிய வில்தொழிலை மேற்கொண்டதனுல், 'வீரனும் பேடி' என ஆண்பாலாகக் கூறினன். கர்ணன் அகம்பாவ முடையனுதலால், 'விதுரன் ஒருகால் எதிர்த்தவன் அருச்சுனனு யிருக்கலாமோ?' என்ற கருத்துடன் கூறியதை யவமதித்து, அவ் விதுரன் முதலானோர் அஞ்சுவதை இழித்தற்பொருட்டு, பேடியை 'வீரன்' என்றான். வீரனும் பேடி என்றதனுல், அருச்சுனனே என்று ஐயுறுதற்கும் இடனில்லையென்பதையும் காட்டியவாறு. கொல் - அசைநிலை. 'யாரும்' என்றது- இங்கு முன்னிலைப்படர்க்கை. ஏந்தியவனது வீரத்தை வில்லின்மே லேற்றி 'வீரச்சிலை' என்ற தாகவுங் கொள்ளலாம்; 'சினவாள்' என்றாற் போல. (212)

54.—துரியோதனனது கட்டளை.

கொண்டகோநிரைகோவலர் கொண்டுமுன்போகத்
தண்டுநிற்கெனத்தம்பிய ரனைவருந்தானும்
திண்டிறற்பெரும்பேடியைத் தேர்மிசைக்கண்டு
மிண்டுவீரெனக்கூறியே சுயோதனன்மீண்டான்.

(இ-ள்.) (அதுகேட்டு), சுயோதனன்-துரியோதனன், தானும்—, 'கொண்ட கோ நிரை-கவர்ந்துகொண்டுவந்த பசுக்கூட்டங்களை, கோவலர் - (நமது) இடையர்கள், கொண்டு - ஓட்டிக்கொண்டு, முன் போக - முன்னே போவாராக; தண்டு - (நம்) சேனையானது, நிற்க - (அவ்விடையர்க்குத்) துணை நிற்பதாக,' என-என்று கட்டளையிட்டு, 'தம்பியர் அனைவர்உம் - தம்பிமாரெல்லீரும், திண் திறல் பெரும்

பேடியை - மிக்கவலிமையையுடைய பெரிய பேடியை, தேர்மிசை கண்டு - தேரின்மேற்பார்த்து, மிண்டுவீர்-நெருக்கிப் போர்செய்வீர்,' என கூறி-என்றுஞ் சொல்லி,— மீண்டான்-(போர்க்களத்துக்குத்) திரும்பினான்; (எ - று.)

'தானும்' என்றது, கர்ணனைப்போலவே இந்தத் துரியோதனனும் மனநிலைகொண்டு கூறினானென்பதைப் புலப்படுத்தும். போக, நிற்க - வியங்கோள் முற்று. போக என்பதைச் செயவெனெச்சமாகக் கொள்ளினுமாம். அனைவரும் = அனைவீரும்: முன்னிலையிற் படர்க்கைவந்த இடவழுவமைதி. நிற்கென - அகரம் தொகுத்தல். (213)

55.—அருச்சுனன் வடபுறத்து நிரைமீட்டல்.

மானமாமுடிமன்னரை விலக்கிவல்விரைந்து
கோநிரைக்குலங்கொண்டுபோங் கோநிரைதுரந்து
போனபேடிவெம்பூசலும் பொழுதுறப்பொருது
தூநிறத்திளங்கன்றுடைத் தொறுக்களுமீட்டான்.

(இ - ள்.) (பின்பு),—போன பேடி-(போர்க்குச்) சென்ற பேடியாகிய அருச்சுனன்,—மானம் மா முடி மன்னரை - மானமுள்ளவர்களும் பெரிய கிரீடந்தரித்தவர்களுமான பகையரசர்களை, விலக்கி - விலகச்செய்து,—வல்விரைந்து - மிகவும் விரைவாக, குலம் கோ நிரை கொண்டுபோம்-சிறந்த பசுக்கூட்டங்களைக் கவர்ந்துபோகின்ற, கோ நிரை - ராஜபரிவாரத்தை, துரந்து - துரத்திக்கொண்டுபோய்,— வெம் பூசல்உம் - கொடிய போரையும், பொழுது உற - உரியகாலம் பொருந்த, பொருது - செய்து,—தூ நிறத்து-பரிசுத்தமான தன்மையுள்ள, இளங் கன்று உடை தொறுக்கள் உம்-சிறுகன்றுகளையுடைய பசுக்கூட்டங்களையும், மீட்டான் - திருப்பிக்கொண்டுவந்தான்; (எ - று.)

கீழ் 20 - ஆஞ் செய்யுள்போலவே, இச்செய்யுளும் வடபுறத்து நிரைமீட்சி கூறினமையின், இச்சருக்கத்துக்கு **உயிர்நிலைச் செய்யுளாம்.**

போரில் மிண்டிய வீடுமன் துரோணன் முதலியவர்களையெல்லாம் விலகச்செய்து பசுநிரையைக் காத்திருந்த அரசவர்க்கத்தையும் விரைவில் வென்று பசுக்கூட்டத்தைத் திருப்பிக்கொண்டுவந்தனன், அருச்சுனனாகிய பிருகந்நளை யென்க. பொழுதுற - சொற்ப காலத்திலென்றபடி: இனி, பொழுது உற - அஜ்ஞாதவாசவருஷங் கழிதற்குக் குறைவாய்நின்ற நான்கு நாழிகைப்பொழுது கழியுமளவுமென்றும், பொழுதுவிடியுமளவு மென்றும் உரைப்பாருமுளர். 'மான மா முடி மன்னர்' என்றது - "மயிர் நீப்பின் வாழாக் கவரிமாவன்னா, ருயிர்நீப்பர் மானம் வரின்" என்றபடி தம் தலையைக்கொடுத்தாயினும் மானத்தைக் காக்கவல்ல வீரரென்றவாறுமாம். மானமாவது - எப்பொழுதும் தம்நிலையினின்று தாழாமையும், ஊழ்வினையால் தாழ்வு வந்த விடத்து உயிர்வாழாமையுமாம். இனி, மானம் - செருக்கும், தமது அரசனிடத்து அபிமானமும், பெருமையும்

வலிமையுமாம். வல்விரைந்து - ஒருபொருட்பன்மொழி. வல் - விரைவுப்பொருளுணர்த்தும் இடைச்சொல். கோ - பசு என்ற பொருளில் வடமொழியும், அரசரென்ற பொருளில் தமிழ்மொழியு மாம். குலம் - சிறப்பென்னும் பொருளதாதலை 'குலபர்வதம்' என்ற இடத்துங் காண்க.

'தூநிறத்து' என்றது - இளங்கன்றுடைத்தொறுக்களுக்கு அடைமொழி. பசுக்கள் ஆதியில் திருப்பாற்கடலினின்று தோன்றியமை, யாகம்முதலிய வைதிகச்சடங்குகளுக்கு வேண்டிய பால் முதலியவற்றைப் பசுக்கள் உதவுதல், பசுக்களின் உறுப்புக்களில் தேவர்களதுகலைகளும் முனிவர்களுடைய அமிசங்களும் புண்ணிய தீர்த்தங்களின் பகுதிகளும் அமைந்திருத்தல், பசுக்கள் தரும் பஞ்சகவ்வியங்கள் அனைவர்க்கும் பரிசுத்திகரமாதல், பசுக்களைப் பரிசித்தல் பிரதக்ஷிணம்புரிதல் பாதுகாத்தல் பிறர்க்குக்கொடுத்தல் செய்பவர்க்குத் தீவினைதீர்ந்து நல்வினையுண்டாதல் முதலிய சிறப்புக்கள்பற்றி, பசுக்கூட்டத்துக்கு 'தூநிறத்து' என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. தூ-தூய்மை யென்னும் பண்புப்பெயரின் விகாரம். குலம் - கூட்டம் என்று கொண்டு, ஒன்றன்கூட்டம் பலவி னீட்டம் என்ற இருவகையைக் கருதி 'கோநிரைக்குலம்' என்றனரென்றலுமொன்று; ஒவ்வொருவகையிலும் பலபசுக்களென்றவாறும். 'வல்விரைந்து' என்றதை 'கொண்டுபோம்' என்பதனோடும், 'துரந்து' என்பதனோடும் கூட்டலாம். (214)

56.—துரியோதனனைச் சார்ந்த இடையரது ஒடுக்கமும், உத்தரனைச் சார்ந்த இடையரது மகிழ்ச்சியும்.

முந்தவான்றொறுமீட்டலு முற்கவர்பொதுவர்
வெந்தநெய்யெனவாரவ மடங்கினர்மிகவும்
அந்தநெய்யினிற்பாற்றுளி யுகுத்தெனவார்த்தார்
வந்தமச்சர்கோமகனொடும் வந்தகோபாலர்.

(இ - ள்.) முந்த - முன்னே, ஆன் தொறு - பசுக்கூட்டத்தை, மீட்டலும்-(பேடி) மீட்டுக் கொண்டுவந்த அளவில்,—(அதனால்),— முன் கவர் பொதுவர் - முன்பு (பசுக்களைக்) கவர்ந்துகொண்டுபோன (துரியோதனனோடுவந்த) இடையர்கள்,—வெந்த நெய் என-நன்றாய்க் காய்ந்த நெய் (ஓசையடங்குதல்) போல, மிகவும் ஆரவம் அடங்கினர்-முற்றும் ஆரவாரமடங்கினார்கள்; வந்த மச்சர் கோ மகனொடும் வந்த கோபாலர்-(நிரை மீட்க) வந்த உத்தரகுமாரனோடு வந்த இடையர்கள்,—அந்த நெய்யினில்-அவ்வாறு நன்றாகக் காய்ந்து கொதிக்கின்ற நெய்யில், பால் துளி உகுத்து என-பாலின்துளியைத் தெறித்தால் (மிக்கஓசை எழுமாறு) போல, (மிகவும்) ஆர்த்தார் - (மகிழ்ச்சியால்) மிகவும் ஆரவாரித்தார்கள்; (எ - று.)

பொதுவர் - நாடும் நாடுசார்ந்த இடமுமாகிய மருதநிலத்துக்கும் மலையும் மலைசார்ந்த இடமுமாகிய குறிஞ்சிநிலத்துக்கும் நடுவிடமான காடும் காடு சார்ந்த இடமுமாகிய முல்லைநிலத்தில் உள்ளவர்; 'இடை

யர்' என்பதற்கும் காரணம் இதுவே. (பொதுவரென்பதன் பெண் பன்மை, பொதுவியர்.) ஆரவம் - வடசொல்; இங்கே, கொண்டாட்டத்தாலுண்டாகும் பேரொலி. 'மிகவும்' என்றது - மத்திமதீபமாய், முன்நிற்கிற 'அடங்கினர்' என்றதனோடும், பின்நிற்கும் 'ஆர்த்தார்' என்பதனோடும் கூட்டப்பட்டது. 'உகுத்தென' என்பதை - உகுத்தாலெனஎன வினையெச்சவிகாரமாக வாயினும், உகுத்தலென்ன எனத் தொழிற்பெயர்விகாரமாக வாயினுங் கொள்க. மச்சர்கோ மகன் - மச்ச நாட்டிலுள்ளார்க்கு அரசனாகிய விராடனது குமாரன். கோபாலர் - பசுக்களைக் காப்பவர்; வடசொல்.

வெந்தநெய் - காய்ச்சுகையில் வெண்ணெயின் நீர்ப்பசையற்ற நெய்; கொதிப்புத்தணியாத நெய். தொழில்பற்றி வந்த **உவமையணி.** பால்துளி யுகுத்தல், நீர்ப்பசையற்றதையும் அருமையையும் உணர்தற்கென்க. வெந்தநெய்யென ஆரவமடங்கின ரெனவும், அந்த நெய்யினிற் பாற்றுளியுகுத்தென ஆர்த்தா ரெனவும் கூறியன - இடத்துக்கும் சாதிக்கும் ஏற்ற உவமைகள்; இங்ஙனங் கூறுவது, மகாகவிகளது இயல்பு. சிந்தாமணியிலும் கோவிந்தையாரிலம்பகத்தில் "ஆய்த்தியர்நலக் காசெல் தூணனன்", "ஆயர் மத்தெறிதயிரினுயினர்," "மத்தம் புல்லிய கயிற்றின் மற்றவ, ரத்தலைவிடினித்தலைவிடார்," "வெண்ணெய்போன்றா றினியண்மேம்பால்போல் தீஞ்சொல்ல, ளுண்ணவுருக்கிய வானெய்போன் மேனியள்," "ஊழிதோறுவுந்தோழும் போன்றுடன் மூக்க" என ஆங்காங்குக் கூறியிருத்தல் காண்க. (215)

57.—பசுக்கள் மீண்டு ஓடிவருதல்.

பாலெடுத்தபொற்குட நிகர்மடியினபருவச்
சூலெடுத்தநல்வயிற்றின மழவிடைதொடர்வ
கோலெடுத்திளங்கோவலர் கூவினர்துரப்ப
வாலெடுத்தனதுள்ளிமீண் டோடினவனமே.

(இ - ள்.) பால் எடுத்த பொன் குடம் நிகர் மடியின - பாலை நிரம்பக்கொண்ட பொன்மயமான குடத்தைப் போன்ற மடியையுடையவைகளும், பருவம் சூல் எடுத்த நல் வயிற்றின - பருவமுதிர்ந்த கருப்பத்தைக்கொண்ட அழகிய வயிற்றையுடையவைகளும், மழ விடை தொடர்வ - இளமையுள்ள எருதுகளாற் காதலோடு பின் தொடரப்படுவனவும் ஆகிய பசுக்கள்,— இளங்கோவலர் - (உத்தரகுமாரனோடு) வந்த இளைய இடையர்கள் [இடைப்பிள்ளைகள்], கோல் எடுத்து - (கையிற்) கோலை ஓச்சி, கூவினர் துரப்ப - கூவி ஓட்ட, வால் எடுத்தன - வாலைத் தூக்கிக்கொண்டவைகளாய், துள்ளி—, மீண்டு - திரும்பி, வனம் - (தாம் வழக்கமாக மேயும் விராடனதுநகர்ப்புறத்துக்) காட்டிற்கு, ஓடின—; (எ - று.)

'பாலெடுத்தபொற்குடநிகர்மடியின' - கறக்கும் பசுக்கள். 'பருவச்சூலெடுத்த நல்வயிற்றின' - சினைமுதிர்ந்த பசுக்கள். 'மழவிடைதொடர்வ' - சினைகொள்ளற்பாலன வாகிய பசுக்கள். பருவச்சூல் -

பூர்ணகர்ப்பம். வாலெடுத்துத் துள்ளிக் குதித்தோடுதல் - கொண்டாட்டமிகுதிபற்றி; இது-பசுக்களின் இயல்பு. இச்செய்யுள் - பசுக்களின் தன்மையை வருணித்ததனால், தன்மைநவிற்சியணி. (216)

58.—சாபம்நீங்க, அருச்சுனன் தனது தேரினையும் அநுமத்துவசத்தையும் பெறுதல்.

கடிகைநாலவண்சென்றபின் கடைசிவந்தகன்ற
நெடியகண்ணியன் றிட்டவெஞ்சாபமுநீங்கக்
கொடியின்மீதெழுமனுமனைக் குறிக்கவக்கொடியும்
முடிகொடன்றனியிரதமு முன்வரக்கண்டான்.

(இ - ள்.) (அருச்சுனன்),—கடிகை நால் அவண் சென்ற பின் - (அஜ்ஞாதவாசவருஷத்தின் கடைசி) நான்குநாழிகைப்பொழுதும் அவ்வண்ணம் கழிந்தபின்பு,—கடை சிவந்து அகன்ற நெடிய கண்ணி - கடைப்பக்கஞ் செந்நிறமாய்ப் பரந்து நீண்ட கண்களையுடையவளான ஊர்வசி, அன்று - அந்நாளில் [முன்புதான் தேவலோகத்துக்குச் சென்றிருந்தபொழுது], இட்ட - (தனக்குக்) கொடுத்த, வெம் சாபம்உம் - கொடிய (பேடிவடிவம் பெறக் காரணமான) சாபமும், நீங்க - நீங்கியவளவில்,—கொடியின்மீது எழும் - (தனது) துவசத்தின்மேல் எழுந்தருள்கிற, அனுமனை - அநுமானை, குறிக்க - தியானிக்க,—(அதனால் அப்பொழுதே), அ கொடிஉம் - அவ்வநுமத்துவசமும், முடி கொள் தன் தனி இரதம்உம் - சிகரத்தைக்கொண்ட தனது ஒப்பில்லாத தேரும், முன்வர-(தனது) எதிரில் வர, கண்டான் - பார்த்தான்; (எ - று.)

அக்கினிதேவனளித்த தேரையும் அநுமக் கொடியையும் அருச்சுனன் எதிரில் வரப்பெற்றா னென்றபடி. குறித்தல்-மனத்தில் நினைத்தல். அவண் = அவ்வண்ணம்: ராஜபரிவாரங்களைத் துரத்திப் பொருது நிரைமீட்டதி லென்றபடி. கடைசிவத்தல் - நல்லிலக்கணமாகிய சிலசிவந்த இரேகைகளைக் கடையிடத்துப்பெறல். குரங்குக் கொடியும், நான்கு வெள்ளைக்குதிரைகள் பூட்டிய தேரும், காண்டீவமென்னும் வில்லும், அட்சயதூணீரமும் - காண்டவதகனகாலத்து அக்கினிதேவனால் அருச்சுனனுக்கு அளிக்கப்பட்டவை. பின்பு வீமசேனன் புஷ்பயாத்திரையாக அளகாபுரிக்குச் சென்றபொழுது இடைவழியிற் கதலிவனத்திலே தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தவனும் வாயுகுமாரனாதலால் தனக்குத் தமையனுமான அநுமானைக்கண்டு வணங்கி வேண்டிப் போர்க்களத்தில் அருச்சுனனது தேர்த்துவசத்தில் வந்து நின்று மகிழ்ந்து கூத்தாடும்படி வரம்பெற்றதனால், 'கொடியின் மீதெழு மனுமன்' என்றார். அநுமன்-ஹநுமாந் என்ற வடசொல்லின் விகாரம்; (குழந்தைப்பருவத்திலே இளஞ்சூரியனைக் கனிந்த பழமென்று கருதிப் பிடிக்கப் பாய்ந்தபொழுது அதனையறிந்து சினந்து இந்திரனால் வச்சிராயுதங்கொண்டு அடிக்கப்பட்டுச் சிதைந்த) கன்னமுடையனாதலால், இப்பெயர் வாய்த்தது; கன்னத்தில் விசேஷமுடையவ னென்க: ஹநு - கன்னம், மாந்-வடமொழிப்

பெயர்விகுதி. கேஸரியென்னும் வாநரராஜனது மனைவியான அஞ்சநாதேவியினிடத்தில் வாயுபகவானது அநுக்கிரகத்தால் தோன்றியவன் இவன்; இவனிடத்து ருத்திராமிசமும் உண்டு. (217)

59.—உத்தரன் ஸாரதியும், அருச்சுனன் இரதிகனுமாகப் போர்க்கு நிற்றல்.

உரியதேரினைமீதுகொண் டுத்தரன்செலுத்தக்
கரியமேனியன்செய்யதா மரைத்தடங்கண்ணன்
புரியவாங்கியசிலையின னின்றனன்பொலம்பொற்
கிரியின்மீதெழுமரகத கிரியெனக்கிளர்ந்தே.

(இ - ள்.) கரிய மேனியன்-கறுத்த உடம்பின்நிறத்தையுடையவனும், செய்ய தாமரை தட கண்ணன் - செந்தாமரைமலர்போன்ற பெரிய கண்களையுடையவனுமாகிய அருச்சுனன்,—உரிய தேரினை மீதுகொண்டு-தனக்குரிய தேரின்மேல் ஏறிக்கொண்டு,—உத்தரன் செலுத்த - (அத்தேரை) உத்தரன் நடத்தாநிற்க,—பொலம் பொன் கிரியின்மீது எழும் - அழகிய பொன்மயமானதொரு மலையின்மேல் விளங்குகின்ற, மரகதம் கிரி என - பச்சையிரத்தின மயமானதொரு மலைபோல, கிளர்ந்து-விளங்கி,—புரிய வாங்கிய சிலையினன்-நன்றாக வளைத்து நாணேற்றிய வில்லையுடையவனாய், நின்றனன் - (கம்பீரமாக) நின்றான்; (எ - று.)

பசுநிரையை மீட்டபின்பும், பகைவர் பொரவர, அருச்சுனன் அவர்களுடன் போர்புரிவதற்குச் சலியாது சித்தனாய் அம்புதொடுத்தெய்யும் நிலைமையில் நின்றானென்க. பொன்மயமான தேர்க்குப் பொன்மலையும், அதன் மேலுள்ள கருநிறமுடைய அருச்சுனனுக்கு மரகதமலையும்-உவமை. மலர்ச்சியும் குளிர்ச்சியும் சிவப்பும் கண்டோரைமகிழ்வித்தலும் அழகும்பற்றி, கண்களுக்குச் செந்தாமரை மலர் உவமை. புரிய-போர்புரிய வென்றுமாம். மரகதம் - மரதகம்; எழுத்து நிலைமாறுதல் : இலக்கணப்போலி. இரண்டாமடியில் 'கரிய' 'செய்ய' என மாறுபட்ட சொற்கள் வந்தது - தொடைமுரண். மரகதகிரி-வடமொழித்தொடர் ஆதலின், வலி இயல்பு. (218)

60.—அருச்சுனன் பேடிவடிவொழிந்து நிஜரூபத்தோடு வெளிப்படுதல்.

படுங்குறும்பனிபுதைத்தலிற் பரிதிதன்னுருவம்
ஒடுங்குமாறெனவொளித்ததன் பேட்டுருவொழித்து
நெடுங்கொடுங்கணைநிருபன் வெஞ்சேனையின்வேந்தர்
நடுங்குமாறுமுன்றோன்றின னரனெனுநாமன்.

(இ - ள்.) நரன் எனும் நாமன் - நரனென்ற பெயரையுடையவனான அருச்சுனன்,—படும் குறும் பனி-(விரைவில்) அழியும் அற்பமாகிய பனி, புதைத்தலின்-மூடுதலினாலே, பரிதி தன் உருவம்-சூரியனது மண்டலம், ஒடுங்கும் ஆறு என-மறையும்விதம்போல, ஒளித்த - (தான்) உருமறைந்திருப்பதற்குக் காரணமான, தன் பேடு

உரு-தனது நபும்ஸகரூபத்தை, ஒழித்து-நீக்கி,—நெடுங் கொடுங் கணை நிருபன்-நீண்ட கொடிய அம்புகளையுடைய துரியோதன ராசனது, வெம் சேனையின்-கொடிய சேனையிலுள்ள, வேந்தர்-அரசர்கள், நடுங்கும் ஆறு - அஞ்சி நடுங்கும்படி, முன் தோன்றினன் - (அவ்வரசர்களுக்கு) எதிரில் வந்து நின்றான்; (எ - று.)

அஜ்ஞாதவாசத்திற் கழிக்கவேண்டிய காலம் கழிந்துவிட்டதனால், அருச்சுனன் நிஜரூபத்தோடு அவ்வரசர்கள்முன்னிலையில் வந்துநின்றனனென்க. படும் - (தனக்குரியபருவத்தில்) உண்டாகின்ற என்றலுமாம். சூரியமண்டலம் - அருச்சுனனுக்கும், குறும்பனி-பேட்டுருவிற்கும் உவமை. கணைக்குக்கொடுமை-கூரியதாய்ப் பகைவர்களைக் கொல்லுந்திறம். நிருபன்-மனிதரைக் காப்பவனென்று பொருள்படும் வடசொல். 'பேடு' என்ற சொல்-ஆணவாய்ப் பெண்ணிழந்த அலியும் பெண்ணவா யாணிழந்த பேடியுமாகிய நபும்ஸகவகை யிரண்டுக்கும் பொதுவாமென்று உணர்க. பேடு + உரு = பேட்டுரு.

முன்னொருகாலத்திலே குருசிஷ்யக்கிரமத்தை உலகத்தில் அனைவர்க்கும் விளக்குதற்பொருட்டு நரனென்றசிஷ்யனும் நாராயணனென்ற குருவுமாகப் பதரிகாச்சிரமத்தில் தோன்றிச் சீடனுக்குக் குரு தத்துவப்பொருள்களை உபதேசிப்பதாக வீற்றிருக்கின்ற திருமாலின் இருமூர்த்திகள்தாமே இங்கு முறையே அருச்சுனனும் கண்ணனுமாக அவதரித்ததனால், அருச்சுனனுக்கு நரனென்று ஒருபெயராயிற்று. (219)

61.—அருச்சுனனது துவசத்தில் அனுமன் கூத்தாடுதல்.

செருச்செய்வான்வருசேனைவெண் டிரையையுங்கடப்பான்
பருச்சிலம்பினின்றுகைதரு பாவனைபோல
உருச்செழுஞ்சுடரெறிப்பநின் றுலாவினனுண்மைக்கு
அருச்சுனன்றடந்தேர்க்கொடி யாடையிலனுமன்.

(இ - ள்.) அனுமன்-அநுமான்,—அருச்சுனன் தட தேர் கொடி ஆடையில்-அருச்சுனனுடைய பெரிய தேரினது கொடிச்சீலையில், உண்மைக்கு நின்று-பிரதியட்சமாகப் பொருந்தி,—(முன்பு மகேந்திர மலையின்மேலேறி இலங்கைக்குச் செல்லக் கடலைத் தாண்டியமை போலவே), செரு செய்வான் வரு சேனை வெள் திரையைஉம் - போர் செய்தற்கு எதிர்த்துவருகின்ற பகைவர்சேனையாகிய வெண்ணிறமான அலைகளையுடைய கடலையும், கடப்பான்-தாண்டுதற்பொருட்டு, பரு சிலம்பின் நின்று-பருத்தவொரு மலைமேல்நின்றும், உகைதரு-உதைந்து எழுகின்ற, பாவனைபோல-தோற்றம்போல,—உரு செழுஞ் சுடர் எறிப்ப-(தனது) உருவம் மிக்கவொளியை வீசும்படி, உலாவினன்-உலாவி விளங்கினன்; (எ - று.)

கடலுவமையால் சேனையின்பரப்பும், மலையுவமையால் தேரின் பெருமைவலிமைகளும் விளங்கின. தேர்க்கொடிச்சீலை காற்றில் அசைகின்றபோது அதிலுள்ள வாநரவடிவத்தில் ஆவேசித்துநின்ற

அநுமான் மேலெழுவான்போல் ஆடியது சீதாபிராட்டியை இலங்கையில் தேடுமாறு அநுமான் முன்பு மகேந்திரமலையினின்று மேலெழ ஆடியதுபோலுமென்க: தற்குறிப்பேற்றவணி. உண்மைக்கு உலாவினன் என்று இயைத்து - முன்பு வீமனுக்குத் தான் வரங்கொடுத்த வாய்மை தவறாதபடி உலாவின னென்றலு மொன்று.

வெண்டிரை - பண்புத்தொகை அன்மொழித்தொகை; வெண்குடை, வெண்சாமரை, வெண்புரவி முதலியன சேனையில் நெருங்கியிருத்தல்பற்றி 'சேனை வெண்டிரை' என்றன ரென்னலாம். திரைவது திரை: திரைதல் - சுருங்கிமடிதல். உம்மை-இராமாயணகதையைச் சுட்டுவதால், இறந்ததுதழுவிய எச்சப்பொருளது; அக்கதை வருமாறு:—சீதையைத் தேடுதற்பொருட்டு இராமபிரானால் தென்திசைகுறித்து அனுப்பப்பட்ட அங்கதன் முதலிய வானரவீரர்கள் அச்சீதாபிராட்டி தென்கடலிடையேயுள்ள இலங்கைத் தீவிலிருக்கின்றன ளென்று சம்பாதிசொல்லால் அறிந்தபின்னர் நூறு யோசனைதூரமுள்ள அக்கடலைக் கடக்கும் ஆற்றலிலராய் வருந்துகையில், ஜாம்பவனால் தூண்டப்பட்ட அநுமான் மகேந்திரகிரியின் மேலேறிப் பெருவடிவங்கொண்டு தாவி அக்கடலை எளிதிற்கடந்து இலங்கைசேர்ந்தன னென்பதாம். (220)

62.—அருச்சுனனது வில்லின்நாணொலியாற் பகைவர் அஞ்சுதல்.

மருமிகுந்தொடைத்தடம்புய மகபதிமதலை
பெருமிதம்படவளைத்தவிற் பிறங்குநாணொலியாற்
செருமியெங்கணுங்கரிபரி தேர்மிசைநின்றோர்
உருமின்வெங்குரல்கேட்டகோ ளுரகரோடொத்தார்.

(இ - ள்.) மரு மிகும் தொடை - நறுமணம்மிக்க (போர்க்குரிய தும்பைப்பூ) மாலையைத் தரித்த, தட புயம் - பெரிய தோள்களையுடைய, மகபதி மதலை-தேவேந்திரகுமாரனாகிய அருச்சுனன், பெருமிதம் பட-(தனது) வீரத்தன்மை தோன்றும்படி, வளைத்த - வணக்கிய, வில் - வில்லிலே ஏற்றிய, பிறங்கும் நாண் - விளங்குகின்ற நாணின் [நாணியைக் கைவிரலால் தெறித்ததனாலுண்டான], ஒலியால் - ஓசையால், எங்கண்உம் - எல்லாவிடத்தும் [அவனைச்சுற்றிலும்], செருமி - நெருக்கி, கரி பரி தேர் மிசை நின்றோர் - யானை குதிரை இரதங்களின்மேல் ஏறிநின்றவர்களான வீரர்கள்,—உருமின் வெம் குரல் கேட்ட - இடியினது கொடிய ஓசையைச் செவியுற்ற, கோள் உரகரோடு - வலிமையையுடைய நாகசாதியாரோடு, ஒத்தார்-ஒத்தவரானார்கள்; (எ - று.)

இடியொலி கேட்டமாத்திரத்தில் நாகர் அஞ்சி அழிவது போல, அருச்சுனனது வின்னாணொலியைக் கேட்ட அளவில் பகைவர் அஞ்சின ரென்றபடி; இடியோசைக்கு அஞ்சிப் பாம்புகள் ஒடுங்குதல் இயல்பு; "விரிகிறநாகம் விடருள தேனு, முருமின் கடுஞ்சினஞ் சேணின்று முட்கும்" என்ற நாலடியாரையுங் காண்க. மக பதி-யாகங்களுக்குத் தலைவன்; நூறு அசுவமேதயாகஞ் செய்து தேவேந்

திரபதவி பெறுதலால், இப்பெயர் வந்ததென்க. பெருமிதம் - எல்லோரோடும் ஒப்ப நில்லாது பேரெல்லையாக நிற்றல்; எனவே, வீரமாயிற்று. கரி - கரமுடையது: வடசொல்; கரம் - துதிக்கை. உரகம் - மார்பினால் ஊர்வது; வடசொல்: உரம் - மார்பு. கோள் - உயிரைக் கொள்ளுந் தன்மையாகவுமாம். 'உரகரோடொத்தார்' என்ற இடத்து, மூன்றனுருபு - ஒப்புப் பொருளில் வந்தது. இங்கு 'மருமிகுந் தொடை' என்றது - தேவலோகத்துக் கற்பக விருக்ஷங்களின் திவ்விய புஷ்பங்களா லாகிய மாலையுமாம். (221)

63.—பலவகை யொலிகேட்டு அஞ்சி உத்தரன் பாகுதொழிலையும் மறந்து மூர்ச்சித்தல்.

குறித்தசங்கொலிசிங்கநா தத்தொலிகுனிவில்
தெறித்தநாணொலிசெவிப்படச் சிந்தனைகலங்கிப்
பொறித்தபாவையினுத்தரன் பொறிமயக்குற்று
மறித்தும்வீழ்ந்தனன்மாவிடு தொழிலையும்மறந்தே.

(இ - ள்.) குறித்த சங்கு ஒலி - (அருச்சுனன்) ஊதித்தொனி செய்த (தேவதத்தமென்னுஞ்) சங்கத்தின் நாதமும், சிங்கநாதத்து ஒலி - (அவன்) சிங்கநாதஞ் செய்த ஓசையும், குனி வில் தெறித்த நாண் ஒலி-(அவன்) வளைத்த வில்லில் உறுதியாகப்பூட்டிய நாணின் ஓசையும், செவி பட-(தன்) காதுகளிற் பட்ட [கேட்ட] மாத்திரத்தில், உத்தரன்—, சிந்தனை கலங்கி-மனங்கலங்கி, பொறி மயக்கு உற்று - அறிவு மயக்கமடைந்து, மாவிடு தொழிலேஉம் மறந்து - குதிரை யோட்டுஞ் செயலையும் மறந்து விட்டு, பொறித்த பாவையின்- சித்திரத்திலெழுதிய பிரதிமைபோல(ச் செயலற்று), மறித்தும் - மறுபடியும், வீழ்ந்தனன் - (தேரில்) விழுந்தான் [மூர்ச்சித்தான்].

'மறித்தும்' என்றது, கீழ் முப்பத்தாருங்கவியில் 'சோர்ந்தான்' என வந்ததை நோக்கி. முன்புபகைவர் சேனையைக்கண்டு மூர்ச்சித்தமைபோல இப்பொழுது அருச்சுனன் செய்த நாதங்களைக் கேட்டு மூர்ச்சித்தன னென்க. 'தொழிலையும்' என்ற உம்மையும் - முன் போர்த்தொழிலை மறந்ததல்லாமல் இப்பொழுது தேர்த்தொழிலையும் மறந்தானென்னும் கருத்தைத் தருதலால், இறந்தது தழுவிய எச்சப்பொருளதே; அதனோடு இழிவுசிறப்புமாம். இங்குச் சங்கு கூறியதனால் கீழ் அருச்சுனன் வன்னிமரத்தினின்றும் வில்லையும் அம்பையும் எடுத்து வந்த பொழுது தேவதத்தமென்னும் தனது சங்கையும் உடனெடுத்து வந்தன னென்க. மனமும் புத்தியும் அந்தக்கரணங்களில் வெவ்வேறாதலால், 'சிந்தனை கலங்கி' என்றும், 'பொறிமயக்குற்று' என்றும் தனித்தனிக் கூறினார். பொறிமயக் குற்று-பஞ்சேந்திரியங்களும் தம்தம்உணர்ச்சி ஒழிந்து என்றுமாம். ஸிம்ஹநாதம்-வீராவேசத்தாற் சிங்கத்தின் கர்ச்சனைபோல ஆரவாரிப்பது. பாவை - செயலற்றிருக்கையால், உத்தரனுக்குத் தொழிலுவமை. (222)

64.—மீண்டும் அருச்சுனன் உத்தரனைத்தேற்றித் துரியோதனன் மீது தேர்செலுத்தச் சொல்லுதல்.

தாழ்ந்தவாடையினுயர்கொடித் தண்டுடைத்தேர்மேல்
வீழ்ந்தபாகனைமீளவும் விரகுறத்தேற்றிச்
சூழ்ந்ததன்பெருந்துணைவனைச் சூதினுற்றுரந்து
வாழ்ந்தமன்னன்மேலேவினுன் வரிசிலைவல்லான்.

(இ - ள்.) தாழ்ந்த ஆடையின் - தொங்கிய சீலையையுடைய, உயர் கொடி தண்டு உடை - உயர்ந்த [மேலான] துவசதண்டத்தை யுடைய, தேர்மேல்-தேரில், வீழ்ந்த - மூர்ச்சித்துவிழுந்த, பாகனை - சாரதியான உத்தர குமாரனை, வரி சிலை வல்லான்-கட்டமைந்த வில்லின் தொழிலில் வல்லவனாகிய அருச்சுனன், மீளஉம் - மறுபடியும், விரகுஉற-பக்குவமாக, தேற்றி - மயக்கந்தெளியச்செய்து,—சூழ்ந்த-(தான்) வஞ்சனையான ஆலோசனைசெய்து வரவழைத்த, தன் பெருந் துணைவனை - தனது பெரிய தமையனாகிய தருமபுத்திரனை, சூதினால் துரந்து-சூதாட்டத்தினால் (ஜயித்து இராச்சியத்தினின்று) துரத்தி விட்டு, வாழ்ந்த - (அவனது) செல்வவாழ்க்கையைத் (தான்) அடைந்த, மன்னன்மேல் - துரியோதனராசன்மேலே, ஏவினான் - (தேரைச் செலுத்தும்படி உத்தரனை) ஏவினான்; (எ - று.)

"தாழ்ந்தவாடையினுயர் கொடித்தண்டு"—தாழ்வு, உயர்வு - தொடைமுரண். கொடித்தண்டு - கொடிகட்டுகின்ற மரக்கொம்பு. 'மீளவும்' என்றது-கீழ் நாற்பதாங் கவியில் "வெயர்த்த மேனியை நறும்பனி நீரினால் விளக்கி" என்றதனை நோக்கிற்று. விரகு - உபாயங்களினால், உற தேற்றி-நன்றாகத் தெளிவித்து என்றலுமாம். விரகு உற-அறிவுண்டாக என்றுமாம். சூழ்ந்த - தம்பியர் நால்வராற் சூழப்பட்ட என்றும், கொடியவிதியினாற் சூழப்பட்ட என்றுங் கொள்ளலாம். பெருந்துணைவன் - யாவர்க்கும் மூத்தவன். 'சூதினால் துரந்து வாழ்ந்த மன்னன்' என்பது, போரினால் வென்று வாழ வலிமையில்லாதவனெனக் குறிப்பித்தற்கு. (223)

65.—அங்ஙனமே உத்தரகுமாரன் நன்கு தேர்செலுத்தல்.

மச்சநாடன்மாமதலையம் மன்னவன்மொழியால்
அச்சமற்றிருந்துளவுகோ லருணனிற்கொள்ள
உச்சவானிடைப்பகலவ னூர்ந்ததேர்பூண்ட
பச்சைவாசியினோடின சுவேதவெம்பரிமா.

(இ - ள்.) (அவ்வாறே), மச்சநாடன் மா மதலை - மச்சதேசத்தரசனாகிய விராடனது சிறந்தகுமாரனான உத்தரனும், அ மன்னவன் மொழியால்-அந்த அருச்சுனனது வார்த்தையால், அச்சம் அற்று இருந்து-பயமில்லாதவனாகி [தேறி] (எழுந்து தேரின் முன்னிலையில்) இருந்து, அருணனின்-(சூரியசாரதியாகிய) அருணன்போல, உளவு கோல் கொள்ள - குதிரை தூண்டுங்கோலைக் (கையிற்)கொண்டு சாரத்தியஞ் செய்ய, சுவேதம் வெம் பரிமா - வெண்ணிறமான வேக

முள்ள (அருச்சுனன் தேரிற் பூட்டிய) நான்கு குதிரைகளும்,—உச்சம் வானிடை - உயர்ந்த ஆகாயமார்க்கத்தில், பகலவன் ஊர்ந்த - சூரியன் ஏறிச்செல்கின்ற, தேர்-தேரில், பூண்ட - பூட்டப்பட்டுள்ள, பச்சை வாசியின் - பசுமை நிறமுடைய குதிரைபோல, ஓடின—;

அருச்சுனனைப் பகையிருளொழிக்கும் ஆதித்தனென்பார், அவனது தேர்க்குச் சூரியன்தேரையும், குதிரைகட்குச் சூரியன் குதிரையையும், பாகனுக்குச் சூரியசாரதியையும் உவமைகூறினார்; இத்தன்மையை முன்னும் பின்னுங் காணலாம். உவமையணி. 'பச்சை வாசியினோடின சுவேதவெம் பரிமா'—முரண்தொடை. ராஜகுலத்தவனாதலால், அருச்சுனனை 'மன்னவன்' என்றது. உளவுகோல்-குதிரைகளை யடித்தோட்டுஞ் சவுக்கு. பகலவன் - தனது சேர்க்கையாற் பகலைச்செய்பவன். இந்த நான்கு வெள்ளைக் குதிரைகள், காண்டவதகனகாலத்து அக்கினிதேவனால் அருச்சுனனுக்கு அளிக்கப்பட்டவை; இவற்றை யுடைமையால், அருச்சுனனுக்குச் சுவேதவாகனனென்று ஒரு பெயர். குதிரைக்கு வெம்மை - மிக்க விரைவு. பரி மா - பரியாகிய மா [விலங்கு] என இருபெயரொட்டு. (224)

66.—துரியோதனனது தேர்க்கொடியை அருச்சுனனது தேர்க்கொடி சென்று நெருங்குதல்.

உரவினால்வடமேருவைக் கொடுமுடியொடித்து
விரவியென்பெருந்தாதைநின் றாதையைவென்றான்
பரிவினின்னையான்வெல்வனென் றவனிபன்பதாகை
அரவைமற்றிவன்பதாகையி லனுமன்வந்தடுத்தான்.

(இ - ள்.) 'என் பெருந் தாதை - எனது பெருமைபொருந்திய தந்தையான வாயுபகவான், விரவி-பகைமைகொண்டு, உரவினால் - (தன்) வலிமையால், வடமேருவை-வடக்கிலுள்ள மகாமேருமலையை, கொடுமுடி ஒடித்து - மூன்றுசிகரங்களை முறித்துத் தள்ளி, நின் தாதையை-உனது தந்தையான ஆதிசேஷனை, வென்றான் - (முன்பு) ஜயித்தான்; (அவ்வாறே), யான்-யானும், நின்னை - உன்னை, பரிவின்-துன்பப்படும்படி, வெல்வன் - ஜயிப்பேன்,' என்று - என்றுகருதி, அவனிபன் பதாகை அரவை-துரியோதனராசனது கொடியிலுள்ள பாம்பை, இவன் பதாகையில் அனுமன் - அருச்சுனனது கொடியிலுள்ள அனுமான், வந்து அடுத்தான் - வந்து நெருங்கினான்; (எ - று.)—மற்று-அசை.

அருச்சுனன் தேர்க்கொடியிலுள்ள அனுமன், துரியோதனனது தேர்க்கொடியிலெழுதப்பட்டுள்ள பாம்பை நோக்கி 'என் தந்தை உன் தலைவனை முன்னமே வென்றுள்ளான்: அவ்வாறே இப்பொழுது யான்உன்னை வெல்வேன்' என்று கறுக்கொண்டு வீரவாதங்கூறிப் போர்க்கு நெருங்குகின்றவாறு போல நெருங்கினனென்றார்; தற்குறிப்பேற்றவணி. அருச்சுனன் தேர் துரியோதனனதுதேரை வந்து நெருங்கும்பொழுது அவ்வனுமக்கொடி இவன் அரவக்கொடியை

நெருங்கிற் றென்க. பாம்பைப்பிடித்து விடாதபடி உறுதியாகக் கொண்டு வருத்தி யழித்தல், குரங்கினியல்பு. உரவுளனினும், உர மெனினும் ஒக்கும். மேரு - பொன்மலை; இது, பூலோகத்தின் பகுப்புக்களாகிய ஏழுத்வீபங்களுள் நடுவிலுள்ளதான ஜம்பூத்வீபத் தின் நடுவிலே யிருக்கின்றது. மேரு எவ்விடத்திலுள்ள தென்றால், நமக்கு வடதிசையிலுள்ள தென வேண்டுதலின், அதனை வடமேரு வெனக்கூறினர். மேருவைக் கொடுமுடி யொடித்து-இரண்டு செயப் படுபொருள்கள் வந்த வினை. 'நின்தாதையை' என்றது, சர்ப்பங்க ளுக்கெல்லாம் ஆதிசேஷன் தலைவனாதல்பற்றி. பரிவு இல்நின்னை என்று எடுத்து-(நல்லோர்பக்கல்) அன்பில்லாத உன்னை யென்றலு மாம்; 'பரிவு' என்ற ஒருசொல்தானே துன்பத்தையும் அன்பையும் உணர்த்துதலை "பரிவென்ப துன்ப மின்பம் பகருமன்பிற்கு மப்பேர்" என்ற சூடாமணி நிகண்டினாலும் அறிக.

மேருவைக் கொடுமுடியொடித்த கதை :—முன்னொருகாலத்தில் வாயு தேவனுக்கும் ஆதிசேஷனுக்கும் தமக்குள் யார் பலசாலி யென்று விவாதமுண்டாக, அதனைப் பரீக்ஷித்தறிதற்பொருட்டு வாயுதேவன் மேருமலையின் சிகரத்தைப் பெயர்த்துத்தள்ளுவதென் றும் ஆதிசேஷன் அதுபெயரவொட்டாமற் காத்துக்கொள்வதென் றும் கோட்பாடுண்டாகி, அங்ஙனமே இருவரும் தேவர் முதலியோரது முன்னிலையில் தம்தம் வலிமையைக் காட்டத்தொடங்கிய பொழுது, ஆதிசேஷன் தனது பெரிய உடம்பினால் மேருவை வளைந்து தனது ஆயிரந்தலைகளாலும் மேருமலையின் ஆயிரஞ்சிகரங்களையும் கவிந்து கொண்டு பெயரவொட்டாமல் வெகுநேரங் காக்க, பின்பு வாயுதேவன் தன்வலிமையால் அம்மலைச் சிகரங்களில் மூன்றைப் பெயர்த்துக் கொண்டுபோய்த் தென்திசையில் தள்ளிவிட்டன னென்பதாம்.(225)

67.—அருச்சுனன் பொருது பலவீரரை யழித்தல்.

வட்டமாகவில்வளைத்தெதிர் மண்டலநிலையாய்த்
தொட்டவாளியானடிமுதன் முடியுறத்துணிப்புண்டு
இட்டமாமணிக்கவசமும் பிளந்தெதிர்ந்துள்ளார்
பட்டொழிந்தனரொழிந்தவர் யாவர்புண்படாதார்.

(இ - ள்.) (அப்பொழுது அருச்சுனன்), எதிர் - (பகைவர்க்கு) எதிரில், மண்டலம் நிலை ஆய் - (விற்றொடுத்து அம்பினையெய் வார்க்கு உரிய) மண்டலமென்னும் நிலையில் நின்று, வட்டம் ஆக - வட்டவடிவமாக, வில் வளைத்து - வில்லை வணக்கி, தொட்ட-பிரயோ கித்த, வாளியான் - அம்புகளினால், அடி முதல் முடி உற-கால்முதல் தலை வரையிலும், துணிப்புண்டு - அறுக்கப்பட்டவர்களாகியும்,— இட்ட மா மணி கவசம்உம்-(உடம்பின்மேற் பாதுகாப்பாக) அணிந்த பெரிய ரத்தினங்களிழைத்துச் செய்யப்பட்ட கவசமும், பிளந்து - பிளக்கப்பட்டவர்களாகியும்,—எதிர்ந்து உள்ளார் - எதிரிட்டுள்ள பகை வீரர்கள், பட்டு ஒழிந்தனர் - இறந்துபோனார்கள்; ஒழிந்தவர் - (அவ்வாறு) இறவாமல் நின்றவர்களுள், புண் படாதார் யாவர்-விரண மடையாதவர் எவர்? (எ - று.)

அருச்சுனனெய்த அம்புகளினால், பகைவீரர்களிற் பெரும்பாலார் உடலுறுப்புக்கள் துணிபடக் கவசம்பிளவுபட இறந்தொழிந்தனர்; இறவாமல் எஞ்சிநின்ற வீரர்களிற் புண்படாதவரெவருமில்லையென்பதாம். இரண்டுகால்களையும் மண்டலாகாரமாக வைத்துக்கொண்டு நிற்கின்ற நிலை, மண்டலநிலை யெனப்படும்; "இருகால் மண்டலித் திடுதல் மண்டல நிலை" என்பது, பிங்கலந்தை. 'பிளந்து' என்ற செயவெனெச்சம், காரணப்பொருளது. கவசம் பிளந்தபின் உடம்பில் அம்புருவுதல் எளிதாதலால், பட்டொழிதலுக்குக் கவசம் பிளத்தல் காரணமாம். (226)

68.—அருச்சுனன் துரியோதனனது தேர்க்குதிரைகளையும் பாகனையும் அழித்து அவனைப் பரிகசித்தல்.

வேகம்வற்றியநதியன விதநடைப்புரவி
பாகவற்றினைத்தலையற மலைந்துபாழ்படுத்தி
மாகவற்றினிற்பொய்த்தசூ தாடியவஞ்ச
நாகவற்றியபுன்மொழி நிருபனைநகைத்தான்.

(இ - ள்.) (அருச்சுனன்),—வேகம் வற்றிய நதி அன-நீர்ப்பெருக்கில் வேகம் குறைந்த ஆறு (தணிந்து ஓடுவது) போன்ற [மந்தமான வேகமுள்ள], நடை விதம் - கதியின் தன்மையையுடைய, புரவி - குதிரைகளும், பாகு - சாரதியும், அவற்றினை - ஆகிய அவைகளை, தலை அற - தலை துணிபடும்படி, மலைந்து - போர்செய்து, பாழ் படுத்தி - அழியச்செய்து,—மா கவற்றினில் - பெரிய சூதாடுகருவியால், பொய்த்த சூது ஆடிய - பொய்க்கு இடமான சூதாட்டத்தை (த் தன்மாமனைக்கொண்டு) ஆடி (த் தருமபுத்திரனை) வென்ற, வஞ்சம் - வஞ்சனையையுடையவனும், நா கவற்றிய புல் மொழி-நாவினால் (அப்பாண்டவர்கட்கு) மனவருத்தமுண்டாம்படி கூறிய இழிசொற்களையுடையவனுமான, நிருபனை - அத்துரியோதனராசனை நோக்கி, நகைத்தான் - சிரித்தான்; (எ - று.)

அருச்சுனன் செய்யும் போர்த்திறத்துக்கு அஞ்சித் துரியோதனன் குதிரைகள் வலிகுறைந்து நடைதளர்ந்ததனால், அவற்றிற்கு வற்றிய நதி உவமை கூறப்பட்டது. இனி, வேக என்று பாடங்கொண்டு - (வெயில்) காய்தலால் எனினுமாம். 'பெரும்போர் செய்து அடையவேண்டிய வெற்றியை எளிதில் அடையச்செய்தலால், 'மா கவறு' எனப்பட்டது; இகழ்ச்சியுமாம். புன் மொழி - திரௌபதியைக் கொணர்ந்து துகிலுரியச் சொன்னது முதலியன. இங்கு,நகை-இகழ்ச்சிகாரணமாகப் பிறந்தது. இச்செய்யுளில் திரிபு என்னுஞ் சொல்லணி காண்க. (227)

69.—தப்பியோடத்தொடங்கிய துரியோதனனை அருச்சுனன் மறித்துச் சில கூறத் தொடங்குதல்.

பாகும் வாசியு மமைந்ததோர் தேர்மிசை பாய்ந்து
மாகு சூழவுந் தப்பிய வரிநிற மாபோல்

ஏகு கின்றபே ரிராசரா சனையெதிர் தகைந்து
கோகு தட்டிடு தனஞ்சய னிவையிவை கூறும்.

(இ - ள்.) மாகு சூழ்உம் - வலையானது (தன்னைச்) சூழ்ந்து கொள்ளவும், தப்பிய - (அதினின்று) தப்பியோடப்பார்க்கிற, வரி நிறம் மா போல் - (உடம்பிற்) கோடுகளையும் (பலவகை) நிறங்களையு முடைய புலிபோன்று, பாகுஉம் வாசிஉம் அமைந்தது ஓர் தேர்மிசை பாய்ந்து ஏகுகின்ற - சாரதியும் குதிரைகளும் நன்றாய்ப்பொருந்தப் பெற்றதாகிய வேறொரு தேரின்மேற் குதித்தேறித் தப்பியோடப் பார்க்கின்ற, பேர் இராச ராசனை - பெரிய அரசர்கட்கு அரசனாகிய துரியோதனனை, எதிர் தகைந்து - (அங்ஙனம் எந்தப்பக்கத்திலும் தப்பிப்போகவொட்டாமல் வளைந்துகொண்டு) எதிரே தடுத்து, கோகு தட்டிடு - (தன்) தோள்களைக் கொட்டி யாரவாரஞ்செய்கின்ற, தனஞ்சயன் - அருச்சுனன், இவை இவை - இந்த இந்த வார்த்தைகளை, கூறும் - சொல்வான்; (எ - று.)—அவற்றை, அடுத்த ஐந்து கவிகளிற் காண்க.

உவமையணி. தன் காடு புறங்காடு என்னும் வேற்றுமையின்றி எங்கும் ஒரு நிகராகக் கொடுமைசெய்து திரியும் புலியை உவமை கூறியதனால், துரியோதனன் வேற்றரசர்க்குப்போலவே தனது தாயாதிகளான பாண்டவர்க்குந் தீங்குபுரியு மியல்பின னென்பது தோன்றும். மாகு - வலையிற் கட்டியமணி: அது ஆகுபெயரால் வலையைக் காட்டுமென்பர். **தநஞ்ஜயன்** - வடசொல்; தருமபுத்திரன் இராசசூயயாகஞ் செய்ய முயன்ற பொழுதில், வடக்கிற்சென்று பல அரசர்களைச் சயித்து அவர்கள் செல்வத்தைத் திறைகொணர்ந்த தனால், அருச்சுனனுக்குவந்த பெயர்; இனி, வெற்றியைச் செல்வ மாகவுடையவ னென்றும் பொருள் கொள்ளலாம்: இப்பெயர், அவனது பல பராக்கிரமங்களை விளக்கும். 'ராஜராஜன்' என்பது, துரியோதனனுக்கு ஒருபெயர்; வடசொல். இங்கே 'பேரிராசராசன்' என்றது, இகழ்ச்சி. தோள் தட்டுதல்-வீரக்குறிப்பு. இவையிவை—அடுக்கு, பன்மைப்பொருளது. வரிநிறம்மா-புலிக்கு 'சித்ரகாயம்' என்று ஒருபெயர் வடமொழியில் வழங்கும். (228)

வேறு.

70.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் - அருச்சுனன் துரியோதனனை இகழ்வன.

கார்முகங் கைத்தலத் திருப்பக் கைம்மிகு
போர்முகந் தன்னினீ புறந்தந் தேகினல்
ஊர்முகக் களிற்றின்மே லுலாவும் வீதியின்
வார்முகக் கனதன மாத ரென்சொலார்.

(இ - ள்.) கார்முகம் - வில், கைத்தலத்து - (உன்) கையிலே, இருப்ப-துணிபடாதிருக்கவும், நீ—, கை மிகு போர் முகந்தன்னில் - கைகலத்தற்கு [பொருதற்கு] இடமான யுத்தகளத்தில், புறம் தந்து

ஏகினல் - முதுகு காட்டியோடினல்,—ஊர் முகம் - ஊர்கோலமாக, களிற்றின் மேல் - யானைமேலேறி, உலாவும் - (நீ) பவனிவருகின்ற, வீதியின்-தெருக்களிலே, வார்முகம் கன தனம் மாதர்-கச்சைமேலே தரித்த பருத்தகொங்கைகளையுடைய மகளிர், என் சொலார்-என்ன சொல்லமாட்டார்கள்? (எ - று.)

நீ ஊர்க்குச்சென்று யானைமேல் வீதிகளிற் பவனிபோகும் பொழுது கோலங்காண வருகின்ற மகளிர் உன் வீரமின்மையைப் பற்றி மிகவும் நிந்தனை சொல்வரே! என்றவாறு. உனது ஆண்மை மகளிரும் இகழும்படி யானதே யென்று இகழ்ந்தபடி. ஆகவே, புறந்தந்தேகாமல் நின்று போர் செய்வாயாக என்பது, குறிப் பெச்சம். ஆயுதமின்றிப் போர்செய்தல் அரியதாதலாற் கையில் லும் அற்று ஓடினல் அவ்வளவாக் குற்றமில்லை யென்பான், 'கார் முகங் கைத்தலத் திருப்பப் புறந்தந்தேகினல்' என்ருன். இனி, ஊர்முகம் வீதியின்-ஊரிலுள்ள வீதியிலென்றும், ஊர்முகம்களிறு - ஏறிச் செலுத்தப்படுந் தன்மையையுடைய களிறு என்றும் ஆம். இச்செய்யுளை, கீழ்ப்போந்த 37-ஆஞ் செய்யுளின் பின்னிரண்டடிக ளோடு ஒப்பிடுக. போரிற் புறங்காட்டுதல், தோல்விக்குறி.

இதுமுதற் பதினேழு கவிகள் - பெரும்பாலும் மூன்ருஞ் சீரொன்று மாச்சீரும், மற்றை மூன்றும் விளச்சீர்களுமாகிய அளவடி நான்குகொண்ட கலிவிருத்தங்கள். (229)

71. **இருபுறஞ்சாமர மிரட்டத்திங்கள்போல்**
ஒருகுடைநிழற்றவிவ் வுலகநின்னதா
மருவலர்கைதொழ வாழுகின்றநீ
பொருமுனைகாண்டலும் போதல்போதுமோ.

(இ - ள்.) இரு புறம்-இரண்டு பக்கங்களிலும், சாமரம் இரட்ட-சாமரங்கள் வீசவும், திங்கள் போல் - பூரணசந்திரன்போல், ஒரு குடை-ஒப்பற்ற வெண்கொற்றக்குடை, நிழற்ற-நிழலைச் செய்யவும், இ உலகம்-இந்த நிலவுலகமுழுவதும், நின்னது ஆ - உன் வசத்த தாக, மருவலர் கைதொழ - பகைவர்கள் கைகூப்பிவணங்கும்படி, வாழுகின்ற - அரசாண்டு வீற்றிருக்கின்ற, நீ—, பொரு முனை காண்டலும் - போர்செய்யுமிடத்தைப் பார்த்தமாத்திரத்திலே, போதல்-புறங்கொடுத்துஓடுதல், போதும்ஓ-தகுமோ? (எ - று.)

'பொருமுனை காண்டலும் போதல் போதுமோ' என்றது-சிறிது நேரம் போர்செய்தாயினும் போகலாகாதோ? போர்க்களத்தைக் கண்டமாத்திரத்தில் இவ்வாறுமீண்டுபோவது, அரசர்க்கரசனுகிய உனக்குப் பேரவமானந்தருவதொன்றன்ருே என்றபடி. சாமரம்-சமர மென்னும் மானினதுவாலின் வெண்மயிரினுற் செய்யப்பட்டதோர் இராசசின்னம். குடைக்குத் திங்கள்-வெண்மையாலும், வட்டவடி வாலும், தண்ணொளி பரப்புதலாலும் உவமை. (230)

72. **உன்பெருந்துணைவரோ டுன்னையோர்கணத்து**
என்பெருங்கணைகளுக் கிரைகளாக்குவேன்

வன்பெருங்கொடிமிசை மடங்கலேற்றினான்
தன்பெருவஞ்சினந் தப்புமேகொலாம்.

(இ - ள்.) உன் பெருந் துணைவரோடு - உன்னுடைய பெரிய தம்பிமார்களையும், உன்னை-உன்னையும், ஓர் கணத்து-ஒருக்ஷணகாலத்திற்குள், என் பெருங் கணைகளுக்கு - எனது பெரிய அம்புகளுக்கு, இரைகள் ஆக்குவேன் - உணவாகச் செய்துவிடுவேன்; (அங்ஙனஞ் செய்வேனாயின்), வல் பெருங் கொடிமிசை மடங்கல் ஏற்றினான் தன்-வலிய பெரிய கொடியில் ஆண்சிங்கத்தினது வடிவத்தை யேற்றியவனான வீமசேனனது, பெரு வஞ்சினம் - பெரிய சபதம், தப்பும் கொல் ஆம் - தவறிப்போகுமே!(எ - று.)—'ஆதலால் அதுசெய்திலேன்' என்றது, குறிப்பெச்சம்.

உங்களை இப்பொழுது யான் கொல்லாமல் விடுதற்குக் காரணம் வீமன் சபதந் தப்பினவனாவனே யென்கின்ற எண்ணமொன்றேயன்றி வேறன்று என்றான். 'பெருந் துணைவர்' என்றது - தொண்ணூற்றொன்பதின்மரென எண்ணிற் பெரிய தம்பியரென்றற்கு.

துரியோதனன் சகுனியைக்கொண்டு தரும்புத்திரனைச் சூதில் வென்று பாண்டவரை அடிமைப்படுத்தியபின்பு திரௌபதியைத் துச்சாதனனைக் கொண்டு மயிர்பிடித்திழுத்துச் சபையிற் கொணர்ந்து துகிலுரிந்தும் என் மடியின்மே லுட்கா ரென்று சொல்லியும் பங்கப்படுத்தியபொழுது, அதுகண்டு பொறுது வீமசேனன் 'துரியோதனாதியர் நூற்றுவரையும் நானே கொல்வேன்' என்று பிரதிஜ்ஞை செய்துள்ளான். பெருங்கணைகள்-பாசுபதம் முதலியன. 'உன்னை என் கணைகளுக்கு இரைகளாக்குவேன்' என்றது - அம்புகளை எய்து உன்னை அழித்துவிடுவே னென்றபடி; மரபுவழுவமைதி: "உண்டற்குரிய வல்லாப்பொருளை, உண்டன போலக் கூறலுமரபே' என்பது, தொல்காப்பியம். (231)

73. எங்களைக்கானில்விட் டிரவியேகவெள்
திங்களைப்போனெடுந் திகிரியோச்சினீர்
சங்களைபயில்வள நாடன்றண்டினால்
உங்களைக்களப்பலி யூட்டுநாளையே.

(இ - ள்.) (நீங்கள்), — எங்களை கானில் விட்டு - எங்களைக் காட்டிற்குப் போகும்படி அனுப்பிவிட்டு, இரவி ஏக-சூரியன் மறைந்து போக, (அந்தச்சமயத்திலே), வெள் திங்களைப் போல் - வெண்ணிறமான சந்திரன் ஒளிவீசி விளங்குவது போல், நெடுந் திகிரி ஓச்சினீர் - பெரிய ஆஜ்ஞாசக்கரத்தை (உலகமுழுவதுஞ்) செலுத்தி வாழ்ந்து விளங்கினீர்கள்; உங்களை - (இவ்வாறு துரோகிகளாகிய) உங்களை, நாளை - நாளைக்கே [வெகுவிரைவிலே யென்றபடி], சங்கு அளை பயில் வளம் நாடன்-சங்குகள் சேற்றில் ஊர்கின்ற நீர் வளப்பத்தையுடைய குருநாட்டுக்கு உரியவனாகிய வீமன், தண்டினால் - (தனது சத்துருகாதினியென்னுந்) கதாயுதத்தால், களம் பலி ஊட்டும் - போர்க்களத்திற்கொன்று பலியிடுவான்;

இன்றைக்கு யான் உயிரோடுவிட நீங்கள் உய்ந்து ஓடிப்போவீ ராலும் நாளைக்கு வீமன்கதைக்குத் தப்பிப்போகமுடியா தென்ப தாம். 'நாளை' என்றது, விரைவி லென்றமாத்திரமாய் நின்றது. நாங்கள் இந்திரப்பிரஸ்தநகரத்தில் வசித்திருந்தவரையிலும் நீங்கள் பெருஞ்சிறப்படைந்திலீரென்பான், 'எங்களைக்கானில் விட்டு இரவி யேகவேண்டிங்களைப்போல் நெடுந்திகிரியோச்சினீர்' என்றான்; சூரியன்முன்னே சந்திரனொளி விளங்காதவாறுபோல வெளிப்பட்டு வந்த எங்கள் முன்னே இனி உங்களரசு செல்லாதென்பதும் இதில் விளங்கும். ஆஜ்ஞையைச் சக்கரமென்றும் குடையென்றும் கோலென்றும் கூறுதல், மரபு. சங்குகள் தங்குதல், நீர்வள மிகுதியால். அளை - குழைசேறு; வளையுமாம். இங்கு, வீமனை 'வளநாடன்' என்றது-பகைவரை வெல்பவர்க்கு அவர் நாடு உரியதாகின்ற இயல்புபற்றி. களப்பலியூட்டும் - துணித்துப் போர்க்களத்தெய்வத் துக்கும் பேய்களுக்கும் உணவாக இடுவன். (232)

74. இரவலரிளையவ ரேத்துநாவலர்
விரவியதூதுவர் விருத்தர்வேதியர்
அரிவையர்வெஞ்சம ரஞ்சுவோர்பெருங்
குரவரென்றிவர்களைக் கோறல்பாவமே.

(இ - ள்.) இரவலர் - யாசகர்களும், இளையவர் - இளம் பிள்ளை களும், ஏத்தும் நாவலர்-(அரசரைப்) புகழ்கின்ற துதிபாடகர்களும், விரவிய தூதுவர்-(வேற்றரசரிடமிருந்து) தம்மிடத்துவந்த தூதர் களும், விருத்தர் - முதியவர்களும், வேதியர் - பிராமணர்களும், அரிவையர் - மகளிரும், வெம் சமர் அஞ்சுவோர்-கொடிய போரில் அஞ்சியோடுபவர்களும், பெருங்குரவர் - பெரிய ஐங்குரவர்களும், என்ற இவர்களை—, கோறல் - கொல்லுதல், பாவம் - தீவினையாம். (எ - று.)—இதனால், கொல்லத் தகாதவர் இன்னார் என்பதை அருச்சுனன் கூறுகின்றான்.

'போரில் முன்னிற்கமாட்டாமல் அஞ்சியோடுகின்றவர்களைக் கொல்லுதல் பாவமாதல்பற்றியும் உன்னை நான் கொல்லேன்' என்ற வாறும்; இது, குறிப்பெச்சம்: தருமயுத்தஞ்செய்வேனேயன்றி அதருமயுத்தஞ்செய்யே னென்றான். பொதுப்பொருள் மாத்திரமே கூறி அதனாற் சிறப்புப் பொருள் பெறவைத்தது-பிறிதுமொழிதலணி. இந்தச்சந்தர்ப்பத்தில் போரில்கொல்லத்தகாதவர் இரவலர்முதலி யோர் என்று அவர்களையெல்லாம் ஒப்புமைக்கூட்டவணியால் உடன் கூறினார். யாசகர் தம்வயிறு பிழைத்தற்காக இரத்தலன்றி யாதொரு தீங்குஞ் செய்யாமையாலும், இளையவர் எதிர்த்தற்கு ஏற்ற அறிவும் ஆற்றலும் இலராதலாலும், நாவலர் துதிமொழி கூறுபவராதலாலும், தூதர் தமது தலைவர்பணியைச் செய்பவராத லாலும், விருத்தர் எதிர்த்தற்கு ஏற்ற திறலிலரும் நன்குமதித்து உபசரிக்கத்தக்க பெருமையுடையருமாதலாலும், சமரஞ்சுவோர்மேற் படைசெலுத்துவது அதருமயுத்தமாதலாலும், ஐம்பெருங்குரவர் "அரச னுவாத்தியான் தாய் தந்தை தம்முன், நிகரில் குரவரிவரி

வரைத், தேவரைப்போலத் தொழுதெழுகவென்பதே யாவருங் கண்டநெறி'' என்றபடி தெய்வமாகக் கொண்டாடத் தக்கவ ராத லாலும், இவர்களைக் கொல்லுதல் கொடியபாதகமாகு மென்க; ''மாறன்மையின் மறம்வாடுமென் றிளையாரையுமெறியான், ஆறன் மையின் முதியாரையு மெறியா னயிலுழவன்'' என்ற சிந்தாமணி இங்கு நோக்கத்தக்கது. அரசன், உபாத்தியாயன், தாய், தந்தை தமையன் என்ற ஐவரும்-ஐம்பெருங்குரவ ரெனப்படுவர்.

இரவலர் - இரத்தலில் வல்லவர்: அன்றி, இரவல் அர் - இரக்குந்தொழிலுடையவர். அறிவினாலும் பருவத்தாலும் ஒழுக் கத்தாலும் முதியவர்களாகிய ஞானவ்ருத்தர் வயோவ்ருத்தர் சீலவ்ருத்தர் என்னும் மூவகைப்பெரியோரும் அடங்குவதற்கு, பொதுப்பட 'விருத்தர்', என்றான். என்றிவர் - தொகுத்தல். கோறல் - தொழிற்பெயர். (233)

75.—துரோணர் முதலியோர் அருச்சுனனை வளைத்தல்.

பற்பலவுரையிவன் பகருமேல்வையில்
சொற்பயினான்மறைத் துவசன்வீடுமன்
கற்பகநிகர்கொடைக் கன்னனாதியோர்
மற்புயநிருபனை வந்துகூடினார்.

(இ - ள்.) பல்பலஉரை - (இவ்வாறு) பலபலவார்த்தைகளை, இவன் பகரும் ஏல்வையில்- இவ்வருச்சுனன் (துரியோதனனை நோக்கிச்) சொல்லி இகழ்கின்றபொழுதில்,—சொல் பயில் நால் மறை துவசன் - (பலர்) சொல்லுதல் பொருந்திய நால்வகைப்பட்ட வேதத்தை யெழுதிய கொடியையுடையவனான துரோணாசாரியனும், வீடுமன் - பீஷ்மனும், கற்பகம் நிகர் கொடை கன்னன் - கல்பக விருக்ஷம்போன்ற தானத்தையுடைய கர்ணனும், ஆதியோர் - முதலானவர்கள், மல் புயம் நிருபனை - வலிமையுள்ள தோள்களை யுடைய அரசனான அருச்சுனனை, வந்து கூடினார் - திரண்டு வந்து வளைந்தார்கள்; (எ - று.)

சொல் பயில்-கல்வியைப் பிறர்க்குப்போதிப்பதில் தேர்ச்சி யுள்ள என்றலு மொன்று. நான்மறை - இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம் என்பன; தைத்திரியம், பௌடிகம், தலவகாரம், சாமம் என்பாரு முளர். மறைத்துவசன் - வேதக்கொடியுடையான். துரோணன் ஆதியில் வீடுமனிடம் வந்துசேர்ந்தபொழுது வீடுமன் துரோணனைக் கௌரவபாண்டவர்க்குப் பிரதானவில்லாசிரியனாக்கி அவனுக்கு இராசபட்டத்தையும் அரசர்க்கு உரிய குடை கொடி சாமரம் தேர் கிரீடம் முதலிய அங்கங்களையும் அளித்தனனாதலின், இவற்குத் துவசம் உரியதாயிற்று.

கற்பகம் - கல்பகம்: (வேண்டுவோர் வேண்டுவனவற்றைக்) கல்பிப்பதென்று பொருள்படும்: கல்பித்தல் - உண்டாகச்செய்தல். இது, பிறர் தன்னிடம்வந்து நினைத்தவற்றையெல்லாம் அவர்

சொல்லியிரவாதமுன்னே கைம்மாறு கருதாது கொடுக்குமியல்பினது: இதனை உவமைகூறியது, கர்ணனது தானச்சிறப்பை விளக்கும். கன்னன்-கர்ணன் என்ற வடசொல்லின் விகாரம்; இப்பெயர் - கர்ண குண்டலங்களோடு பிறந்தமை பற்றியது: காதின்வழியே பிறந்ததனால் வந்த பெய ரென்றுங் கூறுவர்; கர்ணம்-காது. (234)

76.—கர்ணன் அர்ச்சுனனைப் போர்க்கு அழைத்தல்.

மின்னுடன்மின்மினி வெகுளுமாறுபோல்
தன்னுடனிகரிலாத் தடக்கைவண்மையான்
மன்னுடனிகல்வது வார்த்தையன்றினி
என்னுடன்மலைதிநீ யென்றுகூறினான்.

(இ - ள்.) (அவர்களில்), தன்னுடன் நிகர் இலா - தனக்கு ஒப்புமை பெறாத, தட கை வண்மையான் - பெரிய இரண்டுகைகளாலும் கொடுக்குங் கொடையையுடையவனான கர்ணன்,—மின்னுடன் மின்மினி வெகுளும் ஆறு போல் - மின்னலுடனே மின்மினிப்பூச்சி கோபித்துப்பகைத்து (ஒளியாமல்) எதிர்த்தால் அதுபோல,—(அருச்சுனனை நோக்கி), 'நீ—, மன்னுடன் இகல்வது - துரியோதனராசனுடனே எதிர்த்துப் பேசுவது, வார்த்தை அன்று-காரியமன்று; இனி—, என்னுடன் மலைதி - என்னோடு போர்செய்வாய்,' என்று கூறினான் - என்று வீரவாதஞ்சொல்லிப் போர்க்கு அழைத்தான்;

மின்னுடன் மின்மினி வெகுளுதலாவது-உன்னிலும் நான் மிக்கவொளியுடையே னென்று மாறுபடுதல்; இது, இல்பொருளுவமை. மின்னல்-அருச்சுனனுக்கும், மின்மினி - கர்ணனுக்கும் கவி கூறிய உவமம். இதனால், வீரத்தில் அருச்சுனனது மிக்கவுயர்வும், கர்ணனது மிக்கதாழ்வும் விளங்கும். இனி, 'மின்னுடன் மின்மினி வெகுளுமாறுபோல்' என்பதனை, துரியோதனனோடு அருச்சுனன் எதிர்த்ததற்குக் கர்ணன்கூறிய உவமையாகக் கொண்டு உரைப்பாரும்உளர். மின்மினி-இருளில் மின்னுவதொரு பறக்கும் புழு; இடைவிட்டு ஒளிசெய்வதென்று பொருள்படுங் காரணக்குறி. (235)

77.—அருச்சுனன் கர்ணனை நோக்கித் தேர்செலுத்தல்.

கரக்கவுண்மதம்பொழி காய்களிற்றைவிட்டு
உரக்கொடுவரியின்மே லோடும்யாளிபோல்
நிரக்குமந்நிருபனு நிற்கவந்துபோர்
இரக்குமக்கன்னன்மே லிரதமேவினான்.

(இ - ள்.) கரம்-(தன்) துதிக்கையினின்றும், கவுள் - கன்னத்தினின்றும், மதம் பொழி - மதங்களைச் சொரிகின்ற, காய் களிற்றை - கோபிக்குமியல்புள்ளதொரு யானையின்மேற் பாய்வதை, விட்டு - ஒழித்து, உரம் கொடுவரியின்மேல் ஓடும்-வலிமையையுடையதொரு புலியின்மேல் ஓடிப்பாய்கின்ற, யாளி போல்-யாளியென்னும் மிருகம் போல,—(அருச்சுனன்),—நிரக்கும் அ நிருபன்உம் நிற்க-பொருந்திய அந்தத் துரியோதனராசனும் நின்று கொண்டிருக்க (அவனைவிட்டு),

வந்து போர் இரக்கும் அ கன்னன்மேல் இரதம் ஏவினன் - எதிரில் வந்து யுத்தத்தை வேண்டுகின்ற அந்தக்கர்ணனைக் குறித்துத் (தனது) தேரைச் செலுத்தினன்; (எ - று.)

ஒருயாளி யானையை எளிதில் அழிக்கவல்லதாயிருந்தும் அதனை அலட்சியத்தால் விட்டு ஒருபுலியின்மேற் பாய்ந்தாற்போல, அருச்சுனன் துரியோதனனை எளிதிற் கொல்லவல்லனாயிருந்தும் அதுசெய்யாது இகழ்ந்துவிட்டுக் கர்ணனைநோக்கிப் போர்க்குச் சென்றனனென்பதாம். யானை - துரியோதனனுக்கும், புலி - கர்ணனுக்கும், யாளி - அருச்சுனனுக்கும் உவமை. விற்போரில் துரியோதனனினும் கர்ணன் சிறந்தவனென்பது இவ்வுவமையில் தொனிக்கு மெனக் கொள்வர் ஒருசாரார். யாளி-துதிக்கையை யுடையதும் யானையைக்கொல்வதும் சிங்கம்போல்வது மாகிய தொரு மிருக விசேடம்; இது, யாளியானை யெனவும் படும்: இச்சொல் சிங்கமென்ற பொருளில் வழங்குதலு முண்டு.

போரிரத்தல்-'நீ என்னுடன் போர்செய்ய வா' என்று அழைத்தல். யாவர்க்கும் கேட்டவற்றையெல்லாங் கொடுக்கின்ற வள்ளலாகிய கர்ணன் அருச்சுனனிடம் வந்து போரையிரந்தன னென ஒருவகைச்சமத்காரம் அமையக் கவி கூறினர். கொடு வரி - ஒரு சொல்: வளைவான உடற்கோடுகளையுடையதென்ற காரணப்பொருள் பற்றிப் புலியைக் குறிக்கும்; பண்புத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை, கொடுமை - வளைவு. 'அருச்சுனன் கர்ணன் மேல் இரதம்ஏவினன்' என்றதை, உத்தரனுக்குக் கட்டளையிட்டு அவனைக்கொண்டு செலுத்தின னென்க. (236)

78.—கர்ணன் அருச்சுனன் என்ற இருவரும் கைகலத்தல்.

இரதமுமிரதமு மெதிர்ந்தபோதிரு
குரதுரகதங்களுங் குமுறியார்த்தன
உரைதருபாகரு முடன்றுகூவினர்
விரைதனுவளைத்தனர் வீரர்தாமுமே.

(இ - ள்.) இரதம்உம் இரதமும் எதிர்ந்த போது-(அருச்சுனனது) தேரும் (கர்ணனது) தேரும் ஒன்றையொன்று எதிரிற்சமீபித்து நெருங்கியபொழுது,—இரு குரம் துரகதங்கள்உம்-இரண்டுதேரிலும் பூட்டிய (வலிய) குளம்புகளையுடைய குதிரைகளும், குமுறி ஆர்த்தன-கனைத்து ஆரவாரித்தன; உரைதரு பாகர்உம்-சிறப்பித்துச்சொல்லப்படுகின்ற இரண்டுதேர்ச்சாரதிகளும், உடன்று கூவினர்-பெருங்கோபங்கொண்டு ஆரவாரித்தார்கள்; வீரர் தாம்உம் - இரண்டு வீரர்களும் [கர்ணனும் அருச்சுனனும்], விரை தனு வளைத்தனர் - விரைவாக வில்லைவளைத்தார்கள்; (எ - று.)

இரு துரகதம் - இரண்டுபக்கத்துக் குதிரைகள். குர துரகதம்-(ஒற்றைக்) குளம்புகளினால் விரைந்துசெல்வதான குதிரை. விரை - விரைந்து: வினையெச்சவிகாரம்; (போர்செய்தலில்) விரைவுகொண்ட, வில் என்றுல், வினைத்தொகையாம். (237)

79.—இருவரும் நெடும்பொழுது சமமாகப் பொருதல்.

இருவருமெதிரெதி ரேவும்வாளியால்
வெருவருமிருளுற விசும்புதூர்த்தனர்
பொருவருமமர்நெடும் போதுதாக்கியும்
ஒருவருமிளைத்தில ரொத்தவாண்மையார்.

(இ - ள்.) ஒத்த ஆண்மையார் - சரிசமமான ஆண்மையை யுடையரான, இருவர்உம் - (கர்ணன் அர்ச்சுனன் என்ற இந்த) இரண்டுபேரும், எதிர் எதிர் ஏவும் - எதிர்க்கெதிரே [தம்மில் ஒருவரைக்குறித்து ஒருவர்] செலுத்திய, வாளியால் - அம்புகளினால்,—வெருவரும் இருள் உற - அஞ்சத்தக்க இருள் உண்டாக, விசும்பு தூர்த்தனர் - ஆகாயத்தை மறைத்தனர்; (இவ்வாறு), பொருவு அரும் அமர் - ஒப்பில்லாத யுத்தத்தை, நெடும் போது தாக்கிஉம் - வெகுநேரம் உக்கிரமாகச்செய்தும், ஒருவர்உம் இளைத்திலர் - (இவ்விருவரில்) ஒருவராயினும் சிறிதும் வலிகுறைந்தன ரில்லை; (எ - று.)

நிரைநிரையாகத்தொடுத்த மிகப்பலவாகிய அம்புகள் அடர்ந்து சூரியனை மறைத்தலால் இருள் உண்டாயிற்றென்க. (238)

80.—கர்ணன் தேர்முதலியன அழிந்து ஓடுதல்.

மற்றொருதொடையினிற் சுவேதவாகனன்
முற்றொருகணத்திடை மூன்றுகோல்விட
இற்றொருகணத்திடை யிவுளிபாகுதேர்
அற்றொருவினனட லாண்மையங்கர்கோன்.

(இ - ள்.) (இங்ஙனம் பொருகையில்), சுவேத வாகனன் - வெண்ணிறமான குதிரைகளையுடையவனாகிய அருச்சுனன், மற்று - பின்பு, ஒரு தொடையினில்-ஒரு பிரயோகத்தில், முற்று ஒரு கணத்திடை- ஒரு க்ஷணகாலம் முடிவதற்குள்ளே, மூன்று கோல் விட - மூன்று அம்புகளை ஒருசேரத்தொடுக்க, (அவற்றால்)—இற்று ஒரு கணத்திடை - இத்தன்மைத்தான அந்த க்ஷணமொன்றிலே, அடல் ஆண்மை அங்கர் கோன் - வலிமையையும் வீரத்தன்மையையுமுடைய அங்கதேசத்தார்க்கரசனான கர்ணன், இவுளி பாகு தேர் அற்று - குதிரைகளும் சாரதியும் தேரும் அழிந்து, ஒருவினன் - (போரினின்று) நீங்கிச்சென்றான்; (எ - று.)

அங்கர்கோன் இவுளிபாகுதேர் அற்று ஒருவினன் - சினைவினை, முதல்வினைகொண்டது. வெண்ணிறக் குதிரைகள் அக்கினியீந்தவை யென்று முன்னரே கூறப்பட்டன. மற்று - இடைச்சொல். ஒரு தொடை - தொடுக்குந்தரமொன்று. முற்று கணம் - வினைத்தொகை. கணம் - ஒருகால நுட்பம். மதனது அங்கம் [சரீரம்] விழுந்த இடம், அக்காரணத்தால் அங்கதேசமென்று பெயர் பெற்றது. (239)

81.—கர்ணன் மீண்டும் மீண்டும் வந்து பொருது தோற்றேடுதல்.

ஒருவியிட்டோடிமற் றேரொர்தேர்மிசை
மருவியிட்டெதிருற வந்துமோதியும்
உருவியிட்டனகணை யொன்றுபோற்பல
வெருவியிட்டனனவன் மீளமீளவே.

(இ - ள்.) அவன்-அந்தக்கர்ணன்,—ஒருவியிட்டு ஓடி - (போர்) நீங்கி ஓடிப்போய், மற்று ஓர் ஓர் தேர்மிசை - வேறு ஒவ்வொரு தேரின்மேல், மருவியிட்டு - சேர்ந்து [ஏறி], எதிர் உற வந்து மோதிஉம்-(அருச்சுனனுக்கு) எதிராக வந்து போர்செய்தும், ஒன்று போல் பல கணை உருவியிட்டன - ஓர் அம்புபோலவே (அருச்சுனனது) பல அம்புகளும் (ஒருதொடையாகத் தனது உடம்பில்) தைத்துப் புதைந்தோடினவாக, மீள மீள - மறுபடியும் மறுபடியும், வெருவியிட்டனன் - அஞ்சிப்போயினுன்; (எ - று.)

கர்ணன் போரினின்று நீங்கியோடி வேறொரு தேரின்மேலேறி மீண்டு அருச்சுனனெதிரில்வந்து பொருவதும், அருச்சுனனம்புகள் பல தனது உடலில் தைக்கப்பெற்றவனுய் அஞ்சித்தோற்றேடுவதுமாகப் பலமுறை நிகழ்ந்த தென்க. 'மீள மீள' என்ற அடுக்கு பன்மைப்பொருளது. (240)

82.—பலமுறை தோற்றேடிய கர்ணனை நோக்கி அசுவத்தாமன் சில பரிகாசச்சொற்களைக் கூறத் தொடங்குதல்.

இம்முறைவந்துவந் தெதிர்ந்துவெஞ்சமர்
மும்முறைமுறிதலு முனிவன்மாமகன்
அம்முறைமுதுகிடு மருக்கன்மைந்தனைத்
தெம்முறைமையிற்சில வார்த்தைசெப்புவான்.

(இ - ள்.) (கர்ணன்), இ முறை-இவ்வாறு, வெம் சமர்-கொடிய போரில், வந்து வந்து—, எதிர்ந்து - எதிர்த்து, மும் முறை முறிதலும் - மூன்றுதரம் தோற்றுப்போனவளவில்,—முனிவன் மா மகன் - துரோணுசாரியனது சிறந்த குமாரனுகிய அசுவத்தாமன், அ முறை முதுகு இடும் அருக்கன் மைந்தனை - அவ்வாறு முதுகு காட்டித் தோற்றேடுகின்ற சூரியகுமாரனுகிய அக்கர்ணனை (நோக்கி), தெவ் முறைமையின் சில வார்த்தை செப்புவான்-பகைத் தன்மையையுடைய சிலவார்த்தைகளைச் சொல்பவனுனன்; (எ-று.) —அவற்றை, அடுத்த இரண்டுகவிகளிற் கூறுகின்றூர்.

துரோணன் மனைவியாகிய கிருபியின் வடிவழகைக் கேள்வியுற்றும் ஒருகால்கண்டும் மிகக்காமுற்ற சிவபிரானது அருளினுற் குதிரையினிடமாகப்பிறந்தவன் இவன்; துரோணனுலும், கிருபியினுலும் வளர்க்கப்பட்டவன்; ஏழு சிரஞ்சீவிகளில் ஒருவன். (241)

83.—இதுவும், அடுத்தகவியும் - அசுவத்தாமனது இகழ்ச்சிவார்த்தை.

தேருமொன்றொருவனே தேரிலாளுமிங்கு
யாருமஞ்சுதிரென விகழ்ந்துரைத்தநீ
போருடைந்தோடுதல் போதுமோநறுந்
தாருடன்பொலிதரு தாமமார்பனே.

(இ - ள்.) நறுந் தாருடன் பொலிதரு - வாசனைவீசுகின்ற பூமாலையுடனே விளங்குகின்ற, தாமம் மார்பனே - இரத்தினஹாரத்தைத் தரித்த மார்பையுடையவனே! 'தேர்உம் ஒன்று - (எதிர்ப்பக்கத்தில்) தேரும் ஒன்றுதான்; தேரில் ஆள்உம்-அத்தேரிலேறிப் போர்க்குவந்தவனும், ஒருவனே - ஒருத்தன்தான்; (இங்ஙனமிருக்கவும்), இங்கு யார்உம் அஞ்சுதிர் - இங்கு எல்லாரும் அச்சமடைகின்றீர்களே!' என - என்று, இகழ்ந்து உரைத்த-(எங்களையெல்லாம்) அவமதித்துப்பேசின, நீ—, போர்உடைந்து ஓடுதல்-(அந்த ஒருவனோடுசெய்யும்) போரில் தோற்று முன்நிற்கமாட்டாமல் ஓடிப்போவது, போதும்ஓ - தகுமோ? (எ - று.)

மற்றயாவரையும் இகழ்ந்து பேசிவந்த நீயே இவ்வாறு ஓடினால் யாவரும் உன்னை இகழாரோ? என்றபடி. 'யார்' என்ற சொல் - இருதிணையம்பால் மூவிடத்துக்கும் பொதுவாக வழங்குதலால், 'யாருமஞ்சுதிர்' என்ற முடிபை இடவழுவமைதியென்னாது வழாநிலையாகவே கொள்ளலாம். இகழ்ந்துரைத்தது - கீழ் 53- ஆஞ் செய்யுளிற் காண்க. 'நறுந்தார்' எனவே, பூமாலையாயிற்று; இங்கு, வெட்சிப்பூமாலை யெனவுமாம். நினது மார்பு போரில் எதிர்த்து நிற்றற்குஅன்றி அலங்காரத்திற்கே அமைந்ததுபோலு மென்ற கருத்துத் தொனிக்குமாறு 'நறுந்தாருடன் பொலிதரு தாமமார்பனே' என்று விளித்தான். (242)

84. சொல்லலாமிருந்துழிச் சொன்னசொற்படி
வெல்லலாமென்பது விதிக்குங்கூடுமோ
மல்லலாளியைப்பல வளைந்துகொள்ளினும்
கொல்லலாயிருக்குமோ குஞ்சரங்களால்.

(இ - ள்.) இருந்தஉழி-இருந்தஇடத்திலே (இருந்துகொண்டு), சொல்லல் ஆம்-(எவ்வளவு செய்தற்கரியகாரியத்தையும் செய்து முடிப்பேனென்று எளிதில் வாயாற்) சொல்லுதல் (யாவர்க்கும்) எளியதாம்; சொன்ன சொல்படி - (தான்) சொல்லிய அச்சொல்லின் படியே, வெல்லல் ஆம் என்பது - (பகைவரைப் போரில்) ஜயித்துவிடலாமென்பது, விதிக்குஉம்-தெய்வத்துக்கும், கூடும்ஓ - நிச்சயமாகக் கைகூடுவதொருகாரியமோ? [அன்று]; (அன்றியும்), மல்லல் ஆளியை - வலிமைமிகுதியுடைய சிங்கத்தை, பல வளைந்து கொள்ளின்உம்-பலயானைகள் ஒன்றாகத்திரண்டு சூழ்ந்துகொண்டாலும், குஞ்சரங்களால் - அந்த யானைகளால், கொல்லல் ஆய் இருக்கும்ஓ - கொல்லும்படியாயிருக்குமோ? [இராதே]; (எ - று.)

அரியவற்றை எண்ணிச் சொல்லுதல் வலிமையில்லாதவர்க்கும் இயலுதலால் 'சொல்லலாம்' என்றும், அவற்றை அவ்வாறு செய்தல் வலிமையுள்ளவர்க்கும் இயலாதுபோதலால் 'விதிக்கும் கூடுமோ' என்றும் கூறப்பட்டன; ''சொல்லுதல் யார்க்கு மெளிய அரியவாஞ், சொல்லியவண்ணஞ் செயல்'' என்றார் திருவள்ளுவரும். 'விதிக்கும் கூடுமோ' என்றதனால், நினக்குக் கூடாமை பெரிய தொன்றன்று என்றபடி. 'பலயானைகள் கூடினாலும் ஒரு சிங்கத்தைக் கொல்லமுடியுமோ?' என்ற உபமானவாக்கியம், 'சாதாரண வீரர் பலர் திரண்டு எதிர்த்தாலும் மகாவீரனை அருச்சுனனொருவனை வெல்ல முடியாது' என்ற உபமேயக்கருத்தைத் தோற்றுவித்ததனால், பின்னிரண்டடி பிறிதுமொழிதலென்னும் அலங்காரம். மல்லல் - மிருகங்கட்கெல்லாம் அரசாயிருக்குந் தலைமையுமாம். (243)

85.—துரோணன்மேலும் வீடுமன்மேலும் அருச்சுனன் அம்புசெலுத்தல்.

கொழுதுமம்பினுமிகக் கொடியகூற்றிவை
பழுதறுநாவினன் பகரும்வேலையின்
முழுதுணர்முனியையு முந்தைதன்னையும்
தொழுதுபற்குனன்சில தொடைகளேவினன்.

(இ - ள்.) பழுது அறு நாவினன்-குற்றமற்ற நாவையுடையவனான அசுவத்தாமன், கொழுதும் அம்பின்உம் மிக கொடிய கூற்று இவை - (உடம்பில்) தைத்து ஊடுருவுகின்ற அம்புகளைக்காட்டிலும் மிகவுங்கொடுமையுடையனவாகிய இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளை, பகரும் வேலையின்-(கர்ணனை நோக்கிச்) சொல்லி யிகழ்கின்ற அப்பொழுதில்,—பற்குனன் - அருச்சுனன், — முழுது உணர் முனியைஉம் - எல்லாவற்றையும் அறிந்த துரோணாசாரியனையும், முந்தைதன்னைஉம் - பாட்டனான பீஷ்மனையும், தொழுது-வணங்கா நின்று, சில தொடைகள் ஏவினன்-சில அம்புகளைப் பிரயோகித்தான்; (எ - று.)

'அசுவத்தாமன் அம்பினும் மிகக்கொடியனவான இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்லிக் கர்ணனையிகழும்போது, அருச்சுனன் துரோணனையும் பீஷ்மனையும் வணங்கிச் சில அம்புகளையேவினான்' என ஒருவகை முரண்தோன்றுமாறு சமத்காரமாகக் கூறிய நயம் கருதற்பாலது. எய்த அம்பும் கூறிய இழிமொழியும் பிறர் நெஞ்சில் தைத்து அவரை வருத்துதல் தொழிலால் தம்மில் ஒன்றோடொன்று ஒக்குமாயினும், பின்னர் ஆறிப்போம்படியான புண்ணையுண்டாக்குகின்ற வில்லம்பைக்காட்டிலும் எந்நாளும் ஆறாத வடுவை யுண்டாக்குகின்ற சொல்லம்பு மிகவும்கொடிய தாகுதலால், 'கொழுது மம்பினு மிகக் கொடிய கூற்று' எனப்பட்டது; நினைக்கும்போதெல்லாம் வருத்தத்தைத் தருஞ் சொல்லென்க. கொழுதுதல்-துளைத்தல். பழுது-பொய், புறஞ்சொல், கடுஞ்சொல், பயனில்சொல் என வாக்கில் நிகழும் பாவம்நான்குமென்றுங் கொள்ளலாம்; இவை சொற்குற்றமெனப்படும். இனி, பழுதுஅறு நாவினன்-(அருள்கொண்டு கூறி

ஞலும் வெகுண்டு கூறினுலும் அந்தந்தப் பயன்களைத் தந்தே விடுகின்ற நிறைமொழிகளையுடைமையாற்) பழுதுபடுதல் [தவறிப் போதல்] இல்லாத நாவுடையானென்றுமாம்.

'முழுதுணர்' என்னும் அடைமொழியை முந்தைக்குங் கூட்டலாம்; அவரும் திரிகாலஞானியாதலால். பழமையுணர்த்துகின்ற 'முந்தை' என்ற பண்புப்பெயர், இங்குப் பாட்டனுக்கு ஆகுபெயராம். முன் தந்தை யென்பது முந்தையென மருவிய தென்பர் ஒருசாரார்: தந்தைக்கு முற்பட்டவனென்பது கருத்து: பீஷ்மன் அருச்சுனனுக்குப் பெரியபாட்டனுவன். பற்குனன்-பல்குநனென்ற வடசொல்லின் விகாரம்: பங்குனி மாதத்தில் உத்தரபல்குநி [உத்தரம்] என்னும் நக்ஷத்திரத்திற் பிறந்ததனுல், பல்குனனென்று அருச்சுனனுக்குப் பெயர்: இப்பெயர் தமிழிற் சிறுபான்மை பங்குனனெனத் திரிந்தும் வழங்கும். தொழுது தொடையேவுதல்-இரண்டு பாதங்களிலும் இரண்டு அம்புகளைச் செலுத்துவது. 'தொழா நின்று' என்னும் நிகழ்காலவினையெச்சம், இங்கு 'தொழுது' எனத் திரிந்து நின்றது; அம்புகளையேவி அதனுல் தன்வணக்கத்தை யுணர்த்தின னென்பது கருத்து. இருவரும் பெருமுதுகுரவ ராதலால், அவர்களைத் தொழுது தொடையேவினுன். (244)

86.—துரோணர் அருச்சுனனை யெதிர்த்தல்.

தாளிணை யிறைஞ்சிய தனஞ்ச யன்றொடும்
வாளிகண் டுளமிக மகிழ்ச்சி கூரவும்
மீளிமை யுடையவவ் வீரன் மீதெழும்
தூளிசெய் தேரினைத் துரோண னுந்தினுன்.

(இ - ள்.) (அப்பொழுது), துரோணன்—, —தாள் இணை இறைஞ்சிய - (தனது) உபயபாதங்களை வணங்குதற்பொருட்டு, தனஞ்சயன் தொடும்-(தனது இரண்டுபாதங்களின்மேலும்) அருச்சுனன் தொடுத்த, வாளி - அம்புகளிரண்டையும், கண்டு - (தான்) பார்த்தலால், உளம் மிக மகிழ்ச்சி கூரஉம்-(தன்) மனம் மிகுதியாய் மகிழ்ச்சியடையவும்,—மீளிமை உடைய அ வீரன்மீது - வெல்லுந் திறமையையுடைய அந்தமகாவீரனுகிய அருச்சுனன்மேல், எழும் தூளி செய் தேரினை - மேற்கிளம்பும் புழுதிகளை யுண்டாக்குகின்ற (தனது) இரதத்தை, உந்தினுன்-செலுத்தினுன்; (எ - று.)

கண்டு உளம்மகிழ்தல்-தனது அந்தரங்கசிஷ்யனுன அருச்சுனனது திறமையையும் பணிவையும் நோக்கி. இங்ஙனம் மனமகிழவும் அவனுடன் பொருதற்குத் தேர்செலுத்தியது, துரியோதனனுக்காகச் சோற்றுக்கடன் கழிக்கவேண்டுதலால். (245)

வேறு.

87.—அருச்சுனன் துரோணனைநோக்கிச் சிலகூறத்தொடங்குதல்.

உந்துதேர் முனியை யந்த வுதிட்டிர னிளவ ஞேக்கிச்
சிந்தையி லன்பு கூரச் சேவடி பணிந்து போற்றி

அந்தண ரரசே யுன்ற னருளினு லடவி நீங்கி
வந்தன மென்று சிற்சில் வாசக மியம்பு வானே.

(இ - ள்.) தேர் உந்து முனியை-(அவ்வாறு தன்மேல்) இரதத்தைச் செலுத்திவந்த துரோணாசாரியனை, அந்த உதிட்டிரன் இளவல்- தருமபுத்திரனது தம்பியாகிய அந்த அருச்சுனன், நோக்கி - பார்த்து, சிந்தையில் அன்பு கூர - மனத்திற் குருபக்தி மிகாநிற்க, சே அடி பணிந்து - (அவ்வாசிரியனது) சிவந்த பாதங்களைக்குறித்து வணங்கி, போற்றி - துதித்து, 'அந்தணர் அரசே - பிராமணச் சிரேஷ்டனே! (நாங்கள்), உன்தன் அருளினால் - உனது அநுக்கிரகத்தால், அடவி நீங்கி வந்தனம் - காட்டில் வாசஞ்செய்ய வேண்டிய காலங்களைக்கழித்து மீண்டுவந்தோம்,' என்று - என்றுசொல்லி, சில் சில் வாசகம் இயம்புவான் - (மற்றுஞ்) சிலசிலவார்த்தைகளைச் சொல்பவனானான்; (எ - று.)—அவற்றை அடுத்த இரண்டுகவிகளிற் கூறுகின்றார்.

உதிட்டிரன்-யுதிஷ்டிரன் என்ற வடசொல்லின் விகாரம்: போரிற் சலியாது உறுதியாய் நிற்பவ னென்பது பொருள். இளவல் - இளையவன்: அருச்சுனனை 'உதிட்டிரனிளவல்' என்றது, தரும சிந்தையையுடையவனென்றற்கு; போரிற் பின்வாங்காதவ னென்பதும் இதில் தோன்றும்.

இதுமுதல் ஐம்பத்தொருகவிகள் - பெரும்பாலும் முதற்சீரும் நான்காஞ்சீரும் விளச்சீர்களும், மற்றைநான்கும் மாச்சீர்களு மாகிய கழிநெடிலடி நான்குகொண்ட அறுசீராசிரிய விருத்தங்கள். (246)

88.—இதுவும், அடுத்தசெய்யுளும் - ஒருதொடர்: அர்ச்சுனனது பணிவுமொழி.

யாதுமொன்றறியாவென்னை யிவனலாதிலையென்றிந்த
மேதினிமதிக்குமாறு வின்முதற்படைகள்யாவும்
தீதறத்தந்தவுண்மைத் தெய்வநீயென்றாற்பஞ்ச
பாதகந்தன்னிலொன்றுன் பதயுகம்பிழைப்பதையா.

(இ - ள்.) 'ஐயா-சுவாமி! யாது ஒன்றும் அறியா என்னை - யாதொரு கல்வியையும் அறிந்திராத என்னை, இவன் அலாது இலை என்று இந்த மேதினி மதிக்கும் ஆறு - இவ்வருச்சுனனேயல்லாமல் (இவ்வுலகத்து வில்லின்திறம் முதலியவற்றில் வேறெவரும் வல்லவர்) இல்லை' என்று இந்நிலவுலகத்திலுள்ளவரெல்லாரும் நன்குமதித்துக்கொண்டாடும்படி, வில் முதல் படைகள் யாவும்-வில் முதலிய ஆயுதங்களின் தொழில்களெல்லாவற்றையும், தீது அற தந்த-சிறிதுந்தீங்கில்லாமல் (எனக்கு) உபதேசித்தருளிய, உண்மை தெய்வம்-சத்தியமான தெய்வமாகின்றாய், நீ—,' என்றால்—, உன் பதம் யுகம் பிழைப்பது-உனது உபயபாதங்களுக்குப் பிழைசெய்வது, பஞ்சபாதகம் தன்னில் ஒன்று - ஐந்துமகாபாபங்களில் ஒன்றாகு மன்றோ! (எ - று.)

ஒன்றுந்தெரியாதிருந்த எனக்கு 'இவ்வருச்சுனனல்லாது இவ் வுலகில் வில்முதலியபடைக்கலங்களின் திறம்படைத்தோர் வேறு இல்லை' என்று இவ்வுலகத்தார் மதிக்கும்படி அப்படைக்கலக் கல்வி களைப் பழுதறக்கற்பித்துக்கொடுத்தவன் நீ யென்றால், உனக்கு மாறாக நடப்பது ஐம்பெரும்பாதகங்களிலொன்றாகிய குருத்துரோக மன்றோ என்றன னென்பதாம். பஞ்சமகாபாதகங்கள்-கொலை, பொய், களவு, கட்குடித்தல், குருத்துரோகம் என்பன; சிறிதுவேறுபடக் கூறுதலு முண்டு.

'யாதுமொன்று' என்பது, 'யாதொன்றும்' என உம்மை பிரித் துக் கூட்டப்பட்டது. இலை-தொகுத்தல். இவனலாதிலையென்று இந்த மேதினி மதிக்குமாறு—"கலையினதகலமும் காட்சிக்கின்பமும், சிலையினதகலமும் வீணைச்செல்வமும், மலையினினகலியமார்பனல்ல தில், வுலகினிலிலையென வொருவனுமிலன்" என்பவைமுதலியன காண்க. தனது பணிவும் குருபக்தியுந்தோன்ற, 'உனக்குப் பிழைப்பது' என்னாது 'உன்பதயுகம் பிழைப்பது' என்றனன். பூர்வத்தில் திருமாலாற் கொல்லப்பட்ட மதுகைடபரென்னும் அசுரர்களது மேதஸ்ஸினால் [உடற்கொழுப்பினால்] நனைந்தமைபற்றி, பூமிக்கு 'மேதிநீ' என்று பெயர்: அவ்வடசொல், மேதினியென விகாரப்பட்டது: அது - இங்கு இடவாகுபெயராய், அதிலுள்ளாரைக் குறித்தது. (247)

89. மன்னொடுசூழநின்ற மாசுணமுயர்த்தகோவை
மின்னொடுமுருமேறென்ன வெகுண்டமர்புரிவதல்லால்
நின்னொடுங்கிருபனோடு நின்மகனோடுமுந்தை
தன்னொடும்புரியேன்வெம்போர் தக்கதோசரதம்பாவம்.

(இ - ள்.) மன்னொடு சூழ நின்ற-(பல) அரசர்களாற் சூழப்பட்டு நிற்கின்ற, மாசுணம் உயர்த்த கோவை - பாம்புக்கொடியை உயர நாட்டியுள்ள துரியோதனராசனை, மின்னொடுஉம் உரும் ஏறு என்ன வெகுண்டு-மின்னலுடனே தோன்றுகின்ற பேரிடிபோலக் கோபித்து, அமர்புரிவது அல்லால் - (அவனுடன்) போர்செய்தலல்லாமல்,— நின்னொடுஉம்-உன்னுடனும், கிருபனோடுஉம்-கிருபாசாரியனுடனும், நின் மகனோடுஉம் - உனது குமாரனாகிய அசுவத்தாமனுடனும், முந்தைதன்னொடுஉம் - பாட்டனாகிய பீஷ்மருடனும், வெம்போர் புரியேன்-கொடிய யுத்தத்தைச் செய்யமாட்டேன்; தக்கதுஓ - (உங்க ளுடன் யான் போர்செய்வது) தகுதியுடையதாகுமோ? [ஆகாது]: சரதம் பாவம்-(அது) நிச்சயமாகப் பாவமேயாகும்; (எ - று.)

துரோணனும் கிருபனும் ஆசிரியர்களாதலாலும், அசுவத்தாமா ஆசாரியபுத்திரனாதலாலும், பீஷ்மன் பிதாமகனாதலாலும், இவர்க ளோடு போர் புரியேனென்றான். குருவைப்போலவே குருபுத்திரனை யும் நன்குமதிக்கவேண்டுமென்பது நூற்கொள்கையாத லுணர்க. மன்னொடுஎன்ற இடத்திலுள்ள 'ஒடு' என்ற மூன்றனுருபு கருத்தாப் பொருளில் வந்தது. 'மாசுணம்' என்ற பெரும்பாம்பின்பெயர், அதன்

வடிவையெழுதிய துவசத்துக்கு இங்கு ஆகுபெயராம். உருமேறு - பெரியதையும் சிறந்ததையும் 'ஏறு' என்றல், மரபு.

கிருபன்-கௌதமமுனிவனது பௌத்திரன்; சரத்வாந் என்ற முனிவனது குமாரன்; துரோணன் மனைவியான கிருபியின் உடன் பிறந்தவன்; ஆதலால், துரோணனுக்கு மைத்துனன்; துரோணன் ஆசிரியனாதற்குமுன்பு பாண்டவதுரியோதனாதியர்க்கு வில்வித்தை கற்பித்துவந்தன னிவனென உணர்க. ஏழுசிரஞ்சீவிகளிலொருவ னிவன், நாணற்காட்டிற் பிறந்திருந்த இவனையும் இவன் தங்கையை யும் அங்கு வேட்டையாடவந்த சந்தநுமகாராஜன் பார்த்துக் கிருபையினா லெடுத்து வளர்த்ததனால், இவர்கட்கு முறையே கிருப னென்றும் கிருபியென்றும் பெயர்களாயின. பிறகு ஒருகால் அந்தச் சரத்வானென்ற முனிவன் அத்திநாபுரிக்கு வந்து தன்மகனான இக்கிருபனுக்கு வில்வித்தை முழுவதையும் கற்பித்துக்கொடுத்துச் சென்றன னாதலால், கிருபன் சிறந்த வில்லாசிரியனாய் அங்கு விளங் கினன். கௌதமகுலத்தார் ஆதியில் க்ஷத்திரிய சம்பந்தமுடைய ராயினமைபற்றி க்ஷத்திரியத்தன்மையோடு கூடிய பிராமணர்களா யிருந்தார்களாதலின், வில்முதலிய படைக்கலங்கட்கு உரியரானார். "இடையிரு வகையோ ரல்லது நாடிற், படைவகை பெறாஅ ரென்ம னார் புலவர்" என்ற தொல்காப்பியத்து மரபியற் சூத்திரத்து 'நாடின்' என்பதனால், சிறுபான்மை அந்தணரும் படைக்குஉரிய ரென்பது கொண்டவாறு காண்க; அச்சூத்திரவுரையில் 'அவர் இயமதங்கியா ரும் துரோணனும் கிருபனும் முதலாயினா ரெனக் கொள்க' என்றமை யுணர்க. (248)

90.—துரோணன் 'போர்செய்யவேண்டும்' என்றல்.

அம்முனிதன்னோடிவ்வா றருச்சுனன்புகலவல்விற்
கைம்முனிவனுஞ்செஞ்சோற்றுக் கடன்கழித்திடுதல்வேண்டும்
தெம்முனைமதியாவீரா தேவர்தம்பகையைவென்ற
வெம்முனைகாணுமாறுன் வில்வளைத்திடுகவென்றான்.

(இ - ள்.) இ ஆறு - இவ்விதமாக, அருச்சுனன்—, அ முனி தன்னோடு புகல-அந்தத் துரோணாசாரியருடனே சொல்ல,—வல் வில் கை முனிவன்உம்-வலிய வில்லை யேந்திய கையையுடைய அத் துரோணனும்,—(அருச்சுனனைநோக்கி,) 'தெவ் முனை மதியா வீரா- பகைவர்களுடைய போரைச் சிறிதும் லக்ஷ்யஞ்செய்யாத மகாவீரனே! செம் சோறு கடன் கழித்திடுதல் வேண்டும் - (துரியோதனனுக்கு நாங்கள்) செவ்விய சோற்றுக்கடனைக் கழித்திடவேண்டும்; (ஆத லால்) தேவர்தம் பகையை வென்ற வெம் முனை காணும் ஆறு - (இந்திரன் முதலிய) தேவர்கட்குப் பகைவர்களாகிய நிவாதகவச காலகேய ரென்னும் அசுரர்களைச் சயித்த (உனது) உக்கிரமான யுத்த சாமர்த்தியத்தை (நாங்கள்) பார்க்கும்படி, உன் வில் வளைத்திடுக - உனதுவில்லை வளைத்து (எங்களுடன்) போர்செய்வாயாக,' என்றான்- என்று கட்டளையிட்டான்; (எ - று.)

'செஞ்சோற்றுக் கடன்கழித்திடுதல்வேண்டும்' என்றது, துரியோதனன் எங்களுக்குச் செவ்வையாய் அளித்துவருகின்ற சோற்றுக்குப் பிரதியுபகாரமாக அவனுக்கு உதவியாய் உங்களுக்குமாறாக நாங்கள் போர் செய்யவேண்டுவது கடமை யென்றபடி. பகை - பகைவர்க்குப் பண்பாகுபெயர். 'வேண்டும்' என்பது, ஒருவகைவியங்கோள்; இங்கு, இன்றியமையாதென்னும் பொருளது. (249)

91.—துரோணனும் அருச்சுனனும் தம்மிற் பொருதல்.

குருவுமக்குருவைத்தப்பாக் குருகுலக்கோவுந்தங்கள்
அருவரைத்தோளிஞணி யறைதரப்பிறைவில்வாங்கி
கருவுயிர்த்தெழுந்தகால மழைமுகில்கால்கொண்டென்ன
ஒருவருக்கொருவர்வாளி யோரொருகோடியெய்தார்.

(இ - ள்.) (பின்பு),—குருஉம்-துரோணசாரியனும், அ குருவை தப்பா-அந்த ஆசிரியனதுவார்த்தையைத் தவறாத, குரு குலம் கோஉம்-குருவென்னுஞ் சந்திரகுலத்தரசனது வமிசத்துத் தோன்றிய சிறந்த அரசனாகிய அருச்சுனனும்,—வில் பிறை வாங்கி - (தம் தமது) வில்லைப் பிறைச்சந்திரனைப்போல வளைத்து,—தங்கள் அரு வரை தோளில் நாணி அறை தர-தம் தமது அழித்தற்கரிய மலைகள் போலுந் தோள்களிலே வில்லின் நாண் படும்படி [தோளளவும் நாணியையிழுத்து],—கரு உயிர்த்து எழுந்த காலம் மழை முகில் கால்கொண்டு என்ன-தன்னுட் கொண்ட நீரைப் பெய்துகொண்டு வானத்திலெழுந்த கார்காலத்து நீர்கொண்ட (இரண்டு) காளமேகங்கள் மழைக்கால்களைக் கொண்டாற்போல, வாளி ஓர் ஒரு கோடி ஒருவருக்கு ஒருவர் எய்தார்-ஒவ்வொரு கோடி அம்புகளைத் தம்மில் ஒருவரைக் குறித்து ஒருவர் தொடுத்தார்கள்; (எ - று.)

துரோணனும் அருச்சுனனும் வில்லைவளைத்து நாணியையிழுத்து மழைபெய்தாற்போலக் கோடிகோடியம்புகளை ஒருவரைக் குறித்து ஒருவர் பிரயோகித்தன ரென்பதாம்; உவமையணி. 'போர் புரிவேன்' என்று சொன்ன அருச்சுனன் பிறகு துரோணன் 'வில்லை வளைத்திடுக' என்ற வளவிலே அவ்வாசிரியனது கட்டளைக்கு இணங்கிப் போர்தொடங்கியமைபற்றி, 'குருவைத்தப்பாக் குருகுலக்கோ' என்றார். 'குருவைத்தப்பாக்குருகுலக்கோ' என்ற தொடரில் 'குரு' என்ற ஒரு சொல்லே வெவ்வேறு பொருளில்வந்தது, சொற்பின்வருநிலையணியாம். (250)

92.—இருவரும் சிறிதுபொழுது சமமாகப்பொருதல்.

அதிரதர்தம்மையெண்ணி லணிவிரன்முடக்கவொட்டா
முதிர்சிலைமுனியும்வீர முனிவிலாமுகனும்விட்ட
கதிர்முனைப்பவனவேகக் கடுங்கொடும்பகழியாவும்
எதிரெதிர்கோத்தவல்லாற் பட்டிலவிருவர்மேலும்.

(இ - ள்.) அதிரதர் தம்மை எண்ணில்-அதிரதர்களை (அறிவுடையார்) எண்ணுமிடத்து, அணி விரல் முடக்க ஒட்டா-(தன்னை எண்ணி

மடக்கிய கடைவிரலுக்குப் பின் தன்னேடொக்க வேருெருவரை யெண்ணிப்) பவித்திரவிரலைமடக்கக்கூடாத [ஒப்பற்ற என்றபடி], முதிர்சிலை முனிஉம்-மிகப்பயின்ற வில்வித்தையையுடைய துரோணு சாரியனும், வீரம் முனிவு இலா முகன்உம் - வீரத்தன்மையினு லுண்டாகின்ற கோபக் குறியில்லாத முகத்தை யுடையவனுன அருச்சுனனும், விட்ட-(தம்மில் ஒருவரைக்குறித்து ஒருவர்) தொடுத்த, கதிர் முனை - கூரிய நுனியையும், பவனம் வேகம் - காற்றுப்போல விரைந்துசெல்கின்ற வேகத்தையுமுடைய, கடும் கொடும் பகழி யாஉம் - மிகக்கொடிய அம்புக ளெல்லாம், எதிர் எதிர் கோத்த அல்லால் - (தம்மில் ஒன்றற்கு ஒன்று) நேருக்கு நேராய் மோதி இடையில் தடைப்பட்டன வல்லாமல், இருவர்மேல்உம் பட்டில - (இலக்காக எய்யப்பட்ட) இரண்டு வீரர்களில் ஒருவருடம் பிலும் பட்டுத் தைத்தனவில்லை; (எ - று.)

துரோணனும் அருச்சுனனும் எதிர்த்துத் தமது பலவகைத் திறமைகளையுங்காட்டி ஒருவர்மீது ஒருவர் எய்த அம்புகளெல்லாம் அவரவர்மாருக எய்த எதிரம்புகளினுல் தடுக்கப்பட்டு இடையில் ஒன்ருெடொன்று முட்டிக் கீழ் விழுந்திட்டனவேயன்றி ஒன்றேனும் இவர்களுடம்பிறபடவில்லை யென்பதாம். "ஓரிரண்டுதனுவும் வாளி யோரொர்கோடி யுதையவே, காரிரண்டெதிர்ந்து தம்மில் மலைவுறுங் கணக்கெனப், போரிரண்டுவீரருக்கு மொத்துகின்ற பொழுதிலே" என்பது, இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

அதிரதர், மகாரதர், சமரதர், அர்த்தரதர் எனத் தேர்வீரர் நால் வகைப்படுவர். அதிரதர் - முழுத்தேரரசர்; அவராவார் - ஒருதேரில் ஏறி நின்று தம்தேர் குதிரைசாரதிகட்கு அழிவுவராமற் காத்துப் பலவாயிரந்தேர்வீரரோடு எதிர்த்து வேறு துணையில்லாமலே போர் செய்து வெல்லும் வல்லமையுடையார். அவரிற் சிறிது தாழ்ந்தவர், மகாரதர்; இவர், பதினுயிரந் தேர்வீரரோடு பொருபவர். சமரதர்-ஒருதேர்வீரனேடு தாமும் ஒருவராயெதிர்க்கவல்லவர். அர்த்தரதர் - அவ்வாறு எதிர்க்குமளவில் தம்தேர் முதலியவற்றை இழந்து போம் படியானவர். கடைவிரல், பவித்திரவிரல், நடுவிரல், சுட்டுவிரல் பெருவிரல் என்று முறையே கூறப்படுகிற கைவிரலைந்தனுட் கடை விரலை முதலாக வைத்து மடக்கி ஒன்று முதலாக எண்ணித் தொகையிடுதல், மரபு. உலகத்திலுள்ள சிறந்த அதிரதவீரர்களை யெண்ணித் தொகையிடக்கருதித் துரோணுசாரியனொருவனென்று முதலிற் கடைவிரலொன்றை மடக்கியெண்ணிய பின்பு இவனே டொப்பவைத்து எண்ணுதற்கு ஏற்ற சிறந்த அதிரதவீரர் வேருெ ருவரில்லாமையால் இரண்டாவதாகிய பவித்திரவிரலை மடக்கி யெண்ணக்கூடாத ஒப்பற்ற சிறப்புள்ள தநுர்வேதப்பயிற்சி மிகுதி யையுடைய துரோணனென்பது, 'அதிரதர் தம்மையெண்ணி லணிவிரல் முடக்கவொட்டா முதிர்சிலைமுனி' என்றதன் கருத்து. மேல் இராசசூயச்சருக்கத்தில், "மண்மிசைநால் விரனிற்கு மணிமகு டத்தணியரங்கு" என்பதும், பதினேழாம்போர்ச் சருக்கத்தில் "மற்றையணிவிரன் முடக்க விணையிலாத மத்திரபூபன்" என்பதும்

இங்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கன. அணியப்படுவதென்னும் காரணத்தால் எல்லா ஆபரணங்களையுங் குறிக்கின்ற 'அணி' என்ற காரணப் பொதுப்பெயர், இங்குச் சிறப்பாய்ப் பவித்திரமென்ற அணிகலத்தைக் குறித்தது.

இங்கு 'சிலை' என்றது - வில் முதலிய ஆயுதங்களிற் பயிலும் வகைகளையும் பகைவெல்லுதற்குரிய மந்திராதிப் பிரயோகங்களையும் அறிவிக்கின்ற தநுர்வேதத்தைக் குறித்தது: இலக்கணை. அருச்சுனன் தனது ஆசிரியனாகிய துரோணன்மீது தன்மனத்துப் பகைமையில்லா திருக்கையில் அக்குருவின் கட்டளைப்படியே விளையாட்டாகப் போர்செய்கின்றன்மை தோன்ற, 'வீர முனிவிலாமுகன்' என்றார். மனக்குறிப்பறிவதற்குக் கருவி முக மாதலால், 'வீராவேசமில்லாத முகமுடையவன்' என்றது. 'முனியும் வீரமுனிவிலா முகனும்' என்றவிடத்து, சொல்நிலையால், முனிபவனும் முனிதலில்லாத முகத்தையுடையவனு மென ஒருபொருள் தோன்றுதலால், தொடைமுரண் காண்க. இங்கு 'முகன்' என்றது - முகமென்ற அஃறிணைப்பெயரின்மேற் பிறந்த உயர்திணையாண்பாற்பெயர். (251)

93.—போர்த்திறத்தில் அருச்சுனன் சிறத்தல்.

வண்டுதான்முரலுங்கஞ்ச மாலையான்பயிற்றுவித்துப்
பண்டுதான்கண்டகூற்றிற் பதின்மடங்குயர்ந்தபண்பால்
மிண்டுதானவரைவென்ற விறலுடைவிசயன்வின்மை
கண்டுதானவன்றனோடு கற்பதற்குன்னினானே.

(இ - ள்.) வண்டு முரலும் கஞ்சம் மாலையான்-வண்டுகள் (மொய்த்து) ரீங்காரஞ்செய்கின்ற தாமரைமலர்மாலையையுடையவனான துரோணன்,—மிண்டு தானவரை வென்ற விறல் உடை விசயன் வின்மை-நெருங்கிய (நிவாதகவசர் முதலிய) அசுரர்களைச் சயித்த வீரத்தன்மையையுடைய அருச்சுனனது விற்றொழில் வல்லமை, தான் பண்டு பயிற்றுவித்து கண்ட கூற்றின் பதின் மடங்கு உயர்ந்த பண்பால் - தான் முன்பு (அவனுக்கு ஆசிரியனாயிருந்து) கற்பித்துக்கொடுத்துப் பரீக்ஷித்துப் பார்த்திருந்தவளவினும் பத்துப்பங்கு அதிகமாக மிக்கிருந்ததன்மையினால், கண்டு - அதுகண்டு, தான் அவன்தனோடு கற்பதற்கு உன்னினான்-தான் அவ்வருச்சுனனிடத்து (வில்வித்தை) கற்றுக்கொள்ளுமாறு கருதினான்; (எ - று.)

துரோணன், முன்பு தான் அருச்சுனனுக்குக் கற்பித்து வைத்திருந்ததைக்காட்டிலும் பலமடங்கு அதிகமாக அவன் இப்பொழுது போர்செய்கின்ற திறத்தைப் பார்த்து, தான் அந்த அருச்சுனனிடத்தில் வில்வித்தை கற்றுக்கொள்ளவேண்டு மென்று கருதினனென்க. துரோணனிடம் வில்வித்தை கற்றுத்தேர்ந்த அருச்சுனன் பிறகு அக்கினிபகவானிடத்துக் காண்டீவ வில்லும் அக்ஷயதுணீரமும் பெற்றும், பின்னர் வனவாசகாலத்துப் பரமசிவனிடத்துப் பாசுபதாஸ்திரமும் வில் அம்பறுத்தூணி முதலியனவும் பெற்றும்,

அப்பால் இந்திரனாலழைக்கப்பட்டுத் தேவலோகத்துச் சென்ற பொழுது இந்திரனிடத்துப் பல அஸ்திரசஸ்திரங்களைப் பெற்றும் சிறந்தன னென வுணர்க.

தாமரை மலர்மாலை அந்தணர்க்கு உரிய தாதலை, "பைங் கமலத் தண்டெரியற்பட்டர்பிரான்" என்று பெரியார் கூறியத னாலுங் காண்க. இனி, கஞ்சமாலை - தாமரைமணிமாலையுமாம். கஞ்ஜம் என்ற வடசொல் - நீரில் தோன்றுவ தென்று காரணப் பொருள்பெறும்; (கம் - நீர்:) தாமரைக்குக் காரணவிடுகுறிப்பெயர்; அதன் மலர்க்கு அல்லது மணிக்கு முதலாகுபெயர். 'அவன் தனோடு' என்றவிடத்து, மூன்றனுருபு ஏழனுருபின்பொருள்பட்டதனால், உருபுமயக்கம். (252)

94.—துரோணன் தோல்வியடைதல்.

ஏறுதேர்முரியவேத மெழுதியதுவசம்வீழத்
தாறுபாய்புரவிநான்குஞ் சாரதிதலையுஞ்சிந்தக்
கூறுபோர்நாணியோடு குனிசிலைதுணியப்பின்னர்
ஆறுகோறொடுப்பவெள்கி யாரியன்முதுகிட்டானே.

(இ - ள்.) பின்னர் - பின்பு—(அருச்சுனன்), ஏறு தேர் முரிய - (துரோணன்) ஏறியுள்ள தேர் முறிந்துபோம்படியும், வேதம் எழுதிய துவசம் வீழ-வேதத்தையெழுதிய கொடி துணிபட்டுவிழும்படியும், தாறு பாய் புரவி நான்குஉம் - தாற்றுக்கோல் பாயப்பெற்ற [இருப்பு முட்கோலாற்குத்தி யோட்டப்படுகின்ற] நான்கு குதிரைகளும், சாரதி தலைஉம் - தேர்ப்பாகனது தலையும், சிந்த - துணிபட்டு விழும்படியும், கூறு போர் நாணியோடு - சிறப்பித்துச் சொல்லப் படுகின்ற போர்த்தொழிலுக்குச் சிறந்த வில்லின்நாணியுடன், குனி சிலை துணிய - வளைந்த வில்லும் ஒடிபடும்படியும், ஆறு கோல் தொடுப்ப - ஆறு அம்புகளை எய்தவளவில்,—ஆரியன் - துரோணா சாரியன், வெள்கி - வெட்கமுற்று, முதுகிட்டான் - புறங்கொடுத் தான்; (எ - று.)

அருச்சுனன் ஆறு அம்புகளைத் தொடுத்துத் துரோணனது தேரும் வேதக்கொடியும் குதிரைகளும் சாரதியும் வில்நாணும் வில்லுமென்ற இவற்றை அழித்தமாத்திரத்தில், துரோணன் முன்நிற்கமாட்டாமல் தான் தனது சீடனிடத்தே தோல்வியுறுத லாலாகும் நாணத்துடனே புறங்கொடுத்துப்போயின னென்பதாம். குருவாகிய துரோணனை வெல்லவேண்டுமென்னுங் கருத்தும் முயற்சியும் அருச்சுனனுக்கு இல்லாதிருக்கவும் அக்குருவின் கட்டளைகடவாது அருச்சுனன் காட்டிய போர்த்திறம் அத்துரோண னுக்குத் தோல்வியாய் முடிந்தமைபற்றி, 'ஆரியன் முதுகிட்டான்' என்று அவன் செய்தியாகக் கூறினர். தாறு - இருப்பு முள்ளை நுனியிற்கொண்டகோல்; இதுகொண்டு குத்தியோட் டுதல், அதிவிரைவாகச் செலுத்தற் கென்க. (253)

95.—அசுவத்தாமன் எதிர்த்து அருச்சுனனது வில்நாணியை அறுத்தல்.

தந்தைபோரழிந்துபோன சாபலங்கண்டுவெம்பி
இந்திரன்மதலையோடு மெதிர்த்தன னிவுளித்தாமா
முந்துறவிருவர்வில்லு முரண்படக்குனித்தபோரின்
அந்தணன்கணையான்மன்னன் வில்லினாணற்றதன்றே.

(இ - ள்.) இவுளித்தாமா - அசுவத்தாமன்,—தந்தை போர் அழிந்து போன சாபலம் கண்டு - (தனது) தந்தையான துரோணன் போரில் தோற்று முதுகிட்டுப் போன நிலையில்லாமையை [நடுக்கத்தை]ப்பார்த்து, வெம்பி - மனம்வெதும்பி, இந்திரன் மதலையோடும் எதிர்த்தனன்-தேவேந்திரனது குமாரனாகிய அருச்சுனனுடனே எதிர்த்துப் போர்தொடங்கினான்; இருவர் வில்உம் - இவர்களிரண்டு பேரது விற்களும், முரண் பட-மாறுபாடு உண்டாக, குனித்த - வளைந்துசெய்த, போரின்-யுத்தத்தில், முந்துற - முதலிலே, அந்தணன் கணையால் - பிராமணஜாதியனான அசுவத்தாமனது அம்பினால், மன்னன் வில்லின் நாண் அற்றது - க்ஷத்திரிய ஜாதியனான அருச்சுனனது வில்லின்நாணியானது அறுபட்டது;

சாபலம் - சபலத்தன்மை. வெம்புதல் - கொதித்தல்; கோபக்குறி. அசுவம், இவுளி என்பன குதிரையாகிய ஒரு பொருளைக் குறிப்பன வாதலால், அசுவத்தாமாவை 'இவுளித்தாமா' என்றார்; இவ்வாறே பரித்தாமா, புரவித்தாமா, துரகத்தாமா என்றுங் கூறுவர். அசுவத்தாமன் என்ற வடமொழிப்பெயர்க்கு-குதிரையைப் பிறப்பிடமாகவுடையவனென்பது பொருள்; தாமம் - இடம்: குதிரையின் வயிற்றினின்று பிறந்தவன் இவன். வீரரது மாறுபாட்டை அவர் வில்லின்மேலேற்றி, 'இருவர் வில்லு முரண்படக் குனித்தபோர்' எனப்பட்டது; இனி 'இருவரும் முரண்படவில் குனித்த போரின்' என்று எடுத்து இரண்டுபேரும் ஒருவர்க்கொருவர் மாறாகத் தம்தமது வில்லைவளைத்துச்செய்த போரிலென்று உரைத்தலுமாம். இந்த்ரன் - பரமைசுவரியமுடையவனென்று அவயவப்பொருள்படும். முரண் பட - வலிமை பொருந்த எனினுமாம். அன்றே-ஈற்றசை. (254)

96.—அருச்சுனனெய்த பாசுபதாஸ்திரத்தால் அசுவத்தாமன் தோற்றல்.

மந்தரமனையதோளான் மற்றொருவரிவில்வாங்கி
இந்தவெம்பகழிக்கெல்லா மீடழிவனென்றெண்ணிச்
சந்திரமவுலிதந்த சாயகந்தொடுத்தலோடும்
நொந்தினியென்செய்வோமென் றூர்புகநோக்கினானே.

(இ - ள்.) (உடனே),—மந்தரம் அனைய தோளான் - மந்தரமலை போன்ற தோள்களையுடையவனான அருச்சுனன்,—மற்று ஒரு வரி வில் வாங்கி-வேறொரு கட்டமைந்த வில்லை (எடுத்து) வளைத்து,

'இவன்-இந்த அசுவத்தாமன், இந்த வெம் பகழிக்கு எல்லாம் - இத் தன்மையனவான [சாதாரணமான] கொடிய அம்புகளுக்கெல்லாம், ஈடு அருன்-வலிமையழியான்,' என்று எண்ணி - என்று ஆலோசித்து,—சந்திரமவுலி தந்த சாயகம் தொடுத்தலோடுஉம் - பிறைச் சந்திரனைத்தரித்த முடியையுடையவனான பரமசிவன் (முன்பு) கொடுத்தருளிய அம்பை [பாசுபதாஸ்திரத்தை] வில்லிற் கோத்த வளவில்,—(அசுவத்தாமன்), நொந்து-வருந்தி, இனி என் செய்வோம் என்று-"இனிமேல் நாம் யாதுசெய்யக்கடவோம்!" என்று எண்ணி [மேலே ஒன்றுஞ்செய்யமாட்டாமல்], ஊர் புக நோக்கினான் - (தப்பி உயிருடனே தனது) ஊர்க்கு மீண்டுபோக வழிதேடலானான்; (எ-று.)

பாசுபதாஸ்திரம் எதிரற்ற தென்ற சிறப்பு இங்குப் புலனாம். குலகிரிகளுளொன்றான மந்தரம் பாற்கடலைக்கலக்கியமைபோல அருச்சுனன் தோள் பகைவர் சேனைக்கடலைக் கலக்கவல்ல தென்பார், 'மந்தரமனைய தோளான்' என்றார். சந்த்ரமௌலி - வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை; ஊர்புக நோக்கினான் - அத்தினாபுரியிற் சென்று புகுந்துகொள்ளக்கருதிப் புறங் கொடுத்தோடுவானாயினா னென்றபடி.

'சந்திரமவுலி' என்பதி லடங்கிய வரலாறு:—சந்திரன் தக்ஷமுனிவனது புத்திரிகளாகிய அசுவினிமுதலிய இருபத்தேழுநக்ஷத்திரங்களையும் மணஞ்செய்துகொண்டு அவர்களுள் உரோகிணியென்பவளிடத்து மிகவுங்காதல் கூர்ந்து அவளுடனே எப்பொழுதுங் கூடி வாழ்ந்திருக்க, மற்றை மகளிரின் வருத்தத்தை நோக்கி முனிவன் அவனை 'க்ஷயமடைவாயாக' என்று சபிக்க, அச்சாபத்தாற் சந்திரன் பதினைந்துகலைகளுங் குறைந்து மற்றைக் கலையொன்றையும் இழப்பதற்கு முன்னம் சிவபிரானைச் சரணமடைய, அப்பெருமான் அருள் கூர்ந்து அவ்வொற்றைக்கலையைத் தன் தலையிலணிந்து மீண்டுங் கலைகள்வளர்ந்துவரும்படி அநுக்கிரகித்தனனென்பதாம். திருப்பாற் கடல் கடைகையில் அதினின்றுஉண்டான பல பொருள்களுடனே விஷமும் சந்திரனும்தோன்ற, திருமால் அவற்றில் விஷத்தைச் சிவபிரானுக்குக் கொடுத்து உண்ணச்சொல்லி அதனால் அப்பிரானுக்கு வெப்பமுண்டாகாமல் தணிந்திருத்தற்பொருட்டு உடனே சந்திரனையுங் கொடுக்க, அதனை அப்பெருமான் சிரமேற்கொண்டன னென்றும் கூறப்படும். (255)

97.—கிருபன்முதலியோர் தோற்றலும், சூரியன் உச்சமடைதலும்.

கிருபனுமவனைக்கண்டு கெட்டனன்கேடிலாத
நிருபர்கள்பலருமோதி நேர்பொருதாவிமாய்ந்தார்
பொருபடைச்சேனையாவும் புக்குழியாவர்கண்டார்
ஒருபரியொற்றையாழித் தேரவனுச்சமானான்.

(இ - ள்.) கிருபன்உம்-கிருபாசாரியனும், அவனை கண்டு கெட்டனன் - அங்ஙனஞ்சிறந்த போர்செய்கின்ற அருச்சுனனைப்பார்த்த மாத்திரத்தில் நிலைகெட்டு முதுகிட்டான்; கேடு இலாத நிருபர்கள்

பலர்உம்-வலியழிதலில்லாத பல அரசர்களும், மோதி நேர் பொருது-நெருங்கி எதிரில் நின்று (அருச்சுனனோடு) போர்செய்து, ஆவி மாய்ந்தார்-உயிரழிந்தார்கள் [இறந்துபோனார்கள்]; (அப்பொழுது), பொரு படை சேனை யாஉம் புக்க உழி - போர்செய்யும் ஆயுதங்களை யேந்திய சேனைகளெல்லாம் (போரிற்புறங்கொடுத்து) ஓடியொளித்த இடத்தை, யாவர் கண்டார்-யார் அறிவர்? [எவரும் அறியா ரென்ற படி]; (அச்சமயத்தில்), ஒரு பரி ஒற்றை ஆழி தேரவன்-ஒரு குதிரையையும் ஒரு சக்கரத்தையுமுடைய தேரையுடையவனான சூரியன், உச்சம் ஆனான் - உச்சி வானத்தையடைந்தான் [மத்தியானகால மாயிற்று]; (எ - று.)

'அவனைக் கண்டு கெட்டனன்' என்பதற்கு-அங்ஙனம் முதுகிட்டுப் போன மகாவீரனான அசுவத்தாமனைப் பார்த்துத் தான் போர் செய்யாமலே புறங்கொடுத்தன னென்று பொருள்கொள்ளுதலுமாம். ஓடிப்போனவர் தவிர மற்றை யோடாதவரனைவரும் உயிரிழந்தன ரென்க. சேனைகளெல்லாம் யாவருங்காணாதவிடத்துப்புக்கு ஒளித்துக் கொண்டன வென்பார் 'புக்குழி யாவர்கண்டார்' என்றார். கேடிலாத-போரிற் புறங்கொடுத்தலில்லாத என்றுமாம். 'கெட்டனன் கேடிலாத' - தொடைமுரண். 'ஓதி' என்று எடுத்து, வீரவாதங்கூறி யென்றலு மொன்று. பலரும் ஆவி மாய்ந்தார்—ஆவி என்ற அஃறிணைச்சொல், 'பலர்' என்னும் உயர்திணையோடு சார்த்தப்பட்டதனால், அவ்வெழுவாயின் பயனிலையாகிய 'மாய்ந்தார்' என்னும் உயர்திணை வினையைக் கொண்டு முடிந்தது; திணைவழுவமைதி. மாய்தல்-அழிதல்: என்றும் அழிவின்றி நித்தியமாகிய உயிர்க்கு மாய்தலென்றது, உடம்பினின்று நீங்குதலேயாம்.

சூரியனது தேர்க்குதிரை 'ஏழு [=ஸப்த]' எனப் பெயர்பெற்ற தொன்றே யென்பாரும், ஒரு குதிரையுண்டு அதற்கு ஏழுபெயர்க ளென்பாரும், ஏழு குதிரைகளுண்டென்பாரும், ஏழு குதிரைகளு முண்டு அவற்றிலொன்று 'ஏழு [=ஸப்த]' எனப் பெயர்பெற்ற தென்பாரும் உள ராதலின், அவர்களுள் முதலிற் கூறிய இருவர் மதம்பற்றி 'ஒருபரி' எனப்பட்டது. இனி, ஒப்பற்ற குதிரை யென்றலு மொன்று. ஆழி-வட்டம்; தேருருளைக்குப் பண்பாகுபெயர். உச்சமாதல் - நடுவானத்து வருதல். (256)

98.—வீடுமன் முதலியோர் அருச்சுனனை வளைதல்.

வென்னிடுமளவினின்ற வீடுமன்விதுரன்வண்டு
தென்னிடுமலங்கன்மாலைச் சுயோதனன்சிந்துராயன்
துன்னிடுநிருபர்சூழச் சூழ்திசைநான்கும்வந்து
முன்னிடுதேரோன்றன்னை முனையுறவளைந்துகொண்டார்.

(இ - ள்.) வென் இடும் அளவில் - (இவ்வாறு பலரும்) புறங் கொடுத்தோடுகின்ற அப்பொழுதில், நின்ற - (தூரத்தில்) நின்ற, வீடுமன் - பீஷ்மனும், விதுரன் - விதுரனும், வண்டு தென் இடும்

அலங்கல் மாலை சுயோதனன் - வண்டுகள் இசைபாடுதற்கிடமான தொங்கியசைகின்ற (நந்தியாவட்டமலர்) மாலையையுடைய துரியோதனனும், சிந்து ராயன்-சிந்து தேசத்தரசனான சயத்திரதனும், (ஆகிய நால்வரும்), துன்னிடு நிருபர் சூழ-(தம்மைச்) சார்ந்துள்ள அரசர்கள் பலர் சூழ்ந்துவர, சூழ் திசை நான்குஉம் வந்து - அருச்சுனனைச் சுற்றிலும் நான்கு திக்குகளிலும் வந்து,—முன்னிடு தேரோன் தன்னை - முன்னே வந்தெதிர்க்கின்ற தேரையுடையவனான அருச்சுனனை, முனை உற வளைந்துகொண்டார் - போரிற் பொருந்தும்படி சூழ்ந்துகொண்டார்கள்; (எ - று.)

துரோணன் முதலியோர் தோற்றோடுவதுகண்ட வீடுமன் முதலிய நால்வரும் பல அரசர்கள்சூழ அருச்சுனனை வளைந்து கொண்டன ரென்பதாம். தென் இடுதல் - 'தென்ன தென' என்று ஆளத்திவைத்து இசைபாடுதல். ஸிந்துராஜனென்ற வடமொழித் தொடர், விகாரப்பட்டது: இவன் - விருத்தக்ஷத்திர னென்பவனது புத்திரன்; துரியோதனனுடையது தங்கையான துச்சளையின் கணவன்; சிந்துதேசத்தரசனாதலாற் சைந்தவனெனவும்படுவன்: பாண்டவர் வனவாசஞ்செய்கையில் அங்குச்சென்று அவர்களில்லாதசமயம் பார்த்துத் திரௌபதியை வலிதிற்பற்றிச் செல்பவனாகிஅப்பொழுது தொடர்ந்துவந்த வீமார்ச்சுனர்களாற் பரிபவஞ்செய்யப்பட்டவனிவன். முன்னிடுதல் - விரைந்து வருதலும், சிறப்புறுதலுமாம். முனை - போர்க்களத்தில், உற-நன்றாக [சிறிதும்விடாமல்], வளைந்து கொண்டன ரென்றலு மொன்று. (257)

99.—அனைவரம்பையும் அருச்சுனன் தடுத்தல்.

இவர்பெருந்தேரின்மேலோ னொருவனேயிலக்கதாகத்
தவருடன்குனித்தநேக சாயகந்தொடுத்தகாலைக்
கவுரிபங்காளன்றன்னைக் கண்ணுறக்கண்டகாளை
பவுரிவந்தொன்றுந்தன்மேற் படாமல்வெம்பகழிகோத்தான்.

(இ - ள்.) இவர் - (வந்துவளைந்துகொண்ட) இவ்வரசர்களெல்லாரும், உடன் - ஒருசேர, தவர் குனித்து - (தம்தமது) வில்லை வளைத்து, பெருந்தேரின் மேலோன் ஒருவனே இலக்கு அது ஆக - பெரியதேரின் மேலுள்ளவனான அருச்சுனனொருவனையே (தமது அம்புகளுக்குக்) குறியாகக்கொண்டு, அநேக சாயகம் தொடுத்த காலை - பல அம்புகளை மேன்மேலெய்தவளவில்,—கவுரிபங்காளன் தன்னை கண்உற கண்ட காளை - பார்வதியை (த்தனது) இடப்பக்கத்திற்கொண்டருளியவனான பரமசிவனைக் கண்களுக்கெதிரில் [பிரதியக்ஷமாகத்] தரிசித்த இளவீரனான அருச்சுனன், பவுரிவந்து - (தான்) சுழன்றுகொண்டே, ஒன்றுஉம் தன்மேல் படாமல் வெம் பகழி கோத்தான் - (அவர்களெய்த அம்புகளில்) ஒன்றும் தனது உடம்பிற்படாதபடி கொடிய அம்புகளை எதிரேதொடுத்துத்தடுத்தான்; (எ - று.)

வீடுமன் முதலியபலர் அருச்சுனனொருவனை ஒருங்குசூழ்ந்து அவன்மேற் பற்பல அம்புதொடுத்துப் பொருதபோது அருச்சுனன் தான் சுழன்றுகொண்டே எதிரம்புதொடுத்து அவர்களனைவருடைய அம்புகளையுந் தடுத்தன னென்பதாம். பவுரி-தன்னிலே தான் சுற்றுதல்; இது கூத்து விகற்பங்களிலொன்றுமாம். தான் ஒருவனாயிருந்துகொண்டே இங்ஙனம் பலருடன் ஒருங்குபோர்செய்யும்படியான பெருந்திறம் அருச்சுனனுக்குச் சிவபிரானருள் பெற்றதனால் அமைந்த தென்பது தோன்ற, இங்கு 'கவுரிபங்காளன் றன்னைக் கண்ணுறக்கண்ட காளை' என்றார். 'ஒன்றுந் தன்மேற் படாமல் வெம்பகழிகோத்தான்' என்றதனால், தானெய்த அம்புகளெல்லாம் அவர்கள்மேற்படும்படி தொடுத்தனனென்பது தோன்றுமாறு அறிக; இது, அருத்தாபத்தி: அவ்விவரம், அடுத்தகவியில் விளங்கும். 'இவர் தேர்' என்பதை வினைத்தொகையாகக்கொண்டு, ஏறுதற்குரிய தேர் என்று உரைப்பர் ஒருசாரார்.

இலக்கு-லக்ஷயம்: 'அது' என்றது, பகுதிப்பொருள்விகுதி. கவுரி-கௌரீ என்ற வடசொல்லின் விகாரம்: அப்பெயர் - மஞ்சள்நிறமுடையவளென்று பொருள்படும்; இயல்பிற் கருநிறமுடையளாயிருந்த அம்பிகை பின்பு ஒருசமயத்தில் தன்னைப் பரமசிவன் 'காளி!' என்றுவிளித்தமை குறித்து வருத்தங்கொண்டு அப்பெருமானைப் பிரார்த்தித்துக் கருநிறத்தைமாற்றிப் பொன்னிறம் பெற்றுக் கவுரியென்னும் பெயரையுடையளாயின ளென்ற வரலாறு, புராணப் பிரசித்தம்.

'கவுரி பங்காளன்' என்றது - வலப்பாகம் சிவரூபமும் இடப்பாகம் பார்வதிரூபமுமான அர்த்தநாரீசுவரமூர்த்தியை யுணர்த்தும்; தனது வடிவத்தில் ஒருபங்கை அம்பிகைக்குக் கொடுத்துத் தான் ஒருபங்காயுள்ளவனென்க. இதன் விவரம்:—முன்னொருகாலத்துக் கைலாசகிரியிலே சிவபிரானும் உமாதேவியும் ஒரே ஆசனத்தில் நெருக்கமாக் வீற்றிருந்தபொழுது, பிருங்கியென்னும் மகாமுனி பரமசிவனை மாத்திரம் பிரதக்ஷிணஞ்செய்ய விரும்பி ஒரு வண்டுவடிவமெடுத்து அவ்வாசனத்தை இடையிலே துளைத்துக்கொண்டு அதன் வழியாய் நுழைந்துசென்று அம்பிகையைவிட்டுச் சிவபிரானை மாத்திரமே பிரதக்ஷிணஞ்செய்ய, அதுகண்ட பார்வதிதேவி தன்பதியை நோக்கி 'முனிவன் என்னைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்யாமைக்கு ஏது என்ன?' என்று வினவ, உருத்திரமூர்த்தி 'இம்மை மறுமைகளில் இஷ்டசித்திபெற விரும்புபவர் உன்னையும், முத்திபெற விரும்புபவர் என்னையும் வழிபடுவர்; இது நூற்றுணிபு' என்றுசொல்ல, அதுகேட்ட தேவி 'இறைவனுருவத்தைப்பிரிந்து தனியேயிருத்தலினாலன்றோ எனக்கு இவ்விழிவு நேர்ந்தது' என்று இரங்கி, தான் சிவபிரானை விட்டுப்பிரியாதிருக்குமாறு கருதி, புண்ணியக்ஷேத்திரமான கேதாரத்திற்சென்று தவம்புரிந்து வரம்பெற்று அப்பிரானது வடிவத்திலே வாமபாகத்தைத் தனக்கு இடமாகஅடைந்து அவ்வடிவிலேயே தான் ஒற்றுமைப்பட்டு நின்றன ளென்பதாம். (258)

100.—அருக்குனன் நான்குதிசையிலும் அஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்தல்.

குடதிசைமகவான்வாளி குணதிசைவருணன்வாளி
வடதிசைமறலிவாளி தென்றிசைமதியின்வாளி
அடலுறவிமைப்பினேவி யவரவர்மார்புந்தோளும்
படருறப்படைகணீறு படப்படப்பரப்பினனே.

(இ - ள்.) குட திசை - மேற்குத்திக்கில், மகவான் வாளி - இந்திரனைத் தெய்வமாகவுடைய அம்பும் [ஐந்திராஸ்திரமும்], குண திசை - கிழக்குத்திக்கில், வருணன் வாளி - வருணனைத் தெய்வ மாகவுடைய அம்பும் [வாருணாஸ்திரமும்], வட திசை-வடக்குத்திக்கில், மறலி வாளி-யமனைத் தெய்வமாகவுடைய அம்பும் [யமாஸ்திரமும்], தென் திசை - தெற்குத்திக்கில், மதியின் வாளி - குபேரனைத் தெய்வமாகவுடைய அம்பும் [குபேராஸ்திரமும்], (ஆக இவ்வாறு), அடல் உற - மாறுபட, இமைப்பின் ஏவி - ஒருநொடிப்பொழுதிற் பிரயோகித்து, அவர் அவர் மார்பு உம் தோள் உம் படர் உற-அந்தந்த வீரரது மார்பும் தோள்களும் நோவடையும்படியாகவும், படைகள் நீறு படபட - (அவரவரது) ஆயுதங்களெல்லாம் பொடிப்பொடியாய் அழிந்துபோம்படியாகவும், பரப்பினன்-பரப்பச்செய்தான்; (எ - று.)

மகவான்வாளி-இந்திரனுடைய அஸ்திரம்; பிறவும் இங்ஙனமே கொள்க. இந்திரன்முதலிய நால்வரும் முறையே கிழக்குமுதலிய நான்குதிசைகளுக்குங் காவலராவர். அந்தந்தத்திக்குப்பாலகரின் அம்பை அவர்வர்நேரிற்செல்லக் கூடிய எதிர்த்திசையில் தொடுத்தன னென்பது விளங்க, 'அடலுற ஏவி' எனப்பட்டது. குடக்கு + திசை = குடதிசை. நூறு அசுவமேதயாகங்களைச் செய்தவன் இந்திரபதவி பெறுவனாதல் பற்றி, 'மகவாந்' என்று இந்திரனுக்கு ஒருபெயர்; வடசொல்: மகம்-யாகம்: மறல்-கொடுமை, கொலை, அதனைச் செய் பவன் மறலி என யமனுக்குக் காரணக்குறி: ஸோமன், இந்து என்ற வடமொழிகள், சந்திரனுக்கேயன்றிக் குபேரனுக்கும் பரியாயநாமமாக வழங்குதல்பற்றி குபேரனை 'மதி' என்றார்; என்றது, லக்ஷிதலக்ஷணை யென்க. [மதி = ஸோமன், இந்து: ஸோமன் = இந்து, குபேரன்.] ஸோமனென்பது குபேரனுக்கு வழங்குதலைப் பலவிடத்துங் காண லாம். (259)

101.—அருச்சுனன் மோகநாஸ்திரந்தொடுத்துப் பகைவர்சேனையை மயங்கிவிழச் செய்தல்.

கோகனநாகவேகக் கொடியவன்சேனையாவும்
மோகனக்கணையொன்றேவி முடியடிபடிக்கண்வீழ்த்தான்
மாகனற்கடவுடந்த மணிப்பொலந்தடந்தேர்வெள்ளை
வாகனக்குரிசில்வின்மை வல்லபமிருந்தவாறே.

(இ - ள்.) (பின்னும் அருச்சுனன்), மோகனம் கணை ஒன்று ஏவி- மயக்கத்தையுண்டாக்கும் அஸ்திரமாகிய மோகனாஸ்திரமொன்றைப்

பிரயோகித்து,—கோ கனம் - கண்களையே காதுகளாகவுடைய, நாகம்-பாம்பையெழுதிய, வேகம் கொடியவன்-(படபடவென்று) விரைந்தடிக்கின்ற கொடிச்சீலையை யுடையவனான துரியோதனனது, சேனையாஉம் - சேனைக ளெல்லாவற்றையும், முடி அடி படிக்கண் வீழ்த்தான்-தலைகளும் கால்களும் தாறுமாறாகத் தரையில் மயங்கிவிழும்படி செய்தான்; மா கனல் கடவுள் தந்த - சிறந்த அக்கினிதேவன் (காண்டவதகனகாலத்துக்) கொடுத்தருளிய, தட மணி பொலம் தேர்-பெரிய அழகிய பொன் மயமான தேரையும், வெள்ளை வாகனம்-(நான்கு) வெள்ளைக்குதிரைகளையுமுடைய, குரிசில் - பெருமையிற் சிறந்தவனான அருச்சுனனது, வின்மை வல்லபம் - விற்றொழில் வல்லமை, இருந்த ஆறு ஏ - இருந்தவிதம் அதிசயிக்கத் தக்கது!

துரியோதனன் சேனைகளையெல்லாம் தானொருவனாகவே பொருந்தி ஒற்றைக்கணையால் மோகிக்கச்செய்த அருச்சுனனது விற்றிறமையை ஈற்றடியாற் கவிபாராட்டிக் கூறுகின்றனர். கனம் - கர்ண மென்பதன் விகாரம். கோகர்ணநாகம்-வடமொழித்தொடர். கண்களையே காதுகளாகவுடையதாய், அதனால் 'கட்செவி' என்றும் பெயர்பெறுதலால், 'கோகனநாகம்' எனப்பட்டது. மணிப்பொலந் தேர்-அடிக்கும் மணிகள்கட்டிய அழகிய தேரென்றுமாம்; பெரிய இரத்தினங்கள் பதித்த பொற்றேரென்றும் உரைப்பர். வாகநம் என்பதற்கு - சுமப்பது என்று பொருள்; குதிரைக்குக் காரணக்குறி. ஈற்றேகாரம், வியப்புத்தோன்ற நின்றது. (260)

102.—அருச்சுனன் பகைவர்களுடைய ஆடைகளைப் பறித்தல்.

இத்தரையிடங்கொளாம லிறந்தனர்போலவீழ்ந்த
மத்தரைமயிர்கொய்தென்ன மணிக்கொடித்தூசுந்தூசும்
உத்தரைவண்டற்பாவைக் குடுத்துதற்கென்றுகொய்தான்
அத்தரைமவுலித்திங்க ளமுதுகப்புடைத்தவில்லான்.

(இ - ள்.) இ தரை இடம் கொளாமல்-இப்போர்க்களத்தினிடம் முழுவதிலும் அடங்காமல், இறந்தனர்போல வீழ்ந்த-மரணமடைந்தவர்போல விழுந்துகிடக்கின்ற, மத்தரை-மயக்கமடைந்த அவ்வீரர்களையெல்லாம், மயிர் கொய்து என்ன - மொட்டையடித்தாற்போல, மணி கொடி தூசுஉம்-(அவர்களுடைய) அழகிய துவசங்களிற்கட்டிய சீலைகளையும், தூசுஉம் - (அவர்கள் தரித்துள்ள) ஆடைகளையும், உத்தரை வண்டல் பாவைக்கு உடுத்துதற்கு என்று கொய்தான் - உத்தரை வைத்துக்கொண்டு விளையாடுகின்ற பிரதிமைகளுக்கு (அலங்காரமாக)த் தரிப்பதற்கென் றெண்ணிப் பறித்தான்: (யாவனெனில்),—அத்தரை - சிவபெருமானை, மவுலி - சிரசில், திங்கள் அமுது உக புடைத்த - (அங்கு வசிக்கின்ற) பிறைச்சந்திரனிடத்தினின்று அமிருதம் சிந்தும்படி அடித்த, வில்லான் - வில்லின் தண்டத்தையுடையவனான அருச்சுனன்; (எ - று.)

உத்தரை-விராடன்மகள்; உத்தரன் தங்கை. உத்தரனும் பிருகந்நளையும் போர்க்குப் புறப்பட்டபோது, இவள் தனது விளையாட்டுப்

பிரதிமைகளை யலங்கரித்தற்குப் பலவகைப் பட்டாடைகள் கொணர்ந்து தரும்படி வேண்டினளாதலால், உத்தரை வண்டற் பாவைக்கு உடுத்துதற்கென்று தூசுகளைக் கவர்ந்தான். 'அம்ருத கிரணன்' என்று ஒருபெயர்பெறும்படி சந்திரனது கிரணங்களெல்லாம் அமிருதமயமானவை யாதலால், 'திங்களமுது' எனப்பட்டது. பொலிவு இழத்தலை விளக்குதற்கு, 'மயிர்கொய்தென்ன' என்று உவமைகூறினர்; மயிர்கொய்தல், அவமானப்படுத்துதற் குறிப்புமாம்: தூசுபறித்தலும் அப்படியே. 'இத்தரையிடங்கொளாமல்' என்றதனால் பகைவர்களின் மிகுதி கூறியவாறும். (261)

103.—மயங்கி விழுந்தவர்கள் நெடும்பொழுது கழித்துத் தெளிந்தெழுந்து அருச்சுனனது வீரத்தைமெச்சி இரதம் முதலியவற்றிலேறிக்கொண்டு ஊர்க்குத் திரும்புதல்.

விழுந்தவர்நெடும்போதாக மெய்யுணர்வெய்திமெல்ல
அழுந்தியபகழியோடு மரிபடுகவசத்தோடும்
எழுந்துதம்மிரதம்யானை யிவுளியினேறியேறித்
தொழுந்தகுதெய்வமன்ன சூரனைத்துதித்துமீண்டார்.

(இ - ள்.) விழுந்தவர்-(அவ்வாறு மோகநாஸ்திரத்தால் மயங்கி) விழுந்துகிடந்த பகைவரனைவரும், நெடும் போது ஆக-வெகுநேரங் கழிந்த பின்பு, மெய் உணர்வு எய்தி - உண்மையான அறிவு உண்டாகப்பெற்று [மயக்கந்தெளிந்து], அழுந்திய பகழியோடுஉம் - (உடம்பில்) தைத்துக்கிடக்கின்றஅம்புகளுடனும், அரிபடு கவசத்தோடுஉம்-பலதுளைகளையடைந்த கவசத்துடனும், மெல்ல எழுந்து-மெதுவாக எழுந்து, தம் இரதம் யானை இவுளியின் ஏறி ஏறி - தம்தமது தேர் யானை குதிரைகளின்மேல் ஏறிக்கொண்டு, தொழும் தகு தெய்வம் அன்ன சூரனை - (யாவரும்) வணங்கத்தக்க கடவுளைப் போன்ற மகாவீரனாகிய அருச்சுனனை, துதித்து-மெச்சிக்கொண்டே, மீண்டார்-திரும்பி(த் தமது ஊர்க்கு)ச் சென்றார்கள்; (எ - று.)

பிறர்செய்தற்கரிய செயல்களைத் தான் எளிதிற் செய்துமுடிக்குந் திறத்திற் கடவுள்போன்றவனென்பார், 'தொழுந்தகு தெய்வமன்னசூரன்' என்றார். அவனை இவர்கள் துதித்தது, தம்மை உயிரோடுவிட்ட உபகாரத்தை நோக்கி யென்க. மெய் உணர்வுஎய்தி-உடம்பில் உணர்வு வந்து கூடப்பெற்று என்றுமாம். 'பகழியோடும்', 'கவசத்தோடும்' என்ற இடங்களில், 'ஓடு' என்ற மூன்றனுருபு - அடைமொழிப்பொருளது. அரிபடுதல்-துளைக்கப்படுதல். 'ஏறி ஏறி' என்ற அடுக்கு-பன்மைப்பொருளது. (262)

104.—அருச்சுனன் துரியோதனனை மகுடபங்கஞ்செய்தல்.

கொடிமதிற்பாகைவேந்தன் கொங்கர்கோன்புரவிக்காலால்
வடதிசையரசர்தங்கண் மாமணிமகுடம்போல
அடலுடைவிசயனொற்றை யம்பினன்மீண்டுஞ்சென்று
படவரவுயர்த்தகோவைப் பண்ணினன்மகுடபங்கம்.

(இ - ள்.) கொடி மதில் பாகை வேந்தன் - துவசங்கள்நாட்டிய மதில்கள் சூழ்ந்த வக்கபாகையென்னும் நகரத்து அரசனும், கொங்கர் கோன் - கொங்குநாட்டிலுள்ளார்க்குத் தலைவனுமாகிய வரபதியாட்கொண்டானென்பவன், புரவி காலால் - (தனது) குதிரைகளின் கால்களால், வடதிசை அரசர் தங்கள் மா மணி மகுடம் போல - வடக்குத்திக்கிலுள்ள அரசர்களது சிறந்த இரத்தினங்கள் பதிக்கப்பெற்ற கிரீடங்களை (ப் பங்கஞ்) செய்வது போல,—அடல் உடை விசயன்-வலிமையையுடைய அருச்சுனன், மீண்டும் சென்று- மறுபடியுந் தொடர்ந்துசென்று, ஒற்றை அம்பினல் - (தனது) அம்பொன்றினல், படம் அரவு உயர்த்த கோவை மகுடபங்கம் பண்ணினன் - படமெடுக்குமியல்புள்ள பாம்பின் வடிவமெழுதிய கொடியை உயர நாட்டிய துரியோதனராஜனது கிரீடத்தைக் கீழே விழும்படி தள்ளி (அவனை) அவமானப்படுத்தினன்; (எ - று.)

தலை துணித்தால் வீமன் சபதந்தவறுமென்பதுபற்றி, துரியோதனனை மகுடபங்கம் பண்ணினவளவோடு விட்டிட்டனன். அருச்சுனனன் துரியோதனனது கிரீடத்தை ஓரம்பினற் கீழே தள்ளி அவனை அவமானப்படுத்தியதற்கு, வரபதியாட்கொண்டான் போரில் தான் ஏறிச்செல்லுகின்ற குதிரையின் தூக்கிய முன்னங்கால்களை வடதிசையிலுள்ள அரசர்களது முடியிற்சூடிய கிரீடத்தின்மீது வைத்து அதனை இடறச்செய்து அவர்களை அவமானப்படுத்துதலை உவமைகூறினர். இந்நூலாசிரியர் வரபதியாட்கொண்டானை இந்நூலின் இடையிடையே புகழ்ந்துபேசுதற்குக் காரணம், நூலாசிரியர் வரலாற்றில் விளக்கப்பட்டது. ஒருபெயரின் ஒரு பகுதியைக் கொண்டு அப்பெயர் முழுவதையுங் குறித்தல்[நாமைகதேசே நாமக்ரஹணம்] என்ற நியாயத்தால், 'வக்கபாகை' என்ற ஊர்ப்பெயர் 'பாகை' எனப்பட்டது; சத்தியபாமையை 'பாமை' என்றல் போல. வரபதியாட்கொண்டான் சோழபாண்டியமன்னவர்கட்கு உதவியாகச் சென்று அவர்கட்குப் பகைவர்களாய் வடக்குத்திக்கிலிருந்த அரசர்களையெல்லாம் வென்று அச்சோழபாண்டியர்கட்கு அரசைநிலைநிறுத்தினனென்ற விவரமறிக. அரவு - அரவக் கொடிக்கு ஆகுபெயர். (263)

105.—'அஞ்ஞாதவாசகாலம் நிறைவேருமுன் வெளிப்பட்டமையால் இவரை மீண்டும் வனவாசஞ் செல்லச்சொல்லுக' என்று துரியோதனன் கூற, வீடுமன் மறுமொழிகூறலுறல்.

வல்லினிலழிந்துநின்முன் மன்னவைதன்னினன்று
சொல்லியகாலஞ்செல்லா முன்னிவர்தோற்றஞ்செய்தார்
புல்லியகானினின்னம் போகநீபுகறியென்று
வெல்படைவேந்தன்சொல்ல வீடுமன்மீண்டுஞ்சொல்வான்.

(இ - ள்.) (அப்பொழுது),—வெல் படை வேந்தன்-(பகைவரை) வெல்லுதற்குரிய ஆயுதங்களையுடைய துரியோதனராஜன்,— (வீடுமனை நோக்கி), - 'இவர் - இப்பாண்டவர்கள், வல்லினில்

அழிந்து - சூதாட்டத்தில் தோற்று, அன்று - அக்காலத்தில், நின் முன்-உனது முன்னிலையிலே, மன் அவை தன்னின்-இராஜசபையில், சொல்லிய-வரையறுத்துச் சொல்லி யுடன்பட்ட, காலம் - அஜ்ஞாத வாசஞ் செய்யவேண்டிய ஒரு வருஷகாலம், செல்லாமுன் - முடியக் கழிவதற்கு முன்னமே, தோற்றம் செய்தார் - வெளிப்பட்டுத் தோன்றிவிட்டார்கள்; (ஆதலால், முன்னைய ஏற்பாட்டின்படி), இன்னம் - மறுபடியும், புல்லிய கானின் போக - இழிவான காட்டிற்குச் செல்லும்படி, நீ புகறி - நீ (அப்பாண்டவர்களை நோக்கிச்) சொல்வாயாக,' என்று சொல்ல—, வீடுமன் - பீஷ்மன், மீண்டும் சொல்வான்-(அதற்குப்) பிரதியுத்தரஞ்சொல்பவனானான்; (எ-று.)—அதனை, அடுத்த கவியிற் காண்க.

வல் - சூதாடுகருவி; அதுகொண்டு ஆடும் ஆட்டத்துக்கு இங்கு ஆகுபெயர். அவை = ஸபா. கார்முகம் கைத்தலத் திருப்பப் போர்முகத்துப்புறந்தந்து போனவனை இங்கு 'வெல்படைவேந்தன்' என்றது, இகழ்ச்சிக்குறிப்பாகிய எதிர்மறையிலக்கணை: இனி, வெல்படை என்ற வினைத்தொகையைச் செயப்பாட்டுவினைப்பொருளில் வந்த செய்வினை யென்றுகொண்டு, (அருச்சுனனால்)வெல்லப்பட்ட சேனையையுடைய துரியோதனராசனென்று உரைத்தலு மொன்று.

106.—அஞ்ஞாதவாசம் பூர்ணமாய்விட்டதென்று வீடுமன் விடையளித்தல்.

செந்நெலேகன்னல்காட்டச் சேர்ந்தயற்செறுவினின்ற
கன்னலேகமுகுகாட்டுங் கங்கைநீர்நாடகேண்மோ
இன்னலேயுழந்தோர்கால மிந்துவினியக்கந்தன்னால்
நென்னலேசென்றதென்று னெஞ்சினிலழுக்கிலாதான்.

(இ - ள்.) 'செந்நெல்ஏ கன்னல் காட்ட - செந்நெற்பயிர்கள் தாம் கரும்புகள்போல வளர்ந்து தோன்றாநிற்க, அயல் செறுவில் சேர்ந்து நின்ற கன்னல் ஏ கமுகு காட்டும் - பக்கத்துநிலங்களிற் பொருந்தியிருக்கின்ற கரும்புகள் தாம் பாக்குமரங்கள்போல வளர்ந்து காணப்படுகின்ற, கங்கைநீர் நாட-கங்காநதியின் நீர் பாயப்பெற்ற குருநாட்டுக்குத் தலைவனே! கேண்மோ-(நான் சொல்வதை நீ நன்கு) கேட்பாயாக: இன்னல்ஏ உழந்தோர் காலம்-(இளமை தொடங்கித்) துன்பங்களையே யனுபவித்துவருந்தியவர்களான பாண்டவர்கள் (மறைந்து வசிக்க வேண்டிய) ஒருவருஷகாலமானது, இந்துவின் இயக்கந்தன்னால் - சந்திரனது ஸஞ்சாரத்தால் (சாந்திரமானபக்ஷரீதியாய்), நென்னலே சென்றது - நேற்றேயே கழிந்துவிட்டது', என்றான் - என்று (துரியோதனனைநோக்கிச்) சொல்லினான்: (யாவனெனில்),—நெஞ்சினில் அழுக்கு இலாதான்-மனத்திற் களங்கஞ் சிறிதுமில்லாதவனான பீஷ்மன்; (எ - று.)

இவ்வாறு கூறியது, திருவேங்கடமலைக்கு வடக்கிலுள்ளார்க்குச் சௌரமான பக்ஷத்திலும் சாந்திரமானபக்ஷம் சிறந்ததாதலின்; சந்திர குலத்தரசர் சாந்திரமான பக்ஷரீதியை அநுசரித்தற்குரிய ரென்பது

பற்றியுமாம். சாந்திரமான வருஷமாவது - அமாவாசைக்கமாவாசை ஒருமாச மெனக்கொண்டு கணக்கிட்டுச் சந்திரனுடையசம்பந்தத்தால் ஏற்படுத்தும் வருஷம்; (சூரியன் ஒரு ராசியிலிருந்து மற்றோரிராசிக்குப்போகுங் காலத்தை ஒருமாசமெனக்கொண்டு மூந்நூற்றறுபத்தைந்து நாள் கணக்கிட்டு ஏற்படுத்தும் வருஷம் சௌரமான வருஷமென்றும், முந்நூற்றறுபது நாள் கணக்கிட்டு ஏற்படுத்தும் வருஷம் ஸாவநவருஷமென்றுஞ் சொல்லப்படும்.) பட்சபாதமில்லாமல் உண்மை கூறியமைபற்றி, 'நெஞ்சினிலழுக்கிலாதான்' என்றார்; மனத்துக்குக் குற்றம்-தீயசிந்தனை. பாண்டவர்களை 'இன்னலேயுழந்தோர்' என்று குறித்ததனால், அவர்கள் பக்கல் வீடுமனுக்கு உள்ள இரக்கம் வெளியாம்.

செந்நெற்பயிர்கள் கரும்புகள்போலவும் கரும்புகள பாககுமரங்கள் போலவும் வளரும் நீர்நாடு என, அதிசயோக்திவகையால் நீர்வளச் செழுமையும் நிலவளச்செழுமையுங் கூறியவாறும்; "கரும்பல்ல நெல்லென்னக் கமுகல்ல கரும்பென்ன" எனப் பிறர்கூறுமாறுங் காண்க. 'செந்நெலே', 'கன்னலே' என்ற ஏகாரங்கள்-தேற்றத்தோடு இழிவுசிறப்பு. செந்நெல்-நீர் வளத்து விளைவதொரு நெற்சாதி. கன்னல்காட்டுதல் - கரும்பினுருவைத் தான் கொண்டு காட்டுதல்; கமுகுகாட்டுத லென்பதும் இவ்வாறே; இங்கு 'காட்ட', 'காட்டும்' என்றவை-உவமவாசகமாய் நின்றன. சேர்ந்து-(நெல்வயலை) அடுத்து என்றுமாம். (265)

107.—துரியோதனன் தனது ஊர்க்குச்செல்லுதல்.

அரவிணையுயர்த்தகோமா னவ்வுரைகேட்டபோழ்தே
பரவையினிரவிகண்ட பனிமதிபோலமாழ்கி
வரவரவறிதுமென்று மாபெருஞ்சேனையோடும்
இரவிடையாருந்துஞ்ச வெயில்வளை நகரிபுக்கான்.

(இ - ள்.) அரவினை உயர்த்த கோமான்-பாம்புக்கொடியை உயர நாட்டிய துரியோதனராசன், அ உரை கேட்ட போழ்துஏ - அந்த வீடுமன் வார்த்தையைக் கேட்டவளவிலே, பரவையின் இரவி கண்ட பனி மதிபோல மாழ்கி-(கீழ்)கடலினின்று உதித்த சூரியனைக் கண்ட குளிர்ந்த சந்திரன்போல ஒளிமழுங்கி [மனந்தளர்ந்து], வர வர அறிதும் என்று - 'போகப்போகப் பார்த்துக்கொள்வோம்' என்று எண்ணி, மா பெருஞ் சேனையோடுஉம் - மிகப்பெரிய சேனையுடனே, இரவிடை யார்உம் துஞ்ச-நடுராத்திரியில் யாவருந் தூங்குகையில், எயில் வளை நகரி புக்கான் - மதில்கள் சூழ்ந்த (தனது) அஸ்திநாபுரியிற் போய்ச்சேர்ந்தான்; (எ - று.)

தாம் தோற்று மீள்வதை ஊரவர்கண்டால் இகழ்வரே யென்னும் நாணத்தினால், அவர்கள் விழித்திருக்கின்ற சமயத்திற் செல்லவிரும்பாமல், அவர்களனைவருந் தூங்குகின்ற நள்ளிரவிற் போய்ச் சேர்ந்தனனென்க. இரவிடை - இடையிரவு: இராப்பொழுதினிடுவில்; பாதிராத்திரியி லென்க: 'எயில்வளைநகரி

என்ருர், மிக்க பாதுகாவலை யுடையதென்றற்கு. 'மாபெருஞ்சேனை' என்றது, சேனை உருவத்திற் பெரிதாயிருந்தும் வலிமையிற் சிறப்புறுது சிறுமைப்பட்ட தென்ற இகழ்ச்சிகுறித்தற்குப்போலும். வரவர என்ற அடுக்கு—காலக்கிரமத்திலென்றபடி. (266)

108.—அருச்சுனன் ஆயுதங்களை வைத்திட்டுப் பேடிவேடங்கொள்ளுதல்.

வேந்தனைமுதுகுகண்ட வெந்திறல்வீரன்மீண்டு
போந்துமுன்னெடுத்தவன்னிப் பொதும்பரின்புறத்துவந்து
வாய்ந்தவாயுதங்கள்யாவும் வைத்தெழில்வடிவமாற்றி
ஆந்தகவெண்ணிப்பேடி யாயினனென்பமாதோ.

(இ - ள்.) வேந்தனை முதுகுகண்ட - துரியோதனராஜனைப் புறங்கொடுத்தோடச்செய்த, வெம் திறல் வீரன் - கொடிய வல்லமையையுடைய வீரனாகிய அருச்சுனன், முன் போந்து எடுத்த வன்னி புறத்து மீண்டு வந்து - முன்பு சென்று தான் ஆயுதங்களையெடுத்துக்கொண்ட வன்னிமரத்தி னருகில் மறுபடியும்வந்து, வாய்ந்த ஆயுதங்கள் யாவும் பொதும்பரின் வைத்து-(தனக்கு) ஏற்றவையாயமைந்த (வில்முதலிய) ஆயுதங்களையெல்லாம் (கட்டி) அம்மரப்பொந்திலே மறைத்துவைத்து விட்டு, எழில் வடிவம் மாற்றி - அழகிய தனதுமெய்யுருவத்தை யொழித்து, ஆம் தகவு எண்ணி பேடி ஆயினன் - இனிமேல் ஆகவேண்டிய காரியத்தை ஆலோசித்து முன்போலப் பேடி வேடங்கொண்டான்; (எ - று.)—மாதோ - ஈற்றசை.

'ஆந்தகவெண்ணி' என்றது, பின்னர்த் தருமன் முதலியோருடனே தானும் ஒருங்குவெளிப்படவேண்டுமென்றுகருதி யென்றவாறு; ஆந்தகவெண்ணுதல் - இப்போரை உத்தரன்வென்றதாகத் தோன்றுவிக்குங் கருத்துமாம். என்ப - அசை; இனி, என்ப - என்றுசொல்வார் என்று பலர்பால்முற்ருகக் கொண்டால், இதற்கு எழுவாய் முதனூலாசிரியராதல் வேண்டும். (267)

109.—அருச்சுனனும் உத்தரனும் விராடனகர்க்கு மீளுதல்.

இவ்வெயிலெறிக்கும்பைம்பொ னிலங்குதேர்மீண்டுமேகக்
கைவெயிலெறிக்கும்பைம்பூட் காளைதன்றேரிலேறி
வெவ்வெயிலாறும்வண்ணம் விரைந்துபோய்விராடன்மூதூர்
அவ்வெயில்சூழ்ந்தகாவி னமர்ந்தனனரசரேறே.

(இ - ள்.) அரசர் ஏறு - அரசர்கட்கு ஆண்சிங்கம்போன்றவனாகிய அருச்சுனன்,—வெயில் எறிக்கும்-சூரியனொளிபோன்ற ஒளியை வீசுகின்ற, பைம் பொன்-பசும்பொன்னினாலாகிய, இலங்கு-விளங்குகின்ற, இ தேர்-இந்த [அக்கினிபகவான்கொடுத்த] இரதம், மீண்டும் ஏக - திரும்பிச் சென்றுவிட,—(தான்),—கை வெயில் எறிக்கும் - பக்கங்களில் ஒளியை வீசுகின்ற, பைம் பூண் - பசுமையான ஆபரணங்களை யணிந்த, காளைதன் - உத்தரகுமாரனது,

தேரில்—, ஏறி-ஏறிக்கொண்டு, விரைந்துபோய்-வேகமாகச்சென்று, வெவ் வெயில் ஆறும் வண்ணம் - கொடிய வெய்யிலின் வெப்பத்தாலுண்டான தாபம்தணியும்படி, விராடன் முதுஊர் அ எயில் சூழ்ந்த காவின் அமர்ந்தனன் - விராடராஜனுடைய பழமையான நகரத்தினது அழகியமதிலின் புறத்திற் சூழ்ந்துள்ள சோலையிற் சேர்ந்து தங்கினன்; (எ - று.)

போர் முடிந்தவுடனே அருச்சுனனது தேர் அவனது கருத்தின்படி மீண்டு சென்றுவிட, பேடிவேடங்கொண்ட அருச்சுனன் உத்தரனது தேரிலேறி முன்போலத் தேர்செலுத்திக்கொண்டு வெயிற்பொழுதில் அதிவேகமாக விராடநகரத்தை நோக்கிச் செல்லுகையில், வெயில் வெப்பத்தாலாகிய இளைப்புத் தணியுமாறு அந்நகர்ப்புறச்சோலையிற் சிறிது பொழுது உத்தரனும் தானுமாகத் தங்கினனென்பதாம். அக்கினிபகவான் கொடுத்த நான்குவெள்ளைக் குதிரைகள் பூண்ட குரங்குக்கொடித்தேர் முன்பு அருச்சுனன் கருதிய மாத்திரத்தில் வந்து சேர்ந்தமை கீழ் - 58-ஆஞ் செய்யுளிற் கூறப்பட்டதனால், போர்முடிந்தபின்பு, அத்தெய்வத்தேர் முன்பு தான் இருந்த இடத்திற்கு மீண்டுச்செல்வதை இங்குக் கூறுகின்றார். பசும்பொன்னலாகிய ஆபரணங்களென்பார், 'பைம்பூண்' என்றார். 'மூதூர்' எனவே, ஊர்பழையதாயினும் இப்படிப்பட்ட போரை யறிந்திராததென்பது கருத்து. கா - பாதுகாக்கப்படுவதென்று பொருள்படுங் காரணக்குறி. (268)

110.—அருச்சுனன் உத்தரனுக்குத் தமது வரலாறு கூறுதல்.

ஆறியபசுந்தண்காவி னசைவொரீஇயிருந்தவீரன்
ஏறியகானிற்பல்யாண் டிருந்தபினேனையாண்டு
மாறியவடிவத்தோடிவ் வளநகர்வைகினேமென்று
ஊறியவமுதச்சொல்லா லுத்தரற்குரைசெய்தானே.

(இ - ள்.) ஆறிய - வெப்பமில்லாத, பசு - பசுமையான, தண் - குளிர்ந்த, காவின் -(அந்தச்) சோலையில், அசைவு ஒரீஇ இருந்த - இளைப்பாறிக்கொண்டிருந்த, வீரன் - வீரனாகிய அருச்சுனன்,— உத்தரற்கு - உத்தரனை நோக்கி,—'(நாங்கள்), ஏறிய கானில் பல் யாண்டு இருந்தபின் - சிறந்த காடுகளில் அநேகவருஷகாலம் [பன்னிரண்டுவருஷம்] வசித்திருந்தபின்பு, ஏனை ஆண்டு - மற்ற ஒருவருஷகாலம், மாறிய வடிவத்தோடு - (உண்மையுருவத்தை யொழித்து) வேறுபட்ட உருவத்துடனே, இ வளம் நகர் வைகினேம் - வளப்பமுள்ள இந்நகரத்தில் (அஜ்ஞாத) வாசஞ் செய்தோம்,' என்று—, அமுதம்ஊறிய சொல்லால் உரைசெய்தான் - அமிருதம்போன்ற இனிமைமிக்க வார்த்தைகளினாற் கூறினன்;

ஏறிய கான்-காமியவனம், துவைதவனம் முதலியன. இதற்கு - மரங்களுயர்ந்த காடென்று உரைப்பாருமுளர். 'ஊறிய அமுதச் சொல்' என்பதற்கு - (பாற்கடல்) சுரந்த அமிருதம்போன்ற சொல் என்றும் உரைப்பர்: மகிழ்ச்சியை விளைத்தலால், 'ஊறிய அமுதச்

சொல்' எனவும், இலையின் பசுமையை முதலாகிய சோலையின் மேலேற்றி, 'பசுங்கா' எனவும்கூறப்பட்டன. (269)

111.—'உத்தரன் வெற்றிபெற்று மீள்கின்றனன்' என்று விராடனுக்குச் சொல்லும்படி அருச்சுனன் தூதரையனுப்புதல்.

பேடிதேர்செலுத்தச்சென்ற பிள்ளையும்பெரும்போர்வென்று
கோடிதேர்முதுகுகண்டு கோநிரைமீட்டானென்றென்று
ஓடிநீர்சொன்மினென்று தூதரையோடவிட்டான்
நீடுநீர்பரக்குங்கங்கை நாடுடைநிருபர்கோமான்.

(இ - ள்.) நீடு நீர் பரக்கும்-மிகுதியான நீர் பரவியோடப்பெற்ற, கங்கை-கங்காநதி பாய்கின்ற, நாடு - குருநாட்டை, உடை - உடைய, நிருபர்கோமான் - அரசர்க்கரசனாகிய அருச்சுனன்,—பேடி தேர் செலுத்த - 'ஆண்மையில்லாத பேடி தேரையோட்ட, சென்ற - (போர்செய்வதற்குத் தனியே) புறப்பட்டுப்போன, பிள்ளைஉம் - இளங்குமாரனான உத்தரனும், பெரும் போர் வென்று - பெரிய போரில் வெற்றிகொண்டு, கோடி தேர் முதுகு கண்டு-மிகப்பலதேர் வீரர்களை முதுகுகாட்டி யோடச்செய்து, கோ நிரை மீட்டான் - (பகைவர் கவர்ந்துசென்ற) பசுக்கூட்டத்தைத் திருப்பிக்கொண்டு வந்தான்', என்று என்று—, நீர் - நீங்கள், ஓடி சொன்மின் - ஓடிச் சென்று சொல்லுங்கள், என்று - என்றுசொல்லி, தூதரை ஓட விட்டான் - (சில) தூதர்களை (விராடனிடம்) விரைந்து செல்லும்படி அனுப்பினான்; (எ - று.)

தாங்கள் விராடராஜனால் ஆதரிக்கப்பட்டமையால், அவ்வுபகாரத்துக்குப் பிரதியுபகாரமாக, இப்போரை உத்தரனே வென்றனனென்று அவனது தந்தையார் முதலியோர் கருதி மகிழும்படி செய்விக்கவெண்ணி அருச்சுனன் இங்ஙனஞ் செய்திசொல்லுமாறு விராடனைக்குறித்துத் தூதரை யேவினனென்க. மன்னவன் கவலையையொழிக்க, தூதரை யோடவிட்டனன். தேர்-தேர்வீரர்க்கு ஆகுபெயர். மகிழ்ச்சிபற்றிய அடுக்காகப் பலமுறை சொல்லுமாறு கூறின னென்பது தோன்ற, 'என்று என்று' எனப்பட்டது; ஊர்முழுவதிலும் அரசனிடத்துஞ் சொல்லும்படி யென்ற கருத்தில் வந்ததுமாம். முன்னைய நியமத்தின்படி வநவாஸ அஜ்ஞாதவாஸங்களை இடையூறின்றிக் கழித்தாயினமைபற்றியும், குருநாட்டையாளுகின்ற துரியோதனனை வென்றிட்டமைபற்றியும் இங்கு அருச்சுனனை 'கங்கை நாடுடை நிருபர் கோமான்' என்றார். (270)

112.—அன்றைக்காலையிலேயே விராடராஜன் தன்நகரத்துவந்து சேர்தல்.

இங்கிவனிவ்வாறுய்ப்ப முற்பகலேகியாங்கட்
கங்குலிற்சேனையோடுங் கண்படையின்றிவைகிச்
செங்கதிரெழுந்தபின்னர்த் தென்றிசைப்பூசல்வென்ற
வெங்கழல்விராடன்றானு மீண்டுதன்னகரிபுக்கான்.

(இ - ள்.) இங்கு - இவ்விடத்தில் [நகர்ப்புறச்சோலையில்], இவன் - இவ்வருச்சுனன், இ ஆறு உய்ப்ப - இவ்விதமாக (ச் சொல்லித்) தூதரையனுப்ப,—(அதற்குள்),—முன் பகல் - (அதற்கு) முந்தின நாளின் பகலில், தென் திசை-(தனது நகர்க்குத்) தென்புறத்தில், ஏகி - புறப்பட்டுச் சென்று, பூசல் - (அங்குநடந்த) போரில், வென்ற - (திரிகர்த்தராசனை) வென்று நிரைமீட்ட, வெம் கழல் விராடன் தான்உம்-(பகைவர்க்கு) அச்சந்தருகின்ற வீரக்கழலை யுடைய விராடராஜனும், ஆங்கண் - அவ்விடத்திலே, கங்குலில் - அன்றை யிராத்திரிமுழுவதும், சேனையோடுஉம் - (தனது) சேனை யுடனே, கண்படை இன்றி வைகி-தூங்குதலில்லாமல் தங்கியிருந்து, (மறுநாள்), செம் கதிர் எழுந்த பின்னர் - சிவந்தகிரணங்களையுடைய சூரியன் உதித்த பின்பு, மீண்(டு)-திரும்பி, தன் நகரி புக்கான்-தனது நகரத்துக்கு வந்து சேர்ந்தான்; (எ - று.)

'உய்ப்ப' என்ற செயவெனெச்சத்தை, மேல் 115-ஆங் கவியி லுள்ள 'தூதர்போய்த் தொழுதுசொன்னார்' என்பதனோடு கூட்டுக. இடையிலுள்ளது, அச்சமயத்திற்குள் நிகழ்ந்திருந்த செய்தியைக் கூறியது. கீழ் 23 - ஆஞ் செய்யுளில் 'படைவருமெனக் கங்குலங் கிருந்தான்' என்றதனோடு தொடர்ச்சிப்பட நிகழ்ந்தசெய்தி கூறுகிறார்: அதனால், கங்குலிற் கண்படையில்லாதிருந்ததன் காரணம் விளங்கும். கண்படை - கண்மூடியுறங்குதல். செங்கதிர்-பண்புத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை; அடை யடுத்த சினையாகுபெயரெனினும் அமையும். (271)

113.—மகன்போர்க்குச்சென்ற செய்தி கேட்டு விராடன் வருந்துதல்.

தடம்பதியடைந்தகாலைத் தன்மனையிருந்தபேடி
திடம்படுதடந்தேரூரத் திருமகன்சென்றசெய்கை
விடம்படுவெகுளிவேற்கட் சுதேட்டிணைவிளம்பக்கேட்டாங்கு
உடம்புயிரின்றிவீழ்ந்த தென்னுமாறுருகிவீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) (விராடராசன்),—தட பதி அடைந்த காலை - (அவ்வாறு தனது) பெரிய நகரை யடைந்தபொழுதில்,—தன் மனை இருந்த பேடி - தனது மாளிகைக்குவந்து சேர்ந்திருந்த பிருகந்நளை யென்னும் பேடி, திடம் படு தட தேர் ஊர - வலிமைபொருந்திய பெரிய தேரை யோட்ட, திருமகன் - (தனது) சிறந்தகுமாரனாகிய உத்தரன், சென்ற - (வடக்குப் பக்கத்திற் போர்க்குச்) சென்ற, செய்கை-செய்தியை, விடம் படு வெகுளி வேல் கண் சுதேட்டிணை விளம்ப - நஞ்சுதீற்றிய கோபமுள்ள வேலாயுதம்போன்ற கண்களை யுடைய சுதேஷ்ணையாகிய தனதுமனைவி சொல்ல, கேட்டு - (தான்) செவியுற்று, ஆங்கு - அப்பொழுதே [கேட்ட அவ்விடத்திலே], உடம்பு உயிர் இன்றி வீழ்ந்தது என்னும் ஆறு - உடம்பு உயிர் நீங்கி விழுந்த தென்னும்படி, உருகி வீழ்ந்தான் - (போர்த்திற மில்லாத தனது இளங்குமரன் என்னவனோ வென்னும் வருத்தத் தால்) மனங்கரைந்து மூர்ச்சித்துக் கீழே விழுந்தான்; (எ - று.)

திரு மகன் - செல்வப்பிள்ளை. மைதீட்டிய கண்ணுக்கு உவமையாதற்பொருட்டு, விடம்படுவேல் கூறினர். ஏந்தியவரது கோபத்தை வேலின் மேல் ஏற்றி 'வெகுளிவேல்' எனப்பட்டது; 'சினவாள்' என்றாற் போல. (272)

114. - விராடனைக் கங்கபட்டன் தேற்றி, 'பேடி தேரூர்ந்தாளாயின் உத்தரன்வென்று இப்போதே வருவான்' என்றல்.

சந்தனவளறும்வாசத் தண்பனிநீரும்வீசி
வெந்திறல்வேந்தன்றன்னை மெய்ம்மெலிவிருந்துதேற்றி
மைந்தனிப்பொழுதேவென்று வருகுவன்பொற்றேரூர்ந்தாள்
அந்தமெய்ப்பேடியாகி லென்றனனந்தணாளன்.

(இ - ள்.) (அப்பொழுது),—அந்தணாளன் - கங்கபட்டனென்கிற சந்நியாசியாகிய தருமபுத்திரன்,—இருந்து - (பக்கத்தில்) இருந்து,—சந்தனம் அளறுஉம் - சந்தனக்குழம்பையும், வாசம் தண் பனி நீர்உம் - நறுமணமுள்ள குளிர்ச்சியான பனிநீரையும், வீசி - (அவ்விராடராசன்மீது) தெளித்து, வெம்திறல் வேந்தன் தன்னை - (பகைவர்க்கு) அச்சந்தருகிறவல்லமையையுடைய அவ்வரசனை, மெய் மெலிவு - உடல் மெலிவை [மூர்ச்சித்து விழுந்ததை], தேற்றி - தெளியச்செய்து, 'அந்த மெய் பேடி - உண்மையான அந்தப்பேடி [பிருகந்நளை], பொன் தேர் ஊர்ந்தாள் ஆகில்-அழகிய தேரை யோட்டிக்கொண்டு சென்றனளேயாயின், மைந்தன் - (உத்தர) குமாரன், இப்பொழுதே வென்று வருகுவன் - வெகுவிரைவிலே (பகைவரைச்) சயித்து (நிரைமீட்டு) வருவன்,' என்றனன் - என்று தேறுதல் கூறினன்; (எ - று.)

மெய்ப் பேடி - உண்மையன்புடைய பேடி யெனினுமாம்; இத்தொடரில், மெய்யினால் [வடிவுமாத்திரத்தால்] பேடி [வலிமையாற் பேடியன்று] என்ற பொருள் உள்ளுறையாய்த் தோன்றுதல் காண்க: இனி, பொய்ப்பேடித்தன்மையை வெளிப்படாது மறைத்தற்கு 'மெய்ப்பேடி' என்றாருமாம். அழகிய குளிர்ச்சியை அருளை ஆள்பவனென்ற சொல்லாற் கங்கபட்டனை அந்தணாளனென்று கூறியதில், இங்ஙனம் சைத்தியோபசாரஞ் செய்தும் குளிர்ந்த சொற்களைக்கூறியும் சமயத்தில் தாபசாந்திசெய்தற்கேற்றவனென்னும் கருத்துத்தோன்றுதலால் கருத்துடையடைகொளியணி.

115.—தூதர் சென்று விராடனிடஞ் செய்திகூறல்.

அறன்மகன்வாய்மைதேறி யரசனுங்கிருந்தவெல்லை
மறனுடையுரககேது வன்சமரழிந்தவாறும்
உறமலைந்தொருதன்றேர்கொண் டுத்தரன்வென்றவாறும்
தொறுநிரைமீட்டவாறுந் தூதர்போய்த்தொழுதுசொன்னார்.

(இ - ள்.) அறன்மகன் வாய்மை - தருமபுத்திரனது வார்த்தையினால், அரசன் - விராடராசன், தேறி - (சிறிது) தெளிவடைந்து, ஆங்கு இருந்த எல்லை - அவ்விடத்திலிருந்த சமயத்தில்,—தூதர் -

(அருச்சுனனனுப்பிய) தூதுவர், போய் - (அவ்விராடனிடஞ்) சென்று,—தொழுது - (அவ்வரசனை) வணங்கி,—மறன் உடை உரககேது வல் சமர் அழிந்த ஆறுஉம் - வலிமையுள்ள பாம்புக் கொடியையுடையவனான துரியோதனன் வலியபோரில் தோற்றுப் போன செய்தியையும்,—உத்தரன்—, ஒரு தன் தேர்கொண்டு- தனது இரதமொன்றைக்கொண்டே, உற மலைந்து - நன்றாகப் போர்செய்து, வென்ற ஆறுஉம் - (பகைவரைச்) சயித்த செய்தியையும், தொறு நிரை மீட்ட ஆறுஉம் - (பகைவர்கவர்ந்த) பசுக்கூட்டங்களை மீட்டுக்கொண்டு வந்த செய்தியையும், சொன்னார்- சொன்னார்கள்; (எ - று.)

வாய்மை தேறி-சொல்லை நம்பி யெனினுமாம். இருந்த எல்லை, சொன்னார் என இயையும். மறன்-ஈற்றுப்போலி. உரக கேது - பாம்பின்வடிவைக் கொடியிலுடையவன் என வேற்றுமைத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை; வடநூன்முடிபு. எளிதில் வெல்லப்பட்டமைதோன்ற, 'அழிந்தவாறு' என அவன் செய்கையாகக் கூறினார். (274)

116.—அரசன் மகிழ்ந்து அனைவரையும் எதிர்கொள்ளச் சொல்லுதல்.

சீதளவமுதவாரி செவிகளிற்செறிந்ததென்னத்
தூதர்வந்துரைத்தசொல்லாற் சோகமுந்துனியுமாறித்
தாதையன்றேதுசெய்தான் றனையொழிந்துள்ளசேனை
யாதிபரெவருமெய்தி யண்ணலையெதிர்கொள்கென்றான்.

(இ - ள்.) சீதனம் அமுதம் வாரி - குளிர்ச்சியான அமிருத வெள்ளம், செவிகளில் செறிந்தது என்ன - காதுகளிற் சேர்ந்தது போல், தூதர் வந்து உரைத்த சொல்லால் - அத்தூதர்கள் வந்து சொல்லிய அச்சொற்களினால், தாதை - (உத்தரனது) தந்தையாகிய விராடன், சோகம்உம் துனிஉம் மாறி - துன்பமும் கவலையும் நீங்கப் பெற்றவனாய் [மிகமகிழ்ந்து], அன்று-அப்பொழுது, ஏது செய்தான்- என்னகாரியஞ்செய்தான், (என்றால்),—'தனைஒழிந்து உள்ள சேனை ஆதிபர் எவர்உம்- தன்னையொருவனைத்தவிர உள்ள சேனைத்தலைவர்களெல்லாரும், எய்தி-சென்று, அண்ணலை எதிர்கொள்க-பெருமையிற் சிறந்தவனாகிய உத்தரனை எதிர்கொண்டு அழைத்துவருவாராக,' என்றான்-என்று கட்டளையிட்டான்; (எ - று.)

தேவாமிருதம் நாவுக்கு இனிமைதருவது போல இத்தூதர் சொற்கள் அரசனது செவிக்கு இனிமைதருவது பற்றியும், அமிருதம் மரணத்தைத் தவிர்ப்பதுபோல இத்தூதர்சொற்கள் அரசனது பெருஞ்சோகத்தை மாற்றுவதுபற்றியும், 'சீதளவமுதவாரி செவிகளிற் செறிந்ததென்னத் தூதர்வந்துரைத்த சொல்லால்' எனப்பட்டது. வியப்புத்தோன்ற, 'தாதை அன்று ஏது செய்தான், தனையொழிந்துள்ள சேனையாதிபரெவரு மெய்தியண்ணலை யெதிர் கொள்கென்றான்' என்று வினாவும் விடையுமாகக் கூறினர். சேனைத்

தலைவர் எதிர்கொள்ளவேண்டுமென்பது கூறவே, சேனைகளும் எதிர்கொள்ளுதல் அடங்கும். இனி; சேனைகளும் ஆதிபரும் எனினுமாம். துனி-சோகத்தின்பின் சிறிதுபொழுது நிகழ்வது; அச்சமுமாம்: துனியும் ஆறி என்று எடுத்து உரைக்கவும் இடமுண்டு. ஆதிபர் - விகாரம். (275)

117.—விராடராசன்கொண்ட மிக்கமகிழ்ச்சியைக் கவி இழித்துரைத்தல்.

சோரர்தங்கருவைத்தங்கள் கருவெனத்தோளிலேந்தி
ஆர்வமுற்றுருகுநெஞ்சி னறிவிலார்தம்மைப்போல
வீரன்வெஞ்சமரம்வெல்ல விராடனுத்தரன்வென்ருனப்
போரினையென்னுமேனி புளகெழப்பூரித்தானே.

(இ-ள்.) சோரர் தம் கருவை-(தம் மனைவியர்பக்கல்) கள்ளப்புருஷராகிய அயலார்க்குப் பிறந்த குழந்தையை, தங்கள் கரு என - தங்கட்குப்பிறந்த குழந்தை யென்று எண்ணி, தோளில் ஏந்தி - (அக் குழந்தையைத் தங்கள்) தோள்களில் தூக்கிவைத்துக்கொண்டு, ஆர்வம் உற்று உருகும் நெஞ்சின்-(அக்குழந்தையினிடத்து) அன்பு கொண்டு இளகுகின்ற மனத்தையுடைய, அறிவு இலார் தம்மை போல-அறிவில்லாத (சில) ஆடவரைப்போல,—வீரன் வெம் சமரம் வெல்ல-மகாவீரனை அருச்சுனன் கொடிய போரில் வெற்றிகொண்டவனுயிருக்க, விராடன்—, அ போரினை-அந்த யுத்தத்தை, உத்தரன் வென்ருன் என்னு-(தன்மகனை) உத்தரன் ஜயித்தானென்று உட்கொண்டு, மேனி புளகு எழ பூரித்தான் - (மிக்கமகிழ்ச்சியால்) உடம்பு புளகமுண்டாகப் பருத்து நின்ருன்; (எ - று.)

சோரர்-கள்ளர்; இங்கே, பிறரறியாதபடி வந்து அயலார்க்குரிய மாதரைத் தமக்குரியராக்கிக்கொள்பவர்: வடசொல். கரு-கார்ப்பமென்ற வடசொல்லின் சிதைவு: கருப்பத்தினின்று வெளிப்பட்ட குழந்தையைக் காட்டிற்று. தம்மனைவி பிறர்க்குப்பெற்ற பிள்ளையைத் தம்பிள்ளை யென்று கொஞ்சிக் குலாவிக் கொண்டாடும் பேதையர்போல, விராடன் அருச்சுனனது போர்வெற்றியைத் தன்மகனதுபோர்வெற்றி யென்று மாறுபடக்கருதி உண்மையறியாது மிகமகிழ்ந்தன னென்பதாம்: உவமையணி. உண்மையுணருமிடத்து இவ்வகைத் தகுதியில்லாத மகிழ்ச்சிக்கு இடமில்லையென்பதுபட, 'அறிவிலார்' என்ருர்; அறிவிலார் - உண்மையுணராத பேதையர். ஆர்வமாவது-மனைவியரிடத்தும் தாய் தந்தை புத்திரர் முதலிய சுற்றத்தாரிடத்தும் மனமகிழ்ச்சி நிகழ்த்திப் பிணிப்பித்து நிற்கும் நேயம். புளகு - வடமொழி விகாரம். மேனிபுளகித்தலும், மேனி பூரித்தலும் - மகிழ்ச்சியினாலாகும் மெய்ப்பாடுகள். விராடன் மேனிபூரித்தான் - திணைவழுவமைதி. (276)

118.—விராடநகரத்தார் தமது நகரத்தை யலங்கரித்தல்.

பூழிகளடக்கிச்செம்பொற் பூரணகும்பம்வைத்து
வாழையுங்கமுகுநாட்டி மணியொளித்தீபமேற்றிச்

சூழவன்பதாகைகட்டித் தோரணம்பலவுநாட்டி
ஏழுயர்மாடமூதூ ரெங்கணுங்கோடித்தாரே.

(இ - ள்.) (அந்நகரத்திலுள்ளார் யாவரும்),—பூழிகள் அடக்கி - (நிரம்பத் தண்ணீர்தெளித்து வீதிகளிற்) புழுதிகளை (மேற்கிளம்பாதபடி) அடக்கியும், செம் பொன் பூரண கும்பம் வைத்து-சிவந்த பொன்மயமான நீர்நிறை குடங்களை (வாயில் திண்ணைகளில்) வைத்தும், வாழைஉம் கமுகும் நாட்டி - வாழைமரங்களையும் பாக்கு மரங்களையும் (பந்தற்கால் முதலியவற்றிற்கட்டி) நிறுத்தியும், மணி ஒளி தீபம் ஏற்றி-இரத்தினமயமான ஒளியையுடைய விளக்குகளை ஏற்றிவைத்தும், சூழ வல் பதாகை கட்டி-சுற்றிலும் [நகரமெங்கும்] வலிய துவசங்களைக் கட்டியும், தோரணம் பல உம் நாட்டி - பலவகைத்தோரணங்களையும் தாபித்தும், ஏழ் உயர் மாடம் முதுஊர் எங்கண்உம் கோடித்தார்-உயர்ந்த ஏழுநிலைகளை [உபரிகைகளை] யுடைய மாளிகைகளைக்கொண்ட பழைமையான அந்நகர முழுவதும் அலங்கரித்தார்கள்; (எ - று.)

அரசன் கட்டளைப்படி நகரத்தவரனைவரும் இங்ஙனம் நகரையலங்கரித்தனரென்க. தேர் முதலியன வரும்பொழுது புழுதிகிளம்பி மறைத்திடாமைப்பொருட்டு, தண்ணீர்தெளித்துப் புழுதிகளை யடக்குவர்: பூரணகும்பமும், விளக்கும், கொடியும் - அஷ்ட மங்கலங்களிற் சேர்ந்தவை. பதாகை-பெருங்கொடி. ஏழ்-ஏழுநிலைகளுக்கு எண்ணலளவையாகுபெயர். (277)

119.—விராடனும் கங்கபட்டனும் சூதாடுகையில், தோல்வியுற்ற விராடன் ஒன்றுகூறல்.

மகன்வருமளவும்வெஞ்சூ தாடுதும்வருகவென்றாங்கு
அகமிகமகிழ்ந்துவேந்த னந்தணன்றன்னோடாட
மிகமுனியடுத்துவெல்ல வென்றியுத்தரன்முன்மேவார்
இகலழிந்தென்னவிப்போ ரழிதிநீயெந்தையென்றான்.

(இ - ள்) ஆங்கு - அப்பொழுது, வேந்தன்-விராடராசன், அகம் மிக மகிழ்ந்து - மனம் மிகவுங் களித்து, (கங்கபட்டனைநோக்கி) 'மகன் வரும் அளவுஉம் - (எனது) புதல்வன் [உத்தரகுமாரன்] வரும்வரையிலும், வெம் சூது ஆடுதும்-(மேன்மேல்) விருப்பத்தைத்தருகின்ற சூதாட்டத்தை (நாமிருவரும்) ஆடுவோம், வருக - வருவாயாக,' என்று - என்று சொல்லி (வலிய அழைத்து), அந்தணன் தன்னோடு ஆட-சந்நியாசியாகிய அக்கங்கபட்டனுடனே சூதாடாநிற்க,— (அச்சூதாட்டத்தில்), முனி-கங்கபட்டன், அடுத்து-அடுத்தடுத்து, மிக வெல்ல - மிகுதியாக [பலஆட்டம்] ஜயிக்க, —(அப்பொழுது விராடன் ஓராட்டந்தொடங்கிக் கங்கபட்டனைநோக்கி),'எந்தை-எமது ஐயனே! வென்றி உத்தரன் முன் - ஜயசாலியாகிய உத்தரனுக்கு எதிரில், மேவார் இகல் அழிந்து என்ன - பகைவர்களான துரியோதனாதியர் வலிமை கெட்டமைபோல, இ போர் - இனி ஆடும் இந்த

ஆட்டத்தில், நீ—, அழிதி - (என்முன்) தோற்பாய் [நான் உன்னை வெல்வேன்]', என்றான் - என்று சொன்னான்; (எ - று.)

வெம் சூது - ஆடுவோர்க்கு மிக்கவிருப்பத்தைத்தருகின்ற சூதாட்டம்; "இழத்தொறூஉங் காதலிக்குஞ் சூது" என்றார் திருவள்ளுவனாரும். 'வெம்மை' என்ற சொல் விருப்பத்தையும் உணர்த்தும். கொடிய சூதென்று பொருள் கொள்ளுதல், இங்குச் சிறவாது. மகனது வெற்றியைப்பற்றித் தான்கொண்ட அளவிறந்த மனமகிழ்ச்சியால், அதனை இனித் தான் பெறும் வெற்றிக்கு உவமைகூறினன்.

படைகளைக்கொண்டு செய்யும் போரில் வெற்றி தோல்விகளால் இராச்சியத்தைப் பெறுதலும் இழத்தலும் நிகழ்தல்போல, காய்களைக் கொண்டு செய்யுஞ் சூதாட்டத்திலும் ஜயாபஜயங் காரணமாகப் பொருள்களைப் பெறுதலும் இழத்தலும் நேர்வது பற்றி, சூது 'போர்' எனப்பட்டது; உருவகம். அன்றியும், சூதாட்டத்தில் ஒருவர் தமது காயைக்கொண்டு எதிரியின் காயைக் கொல், அடி, வெட்டு என்று கூறிக் களைவதனாலும், சூதாட்டம் போரெனத் தகும். முனிவனை 'எந்தை' என்று விளித்தது, சிறப்புப்பற்றி வந்த மரபுவழுவமைதி; எமது சுவாமி யென்றவாறும். (278)

120, 121—போர் வெற்றி பேடியினுடையதே யென்று கூறிக் கங்கபட்டன் பேடியைப்புகழ்ந்து பேசுதலைத் தெரிவிக்கும்.

என்றவன்மொழிந்தபோதி லெண்ணில்வெஞ்சேனையோடு
வன்றிறலுரககேது வலியழிந்துடைந்துபோக
வென்றவன்பேடியேதன் மெய்ந்நடுங்காமற்போரில்
நின்றுநின்சிறுவன்வெல்ல வல்லனேநிருபரேறே.

பிருகந்நளையென்றோதும் பேடியைப்பேடியென்று
கருதனீயவனேமுன்னங் காண்டவமெரித்தகாளை
ஒருதனித்தடம்பொற்றேரூர்ந் தும்பருக்காகவும்பர்
அரிகளையரிதின்வென்ற னென்றனனந்தணாளன்.

இவ்விரண்டு செய்யுள்களும்-குளகம்; ஒருங்கு உரைக்கப்படுகின்றன.

(இ - ள்.) (120) என்று அவன் மொழிந்த போதில் - என்று அவ்விராடராசன் சொன்னவளவில்,—(121) அந்தணாளன்-சந்நியாசியாகிய கங்கபட்டன்,—(விராடனைநோக்கி), — (120) 'நிருபர் ஏறே - அரசர்சிங்கமே! வல்திறல் உரககேது - மிக்கவலிமையையுடைய பாம்புக்கொடியனான துரியோதனன், எண் இல் வெம் சேனையோடு - கணக்கில்லாத கொடியசேனைகளுடனே, வலி அழிந்து உடைந்து போக-வலிமைகெட்டுத் தோற்றோடிப்போய் விடும்படி, வென்றவன் - (தானொருவனாகச்) சயித்தவன், பேடியே - (உத்தரனுக்குத் தேர் செலுத்திக்கொண்டுசென்ற) பேடிதான்; (அவனையன்றி), நின் சிறுவன் - உனது இளங்குமாரன், தன் மெய் நடுங்காமல் - (அச்சத்

தால்) தனது உடம்பு நடுக்கமடையாமல், போரில் - யுத்தத்தில், நின்று - எதிர்நின்று, வெல்ல வல்லனோ - (துரியோதனுதியரைச்) சயிக்க வல்லமையுடையனோ? [அல்லனென்றபடி]; (அன்றியும்),— (121) பிருகந்நளை என்று ஓதும் பேடியை - பிருகந்நளையென்று (பெயர்) சொல்லப்படுகின்ற பேடிவடிவாயுள்ளவனை, நீ—, பேடி என்று கருதல்-(சாதாரணமான) பேடியென்று இழிவாக எண்ணுதே; (பின்னை யென்னவென்றால்), அவன்ஏ - அவன்தான், முன்னம் - முன்பு, காண்டவம் எரித்த காளை - காண்டவவனத்தை (அக்கினிக்கு உணவாகக் கொடுத்து) எரிப்பித்த வீரனுன அருச்சுனனது, ஒரு தனி தட பொன் தேர் - ஒப்பற்ற தனித்த [வேறுதுணையில்லாத] பெரிய பொன்மயமான தேரை, ஊர்ந்து - செலுத்திச்சென்று, உம்பருக்கு ஆக - (இந்திரன் முதலிய) தேவர்கட்கு உதவியாக, உம்பர் அரிகளை - அத்தேவர்கட்குப் பகைவர்களாகிய அசுரர்களை, அரிதின் - அருமையாக, வென்றான் - சயித்திட்டான்,' என்றனன் - என்று சொன்னான்; (எ - று.)

(120) பகைவரது வலிமையும் பரப்பும் தோன்ற 'எண்ணில் வெஞ்சேனையோடு வன்றிறலுரககேது' என்றும், உத்தரனது வலிமையின்மை தோன்ற 'சிறுவன்' என்றுங் கூறினன். ஆகவே, மெய்ந்நடுங்குதலும் எதிர்நில்லாமையும் இயல்பாயின. 'மெய்ந்நடுங் காமல்போரில்நின்றுவெல்லவல்லனோ' என்றது - எதிர்நிற்கவும் வல்லனல்லன் வெல்லவும் வல்லனல்லன் என்றபடி. உருவத்தாற் பேடியே யன்றி ஆற்றலாற் பேடியன்றென்பது விளங்க, 'வென்றவன் பேடி' என ஆண்பாலாற் கூறினன். 'வென்றவன் பேடி' என்ற முடிபை, சொல்நிலைநோக்கிய முடிபன்றிப் பொருள் நிலைநோக்கிய முடிபென்னலாம். தருமபுத்திரன் உண்மையை உள்ளபடி உணர்த்தவேண்டு மென்று இவ்வாறு கூறினுன். தமது அன்பர் காரணமின்றிச் செருக்குக்கொண்டால் அதனைத் தக்கவாறு கூறி யொழித்தல் ஆன்றோர் கடமை; அரசர்செருக்கிய விடத்து அமைச்சர் செயற்பாலதும் அது.

(121) அருச்சுனன் பேடிவடிவங்கொண்டு விராடனிடம் வந்த போது "ஏய வெஞ்சிலைக்கையருச்சுனன் கோயிலிருப்பதோர் பேடி நான்" என்று சொன்னதைக் கங்கபட்டன் நேரிற் கேட்டும், விரத சாரணி யென்னும் வண்ணமகளாகிய திரௌபதி அப்பேடியைக் குறித்துஉத்தரனிடம் "வித்தரம்பெறுதேர்விடும் விசயனுக் கிவள்" என்று சொன்னதைக் கேள்வியுற்று முள்ளானுதலால், அவற்றிற் கேற்ப 'அவனே முன்னங் காண்டவமெரித்த காளை யொருதனித் தடம் பொற்றேரூர்ந்து' என்றான். சத்தியவிரதனும் அந்தணாளனு மாகிய தருமபுத்திரனது இவ்வார்த்தை—'அவனே முன்னம் காண்டவமெரித்த காளை: (மற்றும்), ஒப்பற்ற தனித்த பொன் மயமான பெரிய (இந்திரனது) தேரி லேறிச்சென்று தேவர்கட்காகத் தேவசத்துருக்களாகிய (நிவாதகவச காலகேய ரென்னும்) அசுரர்களை அருமையாக வென்றவன்' என்ற உண்மைப்பொருளையு

முடையதாதலும், 'பேடியைப் பேடியென்று கருதல்' என்றதிலும்- பேடியுருவங்கொண்டவனை இயல்பான பேடியென்று எண்ணாதே [அவன் அருச்சுனனாவன்] என்ற பொருள் தோன்றுதலும் காண்க. கருதல்-எதிர்மறை யொருமையேவல். ஒரு தனி - தன்னந்தனி யென்றவாறுமாம். 'உம்பர்' என்ற மேலிடத்தின்பெயர் - அங்கு உள்ள தேவர்க்கு இடவாகுபெயராம்.

காண்டவமெரித்த கதை:—இந்திரப்பிரத்த நகரத்தைச் சார்ந்த தொரு பூஞ்சோலையிற் கிருஷ்ணனும் அருச்சுனனும் உல்லாசமாக வசித்திருக்கையில் ஒருநாள் அக்கினிபகவான் அந்தணவடிவங் கொண்டு வந்து 'எனக்கு மிகப்பசிக்கின்றது; உணவிடுக' என்று வேண்ட, அவ்விருவரும் 'நீ வேண்டியபடி உணவிடுவோம்' என்று வாக்குத்தத்தஞ்செய்ய, உடனே தீக்கடவுள் நிஜரூபங்கொண்டு 'இந்திரனது காவற்காடாய் யாவர்க்கும் அழிக்க வொண்ணாதபடி நிலவுலகத்திலிருக்கின்ற காண்டவவனத்தை அதிலுள்ள சராசரங் களுடனே எனக்கு விருந்திடவேண்டும்' என்ன, கிருஷ்ண அர்ச் சுனர்கள் அங்கே புக்கு ஒதுங்கியிருக்கின்ற அசுரர் முதலியதுஷ்டர் களை யழித்தருளவேண்டு மென்னும் நோக்கத்தால் 'நீ இதனைப் புசி' என்று இசைந்து அளிக்க, உடனே நெருப்புப் பற்றி யெரித்த தென்பதாம். அங்ஙனம் எரிக்கையில், இந்திரன் சினந்து பெய்வித்த பெருமழையைச் சரக்கூடுகட்டித் தடுத்தும், கோபித்துத் தேவர்கூட்டத்துடன் வந்து பொருத இந்திரனைப் புறங்கொடுத் தோடச்செய்தும், அவ்வனத்தினின்று தப்பியோடத்தொடங்கிய பிராணிகளை அம்பெய்து தழலில் விழுத்தியும் பலவாறு உதவி புரிந்ததனால், அருச்சுனன் 'காண்டவமெரித்த காளை' எனப் பட்டான். (279, 280)

122.—விராடன் அதனை மறுத்துப்பேசுதல்.

கோடியின்கோடியான குருக்கள்வெஞ்சேனைதன்னை
ஓடியென்புதல்வன்றானே யொருதனிப்பொருதுவென்று
நீடியநிரையுமீட்டு மீண்டனனென்னநீயப்
பேடியைவிறல்கொண்டாடிப் பேசுதிபிரமமூர்த்தீ.

மூன்று கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) (அதுகேட்ட விராடன் கங்கபட்டனைநோக்கி),— பிரமமூர்த்தீ - தவவடிவமுடையவனே! என் புதல்வன் தான் ஏ - எனது புத்திரனே, ஒரு தனி - தன்னந்தனியே [ஒரு துணையுமில் லாமல்], ஓடி - விரைந்து சென்று, பொருது - போர்செய்து, கோடியின் கோடி ஆன குருக்கள் வெம் சேனை தன்னை - பலகோடிக் கணக்கான குருகுலத்தவரது கொடியசேனையை, வென்று-சயித்து, நீடிய நிரைஉம் மீட்டு - மிகுதியான பசுக்கூட்டங்களையும் திருப்பிக் கொண்டு, மீண்டனன் - திரும்பிவந்தான், என்ன - என்று (யான்) சொல்லவும், நீ—, அ பேடியை-அந்தப்பேடியாகிய பிருகந்நளையை,

விறல் கொண்டாடி பேசுதி-பெருமை பாராட்டிப் புகழ்ந்து பேசுகின்ருய்; (எ - று.)

பிரமம்-ஞானமும், வேதமுமாம்; பிரமமூர்த்தி-ஞானமே ஒருவடிவங் கொண்டாற்போன்றவ னென்க: அந்தணரை 'வேதமூர்த்தி' என்றல், வழக்கு. விவேகியாகிய நீ இங்ஙனங் கூறுதல் தகுமோ? என்பதாம். கோடியின் கோடி-கோடியாகிய கோடியெனப் பண்புத்தொகை; கோடியென்னும்எண்ணினுற் பெருக்கிய கோடியென்னும் எண் என்பது கருத்து; அது, பதுமமெனவும், கோடாகோடியெனவும், மகாகோடியெனவும்படும். தான்-தேற்றம்; ஏ - பிரிநிலை. ஒரு தனி-ஒருபொருட்பன்மொழி. (281)

123.—இதுவும் அது.

புன்னவையானமாற்றம் புகன்றனரெனினுங்கேட்டாங்கு
இன்னவைநன்றுநன்றென் றிதம்படமொழிவதல்லால்
மன்னவையிருந்துநாளும் வழிபடுமாந்தர்மன்னர்
சொன்னவைமறுத்துமாறு சொல்வரோசுருதிவல்லாய்.

(இ - ள்.) சுருதி வல்லாய் - வேதம்வல்லவனே! புல் நவை ஆன மாற்றம் புகன்றனர் எனின்உம் - மிகவும்பிழையான வார்த்தைகளை (அரசர்) சொல்லினராயினும், கேட்டு - (அவற்றைச் செவிகொடுத்துக்) கேட்டு, ஆங்கு - அப்பொழுது, இன்னவை நன்று நன்று என்று-'இவ்வார்த்தைகள் மிகநன்ருயுள்ளன' என்று, இதம் பட - (அவ்வரசர்க்குப்) பிரியமாக, மொழிவது அல்லால் - (அரசரையடுத்து வாழ்பவர்) ஒட்டிப்பேசுவதல்லாமல், மன் அவை நாளும் இருந்து வழிபடும் மாந்தர்-ராஜசபையிலே நாள்தோறும் இருந்து (அரசர்க்குக்) கீழ்ப்படிந்துநடக்கின்ற மனிதர்கள், மன்னர் சொன்னவை மறுத்து மாறு சொல்வர்ஓ - (இவ்வாறு) அரசர்சொன்னவற்றைத் தடுத்து எதிர் பேசுவர்களோ? [பேசார் என்றபடி]; (எ - று.)

எல்லாந்தெரிந்த உனக்கு அரசரைச்சார்ந்து நடக்கும் முறைமை தெரியாதோ என்றற்கு, கீழ் 'பிரமமூர்த்தி' என்றும், இங்கு 'சுருதி வல்லாய்' என்றுங் கூறினுன். இங்கு, வழிபடுதல் - அரசரது குறிப்பின் வழியிற்சேர்ந்து ஒழுகுதல்; என்குறிப்பின் வழிநடப்பதற்குரிய நீ யான் சொன்னவற்றை வெட்டிப்பேசுதல் தகுதியன்றென்பதாம். "இகழி னிகழ்ந்தாங் கிறைமகனென்று, புகழினு மொக்கப் புகழ்ப—இகன்மன்னன், சீர்வழிப்பட்டதே மன்பதை மற்றென் செய்யும், நீர்வழிப்பட்ட புணை" என்ற நீதிநெறிவிளக்கம், இங்கு நோக்கத்தக்கது. புல், நவை - ஒருபொருட்பன்மொழி. 'புகன்றனரெனினும்' என்ற உம்மை - அங்ஙனம் அவர்புகலாரென்பது படநின்றது. நன்றன்றென்றுசொல்வதாயினும் பின்பு சமயம் பார்த்துத் தக்கபடிசொல்லவேண்டுமேயன்றி அப்பொழுதே மறுத்துச்சொல்லலாகா தென்பான் ஆங்கு என்ருன்: இன்னவை நன்று - பன்மையில் ஒருமை வந்த வழுவமைதி: பன்மையொருமைமயக்கம், 'நன்று நன்று' என்ற அடுக்கு, உவகை பற்றியது. ஶ்ருதி என்ற

வடசொல்லுக்கு - (எழுதாக்கிளவியாய்க் குருசிஷ்யக்கிரமத்திலே கர்ணபரம்பரையாற்) கேட்கப்பட்டு வருவதென்றுபொருள். (282)

124.—மீண்டும் கங்கபட்டன் மறுத்துப்பேசுதல்.

என்னவுமிடங்கொடாம லெதிருறவிருடிமீண்டும்
கன்னன்விற்றுரோணன்மைந்தன் காங்கெயன்முதலினோரை
மன்னவவெல்லநின்சேய் வல்லனோவந்துசொன்னால்
பின்னைநீதெளிதியென்றான் பீடுடைப்பேடிதன்னை.

(இ - ள்.) என்னஉம் - என்று (விராடன் சினந்து) சொல்லவும்,—இருடி - முனிவனாகிய கங்கபட்டன்,—இடம் கொடாமல் - (அவன் கொள்கைக்குச்) சிறிதும் இணங்காமல் [தாழாமல்],—எதிர் உற - (அவன்வார்த்தைக்கு) மாறாக, மீண்டுஉம் - மறுபடியும்,—'மன்னவ- அரசனே! கன்னன் - கர்ணனும், வில் துரோணன் - வில்லாசிரியனாகிய துரோணனும், மைந்தன் - அவன் மகனான அசுவத்தாமனும், காங்கெயன் - கங்காதேவியின் குமாரனான பீஷ்மனும், முதலினோரை- முதலிய வீரர்களை, நின் சேய் - உனது மகன் [உத்தரன்], வெல்ல வல்லன்ஓ - சயிக்கமாட்டுவனோ? வந்து சொன்னால் - (அக்குமரனே) வந்து கூறினால், பின்னை - பின்பு, நீ—, பீடு உடை பேடி தன்னை - பெருமையையுடைய அப்பேடியை, தெளிதி - (போர்வென்றவனென்று) ஐயமறத்தெரிந்து கொள்வாய்', என்றான் - என்று சொன்னான்; (எ - று.)

பீடுடைப் பேடிதன்னைத் தெளிதி - பேடியின் பெருமையை யறிவாயென்றபடி. ருஷி, காங்கேயன் என்ற வடசொற்கள் விகாரப்பட்டன. காங்கேயன் - கங்கையின் புத்திரன். 'காங்கெயன் முதலினோர்' என்று பெரியோனான பீஷ்மனைத் தலைமையாக வெடுத்துக் கூறிக் குருகுலத்தவரனைவரையுங் குறித்தனன். (283)

125. விராடன் மிகக் கோபித்துக் கங்கபட்டனைக் கவறுகொண்டு அடித்தல்.

கொடுவிலாண்மையினாலின்றென் குமரன்வென்றிடவுஞ்சற்றும்
நடுவிலாதவரிற்பல்கா லென்கொனீநவில்வதென்னாக்
கடுவிலாடரவிற்பொங்கிக் கவற்றினாலெறிந்துநக்கான்
வடுவிலாமுனியைமன்னன் வடுப்படுமாறுமன்னோ.

(இ - ள்.) மன்னன்-(அதுகேட்ட) விராடராசன்,—(கங்கபட்டனை நோக்கி), 'இன்று - இன்றைத்தினத்தில், என் குமரன் - எனது மகன், கொடு வில் ஆண்மையினால் - கொடிய விற்போர்த்தொழிலில் தனக்கு உள்ள திறமையினால், வென்றிடஉம் - (பகைவரைச்) சயித்திருக்கவும், நீ—, சற்றுஉம் நடு இலாதவரின் - சிறிதும் நடுவுநிலைமை யில்லாதவர்போல [பக்ஷபாதமுடையவர்போல], பல் கால் - பலமுறை, நவில்வது - (அதனை இல்லையென்று மறுத்து என்மகனையிகழ்ந்து பேடியைப்புகழ்ந்து) பேசுவது, என்கொல் - என்னோ?' என்னா - என்று சொல்லி, கடு இல் ஆடு அரவின் பொங்கி - விஷத்

திற்கு இருப்பிடமான படமெடுத்தாடுகின்றதொரு பாம்புபோலச் சீறி, வடு இலா முனியை - குற்றமில்லாத அம்முனிவனை, வடு படும் ஆறு - தழும்பு படும்படி, கவற்றினால் எறிந்து - சூதாடுகருவியினால் வீசியடித்து, நக்கான் - சிரித்தான்; (எ - று.)—மன் ஓ - ஈற்றசை.

விராடன் சீறுதற்கு நஞ்சுள்ளபாம்பு படமெடுத்துச்சீறுதற் போலுமென உவமை கூறியவாறும். நடுவுநிலைமையாவது - பகைவர் அயலார் நண்பர் என்னும் மூவகையாரிடத்தும் அறத்தின்வழுவாமல் ஒப்பநிற்கின்ற பக்ஷபாதமில்லாத நிலைமை. இத்தகைமையில்லாதவரியல்பு, ஒரு தலையாப்பேசுதல். கடுவில்ஆடு அரவின்-விஷத்தினாற் படமெடுத்தாடும் பாம்புபோல வென்றுமாம். கடு இல்-விஷமில்லாத என்று உரைப்பாருமுளர். சிரித்தது, வெகுளியினால். 'வடுவிலா முனியை வடுப்படுமாறு எறிந்து' என்றவிடத்து, விரோதாலங்காரங் காண்க: வடு - குற்றமும், தழும்பும். கொடுமை - வளைவுமாம். (284)

126.—கங்கபட்டனது நெற்றியி லிரத்தம் பொசிதலை விரதசாரணி பார்த்தல்.

எற்றியகவறுநெற்றி யெதிருறவிருந்தகங்கன்
நெற்றியிற்சென்றுவாச நிறைத்தகுங்குமத்தின்சேற்றாற்
பற்றியதிலகம்போலப் படுதலும்பாங்கர்நின்ற
வற்றியவோடையன்ன வனப்பினாள்மருண்டுகண்டாள்.

(இ - ள்.) எற்றிய கவறு - (விராடன்) வீசியெறிந்த அச்சூதாடு கருவியானது, சென்று - போய், எதிர் உற இருந்த கங்கன் நெற்றியில்-எதிரில் வீற்றிருந்த கங்கபட்டனது நெற்றியில், வாசம் நிறைந்த குங்குமத்தின் சேற்றால் பற்றிய திலகம் போல - வாசனையை மிகுதியாக வீசுகின்ற குங்குமப்பூவின் குழம்பினா லிட்ட திலகம்போல (இரத்தம் பொசியும்படி), நெற்றி படுதலும் - தாக்கிப் பட்டவளவில், —பாங்கர் நின்ற - பக்கத்தில் நின்ற, வற்றிய ஓடை அன்ன வனப்பினாள் - நீர்வறண்ட ஓடைபோன்ற [அலங்காரமில்லாத] அழகுள்ள வண்ணமகளாகிய திரௌபதி, மருண்டு கண்டாள் - (அதனை) வெருண்டு பார்த்தாள்; (எ - று.)

மருண்டுகாணுதல், முனி வடிவமாயுள்ள தன்கணவனை அரசன் புண்படுத்தியதனா லாகிய கவலையால். ஆபரணமணிதல் முதலியவற்றா லுண்டாகுஞ் செயற்கையழகில்லாமையும், தன்கணவர் உருக்கரந்து அடிமைபூண்டிருத்தலா லாகிய வருத்தத்தாற் பொலிவிழந்திருத்தலும், அரசியுருவத்தை யொழித்துப் பணிசெய்பவள்வடிவத்தைக் கொண்டிருத்தலும்பற்றி, 'வற்றிய வோடையன்ன' என்றும், இயற்கையழகுடைமைபற்றி 'வனப்பினாள்' என்றுங் கூறினார். நெற்றி என்ற சொல் இரண்டனுள், முன்னது - இறந்தகால வினையெச்சம்; நெற்று - பகுதி: பின்னது - பெயர்ச்சொல். மருண்டு கண்டாள் - கண்டு மருண்டாள் என்று விகுதிபிரித்துக் கூட்டலுமாம். மருண்டு கண்டதற்குக்காரணம், மேலே விளங்கும். ஓடை - நீரோடுவதெனக் காரணக்குறி. (285)

127.—அவள் அவ்விரத்தத்தைத் துடைத்தல்.

பல்கியகிளையுந்தேசும் பார்த்திவன்வாழ்வுந்தாங்கள்
அல்கியநகருமின்றே யழியுமென்றஞ்சியேகொல்
நல்கியநேயமேகொ னயனநீர்மல்கமல்க
மல்கியகுருதிதன்னை மாற்றினாள்வண்ணமாதே.

(இ - ள்.) 'பார்த்திவன் - (விராட)ராசனது, பல்கிய கிளைஉம் - மிகுதியான பந்துவர்க்கமும், தேசுஉம்-ஒளியும், வாழ்வுஉம் - வாழ்க்கையும், தாங்கள் அல்கிய நகர்உம் - தாங்கள் (அஜ்ஞாதவாசமாகத்) தங்கியிருந்த அவ்விராட நகரமும், இன்றுஏ அழியும் - (இக்கங்க பட்டனது இரத்தம் கீழே சிந்தினால்) இன்றைக்கே அழிந்துபோய் விடும்,' என்று-என்றுஎண்ணி அதனால், அஞ்சிஏ கொல் - அச்சங் கொண்டதனாலேயோ? (அன்றி), நல்கிய நேயம்ஏ கொல் - (தன் கணவனாகிய அத்தருமபுத்திரனிடத்துத் தான்) வைத்துள்ள அன்பினாலேயோ? வண்ணம் மாது - வண்ணமகளாகிய திரௌபதி, நயனம் நீர் மல்க மல்க - (தன்) கண்களினின்று நீர் மிகுதியாய்ப் பெருகப்பெருக, மல்கிய குருதி தன்னை - (கங்கபட்டனது நெற்றியினின்று) மிகுதியாய் வெளிப்பட்ட இரத்தத்தை, மாற்றினாள் - (கீழே சிந்தவொட்டாமல்) துடைத்துப் போக்கினாள்; (எ - று.)

நிரபராதியும் சாந்தமூர்த்தியும் நற்குணநற்செயல்களிற் சிறந்தவனும் முனிவடிவமாயுள்ளவனுமான தருமபுத்திரனை விராடன் சினந்து ஊறுபடுத்தியதனால் அவனது நெற்றியினின்று பெருகும் இரத்தம் கீழே சிந்துமாயின் அத்தீவினைப்பயனால் விராடனும் அவனதுநாடும் சுற்றத்தோடு அழிதல் கூடுமென்பதையும், தனது மூத்த தமையனான தருமபுத்திரனை எவரேனும் புண்படுத்திக் குருதி சிந்துவித்தால் அவரை வேரோடழித்துவிடுவதென்று அருச்சுனன் விரதங்கொண்டுள்ளவனாதலால் அவனால் விராடனுக்குப் பேரழிவு நேர்தல் கூடுமென்பதையும் எண்ணித் திரௌபதி அஞ்சியதனாலும், தன்பிராணநாயகனாகிய அத்தருமபுத்திரனிடத்து அவள் தான் கொண்டுள்ள அன்பினாலும், அருகிலிருந்து கண்ணுற்ற பணிப்பெண்ணாகிய அவள் கண்ணுங் கண்ணீருமாய் விரைந்தோடிவந்து தருமனது நெற்றியினிரத்தத்தைக் கீழே சிந்தாதபடி தனது ஆடையினால் துடைத்தனளென்ற கருத்தை இங்ஙனம் விகற்பவகையாற் கூறினார். (அருச்சுனன் இவ்வகைவிரதமுடையனாதல்பற்றி அவனுக்கு ஜிஷ்ணு என்று ஒருபெயர் வழங்கிய தென்பதை, "மட்டிலா வலி பெற்றுள்ள வானவர் முதலோரேனும், இட்டமற்றுதிட்டிரப் பேரிறைவனையவமானித்தால், தொட்டவான் கணையாற் சென்னி துணிப்பதென் றிருக்குஞ் சொல்லாற், சிட்டுணுவென்று நாமஞ் செய்தனர் தெளிந்தமேலார்" என்ற நல்லாப்பிள்ளை பாரதத்தாலும் அறிக. மேல் வெளிப்பாட்டுச் சருக்கத்தில் "தன்னை நிகர்கிற்பவரிலாத தனுவல்லோன், என்னை திருநெற்றியிலிகுத்தவடு வென்றுன், மின்னையும்வெறுத்தொளிரு மேதகுநிறத்தான், பின்னை

யவனுக்கு நிகழ்பெற்றியுரைசெய்தான்,'' "உரைத்தபொழுதிப் பொழுதிவ்வூ ரெரிகொளுத்தித், தரைத்தலைவனைத் தலைதடிந் திடுவலென்று, விரைத்தடவரைப் புயன்வெகுண்டுவிலெடுத்தான், இரைத்துவரு கான்மகனு மெரிவிழிசிவந்தான்,'' "அனலுமுது கானகமகன்று நெடுநாள்நம், நினைவுவழுவாம லிவனீழலிலிருந்தோம், சினமிகுதலிற்றவறு செய்தன னெனப்போய், முனிதல் பழுதாகு மென முன்னவன்மொழிந்தான்'' என வருஞ் செய்யுள்களிற் கூறும் விஷயமும் நோக்கத்தக்கது.)

கிளை-மரத்தைக் கிளைபோல ஒருவனைத் தழுவிநிற்கும் உற வினத்துக்கு உவமவாகுபெயர். அரசனுக்கு ஒளி—'உறங்குமாயினு மன்னவன்றன்னொளி, கறங்குதெண்டிரைவையகங் காக்குமால்'' என்றபடி உறங்காநிற்கவும் தான் உலகங்காக்கின்ற அவனது தெய் வத்தன்மையும், தான் உயிர்வாழுங்காலத்து மிக்குத்தோன்றுத லுடைமையும், புகழுமாம். மல்க மல்க - அடுக்கு, இடைவிடாமை குறிப்பது. (286)

128.—விராடன் கழிவிரக்கங்கொள்ளுதல்.

கண்ணினீர்மல்கவண்ணக் காரிகைகலையாலந்த
வண்ணமாமுனிவன்சோரி மாற்றியகாலையையுற்று
எண்ணமுஞ்செயலும்வேறு யென்செய்தோமென்செய்தோமென்று
அண்ணலுந்தன்னைநொந்தாங் கருஞ்சினம்பாவியென்றான்.

(இ - ள்.) அந்த வண்ணம் - அவ்வாறு, வண்ணம் காரிகை - வண்ணமகள், கண்ணின் நீர் மல்க-(தன்) கண்களினின்று நீர்பெருக, கலையால்-(தனது) ஆடையினால், மா முனிவன் சோரி-சிறந்த அந்தக் கங்கமுனிவனுடைய இரத்தத்தை, மாற்றிய காலை - துடைத்த பொழுது, — அண்ணல்உம் - பெருமையிற்சிறந்தவனான விராட ராசனும், ஐயுற்று - சந்தேகமடைந்து, எண்ணம்உம் செயல்உம் வேறு ஆய்-நினைப்பும் தொழிலும் வேறுபட்டு, 'என் செய்தோம் என் செய்தோம்-(ஆலோசனையில்லாமல்) என்ன தவறான காரியஞ் செய்துவிட்டோம்! என்ன தவறானகாரியஞ்செய்து விட்டோம்!!' என்று-என்று பலதரம் எண்ணி, தன்னை நொந்து-தன்னைத்தானே செறுத்துக்கொண்டு, ஆங்கு-அப்பொழுது, அருஞ் சினம் பாவி என்றான் - 'அடக்குதற்கு அரிய கோபம் கெட்டது' என்று பச்சாத் தாபப்பட்டான்; (எ - று.)

கலை-சேலை; இங்கு, முன்தானை. முனிவனது நெற்றியிற் பொசி யும் இரத்தத்தை வண்ணமகள் துகிலால் துடைத்ததுஎன்ன வென்று விராடன் சங்கைகொண்டான். 'எண்ணமுஞ் செயலும் வேறாய்' என்றது, இவ்வளவு காலமாய்க் கங்கபட்டனிடத்து வைத் திருந்த அன்போடு கூடிய மதிப்பாகிய நினைப்பும் இப்பொழுது தவற்றினாலெறிந்த கடுந்தொழிலும் ஒன்றோடொன்று ஒற்றுமை யுடைய தன்றாகி யென்றபடி. பாவமென்றும்பாடமுண்டு: 'அருஞ் சினம் பாவி' என்றதை "அழுக்காறெனவொருபாவி'' என்றாற் போலக் கொள்க, பண்பிற்குப் பண்பியில்லையாயினும் தன்னை

யுடையவனை இம்மைமறுமை யிரண்டிலும் கெடுக்கின்ற கொடுமை பற்றி, சினத்தை 'பாவி' என்றனரென்க; கொடியவனை 'பாவி' என்னும் வழக்கு இருத்தலால். (287)

129.—மாலைப்பொழுதில் உத்தரன் நகர்க்கு மீளுதல்.

ஆயிடையத்தக்குன்றுக் காதபனணியனுகச்
சேயிடையெதிர்கொள்கொற்றச் சேனைமன்னவர்கள்சூழ
வீயிடைவரிவண்டார்க்கும் வியன்பெருங்காவுநீங்கிப்
போயிடைநெருங்கிவேந்தன் புதல்வனப்புரத்தைச்சேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) அ இடை - அப்பொழுது, ஆதபன் - சூரியன், அத்தம் குன்றுக்கு அணியன் ஆக - அஸ்தமநகிரிக்குச் சமீபத்திற் சென்றவனாக [சாயங்கால மாகுஞ் சமயத்தில்], —வேந்தன் புதல்வன் - விராடராசனுடைய குமாரன் [உத்தரன்],—சேய் இடை எதிர் கொள் கொற்றம் சேனை மன்னவர்கள் சூழ-வெகுதூரம்வந்து தன்னை யெதிர்கொண்டு அழைத்துச் செல்லுகின்ற வெற்றியையுடைய சேனைத்தலைவர்கள் (தன்னைச்) சூழ்ந்து வர,—வீ யிடை வரி வண்டு ஆர்க்கும்-மலர்களில் உடற்கோடுகளை யுடைய வண்டுகள் மொய்த்து ஆரவாரிக்கப்பெற்ற, வியல் பெருங் காவு - அகன்ற பெரிய சோலையினின்று, நீங்கி போய் - புறப்பட்டுச் சென்று, இடை நெருங்கி - நடுவிடத்தைக் கடந்து நெருங்கி, அ புரத்தை சேர்ந்தான் - அந்தப் பட்டணத்தை யடைந்தான்; (எ - று.)

அத்தக்குன்று, மேற்றிசையில் மேல்கடலைச் சாரவுள்ள தெனப்படும். தென்புறத்துப் பகை வென்று நிரைமீட்டுவந்தசேனை யென்பதுபற்றி, 'கொற்றச்சேனை' என்றார். வரி - இசைப்பாட்டுமாம். அப்புரம் - விராட்புரம். (288)

130.—உத்தரன் வீதியில் உலாப்போதல்.

பரந்துவெம்படைகண்மின்னப் பல்லியம்பணிலமார்ப்பச்
சுரந்துமும்மதமும்பாயுந் துதிக்கைவாரணங்கள்சூழப்
புரந்தரனகரிற்காளப் புயல்வருமாறுபோல
உரந்தருபேடிதன்றே ரூரவேவீதியுற்றான்.

(இ - ள்.) (அங்ஙனஞ்சேர்ந்த உத்தரன்),—வெம் படைகள்- கொடிய ஆயுதங்கள், பரந்து மின்ன - பரவிப் பிரகாசிக்கவும், பல் இயம் - பலவகை வாத்தியங்களும், பணிலம்-வெற்றிச் சங்கத்தோடு, ஆர்ப்ப - ஆரவாரிக்கவும்,—சுரந்து மும் மதம்உம் பாயும் - ஊற்றெடுத்து [இடைவிடாமல்] மூன்றுவகை மதங்களும் பெருகப்பெற்ற, துதிக்கை வாரணங்கள் - துதிக்கையையுடைய யானைகள், சூழ - (தன்னைச்) சூழ்ந்துவரவும்,—புரந்தரன் நகரில்-தேவேந்திரனது பட்டணத்தில், காளம் புயல் வரும் ஆறு போல-கறுத்தமேகம் வருவதுபோல, உரம் தரு பேடி தன் தேர் ஊர - (தனக்கு) வெற்றியைக்கொடுத்த பேடியாகிய பிருகந்நளை தனதுதேரைச் செலுத்த, வீதி உற்றான் - அந்நகரத்து வீதிகளின் வழியே சென்றான்; (எ-று.)

செல்வ வளச்சிறப்புப்பற்றி, விராடபுரத்துக்குத் தேவேந்திரனது அமராவதிநகரம் உவமை. இனிமையையும் மகிழ்ச்சியையும் விளைத்தலில், உத்தரன் வருதல் நீர்கொண்டகாளமேகம் வருதல் போலு மென்க. காளமேகத்தை உவமைகூறியதற்கு ஏற்ப, படைகளாகிய மின்னலும் வாத்தியமுழக்கமாகிய இடியும் யானைமதமாகிய மழையும் கூறின ரென்னலாம்: உம்மை - முற்றுப்பொருளது. பரந்துமின்னுதல் - நெடுந்தூரமளவும் பிரகாசித்தல். அருச்சுனன் தான் வென்ற ஆண்மையை உத்தரனதாக அனைவரும் கருதும்படி தூது போக்கியமைபற்றி, 'உரந்தரு பேடி' என்றார். காளப்புயல் என்பதை உவமையாகுபெயராகக்கொண்டு, காளமேகம்போன்ற திருமாலினவதாரமாகிய உபேந்திரமூர்த்தி எனப்பொருளுரைத்து, விராடனது மகனாகிய உத்தரன் வெற்றியோடு விராடபுரத்து வீதியில் வருதற்கு, இந்திரனது தம்பியாகிய உபேந்திரன் பகைவென்று இந்திரநகரத்துவீதியில் வருதல் ஒப்புமையென்க. புரந்தரன் - பகைவரது நகரங்களை அல்லது உடம்புகளை அழிப்பவன். (289)

131.—விராடன் எதிர்கொண்டு உத்தரனைத் தழுவுதல்.

வென்றுமீள்குமரன்றன்னை வீதிகடோறுமாதர்
அன்றெதிர்கொண்டுநன்னீ ராசனமெடுத்துவாழ்த்தக்
குன்றெறிந்தவனைக்கண்ட குன்றவில்லியைப்போன்முந்தச்
சென்றவன்பிதாவுந்தேர்மேற் சிக்கெனத்தழீஇக்கொண்டானே.

(இ - ள்.) வென்று மீள் குமரன் தன்னை - பகைவென்று மீண்டு வருகின்ற இளமகனாகிய உத்தரனை, வீதிகள் தோறும் - (அவன் செல்லுகின்ற விராடபுரத்து) வீதிகளிலெல்லாம், மாதர்-(அந்நகரத்து மாளிகைகளிலுள்ள) மகளிர்கள், அன்று - அப்பொழுது, எதிர் கொண்டு - எதிர்கொண்டு சென்று, நல் நீராசனம் எடுத்து வாழ்த்த-நல்ல மங்களவாலத்தி யெடுத்துச் சுழற்றி வாழ்த்தாநிற்க,—அவன் பிதாஉம் - அவனது தந்தையாகிய விராடனும்,—குன்று எறிந்தவனை - கிரௌஞ்சகிரியை (வேல்கொண்டு) பிளந்திட்ட (தனது இளையகுமாரனை) சுப்பிரமணியனை, கண்ட - பார்த்த, குன்றம் வில்லியைபோல் - மகாமேருகிரியை வில்லாகக்கொண்டவனாகிய சிவபிரானைப்போல, முந்த தேர்மேல் சென்று - விரைவாகத் தேரின்மீது (ஏறி எதிர்கொண்டு) சென்று, சிக்கென தழீஇக்கொண்டான்-(அவ்வுத்தரனை) இறுகத் தழுவிக்கொண்டான்; (எ - று.)

உத்தரனது தந்தையாகிய விராடனுக்கு முருகக்கடவுளின் தந்தையாகிய சிவபிரானும்,வெற்றிபெற்று மீண்ட இளையகுமாரனான உத்தரனுக்கு அங்ஙனமாகிய முருகக்கடவுளும் ஒப்புமை யெனக்காண்க. நீராஜநம் - திருஷ்டிதோஷங் கழிதற்பொருட்டுச் சுழற்றுவது: சுண்ணாம்பு கலந்த மஞ்சள்நீரை ஒரு தட்டிற்கொண்டு அதன் நடுவிற் கர்ப்பூரமேற்றிவைத்து அதனை எடுத்து மங்களகரமான மாதர்கள் விசேஷகாலங்களில் ஒருவர்க்குச் சுழற்றுதல் மரபு. குன்று

என்ற பொதுப்பெயர், சந்தர்ப்பத்தினால் கிரௌஞ்சமும் மேருவுமாகிய சிறப்புப்பொருளைக் குறித்தது.

குன்றெறிந்த கதை:—சூரபதுமன் முதலிய கொடிய அசுரர்களை அழித்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்த தேவர்களது வேண்டுகோளுக்கு இரங்கிய சிவபிரானால் உண்டாக்கப்பட்ட இளையகுமாரனான முருகக்கடவுள் அவ்வசுரர்களையழித்தற்பொருட்டுப் படையெடுத்துத் தேவர்களுடனே சூரபதுமனது மகேந்திர நகரத்தை நோக்கிச் செல்லும் வழியிடையே வானுறவோங்கிய கிரௌஞ்சகிரியைக் கண்டு தேவர்கள் திகைத்திடுதலும், நாரதமுனிவன் கூறியதனால் அம்மலையில் ஒருசார் மாயாபுரியிலே சூரபதுமனது தம்பியான தாரகன் பல் அசுரசேனையுடனே யிருத்தலையறிந்து, முருகக்கடவுள் தனக்குத் தம்பிமுறையாகின்ற வீரவாகுவைச் சேனையோடு போர்க்கு அனுப்ப, தாரகாசுரனும் சேனையுடன்வந்து போர்செய்கையில், அசுரர்கள் அழிந்திட,யானைமுகமுள்ள அத்தாரகாசுரன் கடும்போர்புரிந்து சுப்பிரமணிய பரிவாரமான பூதகணங்களை யழித்து முடிவில் முன்னிற்கமாட்டாமல் அந்நிலையில் ஒரு குகையிலே ஒளித்தனனாக, தொடர்ந்துசென்ற வீரவாகு முதலியோர் பலர் அக்குகையினுள்ளே அம்மலையின் மாயையால் மயங்கிக்கிடக்க, தாரகன் போர்க்களம் புகுந்து பூதகணங்களை வருத்தித் துரத்த, இச்செய்திகளை நாரதமுனிவன் சொல்லக்கேட்டு முருகவேள் சேனையுடன்சென்று போர்செய்து அவ்வசுரனது துதிக்கையையும் தந்தங்களையும் துணித்து அவனதுசேனைகளையழிக்கையில், அவன் அக்கிரௌஞ்சமலையுடன் கூடிப் பல மாயைகள்புரிய, ஆறுமுகமூர்த்தி வேலாயுதத்தையெறிந்து அம்மலையையும் அவ்வசுரனையும் அழித்து, மயங்கிக்கிடந்த தனது வீரர்களையெல்லாம் தனது திவ்விய சக்தியால் எழுப்பியழைத்துக்கொண்டு அப்பாற்சென்றனனென்பதாம். அன்றியும், சிவபிரான் பரசுராமனுக்கும் சுப்பிரமணியனுக்கும் ஒருங்கு படைக்கலவித்தை பயிற்றுவித்தபின்பு அவர்கள் திறத்தைப் பரீக்ஷிக்கையில், பரசுராமன் அம்பெய்து கிரௌஞ்சகிரியைத் துளைக்க, குமாரமூர்த்தி தனது வேற்படையை அக்கிரியின்மீது எறிந்து அதனைப் பிளந்து தனது வேலின் திறத்தைக் காட்டினனென்ற வரலாறும் உண்டு.

சிவபிரான் மகாமேருமலையை வில்லாகக்கொண்டது, திரிபுரசங்கார காலத்தில்; அவ்வரலாறு வருமாறு:—தாரகாசுரனது புத்திரர்களாகிய வித்யுந்மாலி தாரகாட்சன் கமலாட்சன் என்னும் மூவரும் மிக்கதவஞ்செய்து மயனென்பவனால் சுவர்க்க மத்திய பாதாளமென்றமூன்றிடங்களிலும் முறையே பசும்பொன் வெண்பொன் கரும்பொன்களால் அரண்வகுக்கப்பட்டு ஆகாயமார்க்கத்திற் சஞ்சரிக்குந்தன்மையுடைய மூன்றுபட்டணங்களைப் பெற்று, மற்றும் பல அசுரர்களோடு அந்நகரங்களுடனே தாம் நினைத்த இடங்களிற் பறந்துசென்று பல இடங்களையும் பாழாக்கிவருகையில், அத்துன்பத்தைப் பொறுக்கமாட்டாத தேவர் முனிவர் முதலியோரது வேண்டு

கோளினால், சிவபெருமான், பூமியைத் தேராகவும், சந்திர சூரியரைத் தேர்ச்சக்கரங்களாகவும், நான்கு வேதங்களைக் குதிரைகளாகவும், பிரமனைச் சாரதியாகவும், மகாமேருவை வில்லாகவும், ஆதிசேஷனை நாணாகவும், விஷ்ணுவை வாயுவாகிய சிறகமைந்த அக்கினியை முனையாகவுடைய அம்பாகவும், மற்றைத்தேவர்களைப் பிறபோர்க் கருவிகளாகவும் அமைத்துக்கொண்டு யுத்தசன்னத்தனாய்ச் சென்று போர்செய்ய யத்தனித்துப் புன்சிரிப்புச்செய்து திருமாலாகிய அம்பையெய்து அவ்வசுரரனைவரையும் பட்டணங்களோடு எரித்தருளின னென்பதாம். 'குன்றவில்லி' என்ற பெயரினால், கல்லை வில்லாகவளைத்து அதுகொண்டு தொழில் செய்ய வல்லவ னெனச் சிவபிரானது மிக்கதிறமை விளங்கும். (290)

132.—அரண்மனையிற் புகுந்த உத்தரன் கங்கபட்டனது நெற்றியில் வடுவைக் காணுதல்.

தழுவியவரசன்றாளிற் றலையுறவீழ்ந்துவேந்தர்
குழுவிடைக்கொண்டுபோகக் கோயிலிற்புகுந்தபின்னர்ப்
பழுதறுவாய்மைவேத பண்டிதன்பாதம்போற்றிச்
செழுமலர்வதனநோக்கித் திருநுதல்வடுவுங்கண்டான்.

(இ - ள்.) (உத்தரகுமாரன்),—தழுவிய அரசன் தாளில் - (தன்னை) அணைத்துக்கொண்ட விராடராசனது பாதங்களில், தலை உற - (தனது) தலை படும்படி, வீழ்ந்து - விழுந்து (ஸாஷ்டாங்கமாக) வணங்கி,—வேந்தர் குழு இடை கொண்டு போக - அரசர் கூட்டம் (சுற்றிலும்சூழ்ந்து) இடையிலே (தன்னை) அழைத்துக் கொண்டுபோக, கோயிலில் புகுந்த பின்னர் - அரண்மனையிற் சேர்ந்தபின்பு,—பழுது அறு வாய்மை-குற்றமற்ற உண்மைமொழிகளையுடைய, வேத பண்டிதன்-வேதம்வல்லவனாகிய கங்கபட்டனது, பாதம் - சீர்பாதங்களை, போற்றி-வணங்கி,—செழு மலர் வதனம் நோக்கி - செழுமையான செந்தாமரைமலர்போன்ற (அவனது) திருமுகத்தைப் பார்த்து, திரு நுதல் வடுவு உம் கண்டான்- (அம்முகத்திலே) அழகிய நெற்றியில் ஊறுபட்டிருத்தலையும் பார்த்தான்; (எ - று.)

தருமபுத்திரன் சத்தியவிரதனாதலால், அவனுக்கு 'பழுதறு வாய்மை' என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. அந்தணவடிவங் கொண்டவனாதலால், தருமன் 'வேதபண்டிதன்' எனப்பட்டான். 'பூவிற்குத் தாமரையே' என்றபடி எல்லா மலர்களினும் தாமரை மலர் மிகச்சிறத்தல்பற்றி, 'செழுமலர்' எனப்பட்டது. ஊறுபட்டிருக்கையிலும் முகச்சுளிப்புறாத பொறையுடைமை, 'செழுமலர் வதனம்' என்றதனால் விளங்கும். (291)

133.—நிகழ்ந்த செய்தியை யறிந்து உத்தரன் உளம்வருந்துதல்.

திகழ்ந்தநின்னுதலினூறு செய்தவர்யார்கொலென்ன
நிகழ்ந்தமைதந்தைகூற நெஞ்சிறுற்றந்தைதன்னை

இகழ்ந்தமைநுவலும்போதைக் கெல்லையின்றிவனைப்போல
அகழ்ந்தநீராடைஞாலத் தார்கொலோவமைவின்மிக்கோர்.

இதுவும், அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) (அதுகண்ட உத்தரன்), 'திகழ்ந்த நின் நுதலின் - விளங்குகின்ற உனது நெற்றியிலே, ஊறு செய்தவர் - வடுப்படுத்தியவர், யார் கொல் - யாரோ?' என்ன - என்று (அக்கங்கபட்டனை) வினவியவளவில், நிகழ்ந்தமை - நடந்தசெய்தியை, தந்தை - தந்தையான விராடன், கூற - சொல்ல,—(கேட்டறிந்த உத்தரன்), நெஞ்சினால் - (தன்) மனத்தினால், தந்தை தன்னை - (தன்) பிதாவான அவ்விராடனை, இகழ்ந்தமை - வெறுத்ததை, நுவலும் போதைக்கு - சொல்லுமளவுக்கு, எல்லை இன்று - ஒரு வரையறையில்லை, (அங்ஙனம், மிகவெறுத்தபின்பு உத்தரன்), 'இவனை போல - இம்முனிவனைப்போல, அமைவின் மிக்கோர் - பொறுமையிற் சிறந்தவர், அகழ்ந்த நீர் ஆடை ஞாலத்து - (சகரசக்கரவர்த்திகுமாரர்களால்) தோண்டப்பட்ட கடலை ஆடையாகவுடைய [கடல்சூழ்ந்த] இந்நிலவுலகத்தில், ஆர் கொல்லோ - வேறு யாருளரோ? [எவருமில்லையென்றபடி]; (எ - று.)

அமைவாவது - காரணம்பற்றியாவது, பேதைமையாலாவது ஒருவன் தமக்குக் குற்றஞ்செய்தவிடத்துத் தாமும் அவனுக்கு அதனைச்செய்யாது பொறுத்தல். மிகுதியாக இகழ்ந்தது - அம்முனிவனைத் தருமபுத்திரனென்று தானறிந்ததனாலும், "வென்றவன் பேடியே" என்று அவன் கூறியது உண்மையேயாக அதுபற்றி விராடன் அவனைச்சினந்து கவறு கொண்டெறிந்தது பெருந்தீங்காதலாலு மென்க. ஐம்பெருங்குரவரிலொருவனாகிய தந்தையைச் சொற்செயல்களால் வெறுத்தல் கூடாமையாலும், மனம் பொறாமையாலும், நெஞ்சினா லிகழ்ந்தான். (292)

134.—உத்தரன் தந்தையும் தானுமாய்த் தருமனை வணங்கிச் சினந்தீர்த்தல்.

செறுப்பதுபெருமையன்று சிறியவர்செய்ததீமை
பொறுப்பதேபெருமையென்று பூசுரன்பாதம்போற்றி
வெறுப்பதுவிளைத்ததாதை வீழ்ந்தபின்றானும்வீழ்ந்து
மறுப்பதுபுரியாஞானி மனத்துனியகற்றினானே.

(இ - ள்.) 'சிறியவர் செய்த தீமை - சிறியோர்செய்த தீங்கை, செறுப்பது - வெறுத்துக் கோபிப்பது, பெருமை அன்று - பெருந்தன்மையன்று; பொறுப்பதுஏ - (அதனைப்)பொறுத்துக்கொள்வதே, பெருமை - பெருந்தன்மையாம்,' என்று - என்றுசொல்லி, வெறுப்பது விளைத்த தாதை வீழ்ந்தபின் - வெறுக்கத்தக்க [தீய] காரியத்தைச் செய்த தந்தையான விராடன் (கங்கபட்டனது பாதங்களில்) விழுந்து நமஸ்கரித்தபின்பு, தான்உம் - (மைந்தனாகிய) தானும், பூசுரன் பாதம் - அந்தணனாகிய அக்கங்கபட்டனது பாதங்

களில், வீழ்ந்துபோற்றி - வீழ்ந்து வணங்கி,—மறுப்பது புரியா ஞானி - (சரணமடைந்தவரது வேண்டுகோளைத்) தடுத்தல் செய்யாத தத்துவஞான முடையவனான அம்முனிவனது, மனம் துனி - மனத்திலடங்கிய சிறு கோபத்தையும், அகற்றினான்-போக்கினான்;

“சிறியோர்செய்த சிறுபிழையெல்லாம், பெரியோராயிற் பொறுப்பது கடனே” என்றார் பிறரும். சிறியவர் - அறிவாலும் ஒழுக்கத்தாலும் பிராயத்தாலும் சிறியவர். பூஸுரன் என்ற வடசொல்லுக்கு - (பிரமதேஜஸினால்) பூமியில் தேவன்போல விளங்குபவனென்பது பொருள். பிறர்வேண்டுகோளுக்கு இசையாமல் மறுதலிக்குங் குணம் இயல்பிலேயே யில்லாதவனென்பார், ‘மறுப்பது புரியா ஞானி’ என்றார்; இத்தொடர்க்கு - எவராலும் தடுக்கவொண்ணாத கல்வியறிவுடையவனென்ற பொருளும் அமையும். சிறியவர்செய்ததீமை - இடைநிலைத்தீவகம். (293)

135.—உத்தரகுமாரனைக்கண்டு சுதேட்டிணை மகிழ்தல்.

ஆன்றமைந்தடங்குகேள்வி யண்ணலுமவனைப்பெற்ற
தோன்றலும்பின்னர்ச்சென்று சுதேட்டிணைகோயிலெய்த
ஈன்றவப்பொழுதினோகை யெண்மடங்காகவிஞ்சச்
சான்றதன்மகனைக்கண்டு மகிழ்ந்தனடவத்தின்மிக்காள்.

(இ - ள்.) ஆன்று அமைந்து அடங்கு கேள்வி-மிக நிறைந்து அடங்கியிருக்கின்ற நூற்கேள்வியையுடைய, அண்ணல்உம் - பெருந்தன்மையிற் சிறந்தவனான உத்தரனும், அவனை பெற்ற தோன்றல்உம்-அக்குமாரனைப் பெற்ற தந்தையான விராடராசனும், பின்னர் - பின்பு, சுதேட்டிணை கோயில் - சுதேட்டிணைவாழ்கின்ற அந்தப்புரத்துக்கு, சென்று எய்த - போய்ச்சேர,—தவத்தின் மிக்காள் - தவத்தினால் மிக்கவளாகிய அவள்,—சான்ற தன் மகனை கண்டு -(வெற்றியாற்) சிறந்த தனது குமாரனைப் பார்த்து, ஈன்ற அ பொழுதின் ஓகை எண் மடங்கு ஆக விஞ்ச - (தான் அப்) பிள்ளையைப் பெற்றபொழுது அடைந்த மகிழ்ச்சியினும் (இப்பொழுதை) மகிழ்ச்சி எட்டுப்பங்கு அதிகமாகப் பெருகாநிற்க, மகிழ்ந்தனள் - சந்தோஷமடைந்தாள்; (எ - று.)

ஈன்ற பொழுதை மகிழ்ச்சி—“வயாவும் வருத்தமும் ஈன்றக்காலேவும், கவாஅன் மகற்கண்டு தாய் மறந்தாஅங்கு” என்பதனாற் காண்க. புதல்வனை மடியிற்கண்ட பொதுஉவகையினும் சால்புடையனாகக்கண்ட சிறப்புஉவகை பெரிதாதலால், ‘ஈன்றவப்பொழுதினோகை யெண்மடங்காக விஞ்ச’ என்றார்; “ஈன்றபொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச், சான்றோனெனக் கேட்ட தாய்” என்றார் திருவள்ளுவரும். ஓகை-உவகை: மரூஉ. எண்மடங்கு என்றது - பலமடங்கு என்றபடி. ஆகவே, தாயின் உவகைக்கு அளவின்றென்றவாறும். இங்குத் தாய்க்குத் தவம்-இவ்வாறு நல்லறிவும் நல்லொழுக்கமுமுடைய குமாரனைப் பெறுதற்கு ஏற்ற நல்வினை.

அடங்கு கேள்வி - அடக்கமுடையவனாயிருத்தற்குக் காரணமான நூற்கேள்வி யெனினுமாம். (294)

136.—பிருகந்நளை செய்தி.

ஓடியுத்தரன்றேரூர வொருமுனையாகத்தன்னை
நாடியுத்தரிக்கமாட்டா நராதிபர்பதாகைத்தூசும்
கோடியுத்தரியப்பட்டுங் குழமகன்றனக்குநல்கிப்
பேடியுத்தரைதன்னோடும் பெற்றதாய்பின்புநின்றாள்.

(இ - ள்.) பேடி - பேடியாகிய பிருகந்நளை,—உத்தரன் - உத்தர குமாரன், ஓடி - (முதலிற் பகைவர்சேனையைக்கண்டு) அஞ்சியோடி, தேர் ஊர - (பின்பு தன்வார்த்தையால் தெளிந்து) தேரையோட்ட, (தான் சென்றுபொருது), தன்னை நாடி - தன்னைக்கண்டமாத்தி ரத்திலே, ஒரு முனை ஆக - ஒரே துணிவாக, உத்தரிக்கமாட்டா - முன்னிற்கமாட்டாமற்போன, நர அதிபர் - (துரியோதனன்முதலிய) அரசர்களது, பதாகை தூசுஉம் - கொடிச்சீலைகளையும், கோடி உத்தரியம் பட்டுஉம்-(அவர்கள்மேலே தரித்திருந்த) அனேகம் பட்டாடைகளையும், குழமகன் தனக்கு-(உத்தரைவைத்துக்கொண்டு விளையாடுகின்ற) பிரதிமைக்காக, நல்கி-(அலங்கரித்தற்பொருட்டுக்) கொடுத்து, உத்தரை தன்னோடுஉம் - உத்தரையுடனே, பெற்ற தாய் பின்பு நின்றாள்-அவளையீன்ற தாயாகிய சுதேட்டிணையின் பின் புறத்தில் ஒதுங்கிநின்றாள்; (எ - று.)

இச்செய்யுளில் திரிபு என்னுஞ் சொல்லணி காண்க. கீழ் 102-ஆஞ் செய்யுளில் "மணிக்கொடித்' தூசுந் தூசும், உத்தரைவண்டற் பாவைக்குடுத்துதற்கென்று கொய்தான்" என்று கூறியவர், அவற்றை அப்பிருகந்நளையாகிய அருச்சுனன் உத்தரைக்குக் கொடுத்த செய்தியை இங்குக் கூறினார். குழமகன் - மரப்பாவை; இளமகன்போன்ற வடிவமைந்ததென்று காரணப்பொருள் காண லாம். உத்தரன் தேரூர, ஓடி - (தான்) விரைந்துசென்று என்று மாம். 'ஒருமுனையாக தன்னைநாடி - ஒரேதுணிவாகத் தன்னைக் குறித்துப் போர்க்குவந்து, உத்தரிக்கமாட்டா - (பின்பு) முன்னிற்க மாட்டாமற்போன' என்றலும் அமையும். கோடி - புதுமையுமாம். நர அதிபர் - மனிதர்க்குத்தலைவர். உத்தரீயம் - மேலாடை; வட சொல். உத்தரியப்பட்டு - உத்தரீயமாகிய பட்டு என இருபெய ரொட்டு. நாணத்தால் மகளிர்பின்னே யொதுங்கிநிற்றல், பேடிய ரியல்பு. (295)

137.—நிகழ்ந்த செய்திகளை உத்தரன் ஏகாந்தத்தில் தந்தைக்குக் கூறத்தொடங்குதல்.

தந்தையுந்தானுமாங்குத் தனித்திருந்தடையலாரை
முந்தியவமரிற்சென்று முனைந்துபோர்விளைத்தவாறும்
வந்தவர்சாய்ந்தவாறு மணிநிரைமீட்டவாறும்
சுந்தரகிரிகள்போலுந் தோளினான்றேன்றச்சொல்வான்.

(இ -,ள்.) சுந்தர கிரிகள் போலும் தோளினன் - அழகிய மலைகள்போன்ற தோள்களையுடையவனான உத்தரன்,—அங்கு - அப்பொழுது, தந்தைஉம் தான்உம் தனித்து இருந்து - விராடனும் தானுமாகத் தனியிடத்தேயிருக்கையில், அடையலாரை-பகைவர்களை, முந்திய அமரில் சென்று - முற்பட்ட யுத்தகளத்திற் போய், முனைந்து - எதிர்த்து, போர் விளைத்த ஆறுஉம் - யுத்தஞ்செய்த விதத்தையும், வந்தவர் சாய்ந்த ஆறுஉம் - எதிர்த்துவந்த அரசர்கள் தோற்றுப்போன விதத்தையும், மணி நிரை மீட்ட ஆறுஉம் - அழகிய பசுக்கூட்டத்தை மீட்டுவந்தவிதத்தையும், தோன்ற சொல்வான் - விளங்கச்சொல்பவனானான்; (எ-று.)—இதன் விவரத்தை, அடுத்த கவியிலுங் காண்க.

தமது அரண்மனையிற் பாண்டவர் இரகசியமாக அஜ்ஞாதவாசஞ் செய்திருந்தமையையும், அவர்களில் அருச்சுனனே இப்போர்வென்றனனென்பதையும் கூறுகின்றானாதலின், தனித்திருந்து கூறுபவனானான். மணி நிரை - மணிகள்கட்டிய பசுக்களுமாம். 'சாய்ந்த ஆறு' என்றதில்; மோகநாஸ்திரத்தாற் கீழேவிழுந்து கிடந்ததும் அடங்கும். கீழ் 101-ஆஞ் செய்யுளில் "முடியடி படிக்கண் வீழ்த்தான்" என்றமை காண்க. இருந்து = இருக்க; எச்சத்திரிபு. (296)

வேறு.

138.—மூன்றுகவிகள்-ஒருதொடர்: உத்தரன் விராடனிடத்துக் கூறியதைத் தெரிவிக்கும்.

உருப்பசிவெஞ் சாபத்தாற் பேடி யான வுருவமொழித் தருச்சுனன்ற னுருவங் கொண்டு, பொருப்பனைய கவித்துவசத் தேர்மேல் வண்ணப் பொருசிலைதன் கரத்தேந்திப் புகுந்தபோது, செருப்புரவி யிரவியெதிர் திமிரம் போலத் திறலரியேற் றெதிர்கரியின் றிறங்கள் போல, நெருப்பெதிர்ந்த பதங்கம்போ லழிந்தா ரைய நிரைபோக்கி யணியாகி நின்ற வேந்தர்.

(இ - ள்.) ஐய - தந்தையே! (பிருகந்நளை), உருப்பசி வெம் சாபத்தால் பேடி ஆன உருவம் ஒழித்து - ஊர்வசியிட்ட கொடிய சாபத்தாற் பேடியாய்க்கிடந்த செயற்கைவடிவத்தைப் போக்கி,அருச்சுனன் தன் உருவம் கொண்டு-அருச்சுனனாகிய தனது இயற்கைவடிவத்தையடைந்து, பொருப்பு அனைய கவி துவசம் தேர்மேல் - மலைபோன்றதும் குரங்குக்கொடியுடையதுமான (தனக்குஉரிய) தேரின்மேலேறி, வண்ணம் பொரு சிலை தன் கரத்து ஏந்தி - அழகிய போர்க்கு உரிய தனது காண்டீவவில்லைத் தன்கையிலெடுத்துக்கொண்டு, புகுந்த போது - (போர்க்களத்திற்) புகுந்தபொழுது, அணி ஆகி நின்ற வேந்தர் - படைவகுத்து வந்துநின்ற பகையரசர்கள், செரு புரவி இரவி எதிர் திமிரம் போல - போர்செய்யவல்ல குதிரைபூண்ட (தேரையுடைய) சூரியனை எதிரிற்கண்ட இருள்போலவும், திறல் அரி ஏறு எதிர் கரியின் திறங்கள் போல - வலிமையுடைய ஆண்சிங்கத்தை

யெதிரிற்கண்ட யானைக்கூட்டங்கள் போலவும், நெருப்பு எதிர்ந்த பதங்கம்போல் - விளக்கையெதிர்த்த விட்டிற்பறவைகள்போலவும், நிரை போக்கி அழிந்தார் - (அவ்வருச்சுனனைக் கண்டமாத்திரத்தில் தாம் கவர்ந்த) நிரையைப் போகவிட்டுத் தோற்றோடிப்போனார்கள்;

இப்பாடலால் அருச்சுனனே பிருகந்நளையென்ற பேடியாயிருந் தமையையும், அவனைக் கண்டதும் பகைவர் நிரையை விட்டுவிட்டுத் தோற்றோடினமையையுங் கூறுகின்றான். அருச்சுனனைக்கண்டதும் அழிந்த பகையரசர்க்குச் சூரியனைக்கண்ட இருளையும், அரியேற்றைக் கண்ட கரியையும், விளக்கைக்கண்ட விட்டிலையும் உவமைகூறினான்; உவமையணி. உருப்பசி என்ற பெயர் - தொடையினின்று பிறந்தவளென்று பொருள்படும்: ஊரு - தொடை. நாராயணமுனிவரது தொடையினின்று பிறந்தவளாதலால், இவள் இப்பெயர் பெற்றனள். குருசிஷ்யக் கிரமத்தை உலகத்தார்க்கு உணர்த்துதற்பொருட்டு விஷ்ணுவின் அம்சமாய்க் குருவும் சிஷ்யனுமாகத் திருவவதரித்த நாராயணன் நரன் என்ற முனிவர்கள் பதரிகாச்சிரமத்தில் தவஞ் செய்துகொண்டிருக்கையில் இந்திரனேவலால் அப்ஸரஸ் ஸ்திரீகள் பலர் அங்குவந்து தங்களுடைய மேனிமினுக்கினாலும் ஆடல் பாடலாதி விநோதங்களாலும் அவர்களுடைய தவத்துக்கு இடையூறு செய்யத் தொடங்க, அதனாற் சிறிதுங்கலங்காத அவர்களுள் நாராயணமுனிவர் அம்மகளிரை அவமானப்படுத்தக்கருதித் தமது தொடையினின்று ஒருகட்டழகியைச் சங்கற்பத்தா லுண்டாக்க, அவளது ஒப்புயர்வற்ற திவ்விய சௌந்தரியத்தை நோக்கி அத்தேவமாதர்கள் மிக வெள்கி அவளையே தங்கட்குத் தலைவியாகக்கொண்டு அவளுடன் தமது உலகத்துக்குச்சென்றன ரென்பது வரலாறு. போக்கி அழிந்தார் - அழிந்துபோக்கினர் என விகுதிபிரித்துக் கூட்டுக.

இதுமுதல் இச்சருக்கம் முடியுமளவு முள்ள நான்குகவிகள் - பெரும்பாலும் ஒன்று இரண்டு ஐந்து ஆறுஞ்சீர்கள் காய்ச்சீர்களும், மற்றை நான்கும் மாச்சீர்களுமாகிய கழிநெடிலடி நான்குகொண்ட எண்சீராசிரியவிருத்தங்கள். (297)

139. அருகுவிடாதுனக்குயிர்நண்பாகிநீதி யறமுரைப்போன றத்தின் மகனாகவேண்டும், மருமலருமான்மதமுந்துறந்தகூந்தல்வண்ண மகள்பாஞ்சாலன்மகளேபோலும், வெருவருமற்போர்கடந்தமடையன் றன்னை வீமனெனவயிர்க்கின்றேன்வேந்தேமற்றை, இருவரினுமாவலான குலன்றானே யின்னிரையின்காவலானிளையகோவே.

(இ - ள்.) வேந்தே-அரசனே! உனக்கு உயிர் நண்பு ஆகி-உனக்கு உயிர்போன்ற சிநேகிதனாய், அருகு விடாது-(உன்) சமீபத்தை விடாமல் [எப்பொழுதும் உனது அருகில் இருந்துகொண்டு], நீதி அறம் உரைப்போன்-நியாயங்களையும் தருமங்களையும் (அப்பொழுதைக்கு

அப்பொழுது) எடுத்துச் சொல்லி வருகின்றவனை கங்கபட்டன், அறத்தின் மகன் ஆகவேண்டும்-தருமபுத்திரனாக இருத்தல்வேண்டும்; மரு மலர்உம் - நறுமணமுள்ள மலர்களையும், மான்மதம்உம்-கஸ்தூரிப்புழுகையும், துறந்த - இழந்திருக்கின்ற, கூந்தல் - கூந்தலையுடைய, வண்ணம் மகள்-அலங்காரஞ்செய்யும் பணிப்பெண்ணாகிய விரதசாரணி, பாஞ்சாலன் மகள்ஏ போலும் - பாஞ்சாலதேசத்தரசனை துருபதனுடைய மகளாகிய திரௌபதிபோலும்; வெருவரும் மல்போர் கடந்த-அஞ்சத்தக்க மல்லயுத்தத்தில் (எல்லாமல்லரையும் வென்றுவந்தானொரு மல்லனைச்) சயித்த, மடையன் தன்னை-சமையற்காரனாகிய பலாயனனை, வீமன் என அயிர்க்கின்றேன்-வீமசேனனென்று நினைக்கின்றேன்; மா வலான்-குதிரைத்தொழிலில்வல்லவனை தாமக்கிரந்தி, மற்றை இருவரின்உம் - மற்றைப்பாண்டவர்களிரண்டுபேரினும், நகுலன் தான்ஏ-நகுலனாகவேண்டும்; இன் நிரையின் காவலான்-அழகிய பசுக்கூட்டங்களைக் காத்தல்வல்லவனை தந்திரிபாலன், இளைய கோஏ-(ஐவருள்) இளையவனாகிய சகதேவனேயாகவேண்டும்;

இதனால், மற்றைப்பாண்டவரும் திரௌபதியும் இன்னாரின்னாரென்று உத்தரன் தெரிவிக்கின்றான். நண்பு - நண்பனுக்குப் பண்பாகுபெயர். அறம் - தருமக்கடவுளாகிய யமன். 'அறமுறைப்போனறத்தின் மகன்' என்றதில், தந்தையின் தகுதிக்கு ஏற்றபடி மைந்தனும் அறநெறிதேர்ந்தவனென்றது விளங்கும். மான்மதம்-கஸ்தூரியென்னும் மானினது கொழுப்பு; வடமொழியில் ம்ருகமதமெனப்படும். திரௌபதி தன்னைத் துரியோதனன் துச்சாதனனைக்கொண்டு தலைமயிர் பிடித்திழுத்துச் சபையிற்கொணர்ந்து துகிலுரிந்தும் தன் மடிமேலுட்காரென்று சொல்லியும் பங்கப்படுத்தியபொழுது "துரியோதனாதியர் நூற்றுவரையுங் கொன்று வெற்றி முரசறைந்தாலன்றி நான் விரித்த கூந்தலையெடுத்து முடித்து அலங்கரிப்பதில்லை'என்று சபதஞ்செய்து அங்ஙனமே தலைவிரிகோலமாயிருத்தலால், 'மருமலரு மான்மதமுந் துறந்த கூந்தல் வண்ணமகள் பாஞ்சாலன் மகளே போலும்' என்றான். ஆகவேண்டும், போலும், அயிர்க்கின்றேன் என்றவை - ஊகித்தற்பொருளன. 'என அயிர்க்கின்றேன்' என்றதைப் பின்னிரண்டுவாக்கியங்கட்குங் கூட்டுக.

பாண்டவர் அஜ்ஞாதவாசஞ்செய்கையில், ஆயிரம்மல்லர்சூழப் பெருமல்லனொருவன் விராடராசசபைக்குவந்து மற்போரில் தன்னோடொப்பவரெவரு மில்லையென்று செருக்கிப் பேச, அப்பொழுது அரண்மனையிலுள்ள மல்லரனைவரும் அரசன்கட்டளைப்படி அம்மகாமல்லனுடன் பொருதுதோற்றனராக, பிறகு கங்கபட்டன்சொன்னபடி விராடன் வீமனாகிய பலாயனனையேவ, அவன் மற்போர்பொருது அம்மல்லர்தலைவனை எளிதில் வென்றனனென்ற வரலாறு, கீழ் மற்போர்ச்சருக்கத்தில் விளக்கப்பட்டது. (298)

140.—ஆளையேயடுங்களிற்றார்தம்மையாரு மறியாமலிந்நகர்க்கணடங்கிநின்றார், நாளையேவெளிப்படுவர்நெருநலேதந் நாளுள்ளகழிந்

தன வானயந்துகேண்மோ, வேளேயேயனையவெழிற்றேரைகைவாகை வேளேயேயனையவிறல்விசயனென்னுங் காளையேயடியேனுக்கிளைய காதற் கன்னிகைக்குவரனென்றுகருதுவாயே.

(இ - ள்.) ஆளை அடும் களிற்றூர் - பாகனுன்னவனைக் கொல்லுந் தன்மையுள்ள யானைச்சேனையையுடையவரான பாண்டவர்கள், தம்மை—, யார்உம் அறியாமல்-எவரும் அறியாதபடி, இ நகர்க்கண்- இந்த நகரத்தில், அடங்கிநின்றூர் - (இதுவரையில்) மறைந்திருந் தார்கள்; நாளை வெளிப்படுவர் - நாளைக்கே வெளிப்படுவார்கள்: நெருநல்ஏ - நேற்றே, தம் நாள் உள்ள கழிந்தன - தாம் கழிக்க வேண்டியனவாயிருந்த அஜ்ஞாதவாச தினங்கள் கழிந்துவிட்டன; நயந்து கேண்மோ - (யான் இப்பொழுது சொல்வதை) விரும்பிக் கேட்பாயாக: வேளை அனைய - மன்மதனையேபோன்ற, எழில் - அழகையும், தோகை வாகை வேளை அனைய - மயில்வாகனத்தையும் வெற்றிமாலையையுமுடைய முருகக்கடவுளையே போன்ற, விறல் - வெற்றியையுமுடைய, விசயன் என்னும் - அருச்சுனனுகிய, காளை - வீரனை, அடியேனுக்கு இளைய-எனக்குத் தங்கையாகிய, காதல் கன்னிகைக்கு - அன்புமிக்க உத்தரைக்கு, வரன் - ஏற்ற கணவன், என்று—, கருதுவாய் - எண்ணுவாயாக; (எ- று.)

இதனால், பாண்டவர்களைவரும் அஜ்ஞாதவாசத்தை இங்குக் கழித்தன ரென்பதையும், உத்தரையை அருச்சுனனுக்கு மணம் புரிவிக்கவேண்டுமென்றதையும் கூறுகின்றான். மதயானை தனக்கு ஆவனசெய்து தன்னையடக்கி யாளும் பாகன்மீது முன்பு தன்னை அவன் கடிந்தமைபற்றிக்கறுக்கொண்டு அவனைக் கொல்லுமியல்பின தாதலால், 'ஆளையே யடுங்களிறு' என்பட்டது. நால்வகைச்சேனை யுள்ளும் "படைதனக்கி யானைவனப்பாகும்" என்றபடி சிறப்பதாகிய யானையைத் தலைமைபற்றி யெடுத்துக் கூறியது, மற்ற மூன்றுக்கும் உபலக்ஷணம். இனி, களிற்றூர் - யானைபோன்றவ ரெனினுமாம்; கோபத்தை மறைத்தற்குரியகாலத்தே மறைத்து வெளிப்படுத்தற் குரியகாலத்தே வெளிப்படுத்துந் தன்மைக்கும், வலிமைக்கும், நடைக்கும், காம்பீரியத்துக்கும் உவமை. ஆளையே, வேளையே என்றவற்றில், ஏகாரம்-உயர்வுசிறப்பு. நாளையே, நெருநலே, காளையே என்றவற்றில் ஏகாரம் - தேற்றம். 'வாகை' என்ற மரத்தின்பெயர்- அதன் மலர்களாலாகிய மாலைக்கு இருமடியாகுபெயராம். வாகைப் பூமாலை, போரில் வென்றவர் சூடுவது. மூன்றுமடியில் 'வேளையே' என்ற சொல் வெவ்வேறு பொருளில் அடுத்துவந்தது-மடக்கு என்னுஞ் சொல்லணி. (299)

141.—இவைகேட்டு விராடன் மகிழ்தல் முதலியன.

மகனிவைமற் றுரைத் தளவிற் றுதை கேட்டு மனநடுங்கி நெகிழ்ச்சி யுடன் மகிழ்ச்சி கூர்ந்தான், பகலமரி லேறியமெய்ப் பராக மாறப் பக லோனும் புனல்படிவான் பரவை சேர்ந்தான், தகவுடைய பாண்டவரும்

வண்ண மாதுந் தனித்தெண்ணிப் பரகாய சரிதர் போலப், புகலரிய பழையதம வடிவங் கொண்டார் போனபக லவனுதயப் பொருப்பின் மீண்டான்.

(இ - ள்.) இவை-இவ்வார்த்தைகளை, மகன்-(தன்) புதல்வனான உத்தரன், உரைத்த அளவில்-சொல்லியவளவிலே, தாதை கேட்டு-அந்த உத்தரனது தந்தையாகிய விராடராசன்கேட்டு, மனம் நடுங்கி—, நெகிழ்ச்சியுடன் - மனத்தளர்ச்சியுடனே, மகிழ்ச்சி கூர்ந்தான்-சந்தோஷம் மிகப்பெற்றான்: பகல் அமரில் - பகற்பொழுதைய போரிலே, ஏறிய மெய் பராகம்-தன்னுடம்பிற் படிந்த புழுதி, மாற-போகும்படி, பகலோன்உம்-சூரியனும், புனல் படிவான்-நீராடுதற்கு, பரவை சேர்ந்தான்-(மேல்திசைக்) கடலை யடைந்தான் [அஸ்தமித்தான்]; (அவ்விராத்திரியில்), தகவு உடைய பாண்டவர்உம் - பெருமையையுடைய பாண்டுபுத்திரரைந்துபேரும், வண்ணம் மாது உம்-வண்ணமகளாகிய திரௌபதியும், தனித்து எண்ணி-தனியாக இருந்து இரகசியமாக ஆலோசித்து, பர காய சரிதர் போல-பரகாயப் பிரவேசஞ் செய்தவர்கள்போல, புகல் அரிய பழைய தம் வடிவம் கொண்டார்-வருணித்துச்சொல்லுதற்கு அருமையாகவுள்ள பழமையான தங்களது நிசரூபத்தை யடைந்தார்கள்; போன பகலவன் - அஸ்தமித்த சூரியன், உதயம் பொருப்பில் மீண்டான்-திரும்பி உதய கிரியில் வந்தான் [உதித்தான்]; (எ - று.)—மற்று-அசை.

மிகச் சிறந்தவர்களாகிய பாண்டவர்களையும் திரௌபதியையும் தன் கீழ் அடங்கிய பரிவாரங்களாகக் கொண்டிருந்ததையும், தரும புத்திரனைக் கவறுகொண்டு அடித்ததையுங் கருதி விராடன் மன நடுங்கினன். உரைத்தளவு - தொகுத்தல். நெகிழ்ச்சியும் - மன நடுக்கத்தாலானதே. மகிழ்ச்சி-பாண்டவர் தன்னிடத்து வாழுமாறு தான் பாக்கியஞ்செய்திருந்ததைக் கருதியதனாலாகியது. மாலைப் பொழுதில் விளங்குகின்ற சூரியனது இயற்கைச் சிவப்பைப் பகற் பொழுதிற் போர்க்களத்தினின்று எழுந்த புழுதி படிந்ததனாலாகிய தாகவும், இயல்பில் அஸ்தமிப்பதை அப்புழுதி நீங்க மேல்கடலிற் குளிப்பதற்குச்சென்றதாகவும் வருணித்தவாறும்; தற்குறிப்பேற்ற வணி. பரகாயசரிதர் - தமது உடம்பை விட்டு வேறோருடம்பிற்புகுந் திருந்து மீண்டும் தமது உடம்பில் வருபவர்; இது, ஒருவகை யோகசித்தி: கூடுவிட்டுக் கூடுபாய்தலெனப்படும். (300)

நிரைமீட்சிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

வெளிப்பாட்டுச்சருக்கம்.

(பாண்டவர் அஜ்ஞாதவாசத்தினின்று) வெளிப்பட்டதைக் கூறுஞ்சருக்கமென்பது பொருள். வெளிப்பாடு - வெளிப்படுதல்; முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்.

பாண்டவர் நிஜவடிவத்துடன் வெளிப்பட்டதும், அவர் தன்னிடத்திலிருந்ததை யுணர்ந்த விராடன் சிந்தனைகொண்டு உத்தரனுடன் அப்பாண்டவரைப்பணிந்து பணிவுரைகூறியதும், உத்தரன் தன் தங்கை உத்தரையை அருச்சுனனுக்கு உரியாளென்ன அருச்சுனன் உத்தரையை மருமகளாகக் கொள்ளுவதாகக்கூறியதும், பாண்டவர் தமர்நண்பர்க்குத் தம்வெளிப்பாட்டைத் தூதர்முகமாகத் தெரிவித்ததும், க்ருஷ்ணன் முதலியோர் வந்ததும், க்ருஷ்ணன் சிவேதன்வரலாற்றைச் சொல்ல அந்தச்சிவேதன் தந்தையான விராடனடிபணிந்து அத்தந்தையின் மனமுவப்ப விருந்ததும், பாஞ்சாலர் முதலியோர் தானையுடன் வந்ததும், அன்னார் மனநோவுதீரத் தாம் விராடநகரத்து இனிதிருந்தமையைத் தருமன் தெரிவித்ததும், வந்த மன்னரிடம் தருமன் துரியோதனனுடைய செய்தியெல்லாம் நயமாகச்சொல்லிக்கொண்டிருந்தபோது சல்லியன்வந்து தான் துரியோதனன் வஞ்சகத்துக்குட்பட்டுச் செஞ்சோற்றுக்கடனுக்காக அவனுக்கே துணையாவது சொல்லிச் சென்றதும், அபிமந்யுவுக்கும் உத்தரைக்கும் விவாகம்நடந்ததும், தாம் முன்னர் வன்னிமரத்துப் படைக்கலங்கள் சேமித்துவைத்திருந்தவற்றைப் பாண்டவர் மீண்டு கொண்டதும், பின்னர் உபலாவியநகரிற் புகுந்து போருக்கு ஆராய்தலுறுதலும் இதிற் கூறப்படுகின்றன.

1.—கடவுள்வணக்கம்.

எக்கடலு மெக்கிரியு மெவ்வுலகு முலகில்
தக்கபல யோனிகள் சராசர மனைத்தும்
மிக்கவிதி யால்விதிசெய் விதியினை விதிக்குஞ்
செக்கமல நாபிமுகில் சேவடி துதிப்பாம்.

(இ - ள்.) எ கடல்உம் - எல்லாக் கடல்களையும், **எ கிரிஉம்** - எல்லா மலைகளையும், எ உலகுஉம் - எல்லாவுலகங்களையும், உலகில் தக்க பல யோனிகள் சராசரம் அனைத்துஉம் - உலகிலே வாழ்கின்ற பலபிறவிகளைச்சேர்ந்த இயங்குதிணை நிலைத்திணையென்ற பொருள்கள்யாவற்றையும், மிக்க விதியால்-மேம்பட்ட வலிமைகொண்ட (அவ்வவ்வுயிர்களின்)விதியின்படி, விதி செய்-சிருஷ்டித்தொழிலைச் செய்கின்ற, விதியினை - பிரமதேவனையும், விதிக்கும் - சிருஷ்டிக்க வல்ல, செக் கமலம் நாபி - செந்தாமரை யுந்தியையுடைய, முகில் - மேகம்போன்ற திருநிறத்தவனான திருமாலின், சே அடி-செவ்விய திருவடிகளை, துதிப்பாம்—; (எ - று.)

படைத்தற்கடவுளுக்கும் படைத்தற்கடவுளான பரம்பொருளின் சேவடியைத் துதிப்போமென்றவாறு. அனுபவித்தே தீரவேண்டியிருத்தலால், 'மிக்கவிதி' என்றது: இனி, மிக்கவிதியால்-சிறந்தவேதவிதிப்படி யென்றலும் உண்டு. செக்கமலம்= செங்கமலம்: வலித்தல்.

முதற்பதினைந்துகவிகள்-ஈற்றுச்சீரொன்று மாச்சீரும், மற்றை மூன்றும் பெரும்பாலும் காய்ச்சீர்களுமாகிவந்த அளவடி நான்கு கொண்ட கலிவிருத்தங்கள். (301)

2.—இரண்டுகவிகள்-மறுநாட்காலையில் தருமன் திரௌபதியும் தம்பிமாரும் அருகுசூழ்தர, நிஜவடிவத் தோடிருத்தல் கூறும்.

அருக்கனடிகைதொழு தனந்தரமருக்கன்
உருக்கருகவேயருணவுருவழகெறிப்பத்
திருக்கிளர்நலம்பெறுசெழுந்தெரிவையோடும்
குருக்குலம்விளங்கவருகோமகனிருந்தான்.

(இ - ள்.) அனந்தரம் - (சூரியனுதித்த)பிறகு, குருக்குலம் விளங்க வருகோமகன் - (தன்னால்) குருகுலம் விளக்கத்தையடையுமாறுதோன்றிய ராஜகுமாரனாகிய தருமன்,—அருக்கன் அடிகைதொழுது - சூரியனுடைய திருப்பாதங்களை வணங்கி, அருக்கன் உரு கருகஏ அருணம் உரு அழகு எறிப்ப-சூரியனுடைய செந்நிற வடிவம் (தன்வடிவுக்குமுன்னே) கருநிறமுடையதாகத்தோன்றும்படி செந்நிறவடிவம் அழகு வீசாநிற்க, திரு கிளர் நலம் பெறு செழுந் தெரிவையோடுஉம்-அழகுவிளங்குகின்ற நற்குணம் பூண்ட வளவிய பெண்ணாகிய திரௌபதியுடனே, இருந்தான்—; (எ - று.)

காலைச்சந்தி யனுஷ்டித்ததை, 'அருக்கனடிகைதொழுது' என்றனரென்னலாம். "பகலோனுதயப்பொருப்பின் மீண்டான்" என்று கீழ்வந்திருக்க, 'அனந்தரம்' என இங்கு வந்ததனால், சூரியனுதித்தபிறகு என்க. (302)

3. காற்றின்மகனுங்கடவு ளாதிதிருமகனும்
மாற்றமுதிராயுண்மறை வானவர்மகாரும்
ஏற்றமுறையாலடி யிறைஞ்சியிசையோடும்
தோற்றமுறுமாறருகு சூழ்தரவிருந்தார்.

(இ - ள்.) காற்றின் மகன்உம்-வாயுபுத்திரனான வீமசேனனும், கடவுள் ஆதி திருமகன்உம் - தேவர்கட்குத்தலைவனான இந்திரனுடைய குமாரனான அருச்சுனனும், மாற்றம் முதிர் - புகழ்ச்சியுரைமிக்க, ஆயுள் மறை - வைத்தியசாஸ்திரத்திலே வல்ல, வானவர் - அசுவினீதேவர்களின், மகார்உம் - மக்களான நகுலசகதேவர்களும், ஏற்ற முறையால்-(தாம்தாம்) இருக்கவேண்டிய முறைப்படியே, அடி இறைஞ்சி-(அந்தத் தருமனுடைய) பாதங்களை வணங்கிக்கொண்டு, இசையோடுஉம் தோற்றம் உறும் ஆறு-கீர்த்தியுடனே விளங்குதல்

பொருந்தும்படி, அருகு - (அந்தத் தருமனுடைய) சமீபத்திலே, சூழ்தர - சுற்றிலும், இருந்தார்—; (எ - று.) (303)

4.—அருச்சுனன் 'உன்நெற்றியிற்காணும் வடுஎன்?' என்று தருமனை வினவ, திரௌபதி நிகழ்ந்ததை யுரைத்தல்.

தன்னைநிகர்கிற்பவ ரிலாததனுவல்லோன்
என்னைதிருநெற்றியி லிருந்தவடுவென்றான்
மின்னையும்வெறுத்தொளிரு மேதகுநிறத்தாள்
பின்னையவனுக்குநிகழ் பெற்றியுரைசெய்தாள்.

(இ - ள்.) தன்னை நிகர்கிற்பவர் இலாத தனு வல்லோன்-தன்னை யொப்பவரைப்பெறாதவாறு வில்வித்தையில் தேர்ச்சிபெற்றவனான அருச்சுனன், (தருமனைநோக்கி), 'திரு நெற்றியில் இருந்த வடு என்னை என்றான்-(உனது) அழகியநெற்றியிலே காணப்படும தழும்பு எவ்வாறு வந்தது?' என்று வினவினான்; மின்னைஉம் வெறுத்து ஒளிரும் மேதகு நிறத்தாள் - மின்னலையும் (தனக்கு ஒப்பாகாது என்று) வெறுத்துத்தள்ளி [மின்னலினும் விளக்கம் பொருந்தி] விளங்குகின்ற மேம்பட்ட நிறத்தையுடையவளான திரௌபதி, பின்னை-பின்பு, அவனுக்கு-அந்தஅருச்சுனனிடம், நிகழ் பெற்றி - நடந்த நிகழ்ச்சியை, உரைசெய்தாள்-சொன்னாள்; (எ - று.)

விராடனும் கங்கபட்டனென்ற தருமனுஞ் சூதாடுகையில் இருவர்க்கும் நடந்த பேச்சில் விராடன் வெகுண்டு கவறுகொண்டு மோதியது முதலியன நிகழ்ந்ததைக் கீழ் நிரைமீட்சிச்சருக்கத்தில் 120-ஆம் பாடல்முதல் காணலாம். (304)

5.—அருச்சுனனும் வீமனும் விராடன்மீது வெகுளி கொள்ளுதல்.

உரைத்தபொழுதிப் பொழுதிவ்வூரெரிகொளுத்தித்
தரைத்தலைவனைத்தலை தடிந்திடுவலென்னு
விரைத்தடவரைப்புயன் வெகுண்டுவிலெடுத்தான்
இரைத்துவருகான்மகனு மெரிவிழிசிவந்தான்.

(இ-ள்.) உரைத்த பொழுது-(நடந்த நிகழ்ச்சியைத் திரௌபதி) சொன்னபோது, தடவரை புயன் - பெரிய மலைபோலுந்தோள்களை யுடையவனான அருச்சுனன், விரை-விரைவுகொண்டு, வெகுண்டு - சினந்து, 'இ பொழுது - இப்போதே, இ ஊர் - இந்தவூரை, எரி கொளுத்தி-நெருப்பினாலெரித்திட்டு, தரை தலைவனை - மச்சதேசாதிபதியாகிய விராடனை, தலை தடிந்திடுவல் - தலைதுணித்துவிடுவேன்,' என்னு - என்றுசொல்லி,—(அங்ஙனே செய்யுமாறு), வில் - விற்படையை, எடுத்தான் - கையிலெடுத்துக் கொண்டான்; இரைத்து வரு - ஒலிசெய்துகொண்டு வீசுந்தன்மையுள்ள, கால் - வாயுதேவனுடைய, மகன்உம்-புத்திரனான வீமசேனனும், எரி விழி-நெருப்புப் பொறிபறக்கப்பெற்ற கண்கள், சிவந்தான் - சிவக்கப்பெற்றான்;

காண்மகன் விழி சிவந்தான்-சினைவினை முதலொடுஞ் செறிந்தது: [நன்-பொது. 52.] விரை=விரைந்து: வினைப்பகுதி எச்சப்பொருள் தந்தது: "வரிப்புனைபந்து" என்ற இடத்துப்போல. (305)

6.—இரண்டுகவிகள் - ஒருதொடர்: தருமன் சினந்த வீமார்ச்சுனரின் வெகுளியை நியாயவுரையால் தணித்தலைக் கூறும்.

ஒன்றுதவிசெய்யினுமவ் வுதவிமறவாமற்
பின்றையவர்செய்பிழை பொறுத்திடுவர்பெரியோர்
நன்றிபலவாகவொரு நவைபுரிவரேனும்
கன்றிடுவதன்றிமுது கயவர்நினையாரே.

(இ - ள்.) ஒன்று உதவி செய்யின்உம் - (ஒருத்தர்) ஓருதவி செய்தாரேயாயினும், அ உதவி - அந்தஉபகாரத்தை, மறவாமல் - மறந்திடாமல், பின்றை - பிறகு, அவர் - அந்தஉபகாரஞ்செய்தவர், செய்-செய்த, பிழை-பலகுற்றத்தை, பெரியோர்—, பொறுத்திடுவர்—: முது கயவர்-பழமையான கீழ்மக்கள், நன்றி - (ஒருவர்செய்த) உபகாரம், பல ஆக-மிகப்பலவாயிருக்க, (அந்த உபகாரஞ் செய்தவர்), ஒரு நவை புரிவர் ஏன்உம் - ஒருகுற்றஞ் செய்வாரேயானாலும், (அன்னார்செய்த மிகப்பல நன்மைகளையும் மறந்து அவர்செய்த ஒரு தீமைக்காக), கன்றிடுவது அன்றி-(அவர்மீது) கோபிப்பதே யன்றி, நினையார்-(அவர்செய்த நன்மையை) எண்ணிச் சாந்தமாக இருக்க மாட்டார்; (எ - று.)

நீங்கள் கயவர்தன்மையை மேற்கொள்ளாமல் பெரியோர் தன்மையை மேற்கொண்டு விராடன்செய்த பல நன்மைகளையெண்ணி என்நெற்றியில் வடுச்செய்த இந்தஒருதீமையை மறக்கவேணு மென்றபடி: இந்தச்செய்யுளில் பொதுவாகக் கூறி 'நீங்கள் சினம் மாறுதலே செய்யத்தக்கது' என்ற சிறப்புப்பொருளைப் பெறவைத்தது-பிறிதுமொழிதலணியின்பாற் படும். விராடன் செய்தநன்மை, மேற்செய்யுளிற் பெறப்படும். (306)

7. அனலுமுதுகானக மகன்றுநெடுநாணம்
நினைவுவழுவாமலிவ னீழலிலிருந்தோம்
சினமிகுதலிற்றவறு செய்தனனெனப்போய்
முனிதல்பழுதாகுமென முன்னவன்மொழிந்தான்.

(இ - ள்.) அனலும்-பற்றியெரியுந்தன்மையுள்ள, முது கானகம்-பழமையாகிய காட்டை, அகன்று - விட்டுநீங்கி, நெடு நாள் - (ஒரு வருஷத்திற்குச்செல்லவேண்டிய) பல நாள்கள், நம் நினைவு வழுவாமல்-நம் எண்ணம் மாறுபடாமல் [நம்விருப்பின்படி], இவன் நீழலில் இருந்தோம் - இந்தவிராடராசனுடைய குடைநிழலில் தங்கியிருந்தோம்; (அப்படிப் பலநன்மைகளையடைந்த நாம்), சினம் மிகுதலில் தவறு செய்தனன் என போய் முனிதல் - கோபம்முதிர்ந்ததனால் (என் நெற்றியில் வடுவையுண்டாக்குதலாகிய) ஒரு தவற்றைச் செய்தான் என்று (அவன்மீது) போய்க் கோபச்செயலைக் காட்டுதல்,

பழுது ஆகும்-தவறும், என - என்று, முன்னவன் - மூத்தவனாகிய தருமன், மொழிந்தான்-சொன்னான்; (எ - று.)

சினமிகுதலின் முனிதல் எனக் கூட்டி யுரைப்பினுமாம். அனலின் முதிர்கானகம் என்றும் பாடம். (307)

8.—பாண்டவரின் வெளிப்பாட்டை யறிந்த விராடன் தன்மைந்தனோடும் திறைப்பொருளோடும் பாண்டவர்பாதங்களில் வீழ்தல்.

குந்திவயின்வந்துதம குருகுலம்விளக்கும்
ஐந்தரசுமன்றுத னகன்கடையிருக்கச்
சிந்தனையொடுந்திறைகொள் செல்வநிதியோடும்
மைந்தனொடுமெய்தியவர் மலரடியின்வீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) குந்தி வயின் வந்து - குந்திதேவியினுடைய வயிற்றிலே பிறந்து, தம குருகுலம் விளக்கும் - தங்களுடைய குருகுலத்தை விளக்குபவரான, ஐந்து அரசுஉம்-பாண்டவராசர்கள் ஐந்துபேரும், அன்று - அப்போது, தன் அகன் கடை இருக்க - தன்னுடைய பரந்த இடத்திலே யிராநிற்க,—சிந்தனையொடுஉம்-கவலையுடனே, திறை கொள் செல்வம் நிதியோடுஉம் - (தான்) திறையிற்பெற்ற பொருட்செல்வத்தோடும், மைந்தனொடுஉம் - (தன்) புத்திரனான உத்தரனென்பவனோடும், எய்தி-(பாண்டவரிருக்குமிடத்திற்குப்) போய், அவர் மலர் அடியின் வீழ்ந்தான் - அந்தப் பாண்டவரின் தாமரைபோன்ற பாதங்களில் வீழ்ந்து கும்பிட்டான்;

சிந்தனை - இந்தப்பாண்டவர் வேற்றுருவோடு நம்மிடத்து வசிக்கையில் அவர்களைப் பணியாளராகக்கொண்டு நடத்தினோமே என்பது கருதியதனாலாகியது: மேல் 13-ஆங் கவியில் "மனனிடரகற்றி" என வருதல் நோக்குக. சிந்தனையென்றசொல் கவலையென்னும் பொருளில் வருதலை "சிந்தனை முகத்திற்றேக்கி" என்ற இடத்துங் காண்க. (308)

9.—தருமன் விராடனைத் தழுவிப் புகழ்தல்.

விராடனைநறுங்குவளை மாலையியன்மார்பில்
தராபதியெழுந்தெதிர் தழீஇயினனிருத்திப்
பராவருபெரும்புகழ் படைத்தவருனைப்போல்
அராவின்முடிமேலுலகி லார்கொலுளரென்றான்.

(இ - ள்.) தராபதி - பூமிக்கெல்லாந்தலைவனாகிய தருமன்,—எதிர்எழுந்து-எதிராக (த்தன்னிருக்கையினின்றும்) எழுந்திருந்து, விராடனை—, நறுங் குவளை மாலை வியன் மார்பில்-நறிய குவளைமலர் கொண்டுதொடுத்த மாலையையணிந்த (தன்) பரந்த மார்பிலே, தழீஇயினன் - தழுவினவனாய், இருத்தி - உட்காரவைத்து, (அவனைநோக்கி),—'உனை போல் - உன்னைப்போல், பராவருபெரும் புகழ் படைத்தவர் - கொண்டாடத்தக்க மிக்க கீர்த்தியை யடைந்

தவர், அராவின் முடிமேல் உலகில் - ஆதிசேஷனுடைய சிரசிலே தங்கியிருக்கின்ற இந்தஉலகத்தில், ஆர்கொல் உளர்-யாவரிருக்கின்றனர்? என்றான்—; (எ - று.)

விராடன் தன்பாதங்களில் வீழவே, அதற்குளதிராகத் தருமன் எழுந்து அவ்விராடனை மார்புறத் தழுவினான். (309)

10.—தன்னிடத்து வாழ்ந்தபோது நேர்ந்திருக்குங் குறையைப் பொறுக்குமாறு விராடன் பாண்டவரை வேண்டுதல்.

அறைமுரசுயர்த்தவனை யவனுநனியையா
பொறையுடையவர்க்கலது புகழ்புனைதலுண்டோ
இறையமுதநற்குண மிலாதவரிடத்தில்
குறைதிருவுளத்தினிடை கொண்டருளலென்றான்.

(இ - ள்.) அறை-(குணில்கொண்டு) அடிக்கப்படுகின்ற, முரசு-முரசு வாத்தியத்தை, உயர்த்தவனை - உயரவெடுத்த கொடியிலே கொண்டவனாகிய தருமபுத்திரனைநோக்கி, அவன்உம்-அந்த விராடராசனும், 'ஐயா—! பொறை-பொறுமையை, நனி உடையவர்க்கு அலது - மிகுதியாகக் கொண்டிருப்பவருக்கு அல்லாமல், (மற்றையோர்க்கு), புகழ் புனைதல் - புகழை யணிவதென்பது, உண்டு ஓ - உண்டாகுமோ? இறை - சிறிதும், அமுதம் நல் குணம் இலாதவரிடத்தில்-அமுதம்போன்ற நல்லகுணமில்லாதவரிடத்திலேநேர்ந்த, குறை - குறையை, திருஉளத்தினிடை-(உனது)திருமனத்திலே, கொண்டருளல் - கொண்டருளவேண்டா,' என்றான் - என்று வேண்டிக்கொண்டான்; (எ -று.)

"ஒறுத்தார்க்கொருநாளை யின்பம் பொறுத்தார்க்குப், பொன்றுந்துணையும் புகழ்" என்றார், நாயனாரும். என்னிடத்துக்குறையைப் பொறுக்கவேண்டும் என்று நேரேகூறுதற்குக்கூசி, விராடன், தன்னைப்படர்க்கையாகவைத்துப் பேசுகின்றான்: இக்கருத்துப் பற்றியதே இது என்பது, மேற்கவியில் தருமன் கூறுவதால் விளங்கும். மூன்றாமடியில், அறிவு முதனற்குணமடாதவரிடத்தில் என்றும் பாடம். (310)

11.—தருமன் விராடநகரத்தில் இனிதுறைந்தமை கூறல்.

இந்நகரிலெய்தியபி னெத்துயருமெய்தாது
எந்நகரியென்னநெடு நாளினிதிருந்தேம்
செந்நெல்வயலூடுமுது சேலுகளுநாடா
நின்னிலுமுயர்ந்ததமர் நீயறியவுண்டோ.

மூன்று கவிகள் - ஒருதொடர்

(இ - ள்.) செந்நெல் வயலூடு - செந்நெல்விளையும் வயலில், (நீர்வளத்தால்),முது சேல் உகளும் - பழமையான சேல்மீன்கள் தாவித் திரியப்பெற்ற, நாடா - மச்சநாட்டை யுடையோனே! இ நகரில் - இந்த நகரத்திலே, எய்திய பின் - வந்துசேர்ந்தபின்பு, எ

துயர்உம் எய்தாது - எவ்வகைத்துன்பத்தையும் அடையாமல், எம் நகரி என்ன-எம்முடைய இந்திரப்பிரத்தநகரியிலே யுறைவதுபோல, நெடுநாள் - பலநாள் [ஒருவருஷகாலம்], இனிது இருந்தேம்- இனிதாக வசித்துவந்தோம்: நின்னில்உம் உயர்ந்த தமர் - உன்னைக்காட்டிலும் மேம்பட்ட சுற்றத்தார், நீ அறிய—, உண்டுஓ - உளரோ? (எ - று.)

நல்லோர்க்கு எந்தப்பொருளிலேனும் ஐயம்தோன்றியவிடத்து அவர் நெஞ்சே சான்று ஆகு மென்ப வாதலால், 'நீயறியவுண்டோ' என்கின்றான். சென்னல்வயலூடு என்றும் பாடம். (311)

12.—உன்னுடைய சேனைமுதலியவற்றின் துணையிருப்பின் பகைவெல்வே னென்று தருமன் கூறுதல்.

நின்புதல்வருந்திறல் வருதினியுநீயும்
என்புயமெனச்சமரி லென்னருகுநின்றால்
வன்பினொடுவஞ்சனைசெய் மன்னர்படையாவும்
தென்புலமடைந்திட மலைப்பலிதுதிண்ணம்.

(இ - ள்.) நின் புதல்வர்உம் - உன்னுடைய புத்திரரும், திறல் வருதினி உம் - வலிமையையுடைய சேனையும், நீயும்—, என் புயம் என - என்தோள்போல், சமரில்-(இனி நேரப்போகின்ற) போரிலே, என் அருகு நின்றால்-என்சமீபத்திலே யிருந்தால், வன்பினொடு - வலிமையோடு, வஞ்சனை செய் - வஞ்சனையைச்செய்கின்ற, மன்னர் படை யாஉம் - (துரியோதனராசனைச்சேர்ந்த) மன்னவரின் சேனைகள் யாவும், தென் புலம் அடைந்திட - யமலோகத்தைச் சேரும்படி, மலைப்பல் - போர்செய்வேன்: இது—, திண்ணம்-நிச்சயம்; (எ - று.)

புதல்வர்என்றபன்மை - விராடனுடைய முதற்பத்தினியாகிய சுரதையென்பவளிடத்துத்தோன்றிய சிவேதன் சங்கன் என்பவரோடு, இரண்டாம் மனைவியாகிய சுதேஷ்ணையென்பாளிடத்துத் தோன்றிய உத்தரனையுங் குறித்தற்காக. (312)

13.—விராடன் அவ்வுரைகேட்டு மகிழ, உத்தரன் கூறலுறுதல்.

எனமுரசுயர்த்தவ னியம்புதலுமகிழா
மனனிடரகற்றினனம் மச்சவளநாடன்
தனயனுநமக்குறுதி தக்கதெனவெண்ணா
இனிமையொடறத்தின்மக னுக்கிவையிசைப்பான்.

(இ - ள்.) என - என்று, முரசு உயர்த்தவன் - முரசக்கொடியை உயரவெடுத்தவனாகிய தருமன், இயம்புதலும்-சொன்னவுடனே, அ மச்சம் வளம் நாடன்-அந்த மச்சநாட்டிற்கு உரியவனான விராடன், மகிழா - மனமகிழ்ச்சியடைந்து, மனன் இடர் அகற்றினன் - மனத் துயரத்தைப் போக்கினான்: தனயன்உம்-(அவனுடைய) குமாரனான உத்தரனும், 'தக்கது-(இந்தப்பாண்டவர்க்குத்) தகுதியாகஇருப்பது [உதவுவது], நமக்கு உறுதி - நமக்கு நன்மை தருவதாகும்,' என எண்ணா - என்றுநினைத்து, இனிமையொடு - மனமகிழ்ச்சியொடு,

அறத்தின் மகனுக்கு-தருமபுத்திரனுக்கு, இவை இசைப்பான்-இவ் வார்த்தைகளைக் கூறலானான்; (எ - று.)—உத்தரன் உரைப்பவற்றை மேற்கவியிற் காண்க. (313)

14.—உத்தரன் கூறியன.

எத்தரையுநீழல்செய் தனிக்கவிகையெந்தாய்
இத்தரையுநின்னதுநின் னேவலினர்யாமும்
பத்தரையொடீரரைகொள் பல்படையுநினவே
உத்தரையும்வில்விசய னுக்குரியளென்றான்.

(இ - ள்.) (தருமபுத்திரனை நோக்கி உத்தரன்),—'எ தரைஉம் - பூமியெங்கும், நீழல் செய்-நிழலைச்செய்கின்ற, தனி கவிகை-ஒப்பற்ற வெண்கொற்றக்குடையையுடைய, எந்தாய் - எமது தந்தைபோன்ற வனே! இ தரைஉம்-இந்தமச்சதேசமும், நின்னது-உன்னுடையதே: யாம்உம்-நாங்களும், நின் ஏவலினர்-உன் கட்டளையின்படி நடப்பவரே யாவோம்: பத்தரையொடு ஈர் அரை கொள் பல் படைஉம் - அறு வகைப்படையும், நினஏ-உன்னுடையனவே: உத்தரைஉம் - (என்னு டன் பிறந்தவளான) உத்தரையென்பாளும், வில் விசயனுக்கு - விற் போரில்வல்ல அருச்சுனனுக்கு, உரியள்-உரியவளாவள்,' என்றான் - என்று கூறினான்; (எ - று.)

அறுவகைப் படைகளாவன-நாட்டுப்படை காட்டுப்படை பகைப் படை துணைப்படை கூலிப்படை மூலப்படையென்பன. தரை - தரா என்ற வடசொல்லின் திரிபு: பூமியென்று பொருளுள்ள இச்சொல், அதன்ஏகதேசமாகியநாடுஎன்ற பொருளில் வந்தது: "மாயோன்மேய காடுறையுலகமும்" என்றஇடத்து உலகம் என்றதுபோல. (314)

15.—அருச்சுனன் 'உத்தரை என்மகனுக்கு மனைவியாதற்கு உரியள்' எனல்.

வில்விசயனுத்தரன் விளம்புதலும்வீரம்
கல்விசெய்கலைத்திறன் வனப்புடையகாளாய்
இல்விசயமெய்க்குணனின் மிக்கவிளையாளென்
தொல்விசயமுற்றசுத னுக்குரியளென்றான்.

(இ - ள்.) உத்தரன் விளம்புதலும்-உத்தரகுமாரன் (இவ்வாறு) கூறவே,—வில் விசயன்—, (உத்தரகுமாரனைநோக்கி),—'வீரம் - வீர மும், கல்வி-படிப்பும், செய் கலை-செய்யப்படுகின்ற அறுபத்துநான்கு கலைத்தொழிலும், திறன்-வல்லமையும், வனப்பு-அழகும், உடைய—, காளாய்-இளவெருது போன்றவனே! இல் விசயம் மெய் குணனில் மிக்க இளையாள்-இல்லறத்திற்குஉரிய மேம்பட்ட உண்மையான நற் குணங்களாற் சிறந்த இளையவளான உத்தரை, என் - என்னுடைய, தொல் விசயம் உற்ற-பழமையாக வெற்றியையே பெறுதல்பொருந் திய, சுதனுக்கு-புத்திரனாகிய அபிமனென்பவனுக்கு, உரியள்-மனைவி யாதற்குஉரியாள்,' என்றான்-என்று கூறினான்; (எ - று.)—எல்விசய முற்றசுதன் என்றும் பாடம். (315)

வேறு

16.—பாண்டவர் எல்லாத்திசையிலுமுள்ள சுற்றத்தார்க்குத் தம் செய்தியைத்தூதர்மூலமாகச் சொல்லியனுப்புதல்.

விசயன் றெகுத்து நயமாக விராட னெஞ்சுக்கு
இசையும் படிசொற் றவரோடு மிருந்த பின்னர்
வசையின்றி வாழுந் தமராகிய மன்னர்க் கெல்லாத்
திசையுந் தமது செயறூதரிற் செப்பி விட்டார்.

(இ - ள்.) விசயன் - அருச்சுனன், தொகுத்து - சுருக்கமாக, நயம் ஆக - இனிதாக, விராடன் நெஞ்சுக்கு இசையும்படி-விராடன் மனத்துக்குப் பொருந்தும்படி, சொற்று-(உத்தரையை அபிமனுக்கு மனைவியாக்குதல் முதலியவற்றைக் குறித்துச்) சொல்லி, அவரோடு உம் இருந்த பின்னர் - அந்த விராடன் முதலியவரோடும் சேர இருந்தபிறகு,—(அப்பாண்டவர்),—வசை இன்றி - குற்றமில்லாமல், வாழும் - வாழ்பவராகி, தமர் ஆகிய - தமது சுற்றத்தாராகிய, மன்னர்க்கு - அரசர்பொருட்டு, எல்லாம் திசைஉம் - எல்லாத்திக்குக் களிலும், தமது செயல்-(வெளிப்பட்ட) தமதுவரலாற்றை, தூதரின்- தூதர்மூலமாக, செப்பி விட்டார் - சொல்லியனுப்பினார்கள்; (எ-று.)

இதுமுதற் பதினைந்துகவிகள் - பெரும்பாலும் மூன்றுஞ் சீரொன்று காய்ச்சீரும், மற்றையவை மாச்சீர்களுமாகிவந்த நெடிலடி நான்குகொண்ட கலிநிலைத்துறைகள். (316)

17.—பாண்டவரின் வெளிப்பாட்டையறிந்து ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் தன்துணைவர்முதலியவரோடு பாண்டவருள்ள இடத்துக்கு வருதல்.

வெளிநின்றமாற்றம் வெளியானபின்வெண்டயிர்த்தண்
துளிநின்றமேனித் துளவோன்றன்றுணைவரோடும்
அளிநின்றமாலை புனைதங்கையபிமனோடும்
தெளிநின்றவேற்கைச் சிவேதன்னொடும்வந்துசேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) வெளி நின்ற மாற்றம் - (பாண்டவர்) வெளிப்பட்டு விட்டனரென்ற சொல், வெளி ஆன பின் - வெளிப்பட்டபின்பு, வெள் தயிர் தண் துளி நின்ற மேனி - வெள்ளிய தயிரின் தண்ணிய துளி தங்கப்பெற்ற திருமேனியைக் கொண்டிருந்தவனாகிய, துளவோன்-திருத்துழாய்மாலைசூடுந் திருமாலி னவதாரமாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணன், தன் துணைவரோடுஉம் - தன்னுடன் பிறந்தவரான பலராம சாத்தியகியருடனும், அளி நின்ற மாலை புனை தங்கை (யோடும்) - வண்டுகள் தங்கிநின்ற மாலையையணிந்த தங்கையான சுபத்திரையோடும், அபிமனோடுஉம் - (அவளுக்குப்புதல்வனான) அபிமனுடனும், தெளி நின்ற வேல் கை சிவேதன்னொடுஉம் - தெளிவாகநின்ற [கூர்மையுள்ளதாய் விளங்குகின்ற] வேற்படை யேந்திய கையையுடைய சிவேதனுடனும், வந்து சேர்ந்தான்—;

ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் குழந்தைப்பருவத்தில் நந்தகோபனில்லில் வளர்ந்தபோது வெண்டயிர்த்தண்டுளி மேனியுடன் தோன்றின

னென்க. மூன்றாமடியில், அளிநின்ற நெஞ்சிற் குருமைந்தராறுவ ரோடும் என்றும் பாடம். (317)

18.—தருமபுத்திரன் முதலியோரைக்கண்டு மகிழ்ந்து ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் அவரோடும் எண்ணிப் பல பேசுதல்.

கண்டான்மகிழ்ந்தா னறன்மைந்தனைக்கைதழீஇயும்
கொண்டானவன்ற னிளையோர்கைகுவித்துவீழ்ந்தார்
எண்டானவரோ டிசைந்தெண்ணிப்புவனமேழும்
உண்டானுரைத்தா னுரைத்தக்கவுரைகளெல்லாம்.

(இ - ள்.) (வந்து சேர்ந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணன்),—அறன் மைந்தனை கண்டான் மகிழ்ந்தான் - (வனவாச அஜ்ஞாதவாசங்களைச்செய்து கழித்துவெளிப்பட்ட) தருமபுத்திரனைக் கண்டு மகிழ்ந்தான்: கை தழீஇஉம் கொண்டான் - (தன்) கைகளால் தழுவியும் அணைத்தான்: அவன்தன் இளையோர் - அந்தத் தருமனுடைய தம்பிமார், கைகுவித்து வீழ்ந்தார்-(ஸ்ரீக்ருஷ்ணனைக்) கைகூப்பி வணங்கித் தொழுதார்கள்: அவரோடு - அந்தப்பாண்டவரோடு,—புவனம் ஏழ்உம் உண்டான் - ஏழுலோகங்களையும் உண்டவனான திருமாலி னவதாரமான ஸ்ரீக்ருஷ்ணன்,—எண் இசைந்து எண்ணி-ஆலோ சனைகளை மனமொத்திருந்து ஆலோசித்து, உரைத்தக்க உரைகள் எல்லாம் உரைத்தான் - சொல்லத்தக்க வார்த்தைகளையெல்லாஞ் சொன்னான்; (எ - று.)—எண்டானவனோடியைந்து என்று பிரதி பேதம். தான் - அசை. (318)

19.—சிவேதன்செய்கையையெல்லாம் சொல்லி ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் விராடன்கவலையைப் போக்குதல்.

சிவன்றன்னைநோக்கிச் சிவேதன்றவஞ்செய்தவாறும்
அவன்றன்னருளாற் பலவாயுதம்பெற்றவாறும்
இவன்றன்பகைசெற்றதும் யாவுமியம்பியுள்ளம்
கவன்றன்புரு மன்விராடன்கவற்சிதீர்த்தான்.

(இ - ள்.) சிவன்தன்னை நோக்கி - சிவபெருமானைக் குறித்து, சிவேதன் தவம் செய்த ஆறுஉம் - சிவேதன் தவஞ்செய்த விதத்தையும், அவன் தன் அருளால் - அந்தச் சிவபெருமானுடைய திருவருளினால், பல ஆயுதம் பெற்ற ஆறுஉம் - (இந்தச்சிவேதன்) பலபடைக்கலங்களைப் பெற்றவகையையும், இவன் தன் பகை செற்றதுஉம் - இந்தச்சிவேதன் தன்பகையை யழித்ததையும், யாவும் - எல்லாவற்றையும், இயம்பி - (விராடனிடம்) சொல்லி, (வெகுநாளாகச் சிவேதனது பிரிவினால்), உள்ளம் கவன்று - மனம் வருந்தி, அன்பு உரு-மனக்கசிவு கொள்ளாமலிருந்த, மன் விராடன் தன் - விராடமன்னவனுடைய, கவற்சி-துன்பத்தை, தீர்த்தான்—;

சிவேதன் முன்னொருகாலத்தில் தேவலோகத்திற் போயிருந்த பொழுது வசுக்கள் அவனை மயிலென்னும் பறவையாகும்படி சபித்து அவன்பேரெழுதிய அம்பொன்றை அவன்மேலெறிய, அதுபட்ட

வுடனே அவ்வன் மயிலாகித் தந்தையாகிய விராடனிடம் வந்துசேர, அதனையறியாத அவன் கோபித்துத் துரத்திவிட, மைந்தன் பறந்து சென்று தவஞ்செய்து சிவபிரானருளாற் சாபவிடைபெற்று வில் முதலிய ஆயுதங்களும் கவசங்களும் பெற்றன னென்பர். இவன் தன் பகைசெற்ற விவரம் தெரியவில்லை; ஒருசாரார் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் இந்தச்சிவேதனைக்கொண்டு தன்பகையை யொழித்துக்கொண்டா னென்று பொருள் கூறுவர்; அதற்குஉரிய சரித்திரமும் தெரிய வில்லை. அன்புருமல் என்று பிரதிபேதம். (319)

20.—தன் தந்தையின்தாளிற் சிவேதன் வீழ்ந்துபணிதல்.

தெம்மைந்தரென்னுங் களபங்களைச்சிங்கசாப
வெம்மைந்தின்வேறற் கமைந்தானொருவீரனான
தன்மைந்தனைக்கண் டுருகுந்திறற்றந்தைதாளில்
அம்மைந்தனும்வீழ்ந் துடன்வைகினனார்வமிக்கே.

(இ - ள்.) தெம் மைந்தர் என்னும் களபங்களை - பகைவீரராகிய யானைக்கன்றுகளை, சிங்கசாபம் வெம் மைந்தின் - சிங்கக்குட்டியின் வலிமைபோன்ற வெவ்விய வலிமையினால், வேறற்கு-வெல்லுதற்கு, அமைந்தான்-பொருந்தினவனாகி, ஒரு வீரன் ஆன-ஒப்பற்ற வீரனான, தன் மைந்தனை - தன் புத்திரனை, கண்டு—, உருகும் - உருகுகின்ற, திறல் - வலிமையையுடைய, தந்தை - தமப்பனாகிய விராடனுடைய, தாளில்-பாதங்களில், அ மைந்தன்உம்-அந்தப்புத்திரனாகிய சிவேத னும், வீழ்ந்து - பணிந்து, ஆர்வம் மிக்கு - அன்புமிகுந்து, உடன் வைகினன்-தந்தையுடனேசேர்ந்து தங்கினான்; (எ - று.)

மைந்து-வீரம், இளமை: அதனையுடையவன்-மைந்தன்: எனவே, வீரன், புதல்வன்என்ற பொருளைக் காட்டும். களபம்-யானைக்கன்று: ஸிம்ஹஸாவ:-சிங்கக்குட்டி: வடசொற்கள். "வெம்மைந்தின் வேறற் கமைந்தோரொருவீரரான, தம்மைந்தரைக்கண்டுருகுந் தந்தையர் கடாளி, லம்மைந்தரும் வீழ்ந்துடன் வைகினரார்வமிக்கே" என்று ஒருபாடம் பதினேழாஞ்செய்யுளின் பாடபேதத்திற்கு ஏற்பக் காண்கின்றது. (320)

21.—பாஞ்சாலர்முதலியோர் அங்குச் சேனையோடும் வருதல்.

பாஞ்சாலர்போசகுல மன்னவர்பாண்டிவேந்தர்
வாஞ்சாமனத்தின் வயமத்திரர்மாகதேயர்
பூஞ்சாபவெற்றிக் கொடிக்கேரளர்பொன்னிநாடர்
தாஞ்சால்புடனப்பதி வந்தனர்தானையோடும்.

(இ - ள்.) பாஞ்சாலர் - பாஞ்சாலர்களும், போசகுலமன்னவர் - போசகுலராஜாக்களும், பாண்டிவேந்தர் - பாண்டியமன்னவரும், வாஞ்சா மனத்தின் வய மத்திரர் - விருப்பங்கொண்ட மனத்தினை யுடைய வலிய மத்திரதேசத்தாரும், மாகதேயர்-மகததேசத்தவரும், பூஞ் சாபம் வெற்றி கொடி கேரளர் - அழகிய வில்லை(த் தமது) வெற்றிக்கு அடையாளமாகக் கொடியிலேகொண்ட சேரதேசத்து மன்னவரும், பொன்னிநாடர்-சோழநாட்டு மன்னவரும், தாம்-(ஆகிய)

இவர், தானையோடுஉம் - சேனையுடனே, சால்புடன் - நிறைகுணத்தோடு, அ பதி வந்தனர் - (பாண்டவரிருந்த) அவ்விராட நகரத்து வந்து சேர்ந்தார்கள்; (எ - று.)

சால்பு - மனவமைதியுமாம். பொன்னைக் கொழித்துக்கொண்டு வருதலால், காவேரிக்குப் பொன்னியென்று ஒருபெயர். காவேரியால் மிக்க வளம்பெற்றது சோழநாடே யாதலால் அது 'பொன்னிநாடு' எனப்படும். (321)

22.—காட்டில் நெடுநாள் வசிக்கலாயிற்றே என்று பாண்டவரைக் கண்டு வருந்திக் கூறும் நிருபர்க்குத் தருமன் கூறலுறுதல்.

வந்தோகையயோடு மிருபாதம்வணங்கிவைகும்
கந்தோடடர்கைக் கடுங்கோபக்களிற்றுவேந்தர்
அந்தோநெடுநா ளகன்கானிலடைந்திரென்று
நொந்தோரையாற்றி நுவல்வானநுதிகொள்வேலான்.

(இ - ள்.) வந்து—, ஓகையோடுஉம் - சந்தோஷத்துடனே, இரு பாதம் வணங்கி - (தருமபுத்திரனுடைய) இரண்டு தாள்களிலே கும்பிட்டு, வைகும் - தங்கிய, கந்தோடு அடர் கை கடுங் கோபம் களிறு வேந்தர் - கட்டுத்தறியையடர்க்கின்ற துதிக்கையையும் கொடிய கோபத்தையுமுடைய களிற்றுப்படையையுடைய அரசராகி, 'நெடு நாள் அகல் கானில் அடைந்திர்-வெகுநாள் அகன்ற காட்டிலே தங்கி வசித்தீரே: அந்தோ - ஐயோ,' என்று—, நொந்தோரை - மனம் வருந்தினவரை, ஆற்றி-சமாதானப்படுத்தி, அ நுதி கொள் வேலான்- அந்தக்கூர்மையான வேற்படையையுடைய தருமபுத்திரன், நுவல்வான் - (பின்வருமாறு) சொல்பவனானான்; (எ - று.)—தருமன் சொல்வதை மேலிற்கவியிற் காண்க. (322)

23.—'விராடநகரில் ஒருவருஷம் வசித்ததனால் காட்டில் திரிந்த வருத்தமெல்லாம் நீங்கிற்று' என்று தருமன் கூறுதல்.

தேனிற்குளித்த சிறையம்புயச்சேக்கையன்னம்
வானிற் பறந்துபுலர்த்தும்புனன்மச்சநாடன்
வேனிற்சிலைவேள் விராடன்புரமேயவன்றே
கானிற்றிரிந்த பரிதாபங்கழிந்ததென்றான்.

(இ - ள்.) (தருமன்), 'அம்புயம் சேக்கை - தாமரைமலரைப் படுக்கையாகக்கொண்ட, அன்னம்—, தேனில்—, குளித்த-நனைந்த, சிறை - (தம்) இறகுகளை, வானில் பறந்து - (ஆகாயத்திலே) பறந்து போய், புலர்த்தும் - உலர்த்துமாறு(வளம்படைத்த), புனல் - நீரைக் கொண்ட, மச்சநாடன்-மச்சநாட்டிற்கு உரியவனாகிய, வேனில் சிலை வேள் - வேனிற்காலத்தில் வில்லையேந்திக்கொண்டு திரிபவனான மன்மதனையொத்த, விராடன் - விராடராசனுடைய, புரம் - பட்டணத்தை, மேய - வசிக்குமாறு பொருந்திய, அன்றுஏ - அன்றைய தினமே, கானில் திரிந்த - காட்டிலே (பன்னிரண்டியாண்டுகள்) திரிந்ததனாலான, பரிதாபம் - துன்பம், கழிந்தது - நீங்கிற்று, என்றான்—; (எ - று.) (323)

24.—தருமன் அரசர்களைநோக்கித் துரியோதனன் துராலோசனையால் தான் அழிந்தமை கூறி, நீவிரே களைகணெனல்.

பண்ணுக்குருகிப் பறையாலகப்பட்டமான்போல்
மண்ணுக்கிறைவன் மொழிதேறிமகன்செய்வஞ்ச
வெண்ணுக்கழிந்தே னினிச்செய்வதென்யாருநீவிர்
கண்ணுக்கிமைபோ லிருந்தீர்களைகண்களாக.

(இ - ள்.) பண்ணுக்கு - (இனிய) சங்கீதத்தைக் கேட்டலால், உருகி-மனமுருகி, (உடனே), பறையால் - பறைகொண்டடித்தலால், அகம்பட்ட - (இருந்த) இடத்தில்தானே யிறந்திட்ட, மான்போல் - (அசுணமென்னும்) மிருகத்தைப்போல, மண்ணுக்கு இறைவன் - பூமிக்குத் தலைவனாகிய திருதராட்டிரனுடைய, மொழி-வார்த்தையை, தேறி-நம்பி, மகன்-அவனுடைய குமாரனான துரியோதனன், செய் - செய்த, வஞ்சம் எண்ணுக்கு - வஞ்சனையான ஆலோசனைக்கு, அழிந்தேன் - தோற்றுவிட்டேன்; இனிச் செய்வது என்—? நீவிர் யார்உம்-(நண்பரசரான) நீங்கள்எல்லீரும், கண்ணுக்கு இமை போல் களைகண்கள் ஆக இருந்தீர்-கண்களை இமைகள்காத்து இருப்பது போல் (எங்களைக்காக்கும்) களைகண்களாக இருந்தீர்கள்; (எ - று.)

களைகண் - துன்பத்தைப் போக்கும்இடம்: எனவே, ஆதரவாயிருப்பது. "கண்களைக்காக்கின்ற விமையிற் காத்தனர்" என்ற அடி, இச்செய்யுளின் ஈற்றிலே காணத்தக்கது. இசையறிவிலங்காகிய அசுணமென்னுங் குறிஞ்சி நிலப்பிராணிகளைப் பிடிக்கக்கருதிய அந்நிலத்துமாக்கள் செழுமையுள்ள மலைச்சாரலிலே நிலாவிளங்கும் மாலைப்பொழுதிலே வேய்ங்குழல் முதலியவற்றால் இனியஇசையைப் பாட அச்சங்கீதத்தை கேட்டு ஆனந்தமடையவிரும்பி அந்தப்பிராணிகள் அருகில்வந்து அவ்வின்னிசையைச் செவியிலேற்றுப் பரவசப்பட்டிருக்கிற சமயத்தில் அக்கொலையாளர்பறைகொட்ட, அக்கொடிய ஓசையைக் கேட்டவுடன் அப்பிராணிகள் இறந்துபடும் என்பர்: அசுணமென்ற இதை மிருகமென்று ஒருசாராரும் பறவையென்று ஒருசாராரும் கூறுகின்றனர். பண்ணுக்குநல்கினென்று பிரதிபேதம். (324)

25.—தருமன் துரியோதனனது துராலோசனைச்செயல்களையெல்லாம் கூறுகையில், சல்லியன், துரியோதனன் தன்னையேமாற்றித் தன் பக்கத்திற் சேர்த்துக்கொண்டதைத் தெரிவித்துச் செல்லல்.

அரசர்க்கடைவே யவையின்கணவையனைத்தும்
முரசக்கொடியோ னயமாகமொழிந்தபோது
விரைதுற்றுதார்ச்சல் லியன்முன்புவிளைந்தவெல்லாம்
பரசுற்றகன்றுன் பிழைகொன்றபகடுபோல்வான்.

(இ - ள்.) அவையின்கண்-சபையிலே, அரசர்க்கு-(விசாரிக்க வந்த பாஞ்சாலர்முதலிய) ராஜாக்களுக்கு, அடைவே-முறைமையாக, அவைஅனைத்துஉம்-(துரியோதனனுடைய) அந்தத்துராலோசனைச் செயல்களையெல்லாம், முரசம் கொடியோன் - முரசவாத்தியத்தைக் கொடியின்கணுடையவனான தருமபுத்திரன், நயம் ஆக-இனிமை

யாக, மொழிந்த போது-சொன்னகாலத்திலே,—விரை துற்று தார் சல்லியன் - நறுமணம் நெருங்கிய மாலையை யணிந்த சல்லிய னென் பான், பிழை கொன்ற - (தன்) குற்றத்தினால் தீங்கிழைத்த, பகடு போல்வான் - ஆண்யானைபோல்பவனாகி, முன்பு விளைந்த எல்லாம் - முன்னே நடந்தஎல்லாவற்றையும், பரசுற்று - சொல்லிவிட்டு, அகன்றான் - அப்பாற்சென்றான்; (எ - று.)

தான் முன்னமே யாராய்ந்திருக்க வேண்டியதாகவும் அங்ஙன் செய்யாமையால், சல்லியனை, 'பிழை கொன்ற பகடுபோல்வான்' என்றது: இனி பிழை கொன்ற-அரவக்கொடியோனால் தனக்குமுன்பு நிகழ்ந்ததைத் தெரிவித்தலால் தன் குற்றத்தைப் போக்கிக் கொண்ட, பகடுபோல்பவனான சல்லியன் என்று உரைத்தலும் உண்டு. (325)

26.—சல்லியன் துரியோதனனுக்கே உதவிபுரிபவனாதல்.

கரடக்கடவெங் களியானைகவனமான்றேர்
துரகப்பதாதிப் படைதம்மொடுஞ்சூழ்ச்சியாக
விரகிற்புகுந்து நெறியின்கண்விருந்துசெய்த
உரகக்கொடியோற் கரும்போரிலுதவிசெய்வான்.

(இ - ள்.) கரடம்-கரடத்திலே, கடம்-மதநீரையுடைய, வெம்-வெம்மையான, களி யானை - மதக்களிப்புள்ள யானையும், கவனம் மான் தேர் - விரைந்துசெல்லும் விலங்காகிய குதிரைபூட்டிய தேரும், துரகம் - குதிரையும், பதாதி-காலாளும்ஆகிய, படை தம்மொடுஉம்-நால்வகைச் சேனைகட்கும், சூழ்ச்சி ஆக - (முன்னமே செய்த) ஆலோசனையின்படி, விரகின் - தந்திரமாக, புகுந்து - வந்து, நெறியின்கண்-(தருமனைக்குறித்துத் தான்செல்லும்) வழியிடையே, விருந்து செய்த—, உரகம் கொடியோற்கு-பாம்புக்கொடியையுடைய வனான துரியோதனனுக்கு, அரும் போரில் - மகாயுத்தத்தில், (சல்லியராசன்), உதவிசெய்வான் - துணைபுரிபவனானான்; (எ - று.)

கரடம் - யானைக்கவுளினின்றும் மதநீர்பாயுந்துளை: யானையின் கவுளில் மதநீர்பெருகுஞ்சுவடுமாம். சேனைகளுடன் தருமனைநோக்கிச் சல்லியராசன் வாராநிற்கையில் இடைவழியே மிகவும் இளைப்பை யுடைந்த வேளையில் இன்னார் உதவிபுரிபவரென்றுதெரியாது விருந்துசெய்துவிட்டுப் பின்னர்த் துரியோதனன் செய்தவிருந்து என்று தெரிவித்ததனால், 'விரகிற்புகுந்து நெறியின்கண் விருந்து செய்த உரகக்கொடியோன்' என்றார். படைதம்மொடும் என்பதை உருபுமயக்கமாகக்கொள்ளாமல் 'படைதம்மொடும் புகுந்து' எனக் கூட்டியுரைத்தலும் ஒன்று. (326)

27.—சல்லியன் துரியோதனனுக்கு உதவியாவதைப்பற்றிய கவிக்கூற்று.

நஞ்சோடுசாலு மமரின்கணமர்களென்று
நெஞ்சோடியைந்த துணையென்றுநினைத்தல்செய்யார்
செஞ்சோறுசால வலிதென்றுமண்செப்பும்வார்த்தை
வெஞ்சோரிவேலானிலையிட்டனன்மீண்டுமீண்டும்,

(இ - ள்.) (வீரர்),— 'நஞ்சோடு சாலும்-விஷத்தோடு ஒப்பிடத் தக்க [உக்கிரங்கொண்டு கொல்லுந்தன்மையுள்ள], அமரின்கண் - போரிலே, நமர்கள் என்றுஉம் - (இவர்) நம்மைச்சேர்ந்தவ ரென்றும், நெஞ்சோடு இயைந்த துணை என்றுஉம்-மனத்தோடுஒத்த நண்பர் என்றும், நினைத்தல் - எண்ணுவதை, செய்யார்-: (அவ்வீரர்கட்கு), செம் சோறு - செவ்வியசோறு [தக்ககாலத்திலளிக்கும் உணவே], சால வலிது - மிக்கவலிமையை யுடையது', என்று—, இ மண் - இவ்வுலகத்தவர், செப்பும் - சொல்லுகின்ற, வார்த்தை-வார்த்தையை, வெம் சோரி வேலான்-கொடிய இரத்தம் படியப்பெற்ற வேற்படையை யுடையவனாகிய சல்லியன், மீண்டுஉம் - மறுபடியும், ஈண்டு-இப்போது, நிலையிட்டனன் - நிலைப்படுத்தினன்;

மாமனும் தக்கதுணைவனுமாக இருந்தும், சல்லியன், பாண்டவர்க்குப் போர்த்துணையாகாது வழியிடையே இளைப்புக்காலத்திற் சோறிட்ட காரணத்தால் துரியோதனனுக்கே போர்த்துணைவனாவதால், 'வீரர்க்கு நமர் துணையென்பது வேண்டா: செஞ்சோறே வலிது' என்று உலகத்தார் சொல்லும்வார்த்தையை இப்போது மீண்டும் நிலையிட்டவனாவன். (327)

28.—விராடராசன் உத்தரையை அபிமனுக்கு மணஞ்செய்வித்தல்.

ஓமஞ்செய்தீயிற் பொரிசிந்தலினுற்றவாசத்
தூமங்கமழப் பலவாசத்தொடையல்சூட்டிக்
காமன்றிருமைத்துனற் கன்பொடக்கன்னிதன்னை
மாமன்றலங்கே புரிவித்தனன்மச்சர்கோமான்.

(இ - ள்.) ஓமம் செய் - ஓமஞ்செய்யப்படுகின்ற, தீயின் - அக்கினியிலே, பொரி சிந்தலின்-பொரியைச் சிந்துவதனால், [லாஜஹோமஞ் செய்வதனால்], உற்ற - பொருந்திய, வாசம் - வாசனைகொண்ட, தூமம் - புகை, கமழ - எங்கும் நறுமணம்வீசாநிற்க,—காமன் திருமைத்துனற்கு - காமனுடைய அவதாரமான பிரத்யும்நனுக்கு மைத்துனனான அபிமந்யுவுக்கு, அ கன்னி தன்னை-அந்தஉத்தரையென்ற கன்னிகையை, வாசம் பல தொடையல் சூட்டி - நறுமணமுள்ள பலமலர்மாலைகளையணிவித்து, அன்பொடு - அன்புடனே, மா மன்றல் - சிறந்த விவாகத்தை, அங்கே - அவ்விடத்தில், மச்சர் கோமான் - விராடன், புரிவித்தனன்—; (எ - று.)

ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுக்கு உடன்பிறந்தவளாகிய சுபத்திரைக்கு மைந்தனான அபிமந்யு அந்தக்ருஷ்ணன்மகனான ப்ரத்யும்நனுக்கு அத்தைமைந்தனாவனாதலால், அவனை, 'காமன்திருமைத்துனன்' என்றார். தூமம்புடைசூழ்புவிவேந்தர் தொடையல்சூழ என்றும் பாடம். (328)

29.—பாண்டவர் காளிக்குப் பலிகொடுத்து முன்வன்னிமரத்துவைத்த படைக்கலங்களை மீட்டுங்கொள்ளுதல்.

முன்னிச்சமருக் கொருப்பட்டமுடிமகீபர்
கன்னிக்குவேண்டுங் கடனானபலிகணல்கி

வன்னிப்பொதும்பர் வயின்வைத்தவயங்குசோதி
மின்னிற்றிகழ்வெம் படையாவையுமீண்டுகொண்டார்.

(இ - ள்.) முன்னி-ஆலோசித்து, சமருக்கு ஒருப்பட்ட - (எந்த வகையிலும் சந்திக்கு இணங்காவிட்டால்) போர்செய்யுமாறு சம்மதித்த, முடி - கிரீடங்களையணிந்த, மகிபர் - அரசர் [பாண்டவர்],—கன்னிக்கு-காளிகாதேவிக்கு, வேண்டும் - இன்றியமையாத, கடன் ஆன-முறைமையான, பலிகள்-உயிர்ப்பலிகளை, நல்கி - கொடுத்து,—வன்னி பொதும்பர்வயின் - வன்னிமரத்தின் பொந்திலே, வைத்த - (அஜ்ஞாதவாசஞ்செய்வதற்கு முன்னே) வைக்கப்பட்ட, வயங்கு சோதி மின்னின-விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய மின்னலைப்போல, திகழ் - விளங்குகின்ற, வெம் படை யாவைஉம் - (தம்முடையவான) கொடிய ஆயுதங்களையெல்லாம், மீண்டு - மறுபடியும், கொண்டார்-எடுத்துக்கொண்டார்கள்; (எ - று.)

நாடுகரந்துறைசருக்கத்து 9, 10 - பாடல்களால், காளிகோயிலையடுத்த வன்னிமரத்தின்பொதும்பரில் பாண்டவர் தம்படைக்கலங்களைச் சேமித்து வைத்தமை விளங்கும். (329)

30.—அபிமந்யுவின் விவாகம் முடிந்தபின் க்ருஷ்ணனும் பாண்டவரும் மற்றையாவரும் உபலாவியத்திற்புகுந்து போர்க்குவேண்டுவன ஆராய்தல்.

சேயோன்விழவு விழைவோடுசிறந்தபின்னர்
மாயோனுமற்றக் குருமைந்தருமன்னர்யாரும்
போயோதைவீதி யுபலாவிபுகுந்துதங்கள்
ஆயோதனத்துக் குறுநீர்மைகளாயலுற்றார்.

(இ - ள்.) சேயோன் - (அபிமந்யுஎன்ற) குமாரனுடைய, விழவு-கலியாணம், விழைவோடு-(யாவரும்) விரும்பும்வண்ணம், சிறந்த பின்னர் - சிறக்கநடந்த பிறகு,—மாயோன்உம் - ஸ்ரீக்ருஷ்ணனும், அ குரு மைந்தர்உம் - அந்தக் குருகுல குமாரரான பாண்டவர்களும், மன்னர் யார்உம் - (பின்னும் தமராகவும் நண்பராகவுமுள்ள) அரசர்யாவரும், போய் - (அவ்விராடநகரத்தை) விட்டுச்சென்று, ஓதை வீதி - பல வகை யோசைகளையுடைய வீதியைக் கொண்ட, உபலாவி புகுந்து - உபப்லாவியத்திற்புகுந்து, தங்கள் ஆயோதனத்துக்கு-தாம்செய்யக் கருதிய பெரும்போர்க்கு, உறும்-வேண்டிய, நீர்மைகள்-தன்மைகளைக் குறித்து, ஆயல் உற்றார்-ஆராய்தற்குப் பொருந்தினார்கள்; (எ - று.)

சேயோன் - முருகக்கடவுள்: இச்சொல் - குமரன்என்பதுபோல, மைந்தனென்ற பொருளைக் காட்டிற்று. உபலாவி - உபப்லாவ்யம் என்றவடசொல்லின்திரிபு: இது, விராடநகரத்துக்கு மிக அருகிலுள்ளதாகும். மற்று - அசை. மாயாக்குருமைந்தரும்என்றும், போயோகையோடும் என்றும் பிரதிபேதம். (330)

வெளிப்பாட்டுச் சருக்கம் முற்றிற்று.

விராடபருவம் முற்றுப்பெற்றது.

அபிதான சூசிகை யகராதி.

அசுவத்தாமன்-துரோணன் குமாரன், நிரை-82, 89, 95

அபிமன் - கிருஷ்ணன் தங்கை புதல்வன், வெளி-17: காமன் றிரு மைத்துனன், 28

அருச்சுனன்-சுரபதிமகன், நாடு-3: உருப்பசிசாபத்தாற் பேடிவடிவந் தரித்தான், ஆண்மைக்கு இமையவ ரெவரினும் பெரியோன், 17: அம்பிகாபதியால் தவத்தால் பல சுடுகணைபெற்றவன்: அமரரை அவுணருக்காக வென்றவன்: பொற்றருமலர்வேய்ந்தவன், நிரை - 50: கொடியின்மீது அனுமனெழப் பெற்றவன்: 58: சுவேதப்பரிமா இவனுக்கு; 65, 80, 101: துரோணனை யாசிரியனாகப் பெற்றவன், 88: குருவைத் தப்பாக் குருகுலக்கோ, 91: கவுரி பங்காளனைக் கண்ணுறக் கண்டவன், 99: கனற்கடவுடந்த தேரோன், 101: திங்களமுதுக மவுலியிற் சிவனைப் புடைத்த வில்லான், 102: விசயனென்ற பெயர்-மிக்கசெயத்தை யுடையவனென்றும், தன்னை வெல்பவரை யில்லாதவனென்றும் பொருள்படும்: இது, அருச்சுனன் பெயர்களில் ஒன்று, நாடு - 22, நிரை - 45: கிரீடியென்று, ஒருபெயர்: நிரை-43: நரநாமன், 60: இவன் வேறு நாமங்கள் - தனஞ்சயன், பற்குனன், நிரை-85: தன்னை நிகர்கிற்பவ ரில்லாத் தனுவல்லோன், வெளிப்-4

உத்தரன் - விராடன் குமாரன், நிரை-25: சுதேட்டிணை புதல்வன் 33: இராகவன் றிருக் குலத்திளைஞன், 35

உத்தரை-விராடன் புத்திரி, நாடு-20, நிரை-102

உதிட்டிரன் = யுதிஷ்டிரன்: இது, தருமன் பெயர்: நாடு-12, நிரை-87: மற்றைவிவரங்களைத் தருமனைப் பார்க்க.

உபலாவி - உபப்லாவ்யம்; விராடன் பாண்டவர் பொருட்டுக் கொடுத்ததும் அவனூருக்கு அருகே இருப்பதுமான நகரம் வெளிப்-30

க்ருஷ்ணன், வெளிப்-17

கங்கன்-அஞ்ஞாதவாசகாலத்தில் தாபத வடிவு கொண்டபோது தருமன் புனைந்துகொண்ட பெயர், நாடு-11, நிரை-129

கர்ணன்-இரவிமைந்தன், நிரை - 7, 82: சூரன்மாமகன்: சூரனிற் சூரன்-53: கற்பகநிகர் கொடையான், 7: அங்கர்கோன்-80

காளி - விராடநகரத்திலுறைபவள், எழுவகைத்தாயரி லொருத்தி, சாமள வடிவினள், சங்கு தண்டு கையிற்றரிப்பாள், யாமளமறையால்யாவராலும் பணியப்படுபவள்: முத்தலை வடிவேலுடையாள்: நாடு-9, 10

கிருபன், நிரை-86, 97

கீசகர்-நூற்றொருநால்வர்: சுதேட்டிணை துணைவர், கீசக-1: 102

கீசகன் - விராடன் சேனைத்தலைவன், உபகீசகர் நூற்றுமூவர்க்கு அண்ணன், மிக்க அழகியான்: கீசக-1: சுதேட்டிணை தம்பி, 2: அறம்பாவ மென்றெண்ணலான், 11: குருட்டியல் மதியினன், 60: மண்ணுடைக் காவலன் மைத்துனன், 72 : சண்டவேகக்களிறன்ன தன்மையான், 90: பழுதுடைப் பெரும்பாதகன், 95.

சகுனி-சூதாடிப் பாண்டவர் காட்டிற்செல்லக் காரணமானவன், நாடு-32: சுபலன் புதல்வன், கீசக-50

சயத்திரதன்-சிந்துராசன், நிரை 98

சல்லியன், வெளிப்-25, 27

சாதேவன் = சகதேவன்: நகுலன் தம்பி, நாடு-27: ஆயுண்மறைவானவர் மகன், வெளிப்-3

சிவேதன், வெளிப்-17, 19: விராடன் புதல்வன், 20

சுதேட்டிணை - சுதேஷ்ணை: விராடன் மனைவி, நாடு-35: கீசகர் இவள் துணைவர், கீசக-1: நரைத்தவோதியள், நிரை-29

சுயோதனன்-அரவவெங் கொடியோன், நாடு-2: மந்தாகினீ மைந்தன் மகன்மைந்தன், நிரை-5: தக்கோர்தகுஞ்சொற்கேளாதவன், 8: மண்கொளாவிறல்மன், 35: நந்தியாவட்ட நாண்மலர்மாலை சூடினோன், 47: இவனுக்கு இராசராசனென்று ஒருபெயர், 69: கங்கைநீர்நாடன், 106

தந்திரிபாலன் - அஜ்ஞாதவாசஞ் செய்ய விராடனிடம் பசுமேய்ப்பவர் தலைவனாய்ச் சகதேவன் அமர்ந்தபோது பூண்ட பெயர், நாடு-27

தருமன் - அறக்கடவுளளித்த தோன்றல், நாடு-3: அருளுக்கிருப்பிடமான சிந்தையான், 5: பாண்டவர் தலைவன்: தராதல முழுதுமுடைய கோமகன், 8: யுதிட்டிரன் என்பது இவனியற்பெயர், வேள்வி கேள்வியில் மிக்கான், 12: காலமுந் தேசமுமுணர்வான், கீசக-51: பொறையுள்ளான், 134

தாமக்கிரந்தி - நகுலன் அஜ்ஞாதவாசகாலத்தில் குதிரைகட்கு அதிபதியாய் விராடனிடம் அமர்ந்தபோது பூண்ட பெயர், நாடு-26

திரௌபதி-துருபதனளித்தவள், நாடு-2: வன்னியிற்பிறந்த மாமயில், 7: மகவாரழலினூடுயிர்த்தவள், 29: ஐவர்தேவி, விரதசாரிணியென்று பெயர் பூண்டு விராடநகரில் அரண்மனை யந்தப்புரத்து வண்ணமகளாயிருந்தாள், கீசக-2: அழிவில் கற்பினள், 21

துருபதன் - திரௌபதியின் தந்தை, நாடு - 2: பாஞ்சாலன், நிரை-139

துரோணன், நிரை-47: மறைத்துவசன், 75. முழுதுணர் முனி-85: அருச்சுனனுதியரைப் பயிற்றிய ஆசிரியன், 88: 93: அதிரதரில் நிகரற்றவன், 92

நகுலன், நாடு - 21: விசயற்கிளையோன், 22: மாவலான், நிரை-20: ஆயுண் மறைவானவர் மகன், வெளிப்-3

நாளாயணி-திரௌபதியின் முன்னையபிறவிப்பெயர், கீசக-64

பலாயனன் - வீமன் விராடராசனிடஞ் சமையற்காரனாயமர்கையிற் பூண்ட பெயர், நாடு-15, மற்-8

பாண்டவர்-ஐவர்: அறிவும் ஒடுங்கிய புலன்களுமுடையோர், நாடு - 2: மதிமரபோர், 37: குருவமிசத்தவர், 38: குந்தியின்புதல்வர், கீசக-47

பிருகந்நளை, நிரை-121, 138: அஜ்ஞாதவாசகாலத்திலே அருச்சுனன் பேடிவடிவுகொண்டு உத்தரையைப்பயிற்றுவிக்கையிற்கொண்ட பெயர், நாடு-19

மச்சநாடு - விராடர்கோனுடையது, நாடு-4: பல்குலமாக்கள் வாழ்வுகூர்வது, 7

விதுரன், நிரை-52, 98

விராடபருவத்தின்

அரும்பதவகராதி முதலியன.

அக்குரோணி, நிரை-8
அசனி-இடி, மற்-5
அசுவத்தாமன் கர்ணனை யேசுதல், நிரை-83, 84
அசைவு - வருத்தம், நிரை-110
அடல் - வலிமை, நாடு-1
அடவி - காடு, நிரை-87
அடித்தல் - கவர்தல், நிரை-8
அடித்தலம் பிடரடித்திட வோடல், நிரை-41
அடுதொழில் - இரட்டுற மொழிதல், கீசக-63
அடை-இலை, கீசக-24
அணங்கு- தெய்வப்பெண், கீசக-65
அணிவிரல்-பவித்திரவிரல், நிரை-92
அத்தம், மற்-10
அத்தர் - சுவாமி, நிரை-102
அதிரதர், நிரை-92
அந்தப்புரம், கீசக-2
அம்டரத்தவர், கீசக-2
அம்புயச்சீறடி, கீசக-8
அமளி-படுக்கை, கீசக-24
அரங்கு-நடனசாலை, நாடு-17
அரம்-ஓர்படைக்கலம், நிரை-31
அரமங்கை, கீசக-4
அரவம்-பாம்பு, நாடு-2
அரா-பாம்பு, கீசக-4
அரிடம் = அரிஷ்டம், நிரை-44
அரிபடுகவசம்-தொளைக்கப்பட்ட கவசம், நிரை-103
அருக்கன், கீசக-21[வுரு, வெளி-2
அருக்கனுருக்கருகும் அருண
அருச்சுனன் குருவைப் புகழ்ந்த உரை, நிரை-88
அருச்சுனன் தேரின்மீது இருத்தல் × கிரியின்மீது மரதகக் கிரிகிளர்த்தல், நிரை-59
அருணன் - சூரியன் தேர்ப் பாகன், நிரை-65
அருத்தி - விருப்பம், கீசக-51
அருந்ததி, கற்பிற்கு எடுத்துக் காட்டாகச் சிறந்தவள்: கீசக-15
அருந்தி-உண்டு, நாடு-2
அல்-இரவு, மற்-1
அலங்கல்-மாலை, நிரை-34
அவண், நாடு-4
அழலனைய கற்பு, கீசக-53
அளை-சேறு, நிரை-73
அளைதல்-துளைதல், கீசக-16
அறல்-நீர், நாடு-1
அறன்காளையுறை நாட்டுக்கு அடையாளம், நிரை-5
அறுசுவை, நாடு-15
அறுவகைப்படை, வெளிப்-14
அன்புகூர்தல் - காதல்மிகுதல், கீசக-42
ஆகுலம் - துன்பம், கீசக-15, 47
ஆதபன் - சூரியன், கீசக-20
ஆதரம்-காதல், காமவிடாய், கீசக-8, 13 [45
ஆதித்தியர் பன்னிருவர், கீசக-
ஆயு-வயசு, நாடு-23
ஆர்வம் - ஆசை, காதல், கீசக-42, 66 [நிரை-29
ஆரம்-சந்தனம், முத்தமாலை,
இங்கிதம்-கவனம், கீசக-64
இடியேறுறுநாகம் × கேகயச் சாயலாள் கிளந்த வாசகங் கேட்ட சுதேட்டிணை, கீசக-11
இந்தனம் - விறகு, கீசக-35
இந்துநுதல், நாடு-34
இமிர்தல் - ஒலித்தல், நாடு-24
இயல் - சாகித்தியம், நாடு-19
இரதம்-இனிமை, கீசக-10
இரவிகண்டமதி × வீடுமன் சொற்கேட்ட துரியோதனன், நிரை - 107
இரவியெதிர் திமிரம் × அருச்சுனன் முன் பகைவர், நிரை-138
இரவியேகத் திங்கள் அரசுசெய்தல் × பாண்டவர் கானேகத்

வழிபடுதெய்வம், கீசக-70
வளை-சங்கு, நிரை-11
வற்றியவோடை யன்ன வனப்பினுள், நிரை-126
வன்பு-வலிமை, மற்-11
வன்னி - அக்கினி, நாடு-7: ஒரு மரம், 9
வனப்பு-அழகு, நாடு-33
வாசவன் - இந்திரன், நாடு - 33: மேம்பட்டவன், மற்-1
வாசி-குதிரை, நாடு-23
வாஞ்சா-விருப்பம், வெளிப்-21
வாணுதல், நாடு-30
வாய்மை-உண்மைச்சொல், நாடு-13
வார்-நீர், நிரை-3: கச்சு, நிரை-70
வான்-மேன்மை, நாடு-22
விடந்திகழ்விழியினுள், கீசக-29
விடலை-இளங்குமரன், நிரை-32
விடவி-மரம், கீசக-34
விடைத்தனன், கீசக-79
வித்தகன் = விதக்தன்: வல்லவன், நாடு-20
வித்தரம் - விஸ்தாரம், பரப்பு, நிரை-31
விதி, வெளிப்-1
விதியை யாவர் விலக்கவல்லார்கள், கீசக-46
விம்பம்-வட்டம், மற்-9
விரகதாபங்கொண்டாரின் படுக்கைத்தன்மை, கீசக-24
விரகு-உபாயம், தந்திரம், நாடு-27
விரதம்-வ்ரதம், விரஸம், ஒழிவு, நாடு-32
விரதர், கீசக-107
விரவுதல்-சேர்தல், நாடு-8
விராடமன்னன் × மலரோடை, நிரை-9
விரை-வாசனை, நிரை-9
விழவு-விவாகம், 30
விளக்கி-தேற்றி, நிரை-40
விளைவு-விளைச்சல், பயன்: நாடு-4, 13
வினயம்-வணக்கம், நிரை-7
வீ-மலர், நிரை-129
வீட்டிலுறை உத்தரகுமரன் × கூட்டிலுறை கலுழன்குஞ்சு, நிரை-27
வீமன் திரிகர்த்தன் தேரினை வேரொருதேரால் தகர்த்தல் × வாயுதேவன் நகத்தினை நகத்தினுல் நறுக்குதல், நிரை-17
வீரியம்-வலிமை, கீசக-36
வெட்சித்தாமம் நிரைகவரச்செல்வாரணிவது, நிரை-8
வெண்டிரை × சேனை, நிரை-61
வெந்தநெய் அரவமடங்க அதில் பால் துளிபெய்ய ஆரவாரித்தல் × ஆன்களை அடித்துக் கொண்டு போனவர் அடங்க, மீட்டவர் ஆரவாரித்தல், நிரை-56
வெரீஇயினள்-அஞ்சினுள், நாடு-35
வெரு-அச்சம்: நிரை-19
வெளிநின்றமாற்றம், வெளிப்-17
வேகவற்றியநதி × மந்தநடைப்புரவி: நிரை-68
வேணலம், கீசக-76
வேத்தவை-வேந்துஅவை: ராஜசபை, நாடு-26
வேதியர், நாடு-4
வேலை-கடல், நாடு-20
வேள்-மன்மதன், நாடு-21

விராடபருவத்தின்

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி

பிழைத் திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
10	17	வுதிரட்டிரன்	வுதிட்டிரன்
31	4	ஒரொரு	ஓரொரு
36	7	னுக்கு	ணிக்கு
43	32	மனமகிழ்ந்து	மனமழிந்து
60	5	ரியையும்	ரியைபும்
95	21	வரகாவ	வராகாவ
96	29	சரரன்	சாரன்
,,	39	வாசக	வாச
118	23	க்ருண	க்ருஷ்ண
129	10	யுணத்தி	யுணர்த்தி
131	12	முரிந்து	முறிந்து
136	19	சாமா	சமா
168	30	பரீஷித்து	பரீக்ஷித்து
,,	40	துணீர	தூணீர
218	28	விராடன்	விராடன்றன்

மற்றும் பிழைகள் காணப்படினும் திருத்திக் கொள்ளவும்.

பத்துப்பாட்டில் தனியே கிடைக்கும் பகுதிகள் :—

திருமுருகாற்றுப்படை	ஆராய்ச்சியுரையுடன்	...	0—62
பட்டினப்பாலை	,,	...	0—75
பொருநராற்றுப்படை	,,	...	0—75

தண்டியலங்காரம் :—

தண்டியலங்காரம் (பொதுவியல், பொருளணியியல், சொல்லணியியல் முழுவதும்) மூலம், பழைய வுரை, குறிப்புரையுடன்	...	3—50

அஷ்டப்ரபந்தம் - உரையுடன்

திருவரங்கத்துமாலை, அழகரந்தாதி, நூற்றெட்டுத் திருப்பதி அந்தாதி, ஸ்ரீரங்கநாயகரூசல் முதலியன (ஒரே பகுதியில்)			6—00
திருவரங்கக்கலம்பகம்	உரையுடன்	...	1—50
திருவரங்கத்தந்தாதி	,,	...	1—00
திருவேங்கடத்தந்தாதி	,,	...	1—25
திருவேங்கடமாலை	,,	...	1—00

கம்பர் இயற்றிய புத்தகங்கள் :—

சடகோபரந்தாதி	உரையுடன்	...	2—00
சரசுவதி யந்தாதி	,,	...	0—50
ஏரெழுபது	,,	...	1—00
சிலையெழுபது	,,	...	0—75

இதர புத்தகங்கள் :—

திருப்பாவை தமிழ்நடை	உரையுடன்	...	0—50
நன்னூற்காண்டிகையுரை	,,	...	3—50
மதுரைக்கலம்பகம்	,,	...	1—50
அழகர்கலம்பகம்	,,	...	0—62
ஆழ்வார்கள் சரித்திரம், பட்டர் வைபவம், பிள்ளைலோகாசாரியர் வைபவம்		...	2—00
சந்திராபீடசரிதம்		...	0—37

சிலப்பதிகாரம் :—

காட்சிக்காதை	உரையுடன்	...	0—60
நாடுகாண்காதை	,,	...	0—50

மணிமேகலை :—

பாத்திரம்பெற்ற காதை	உரையுடன்	...	0—25
மலர்வனம்புக்க காதை	,,	...	0—25

—: o :—